SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANIOGLIO

2079

Νικολαὸς Ἰωαννίτης.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ

ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ,

ΤΟΥ

ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ

συνερανισθὲν καὶ τύποις ἐκδοθὲν

παρὰ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΒΙΕΝΝΗ, 1807.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ ΣΧΡΑΙΜΒΛ.

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν Εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος· προγόνων δὲ μνᾶσις· ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος· ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον ἢτ' εὐρὼς, ἢθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

Σιμωνίδης
ὁ μελοποιός.

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΩΝ
ΕΝΔΟΞΩΝ.

Ῥωμύλος ὁ πρῶτος Βασιλεὺς καὶ κτίτωρ τῆς Ῥώμης ἦτον ἀδελφὸς τοῦ Ῥώμε, καὶ υἱὸς τῆς Ῥέας Σιλβίας τῆς θυγατρὸς τοῦ Νομήτωρος Βασιλέως τῆς Ἄλβης. ὁ δὲ Νομήτωρ ἦτος, ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφός τε Ἀμύλιος ἥρπασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, εἰσήγαγε τὴν θυγατέρατε εἰς τὸν παρθενῶνα τῶν Ἑστιάδων (ὅρα Ἑστιάδες.) ἔνθα εὑρέθη παρ' ἐλπίδα ἔχουσα ἐν γαστρί. γεννήσασα δὲ διδύμους τόντε Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον, συνεκάλυψε τὸ ἐντεῦθεν αὐτῇ γενόμενον αἶσχος μὲ ὑπόκρισιν δεξιὰν, λέγουσα, ὅτι εἶχε τινὰ συνουσίαν μετὰ τοῦ Ἄρεως. οἱ δὲ δύο δίδυμοι ἀδελφοὶ ἐρρίφθησαν διὰ προσαγῆς τοῦ Ἀμυλίε περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ, ἔνθα ὁ βασιλικὸς ἀρχιποίμην εὑρὼν αὐτὲς, τὲς ἐνεχείρισεν εἰς τὴν συζυγόντε τὴν Λαυρεντίαν πρὸς ἀνατροφήν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνε, φθάσαντες ἤδη εἰς ἡλικίαν οἱ ἀδελφοὶ, καὶ συναθροίσαντες καὶ ἄλλες λῃσάς τε καὶ ἀποσάτας,

ἐφόνευσαν τὸν Ἀμύλιον, καὶ ἀποκατέστησαν αὖθις τὸν Νεμήτωρα εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἄλβης. ὁ δὲ Ῥωμύλος ἔκτισεν ἐξῆς τὴν Ῥώμην περὶ τὸ ἑπτακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ· ἐπειδὴ ὅμως οἱ ὑπήκοοι ἐσερῆντο γυναικῶν, συνεκρότησεν ἐπὶ τούτῳ μίαν λαμπρὰν ἑορτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν συναθροισθέντων πολλῶν ἐκ τῶν πλησιοχώρων ἐθνῶν, ἥρπασε τὰς παρθένες αὐτῶν, καὶ τὰς ἤγωσε μετὰ τῶν ὑπηκόων εἰς γάμον. οἱ δὲ ἀδικηθέντες γείτονες ὀργισθέντες διὰ τὴν ὕβριν, ἐκινήθησαν μετὰ τῶν ὅπλων εἰς ἄμυναν. νικηθέντες ὅμως, ἐζήτησαν τὴν εἰρήνην. καὶ ἐντεῦθεν ὁ Ῥωμύλος διέταττε τὸ ἐσωτερικὸν εἰς ἀσφάλειαν, διαιρέσας τὴν γῆν εἰς τρεῖς μοίρας, ἐξ ὧν ἓν μέρος ἀφιέρωσε τοῖς θεοῖς, τὸ δὲ δεύτερον διώρισεν εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὲς ὑπηκόες, ὑποδιερέσας αὐτὸ εἰς τριάκοντα μοίρας ἀναλόγως μὲ τῆς πόλεως τὰς βυλὰς ἢ φυλὰς, ἐξ ὧν συνετίθετο σύμπαν τῶν πολιτῶν τὸ πλήρωμα. ἐδιαίρεσε δὲ ἔτι καὶ τὲς πολίτας εἰς τάξεις τρεῖς, εἰς Πατρικίες, εἰς Εὐγενεῖς, καὶ εἰς Δημοτικές. καὶ ἐκλέξας ἑκατὸν ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως τὲς δοκιμωτέρες κατά τε ἡλικίαν, καὶ πλῆτον, καὶ φρόνησιν, τὲς ἐδιώρισεν εἰς τῆς πόλεως τὴν διοίκησιν, Σενάτωρας ὀνομάσας ἀπὸ τῆ Σένεξ, ὅπερ σημαίνει τὸ γηρατεῖον κατὰ τῶν Λατίνων τὴν γλῶσσαν. προϊόντος λοιπὸν τῆ χρόνῳ, ἐξασκῶν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸν στρατὸν περὶ τὸ ἕλος τῆς Καπρίας, ἐνέπεσε σφοδρῆ πνεύσαντος καὶ ὑετῆ γενομένῳ, ἔγινεν ἀφανὴς, ἢ ὑπὸ κεραυνῆ καταφλεχθεὶς, ἢ ὑπὸ τῶν

Σενατώρων φονευθεὶς. οἵτινες εἶχαν ἀρχίσῃ νὰ τὸν μισήσωσι διὰ φόβον τῆς δυναστείας· συνέβη δὲ τῆτο τὸ ἑπτακοσιαστὸν δέκατον πέμπτον ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ, περὶ τὸ πεντηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆ, ἐξ ὧν ἐβασίλευσεν ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτά. οἱ δὲ Σενάτωρες διὰ νὰ σηκώσωσι τὰς κατ' αὐτῶν ἐντεῦθεν ὑποψίας τῆ δήμῳ, διώρισαν τινὰ Πρόκυλον ὀνομαζόμενον, νὰ ὁμόσῃ δημοσίως, ὅτι ὁ Ῥωμύλος καταβὰς ἐρανόθεν, ἐφανέρωσεν εἰς αὐτὸν, ὅτι συνηριθμήθη εἰς τὸν χορὸν τῶν θεῶν, καὶ ζητεῖ τὰς ἐπὶ τούτῳ θείας τιμὰς, τὰς ὁποίας καὶ ἐπρόσφερον παρευθὺς, οἰκοδομήσαντες ναὸν, καὶ ἱέρειαν καταστάξαντες εἰς ἐκτέλεσιν τῆς θυσίας. ὁ δὲ Ῥωμύλος ἔτι ζῶν, ἔκαμε καὶ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πολιτῶν, καὶ εὑρέθησαν πεζοὶ μὲν τρισχίλιοι, ἱππεῖς δὲ εἰς τριακοσίες· καὶ τοιαύτη μὲν ἦτον ἡ ἀρχὴ τῆ Ῥωμαϊκῆ βασιλείου. ἀλλ' ὁ Ἰάνωβος ὁ Γορνόβιος ἐξέδωκεν ἕνα διάλογον ἐν τῷ 1684, εἰς τὸν ὁποῖον διϊσχυρίζεται νὰ ἀποδείξῃ τὴν γέννησιν, τὴν ἀνατροφὴν, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν παρθένων μίαν μυθιστορίαν ἁπλῆν, πεπλασμένην παράτινος Ἕλληνος, ὅς τις ὠνομάζετο Διοκλῆς. τὸ ὁποῖον ἔδοξε πιθανὸν τοῖς φρονίμοις. ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅτι ὁ μῦθος μεταπλάττει τὸ ἀληθὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν βασιλείων, μὲ ὅλον τῆτο ὁ ἱστορικὸς ἀναγκάζεται νὰ τὰ ἀναφέρει, καθ' ὃ μυθεύονται καὶ μὴ πιστεύων εἰς τὰ πεπλασμένα.

Ῥῶμος, ἀδελφὸς τῆ Ῥωμύλε. περὶ τύτε λέγεσι τινὲς, ὅτι μὴ συμφωνῶν μὲ τὸν ἀδελφόντε, ἐξωρίσθη ἐκεῖθεν εἰς Γάλλες. ὅπε ἔκτισε πόλιν ὀνόμα-

τι Ρ'έμες (Reims) ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν ἐφόνευσεν ὁ ἀδελφός τε διὰ νὰ βασιλεύῃ μόνος. ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἶναι πολλὰ ἀπίθανα.

Ρ'έα Σιλβία, ἢ Ἰλία, Βασιλισσα τῆς Α'λβης, ἡ θυγάτηρ τε Νεμήτωρος, τὴν ὁποίαν ὁ θεῖος της Α'μέλιος κατέκλεισεν εἰς τὰς Ε'σιάδας (ἴδε αὐτόθι.) διὰ νὰ μὴν ἔχῃ τε θρόνε ἀντίζηλον. ἐν μιᾷ ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐλθοῦσα εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν, τε ὁποίε ἓν μέρος διέῤῥεε διὰ τε κήπε τῶν Ε'σιακῶν παρθένων, εἰς ἄντλησιν ὕδατος, ἀπεκοιμήθη παρὰ τὰς ὄχθας, ἡ ἐνταῦθα ὀνειρεύεται συνεσίαν μετὰ τε Α'ρεως, ἐξ ἧ ἐγέννησεν ἔπειτα τὸν Ρ'ωμύλον ἡ Ρ'ῶμον.

Ε'σιάδες, ἢ Ε'σιακαὶ παρθένοι, ἱέρειαι ἦσαν ἀφιερωμέναι εἰς θεραπείαν τῆς Ε'σίας. ἡ ἀρχὴ δὲ αὐτῶν ἐσάθη παλαιοτάτη· ἐπειδὴ ἡ μήτηρ τοῦ Ρ'ωμύλε ἡ Ρ'ώμε ἦτον Ε'σιακὴ εἰς τὴν πόλιν Α'λβην. ὁ δὲ Νεμᾶς μετὰ ταῦτα ἀποκατέςησε τέσσαρας ἔπειτα εἰς τὴν Ρ'ώμην ὀνομαζομένας κατὰ τὸν Πλύταρχον, Γεγάνα, Βερνία, Κανεβεία, ἡ Ταρπεία. ὅρα δὲ περὶ τύτων καὶ ἐν τῷ α'. Βιβλίῳ. §. α'. σχόλ.

Νεμᾶς ὁ Πομπίλιος ἐκλεχθεὶς παρὰ τῆς Γερυσίας διάδοχος τε Ρ'ωμύλε τῷ 718 ἔτει πρὸ τῆς Χριςε γεννήσεως. ἦτον δὲ τότε τεσσαράκοντα ἐτῶν, πλήρης καλοκἀγαθίας ἡ χρηςότητος. πρὸ πολλε δὲ καθησύχαζεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐξοχὴν, καταγινόμενος εἰς τὴν σπεδὴν τῶν νόμων ἡ εἰς τὴν θρησκείαν. καὶ μὲ ὅλον ὅτι εἶχεν εἰς γυναῖκα

τὴν θυγατέρα τε Τατίε, Τατίαν ἡ ταύτην ὀνομαζομένην, ἡ ἐντεῦθεν ἄξιζε νὰ ἀπολαμβάνῃ πολλὰς τιμὰς ἐν τῇ Ρ'ώμῃ, αὐτὸς ὅμως ἐπρόκρινε μᾶλλον τὴν ἡσυχίαν. πρέσβεις δὲ ἀπὸ τῆς Ρ'ώμης σαλέντες, ἡ οἱ συγγενεῖς αὐτε μετ' αὐτῶν ἐνωθέντες, τὸν κατέπεισαν νὰ δεχθῇ τῆς βασιλείας τὸ σκῆπτρον. ἦτον δὲ ἄνθρωπος ὀλίγος μὲν ἐν πολεμικοῖς προτερήμασι, ἡ πολὺ τε Ρ'ωμύλε ἀπολειπόμενος, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ὅμως ἀξιόλογος βασιλεύς. καθότι οἱ Ρ'ωμαῖοι ἦσαν ἐκ φύσεως ἄγριοι, ἡ ἀτίθασσοι, αὐτὸς ὅμως τὲς ἐχαλήνωσεν, ἐμπνεύσας εἰς αὐτὲς τὴν ἀγάπην τῶν νόμων ἡ τὸ σέβας πρὸς τὴν θρησκείαν, ὑποκριθεὶς πρότερον δημοσίως ἐκ φήμης, ὅτι ἐδιδάχθη αὐτὲς ἐκ συναςροφῆς μυσικῆς μετά τινος Νύμφης ὀνομαζομένης Ε'γερίας, ἡ ἐντεῦθεν καταπείσας τὸ πλῆθος, ὅτι πᾶν ὅ,τι γίνεται παρ' αὐτε, τέτο κατορθέται ἀπὸ τῆς Νύμφης τὴν συμβελήν. τὸ δὲ ἀξιολογώτερον κατόρθωμα τῆς πολιτικῆς αὐτε εἶναι ἡ διαίρεσις τῶν πολιτῶν εἰς τὰς τέχνας ἑκάςων. ἐπειδὴ μέχρι τέδε οἱ Ρ'ωμαῖοι ἦσαν διηρημένοι εἰς δύο φατρίας ἐναντίας ἀλλήλαις εἰς τὸ ἡθικὸν, ἐξ αἰτίας τῆς εὑρισκομένης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν Ρ'ωμαίων ἡ τῶν Σαβίνων. εἰς τὴν διαίρεσιν ὅμως τε Νεμᾶ εἰς τὰς τέχνας αὐτῶν ἐβιάθησαν νὰ ἀφήσωσι τὰ παλαιὰ πάθη, ἡ ἐπεμελεῖντο νὰ αὐξήσωσι τὸ σῶμα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον διὰ τῆς τέχνης συνεσωματώθησαν ἕκαςος, ἡ διὰ νὰ τὲς ἀναγκάσῃ πλέον εἰς τὴν γεωργικὴν, τὲς διαίρεσεν εἰς κώμας, ἡ τὲς ἔδωκεν ἐπισάτας τῶν ἔργωντων, θεωρῶν ἡ

περιεργαζόμενος αὐτὰ πολλάκις ϗ αὐτὸς αὐτοψεί, ϗ προβιβάζων εἰς τὰς ἐπισασίας αὐτὰς, ὅσους ἔβλεπε μάλισα καταγινομένους εἰς τὴν γεωργικήν. τούτων δὲ γενομένων καλῶς, ἔλαβε τὸ τέλος τοῦ βίου κατὰ τὸ 672 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, βασιλεύσας ἔτη τεσσαράκοντα ϗ δύο. ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ ἐπροξένησε λύπην οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ἀλλὰ ϗ εἰς τα πλησιόχωρα ἔθνη· ὥσε συνέδραμον πανταχόθεν εἰς τὴν ταφήν του, ὥσπερ εἰς θρίαμβον. ἐπειδὴ ϗ ἠγρύπνησε διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Ῥώμης μᾶλλον αὐτὸς, ἢ ὁ Ῥωμύλος διὰ τὴν αὔξησίν της. ἐξ ὧν δὲ ἀποκατέσησε περὶ τῆς θρησκείας, τὰ ἀξιολογώτερα εἶναι αὐτά· πρῶτον μὲν τὸ μοναρχήριον τῶν Ποντιφήκων (ὅρα Ποντίφεξ) ὧν ὁ πρῶτος ἐλέγετο Δεσπότης Ποντιφεξ· τὸ δὲ δεύτερον ἦτον τῶν Φλαμίνων (ὅ ἐσι μεθερμηνευόμενον ἑλληνισὶ, τῶν Πυρίνων ἔτως ὀνομαζομένων ἐκ τοῦ Πυροειδοῦς καλύμματος, τὸ ὁποῖον ἐφορῦσαν ἐπάνωτων) τὸ δὲ τρίτον ἦτον τῶν Ἑσιακῶν παρθένων καθιερωμένων εἰς λατρείαν τῆς Ἑσίας· τὸ δὲ τέταρτον ἦτον τῶν Ἱερέων Σαλίνων. καὶ πέμπτον τὸ τελευταῖον ἦτον τῶν οἰωνῶν ϗ χρησμῶν· πολὺ δὲ πιςεύσιν ὅτι αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς εἶχε γνωρίσῃ θεὸν μόνον ἀληθινὸν, περὶ οὗ πολλάκις ἀνέφερεν εἰς τὰ βιβλία του, κωλύων τὴν παράσασιν τῶν θεοτήτων εἰς εἰκόνας ϗ ἄλλα εἴδωλα ὑλικὰ εἰς σχῆμα σωματικόν· καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς διάσημα ἐνὸς ϗ ἡμίσεως αἰῶνος δὲν εἰσήγαγον παντελῶς εἰς τὲς ναὲς των ἀγάλματα.

Τοῦλλος Ὁσίλλιος τρίτος Βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων καὶ διάδοχος Νουμᾶ τοῦ Πομπιλίου γενόμενος κατὰ τὸ 671 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἐσάθη Βασιλεὺς πολεμικὸς, ϗ ἤνοιξε τὸν ναὸν τοῦ Ἰάνου· διέταξε δὲ νὰ προπορεύωνται πρὸ αὐτοῦ φύλακες, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας δέματα Ῥάβδων, προσπαθῶν ἐντεῦθεν νὰ ἐνσπείρῃ σέβας τῷ λαῷ πρὸς τὴν βασιλικὴν μεγαλειότητα· οἱ κάτοικοι δὲ τῆς Ἄλβης ἠθάνθησαν πρῶτοι τὴν δύναμιν τοῦ τοιούτου εἴδους τῶν ὅπλων. ἐπειδὴ μετὰ τὴν μάχην κατὰ τῶν Ὁρατίων ϗ τῶν Κυριατῶν, ἀνέσκαψε τὴν Ἄλβην, ϗ τὲς ἐγκατοίκους αὐτῆς μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν τὲς μετοίκισεν εἰς τὴν Ῥώμην· μετὰ δὲ τοῦτο κινήσας πόλεμον κατὰ τῶν Λατίνων, ϗ ἄλλων τινῶν ἐθνῶν ϗ νικήσας αὐτὲς εἰς διαφόρους μάχας, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν· τὸ τέλος ὅμως αὐτοῦ ἐσάθη παράδοξον κατὰ τὸ 640 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας· τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐνεργῶν ἤδη ἱεροπραξίαν τινὰ μαγικὴν, ϗ μὴ φυλάξας ἐξ ἀπροσεξίας τὴν τάξιν ἐπ' ἀκριβὲς, κατεκάη πανοικὶ ὑπὸ κεραυνοῦ καταπεσόντος ἐκ θείας ὀργῆς· ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ ὁποῖον εἶναι ϗ πιθανώτερον, ὅτι Ἄγκος ὁ Μάρκιος ἔκγονος τοῦ Νουμᾶ ϗ διάδοχος αὐτοῦ, τὸν ἐφόνευσε, λέγοντες, ὅτι ὁ κεραυνὸς δὲν ἦτον ἄλλοτι, ἢ μόνον ἡ πυρκαϊὰ τῆς βασιλικῆς οἰκίας, τῆς ὁποίας αἴτιος ἐσάθη ὁ Ἄγκος δι' ἐλπίδα τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον, ἀφ' οὗ ἀποθάνῃ δηλονότι ὁ Τοῦλλος, χωρὶς νὰ ἔχῃ υἱόν· τὸ ὁποῖον ϗ ἠκολέθησε.

Ἄγκος Μάρκιος τέταρτος Βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων· ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν Τύλλον Ὁστίλιον κατὰ τὸ 638 ἔτος πρὸ Χριστοῦ· κινήσας δὲ πόλεμον κατὰ τῶν Λατίνων, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν· ἐνίκησε δὲ πρὸς τούτοις τοὺς Βεείους καὶ Φιδηνάτας, καὶ Βολέσκους, καὶ Σαβίνους· μετὰ ταῦτα δὲ ἐκόσμησε τὴν πόλιν καὶ ᾠκοδόμησε ναὸν τοῦ Διός· ἐπρόσθεσε δὲ εἰς τὸ Βασιλειόν τε τὸ ὄρος ὀνομαζόμενον Γιανίκλον, κατεσκεύασε δὲ καὶ τὸν λιμένα τῆς Ὀστίας, καὶ ἀποκατέστησεν ἐν αὐτῷ μίαν ἀποικίαν Ῥωμαίων· ἀποκατέστησεν ἔτι ἁλικὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὅθεν ἐλάμβανεν ὁ λαὸς μέγα τὶ μέρος ἅλατος· ἔκτισεν ἔτι μίαν εἰρκτὴν τόσον ἀναγκαίαν τὸ τότε, ὅσον ἡ αὐθάδεια τῶν ὑπηκόων ἔπρεπε νὰ αὐξήσῃ ἀναλόγως μὲ τὴν κατὰ καιροὺς ἀεὶ πολλαπλασίασιν τοῦ λαοῦ· ἀπέθανε τέλος πάντων κατὰ τὸ 616 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας βασιλεύσας ἔτη 24· ἦτον ὅμως Βασιλεὺς ἐραστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῶν τεχνῶν, καὶ ἐντεῦθεν ἔφερε τὸν λαόν τε εἰς εὐτυχίαν.

Ταρκύνιος ὁ Πρίσκος (πρεσβύτερος) Βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν Ἄγκον Μάρκιον κατὰ τὸ 615 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Ἕλλην τὸ γένος, γεννηθεὶς ὅμως ἐν τῇ Ἑτρουρίᾳ ἐν Πόλει Ταρκυνίᾳ, ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα· πλέσιος δὲ ὢν παρὰ πολὺ, καὶ ἐντεῦθεν ἐπαρθεὶς εἰς φιλοτιμίαν, ἦλθεν εἰς Ῥώμην· ἔνθα ἐπιδείξας τὰς ἀρετάς τε, ἐκρίθη ἄξιος προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ γένῃ διάδοχος τοῦ Ἄγκου Μαρκίου· ἐκ τούτου δὲ προῆλθε, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἰσορι-

κῶν, πρῶτον ἡ ἀρχὴ τῆς συνηθείας εἰς Ῥώμην νὰ ζητῶσι τὰ ἀξιώματα, καὶ νὰ πολιτεύωνται μὲ διαφόρους τρόπους πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν· οὗτος λοιπὸν διὰ νὰ κάμῃ οἰκείους, καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς συνεργήσαντας αὐτῷ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς Βασιλείας, ἀποκατέστησεν ἔτι ἑκατὸν Σενάτωρας, ἐκλέξας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν Πληβειάνων (τῶν δημοτικῶν patres minorum gentium) τοὺς ὁποίους καὶ ὠνόμασε Σενάτωρας τῆς δευτέρας τάξεως πρὸς διαφορὰν τῆς πρώτης (patres majorum gentium) αἱ τάξεις αὗται ὅμως ἦσαν ἰσοδύναμοι εἰς τὰς ἀποφάσεις. κατορθώσας δὲ ταῦτα, κατεπολέμησε τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς Σαβίνους μὲ μίαν λαμπροτάτην νίκην ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀνίου· ταῦτα καὶ ἄλλα ἄξια κατορθώσας, τρεῖς θριάμβους ἀπήλαυσε· καὶ ἐντεῦθεν εἰρήνης τυχὼν σταθερᾶς, ἀνῳκοδόμησε μεγαλοπρεπῶς τὰ τείχη τῆς πόλεως, ναοὺς καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ἔργα, δι' ὧν ἐκαλλώπισε τὴν πόλιν ἀξιολόγως, καὶ μάλισα μὲ τοὺς θαυμασιοὺς ἐκείνους ὑπονόμους ὀχετοὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πλίνιος μετὰ ὀκτακόσια ἔτη ἤδη ζῶν, τοὺς ἀναφέρει μὲ θαυμασμόν· ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσον εἰς διάφορον ἱματισμὸν τῶν τε ἀξιωματικῶν, καὶ εὐγενῶν διατάξας, ἐφονεύθη τέλος πάντων παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἄγκου Μαρκίου τὸ 577 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὸ ὅλον ὀγδοήκοντα ἔτη, βασιλεύσας δὲ τριάκοντα καὶ ἑπτά.

Σερούιος ἢ Σέρβιος Τύλλιος ἕκτος Βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἦτον υἱὸς τῆς Ὀκρισίας αἰχμαλώτου γενομένης, ἐξ εὐγενῶν ὅμως γονέων καταγομένης

SISMANOGLIO

τῶν Κορνικέλων ἐν τοῖς Λατίνοις· τὰ δὲ προτερήματα αὐτε ἔδιδον ἐλπίδας χρησὰς, τὸ ὁποῖον ἔγινε μετὰ ταῦτα ϗ ἔργον· ἔγινε πρῶτον γαμβρὸς τῦ Ταρκυνίε τῦ Πρίσκε, εἰς τῦ ὁποίε τὴν Βασιλικὴν οἰκίαν ϗ ἀνετράφη. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῦ πενθερῦ ἔλαβεν αὐτὸς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 577 ἔτος πρὸ Χριςῦ· καὶ εὐθὺς ἔδειξεν ἀρετὴν ἔντε τοῖς πολεμικοῖς ϗ πολιτικοῖς, νικήσας μὲν τὸς Βεείες ϗ Τόσκες, καταςήσας δὲ τὴν ἀπογραφὴν τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπαριθμήθησαν τότε 84,000, ἀποκατέςησε τὰς διαφορὰς τῶν τάξεων ϗ τὰς ἑκατονταετηρίδας μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἔφερεν εἰς τάξιν τὸ ςρατιωτικὸν, ϗ ἐνταὐτῷ ἐξέτεινε τὰ σύνορα τῦ Βασιλείε, περιλαβὼν ἐντὸς ὅρη τρία, τὸ Κυρινάλιον, τὸ Βιμινάλιον, ϗ τὸ Ε'σκύλινον· ᾠκοδόμησε δὲ ἔτι ναὸν τῆς Α'ρτέμιδος ἐπὶ τῦ ὄρες Α'βεντίνε· ἔλαβε δὲ γαμβρὸν εἰς τὴν κόρην τε Τυλλίαν Ταρκύνιον τὸν Σεπέρβον (ἀλαζόνα) ἀπὸ τὸν ὁποῖον ϗ ἐφονεύθη κατὰ τὸ 533 ἔτος πρὸ τῆς Χριςῦ γεννήσεως· ἡ δὲ Τυλλία ὕτως ἀσπλάγχνως ἐκινήθη εἰς τὸν φόνον τῦ πατρός της, ὥςε ϗ ἐπέρασε μὲ τὴν ἅμαξαν ἐπάνω ἀπὸ τῦ πατρός της τὸ σῶμα· τὸ ὁποῖον ἔτι αἱματωμένον ἔκειτο ἐπὶ γῆς καθ' ὁδὸν· ὡς τόσον ὁ Σέρβιος ἄφησε τόσην λύτην εἰς τὸ ὑπήκοόν τε, ὅσον εἶχε ϗ ἀρετὰς ἀξίας ἑνὸς μεγάλε ἡγεμόνος· ἐξάδη δὲ ὁ πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ρ'ώμης, ὅς τις ἔδωκεν εἰς τὰ νομίσματα σφραγίδα, ἥτις ἔφερε εἰκόνα προβάτε.

Ταρκύνιος ὁ Σεπέρβος (ἀλαζὼν) ἕβδομος Βασιλεὺς, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Τυλλίαν θυγατέρα

τῦ εἰρημένε ἀνωτέρω Σερβίε· ἡ ἐπιθυμία ὅμως τῆς Βασιλείας τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ἄτοπον νὰ φονεύσῃ τὸν πενθερὸν κατὰ τὸ 533 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· ϗ ἔτως ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον βιαίως χωρὶς τινὸς ἐκλογῆς· ἐφόνευσε δὲ διαφόρες ἐκ τῦ Σενάτε ϗ τῶν πλεσίων μὲ διαφόρες προφάσεις, ϗ ἐκ τοιαύτης ἀλαζονίας ϗ ὠμότητος ἔλαβε ϗ τὸ ἐπώνυμον Σεπέρβος, ὃ σημαίνει τὸν ἀλαζόνα ϗ ὑπερήφανον· ἔκτισε δὲ τὸν ναὸν τῦ Διὸς, τῦ ὁποίε τὴν βάσιν εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ οἰκοδομῇ πρότερον Ταρκύνιος ὁ πρεσβύτερος ἐπὶ ὄρες τινὸς ἢ λόφε· ἐν ᾧ δὲ εἰργάζοντο, εὑρέθη μία κεφαλὴ ἑνὸς ἀνθρώπε ὀνομαζομένε Τώλε, ἔτι βαμμένη ἀπὸ τῦ αἵματος, ϗ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ τόπος τὸ ὄνομα Καπιτώλιον, ὅ ἐςι κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Λατίνων (caput Toli) Κεφαλὴ Τώλε, ϗ ἐκ τότε ἐδόθη εἰς ὅλον τὸ κτίριον· μετὰ δὲ ταῦτα καταδαπανήσας τὸν δημόσιον θησαυρὸν, ὡσαύτως δὲ ϗ τὴν ὑπομονὴν τῶν ὑπηκόων, ἐσοχάθη συμφέρον νὰ ἀνοίξῃ τὸν πόλεμον, διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰ παράπονα τῶν ἀνθρώπων· κηρύξας λοιπὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ρ'υτύλων, ἐναχολεῖτο εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Α'ρδίας τῆς πρωτευούσης ἐνταῦθα πόλεως· ϗ τότε ἡ ἐκ βίας ἀσέλγεια τῦ Σέξτε πρὸς τὴν Λυκρητίαν ἐκίνησε τὸς Ρ'ωμαίες νὰ κινηθῶν κατ' αὐτῦ· ϗ ἕτω κλείσαντες τὰς πύλας τῆς πόλεως, ἀνέτρεψαν τὸν θρόνον αὐτῦ κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ τῆς Χριςῦ γεννήσεως, ϗ ὁ Ταρκύνιος δὲν ἐδυνήθη πλέον νὰ ἐπιςρέψῃ ἐκεῖ. ἀλλὰ καταφυγὼν εἰς τὴν Ε'τρυρίαν, δὲν ὠφελήθη ὐδ' ἐκ ταύτης τῆς συμμαχίας, μὲ ὅλον ὅ-

τι ἐπολέμησαν δέκα καὶ τρία ἔτη· μετὰ δὲ τοῦτο γενομένης εἰρήνης, ἐβιάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀριστοδήμου ἡγεμόνος τῶν Κύμων εἰς τὴν Καμπανίαν διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ πλανώμενος ἔνθεν κἀκεῖσε· ἔνθα καὶ ἀπέθανε μετὰ ταῦτα, ζήσας ἔτη ἐννενήκοντα, ἐξ ὧν εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἐβασίλευσεν· ὡς τόσον ἡ Ἱστορία μὲν πολλὰ τὸν καταδικάζει, δὲν πρέπει ὅμως ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων νὰ κρύπτωνται καὶ τὰ προτερήματα· καθότι ἦτον ἕνας ἐπιτήδειος τύραννος, ὅς τις μὲ τὰς νίκας του ηὔξησε καὶ τὴν δύναμίν του, ἄδικος μέν, ὅμως εἰς ἄκρον ἀγχίνους.

Λυκρητία, ἀρχόντισσα Ῥωμαία λαβοῦσα εἰς ἄνδρα τὸν Κολλατῖνον συγγενῆ Ταρκυνίου τοῦ Βασιλέως τῆς Ῥώμης· ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς συντρώγων μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐπῄνεσε τὴν Λυκρητίαν παρὰ πολὺ εἰς τὸ κάλλος, ζωγραφήσας τὴν ὡραιότητά της μὲ τὰ πλέον ἀνθηρὰ χρώματα τῶν ἐπαίνων· ταῦτα ἀκούσας ὁ Σέξτος τοῦ Βασιλέως ὁ υἱὸς, διηγέρθη εἰς ἔρωτα, καὶ ἐλθὼν μετὰ τοῦ Κολλατίνου εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς Λυκρητίας τῷ ὄντι τοιαύτην, οἵαν παρέσησαν ἐν τῷ συμποσίῳ οἱ λόγοι τοῦ Κολλατίνου, καὶ ἐντεῦθεν κυριεύεται μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῷ ἔρωτι· καὶ ἀποφυγὼν ἀπὸ τὸ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ἀρδέας στρατόπεδον δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἦλθεν πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ποθουμένου· καὶ εἰσελθὼν διὰ νυκτὸς εἰς τὸν θάλαμόν της, ἔχων ἐν μὲν τῇ χειρὶ τὴν μάχαιραν, ἐν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος, ἐζήτει τῆς αἰσχουργίας τὴν πρᾶξιν μετὰ δεήσεων· τῆς δὲ Λυκρητίας

μὴ καμπτομένης εἰς τὰς δεήσεις παντάπασιν, ἄρχισε νὰ διαναίηται μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, καὶ νὰ ἐπαπειλῇ, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ἢ νὰ τὴν φονεύσῃ καὶ αὐτὴν καὶ τὸν δοῦλον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ εὑρεθῶσι τὰ δύο σώματα εἰς τὴν αὐτὴν κλίνην, καὶ νὰ ἀποδοθῇ ὁ φόνος ὡς ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τοῦ δούλου μοιχίας της· ἐνδίδει λοιπὸν ἡ Λυκρητία, φοβουμένη τὸν θάνατον, καὶ πληρώσασα ἐκ τοιαύτης τυραννίας τὴν αἰσχράντου ἐπιθυμίαν, καταβυθίζεται εἰς τῆς λύπης καὶ ἀθυμίας τὴν ἄβυσσον· καὶ ἐντεῦθεν κράξασα εὐθὺς τὸν πατέρατης, τὸν ἄνδρατης, καὶ τοὺς ἄλλους της συγγενεῖς, τοὺς ἐξώρκισε νὰ ἐκδικηθῶσι τὴν ὕβριν, καὶ εὐθὺς διαπεράσασα μίαν μέχαιραν εἰς τὴν καρδίαντης, ἀπέθανε κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐντεῦθεν οἱ συγγενεῖς συγκαλέσαντες τὸ Σενάτον καὶ τὸν δῆμον ὁμοίως, καὶ ῥίψαντες τὸ σῶμα τῆς Λυκρητίας εἰς τὸ μέσον, ἐζήτουν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν τυράννων· καὶ οὕτω γίνεται ψήφισμα τῆς ἐξορίας τοῦ Βασιλέως καὶ πάσης τῆς γενεᾶς αὐτοῦ· ὅρα ἀνωτέρω Ταρκύνιος Σουπέρβος.

Βροῦτος (Λούκιος Ἰούνιος) υἱὸς τοῦ Μάρκου Ἰουνίου καὶ τῆς Ταρκυνίας θυγατρὸς τοῦ Ταρκυνίου τοῦ Πρίσκου. οὗτος πνέων ἐκδίκησιν κατὰ Ταρκυνίου τοῦ Σουπέρβου, ὅστις ἐφόνευσε τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εὑρῆκεν εὐκαιρίαν νὰ τὴν φέρῃ εἰς ἔκβασιν· καθότι φονευθείσης τῆς Λυκρητίας ἀφ' ἑαυτῆς διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν μετὰ βίας γενομένην ὕβριν τοῦ Σέξτου υἱοῦ Ταρκυνίου τοῦ Σουπέρβου (ὅρα ἀνωτέρω Λυκρητία) ὁ Βρού-

τος σπασάμενος τὸ ξίφος ἀπὸ τῆς θήκης, ὤμοσεν εἰς αὐτὸ ἐν μῖσος αἰώνιον κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος, ἕως ἂν τὸν ἐξορίσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως πανοικὶ, λαβὼν εἰς τοῦτο συμπράκτορας καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς τοῦ καὶ φίλους· ἐντεῦθεν συναθροισθέντος τοῦ δήμου, γίνεται τὸ ψήφισμα τῆς ἐξορίας τοῦ τυράννου ἐπὶ ζωῆς· καὶ ἡ διοίκησις τοῦ Βασιλείου ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας δύο Τ'πάτων ἐκ διαδοχῆς ἐτησίας, ἐκλελεγμένων παρὰ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν Πατρικίων· ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ πρώτου ἔτους ἦλθεν εἰς τοῦτον αὐτὸν τὸν Βροῦτον, καὶ εἰς τὸν Κολλατῖνον τὸν ἄνδρα τῆς Λουκρητίας κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας· εἰσῆλθον δὲ ἔτοι εἰς τὴν διοίκησιν, ὡρκισμένου τοῦ δήμου νὰ μὴ δεχθῶσι ποτὲ τὸν ἐξορισθέντα τύραννον εἰς τὴν πόλιν, μήτε ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ Βασιλέα· ἀλλ' ὁ Βροῦτος δὲν ἐπρόβλεψεν, ὅτι πρῶτοι οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔμελλον νὰ παραβῶσι τὸν ὅρκον· καθότι μετὰ καιρὸν ἐλθόντες πρέσβεις ἐκ τῆς Ε'τρουρίας, συνεφώνησαν μετ' αὐτῶν νὰ ἀνοίξωσι τὰς πύλας τῆς πόλεως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ τυράννου· τῆς δὲ ἐπιορκίας ταύτης ἀποκαλυφθείσης, ὁ Βροῦτος πλέων θερμὸς ὑπέρμαχος ὢν τῆς ἐλευθερίας, ἦ πατὴρ τῶν παίδων φιλόσοργος, κατεδίκασεν αὐτοὺς εἰς τὸν θάνατον, πρῶτος αὐτὸς ἐπιφέρων τὴν μέλαιναν ταύτην ψῆφον· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ κινηθέντος πολέμου ἐκ τῶν εἰρημένων, ἦλθεν εἰς χεῖρας μὲ τὸν υἱὸν τοῦ τυράννου ἔμπροσθεν τῶν ἑκατέρωθεν στρατευμάτων μετὰ τοιαύτης προθυμίας ἀμφότεροι, ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀλλήλων· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ μετακομισθὲν

εἰς τὴν Ρ'ώμην ἀπὸ τοὺς πρώτους εὐγενεῖς, ὑπεδέχθη ὑπὸ τῶν Σενατώρων μετὰ πάσης τιμῆς ἐν εἴδει θριάμβου. καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεφώνησαν ἐπιτάφιον λόγον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· αἱ δὲ Α'ρχόντισσαι τῆς Ρ'ώμης ἐπένθησαν αὐτὸν ἓν ἔτος ὁλόκληρον, ὡς ὑπερασπιστὴν τῆς τιμῆς των.

Κολλατῖνος (Λούκιος Ταρκύνιος) ὁ ἀνὴρ τῆς Λουκρητίας (ὅρα αὐτόθι) τῆς βιαισθείσης ὑπὸ τοῦ Σέξτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταρκυνίου τοῦ Σουπέρβου· ὁ αὐτὸς δὲ ἐφάνη κατά τι ὁ αἴτιος τοῦ δράματος διὰ τοὺς ἀδιακρίτους ἐπαίνους, τοὺς ὁποίους ἔλεγε περὶ τῆς Λουκρητίας· ὡς τόσον ἐξακολουθήσας τὸν Βροῦτον εἰς τὴν ἐκδίκησιν, συνενήργησε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ βασιλέως, καὶ ἐχειροτονήθη μετ' αὐτοῦ Τ'πατος κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ Χριστοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτον καὶ αὐτὸς ἀπὸ γένος βασιλικὸν, καθηρέθη μετ' ὀλίγον καιρόν.

Οὐαλέριος (Λούκιος Πουβλικόλας) ἐφάνη εἷς τῶν πρώτων Τ'πάτων τῶν συσησάντων τὴν Ρ'ωμαϊκὴν δημοκρατίαν· ἐθριάμβευσε δὲ μετὰ τοῦ Βρούτου κατὰ τοῦ Ταρκυνίου καὶ τῶν Τούσκων τῷ 507 ἔτει πρὸ τοῦ σωτῆρος· ἐδέχθη δὲ καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας τετράκις, καὶ ἀπέθανε τόσον πτωχὸς, ὥστε ἐτάφη ἐκ συνεισφορᾶς τῶν συμπολιτῶν του.

„Πορσήνας Βασιλεὺς τῆς Ε'τρουρίας· τῆς ὁποίας ἡ μητρόπολις ἦτον τὸ Κλούσιον, νῦν δὲ Χιοῦσι ἐν τῇ Τουσκάνᾳ· ἔτος ἐπολιόρκησε τὴν Ρ'ώμην διὰ νὰ εἰσάξῃ τὸν Ταρκύνιον εἰς τὸν θρόνον· τὸ ὁποῖον ἤθελε κατορθώσῃ, ἂν ἡ ἀνδρία τοῦ Μουκίου (ὅρα Μέκιος) καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ δὲν τὸν ἐβίαζε μὲ

τὸν Φόβον νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανε.

„Μέκιος ἐπονομαθεὶς Κόρδος, ᾗ ἔπειτα Σκαιβόλας, ἀπαθανατίθη εἰς τῦ Πορσήνε τὸν πόλεμον τῦ βασιλέως τῶν Τέσκων κατὰ τῶν Ῥωμαίων· αὐτὸς ὁ Πορσήνας διὰ νὰ εἰσάξῃ τὸν Ταρκύνιον ἐξοριωθέντα ἤδη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης, ἐπολιορκῆσε τὴν πόλιν αὐτῶν. ὁ δὲ Μέκιος διὰ τὴν συντήρησιν τῆς δημοκρατίας, ἐκθέτει τὸν ἑαυτόν τε εἰς κίνδυνον, ᾗ ἀλλάξας σολὴν εἰς τὸν ἱματισμὸν τῶν Τέσκων, εἰσέρχεται εἰς τὸ στρατόπεδον τῦ Πορσήνε νὰ τὸν φονεύσῃ· ᾗ εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῦ καθημένε αὐτόθι μετά τινος τῶν μυσικῶν, φονεύει τὸν ἄλλον, τὸν ὁποῖον ἐνόμισε βασιλέα. ᾗ ἔτω γενομένε θορύβε, συλλαμβάνεται παρὰ τῶν φυλάκων. ἐξεταζόμενος δὲ παρ' αὐτῶν, μήπως εἶναι ᾗ ἄλλοι μετ' αὐτῦ συνωμόται, ἠδὲν ἀπεκρίνετο, εἰμὴ μόνον ἐγὼ εἰμὶ Ῥωμαῖος, ᾗ ἔτω προχωρήσας ὀλίγον, ἐξήπλωσε τὴν δεξιὰν εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ τὴν ἐκδικήσῃ ὡς λαθῦσαν εἰς τὸν σκοπόντε, βλέπων ἐν ταὐτῷ πρὸς τὸν Πορσήναν μὲ ὄχημα σαθερὸν ᾗ ἀτάραχον. ἰδὼν δὲ τοιαύτην καρτερίαν ὁ βασιλεὺς, ᾗ ἐπαινέσας τὴν σαθερότητα, τὸν ἔδοσεν ὀπίσω τὸ ξίφος τε, τὸ ὁποῖον ἐδέξατο ἐκεῖνος μὲ τὴν ἀριστερὰν, καταφλεχθείσης ἤδη τῆς δεξιᾶς· ᾗ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Σκαιβόλας, οἷον ἀριστερὸς κατὰ τὴν φωνὴν τῶν Λατίνων· βλέπων δὲ Μέκιος τὴν γενναιότητα τῦ Πορσήνε, ὅτι τὸν ἐχάρισε τὴν ζωὴν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ταῦτα. „Κύριε, ἡ γενναιότης σε ἀναγκάζει με εἰ-

„πεῖν σοι τὶ μυσικὸν ὅπερ, εἰ καὶ ἂν εἴποιμι ἄλλως, ἐδ' ἂν „διὰ δεινοτάτων βασάνων δέη ἐλθεῖν· ἴσθι τοίνυν, ὅτι „ἡμεῖς ἐσμὲν τριακόσιοι, οἳ περιερχόμεθα εἰς τὸ στρατό„πεδόν σε, ζητοῦντές σε ἀποκτεῖναι· ὧν πρῶτον ἤδη ἐμὲ „ἡ τύχη προέταξε τοσήτῳ προθυμότερον, ὅσῳ δέδοικα πε„ρίσσοι, μὴ τύχης τῆ δευτέρᾳ ἐπικινδύνως, μάλις' ἄγε νῦν, „ὅτε ἔγνων σὲ ἀξιώτερον ὄντα τῆς φιλίας Ῥωμαίων, ἢ „τῦ μίσους αὐτῶν.' Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ θαυμάσας μᾶλλον τὴν ἀνδρίαν τῶν πολεμίων, ἢ ἀπὸ φόβον τῶν ζητούντων νὰ τὸν φονεύσῃ, ἔκαμεν εἰρήνην πρὸς τὸς Ῥωμαίους.

Κάσσιος (Σπάριος) ἵππαρχος τῶν Ῥωμαίων τὸ πρῶτον, μετὰ ταῦτα δὲ ᾗ Ὕπατος τρὶς, ἠρίσευσε κατὰ τῶν Σαβίνων, ᾗ ἐθριάμβευσε δὶς· σοβαρὸς δὲ ὢν ᾗ βαρὺς, ἔκαμεν ἐχθρές· ᾗ κατηγορηθεὶς, ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ βασιλεύσῃ, κατεκρημνίσθη ἀπὸ τὸ Ταρπήϊον ὄρος· κατὰ τὸ 485 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίου.

Κόϊντος Μάρκιος ὁ ὕσερον Κοριολάνος ἐκ Πατρικίων γονέων καταγόμενος, ἐστράτευεν ὡς ἁπλῆς στρατιώτης εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Κοριόλλων τὸ 493 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· ἀπωσθέντων δὲ τῶν Ῥωμαίων ᾗ ἀποχωρούντων ἐν τῇ μάχῃ, αὐτὸς ἐκ παρακελεύσεως συναθροίζει ὀλίγους τῶν συστρατιωτῶν, ᾗ ὁρμήσας μετ' αὐτῶν κατὰ τῶν ἐναντίων, ᾗ τρέψας αὐτὸς εἰς φυγὴν, συνεισπίπτει μετ' αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν ᾗ τὴν κυριεύει· ἐντεῦθεν ὁ ἀρχιστράτηγος ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν νὰ λάβῃ κατ' ἐκλογὴν τὴν πλουσιωτέραν μερίδα τῶν λαφύρων· αὐτὸς ὅμως δὲν ἔλαβεν οὐδὲν, εἰ. μὴ μόνον τὸ ὄνομα Καριολὰν τῆς νίκης ἐπώνυμον,

καὶ ἕνα αἰχμάλωτον, τὸν ἔκπαλαι ξενοδόχοντα, τὸν ὁποῖον ἅμα λαβὼν, ἠλευθέρωσε· μετὰ ταῦτα δὲ, μὴ δυνάμενος νὰ προβιβασθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας ὡς ἄξιος ὢν, καὶ ἐν ταὐτῷ κατηγορηθεὶς, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν τυραννίαν, καὶ ὅτι θέλει νὰ τὴν ἀπολαύσῃ μὲ βίαν τῶν ψήφων, κατεδικάσθη παρὰ τῷ Δημάρχῳ Δεκίῳ εἰς ἐξορίαν αἰώνιον· ἐκ τούτου λοιπὸν ἐφάνη μετ' ὀλίγον καιρὸν εἰς τὰς πύλας τῆς Ῥώμης στρατηγὸς τῆς στρατιᾶς τῶν Βολούσκων, εἵτινες ἦσαν θανάσιμοι ἐχθροὶ τῶν Ῥωμαίων· ἐν τεύθεν στέλλονται πρέσβεις παρὰ τῇ Σενάτῳ, πρῶτον μὲν ἐκ τῶν Ὑπατικῶν διὰ νὰ τὸν καταπραΰνωσιν, ἀλλ' ὐδὲν ἐκατώρθωσαν· δεύτερον δὲ ἀπὸ τῇ τάγματος τῶν Ποντιφήκων, φορεμένοι μὲ τὴν ἱερὰν ἐκείνην στολὴν, ἀλλ' ἐπανῆλθον ἄπρακτοι καὶ αὐτοί· ἐλθοῦσα δὲ τελευταία ἡ μήτηρ αὐτῦ Βετυρία μετὰ τῆς συζύγου αὐτῦ Βελυμνίας καὶ τῶν δύο υἱῶντου, ἔχουσα καὶ ἄλλας ἐκ λαμπρῶν οἴκων γυναῖκας, καὶ χύσασα δάκρυα μητρικὰ, κατεπράϋνε τὸ πάθος τῦ Κοριολάνου· καὶ ἔτως ὁ ἀνεξιλέωτος νικητὴς ἐξιλεωθεὶς, ἐφώναξε πρὸς τὴν Ῥώμην, „ὦ πατρὶς νενίκηκας ἤδη ἀκαταμαχήτῳ ὅπλῳ τῆς φύσεως τοῖς μητρικοῖς δάκρυσι χρησαμένη· τυχοῦσα τοίνυν συγγνώμης ἀπομνημόνευε εἰς τὴν μητέρα τὴν χάριν. Ταῦτα εἰπὼν ἔστρεψεν ἐκεῖθεν· ἀφ' οὗ δὲ ἔφερε τὴν στρατιὰν εἰς τὰς Βολούσκους, ἐκατηγορήθη ὡς προδότης παράτινος Ἀκτίου Τυλλίου τῦ συστρατήγου, ἀντιζήλου ὄντος τῆς δόξης του, καὶ ἐντεῦθεν ὁ δῆμος ἐπέφερε τῷ θανάτῳ τὴν ψῆφον κατὰ τὸ 489 ἔτος πρὸ τῆς εἰσάρχου οἰκονομίας· μαθοῦσαι δὲ τοῦτο αἱ

Ἀρχόντισσαι τῆς Ῥώμης, τῶν ὁποίων αἱ παρακλήσεις ἐνήργησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, ἐφόρεσαν τὸ πενθικὸν σημεῖον εἰς ἐξαμηνίαν.

Κίντιος Κικιννάτος ἀνὴρ ἀρετῆς· ὗτος ἁρπασθεὶς παρὰ τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῦ ἀρότρου, ἐχειροτονήθη Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων· τελειώσας δὲ τὸν καιρὸν τῦ ἀξιώματός του μετὰ φρονήσεως σεμνῆς καὶ ἡσύχου, ἐπέστρεψεν αὖθις εἰς τὸ ἀγρῦτου τὴν γεωργίαν· ληφθεὶς δὲ καὶ αὖθις ἐκεῖθεν παρὰ τῶν πολιτῶν, διὰ νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον τῶν Αἰκανῶν καὶ Βολούσκων, ἔδειξεν εἰς τὲς Σενάτωρας δυσαρέσκειαν, καθότι ὁ ἀγρός του μένει ἀγεώργητος τὸ ἔτος ἐκεῖνο· ἀλλ' οἱ Σενάτωρες θαυμάσαντες τὴν τοσαύτην φυσικὴν εἰλικρίνειαν, ἐδιώρισαν νὰ γεωργηθῇ μὲ δημόσια ἔξοδα· αὐτὸς δὲ χειροτονηθεὶς ἤδη Δικτάτωρ, περιεκύκλωσε τὲς ἐχθρὲς, καὶ κατατροπώσας, ἔφερεν εἰς τὴν Ῥώμην τὸν στρατηγὸν αὐτῶν, καὶ τὲς ἄλλους ἀξιωματικὲς εἰς τὰ δεσμά· ἐντεῦθεν ἐψήφησαν θριαμβον, καὶ ἐπιθυμῦντες νὰ τὸν βλέπωσι πλέσιον, ὅσον ἦτον λαμπρὸς καὶ ἔνδοξος εἰς τὴν ἀρετὴν, τὸν ἐπρόσφεραν ἐκ τῦ δημοσίου καὶ χωρία, καὶ βόλες, καὶ ποίμνια· τὰ ὁποῖα αὐτὸς κατ' ὐδένα τρόπον δὲν τὰ ἐδέχθη· ἀλλ' εὐθὺς ἀφεθεὶς τῆς Δικτατορίας τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἐπανέλαβεν εἰς τὰς χεῖρας τὸ ἄροτρον· ἐκλεχθεὶς δὲ καὶ δεύτερον εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατορίας περὶ τὸ ὀγδοηκοσὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Πραινεσίνων· ἔτω λοιπὸν ἔζησεν αὐτὸς ὁ Ῥωμαῖος ἁπλῦς καὶ ἔνδοξος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἔνδοξος ἐν ἁπλότητι· τόσον μέγας, λέγει ὁ ἱσορικὸς, ὅσον αἱ θριαμ-

βούσασαι χεῖρες τε δὲν ἀπαξιῶσαν νὰ ἀνοίξωσι τὰς αὔλακας τῦ ἀγρῦ, εἰμὴ μόνον, ὅταν διεύθυνον τὸ κοινὸν ἄροτρον τῆς πολιτείας, καὶ ἐτείναζε τὸν κονιορτὸν εἰς τὰς ὀφθαλμὰς τῶν πολεμίων τῆς πόλεως.

Κλαύδιος Ἄππιος εἰς τῶν Δεκάνδρων ἐν Ῥώμῃ ἐπίσημος διὰ τὸν φόνον τῆς Βιργινίας· ὕρα παρακατιὼν Βεργινία.

Βεργινία νέα κόρη Ῥωμαία, τῆς ὁποίας τῷ ἔρωτι ἐτρώθη ὁ Κλαύδιος Ἄππιος, εἰς ὢν τῶν δεκάνδρων· καὶ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν αἰσχράντε ἐπιθυμίαν, ἔκαμε τρόπον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Μάρκον Κλαύδιον, μὲ τὸν ὁποῖον ἦτον προμεμελετημένος, ἕως ἒ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Βεργίνιος ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀπὸ τὸ στρατόπεδον· τῦτο μαθὼν ὁ αἰδέσιμος ἒτος πατὴρ, γέρων ἤδη, ἦλθεν εὐθὺς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὴν θυγατέρα· ἐδόθη ἡ ἄδεια, καὶ αὐτὸς παραμερίσας τὴν Βεργινίαν, ἔλαβε μίαν μάχαιραν ἀπὸ τὸ παρευρεθὲν ἐκεῖ μακελλεῖον, καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν, γλυκυτάτη με κόρη Βεργινία! ἴδε τίνι τρόπῳ δύναμαι φυλάξαι σε τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. καὶ εὐθὺς διαπερᾷ τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίαντης, καὶ τὴν ἀφίνει νεκράν· καὶ ἔτως ἐκφεύγει διὰ μέσῦ τῦ πλήθες μετὰ τετρακοσίων τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ στρατόπεδον· ἐντεῦθεν τὸ στρατιωτικὸν ἀγανακτήσαντες κατὰ τῦ ὑβριστῦ, ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, καὶ ἐκινήθησαν πρὸς τὴν Ῥώμην· ὅλον τὸ πλῆθος ὀργισθέντες κατὰ τῦ Κλαυδίῦ, τὸν ἔβαλον εἰς εἱρκτὴν καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῦ ἐφονεύθη, διὰ νὰ προφθάσῃ τὴν ἐκ τῦ βουλευτηρίῦ ἀπόφασιν τῦ θανάτῦ· ἐν τέ-

τοις δὲ καὶ ὁ Σπύριος Ὄπιος ἕτερος ἐν Ῥώμῃ Δεκανδρικὸς τὰ αὐτὰ παθὼν μὲ τὸν πρῶτον, ἐφονεύθη, καὶ ὁ Μάρκος ὁ Κλαύδιος ὁ συμπράττων μὲ τὸν Ἄππιον Κλαύδιον κατεδικάσθη μὲ τὴν ἐσχάτην ποινήν· καὶ αὐτὴ ἡ πρᾶξις ἀκύρωσε τὸ δεκανδρικὸν αὐτὸ σύσημα τὸ 449 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκε οἰκονομίας.

Φύριος Κάμιλλος ἀνὴρ ἐπίσημος εἴς τε τὸ στρατιωτικὸν καὶ πολιτικὸν, ἐχειροτονήθη Δικτάτωρ, καὶ ἔφερεν εἰς ἔκβασιν ἔνδοξον τὴν πολιορκίαν τῶν Βειίων, περὶ ἣν ἠναχολεῖντο ἤδη εἰς δεκαετίαν· μετὰ δὲ τῦτο ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Βολύσκων· καὶ ἐκ τύτε ἐκίνησεν αὖθις τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Φαλίσκων κατὰ τὸ 396 ἔτος πρὸ Χριστῦ· ἔνθα συμβαίνει τοιῦτόν τι· ὁ διδάσκαλος τῦ σχολείῦ τῶν Φαλίσκων λαβὼν τὺς μαθητὰς, ἐξέρχεται τῆς πόλεως, καὶ κατ' ὀλίγον προχωρῶν, προδίδει τοσαύτην νεότητα εἰς τῦ Καμίλλε τὰς χεῖρας· τῦτο λοιπὸν ἰδὼν ὁ γενναῖος Ῥωμαῖος, καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν κακυργίαν τῦ προδότῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν, „μάθε προδότα, ὅτι ἡμεῖς τοῖς ὅπλοις, ἃ„περ φέρομεν ἀνὰ χεῖρας, ἂν ἂν χρησαίμεθα εἰς τοιαύ„την ἡλικίαν, ἧς φείδονται οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐν ἁλώσει τῶν „πόλεων" καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐπρόσαξε τὺς παῖδας νὰ τὸν γυμνώσωσι, καὶ νὰ τὸν ἐμβάσωσιν εἰς τὴν πόλιν, τύπτοντες αὐτὸν μὲ τὰς ῥάβδυς· τῦτο δὲ ἰδόντες οἱ Φαλίσκοι, καὶ θαυμάσαντες τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς αὐτῦ, παρεδόθησαν ἑκυσίως εἰς τὺς Ῥωμαίυς· ἀλλὰ τοσαύτη ἀξιότης ἀπαιτῦσεν ἐκ τῦ εἰκότως καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀνάλογον, οἱ Ῥωμαῖοι ὅμως εὐθὺς ἔδειξαν τὴν ἀχαρισίαν, καθότι κατηγορήσαντος τινὸς αὐ-

τὸν, ὅτι ἐσφετέρισεν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν Βεείων, ἐξορίζεται, καὶ κατὰδικάζεται εἰς ζημίαν ὡς ἀπειθὴς· ἀναχωρῶν λοιπὸν ἐκ τῆς πατρίδος, ἐζήτησεν ἀπὸ τὲς θεὺς, ὅτι ἂν εἶναι ἀθῶος, νὰ ἀναγκαθῶσιν οἱ Ρ'ωμαῖοι νὰ τὸν ἐπιθυμήσωσιν· τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε παρευθὺς· καθότι οἱ Γάλλοι κινηθέντες εἰς πόλεμον, ἦλθον ἔμπροσθεν εἰς τὴν πόλιν· ἡ δὲ Γερουσία μόνον τὸν Κάμιλλον ἐγνώριζον ἄξιον νὰ ἀπαντήσῃ τοσέτες ἐχθρές· ὅθεν ὀχίσαντες τῆς καταδίκης τὸ ψήφισμα, ἀνεκάλεσαν αὐτὸν εἰς βοήθειαν τῆς πατρίδος· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ Σελπίκιος ὁ δήμαρχος, ἐσυμφώνησε μὲ τὸν Βρέννον τὸν στρατηγὸν τῶν Γάλλων νὰ λάβῃ μίαν ποσότητα ἀργυρίου, καὶ νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τῆς Ρ'ώμης τὴν ἐπικράτειαν· ἐν τέτῳ δὲ φθάσας ὁ Κάμιλλος, λέγει πρὸς τὸν Βάρβαρον, Ρ'ωμαῖοι ἐκ ἂν ξυνθοῖεν περὶν ἂν οἱ πολέμιοι ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς χώρας, ὁ δὲ χρήμασιν, ἀλλὰ σιδήρῳ τὴν ἐλευθερίαν ἀνοῦνται. καὶ εὐθὺς κινήσας τὴν μάχην, τὸν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, καὶ ἐλευθέρωσε τὴν Ρ'ώμην. Δικτάτωρ δὲ ὢν ἔλαβε καιρὸν νὰ καταπαύσῃ τὰς στάσεις τῶ λαῶ, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ ἀφήσωσι τὴν Ρ'ώμην καὶ νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὲς Βεείες· χειροτονηθεὶς δὲ τὸ τρίτον Δικτάτωρ, ὑπέταξε τὲς Αἰκανὲς, τὲς Βελάσκες, τὲς Ε'τρέσκες, (ἢ Σετρίνες) τὲς Λατίνες, τὲς Ε'ρνίκες, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλες τὲς ἐχθρὲς τῶν Ρ'ωμαίων, καὶ ἔτω τὸ τρίτον ἐθριάμβευσεν· ἀφιέρωσαν δὲ εἰς τιμήν τε τρεῖς φυάλας χρυσᾶς εἰς τὸν ναὸν τῆς Η"ρας ἐπιγεγραμμένας μὲ τὸ ὄναμά τε· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῶ Ρ'ωμύλε, καὶ πατὴρ ὠνομάσθη τῆς

πατρίδος, καὶ κτίτωρ τῆς Ρ'ώμης δεύτερος· κινηθέντων δὲ αὖθις τῶν Γάλλων, ἔλαβε καὶ πέμπτον ἤδη τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατερίας περὶ τὸ ὀγδοηκοσὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ ἐδίωξε τῆς ἐχθρὲς ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ρ'ώμης, ἀπέθανε τέλος πάντων ἀπὸ τὴν πανώλην κατὰ τὸ 365 ἔτος πρὸ τῶ σωτηρίε· καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ ἀνδριάντα ἔφιππον ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Μάνλιος Τορκυάτος ἐσάθη Τ"πατος καὶ στρατηγὸς τῶν Ρ'ωμαίων, ἦτον δὲ εὐφυὴς πολλὰ, ἐσερεῖτο ὅμως τῆς εὐγλωττίας· ὁ πατὴρ αὐτῶ μὴ τολμῶν νὰ τὸν βασᾷ εἰς τὴν πόλιν, τὸν ἔσειλεν εἰς τὴν ἐξοχὴν νὰ ζῇ μετὰ τῶν δέλων· ἰδὼν δὲ τέτο τὸ ἄδικον Μάρκος ὁ Πομπήνιος δήμαρχος ὤν, ἀνακαλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν κρίσιν νὰ δώσῃ λόγον τῶ ἔργε· ὁ δὲ υἱὸς Τορκυάτος ἀναξιοπαθήσας, ὅτι καταδιώκεται ὁ πατὴρ, ἔρχεται κρυφίως εἰς τὸν δήμαρχον, ἔχων καὶ μάχαιραν εἰς τὴν δεξιὰν, τὸν ἐβίασε νὰ ὀμόσῃ, ὅτι παραιτεῖται ἀπὸ αὐτὴν τὴν κρίσιν· τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὸν δῆμον νὰ θαυμάσῃ τὸ σέβας αὐτῶ πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἔτω τὸ μετὰ ταῦτα ἔτος τὸν ἐχειροτόνησαν Χιλίαρχον· κινηθέντων δὲ τῶν Γάλλων εἰς πόλεμον, ἕνας ἀπὸ αὐτὲς ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον, ζητεῖ τὸν ἀνδρειότερον τῶν Ρ'ωμαίων εἰς μονομαχίαν· τὸ ὁποῖον δεξάμενος ἀσμένως ὁ Μάνλιος, ἐφόνευσε τὸν ἐχθρὸν, καὶ λαβὼν τὸν στρεπτὸν ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῶ νεκρῶ, τὸν ἐπέρασεν εἰς τὸν ἴδιον, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν τὸ ἐπώνυμον Τορκυάτος, ὅ ἔσιν ἐξελληνιζόμενον, στρεπτοφόρος· τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἐξῆς καὶ εἰς τὲς ἀπογόνες· μετὰ ταῦτα δὲ, προϊόντος τῶ χρόνε, ἔγινε καὶ Δικτά-

τωρ· ἔγινε δὲ μετὰ ταῦτα ὑ Ὑ πατος κατὰ τὸ 340 πρὸ τῦ σωτηρίυ ἐν τῷ κατὰ τῶν Λατίνων πολέμῳ· καθ' ὃν ὁ υἱὸς αὐτῦ ἀνακληθεὶς ὑπότινος τῶν ἐχθρῶν εἰς μονομαχίαν, ὑ ἐμποδιωθεὶς παρὰ τῦ πατρὸς, δὲν ὑπήκυσεν, ἀλλ' ἐξελθὼν ἐν τῷ μέσῳ κρυφίως, ἐφόνευσε τὸν πολέμιον· ἐκ τύτυ δὲ ὀργισθεὶς ὁ Μάνλιος, ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸ ςάδιον, ὑ ςεφανώσας αὐτὸν διὰ τὴν ἀρετὴν, τὸν ἐφόνευσεν εὐθὺς διὰ τὴν παρακοήν.

Μάρκιος (Κάϊος) Ὑ πατος τῶν Ῥ ωμαίων νικητὴς τῶν Πριβερνάτων, τῶν Τύσκων, ὑ τῶν Φαλίσκων· ἔτος ἐςάθη ὁ πρῶτος Δικτάτωρ ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Πληβειάνων (τῦ δήμυ) κατὰ τὸ 354 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ.

Οὐαλέριος Κορβῖνος Ῥ ωμαῖος λέγεται, ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν πρὶν νὰ ἀποθάνῃ, ἔχασε τόσον τὸ μνημονικόντυ, ὥςε δὲν ἐνθυμᾶτο μήτε τὸ ὄνομά τυ, ἂν πρέπει νὰ πιςεύσωμεν εἰς τὸν Πλίνιον· τὸ δὲ ἐπώνυμον Κορβῖνος τὸ ἔλαβεν, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἐμονομαχῦσε μὲ ἕνα Γάλλον, καταπτὰς ἕνας κόραξ εἰς τὴν περικεφαλαίαν αὐτῦ, ἔτυπτε τὸ πρόσωπον τῦ ἐναντίυ συχνάκις μὲ τὰ πτερὰ ὑ τὺς ὄνυχας, ὥςε δὲν ἐδυνήθη ὁ ἐχθρὸς νὰ ὑποφέρῃ τὴν μάχην δύο ἐναντίων ἀνταγωνιςῶν.

Παπίριος Κέρσωρ (Λύκιος) Δικτάτωρ τῶν Ῥ ωμαίων περὶ τὸ 320 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, νικητὴς τῶν Σαβίνων, θριαμβευτὴς τῶν Σαμνιτῶν, ὑ πολιορκητὴς τῆς πόλεως Λυκερίας· ἡ ἄκρα αὐτῦ ὅμως ςοβαρίτης ὑ ἀκρίβεια εἰς τὰ θελήματά τυ ἐσήκωσαν τὴν εὔνοιαν τῦ δήμυ· τὸ γένος τυ ἐςάθη λαμπρὸν μεταξὺ τῶν Πατρικίων, ἐξ ὧν ἐςάθησαν πολλοὶ ἐπίσημοι εἰς τὴν δημοκρατίαν.

Φάβιος Μάξιμος ὁ πρῶτος τῆς γενεᾶς τῶν Φαβιάνων· ὅς τις ἐςάθη Ἵ ππαρχος κατὰ τὸ 324 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ἐνίκησε τὺς Σαμνίτας μίαν νίκην λαμπρὰν· ὁ δὲ Δικτάτωρ Παπίριος ὀργισθεὶς ἐπὶ τύτῳ, ὅτι ἔκαμε ταύτην τὴν μάχην, ἐμποδισμένος ὢν ὑπ' αὐτῦ, ἠθέλησε νὰ τὸν παιδεύσῃ διὰ τὴν παρακοήν· ὁ δῆμος ὅμως ὑ τὸ ςρατιωτικὸν ἐναντιωθέντες, ἐκώλυσαν τὸν σκοπόντυ· ἔγινε δὲ ὁ Φάβιος Ὑ πατος πεντάκις, ὑ δὶς Δικτάτωρ, ὑ ἅπαξ Κήνσωρ ἦγεν Τιμητὴς· ζητηθεὶς δὲ εἰς τῦτο ὑ ἄλλοτε, τὸ ἀπέφυγεν ἐκυσίως, λέγων, ὅτι εἶναι ἐναντίον εἰς τὸ ἔθος τῆς πολιτείας· ἐθριάμβευσε δὲ κατὰ τῶν Ἀπυλείων, ὑ τῶν Λυκερίων· ἔπειτα δὲ κατὰ τῶν Σαμνιτῶν, ὑ αὖθις κατὰ τῶν Γάλλων, τῶν Οὐμβρίων, τῶν Μάρσων, ὑ Τύσκων.

Ἄππιος Κλαύδιος Κήνσωρ, εἷς τῆς γενεᾶς τῶν Ἀππίων πολλῶν ὄντων· ἔτος δὲ ἐλιθόςρωσε τὴν ὁδὸν τῆς πύλης Καπήνης ἕως τὸ Βρυνδύξιον, τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν ἀπ' αὐτῦ (via Appia) ὁδὸν Ἀππίαν.

Φάβιος Μάξιμος (Κύντος) ἐπονομασθεὶς Βραδυχρόνιος (conctator, ἢ temporiseur) ἐςάθη ἀπὸ τὺς ἐνδοξοτάτυς ςρατηγὺς τῶν Ῥ ωμαίων, ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας πεντάκις· κατὰ δὲ τὸ 233 ἔτος πρὸ Χριςῦ ἐνίκησε τὺς Λιγύρυς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῦ ὑπατείᾳ· ἡ πατρίς τυ διαφθαρεῖσα ὑ ἀδυνατήσασα μεσὰ τὴν μάχην ἐν Τρασυμήνῃ, κατέφυγεν εἰς

αὐτὸν· ἐντεῦθεν χειροτονηθεὶς Δικτάτωρ, ἐξηκολέθησε τὸν πόλεμον μὲ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Φρονήσεως, χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς χεῖρας μετὰ τῦ Ἀννίβα στρατηγῦ τῶν Καρχηδόνων· ἀλλὰ προχωρῶν ϗ ἀποχωρῶν, ϗ διαφόρως μεταβαλλόμενος κατέκοπτε τῦ ἐναντίυ τὸ φρύαγμα, ϗ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Βραδυχρόνιος (temporiseur) ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι ἀγνοῦντες τῆς φρονήσεως αὐτῦ τὴν λεπτότητα, τὸν παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς· ὡς τόσον ἔλαβεν ἔπειτα, ἀφ' ἧ ἐγνώρισαν οἱ συμπολῖται τὴν ἀρετήν τε, καὶ τὸ ἐπώνυμον Bouclieur de Rome, ὃ ἔσι ἀσπὶς τῆς πατρίδος· μετὰ δὲ τὴν ἐν Κάνναις μάχην, ἀπήμβλυνε τόσον τῦ Ἀννίβα τὸ στράτευμα, ὥςε δεν ἐδύνατο πλέον νὰ ἀντισῇ εἰς τῶν Ῥωμαίων τὴν δύναμιν· ἀνέλαβε δὲ ϗ τὰ Τάραντα ἀπὸ τὸν στρατηγὸν τῦ Ἀννίβα· ϗ ἀπέθανε τέλος πάντων μετὰ ταῦτα ἑκατοταετὴς ἤδη γενόμενος.

Πέβλιος Κορνήλιος Ῥυφῖνος ἴδε παρακατιὼν Φαβρίκιος Κάϊος

Μάρκος Κέριος Δεντάτος ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν Ῥωμαίων, ἀναβὰς εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας· δὶς δὲ ἀξιωθεὶς τῦ θριάμβυ, νικήσας Σαμνίτας, Σαβίνυς, καὶ Λευκανίυς, τέλος ἐκτύπησε καὶ τὸν Πύῤῥον πλησίον τῶν Ταράντων κατὰ τὸ 272 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἐσάθη ἔτι λαμπρότερος· ἐλθόντες δὲ ποτὲ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν παρὰ τῶν Σαβίνων, διατρίβοντα ἔξω εἰς τὸν ἀγρόντυ, ϗ εὑρόντες αὐτὸν μαγειρεύοντα χόρτα ἁπλᾶ εἰς ἀγγεῖον πήλινον, τὸν ἀπρόσφεραν ἀγγεῖον

χρυσῦν, διὰ νὰ τὸν ἐλκύσωσι νὰ τὺς βοηθήσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς πρεσβείας των· ἀλλ' ὁ γενναῖος στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων δὲν τὸ ἐδέχθη, λέγων ταῦτα· αἱρετώτερόν μοι τὸ πήλινον τῦ χρυσῦ· βύλομαι γὰρ πτωχὸν μὲν εἶναι, πλυσίοις δὲ προστάττειν.

Πύῤῥος Βασιλεὺς τῆς Ἠπείρυ ἀπόγονος Ἀχιλέως· ἔτος, φονευθέντος τῦ πατρὸς αὐτῦ, ὑπὸ τὸν μαθὸν ἔτι ὢν, κατεδιώκετο ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀποσατῶν· τῶν οἰκείων δὲ τινὲς πιςοὶ ὄντες τὸν διέσωσαν εἰς τὸν Γλαυκίαν, καθότι ϗ ὁ Κάσανδρος τῶν Μακεδόνων ὁ Βασιλεὺς συνενεργῦσεν ἐπίσης εἰς τὸν φόνον τῦ ἀθῴυ ἐκείνυ βρέφυς· ὁ δὲ Γλαυκίας, Βασιλεὺς ὢν τῶν Ἰλλυριῶν, σπλαγχνισθεὶς ἐπ' αὐτῷ, τὸν ἀνέτρεφε μετὰ τῶν ἰδίων παίδων Βασιλικῶς· ϗ ἀφ' ἧ ἔφθασεν εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας, τὸν ἀποκατέσησεν εἰς τὸ βασιλειόν τε· ἀλλ' ὁ Πύῤῥος ἐβιάθη κατ' ἀρχὰς νὰ τὸ μοιραθῇ ἐκ τῦ ἴσυ μετὰ τῦ Νεοπτολέμυ, ὅς τις τὸ εἶχεν ἁρπάσῃ πρότερον ὅλον, ὕσερον ὅμως ἐξέκαμεν ἀπ' αὐτὸν τὸν ἄπισον, ϗ ἐβασίλευε μόνος· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ζητήσας τὴν συμμαχίαν αὐτῦ κατὰ τῦ Δημητρίυ τῦ Βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ἐπέτυχε τῦ ζητήματος, πλὴν ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν χωρία τινὰ εἰς ἀνταμοιβήν· τὰ ὁποῖα ϗ εὐθὺς ἐκυρίευσεν· ἀλλ' ὁ Δημήτριος τὸν ἐβίασε νὰ τραβηθῇ παρευθὺς· ϗ ἔτως ὁ μὲν Δημήτριος διέφθειρε τὴν Ἤπειρον, ϗ ὁ Πύῤῥος ἐκδικεῖτο ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὅπυ ἐκέρδησε ϗ μίαν νίκην λαμπρὰν· ἥτις ἄφησε πολλὴν ἰδέαν τῆς ἐν πολέμοις ἀρετῆς αὐτῦ εἰς τὺς Μακεδόνας· μαθὼν δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι

ὁ Δημήτριος εἶναι ἄῤῥωστος, ἐκινήθη ὀπίσω κατὰ τῶν Μακεδόνων, κατὰ τὸ 290 ἔτος πρὸς τῷ σωτηρίῳ, καὶ προχωρῶν ὑπέταττε πάντα ἕως ἐ ἀναλαβὼν ὁ Δημήτριος αὖθις, τὸν ἐβίασε νὰ τραβηθῇ πάλιν· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, κινεῖται αὖθις κατὰ Μακεδονίας, καὶ κυριεύσας αὐτὴν, τὴν ἐμοιράθη μετὰ τοῦ Λυσιμάχου· πλὴν δὲν τὴν ἐχάρη πολὺν καιρὸν· καθότι ἀποσατήσαντες οἱ Μακεδόνες, προσετέθησαν σύμπαντες εἰς Λυσίμαχον· μετὰ δὲ ταῦτα προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν Ταραντίνων εἰς βοήθειαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἦλθεν εὐθὺς εἰς Τάραντα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ συγκροτήσας μάχην πρὸς Λεβῖνον τὸν Ὕπατον τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ, ἐκέρδησε νίκην ἐπίσημον· ἐπειδὴ εἶχεν ἐλέφαντας, τῶν ὁποίων ἡ θέα, ἡ ὀσμὴ, καὶ αἱ φοβεραὶ φωναὶ ἐπροξένησαν μέγαν φόβον εἰς τῶν Ῥωμαίων τοὺς ἵππους, καὶ ἐντεῦθεν ἔγινεν ἡ τροπὴ· τῆς δὲ σφαγῆς τῶν σωμάτων ἴσης ἑκατέρωθεν ἐκ τοῦ ἴσου πολλῆς, εἶπεν ὁ Πύῤῥος μετὰ τὴν μάχην, βαβαὶ! εἰ οὕτως ἅπαξ ἔτι νικήσω, ἀνάγκη ἐπανελθεῖν με μόνον εἰς Ἤπειρον· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐπιθυμῶν εἰρήνην, ἔστειλεν εἰς Ῥώμην περὶ ταύτης τὸν φιλόσοφον Κινέαν· ὅστις ἐλθὼν καὶ πολλὰ εἰπὼν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ῥωμαίων, ἔλαβεν αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν μόνον, „εἰ Πύῤῥος φίλος Ῥωμαίοις βούλεται εἶναι, ἐξελθὼν πρῶτον τῆς Ἰταλίας, λεγέτω." (ἰδὲ Φαβρίκιος) συγκροτήσας δὲ καὶ δευτέραν μάχην περὶ τὸ Ἀσκόλιον, ἔκαμε τὴν νίκην ἀμφιῤῥεπῆ μετὰ πολλῆς τῆς σφαγῆς ἑκατέρωθεν ἐκ τοῦ ἴσου· ἐντεῦθεν ἐπέρασεν εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς βοήθειαν ἐκείνων κατὰ τῶν Καρ-

χηδονίων, καὶ ἄλλων διαφόρων τυράννων· καὶ εὐθὺς ἐκέρδησε δύο μάχας κατὰ τῶν Καρχηδονίων κατὰ τὸ 276 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· ἐκυρίευσε δὲ καὶ τὴν Ἔρυκα καὶ ἄλλα τινὰ πολίσματα· ἀνακληθεὶς δὲ αὖθις μετὰ ταῦτα παρὰ τῶν Ταραντίνων, ἀπαντᾷ τὸν στόλον τῶν Καρχηδονίων ἐν τῷ στενῷ τῆς Σικελίας, καὶ ἀναγκασθεὶς εἰς ναυμαχίαν, νικᾶται, καὶ μένει μόνον μὲ δώδεκα ναῦς ἐκ τῶν διακοσίων· ἐλθὼν δὲ εἰς Ἰταλίαν καὶ συγκροτήσας μάχην αὖθις περὶ τὸ Βενεβέντιον, νικᾶται πάλιν παρὰ τῶν Ῥωμαίων, στρατηγοῦντος Κυρίου Δεντάτου· καταισχυνθεὶς δὲ ἐντεῦθεν ἔρχεται εἰς τὴν Ἤπειρον, καὶ ζητήσας τὴν βοήθειαν Ἀντιόχου τοῦ Βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Μακεδόνος, δὲν εἰσηκούσθη· ὅθεν ὀργισθεὶς διέφθειρε τὰς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας, ἔπειτα δὲ ἐκ φιλοδοξίας ἐκυρίευσε καὶ πόλεις πολλὰς τῆς ἄνω Μακεδονίας, καὶ τῆς Θεσσαλίας· ἔπειτα δὲ προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Κλεωνύμου εἰς βοήθειαν, εἰσῆλθεν εὐθὺς εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σπάρτην· ἐβιάσθη ὅμως νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν, καὶ ὥρμησε πρὸς τὸ Ἄργος· ὅπου ὁ Ἀρίσιππος καὶ ὁ Ἀριστίας εἶχον πρὸς ἀλλήλους διχόνοιαν, ἐξ ὧν ὁ Ἀριστίας ἤνοιξεν τὰς πύλας διὰ νυκτὸς, καὶ ὅτως εἰσῆλθεν ὁ Πύῤῥος· εἰσαγαγὼν ὅμως καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐν χωρίῳ στενῷ, ἔσφαλεν· καθότι ἔβλαπτον αὐτοὶ μᾶλλον τῆς μάχης τὴν ἔκβασιν, ἐν τῷ στενῷ πιεζόμενοι· ὅθεν φυγόντων τῶν οἰκείων, ἐκινδύνευσε τὸ πρῶτον νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολεμίων ζῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἀλλάξας τὸ Βασιλικὸν σχῆμα, ἐπολέμει ὡς ἰ-

διώτης ἐκ μόνης φυσικῆς ἀνδρίας, ϗ πανταχῦ εὐδοκιμει· ἀλλὰ τραυματισθεὶς τέλος πάντων διὰ τῦ θώρακος παράτινος νέυ, ἑτοιμάζετο νὰ ἐπιφέρῃ κατ' αὐτῦ τὴν ἐκδίκησιν· ϗ ἐνταῦθα ἡ μήτηρ τῦ νέυ ἐκείνυ, ἀγανακτήσασα, ἔῤῥιψε μίαν κεραμίδα ἀπὸ τῦ δώματος κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, ϗ τὸν ἐφόνευσε· ϗ τοιῦτον ἔλαβε τέλος, ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐπίσημος ἀναμίξ ϗ διὰ πολλὰ πλεονεκτήματα, ϗ διὰ μεγάλα μειονεκτήματα· ὁ Ἀννίβας ὡς τόσον πολλάκις ἀναφέρων αὐτὸν, μέγαν ϛρατηγὸν τὸν ὠνόμαζεν, ὡς ἀξιώτατον νὰ εὕρῃ τοποθεσίαν, νὰ κατατάξῃ τὸ ϛράτευμα, νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐνοιάν των, νὰ τὲς ὑποχρεώσῃ εἰς πάντα· εἶχε δὲ μεγάλην τινὰ ζωηρότητα, ἀνδρίαν τελείαν, τὴν θερμότητα τὴν πολεμικὴν τῦ Ἀλεξάνδρυ, πλὴν ὄχι τοσῦτον τὴν φρόνησιν· ἀπεκινδύνευεν ἀφειδῶς εἰς τὰς μάχας ὡς εἷς ἁπλῦς ϛρατιώτης, ἀφειμένος ἁπλῶς εἰς τὴν τύχην, μὴ δυνάμενος ἐκ τῆς φύσεως νὰ καθησυχάσῃ, πλανώμενος ἀεὶ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν ὡς δῆθεν νὰ εὕρῃ τὴν εὐδαιμονίαν, ϗ ἐδαμῦ δὲν ἐδύνατο νὰ τὴν εὕρῃ· ὅθεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν λέγει πρὸς τὸν Φιλόσοφον Κινέαν, „ὅτι θέλει νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἰταλίαν, ἔπειτα τὴν Σικελίαν, ϗ μετὰ ταύτην τὴν Καρχηδόνα, ϗ ἐκ τύτυ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ϗ ὕτω νὰ ἡσυχάσῃ ϗ νὰ συνευφραίνηται μετ' αὐτῦ." εἰς αὐτὲς τὲς λόγυς ἀπεκρίθη ὁ Κινέας, καὶ τὶ κωλύει τῦτο ποιεῖν νῦν; λέγυσι δὲ ὅτι ὁ Πύῤῥος ἐφεῦρε ϗ τὴν Παιδειὰν τῦ ζατρικῦ ἢ σατράντζ· ἀνάγνωθι δὲ περὶ τύτυ ϗ τὸν βίον τῦ Φαβρικίυ.

Φαβρίκιος (Κάϊος) ἐπονομασθεὶς Λῦσκος, Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων γενόμενος κατὰ τὸ 282 ἔτος πρὸ τῦ Σωτηρίυ· ἔτος παλλὰς νίκας κατορθώσας κατὰ τῶν Σαμνιτῶν, τῶν Βρετίων ϗ τῶν Λευκανίων, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν· ὅσα δὲ λάφυρα ἔλαβεν ἐκ τύτων ἦσαν τόσα πολλὰ, ὥϛε ἀφ' ἑ διένειμεν εἰς τὸ ϛράτευμα τὰ ἀρκοῦντα, ϗ ἐμέτρησεν ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων τὰ ἔξοδα τῦ πολέμυ, ἔφερεν ἔτι εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν εἰς τὴν ἡμέραν τῦ θριάμβυ ϗ τετρακόσια τάλαντα· ϛαλεὶς δὲ πρέσβυς εἰς τὸν Πύῤῥον μετὰ διετίαν, δὲν ἐδέχθη τὰ δῶρα προσφερθέντα παρ' αὐτῦ εἰς διαφθορὰν τῆς πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα ἀγάπης· ὁ δὲ Πύῤῥος θαυμάσας ταῦτα, ἐξεπλάγη περισσότερον δι' ἐκεῖνο τὸ ἐξῆς· καθότι ὁ ἰατρὸς αὐτῦ ἐλθὼν εἰς τὸν Φαβρίκιον, ἐζήτει ἀνταμοιβὴν διὰ νὰ φαρμακώσῃ τὸν Πύῤῥον· ὁ δὲ Φαβρίκιος δύσας αὐτὸν, τὸν ἔϛειλεν εἰς τὸν Πύῤῥον νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τῆς προδοσίας τὴν ἀμοιβήν· οἱ Σαμνῖται δὲ ἐπρόσφεραν ποτὲ εἰς αὐτὸν μίαν μεγάλην ποσότητα ἀργυρίυ, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας εἰς τὰ αὐτία τυ, εἰς τὲς ὀφθαλμές τυ, ϗ εἰς τὸ ϛόματυ, ἀπεκρίθη, παρ' ὅσον δύναμαι ταύτης κρατεῖν, ἀχρεῖα ἔμοιγε ταῦτα. Ὁ δὲ Πύῤῥος θαυμάσας τὴν ϛαθερότητα αὐτῦ ϗ ἀνδρίαν, ἠθέλησε νὰ τὸν δοκιμάσῃ προσέτι ἕτως, ἐπρόσαξε νὰ ἀνοίξῃ ἕνα τάπητα ὡς παραπέτασμα, ἐν ᾧ τόπῳ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς ὁμιλίαν μετὰ τῦ Φαβρικίυ, ϗ ὄπισθεν τῦ παραπετάσματος νὰ φέρωσι τὸν φοβερώτατον ἐλέφαντα· τύτυ δὲ γενομένυ, ϗ ἐλθόντων εἰς ὁμιλίαν, ἐτράβησαν ἐξαίφ-

νης τὸ παραπέτασμα, καὶ ὁ ἐλέφας ὑψώσας τὴν προβοσκίδα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τῦ Φαβρικίυ, ἀφῆκε μίαν φωνὴν φοβερὰν· ἀλλ' ὁ Φαβρίκιος στρέψας ὀλίγον τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν ἐλέφαντα, ζῶον τοιῦτον, τὸ ὁποῖον ἐδέποτε εἶδε, μετὰ ἀταραξίας εἶπε πρὸ τὸν Πύρρον, ὕτε χθὲς μετέβαλέμε ἀσγυρίυ ὑπόχεσις, ὕτε σήμερον κατεφόβησε τῦ θηρίυ τὸ εἶδος· δοκιμάσας δὲ ὁ Πύρρος αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς εἰκαιρίας, τὸν ὑπεσχέθη νὰ τὸν δώσῃ τὴν πρώτην τάξιν ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις καὶ στρατηγοῖς, ἐὰν ἀφήσῃ τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἔλθῃ εἰς αὐτὸν· ὁ δὲ Φαβρίκιος ἀπεκρίθη, ὦ Πύρρε, σὺ μὲν εἶ ἀριδήλως μέγας στρατηγὸς καὶ λαμπρὸς Βασιλιύς, τὸ δὲ ὑπήκοον σε νάζει ἐν τῇ δυσκολίᾳ· πῶς ἔν' φρβῇ, μήτιμοι εὐνοήσαντες, νεωτερίσωσιν, ἄδειαν ἀντὶ τῶν ὑπερμέτρων προτιμήσαντες φόρων; καὶ ἕτως ὁ σήμερον φίλος σοι, καὶ οἰκεῖος, αὔριον ἔσομαι κύριός σε. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Πύρρον· ἐσάθη δὲ ὁ αὐτὸς καὶ Κήνσωρ ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὸ 277 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἔχων συναξιωματικὸν καὶ τὸν Αἰμίλιον Πάπον ἄνδρα καὶ αὐτὸν ἀκριβῆ καὶ ἀπέριττον· ἐξ ὧν ὁ μὲν Φαβρίκιος εἶχε μόνον ἀργυρᾶν σκεῦος ἕνα ἁλατερὸν· τῦ ὁποίυ ἡ βάσις ἦτον κερατεινή· ὁ δὲ Αἰμίλιος ἕνα τρυβλίον μικρὸν, ὅσον νὰ προσφέρῃ θυσίας εἰς τὲς θεὺς· ἕτοι δὲ οἱ δύο ὁμῦ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς ἐκ συμφώνε ἀπὸ τῆς Γερυσίας Κορνήλιον τὸν Ῥυφῖνον, δὶς γεγενημένον Ὕπατον, καὶ ἄπαξ Δικτάτωρα, ἐπειδὴ καὶ εὑρῆκαν παρ' αὐτῷ δέκα λίτρας ἀργυρῶν σκευῶν τῆς τραπέζης· καὶ ἕτως αὐτὸς ὁ περίφημος Ῥωμαῖος ἔζησε καὶ ἀπέθανε πένης, τρεφόμενος μὲ λάχανα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐ-

περιποιεῖτο, χωρὶς νὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ μεταχειρισθῇ σκεύη ἀργυρᾶ τῆς τραπέζης· ἀποθανόντος δὲ αὐτῦ, ἡ Γερυσία ἐβιάσθη νὰ ὑπανδρεύσῃ τὰς θυγατέρας τε μὲ δημόσια ἔξοδα.

Κυνέας Θετσαλὸς μαθητὴς τῦ Δημοσθένες καὶ σύμβελος τῦ Πύρρε, περίφημος εἴς τε φιλοσοφίαν καὶ Ῥητορικὴν, περὶ τῦ ὁποίυ ὁ Πύρρος ἔλεγεν, ὅτι περισσοτέρας πόλεις ἐκυρίευσε διὰ τῆς εὐγλωττίας αὐτῦ, ἢ μὲ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν· σταλεὶς δὲ παρ' αὐτῦ εἰς τὴν Ῥώμην πρὸς ζήτησιν τῆς εἰρήνης, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ κατορθώσῃ, δεξαμένων πάντων τὲς λόγυς αὐτῦ, πλὴν τῦ Ἀππίυ Κλαυδίυ, καὶ τῦ Φαβρικίυ, τυς ὁποίυς τὰ κάλλη τῆς Ῥητορικῆς δὲν μετεκίνυν ἀπὸ τῦ καθήκοντος· ἐπιστρέψας δὲ ἐκεῖθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐπερίγραψεν εἰς τὸν Πύρρον τὴν Ῥώμην ὡς ἕνα ναὸν· τὸ δὲ Σενάτον, ὡς μίαν συνάθροισιν Βασιλέων· τὸ δὲ πλῆθος τῶν Ῥωμαίων, ὡς μίαν Ὕδραν, ἥτις αὐξάνει ἀναλόγως ὅσον τὴν ἐλαττώνυσιν· ὁ δὲ Πλίνιος ἀναφέρει περὶ τῆς εὐγλωττίας τῦ ἀνδρὸς ὡς περί τινος θαύματος· καθότι τὴν δευτέραν ἡμέραν παῤῥησιασθεὶς εἰς τῶν Ῥωμαίων τὴν Γερυσίαν, ἐχαιρέτησε κατ' ὄνομα πάντας τὲς Σενάτωρας καὶ τὲς εὐγενεῖς· ἴδε καὶ μίαν φιλοσοφικὴν συμβελὴν πρὸς τὸν Πύῤῥον ἐν τῷ, Πύῤῥος ἀνωτέρω.

Μάρκος Ἀττίλιος Ῥηγῦλος Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων μετὰ Γναίυ Λίβωνος τὸ 267 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ ἐνίκησε τὲς Σαλλεντίνες, καὶ ἐκυρίευσε τὴν πρωτεύυσαν πόλιν αὐτῶν· γενόμενος δὲ Ὕπατος ἐκ δευτέρυ μετὰ τῦ Μανλίυ Βέλσυ, ἐνίκησαν τὸν Ἀμιλ-

κήρην ϗ Ἄννωνα ναυμαχήσαντες ἐν Σικελίᾳ περὶ τὴν Ἡράκλειαν, λαβόντες ναῦς τῶν ἐχθρῶν ἑξήκοντα τέσσαρας, καταποντίσαντες δὲ τριάκοντα· ὁ δὲ Ῥηγῦλος μείνας ἐν τῇ Ἀφρικῇ μετὰ τὴν ναυμαχίαν, ἐκέρδησεν ἔτι ϗ ἑτέραν νίκην ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, δι' ἣν παρεδόθησαν εἰς αὐτὸν πόλεις πλέον τῶν διακοσίων, ϗ μάλιστα τὸ Τύνισι πλησίον τῆς Καρχηδόνος τρία ἢ τέσσαρα μίλια γαλλικά· ἐντεῦθεν οἱ Καρχηδόνιοι ἐζήτησαν τὴν εἰρήνην, ὁ Ῥηγῦλος ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὸ ζήτημα· ὅθεν ἐπικαλεμένων τῶν Καρχηδονίων, ἔρχεται ὁ Ξάνθιππος ἀνὴρ Σπαρτιάτης μετὰ δυνάμεως, ϗ συγκροτήσας μάχην μετὰ τοῦ Ῥηγύλου, ἐνίκησε, ϗ διέφθειρε τὸν στρατὸν τῶν Ῥωμαίων πανωλεθρίᾳ, τριάκοντα μὲν χιλιάδας φονεύσας, δεκαπέντε δὲ αἰχμαλωτίσας, ϗ αὐτὸν τὸν ἴδιον Ῥηγῦλον· τὸν ὁποῖον ϗ ἔφερεν εἰς τὴν Καρχηδόνα μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων (ἴδε Φάλβιος.) μετὰ ταῦτα δὲ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ῥώμην νὰ προβάλῃ περὶ τῆς εἰρήνης ϗ τῆς ἀμοιβῆς τῶν αἰχμαλώτων, μεθ' ὅρκου ὅμως νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω μετὰ τὸ πρόβλημα· αὐτὸς ὅμως ἔδειξε μάλιστα ἐνταῦθα τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς, ϗ ἀντὶ νὰ τοὺς καταπείσῃ νὰ δεχθοῦν τὴν εἰρήνην, τοὺς ἔπεισεν ὅλον τὸ ἐναντίον νὰ τὴν ἀποστραφοῦν· ϗ ἔπειτα ἐπέστρεψε νὰ φυλάξῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, ϗ νὰ παραδοθῇ τιμημένα εἰς τὰς βασάνους τῶν πολεμίων· ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι ὀργισθέντες, ἐφεύρηκαν βασάνους τὰς πλέον σκληρὰς, κόψαντες αὐτοῦ τὰ βλέφαρα, ϗ ῥίψαντες αὐτὸν ἔμπροσθεν εἰς τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν,

μετὰ δὲ τοῦτο τὸν ἔκλεισαν εἰς ἕνα βαένι, ἐν ᾧ εἶχον πεπηγμένους ἥλους ϗ λόγχας σιδηρᾶς· ϗ ἔτσι ἔδοσε τέλος τοῦ βίου κατὰ τὸ 251 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ῥηγύλου μαθοῦσα ταῦτα, ἔλαβε ϗ αὐτὴ παρὰ τῆς Γερουσίας τοὺς μεγαλητέρους αἰχμαλώτους τῶν Καρχηδονίων, ϗ τοὺς ἔκλεισεν ὁμοίως εἰς ἕνα ἀρμάριον περιηλωμένον ϗ λελογχισμένον χωρὶς τροφῆς εἰς πέντε ἡμέρας, ἔνθα ἀπέθανον πάντες, πλὴν ἑνὸς μόνου· ὅς τις ὠνομάζετο Ἀμιλκάρης, τὸν ὁποῖον ἐπεριποιήθησαν μετὰ ταῦτα νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τὰς πληγάς του, ϗ τὸν ἐλευθέρωσαν.

Ἱέρων ὁ δεύτερος, Βασιλεὺς τῶν Συρακουσίων, ἀπόγονος τοῦ Γέλωνος, ϗ μιμητὴς τῶν ἀρετῶν του· ὅλαι αἱ πόλεις ἐκ συμφώνου ἐπρόσφεραν αὐτῷ τὸ διάδημα, ϗ τὸν ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν γενικὸν κατὰ τῶν Καρχηδονίων. ϗ ἔτσι ἐξακολουθοῦσε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Μαμερτίνων μὲ σκοπὸν νὰ τοὺς διώξῃ ἀπὸ τὴν Μεσσίνην· οἱ δὲ Μαμερτῖνοι κατέφυγον εἰς τὴν βοήθειαν τῶν Ῥωμαίων, εἰς τοὺς ὁποίους, καὶ παρέδοσαν τὴν Μεσσίνην κατὰ τὸ 260 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι προσκληθέντες ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἐπολιόρκησαν τὴν Μεσσίνην, ϗ ἔκαμαν συμμαχίαν μετὰ τοῦ Ἱέρωνος. ἀλλ' ὁ Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων Ἄππιος ὁ Κλαυδιος ἐκτύπησε πρῶτον τοὺς Συρακουσίους, ϗ ἡ μάχη ἔγινε σκληρὰ, ἔνθα ὁ Ἱέρων ἔδειξε μίαν ὑπὲρ φύσιν ἀνδρίαν, ἐνικήθη ὅμως ϗ ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Συρακούσας. τὸ αὐτὸ δὲ ἔπαθον μετὰ ταῦτα ϗ οἱ Καρχηδόνιοι. ϗ ἔτσι ὁ Κλαύδιος ἐπαρθεὶς εἰς τὰς νίκας,

ἐκινήθη εἰς πολιορκίαν τῶν Συρακουσίων. τὸ ὁποῖον προλαβὼν ὁ Ἱέρων, τὸ ἀπήντησε μὲ τὴν εἰρήνην πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. τὴν ὁποίαν ἐφύλαξεν ἔπειτα πεντήκοντα ἔτη χωρὶς νὰ παραβιάσῃ τὰς συνθήκας παντελῶς ἐν τῷ πολέμῳ αὐτῶν πρὸς τοὺς Καρχηδονίους. αὐτὸς λοιπὸν ἐφάνη μέγας Βασιλεὺς, καὶ ἀπέθανε τὸ 215 ἔτος πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν τῷ 91 της ἡλικίας· οἱ ὑπήκοοι δὲ αὐτοῦ ἐνομίζοντο παῖδες, καὶ πᾶσα ἡ ἐπαρχία ὡς οἶκος αὐτοῦ. ἡ ἀγάπη αὐτοῦ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, εἰς τὰς ὠφελίμους τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἡ προσοχὴ εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ χαρίσματα τοῦ περιφήμου Ἀρχιμήδους τοῦ προπάτορός του, τὸν δίδουσι τάξιν μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων ἐν τῇ ἀιδιότητι τῶν αἰώνων.

Γάϊος Δουέλλιος ἐπονομασθεὶς Νέπος Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων. ὗτος πρῶτος ἁπάντων ἐναυμάχησεν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐκέρδησε τὴν νίκην, λαβὼν πεντήκοντα ναῦς αἰχμαλώτους τῶν ἐναντίων. μετὰ ταῦτα δὲ ἐσήκωσε τὴν πολιορκίαν τῆς Σεγέστης, καὶ ἔλαβε μὲ ὁρμὴν τὴν πόλιν Μακέλλαν ἐν τῇ Καλαβρίᾳ. καὶ ἐκ τούτων ἔλαβε τὴν ἀνταμοιβὴν παρὰ τῆς Γερουσίας, τὸν πρῶτον θρίαμβον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ 260 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, καὶ νὰ ἔχῃ εἰς τὸν δεῖπνον τοῦ μουσικὴν καὶ δύο φρυκτοὺς ἐκ δημοσίου δαπάνης. μὲ τοιαύτας χάριτας ἀνταμείβοντο οἱ Ῥωμαῖοι. αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τῆς ἀρετῆς τὴν τιμὴν, καὶ ὄχι εἰς τὴν εὐπορίαν τοῦ βίου. ἐτύπωσαν δὲ πρὸς τούτοις καὶ νόμισμα εἰς μνήμην τῆς ἐκστρατείας

αὐτοῦ, καὶ ὕψωσαν ἕνα πύργον· ὅς τις σώζεται μέχρι τῆς τήμερον.

Ἀμιλκάρης σύνηθες ὄνομα τῶν Καρχηδονίων. ὁ δὲ γνωριμώτερος εἶναι Ἀμιλκάρης ὁ Βάρκας ὁ πατὴρ τοῦ Ἀννίβα. ὗτος διέφθειρε τὴν Ἰταλίαν εἰς πενταετίαν, ἕως ἠνικήθη ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κατὰ τὸ 242 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, καὶ ὕτως ἔγινεν ἡ πρώτη εἰρήνη. μετὰ ταῦτα δὲ διαπεράσας εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἄνοιξε τὸν δεύτερον πόλεμον, καὶ ὑποτάξας ἐκεῖ ἔθνη πολλὰ, ἐφονεύθη τέλος πάντων μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, ἀφήσας ἐντολὴν εἰς τὸν υἱόν του Ἀννίβαν μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἀφῆκε δὲ μετ' αὐτοῦ ἔτι δύο υἱούς. οἵτινες ἑνωθέντες ὡς τρεῖς Λέοντες, διεσπάραξαν τὴν καρδίαν τῆς Ῥώμης σχεδὸν μέχρι θανάτου.

Ξάνθιππος στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων ἐξάθη ἀληθῶς Σπαρτιάτης καὶ μὲ τὸ σοβαρώτατον ἦθος, καὶ μὲ τὴν ἀνδρίαν τῆς ψυχῆς του. ὗτος ἐξάλη κατὰ τὸ 255 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου εἰς βοήθειαν τῶν Καρχηδονίων. ἐπειδὴ καὶ Ῥήγουλος Ἀττίλιος νικήσας τὸν Ἀμιλκάρην καὶ τοὺς δύο Ἀσδρουβάλας, δὲν ἐδέχετο τὴν εἰρήνην προσφερομένην παρὰ τῶν Καρχηδονίων. ὁ δὲ ἀνδρεῖος ὗτος Ξάνθιππος ἅμα ἐλθὼν, συγκροτεῖ μάχην πρὸς τὸν Ῥήγουλον, καὶ νικήσας λαμπρῶς, διέσωσε τὴν Καρχηδόνα ἀπὸ τελείου κινδύνου. ἔδειξαν λοιπὸν οἱ Καρχηδόνιοι τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὰς ἀρχὰς, ὁμολογοῦντες αὐτῷ χάριν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζον ἀπ' αὐτόν. ἔδειξαν ὅμως ἔπειτα τοσαύτην ἀχαρι-

© SISMANOGLIO

σίαν, ὅση ἦτον μεγάλη ἡ χάρις καὶ ἡ εὐεργεσία ἐκ τῆ ἐναντίε. ἐπειδὴ πέμποντες αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐπρόσαξαν τὸν κυβερνήτην τῆς νεὼς νὰ τὸν ῥίψη ἀπάνεως εἰς την θάλασσαν.

Ποντίφεξ Μάξιμος, ὅ ἐσιν μέγισος, ἔτω καλέμενος κατὰ τὸ ἐξαίρετον, ὡς Κεφαλὴ τῶν ἄλλων Ποντιφήκων. τὸ δὲ ἀξίωμα τῦτο ἔχει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆ Νεμᾶ Πομπιλίε. εἶχε δὲ ἐπισασίαν γενικὴν τῶν τε πολιτικῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς θρησκείας τάξεων καὶ κοινῶν καὶ ἰδίων, καὶ ὡς λέγει ὁ Φέσος, Maximarum rerum, quae ad sacra et religiones pertinent jus lex erat. ἐδίδετο τὸ ἀξίωμα τῦτο εἰς ἕνα ἀπὸ τὲς Ποντίφηκας ἐκλελεγμένες εἰς τὴν ἀρχαιρεσίαν τῆ δήμε. ἡ δὲ ἐκλογὴ τῆ μεγίσε ἐγίνετο κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τὸ γένος τῶν Πατρικίων. μετὰ δὲ ταῦτα, ἀφ' ὗ ὁ δῆμος ὑπεριχύσας, ἔλαβε τὸ δικαίωμα νὰ προβιβάζεται εἰς τῶν εὐγενῶν τὰ ἀξιώματα, ἔλαβε καὶ τῦτο κατὰ τὸ 500 ἔτος, καὶ ὁ Τιβέριος Κορυνκάνος Πλημβεϊάνος (δημοτικὸς) ὢν ἔλαβε κατ' ἐκλογὴν τὸ Ποντιφηκάτον. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆ Λεπίδε, ὅς τις ἦτον Τριάνδρος, ὁ Ἄνυγεσος ἔλαβε τὸ μέγα Ποντιφηκάτον, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Βασιλεῖς ὡσαύτως ἑξῆς. ὁ μέγας λοιπὸν Ποντίφεξ, καθὼς εἴρηται ἀνωτέρω, εἶχε τὴν φροντίδα τῶν ἀνηκόντων γενικῶς τῇ θρησκείᾳ, διορίζων τὰς τάξεις, καὶ ἐξηγῶν τὰ μυήρια· ἔτι δὲ τὴν ἐπισασίαν τῶν Ἑσιακῶν παρθένων, καὶ τῶν Ἱερέων. προδιέθετε τὰς δημοσίας ἱεροπραξίας, προέδρευεν εἰς τὰς νίεθεσίας, εἶχε νὰ φυλαττῃ τὲς χρησ-

μὲς κώδικας, νὰ διατάττῃ τὴν τάξιν τῆ χρόνε, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τινων κεφαλαίων τῆ γάμε, καὶ νὰ δίδῃ εἰς τῦτο τὴν ἄδειαν. αὐτὸς ὅμως ἦτον ἐξηρημένος ἀπὸ τὸ νὰ δίδῃ λόγον τῆς διαγωγῆς τε μήτε εἰς τὴν Γερεσίαν μήτε εἰς τὸν δῆμον. πρὸς τέτοις εἶχε δικαίωμα νὰ ἔχῃ τὸ ἀξίωμα τῦτο διὰ βίε, καὶ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλον ὅμοιον εἰς τὸν βαθμὸν τῆ ἀξιώματός τε. καὶ τῦτο ἔδειξε μάλισα ὁ Ἄνυγεσος, ὅς τις ἐπρόσμενε τὸν θάνατον τῆ Λεπίδε διὰ νὰ λάβῃ αὐτὸς τὸ ὑψιλὸν Ποντιφηκάτον. ἀλλὰ με ὅλον ὅτι ἔχει τοσαύτην ὑπεροχὴν, εἰς κεφάλαια ὅμως τινὰ ἦτον συνεσαλμένος, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν ἄλλων Ποντιφήκων. πρὸς τέτοις δὲν ἐδυνατο νὰ ἐξέλθῃ τῆς Ἰταλίας. ὁ Κάσσος ὅμως πρῶτος τῶν Ποντιφήκων παρέβη τὸν νόμον τῦτον, καὶ ἐξῆς οἱ Βασιλεῖς ἠκολέθησαν τὸ παράδειγμα, δὲν ἐδύνατο νὰ καθήσῃ εἰς ἰδιαιτέραν οἰκίαν, εἰμὴ μόνον εἰς δημοσίαν, μήτε νὰ συνέλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, μήτε νὰ ἰδῇ, ἢ νὰ ἐγγίξῃ ἕνα σῶμα νεκρόν. καὶ διὰ τῦτο ἔσαινον ἕνα κυπαρίσσιον εἰς μίαν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον νεκρὸς διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ ἔμβῃ ἐκεῖ ὁ Ποντίφεξ καὶ μιανθῇ. ἡ χειροτονία δὲ αὐτῦ ἐγίνετο μεγαλοπρεπεσάτη.

Πόπλιος Κλαύδιος Πόλχρος υἱὸς τῆ Ἀππίε Κλαυδίε Καίκε Τ'πατος τῶν Ρ'ωμαίων κατὰ τὸ 219 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε, μετὰ τῆ Λεκίε Ἰυλίε Πόλλε (κατὰ δὲ τὸν Εὐτρόπιον μετὰ τῆ Γαΐε Ἰυνίε) συνυπάτε ἐνικήθη διὰ θαλάσσης ἐν Σικελίᾳ παρὰ τῶν Καρχηδονίων. μετὰ ταῦτα δὲ ἐπεχείρησε νὰ προσβάλῃ εἰς τὸ Δρέπανον, ὁ Ἀσδροβάλης ὅμως

ὁ τῆς πόλεως ταύτης ἄρχων προμαθὼν τὸν σκοπὸν αὐτῶ, τὸν ἐπρόσμενε μὲ πόλεμον ἔμπροσθεν τῆ λιμένος. ὁ δὲ Κλαύδιος μὲ ὅλον ὅτι ἠπατήθη εἰς τὸν πρῶτον σκοπὸν, ἡ εὗρε τὸν ἐχθρὸν ἤδη εἰς θέσιν καλὴν, μὲ ὅλον τοῦτο ἦλθεν εἰς χεῖρας ἀπερισκέπτως. ὅθεν ὁ Ἀσδροβάλης, βοηθούμενος ἀπὸ τὴν θέσιν τῆ τόπυ, ἐβύθισε πολλὰς τῶν Ῥωμαίων ναῦς, ἡ ἔλαβεν αἰχμαλώτες ἐννενήκοντα τρεῖς, ἡ κατεδίωξε τὰς λοιπὰς μέχρι τῆ Λιλυβαίυ. ὁ δεισιδαίμων δὲ λαὸς ἀπέδωκε ταύτην τὴν δυσυχίαν εἰς τὴν ἀσέβειαν τῆ Κλαυδίυ· ἐπειδὴ ἐν ᾧ παρέσχησαν εἰς αὐτὸν τὸς ἱερὸς ὄρνιθας νὰ τὸς ἰδῇ, ὅτι δὲν τρώγυσι σῖτον, αὐτὸς λαβὼν τότες μετὰ περιφρονήσεως εἶπεν ἔτως, ἂν δὲν θέλυν νὰ φάγυν, ἂς πίωσιν ὕδωρ, ἡ ἔτω τὸς ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τῆς δυσυχίας αὐτῆς τῆ πολέμυ, παρελύθη εὐθὺς τῆς ἀρχῆς, ἡ κατεδικάσθη νὰ μετρήσῃ μίαν ποσότητα πρόσιμον τῆς αὐθαδείας τυ.

Γάϊος Λυτάτιος Κατῦλος Τ῎πατος τῶν Ῥ῾ωμαίων κατὰ τὸ 242 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίυ ἐναυμάχησε μὲ τὸς Καρχηδονίυς μεταξὺ τῆ Δρεπάνυ ἡ τῆς Αἰγάσης νήσυ, ἡ νικήσας κατεβύθισε πεντήκοντα ναῦς τῶν ἐχθρῶν, ἡ ἔλαβεν αἰχμαλώτες ἑβδομήκοντα. ἡ αὐτὴ ἡ νίκη ἐβίασε τὸς Καρχηδονίυς νὰ ζητήσωσι τὴν εἰρήνην, ἡ ἔδοσε τέλος εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον κατὰ τῶν Ἄφρων.

Σέρβιος Φάλβιος ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας κατὰ τὸ 255 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίυ μετὰ τῆ Αἰμιλίυ Παύλυ. ἔγιναν δὲ ἀμφότεροι ἐπίσημοι

διά τε τὰς νίκας ἡ τὰς δυσυχίας. ἐπειδὴ μαθόντες, ὅτι ὁ Ῥ῾ηγῦλος αἰχμαλωτίσθη εἰς τὴν Καρχηδόνα, ἔδραμον αὐτοὶ διὰ νὰ διατηρήσωσι τὴν τιμὴν τῶν Ῥ῾ωμαϊκῶν ὅπλων. καὶ διώξαντες τὸς Καρχηδονίυς ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Κλυπέας, ἡ πολλὰ λάφυρα λαβόντες τῶν πολεμίων, ἐναυάγησαν τέλος πάντων, ἡ ἔχασαν σχεδὸν διακοσίας ναῦς εἰς ταύτην τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης.

Μάρκος Κλαύδιος Μάρκελλος ἐπίσημος στρατηγὸς τῶν Ῥ῾ωμαίων, πολεμήσας εὐτυχῶς κατὰ τῶν Γάλλων, ἐφόνευσεν αὐτοχειρὶ τὸν Βασιλέα αὐτῶν Βυριδόμαρον. διαβὰς δὲ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Σικελίαν, δὲν ἐδυνήθη νὰ καταπείσῃ τὸς Συρακυσίυς νὰ παραδοθῶσι μὲ συμφωνίαν, ἡ ἐντεῦθεν πολιορκήσας αὐτὸς ἡ διὰ θαλάσσης ἡ διὰ ξηρᾶς, διήρκησεν εἰς τριετίαν· καθότι ὁ μαθηματικώτατος Ἀρχιμήδης ἐφεύρε τὰς πολυθρυλλήτες μηχανὰς, μὲ τὰς ὁποίας ἐβύθιζε τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων. τέλος δὲ πάντων ἐβιάσθησαν νὰ παραδοθῶσι. καὶ ὁ Μάρκελλος εἶχε προσάξῃ νὰ μὴ τύχῃ ἡ φονεύσωσι τὸν περίφημον μαθηματικὸν Ἀρχιμήδην· μαθὼν ὅμως ὅτι ἐφονεύθη, ἐλυπήθη παρὰ πολύ. ἐφάνη δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Μάρκελλος ἄξιος στρατηγὸς ἡ κατὰ τῆ Ἀννίβα. (ἴδε Ἀννίας) καθότι δὶς τὸν ἐνίκησεν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Νώλης. καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον νὰ ὀνομάζηται ξίφος τῆς δημοκρατίας, καθὼς ὁ Φάβιος ὁ συνύπατός τυ ὠνομάσθη Ἀσπὶς τῆς Ῥ῾ώμης. αἱ εὐτυχίαι τυ ὅμως τὸν ἐπροξένησαν ἐχθρὸς, ἡ ἐντεῦθεν ἐκατηγορήθη ἐνώπιον τοῦ δήμυ παράτινοι

Φυλάρχυ. ἀλλ' ὁ μέγας ἦτος ἀνὴρ ἐδικαιολογήθη πρὸς τὸν δῆμον μὲ μόνην τὴν διήγησιν των κατορθωμάτων τυ. καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκλέγεται Τ'πατος πέμπτον ἤδη· καὶ εὐθὺς ἀνεχώρησε νὰ ἐξακολεθήσῃ τὸν πόλεμον. ὁ θάνατός τυ ὅμως δὲν ἐφάθη ἄξιος τοιέτυ ἀνδρός. ἐπειδὴ μὲ ὅλον ὅτι ἦτον προβεβηκὼς ἤδη εἰς ἐξηκονταετίαν, εἶχεν ἴμως τὴν ζωηρότητα τῆς νεότητος, καὶ ἐντεῦθεν ἐκινήθη νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῦ Ἀννίβα πρὸς κατασκοπὴν τῆς τοποθεσίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ μεθ' ἑαυτῦ δύναμιν ἀνάλογον τῦ κινδύνυ. ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ Ἀννίβας εἶχεν ἓν σῶμα ἱππέων Νομίδων κεκαλυμμένυς ἐν τῷ κρυπτῷ. οἱ ὁποῖοι προσπεσόντες ἐξαίφνης ἐπὶ τὸν Μάρκελλον καὶ τὺς περὶ αὐτὸν, ἐφόνευσαν σχεδὸν πάντας καὶ αὐτὸν τῦτον ὁμοίως κατὰ τὸ 207 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ. τὸν ὁποῖον ὁ Ἀννίβας τὸν ἔθαψε μετὰ τῆς προσηκύσης τιμῆς.

Ἀννίβας Καρχηδονίων στρατηγὸς υἱὸς τῦ Ἀμιλκάρυ. ἦτος ὡρκώθη εἰς τὸν πατέρα τυ (ὅρα Ἀμιλκάρης) νὰ φυλάξῃ αἰώνιον μῖσος κατὰ τῶν Ῥωμαίων. εἰς δὲ τὺς ἐννέα χρόνυς τῆς ἡλικίας τυ ἄρχισε νὰ μανθάνῃ τῆς πολεμικῆς τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, γυμναζόμενος εἰς τὺς στρατιωτικὺς κόπυς ἔκτοτε. εἰς δὲ τὸ εἰκοσὸν ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας, τὸ 220 πρὸ τῦ σωτηρίυ ἔλαβε τὴν στρατηγίαν τῶν Καρχηδονίων, καὶ διαβὰς εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἐκυρίευσε τὴν Σαγῦντον, πόλιν σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων. ἐντεῦθεν ὑπερβὰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη, καὶ ἐκεῖθεν διαβὰς τὸν Ῥῶνον ποταμὸν, ἔφθασεν εἰς

τὰς ὑπωρείας τῶν Ἄλπεων εἰς δέκα ἡμέρας. τὸ πέρασμα ὅμως τύτων τῶν ὀρέων τὸν ἐπροξένησε κόπον ἀνεκδιήγητον, ἀλλὰ καὶ ὄνομα ὅμως ἀθάνατον. ἡ χιὼν, οἱ κρύσταλοι, οἱ ὑψηλοι πάγοι, οἱ κρημνοὶ ἐφαίνοντο ἀδύνατοι εἰς διάβασιν στρατιᾶς. αὐτὸς ὅμως εἰς ἐννέα ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὰς κορυφὰς τῶν Ἄλπεων διὰ μέσυ τῶν νάπεων καὶ ὀρέων. καὶ ἐκεῖθεν κατέβη ὡς πρὸς τὴν Ἰταλίαν εἰς πέντε ἡμέρας· ἔνθα ἐπιθεωρήσας τὴν στρατιὰν, εὗρεν ἀπὸ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ ἐννέα ἱππέων, μόνον εἰκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ ἓξ ἱππέων. ὁ δὲ Ἀννίβας μὲ ὅλην αὐτὴν τὴν ζημίαν, ἐκυρίευσεν ὅμως εὐθὺς τὸ Τυρινον, ἐνίκησε καὶ τὸν Τ'πατον τῶν Ῥωμαίων Κορνήλιον τὸν Σκιπίωνα εἰς τὰς ὄχθας τῦ ποταμῦ Τεσίνυ, καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν Σεμπρώνιον πλησίον τῦ ποταμῦ Τρηβίυ κατὰ τὸ 218 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, καὶ ἡ μάχη αὐτὴ ἐφάθη πολλὰ αἱματώδης· καθότι ὁ νικηθεὶς ἔχασεν ἐνταῦθα εἴκοσι καὶ ἓξ χιλιάδας. τὸ δὲ ἀκόλυθον ἔτος ἐνίκησεν αὖθις ὁ Ἀννίβας τὸν Φλαμίνιον Γάϊον πλησίον τῆς λίμνης Τρασυμένης, ἔνθα ἐφονεύθη καὶ ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, καὶ δεκαπέντε χιλιάδες στρατιωτῶν, καὶ προσέτι αἰχμάλωτοι ἓξ χιλιάδες. ἐξ ὧν τὺς μὲν Λατίνυς ἀπέστειλεν ἐλευθέρυς ὀπίσω, τὺς δὲ Ῥωμαίυς ἐφύλαξεν. ἐντεῦθεν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι φοβηθέντες ἐχειροτόνησαν Δικτάτωρα τὸν Κύντον Φάβιον Μάξιμον. οὗτος λοιπὸν ὁ ἐπονομασθεὶς Temporiseur (ἰδε Φάβιος Μάξιμος) ἐπαρατηρῆσε μόνον τὰ κινήματα τῦ Ἀννίβα, κρύπτων δὲ τὰ ἴδια ὅσον τὸ δυνατὸν, ἀ-

πύμβλυνε τὴν ὁρμὴν τῶ ἐχθρῶ μὲ τὰ στρατηγήματα, χωρὶς νὰ ἔμβῃ παντελῶς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς μάχης. ἀλλ' ἐντεῦθεν ἀντὶ εὐχαρισίας ἀπήλαυσε μῖσος παρὰ τῶν Ῥωμαίων, ϗ διὰ τῦτο ἔδοσαν τὸ ἥμισυ τῆς δυνάμεως εἰς τὸν Μινύτιον Φέλικα· ὅς τις περικυκλωθεὶς ὑπὸ τῦ Ἀννίβα, ἦλθε σχεδὸν εἰς κίνδυνον, ϗ ὁ Φάβιος ἔγινε τῆς σωτηρίας τε αἴτιος. τελειωθέντος δὲ τῦ καιρῦ τῆς στρατηγίας τῦ Φαβίε, ἔγιναν διάδοχοι αὐτῦ ὁ Τερέντιος Βάῤῥων ϗ Παῦλος Αἰμίλιος, ἀλλὰ ϗ οἱ δύο νικηθέντες παρὰ τῦ Ἀννίβα ἐν τῇ μάχῃ τῶν Καννῶν, κατὰ το 216 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, ϗ ἐφονεύθησαν ἐνταῦθα τεσσαράκοντα χιλιάδες πεζῶν, ϗ εἴκοσι ϗ ἑπτὰ ἱππέων, ϗ ὁ Ὕπατος Παῦλος Αἰμίλιος. ϗ λέγεσιν ὅτι ὁ Ἀννίβας ἔσειλεν εἰς τὴν Καρχηδόνα μὲ τὸν ἀδελφόν τε Μάγνωνα τρεῖς μοδίες δακτυλιδίων ἀπὸ 5630 εὐγενεῖς, τὲς ὁποίες εὑρῆκε πεφονευμένες εἰς τὴν μάχην αὐτήν. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐδύνατο ἴσως ἐντεῦθεν νὰ κινηθῇ πρὸς τὴν Ῥώμην κατὰ τὸν Λίβιον ϗ ἄλλους κριτικὲς ἠθικὲς μᾶλλον ὄντας, ἢ πολεμικές. αὐτὸς ὅμως ἐσχάθη συμφερώτερον νὰ διαχειμάσῃ εἰς τὴν Καπύαν. ϗ ἐντεῦθεν ἡ τρυφὴ τῆς πόλεως ταύτης διάφθειρε τὴν ἀρετὴν τῦ στρατῦ. ὁ Ἀββᾶ Κονδιλλὰκ ὅμως δὲν συμφέρεται εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν ἀποδεικνύων ὡς ψεῦδος, ὅτι αἱ ἡδοναὶ ἀπήμβλυναν τῶν Καρχηδονίων τὴν ἀνδρίαν ϗ τακτικὴν ἐμπειρίαν. ὡς τόσον ὁ Ἀννίβας διέτριψεν εἰς τὴν Ἰταλίαν δεκατρία, ἢ δεκατέσσαρα ἔτη κυριεύων πόλεις, ϗ κερδαίνων μάχας. ὅταν δὲ ἐνικᾶτο, εἶχε τὸν στρα-

τὸν αὖθις πρόθυμον εἰς δευτέρες ἀγῶνας, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὐδέποτε διχονοίας ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ τὴν γνώμην τῦ Πολυβίε. τὸ δὲ ἀληθὲς αἴτιον τῆς ἀδυναμίας τῦ Ἀννίβα προῆλθεν ἐκεῖθεν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι στρατολογῦντες διηνεκῶς, ἐνεδυναμῶντο ἐκ τῦ εὐθέος· καθότι εἰς ἓν ἔτος ἐστρατολόγησαν δεκαοκτὼ λεγεῶνας, ϗ ἐν ταὐτῷ εἶχον κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ϗ τὲς πλέον ἐμπείρες των στρατηγές. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐκ τῦ ἐναντίε μὴ δεξάμενος σχεδὸν ἀπὸ τῆς Καρχηδόνος ὐδεμίαν ἐπιβοήθειαν, ϗ ὀλιγοστευομένης ἑκάστοτε τῆς δυνάμεως, ἐχώρησεν εἰς μάτην εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ 211 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· καθότι ἐβιάσθη μετ' ὀλίγον νὰ ἀποχωρήσῃ· ϗ ὁ Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων ἐτόλμησε νὰ ἔλθῃ εἰς τρεῖς μάχας ἐκ διαδοχῆς. τῶν ὁποίων γενομένων ἀμφιῤῥεπῶν, δὲν ἐδέχθη ὁ Ἀννίβας πλέον ϗ τὴν τετάρτην, εἰπὼν „τὶ δεῖ ποιεῖν, πρὸς τὸν „ἄνθρωπον τῦτον, ὅς τις μήτε νικᾶν οἶδε, μήτε ἡττᾶσθαι ἐθέλει;" ὡς τόσον ὁ Ἀσδροβάλης (ἴδε αὐτόθι) ὁ ἀδελφὸς τῦ Ἀννίβα, ἐπροχώρει πρὸς τὴν Ἰταλίαν εἰς βοήθειαν τῦ Ἀννίβα. ἀπαντήσας ὅμως αὐτὸν ὁ Κλαύδιος Νέρων, ἦλθεν εἰς μάχην τοιαύτην σκληρὰν, ὥσε κατέκοψε πάντα σχεδὸν τὸν στρατὸν, Φονεύσας ϗ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ϗ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ λαβὼν, τὴν ἔῤῥιψεν εἰς τὴν εἴσοδον τῦ στρατοπέδε τῶν Καρχηδονίων ἔτι αἱματωμένην. ὁ δὲ Ἀννίβας ἰδὼν αὐτὴν, εἶπεν, ὅτι δὲν ἀμφιβάλλει πλέον, ὅτι ἐπλησίασεν ἡ δυσυχία εἰς τὴν πατρίδα τε (ἴδε Ἀσδρουβάλης) ἐντεῦθεν λοιπὸν ἡ Καρχηδόνιοι πιε-

SISMANOGLIO MEGARO

ζόμενοι πανταχόθεν, ἀνεκάλεσαν τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας· ὅς τις ἅμα ἐλθὼν, ἐπρόβαλε τὴν εἰρήνην πρὸς τὸν Σκιπίωνα. ὁ δὲ Σκιπίων τὸς ἔσειλεν εἰς τὴν Ῥώμην, λέγων, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ συμφωνήσῃ συνθήκας. ἐντεῦθεν ἦλθον αὖθις εἰς μάχην πλησίον τῆς Ζάμας κατὰ τὸ 202 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ, καὶ ἐκέρδησεν ὁ Σκιπίων τὴν νίκην, μὲ ὅλον ὅτι εὗρεν ἀπ' ἐναντίας τὴν ἀνδρίαν τῆ Ἀννίβα ἀκαταμάχητον. ἐνταῦθα δὲ τεσσαράκοντα χιλιάδες Καρχηδονίων μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἐχάθησαν. καὶ αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἔφερε τὴν τελείαν εἰρήνην. ὁ δὲ Ἀννίβας μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρῃ ἐν ὄψει τῆς πατρίδος τὸ ἔνειδος, κατέφυγε πρῶτον μὲν εἰς τὸν Ἀντίοχον τῆς Συρίας τὸν Βασιλέα, ἔπειτα δὲ εἰς Προυσίαν τῆς Βιθυνίας τὸν Βασιλέα· βλέπων ὅμως ὅτι δὲν ἔχει ἔτε ἐνταῦθα τὸ ἀσφαλὲς, ζητούμενος παρὰ τῶν Ῥωμαίων, ἐφαρμακώθη ἀφ' ἑαυτῆ κατὰ τὸ 183 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ εἰς τὸ 64 ἔτος τῆς ἡλικίας, λέγων ἔτως „ἀπαλλάξωμεν τοὺς „Ῥωμαίους τῆ φόβη. ἦσαν γὰρ ἔτοιμοτε γενναῖοι μη„νύσαι πρὸς Πόμπον τὴν σκαιωρίαν τῆ ἰατρῆ, νῦν δὲ „ζητῆσίμε ἀποκτεῖναι." οὕτω λοιπὸν ἡ μὲν Ῥώμη ἔχασεν ἕνα μέγαν ἐχθρὸν, ἡ δὲ Καρχηδὼν ἐκ τῆ ἐναντίε ἕνα μέγαν ὑπέρμαχον. τῆτον οἱ ἱσορικοὶ Λατῖνοι παραξαίνεσιν ὡς σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον, ἀλλὰ τ' το προέρχεται μᾶλλον ἀπὸ πάθος πρὸς τὲς Καρχηδονίες. τὸ δὲ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ ἀνδρία μετὰ φρονήσεως, ἡ σαθερότης, τὴν ὁποίαν ὐδὲν δὲν μετέβαλλεν, ἡ ἀκριβὴς ἐμπειρία τῆς τακτικῆς, ἡ σα-

θερὰ προσοχὴ εἰς τῶν πάντων τὴν παρατήρησιν, ἡ διηνεκὴς ἐνέργεια εἰς τὰς πράξεις, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δίδουσιν εἰς τὸν Ἀννίβαν τὴν πρώτην τάξιν τῶν στρατηγῶν ἁπάντων τῶν Αἰώνων· καὶ αἱ μέμψεις καὶ ψόγοι ἐκείνων εἶναι ψευδεῖς. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ προφέρῃ τις κατ' αὐτῆ τι, κινόμενος μόνον ἀπὸ κακοήθειαν, τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἡ ἀντίζηλος Ῥώμη τὸν γνωρίζει ὡς μέγαν ἄνθρωπον.

Ἀσδρυβάλης Βάρκας, υἱὸς τῆ Ἀμιλκάρ καὶ ἀδελφὸς τῆ Ἀννίβα, στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ. οὗτος λαβὼν προσαγὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆ ἀδελφῆτε, ἦλθε πρῶτον εἰς τὴν Σαρδηνίαν. καὶ εὐθὺς ἀποβὰς, ἀπέπεμψε τὸ ναυτικὸν εἰς τὴν Ἀφρικὴν διὰ νὰ δείξῃ εἰς τὲς Σαρδὲς, ὅτι θέλει ἢ νὰ νικήσῃ καὶ νὰ τὲς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ῥωμαίων, ἢ νὰ ἀποθάνῃ· ὁ Μάνλιος ὅμως ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, συναθροίσας αὐτόθι τὰς δυνάμεις του πανταχόθεν ἦλθεν εἰς μάχην, καὶ ὁ Ἀσδρυβάλης ἀπολειφθεὶς μόνος παρὰ τῶν Σαρδῶν, μόλις εὑρῆκε τρόπον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ὅπε πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι ἐδέχθησαν αὖθις τῶν Ῥωμαίων τὲς νόμες. αὐτὸς ὅμως μεταχειριθεὶς σπουδαίως τὸ ἔμφυτον πνεῦματε, συνεκρότησεν αὖθις μίαν στρατιὰν δυνατὴν, μεθ' ἧς καίτοι δὶς νικηθεὶς αὖθις, δὲν ἔχασεν ὅμως τὴν ὑπόληψιν τοῦ νὰ νομίζηται μέγας στρατηγός. ἐντεῦθεν δὲ ἐρχόμενος κατὰ προσαγὴν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὸν ἀδελφόν τε Ἀννίβαν, περιεκυκλώθη ὑπὸ τῆ Νέρωνος τῆ στρα-

τηγῆ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὰ σενὰ τῶν Ἄλπεων. καὶ ἐνταῦθα συγκροτῆσι μίαν μάχην θανατηφόρον, ἔνθα κατεκόπη ὁ στρατὸς τῶν Καρχηδονίων, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀσδροβάλης ὁμοίως μετὰ μίαν ἀνδρίαν ἀπαρομοίωτον. τῆ ὁποίᾳ τὴν κεφαλὴν ἔῤῥιψεν ὁ νικητὴς εἰς τὸ στρατόπεδον τῆ Ἀννίβα (ὅρα Ἀννίβα) τὴν ὁποίαν ἰδὼν ὁ Ἀννίβας, εἶπεν. ἔχασα τὸν Ἀσδροβάλην, ἔχασα καὶ ὅλην τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἡ Καρχηδὼν ὁμοίως ὅλας της τὰς ἐλπίδας. αὐτὴ δὲ ἡ αἱματώδης μάχη συνέβη κατὰ τὸ 207 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ, ἐν ᾗ κατεκόπησαν πεντήκοντα καὶ ἓξ χιλιάδες τῶν Καρχηδονίων, καὶ ὀκτὼ χεδὸν τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν.

Μάγνων ἕτερος ἀδελφὸς τῆ Ἀννίβα. ὅς τις εὐδοκίμησε μετ' αὐτῆ εἰς τὴν μάχην ἐν Κάνναις, καὶ ἔφερε τῆς νίκης τὴν εἴδησιν πρῶτος αὐτὸς εἰς τὴν Καρχηδόνα. ἔνθα ἔδωκε μίαν πλέον αἰσθαντικὴν ἰδέαν τῆς εὐτυχίας, ὅταν ἔχυσεν εἰς τὸ μέσον τῆς Γερουσίας τρεῖς μοδίες δακτυλιδίων χρυσῶν. τὰ ὁποῖα συνήθροισαν ἀπὸ τὰς δακτύλας τῶν φονευθέντων Ῥωμαίων, (ὅρα Ἀννίβας.) ἐντεῦθεν ἐσάλη εἰς τὴν Ἱσπανίαν κατὰ τῆ Σκιπίωνος, ἔνθα νικηθεὶς καὶ καταδιωχθεὶς μέχρι τῆς θαλάσσης, ἦλθεν εἰς τὴν νῆσον Μαιόρκαν. οἱ δὲ ἐγκάτοικοι ἔτοι ὄντες οἱ ἐπιτηδειότατοι σφενδονῆται ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ἔῤῥιψαν κατ' αὐτῆ μίαν τρομερὰν χάλαζαν λίθων, ὥσε τὸν ἐβίασαν νὰ ἀποπλεύσῃ ἐκεῖθεν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἄλλην νῆσον Μινόρκαν ὀνομαζομένην. καὶ ἐντεῦθεν διαβὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐκυρίευσε τὴν Γέ-

νεβαν. καὶ ἐνταῦθα ἐλθὼν εἰς μάχην μετὰ τῆ Κυντιλίε τῆ Βάρε, ἐνικήθη, καὶ αὐτὸς πληγωθεὶς, ἀπέθανε μετ' ὀλίγον κατὰ τὸ 203 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίε.

Φλαμίνιος (Κάϊος) Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων, κινηθεὶς εἰς μάχην πρὸς τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῶν στρατηγημάτων ἐκείνε, ἐνικήθη ἐν τῇ λίμνῃ Τρασυμένῃ, ὅπε ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς καὶ πολὺς ἀριθμὸς τῶν Ῥωμαίων. κατὰ τὸ 217 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε.

Βάῤῥων (Μάρκος Τερέντιος) Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων τολμηρὸς μὲν, ἄφρων ὅμως, καὶ ἐκ τύτε ἐνικήθη εἰς τὴν μάχην ἐν Κάνναις παρὰ τῆ Ἀννίβα κατὰ τὸ 216 ἔτος πρὶν τῆ σωτηρίε. ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, δὲν ἐζητήθη νὰ δώσῃ λόγον τῆς στρατηγίας, ἀλλ' ἔλαβε μάλιστα εὐχαριστίας παρὰ τῆ δήμε, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀπελπίσθη εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, μετὰ τοσαύτην μεγάλην ἀπώλειαν τῆ στρατεύματος.

Ἄτταλος ὁ πρῶτος, Βασιλεὺς τῆς Βιθυνίας πρωτεξάδελφος τῆ Εὐμενῆς καὶ διάδοχος ἐνταὐτῷ, ἐνίκησε τὺς Γαλάτας, καὶ πρὸχώρησε μέχρι τῆ ὄρες Ταύρε, λαβὼν ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα Βασιλεὺς, τὸ ὁποῖον οἱ προκάτοχοι αὐτῆ δὲν τὸ εἶχον· αὐτὸς ἐβοήθησε καὶ τὺς Ῥωμαίυς κατὰ τῆ Φιλίππε μετὰ πολλῆς εὐτυχίας, καὶ τέλος πάντων ἀπέθανε κατὰ τὸ 198 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε, βασιλεύσας ἔτι 44 ἔγένετο δὲ λαμπρὸς εἰς ἀνδρίαν, εἰς γενναιοψυχίαν, καὶ εἰς ζῆλον τῶν φιλων τε· μεταχειριζόμενος δὲ τὸν πλῆτον μεγαλοπρεπῶς, ἠύξησε τὴν ἔκτασιν τῆ βα-

σιλείᾳ τε· ἐπιτήδειος νὰ ἔχῃ συμμάχους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐβοηθοῦσαν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά τε, ἐξάθη καὶ ὁ πλέον δίκαιος εἰς τὸν διοίκησιν τῆ λαῆ τε. καὶ ἐντεῦθεν ἐφέρετο ὡς πατὴρ τῶν ὑπηκόων.

Σκιπιων (Πέβλιος Κορνήλιος) ὁ ἐπονομασθεὶς Ἀφρικανὸς, υἱὸς τῆ Πεβλίᾳ Κορνηλίᾳ Σκιπίωνος, Τ΄πατος ἐν τῷ δευτέρῳ Ἀφρικῷ πολέμῳ. ἐν δὲ τῷ 18 ἔτει διέσωσε τὸν πατέρατε ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν μάχην τῆ Τεσίνε. μετὰ δὲ τὴν ἦτταν ἐν Κάνναις μαθὼν, ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπελπισθέντες εἰς τὴν σωσηρίαν τῆς Ῥώμης, ἐμελετῆσαν νὰ καταφύγωσιν εἴς τινας Βασιλεῖς φίλυς ἔξω, ἐτράβησεν εὐθὺς τὸ ξίφος, καὶ εἰπὼν, εἴτις ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα, ἀκολουθήτω μοι, ἔδραμεν εἰς τὴν σκηνὴν τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνων, καὶ δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν λόγχην τῆ ξίφυς εἶπεν, „ἢ μὴν μὴ προδώσειν τὴν πα„τρίδα, ὅτε ἄλλῳ τινὶ ἐπιτρέψειν τοῦτο ποιεῖν Ζεῦ μέγιστε! „ἐπιμαρτύρομαί σε, εἴτι παραβῶ τῶν ὅρκων, κατακερα„νωθῆναι καὶ ἐμὲ αὐτὸν καὶ πάντας τὲς συγγενεῖς μου. ὁ„μόσατε δὲ καὶ ὑμεῖς, ὅσοι σύνεσε ἐνταυθοῖ. ὃς τις δὲ ἀσυ„νεχθείη, ἀπολεσθήσεται παραχρῆμα." ταῦτα εἰπόντος τῆ Σκιπίωνος, ὤμοσαν τὸν αὐτὸν ὅρκον ἅπαντες. καὶ ἔτως ἡ ἀνδρία ἑνὸς μόνε ἴσως ἔσωσε τὴν δημοκρατίαν τῆς Ῥώμης. ἐντεῦθεν δὲ ὁ Σκιπίων ἐχειροτονήθη Αἰδιλικὸς (edile ἀξιωματικὸς παρὰ Ῥωμαίοις) εἰς τὸ εἰκοσὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας, μὲ ὅλον ὅτι ἦτον ἐμποδισμένον κατωτέρω ἀπὸ τὰ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἔτη, διὸ καὶ οἱ Φύλαρχοι δὲν τὸ ἤθελον εἰς αὐτόν. ἀλλ' ὁ Σκιπίων ἀποκριθεὶς, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἔθνος τὸν εὗρεν ἄξιον, εἶναι καὶ ἡλικιωμένος, τὸ ἔλαβεν. τῆ δὲ πατρὸς αὐτῆ καὶ τῆ θείᾳ φονευθέντων, ἐξάλη αὐτὸς εἰς τὴν Ἱσπανίαν εἰς τὸ εἰκοσὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας τε, καὶ ἐντεῦθεν πρὲχώρει εὐτυχῶς εἰς τετραετίαν, κυριεύσας καὶ τὴν Καρχηδόνα (ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ) εἰς μίαν μόνην ἡμέραν. ἔνθα εὑρέθησαν καὶ ἡ γυνὴ τῆ Μαρδονίε, καὶ οἱ παῖδες τῆ Ἰνδιβίλεως· οἵτινες ἦσαν οἱ πρῶτοι τῆ τόπε· ὁ γενναῖος ὅμως στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων τὲς ἔξειλε τιμημένα εἰς τὲς συγγενεῖς των· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τόσην ὑπόληψιν εἰς τὰ κατορθώματά τε, ὅσον βοήθειαν εἶχε καὶ ἀπὸ τὴν φυσικήν τε ἀνδρίαν. καὶ τέλος πάντων κερδήσας μίαν μεγάλην μάχην ἐν τῷ Βετίκῳ, φονεύσας πεντήκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τέσσαρας ἱππέων, ἔδοσε τέλος τῆ πολέμε ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ· καὶ ἐντεῦθεν διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ἐκτύπησε τὸν Ἀσδροβάλην γενναῖον στρατηγὸν τῶν Καρχηδονίων, ἐνίκησεν ὡσαύτως καὶ τὸν Σύφακα Βασιλεα τῶν Νεμιδίων κατὰ τὸ 203 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε, κυριεύσας πρότερον ἐξαίφνης διὰ νυκτὸς τὸ στρατόπεδον. ἐκ τέτων λοιπὸν ἐξεπλάγησαν οἱ πολέμιοι, καὶ ἤθελαν φοβηθῆ ἔτι πλέον, ἂν ὁ Σκιπίων μετὰ τὰς νίκας αὐτὰς, ὡρμᾶσε πρὸς τὴν Καρχηδόνα. αὐτὸς ὅμως ἐσοχάθη νὰ ἀσφαλισθῆ ἔξωθεν βεβαιότερον, τὸ ὁποῖον ἔκαμε καὶ ὁ Ἀννίβας εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς αὐτὰς τὰς Πύλας τῆς Ῥώμης. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἔτος ἦλθον εἰς λόγυς περὶ εἰρήνης ἔτοι οἱ περίφημοι στρατηγοί. μὴ συμφωνήσαντες ὅμως ἔδραμον αὖθις εἰς τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν, καὶ

γενομένης μάχης κρατερᾶς ἐν τῇ Ζάμῃ, νικᾶται ὁ Ἀννίβας, ἀφ' ἧς ἔδειξε τὴν πλέον θαυμαστὴν ἀνδρίαν. ἡ αὕτη ἡ μάχη, ἐν ᾗ ἐφονεύθησαν εἴκοσι χιλιάδες τῶν Καρχηδονίων, καὶ πρόσθεν ἕτεραι εἴκοσι χιλιάδες αἰχμαλωτίσθησαν, ἀπέφερε τὴν εἰρήνην, τὴν πλέον εὐτυχισμένην διὰ τὴν Ῥώμην, καὶ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Σκιπίωνος, ὅς τις ἐθριάμβευσεν ἐντεῦθεν κατὰ Καρχηδονίων, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἐπώνυμον Ἀφρικανός. ἐδόθη δὲ καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ λάβωσιν ἀπὸ δύο πλέθρα γῆς δι' ἕκαστον ἔτος, ὅσον ἐστράτευσαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ εἰς τὴν Ἀφρικήν. μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν ἔλαβεν αὖθις ὁ Σκιπίων τὴν ὑπατείαν· τὸ ἀπατηλὸν ὅμως πολίτευμα τῶν ἀντεραστῶν του τὸν ἐσήκωσε τὴν ὑπόληψιν. τὸ ὁποῖον αὐτὸς παραβλέψας, διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν πολεμῶν πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν ὁποῖον καὶ ἐνίκησε κατὰ τὸ 189 ἔτος πρὸ τοῦ σωτῆρος. καὶ ἐντεῦθεν γίνεται παρὰ τοῦ νικηθέντος τὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης, νὰ δώσῃ δηλαδὴ τὸν υἱὸν τοῦ Σκιπίωνος, ὅς τις νέος ὤν, ἐλήφθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, χωρὶς λύτρον, καὶ νὰ μοιραθῶσιν ἐξ ἴσου οἱ δύο τὰ εἰσοδήματα πάντα τῆς Βασιλείας του. ἀκούσας ταῦτα ὁ Σκιπίων ἠθάνθη μὲν τινὰ ἡδονὴν περὶ τούτου, ἤθελεν ὅμως μᾶλλον τὸ συμφέρον τῆς πόλεως. ὅθεν συμφωνήσας τὴν εἰρήνην καθὼς αὐτὸς ἤθελεν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ εὗρεν αὐτόθι τὸν φθόνον ἐριθισμένον καθ' ἑαυτοῦ. ἔλκεται δὲ εὐθὺς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δήμου παρὰ τῶν δύο Πετιλίων. οἵτινες δήμαρχοι ὄντες, ἐκίνουν εἰς τοῦτο

παρὰ τοῦ Κάτωνος· ὅς τις δὲν ἔπαυε, καθὼς λέγει ὁ Λίβιος, νὰ ὑλακτῇ κατὰ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς, ἐγκαλῶν ὅτι ἐσφετέρισεν εἰς τὴν εἰρήνην ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων παρὰ τοῦ Ἀντιόχου. ἀλλ' ὁ Σκιπίων ἅμα παρασὰς εἰς τὴν δῆμον, καὶ διηγησάμενος, ὅσα μεγάλα καὶ ἀξιόλογα ἔργα κατώρθωσεν, ἐκροτήθη ἀπὸ τὸν εὐγνώμονα δῆμον τῶν Ῥωμαίων. καὶ τὴν δευτέραν αὖθις ἡμέραν ἐλθὼν εἰς ἀπολογίαν, εἶπεν, „Ἔχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ ὑμεῖς ἅπαν„τες συμπολῖται, αὕτη ἡ ἡμέρα ἐστὶ καθ' ἣν ἐγὼ ἐ„νίκησα τὸν Ἀννίβαν, καὶ τοὺς Καρχηδονίους· ἔλθετε σὺν „ὅσοι ἐστὲ Ῥωμαῖοι, ἀκολουθητέμοι πρὸς τὸ Καπιτώ„λιον, ὅπως ἀποδῶμεν τοῖς θεοῖς τὰς ἐτησίους εὐχαρι„στίας" ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, ἠκολούθησαν ἅπαντες, καὶ οἱ Δήμαρχοι μετὰ τῶν ἄλλων κατηγόρων ἔμειναν μόνοι εἰς τὸ Βουλευτήριον. ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ τὸ ἐνήργησαν καὶ ἐκ τρίτου· ὁ Σκιπίων ὅμως ἔλλειπεν εἰς τὸν ἀγρόν του ἐν τῇ Λιτέρνῃ, ὅπου ἐγεωργοῦσε, κατὰ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων, μὲ τὰς θριαμβευτικάς του ἰδίας χεῖρας· ἔνθα καὶ ἀπέθανε μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ 180 ἔτος πρὸ τοῦ σωτῆρος μὲ ὑπόληψιν στρατηγοῦ τῆς πρώτης τάξεως τῶν αἰώνων. καὶ τὴν μαρτυρίαν ταύτην τὴν ἔχομεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἰδίου Ἀννίβα. ὅς τις ὁμιλῶν ποτὲ ἔμπροσθεν τοῦ Σκιπίωνος περὶ τῶν στρατηγῶν, ἔταττεν ἑαυτὸν μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Πύρρον. εἰπόντος δὲ τοῦ Σκιπίωνος, πῶς ἤθελε νὰ καταταχθῇ, ἐὰν ἐνικᾶτο παρ' αὐτοῦ; ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, ὅτι τότε θέλει ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτόν του κατώτερον καὶ τοῦ

Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆ Πύρρου καὶ πάντων τῶν ἐκπαλαι στρατηγῶν. εἶχε δὲ ἔτι ὁ Σκιπίων ἀρετὰς εἰς πάντα ἀναλόγως μὲ τὴν ἀνδρίαν. καὶ δὲν λανθάνει ἐκεῖνο τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ἐν τῆ Ἱσπανία. ἐνθα οἱ στρατιῶται ἔφερον ἔμπροσθέντε μίαν νέαν εὐγενῆ αἰχμάλωτον, τῆς ὁποίας τὸ κάλλος ὑπερέβαινε τὴν ἐκ τῆ γένους λαμπρότητα, καὶ τῆς ὁποίας τῷ ἔρωτι κατείχετο σφοδρῶς ἕνας Βασιλικὸς ἀνὴρ ὀνομαζόμενος Ἀλλέτιος. μὲ τὸν ὁποῖον ἦτον ἀρραβωνισμένη. ὁ δὲ Σκιπίων ἰδὼν τὴν ὡραιοτάτην ταύτην αἰχμάλωτον, καὶ θαυμάσας τὴν ἀρετὴν, τὴν ἀπέστειλε τιμημένα εἰς τὰς χεῖρας τῆ πατρός της καὶ τῆ ἐραστῆ, ἐρωτικὸς μὲν ὢν καὶ αὐτὸς, ἐρωτικώτερος ὅμως τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δόξης. ὅταν δὲ ἐνίκησε τὸν Βασιλέα Σύφακα, βλέπων τὸν Μασινίσσαν, ὅτι ἐκυριεύθη ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς Σοφονίσδης τῆς γενομένης ἤδη αἰχμαλώτε (ὅρα Σύφαξ), λαβὼν αὐτὸν ἐν γωνία, εἶπεν ἔτω. „πίστευτόν μοι, ὦ φίλε, ὅτι ἡμεῖς ὀφείλο„μεν δεδιέναι τὰς ἐνόπλους ἐχθρὰς, ἢ τάτας τὰς ἀο„πάτους, πολιορκοῦντας ἡμᾶς πανταχόθεν. ὃς ἂν ἦν κρατῆ „τάτων, ἔτος τῆς δόξης ἔτυχε, νικήσας αὐτὰς λαμ„πρότερον, ἢ ἡμεῖς τὸν Σύφακα."

Σύφαξ Βασιλεὺς μέρους τῆς Νουμιδίας· ἔτος ἀφίσας τὰς Ῥωμαίους, συνεμάχησε μετὰ τῶν Καρχηδονίων. ἔλαβε δὲ εἰς γυναῖκα τὴν Σοφονίσδην· τὴν ὁποίαν εἶχαν ὑποχεθῆ εἰς τὸν Μασινίσσαν, κατὰ τῆ ὁποίε αὐτὸς ἐκίνησε πόλεμον. ἀλλὰ νικηθεὶς, ἐλήφθη αἰχμάλωτος πλησίον τῆς Κύρθας μετὰ τῆς γυναικός τε κατὰ τὸ 203 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε.

ἐντεῦθεν ἔδοσαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐν μέρος τῆς Βασιλείας αὐτῆ εἰς τὸν ἐχθρὸν αὐτῆ Μασινίσσαν. ἴδε καὶ παρακατιὼν Μασινίσσας.

Μασινίσσας Βασιλεὺς μιᾶς ἐπαρχίας τῆς Ἀφρικῆς σύμμαχος τὸ πρῶτον τῶν Καρχηδονίων κατὰ τῶν Ῥωμαίων· μετὰ τὴν νίκην ὅμως αὐτῶν κατὰ τῆ Ἀσδροβάλε ὁ Παλαιὸς Σκιπίων εὑρὼν μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων τὸν ἀνεψιὸν τῆ Μασινίσσα, τὸν ἔξειλε μὲ ἕνα τάγμα στρατιωτῶν ἐφωδιασμένον καὶ μὲ δῶρα πολλὰ εἰς τὰς χεῖρας τῆ θείε· τὸ ὁποῖον ἰδὼν ὁ Μασινίσσας καὶ θαυμάσας τὴν γενναιότητα τῆ ἐχθρῆ, ἔλαβεν ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὰς Ῥωμαίους, καὶ συμμαχήσας ἤνωσε μετ' αὐτῶν τὰς δυνάμεις τε, καὶ ἐντεῦθεν ἐβοήθησε πολὺ καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν, καὶ μὲ τὴν ἐμπειρίαν τῆ πολέμε εἰς τὴν νίκην τῶν Ῥωμαίων κατὰ τῆ Ἀσδροβάλε καὶ Σύφακος· μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν πολυθρύλλητον Σοφονίσδην, τὴν γυναῖκα τῆ Σύφακος (ὅρα ἀνωτέρω Σύφαξ καὶ Σκιπίων) εἰς τῆς ὁποίας τὰ κάλλος δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀντισῆ, μὲ ὅλον ὅτι ὁ Σκιπίων δὲν ἐδικαιολογεῖτε τὸ συνοικέσιον μετὰ μιᾶς αἰχμαλώτε γυναικὸς τῆ θανασίμε ἐχθρῆ τῶν Ῥωμαίων· ὡς τόσον ἔδωκεν ὁ Σκιπίων εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Βασιλεὺς ἔμπροσθεν τῆ στρατεύματος, καὶ ἡ Γερουσία τῶν Ῥωμαίων τὴν ἐπαρχίαν τῆ νικηθέντος Σύφακος ἐν τῆ Νουμιδίᾳ· ὅθεν καὶ ὁ Μασινίσσας διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Σκιπίωνα, ἐπαρακάλεσε μετὰ ταῦτα εἰς τὰς τελευταίας ἀναπνοὰς τῆς ζωῆς τε τὸν νέον Σκιπίωνα Ἀφρικανὸν νὰ ἔλθῃ νὰ μοιράσῃ τὸ Βασιλειόν

τε εἰς τὰς υἱὰς τε· ᾗ ὕτως ἀπέθανεν ἐννενηκοντα-
τὴς κατὰ τὸ 149 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· αὐτὸς ὁ Βα-
σιλεὺς εἰς μὲν τὴν νεότητά τε ἔπαθεν ἄπειρα, σε-
ρηθεὶς τὸ Βασίλειον, ᾗ φεύγων ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς
ἐπαρχίαν, κινδυνεύσας πολλάκις ᾗ αὐτὴν τὴν ζωὴν·
ἀφ' ἧ ὅμως κατέση αὖθις μεθ' ἡσυχίας, ἔζησε βίον
ἀταράχον ᾗ εὐδαίμονα, λαβὼν προσέτι ᾗ τὸ βασί-
λειον τῦ Σύφακος τῦ ἐχθρῦτε· ᾗ ἔτως ἔγινε κύριος
πάσης τῆς χώρας ἀπὸ τῆς Μαυριτανίας μέχρι τῆς
Κυρήνης, ᾗ ἐντεῦθεν ἔλαβε δύναμιν ἰσχυρὰν ἐν τῇ Ἀ-
φρικῇ, ὑγιὴς εἰς ὅλον τὸ διάσημα τὸ μακρὸν τῆς
ζωῆς ἐξ αἰτίας τῆς εἰς τὴν τροφὴν ἐγκρατείας, ᾗ
τῆς μετριότητος εἰς τὰς κόπες· καθότι εἰς τὸ ἐννεν-
κοσὸν τῆς ἡλικίας τε ἔτος, ἐξέκετο ἔτω σαθερὸς εἰς
τὸν ἵππον χωρὶς καθέδραν ἐπάνω, ὥσε ἐξησκεῖτο
ἐπ' αὐτῦ, ὅσον χρεωσῦσι νὰ ἐξασκῶνται οἱ νέοι· ὁ
δὲ Πλύταρχος λέγει, ὅτι τὴν ἐπιῦσαν μιᾶς νίκης
κατὰ τῶν Καρχηδονίων τὸν εἶδον νὰ τρώγῃ ἔμπρο-
σθεν τῆς σκηνῆς τε ἓν τεμάχιον ἄρτε μελανῦ· ἀπὸ δε
τὰς τεσσαράκοντα τέσσαρας υἱὲς, τὰς ὁποίας ἄφη-
σεν εἰς τὸν κόσμον, μόνον οἱ τρεῖς ἦσαν γνήσιοι, ὁ
Μισίσπας, ὁ Γυλύσσας, καὶ ὁ Μασαναβάλης, ᾗ εἰς
τέτυς ὁ νέος Ἀφρικανὸς Σκιπίων (ὅρα αὐτόθι) ἐμοί-
ρασε τὸ Βασίλειον· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἀποθανόντων
τῶν δύο, τὸ ἐχάρη μόνος ὁ Μισίσπας· ἔλαβον δὲ ᾗ
οἱ νάθοι διάφορα κισοδήματα.

Φίλιππος πέμπτος Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας,
ἀποθανόντος τῦ πατρὸς αὐτῦ Δημητρίυ τῦ τρίτυ, ἔ-
μεινε παιδίον μικρὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῦ Ἀντιγόνυ

ἐξαδέλφυ αὐτῦ ὄντος· ὃς τις ηγεμόνευς Βασιλεὺς, διήρ-
κησεν εἰς τὸν θρόνον δώδεκα ἔτη· ἀποθανόντος δὲ αὐ-
τῦ, ἐβασίλευσεν ὁ Φίλιππος δέκα ᾗ τριῶν ἐτῶν γε-
νόμενος ἤδη κατὰ τὸ 220 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ᾗ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Βασιλείας αὐτῦ ἔλαβε φή-
μην, ὅτι συνέλαβε τὸν Ἄρατον· ἦτον δὲ ὁ Ἄρατος
ἐρασὴς μᾶλλον τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἔμπειρος τῆς πο-
λεμικῆς, ἀναγκαζόμενος ὑπό τινος εὐγενῦς χαρα-
τῆρος νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ παντὸς ἐλαττώματος·
τῦτον ὁ Φίλιππος ἀναξίως τῦ ἀξιώματός τε μετὰ πολ-
λῆς τῆς ὠμότητος ἐφαρμάκωσεν· μετὰ ταῦτα δὲ φι-
λάδοξος ὢν ᾗ ἐντεῦθεν ἀνήσυχος, ἐκινήθη νὰ ἀνοιξῃ
πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, συμμαχήσας μετὰ τῦ
Ἀννίβα· ἀλλ' ὁ Λεβῖνος σαλεὶς παρὰ τῆς Γερβσίας
κατ' αὐτῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ᾗ προφ-
θάσας αὐτὸν ἐξαίφνης ᾗ διὰ νυκτὸς ἐν τῇ Ἀπολ-
λωνίᾳ, τὸν ἐκτύπησεν ἰσχυρῶς, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ
τραπῇ εἰς φυγήν· ᾗ ἔτως ἔγινεν ἡ εἰρήνη· ἥτις πολ-
λὰ ὀλίγον διήρκησεν· ἐπειδὴ εὑρόντες οἱ Ῥωμαῖοι
νέας αἰτίας πολεμικὰς, ὅτι ἔπεμψε βοήθειαν καὶ
στρατιωτικὴν καὶ χρηματικὴν ἐν Ἀφρικῇ εἰς Ἀννί-
βαν, ἔσειλαν κατ' αὐτῦ τὸν Τίτον Κύντον Φλα-
μίνιον· ᾗ ἐλθόντες εἰς χεῖρας ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ
τὴν πόλιν Σκοτῦσαν ἐν Κυνοκεφαλαῖς, ἔκαμον μά-
χην κρατερὰν, ᾗ τὸ στράτευμα τῦ Φιλίππυ νικηθὲν,
ἐτράπη εἰς φυγήν· ᾗ ἐντεῦθεν ἐβιάσθη νὰ ζητήσῃ
εἰρήνην· ᾗ ἔτως ὁ πόλεμος ἔτος ἔλαβε τέλος κατὰ
τὸ 196 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς
δυσχίας ἐνεφύησαν ᾗ ἕτεραι οἰκειακαὶ εἰς αὐτόν·

καθότι ὁ υἱὸς αὐτῦ ὁ Περσεὺς κινήμενος ἀπὸ φθόνον τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ Δημητρίυ, διαβάλλει αὐτὸν πρὸς τὸν Φιλιππον, ὅτι μελετᾷ νὰ τὸν κρημνίσῃ ἀπὸ τὸν θρόνον· ὁ δὲ δυσυχὴς πατὴρ πιστεύσας ἐκ τῦ εὐθέος, τὸν ἐφαρμάκωσε· ἀποτελέσας δὲ τῦτο, ϗ ϛερηθεὶς τοιῦτον υἱὸν κεκοσμημένον μὲ ἀρετὰς, τότε ἠθάνθη τὴν ἀδικίαν τόσον τὴν ἑαυτῦ, ὅσον ϗ τῦ Περσέως· ϗ ἐντεῦθεν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τὴν διαδοχὴν τῆς Βασιλείας εἰς τὸν Ἀντίγονον εἰς τόπον ἑνὸς υἱῦ ἀδίκυ ϗ μισαρῦ, ἀλλὰ φθὰς ὁ θάνατος τὸν ἐμπόδισεν· ἀπέθανε δὲ ἐν Ἀμφιπόλει κατὰ τὸ 178 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, Βασιλεύσας σεσσαράκοντα δύο ἔτη· ἦτον δὲ ἄξιος νὰ συγκριθῇ μετὰ Φιλίππυ τῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρυ τῦ μεγάλυ· καθότι ἀμφότεροι ἦσαν ἐπίσης συντεθειμένοι ἐξ ἀρετῶν ϗ ἐλαττωμάτων, διαφέροντες κατ' ἐκεῖνο, ὅτι ὁ πρῶτος ἔδειξε τὴν αὔξησιν τῆς Μακεδονιας, ὁ δὲ δεύτερος τὴν ἔκπτωσιν αὐτῆς.

Φλαμίνιος Τίτος Κύντος ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας παρ' ἡλικίαν τριακονταετὴς ἤδη ὢν ἐξ ἰδίας ἀρετῆς προκριθεὶς κατὰ τὸ 198 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἔχων δὲ παράδειγμα ϗ Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν· τὸν ὁποῖον ϗ ἐμιμήθη εἰς τὴν ἀρετὴν τήν τε πολιτικὴν ϗ τῶν ὅπλων· λαβὼν δὲ τὴν ϛρατηγίαν κατὰ τῦ Φιλίππυ τῦ πέμπτυ, ἐβίασεν αὐτὸν κατὰ τὰ ϛενὰ τῆς Ἠπείρυ, ϗ ἐπυρίευσε σχεδὸν πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ϗ μετὰ ταύτην, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Φωκίδα, ϗ τὴν Λοκρίδα· ϗ μέγας γενόμενος ἐκ τέτων ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐκήρυξεν εἰς τὰς δημοσίας ἀγῶνας τὰ Νέμεα, τῶν Ἑλλήνων τὴν ἐλευθερίαν, ἐλευθερωτὴς ϗ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἔργῳ γενόμενος· ἐντεῦθεν ἐπέμφθη ὡς πρὸς τὸν Πρυσίαν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀννίβα (ὅρα αὐτόθι) μὲ πρόφασιν, ὅτι ἐκεῖνος ἐνεργῦσέ τι κατὰ τῶν Ῥωμαίων· κατορθωθέντος δὲ τῦ σκοπῦ, ἐλευθερώθησαν οἱ Ῥωμαῖοι τοιῦτυ ἐχθρῦ φοβερῦ.

Ἀντίοχος ὁ τρίτος ὁ ϗ μέγας ἐπικληθεὶς, Βασιλεὺς τῆς Συρίας, διεδέξατο τὸν θρόνον τῦ ἀδελφῦ τυ Σελεύκυ Σεραύνυ κατὰ τὸ 223 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ἔτος ἐνικήθη παρὰ τῦ Πτολεμαίυ τῦ Φιλοπάτωρος τῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτυ εἰς μάχην αἱματωδεσάτην· πλησίον τῆς Ῥαφίας· ἀλλ' ἐδιώρθωσε τὴν ζημίαν αὐτὴν μετὰ ταῦτα, κυριεύσας τὰς Σάρδεις, τὲς Μήδυς, τὲς Πάρθυς, ὑπέταξεν ἔτι τὴν Ἰεδαίαν, τὴν Φοινίκην ϗ τὴν κοίλην Συρίαν· ἐκτεινόμενος δὲ ϗ ἐπὶ πλέον μὲ τὸν λογισμὸν, ἔμαθεν, ὅτι ἡ Σμύρνη, ἡ Λάμψακος καὶ ἄλλαι πόλεις Ἑλληνικαὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐζήτησαν βοήθειαν παρὰ τῶν Ῥωμαίων· οἱ ὁποῖοι ἔσειλαν παρευθὺς εἰς Ἀντίοχον, ζητῦντες νὰ ἐπισρέψῃ τὲς τόπυς εἰς τὸν Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ, ϗ νὰ ἀφήσῃ εἰρήνην τὰς πόλεις τῶν Ἑλλήνων· τῦ δὲ Ἀντιόχυ μὴ δεξαμένυ τὸ ζήτημα, ἐκήρυξαν οἱ Ῥωμαῖοι τὸν πόλεμον κατὰ τὸ 192 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ἔχων δὲ ὁ Ἀντίοχος σύμβυλον τὸν Ἀννίβαν, ἐσοχάθη, ὅτι δύναται νὰ ἀπαντήσῃ τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων· ἀλλ' ὁ Ἀκίλιος Γλαυρίων τὸν ἔδειξε τἐναντίον, βιάσας αὐτὸν·

νὰ ἀφήσῃ τὲς Ἕλληνας, ϗ ὁ Σκιπίων ὁ Ἀσιατικὸς μετὰ ταῦτα διέφθειρεν ὁλοκλήρως τὴν στρατιὰν τε· ἐντεῦθεν λοιπὸν βιαζόμενος ὁ Ἀντίοχος, ἐδέχθη μίαν σκληροτάτην εἰρήνην, νὰ ἀφήσῃ δηλονότι τῆς Εὐρώπης τὰς ἐπαρχίας, ϗ τὰς πέραν τῦ Ταύρε ὄρυς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ϗ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐφονεύθη εἰς τὴν Ἐλυμαΐδα, ὅπε ἐγύμνωσε τὸ Διὸς τὸν ναὸν, κατὰ τὸ 187 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· ἔδωκε δὲ ἄδειαν εἰς τὲς Ἰουδαίες νὰ πολιτεύωνται κατὰ τὲς ἰδίες νόμες, λαμβάνοντες παρ' αὐτῦ τὰ ἔξοδα διὰ τὰς θυσίας· ἐφαίνετο δὲ φιλανθρωπος, ἐπιεικὴς, ϗ ἐλευθέριος· φοβύμενος ὅμως νὰ μὴ σφάλῃ εἴς τι τῦ νόμε κεφάλαιον, ἐξέδωκεν ἕνα κήρυγμα, κωλύων νὰ μὴ τὸν ἀκέσωσιν, ἐὰν προσάξῃ παράνομόν τι, βεβαιώνων ἐντεῦθεν τὴν ἔννομον βασιλείαν τε· ἦτον δὲ ἔτι ἐρασὴς τῶν ἐπισημῶν ϗ τεχνῶν· τὰ ὁποῖα νέος ἔτι προσπαθῆσε νὰ τὰ αὐξήσῃ, μετὰ ταῦτα δὲ ἀδυνατήσας, ἀπήμβλυνε ϗ τὴν προθυμίαν.

Σκιπίων (Λύκιος Κορνήλιος) ὁ ἐπονομαθεὶς Ἀσιατικὸς, ἀδελφὸς τῦ Ἀφρικανῦ Σκιπίωνος, ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας ἐξ ἰδίας ἀρετῆς προκριθεὶς κατὰ τὸ 189 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· ἔλαβε δὲ τὴν στρατηγίαν κατὰ τῦ Ἀντιόχε ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ϗ συγκροτήσας μετ' αὐτῦ μάχην κρατερωτάτην ϗ αἱμετωδεσάτην, ἐνίκησε, φονεύσας πεντήκοντα χιλιάδας ἐκ τῶν ἐχθρῶν πεζῶν, ϗ τέσσαρας χιλιάδας ἱππέων· ἔλαβε δὲ ἐντεῦθεν ἀμοιβὴν τὸ ἐπώνυμον Ἀσιατικὸς ϗ τὸν θρίαμβον· τῦτο ὅμως ἐκίνησε τὸν φθόνον τινῶν πολιτῶν, ϗ ὁ Κάτων Κήνσωρ ὢν

ἤδη, ζητεῖ παρ' αὐτῦ ἐκ τῦ νόμε τὴν ποσότητα τῦ ἀργυρίε, τὸ ὁποῖον ἔλαβε παρὰ τῦ Ἀντιόχε· ϗ ἐντεῦθεν ὁ Σκιπίων καταδικάζεται εἰς ζημίαν σφετερισμῦ, τὸ ὁποῖον εὗρον ἔγκλημα πρότερον ϗ εἰς τὸν ἀδελφόντε Σκιπίωνα· πωληθέντων ὅμως τῶν ὑπαρχόντων αὐτῦ, δὲν ἔφθασεν ἡ συναχθεῖσα ποσότης τὸ ὑπέρογκον τῆς ζημίας, ϗ ἐντεῦθεν τὸ ἔργον τῦτο ἐδημοσίευσε τὴν μετριότητα τῆς περιουσίας τε.

Ἄτταλος δεύτερος ὁ φιλαδέλφης Βασιλεὺς τῆς Περγάμε ϗ ἀδελφὸς τῦ Εὐμενῦς τῦ δευτέρε· ἄφησε διάδοχον τῦ θρόνε τὸν ἀνεψιόντε, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐπετρόπευεν· ἔτος ἐνίκησε τὸν Ἀντίοχον, ϗα συνεμάχησε μετὰ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τῦ Περσέως, ϗ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ἐκ μέρους ϗ τῆς νίκης τὴν δόξαν· ἐλθὼν δὲ εἰς Ῥώμην κατὰ τὸ 167 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, ἀπήλαυσε παρὰ τῆς Γερυσίας Βασιλικὴν ὑποδοχὴν ὡς φίλος τῆς Ῥώμης ϗ σύμμαχος· ἐπανελθὼν δὲ ἐκεῖθεν, ἐκινήθη εἰς πόλεμον κατὰ τῦ Πρυσίε· ὅς τις νικήσας αὐτὸν κατὰ τὸ 156 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, εἰσῆλθεν νικητὴς εἰς τὴν Πέργαμον· ὁ δὲ Ἄτταλος ἔξειλε τὸν ἀδελφόντε Ἀθήναιον εἰς τὴν Ῥώμην νὰ ζητήσῃ βοήθειαν· ἀλλ' ὁ Πρυσίας ἐμπόδισε τὴν βοήθειαν ταύτην, τόσον μὲ τὰς ἀναβολὰς τῶν στρατηγημάτων, ὅσον ϗ μὲ τὴν ἀπιστίαν· ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ συλλάβῃ τόν τε πρέσβυν τῶν Ῥωμαίων ϗ αὐτὸν τὸν Ἄτταλον εἰς μίαν συνέλευσιν· τῆς δὲ συνωμοσίας ἀποκαλυφθείσης, ἔμεινε τὸ ἔργον μέχρι τῆς ἐννοίας· ὡς τόσον ἔγινε μετὰ ταῦτα εἰρήνη, καὶ ὁ Ἄτταλος τυχὼν εὐκαιρίας ἐντεῦθεν ἔκτισε τὴν Ἀτ-

ταλίαν, τὴν Φιλαδελφίαν, ϗ ἄλλας πόλεις· ϗ τέλος ἀπέθανεν ἀπὸ φάρμακον κατὰ τὸ 139 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ζήσας ἔτη ὀγδοήκοντα δύο· ἀγαπῦσε δὲ πολλὰ τὲς σοφὲς, ϗ μᾶλλον τὸν φιλόσοφον Πολέμωνα, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχε συχνὴν ἀμοιβὴν γραμμάτων.

Εὐμενὴς ὁ δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Περγάμυ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν θάνατον τῦ πατρός τυ κατὰ τὸ 198 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· εὑρὼν δὲ τὸ Βασίλειον πολλὰ ἀδύνατον, τὸ ὤυξησε τότον μὲ τὴν ἐπιμέλειαν ϗ τὴν φρόνησιν, ὥσε ἀμιλλᾶτο μὲ τὸ πλέον δυνατὸν βασίλειον τῦ καιρῦ τυ, μὲ τὴν φιλίαν μάλισα, τὴν ὁποίαν ἐφύλαττε πρὸς Ῥωμαίυς, μετὰ τὴν νίκην κατὰ τῦ Ἀντιόχυ τῦ μεγάλυ· ἐνίκησε δὲ τὸν Πρυσίαν ϗ τὸν Ἀντίοχον, ϗ ἀπέθανε κατὰ τὸ 160 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· εἶχε δὲ προθυμίαν νὰ περιποιῆται τὰς Μέσας, ὤυξησε παρὰ πολὺ τὴν περίφημον τῆς Περγάμυ βιβλιοθήκην κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· οἱ ἀδελφοί τυ Ἄτταλος, Φιλεθαίρης, ϗ Ἀθήναιος ἦσαν τοσῦτον ἐξηρτημένοι ἀπὸ αὐτὸν, ὥσε ἤθελεν νὰ εἶναι σωματοφύλακες· ὁ Εὐμενὴς (λέγει ὁ Πολύβιος) εἶχε ψυχὴν μεγάλην ϗ εὐγενικὴν ἐν σώματι ἀδυνάτῳ, ἐρασὴς δόξης ἐπαινετῆς, τὴν ὁποίαν κατιώθωσε διὰ τῆς εὐεργεσίας πρὸς ἀνθρώπυς μάλισα ἰδιώτας.

Περσεὺς τελευταῖος Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, διάδοχος τῦ πατρός τυ Φιλίππυ (ἰδε Φιλιππος) ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 178 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· διεδέξατο δὲ ϗ τὸ μῖσος τῦ πατρὸς ϗ τῆς

σκοπὲς κατὰ τῶν Ῥωμαίων· ἐπειδὴ ἀφ' ἧ ἔλαβεν ἀσφάλειαν εἰς τὸν θρόνον τυ, ἀποθανόντος ἤδη τῦ ἀντιζήλυ αὐτῦ Ἀντιγόνυ, ἐκηρύχθη πολέμιος κατ' αὐτῶν, ϗ διέφθειρε τὸ πρῶτον τὴν στρατιὰν τῦ ἐχθρῦ εἰς τὰς ὄχθας τῦ Πινεῦ μετὰ νίκης λαμπρᾶς, τὸ δεύτερον ὅμως νικηθεὶς, δεφθάρη κατὰ κράτος παρὰ τῦ Παύλυ Αἰμιλίυ τῦ Ὑπάτυ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν μάχην τῆς Πύδνας, ϗ ληφθεὶς αἰχμάλωτος, προεπορεύετο ἐν Ῥώμῃ εἰς τὸν θριαμβον τῦ νικητῦ· ὅστις κατ' ἀρχὰς σοχαζόμενος τῆς τύχης τὰς μεταβολὰς, ἐλυπεῖτο αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ δυσυχίᾳ περιπεσόντα. καθότι ἅμα ἰδὼν αὐτὸν προσπεσόντα ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῦ ταπεινῶς, τὸν ἐσήκωσε παρηγορήσας ἐκ τῶν δυνατῶν διὰ τὴν συμβάσαν αὐτῷ δυσυχίαν· ϗ ἐπισρέψας πρὸς τὲς περὶ αὐτὸν Ῥωμαίυς, εἶπεν αὐτὲς τὲς λόγυς. „βλέπετε, ὦ Ῥωμαῖοι, ἐνώ„πιον ἡμῶν συμβὰν φοβερὸν τῆς τύχης τὸ ἄσατον; σκέπ„τεσθε τοίνυν, ὅσοι ὑμῶν νέοι ἐσὲ, εἰ δεῖ ἡμᾶς εὖ νῦν „φερομένες μηδένα οἶκτον λαμβάνειν τῶν ἠττημένων „ὅπυγε ἀφνοῦμεν, ὁποῖον ἔχομεν τέλος ἐς ἐσπέραν αὐ„τὴν· ἔμοιγε δ' ἂν ἐπαινετὸς ἂν εἴη, ὃς μήτε ἐν εὐ„τυχίαις ἐπαίρεται, μήτε τοῖς ἐναντίοις, εἴποτε τύχοι, „τὴν ψυχὴν καταπίπτει." Ταῦτα εἶπεν ὁ Παῦλος Αἰμιλιος· ὁ Περσεὺς ὅμως ἐμβληθεὶς εἰς εἰρκτὴν, ἀπέθανε μετ' ὀλίγα ἔτη ἐν τοῖς δεσμοῖς κατὰ τὸ 168 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ.

Αἰμιλιος Παῦλος ὁ ἐπονομαθεὶς Μακεδονικὸς (ἐχὶ ὁ Παῦλος Αἰμήλιος ὁ Βάῤῥων, ὅστις ἐνικήθη ἐν Κάνναις) στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἐπίσημος, ὃς ἀναβιβαθεὶς εἰς τὴν ὑπατειαν· ϗ ἐν μὲν τῇ πρώ-

τη ἐνίκησε τὸς Λιγύρες ἀπὸ ἐλάσσονος δυνάμεως ἑρμηθεὶς κατὰ τὸ 182 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἑξηκοντέτης ἤδη ὢν, καθεῖλε τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων, λαβὼν ϗ τὸν Περσέα τὸν Βασιλέα αὐτῶν αἰχμάλωτον· κατέσρεψε δὲ ϗ ἑβδομήκοντα πόλεις· αἱ ὁποῖαι εἶχαν βοηθήσῃ τὸν Περσέα· καὶ ὕτως ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ρ'ώμην μετὰ μεγίσης δόξης· ὁ δὲ ψηφιθεὶς αὐτῷ θρίαμβος ἐπὶ τύτοις διήρκησεν ἀσυνήθως τριήμερος, κεκοσμημένος μὲ τὴν προπομπὴν τῦ Περσέως· πολλὰ δὲ αἰσθαντικὸς ὢν ὁ Παῦλος Αἰμίλιος εἰς τῆς τύχης τὰ παιγνια, ἐπαρηγόρει τὸν Περσέα εἰς τὴν συμβάσαν αὐτῷ δυσυχίαν (ὅρα Περσεὺς.) ὕτος δὲ ὁ σρατηγὸς ἐκηγγέλλετο ἓν εἶδος φιλοσοφίας· ἡ ὁποία δὲν τὸν ἐσυγχωρῆσε νὰ ἐπαρθῇ εἰς τὰς νίκας τυ, καθότι ἦτον κυριευμένος ἀπὸ τὴν Στωϊκὴν αἵρεσιν· ἤτις ἀπέδιδε πᾶν τὸ γενόμενον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς τύχης· ἀφιλοκερδὴς δὲ ἐκ τύτυ γενόμενος, ἀπέδωκεν ὅλας τὰς θησαυρὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Περσέα, εἰς τὸν θησαυροφύλακα τῦ κοινῦ, φυλάξας μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν τυ τὴν βιβλιοθήκην· ἀπέθανε δὲ τέλος πάντων κατὰ τὸ 168 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· λέγυσι δὲ ϗ ταῦτα περὶ αὐτῦ, ὅτι θέλων νὰ χωρίσῃ τὴν σύζυγόν τυ Παπιρίαν, ὡμιλῆσε περὶ τύτυ μεταξὺ τῶν φίλων τυ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· οἱ δὲ φίλοι θαυμάσαντες ἐπὶ τύτοις, ἐρώτησαν τὴν αἰτίαν, διὰ τὶ νὰ ἀποβάλῃ μίαν γυναῖκαν εὔμορφον ϗ φρονίμην, ἥτις ἐγέννησε ϗ παῖδας ἀξίυς χρησῶν ἐλπίδων· εἶναι ἀληθινὸν, ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ὁ Αἰμίλιος· ὅμως ἰδέτε τὸ ὑπόδημά μυ, εἶναι νέον ϗ εὔμορφον, ὅμως ἀναγκάζομαι νὰ τὸ ῥίψω, καθότι ἐγὼ μόνος αἰσθάνομαι πῦ μὲ θλίβει.

Νικομήδης δεύτερος ἐπονομασθεὶς ἐξ ἀντιφράσεως Φιλοπάτωρ, ἐπειδὴ ἁρπάσας τὸν θρόνον τῦ πατρὸς Πρυσία, ἐφόνευσεν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος κατέφυγε κατὰ τὸ 148 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ϗ εἰς τὸ ἑξῆς ἐβασίλευεν ἐν εἰρήνῃ· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τυ ἐτυραννεῖτο ἀπὸ τὸν φόβον τῦ Μιθριδάτυ, τῦ ὁποίυ τὴν ἀδελφὴν εἶχεν εἰς γυναῖκα, τὴν χήραν δηλονότι τῦ Α'ριαράθυ. οἱ δὲ Ρ'ωμαῖοι διὰ νὰ ἀπονεκρώσωσι τὰς δύο ἀντιζήλυς αὐτὰς Βασιλεῖς, ἐκίνησαν τὸς μὲν Καππαδόκας κατὰ τῦ Μιθριδάτυ, τὸς δὲ Παμφλαγόνας κατὰ τῦ Νικομήδυς· ὅς τις ἀπέθανε κατὰ τὸ 90 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ὕτος ὁ μονάρχης εἶχεν ἐξαρτήσῃ ἀφ' ἑαυτῦ τὸ ὑπήκοόν τυ μὲ τὸν γλυκύτατον χαρακτῆρατυ, ϗ μὲ τὰς Βασιλικὰς ἀρετάς τυ· ἡ δόξα ὅμως ἀμαυρώθη διὰ τὴν ἄκαιρόν τυ φιλοτιμίαν, ϗ διὰ τὸν φόνον τῦ ἰδίυ πατρός.

Α'σδρυβάλης ἕτερος σρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, μήτε συγγενὴς τῦ προειρημένυ Α'σδρυβάλυ Βάρκα· ὕτος ἐπροσπάθησε νὰ διασώσῃ τὴν πατρίδατυ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ρ'ωμαίων εἰς τὸν τρίτον Α'φρικὸν πόλεμον, ἔχων σρατιὰν εἴκοσι χιλιάδας, ϗ δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐνοχλῇ τὸς πολεμίυς πολιορκοῦντας τὴν πόλιν ἔξωθεν μὲ συχνὲς ἀκροβολισμὰς, παιδεύων σκληρῶς, ὅσυς ἐλάμβανεν ἐξ αὐτῶν· βιαθεὶς δὲ τέλος πάντων ϗ καταδιωχθεὶς παρὰ τῦ

Σκιπίωνος τῦ νέυ, ὅς τις ἦτον τὸ τότε στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, κατεκλείσθη ἐντὸς τῆς πόλεως· ἥτις καὶ ἁλώθη κατὰ τὸ 146 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ὁ δὲ Ἀσδρυβάλης μετά τινων στρατιωτῶν, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδων, κατέφυγεν εἰς τὸν ναὸν τῦ Ἐσκελάπυ· ὅς τις εἰς θέσιν ὢν δυνατὴν, ἔδιδεν ἐλπίδα τινὰ εἰς τὲς πολιορκυμένυς· ὁ Ἀσδρυβάλης ὅμως ἀφήσας αὐτὲς αὐτόθι, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς τὲς πόδας τῦ Σκιπίωνος, ζητῶν παρ' αὐτῦ σωτηρίαν καὶ συγνώμην τῶν πεπραγμένων· ὁ δὲ Σκιπίων ἔδειξεν αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ κατασάσει εἰς τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸν ναόν· οἵτινες γενναιότεροι ὄντες τῦ Ἀσδρυβάλυ, ἄναψαν τὸν ναὸν, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῦ, ἀφ' ἧ ἐρρίψε μίαν χάλαζαν λόγων ἐλεγκτικῶν κατὰ τῦ ἀνδρός της, ἐσολίσθη μεγαλοπροπῶς, καὶ σφάξας πρότερον τὲς υἱές της, ἐρρίφθη μετ' αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων πολιορκυμένων εἰς τὰς φλόγας, καὶ κατεκάησαν· ὡς τόσον ὁ Ἀσδρυβάλης κυριευμένος ἀπὸ θυμὸν καὶ σκληρότητα, ἔφερε τὴν πατρίδα τε εἰς ἀπώλειαν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ· ὁ δημοκρατικὸς ἐν θεσιασμός τε ἔφερε τὸν λαὸν εἰς διχόνοιαν, καὶ ἐντεῦθεν πολλοὶ ἀξιόλογοι τῶν πολιτῶν ἐξωρίσθησαν· οἵτινες κατέφυγον πρὸς τὸν Μασινίσσαν τὸν Βασιλέα τῶν Νυμιδῶν· ὅς τις ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Καρχηδόνος. ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ ταῦτα αὖθις μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, τὴν εὗρον ἐξηντλημένην καὶ ἀπὸ ἀνθρώπυς καὶ ἀπὸ χρήματα, καὶ ἐντεῦθεν ἐπέφερον τὸ ἔσχατον τέλος της.

Σκιπίων (Πόβλιος Αἰμιλιανὸς.) ὁ ἐπονομασθεὶς Ἀφρικανὸς ὁ νέος, υἱὸς τῦ Παύλυ Αἰμιλίυ, καὶ υἱοθετηθεὶς παρὰ τῦ Σκιπίωνος υἱῦ τῦ Ἀφρικανῦ Σκιπίωνος· ὅτος ἀφ' ὅ ἐστράτευσεν ὑπὸ τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ἐσάλη εἰς τὴν Ἱσπανίαν ὡς χιλίαρχος λεγεῶνος, καίτοι τριακονταετὴς ἤδη ὤν, ἔδειξεν ὅμως τὶς γενήσεται μετὰ ταῦτα μὲ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀνδρίαντα· καθότι, ἐπειδὴ εἷς Ἱσπανὸς γιγαντιαῖος εἰς τῦ σώματος τὸ ἀνάσημα ἀνεκάλεσεν ἕνα τῶν Ῥωμαίων εἰς μονομαχίαν, ἐδέχθη τὸ ἀγώνισμα ὁ Σκιπίων, καὶ νικᾷ τὸν ἀντίμαχον, καὶ ἐκ ταύτης τῆς νίκης ἐκυριεύθη ἡ Ἱντερκατία· εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἥρως ὅτος ἀνέβη πρῶτον μετὰ προσβολῆς εἰς τὸ τεῖχος, καὶ ἔλαβε τῆς δόξης τὸν στέφανον· ἀπὸ δὲ τῆς Ἱσπανίας διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅπε ἀπέκρυψε τὰς τῶν ἀντιζήλωντε ἀρετὰς, καὶ ὁ Φαμέας ὁ ἵππαρχος τῶν Καρχηδονίων τὸν ἐφοβεῖτο τοσῦτον, ὥσε δὲν ἐτόλμα νὰ ἔλθῃ ἀπ' ἐναντίας αὐτῦ· καὶ τέλος πάντων εἰς τοσαύτην ὑπόληψιν τὸν ἔλαβεν, ὥσε ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῦ νὰ μείνῃ διὰ πάντα ὡς μαθητής τε· μεγάλην δὲ τιμὴν ἔλαβεν ὁ Σκιπίων ἔτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑπολήψεως τῦ Μασινίσσα· ὅς μέλλων ἤδη νὰ ἀποθάνῃ ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ διανείμῃ τὸ βασίλειόν τε εἰς τὲς υἱές τε (ὅρα Μασινίσσα) ἀπολαύσας δὲ τὸ ἀξίωμα τῦ Αἰδιλικίυ, ἀνέβη καὶ εἰς τῆς ὑπατείας τὸν βαθμὸν μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ 158 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, καίτοι ἀνήλικος ὢν εἰς τῦτο κατὰ τὸν νόμον, ἡ πατρὶς ὅμως ἔκαμεν ἐξαίρεσιν εἰς Σκιπίωνα· δεξάμενος δὲ τὸν κατὰ Καρχηδόνος πόλεμον, ἔλαβε παρὰ τῶν

Ρ'ωμαίων νὰ ἐκλέξῃ ὅποιον θέλει συρατηγὸν καὶ συνύκατον· ὅθεν προτιμᾶται εἰς τοῦτο ὁ ἄκρος τε Φίλος Λαίλιος ὁ υἱὸς τοῦ Λαιλίε ἐκείνε, ὅστις συνεισέφερε πολὺ εἰς τὴν ἀνδρίαν τοῦ μεγάλε Σκιπίωνος· ἐλθὼν ὡς τόσον εἰς τὴν Α'φρικὴν, εὗρε τὴν πολιορκίαν τῆς Καρχηδόνος πλέον μακρὰν ἀπὸ πρῶτα, καὶ αἱ τάξεις τῶν πολιορκόντων δὲν ἦσαν τόσον πυκναὶ· διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ λοιπὸν αὐτὴν τὴν κατάχρησιν, μετεκόμισε τὴν ρατιὰν ἐπάνω εἰς μίαν γλῶσσαν τῆς γῆς, ἔνθα ἀπεκόπη ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἡ κοινωνία πρὸς τὴν χερσόνησον, ἐν ᾗ ἦτον ἡ Καρχηδών· καὶ ἐντεῦθεν ἔφερε τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὸ νὰ λάβωσι πλέον ζωοτροφίας ἐκεῖθεν· αὐτοὶ ὅμως ἐδύναντο νὰ εἰσάξωσι διὰ θαλάσσης αὐτάς· καθότι τὸ ναυτικὸν τῶ Ρ'ωμαίων δὲν ἐτολμᾶσε νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν λιμένα, ἐν ὅσῳ ἐφθανον αἱ ἐπὶ τότε πολεμικαὶ μηχαναὶ τῶν Καρχηδονίων· ὁ δὲ Σκιπίων προχώσας τὸν χῶμα τοῦ λιμένος μὲ ἕνα πρόχωμα μακρὸν καὶ πλατὺ· τοῦ ὁποίε ἡ βάσις, ὡς λέγουσιν, ἦτον ἐννενήκοντα καὶ δύο πόδες, τὸ δὲ ὕψος εἰκοσιτέσσαρες, πρᾶγμα σχεδὸν ἀπίθανον, ἐξέρησε τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ταύτην τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἄνοιξαν ἑτέραν πηγὴν τῆς ἐλπίδος· καθότι ἑπτακόσιαι χιλιάδες ψυχαὶ ὄντες ἐν τῇ Καρχηδόνι, σύμπαντες ὁμοθυμαδὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδία μὲ ἄμιλλαν ἔσπευσαν νὰ κατασκευάσωσιν ἕνα νέον λιμένα, καὶ ἕνα χόλον ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ οἱ Ρ'ωμαῖοι ἤθελαν κινδυνεύσῃ, ὅταν εἶδον ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ χρατοπέδε νὰ ἔρχηται ἐναντίον των ἕνας χόλος

συντεθειμένος ἀπὸ πεντήκοντα ναῦς τεταγμένας καλῶς ὡς εἰς μάχην· ἀλλ' οἱ Καρχηδόνιοι ἔσφαλον εἰς τοῦτο πολλὰ, ἀναβαλόντες τὴν μάχην εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν, μέχρις ὅ ἐκεῖνοι ἀντιπαρετάχθησαν ἀσφαλέσερον, καὶ ἐντεῦθεν ναυμαχήσαντες ἐκέρδησαν μᾶλλον τὴν νίκην· μετὰ δὲ τοῦτο κυριεύσας ὁ Σκιπίων ἕνα μέρος γῆς ὑψηλὸν ὑπεράνω τῆς πόλεως, διεβίβασε τετρακισχιλίους χρατιώτας αὐτόθι, οἵτινες ὀχυρωθέντες καὶ ἀσφαλισθέντες, ἀπεφασίσθησαν νὰ διαχειμάσωσιν αὐτοῦ· καὶ ἔτως ἁλώσθη ἡ πόλις ἐκ τούτε· ὁ δὲ Σκιπίων ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ρ'ώμην, λαμβάνει τὸν θρίαμβον καὶ πρὸς τούτῳ τὸ ἐπώνυμον νέος Α'φρικανὸς· ἔλαβε δὲ μετὰ ταῦτα τὴν ὑπατείαν καὶ ἐκ δευτέρε κατὰ τὸ 134 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίε· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ κατέσκαψε τὴν Καρχηδόνα, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, τὴν Νομάγκην, καὶ ἐντεῦθεν λαβὼν καὶ τρίτον θρίαμβον ἐπὶ τούτοις, προσέλαβεν ἔτι καὶ τὸ ἐπώνυμον Νομαντῖνος· μετὰ ταῦτα δὲ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατωρίας, εὗρε τὸ τέλος τῆς ζωῆς εὐκολώτερον· ἐπειδὴ οἱ Τριανδρικοὶ τὸν ἔπνιξαν εἰς τὴν κλίνην τε· καὶ ἔτως ἀπέθανεν ὁ Σκιπίων, ὅς τις ἔφθασεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀρετὴν τὸν νικητὴν τοῦ Α'ννίβα· τοιαύτη εἶναι ἡ ἀνδρία τοῦ μεγάλε τούτε ἀνδρὸς, τὰ ρατηγήματα, ἡ ἀγχίνοια, ὁ ζῆλος εἰς ἐμπειρίαν τῶν ὅπλων, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα· τὸ δὲ βιβλίον δὲν ἔλλειπεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τε πώποτε καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χρατοπέδε, ἀναδεχόμενος καὶ τὸ ἔργον ἑνὸς χρατιώτε πρὸς παράδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἔργον τοῦ χρατηγοῦ·

καὶ ἄλλα πολλὰ ἀξιομνημόνευτα λέγονται περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός· καὶ πρὸς τούτοις λέγεται, ὅτι ἀποθανόντος τοῦ Παύλου Αἰμιλίου, κληρονόμος αὐτοῦ μείνας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φαβίου, καὶ βλέπων, ὅτι ἐκεῖνος ἔχει ὀλιγωτέραν περιουσίαν ἀπὸ αὐτὸν, τὸν ἀφῆκε κληρονόμον εἰς ὅλα, τὰ ὁποῖα ἐξαργυριζόμενα συνεποσοῦντο εἰς ἑξήκοντα τάλαντα· τοῦτο δὲ φανέντος μεγαλοπρεποῦς καὶ γενναίου ἔργου, ἐδείξεν ἀκολούθως καὶ ἕτερον ἀξιολογώτερον· ὁ Φάβιος θέλων νὰ κάμῃ ἀγῶνα τῶν μονομάχων εἰς τὰ ἐπικήδεια τοῦ πατρός του, δὲν ἐδύνατο νὰ φθάσῃ τὴν ἐκ τούτου δαπάνην· τοῦτο ἰδὼν ὁ Σκιπίων, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του· ἀποθανέσης δὲ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν μετὰ ταῦτα τῆς Παπιρίας, ἀφῆκεν ὁ Σκιπίων τὴν κληρονομίαν εἰς τὰς ἀδελφάς της, μὲ ὅλον ὅτι δὲν εἶχον οὐδὲν δίκαιον ἐκ τοῦ νόμου.

Ἀνδρίσκος ὁ καὶ ψευδοφίλιππος, ἀνὴρ ἀγενὴς ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀδραμίσης ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὑποκρινόμενος υἱὸς τοῦ Περσέως τοῦ Βασιλέως τῶν Μακεδόνων, καθότι τὸν ὡμοίαζε πολὺ εἰς τὸ σώματος τὸ ἀνάστημα, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον· αὐτὸς ὁ πλάνος λοιπὸν, καταπείσας τοὺς Μακεδόνας, ἔγινε στρατηγός των, καὶ ἐνίκησε τὸν Ἰουβέντιον τὸν ἔπαρχον τῶν Ῥωμαίων ἐν Μακεδονίᾳ· ἐκ τούτου δὲ σέλλεται κατ' αὐτοῦ μετὰ ταῦτα Κόϊντος Καικίλιος Μέτελλος, καὶ διαφθείρας αὐτὸν κατὰ κράτος, λαμβάνει ἐκ τούτου τὸν Θριαμβον κατὰ τὸ 148 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἕτεροι δὲ δύο προσέτι τοιοῦτοι ἠθέλησαν νὰ ἀνακαινίσουν τὴν σάσιν, ἀλλ' ἔλαβον τὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν

τῆς ἀνοησίας των, καὶ ἔτως ἡ Μακεδονία μετεβλήθη εἰς ἐπαρχίαν τῆς Ῥωμαϊκῆς Βασιλείας.

Μέμμιος (Λεύκιος) Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων ὑπέταξεν ὅλην τὴν Ἀχαΐαν, λαβὼν δὲ καὶ τὴν Κόρυνθον, τὴν ἔκαυσε κατὰ τὸ 146 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε καὶ τὸν θριαμβον καὶ τὸ ἐπώνυμον Ἀχαϊκὸς· ὑποπεσὼν δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν φθόνον τῶν συμπολιτῶν, ἀπέθανεν εἰς τὴν Δῆλον ἐξόριστος, καθὼς καὶ ἕτεροι ἀξιόλογοι ἄνδρες.

Ἄτταλος τρίτος Βασιλεὺς τῆς Περγάμου ἐπονομαθεὶς Φιλομήτωρ, υἱὸς τοῦ Εὐμενοῦς καὶ τῆς Στρατονίκης (ὁ δὲ Εὐτρόπιος ἀδελφὸν λέγει τοῦ Εὐμενοῦς καὶ ἴσως ἐξηπατήθη.) ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μὲ τὸ μέσον τοῦ φαρμάκου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐμίανε μὲ τὴν χύσιν τοῦ αἵματος τῶν φίλων καὶ τῶν συγγενῶντου, κατορθώνων αὐτὰ διὰ μέσου ξένων στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἐσύναξεν ἐξ ἀνθρώπων ἀγριωτάτων εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὠμῶν του σκοπῶν· ἀφ' οὗ δὲ ἐκορέσθη τῆς τοιαύτης βαρβαρότητος, ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ φαίνεται εἰς τὸν δῆμον, καὶ ἐνδυθεὶς ταπεινὰ, καὶ ἀφήσας τὸ γένειον, ἔκαμνεν, ὅσα κάμνουν οἱ πλέον μεγάλοι κακοῦργοι διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ δῆθεν καὶ νὰ ἐκπλύνῃ τὰ ἀνομήματα· μετὰ τοῦτο δὲ ἐδόθη εἰς ἄλλον ἀξιογέλασον, ἀφήσας τὰς φροντίδας τοῦ Βασιλείου, κατεγίνετο ἰσχυρῶς εἰς τὸ παραδεῖσου τὴν καλλιέργειαν, ἰχθυοτρέφων, καὶ ἐκ τούτων φιλοδωρῶν εἰς τοὺς φίλους του· μετὰ ταῦτα δὲ ἀμελήσας καὶ τοῦτο, ἐδόθη εἰς τὸ νὰ χύνῃ τὰ μέταλλα· καὶ βουλόμενος νὰ ἀνασήσῃ ἕνα ἀνδριάντα ἐκ χαλκοῦ εἰς μνημόσυ-

νου τῆς μητρός τε, ἐκακοπάθησεν εἰς τὸ ἡλίε τὴν καῦσιν, ἐ ἐντεῦθεν περιπεσὼν εἰς σφοδρὸν πυρετὸν, ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 134 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ υἱὸν ἐκ τῆς Βερενίκης τῆς γυναικός τε· τὴν δὲ οἰκειακὴν κατασκευὴν τὴν ἄφησεν εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν Ρ῾ωμαίων μετὰ διαθήκης ἔτω λεγέσης (populus Romanus meorum haires esto) ὁ δῆμος τῶν Ρ῾ωμαίων ἔςω τῶν ἐμῶν κληρονόμος· οἱ Ρ῾ωμαῖοι ἀντεποιήθησαν ἐκ τέτε ἐ τὸ βασιλειον· ἴδε Α῾ριςόνικος.

Α῾ριςόνικος υἱὸς τῦ Εὐμενῦς ἐκ παλλακίδος τινὸς Ε῾φεσίας, ὀργισθεὶς, ὅτι ὁ Α῎ττάλος ὁ τρίτος ἀφῆκε τὸ Βασίλιον τῆς Περγάμε ἐκ διαθήκης εἰς τὸς Ρ῾ωμαίες, διήγειρε ςράτευμα νὰ τὸ κυριεύσῃ αὐτὸς, ἐ ἐντεῦθεν ἐκτύπησε τὸν Υ῎πατον τῶν Ρ῾ωμαίων τὸν Λικίνιον Κράσσον κατὰ τὸ 131 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔτος λιφθεὶς ὑπὸ τῦ Υ῎πάτε Περπέννα, ἐ κομισθεὶς εἰς Ρ῾ώμην, ἐ εἰς θέαν πάντων ἀγόμενος, ἐῤῥίφθη εἰς τὴν εἱρκτὴν, ἔνθα τὸν ἔπνιξαν κατὰ προσαγὴν τῦ Σενάτε· καὶ ὕτως ἔδωσε τέλος, καὶ εἰς τὴν γενεὰν τῶν Α῾ττάλων· οἵτινες ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Πέργαμον ἔτη 154· ὁ δὲ Μιθριδάτης εἰς μίαν ἐπιςολὴν πρὸς Α῾ρσάκην τὸν Βασιλέα τῶν Πάρθων, μέμφεται τὸς Ρ῾ωμαίες, ὅτι ἔπλασαν τὴν διαθήκην τῦ Α῾ττάλε διὰ νὰ ἀποκληρώσεν τὸν Α῾ριςόνικον· ὁ Μιθριδάτης ὅμως ἦτον ἐχθρὸς, ἐ ἐνθεῦθεν δὲν εἶναι ἄξιος νὰ πιςεύηται.

Μιθριδάτης Βασιλεὺς τῦ Πόντε ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον δωδεκαετὴς κατὰ τὸ 123 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε μετὰ τὸν θάνατον τῦ πατρός τε Μιθριδάτε τῦ Εὐεργέτε. ὑπὸ ἐπιτρόπες δὲ ὢν κακοθελητὰς, ἐφυλάχθη ἀπὸ τὰς ἐπιβελάς των, μεταχειριζόμενος καθ᾽ ἑκάςην ὀλίγον φαρμάκι τὸ πλέον λεπτόν. ἐν δὲ τῇ νεότητί τε διέτριβεν εἰς τὴν θήραν ἐ εἰς ἄλλας βιαίας ἐξασκήσεις τῦ σώματός τε εἰς τὰς ἐξοχὰς ἐ δάσῃ, ὅπε ἔλαβε μίαν εὐεξίαν θηριώδη, ἐξ ἧς κατήντησε τέλος πάντων εἰς ἄκραν ὠμότητα. ἐπειδὴ ἔχων ἀδελφὴν τὴν Λαοδίκην τὴν σύζυγον τῦ Α῾ριαράθε Βασιλέως τῶν Καππαδόκων, ἐφόνευσε τὲς δύο υἱὲς αὐτῆς, ἐ πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν γενεὰν, ἐ ἔβαλεν εἰς τὸν θρόνον τὸν ἴδιον υἱὸν ἐννεατῆ ἔτι ὄντα ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἑνὸς τῶν οἰκίων ὀνομαζομένε Γορδίε. ὁ δὲ Νικομήδης ὁ Βασιλεὺς τῆς Βιθυνίας φοβέμενος τὸν Μιθριδάτην, ὡς κύριον ἐ τῆς Καππαδοκίας νὰ μὴν διαφθείρῃ τὲς τόπες τε, κατέπεισεν ἕνα νέον νὰ ὑποκριθῇ, ὅτι εἶναι τρίτος υἱὸς τῦ Α῾ριαράθε, ἔξειλε δὲ εἰς τὴν Ρ῾ώμην ἐ τὴν Λαοδίκην, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα μετὰ τὸν θάνατον τῦ Α῾ριαράθε, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὴν Γερεσίαν, ὅτι ἔχει ἐ τρίτον υἱὸν ἤδη ζῶντα· ὁ δὲ Μιθριδάτης αὖθις μετεχειρίσθη τὸ αὐτὸ ςρατήγημα ἐ αὐτὸς, ἔξειλε δηλονότι τὸν Γόρδιον τὸν ἐπισάτην τῦ υἱῦ τε διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὴν Γερκσίαν, ὅτι ὁ νέος ὁ λαβὼν τὸ Βασίλειον τῆς Καππαδοκίας εἶναι υἱὸς τῦ Α῾ριαράθε. οἱ δὲ Ρ῾ωμαῖοι διὰ νὰ τὸ συμφωνήσωσιν ἐσήκωσαν τὴν ἐξεσίαν τῦ μὲν Μιθριδά-

τα ἀπὸ τῶν Καππαδόκων, τῆ δὲ Νικομήδες ἀπὸ τῶν Παμφλαγόνων, ϗ ἐκήρυξαν τὰ δύο ταῦτα ἔθνη ἐλεύθερα. οἱ Καππαδόκοι ὅμως μὴ εὐχαρισμένοι εἰς τῦτο, ἐζήτησαν κατ' ἐκλογὴν τὸν Ἀριοβαρζάνην εἰς Βασιλέα. ὅς τις ἐναντιώθη μετὰ ταῦτα εἰς τὰς μεγάλας σκοπὰς τῆ Μιθριδάτε, τὰς ὁποίας ἔτρεφεν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἀσίας. ὡς τόσον μῖσος ἄσπονδον ἔχων ὁ Μιθριδάτης κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἐκίνησεν ὅπλα ἐν τῆ μικρᾶ Ἀσίᾳ κατὰ τῶν αὐτῶν, ϗ ἔπραξεν ἔργα ἀνήκεσα εἰς ὠμότητα καὶ ἀπανθρωπίαν, ϗ ἐφόνευσε παρὰ τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν ὅλας τὰς ὑπηκόας τῶν Ῥωμαίων αὐτόθι, κατὰ μὲν τὸν Πλύταρχον ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας, κατὰ δὲ τὸν Ἀππιανὸν ὀγδοήκοντα. ὡς τόσον καὶ τῆ Πλυτάρχε ὁ ἀριθμὸς ἄπιςος, ϗ τῆ Ἀππιανῆ ἔχει ὑπερβολήν· μὲ ὅλον τῦτο ϗ τὸ ἥμισυ τύτων ἀυθις ἂν εἶναι, ὁ Μιθριδάτης ἐφάνη ὠμὸς ϗ ἀπάνθρωπος, καθότι ὁ φόνος ἔγινεν κατὰ πάντας τὰς ἰσορικὰς, χωρὶς ἐξαίρεσιν εἰς ἄνδρας, εἰς γυναῖκας, ϗ εἰς παιδία κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν. τὸν δὲ Ῥατικὸν Ἀκίλιον λαβὼν αἰχμάλωτον, ϗ μετακομίσας αὐτὸν εἰς τὴν Πέργαμον, ἔχυσε χρυσίον εἰς τὸ σῶμα αὐτῆ διὰ νὰ ἐκδικηθῆ, ὡς ἔλεγε, τὴν φιλαργυρίαν ϗ χρηματολογίαν τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτήν. ϛαλεὶς δὲ κατ' αὐτῆ ὁ Σύλλας, ἐνίκησεν ἐν τῆ Ἀχαΐᾳ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Ἀρχέλαον τοῦ Μιθριδάτου τὸν ἀρχιϛράτηγον. μετὰ ταῦτα δὲ εὐθὺς ἔκαμεν ἄλλην νίκην, ἐν ᾗ διέφθειρεν εἴκοσι χιλιάδας τῆ Μιθριδάτε, ϗ ὑπέταξεν ἐν-

τεῦθεν τὴν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἰωνίαν ϗ τὴν ἄλλην Ἀσίαν, ϗ εἴτι ἕτερον ἦτον εἰς τὴν ἐξεσίαν τῆ Μιθριδάτε. ὅς τις τὸ ἴδιον ἔπαθε ϗ διὰ θαλάσσης· καθότι ἔχασεν ὅλον τὸ ναυτικὸν εἰς μίαν ναυμαχίαν. αὐτὰ τὰ συμβάντα λοιπὸν ἐταπείνωσαν τὸ φρόνημα τῆ Μιθριδάτε, εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ εἰρήνην παρὰ τῶν Ῥωμαίων· ἥτις ϗ τῷ ἐδόθη κατὰ τὸ 84 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε μὲ συμφωνίαν νὰ πληρώσῃ τὴν δαπάνην τῆ πολέμε εἰς τὰς Ῥωμαίας, ϗ νὰ περιοριωθῆ εἰς τὸ κατὰ κληρονομίαν βασιλειόν τε. ὁ δὲ Μιθριδάτης ἀναβάλλων τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης, κατώρθωσεν ἐν κρυπτῷ νὰ ϛρατολογήσῃ ϗ νὰ κάμῃ ϗ σύμμαχον τὸν πενθερόντε Τιγράνην τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρμενίας, ϗ ἑνώσας τὰς δυνάμεις εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, ϗ δεκαεξ ἱππέων, ἐκυρίευσεν μετ' εὐκολίας τὴν Βιθυνίαν. πέμπεται λοιπὸν εἰς βοήθειαν τῆς Ἀσίας ὁ Ῥ᾽πατος Λύκκλλος, ϗ πολιορκεῖ τὸν Μιθριδάτην ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐπολιόρκει τὴν Κύζικον ἐν τῆ Προποντίδι. ἐντεῦθεν δὲ πιεθεὶς ὁ Μιθριδάτης ἀπὸ πεῖναν ϗ νόσον, ἐβιάθη νὰ φύγῃ, ϗ ὁ ϛόλος, τὸν ὁποῖον εἶχε ϛείλῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, διεφθάρη εἰς δύο ναυμαχίας κατὰ τὸ 87 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίου. ἀπελπισθεὶς δὲ ἐντεῦθεν, κατέφυγεν αὖθις εἰς τὸ κέντρον τῆς βασιλείας τε, ϗ ἐκεῖ δεξάμενος τὸν Λύκκλλον διώκοντα ὄπισθεν, τὸν ἐνίκησε δίς· εἰς δὲ τρίτην μάχην ὅμως διεφθάρη ὁλοτελῶς, ϗ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ληφθῆ ϗ αὐτὸς, ἀλλ' ἐσώθη, ἐπειδὴ οἱ ϛρατιῶται Ῥωμαῖοι ἔτρεξαν εἰς τὸ χρυσίον πα-

ρευρεθὲν ἐκεῖ Φορτωμένον εἰς ἕνα ἡμίονον κατὰ τύχην, ἢ ἐξεπίτηδες, καθὼς ὁ Κικέρων λέγει. ὡς τόσον νικηθεὶς κατὰ κράτος ὁ Μιθριδάτης κατέφυγεν εἰς Τιγράνην. ὅς τις διὰ τῶν Ῥωμαίων τῶν φόβον, δὲν τὸν ἐδέχθη. τότε δὲ φοβέμενος τὲς Ῥωμαίους νὰ μὴ βιάσωσι τὰς γυναῖκας ϗ τὰς ἀδελφάς τε εἰς τὴν τιμὴν, ἐμήνυσεν εἰς αὐτὰς νὰ φονευθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν. ὅθεν ἡ Μονίμη μία τῶν γυναικῶν αὐτῦ ἐδοκίμασε νὰ πνιγῇ, ϗ μὴ δυναμένη, ἄνοιξε τὸ σίδηος εἰς τὸ ξίφος τῶν δορυφόρων. μετὰ ταῦτα δὲ πέμπεται ἐκ τῆς Ῥώμης ὁ Γλαυρίων εἰς τόπον Λευκέλλε, ϗ ἐνταῦθα εὗρε καιρὸν ὁ Μιθριδάτης νὰ ἀναλάβῃ ὅλον σχεδὸν τὸ βασίλειον. μετὰ τῦτο αὖθις ἔρχεται ἐναντίον τε ὁ Πομπήϊος, ϗ συγκροτήσας μάχην ἐν τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ κατὰ τὸ 65 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, τὸν ἐνίκησεν, ἔνθα ὁ Μιθριδάτης περικυκλωθεὶς, διέρχισε τὴν τάξιν τῦ ἐχθρῦ μὲ ὀκτασίες ἱππεῖς, ϗ διεσώθη μὲ μόνες τριακοσίες. καταφυγὼν δὲ ἐντεῦθεν εἰς τὸν Τιγράνην, ϗ μὴ δεχθεὶς παρ' αὐτῦ, διέβη εἰς Σκύθας. ἔνθα εὑρὼν δεξίωσιν φιλικὴν ϗ φιλάνθρωπον, ἄρχισε νὰ σχηματίσῃ ἐκ νέε σκοπὲς ἐκδικήσεως, ϗ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν παρ' αὐτῶν, μὲ τὴν ὁποίαν νὰ ἐκστρατεύσῃ διὰ ξηρᾶς κατὰ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ κέντρον αὐτὸ δηλαδὴ τῶν Ῥωμαίων. ἀλλ' ἀπροθύμων ὄντων τῶν στρατιωτῶν τε εἰς τῦτον τὸν νέον ϗ ἐπικίνδυνον ἀγῶνα, ἔμεινεν ἄπρακτος. ϗ σείλας πρέσβεις εἰς τὸν Πομπήϊον, ἐζήτησε παρ' αὐτῦ τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πομπήϊος ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἔλθῃ αὐτὸς ὁ Μιθριδάτης

προσωπικῶς, ϗ διὰ τῦτο οἱ πρέσβεις ἔμειναν ἄπρακτοι. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀπελπισθεὶς πανταχόθεν, ἀπεφάσισε νὰ ἀποθάνῃ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας· τὸ ὑπήκοον ὅμως αὐτῦ φιλόζωοι μᾶλλον, ἢ φιλόδοξοι ὄντες, ἐκήρυξαν Βασιλέα τὸν υἱὸν αὐτῦ Φάρνακον. ϗ ἔτω λοιπὸν ὁ δυσυχὴς ἔτος πατὴρ ζητεῖ τὴν ἄδειαν παρὰ τῦ υἱῦ τε ϗ Βασιλέως νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν νὰ ζήσῃ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἔξω τῦ Βασιλείε, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἀφήρπασεν ἀπ' αὐτῦ. ὁ δὲ υἱὸς ὅμως ἐπιλαθόμενος τῆς φύσεως, τὸν ἀπεκρίθη πικρῶς μὲ τὰς λέξεις αὐτὰς, μενέτω ἐνταῦθα. ὁ δὲ Μιθριδάτης ἀγανακτήσας, ἐκαταράθη αὐτὸν οὕτως, εἴθε τοιαῦτα ἀκέσαις, οἷα λέγεις κατὰ πατρός. ἐντεῦθεν ἔρχεται εἰς τὴν βασίλισσαν, ϗ τὴν ἔκαμε να ποτισθῇ τὸ φαρμάκι, τὸ ὁποῖον ἔπιε ϗ αὐτὸς ἐν ταὐτῷ. ἡ συχνὴ ὅμως χρῆσις τῶν ἀντιδότων, καὶ μάλισα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ ὄνομά τε, ἐκώλυσε τῷ θανάτῳ τὸ ἀποτέλεσμα. ὅθεν κτυπᾶται μόνος τε μὲ τὸ ξίφος, πλὴν μὲ μίαν ἄτολμον χεῖρα, ἡ ὁποία ἐκινεῖτο μετὰ συσολῆς, κωλυομένη ὑπὸ τῆς φύσεως· ἀλλ' ἀξιωματικός τις παρ' αὐτῷ ὤν, ϗ παρακαλέμενος ἔδωκε τέλος τῆς ταλαιπώρε ζωῆς τε κατὰ τὸ 64 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε. ἔτος λοιπὸν ὁ δυσυχὴς Βασιλεὺς εἶχε μὲν τὴν ὠμότητα τῦ Ἀννίβα, ἀλλ' εἶχεν ἐπίσης ὀλίγον ϗ ἐκ τῶν ἀρετῶν ἐκείνε, κύριος ὢν μεγάλης ἐκτάσεως, κυριευμένος ἀπὸ μίαν φιλοτιμίαν ἀπεριόριστον, ἀνδρεῖος εἰς ἄκρον, εὐφυὴς εἰς τὰς πράξεις, ἔμπειρος εἰς τὰς τάξεις, δραστήριος εἰς τὰς ἀποφάσεις. ϗ ἂν δὲν

εἶχεν ἐναντίους ἀντιστρατήγους Σύλλαν, Λευκόλλον, καὶ Πομπήϊον, ἤθελε φέρειν μεγαλώτατον φόβον εἰς τοὺς Ῥωμαίους. ὁ δὲ Πόλεμος ἔτος διήρκεσε τὸ μὲν πρῶτον εἰκοσιν ἔτη, τὸ δὲ δεύτερον ἕνδεκα· μετὰ ξὺ δὲ τὸν πόλεμο τὸ βιβλίον δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐβοήθει τὰς ἐπισήμους. ὅμως αὐτὸς ποτὲ σχεδὸν δὲν ἔζησεν ἥσυχος.

Λικίνιος Κράσσος (Πόβλιος) λαμπρὸς ἀπὸ τὸ γένος τῶν Κράσσων, ἐξ ὧν ἔγιναν πολλοὶ Ὕπατοι κατὰ καιροὺς, ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τὸ ὑψηλότατον τοῦ Ποντίφικος κατὰ τὸ 131 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου. ἔπειτα δὲ παραιτηθεὶς ἀπὸ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἕτερός τις πρὸ αὐτοῦ δὲν ἔκαμε πώποτε, ἔλαβε τὴν στρατηγίαν, καὶ διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῆς στρατιᾶς κατὰ τοῦ Ἀριστονίκου. νικηθεὶς ὅμως εἰς μίαν μεγάλην μάχην, ἐλήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Θρακῶν, οἵτινες ἦσαν μισθοφόροι τοῦ Ἀριστονίκου. εἶτα παροξύνας εἰς ὀργὴν τὸν ἄγοντα στρατιώτην, ἐφονεύθη παρ' αὐτοῦ μὲ τὸ ξίφος, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐτάφη εἰς Σμύρνην.

Κύντος Μήκιος Σκαιβόλας ἀναβὰς εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας κατὰ τὸ 117 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνίκησε τοὺς Δαλμάτας, καὶ ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν μετὰ τοῦ συνυπάτου Καικιλίου Μετέλλου. ἐδείξε δὲ καὶ ἄλλα μεγάλα κατορθώματα ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ κατὰ τῶν Μάρσων. ἦτον δὲ καὶ νομικὸς θαυμασὸς, ὅσον καὶ στρατιωτικὸς, καὶ μάρτυς ὁ Κικέρων εἰς τοῦτο, ὅς τις μαθὼν τὰ δίκαια παρ' αὐτοῦ, ὁμιλεῖ ἐπαινετικῶς περὶ αὐτοῦ πολλαχοῦ.

Κύντος Καικίλιος Μέτελλος· ὅρα ἀνωτέρω Κύντος Λύκιος.

Ἰουγύρθας υἱὸς τοῦ Μανασσαβάλου Βασιλέως τῆς Νουμιδίας, γεννηθεὶς μὲ χάρισμα εὐφυΐας καὶ κάλλους, ἀνατραφεὶς δὲ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μικίψα τοῦ θείου του. ὅς τις βλέπων τὴν φιλοτιμίαν αὐτοῦ τὸν ἔσειλε μετάτινος δυνάμεως εἰς βοήθειαν τοῦ Σκιπίωνος, ὅς τις ἐπολιόρκει τὸ τότε τὴν Νουμάγκην, σοχαζόμενος, ὅτι δὲν θέλει ἐπισρέψῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν. ἠπατήθη ὅμως εἰς τὰς ἐλπίδας του· καθότι ὁ Ἰουγύρθας, ἀνδρεῖος καὶ θαρραλαῖος ὤν, ἔδειξε τὴν ἀρετήν του, καὶ ἀπέφυγε τὸν κίνδυνον. ἐντεῦθεν δὲ ὁ θεῖος αὐτοῦ τὸν υἱοθέτησεν εἰς τὴν διαθήκην του μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ δύο παίδων Ἀδερβάλου καὶ Ἱεμψάλου μὲ σκοπὸν νὰ ἀγαπήσῃ τούτους, μεμνημένος τοῦ πατρός των τὰς εὐεργεσίας. ἀλλ' ἐξηπατήθη καὶ εἰς αὐτό. καθότι ὁ ἀχάριστος καὶ προδότης Ἰουγύρθας ἐφόνευσε μὲν τὸν Ἱεμψάλην, ἐκήρυξε δὲ καὶ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀδερβάλου, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ ἀποκλεισθῇ εἰς τὴν Κίρθην τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τοῦ θρόνου, καὶ ἐντεῦθεν καταπιέσας αὐτὸν μὲ τὴν πεῖναν, τὸν ἠνάγκασε νὰ παραδοθῇ μὲ συμφωνίας. τὰς ὁποίας ὁ αὐτὸς παραβὰς, τὸν ἐφόνευσε μὲ τὰς πλέον σκληροτέρας βασάνους· ὡς τόσον ὁ Ἀδερβάλης εἶχε καταφύγῃ εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ζητῶν βοήθειαν παρ' αὐτῶν, ὁ χρυσὸς ὅμως τοῦ Ἰουγύρθα ἔφραξε τὸ στόμα τῆς Γερουσίας, καὶ τῶν πεμπομένων στρατηγῶν κατ' αὐτοῦ. καὶ ἐντεῦθεν ἔλεγεν ὁ Ἰουγύρθας, ὅτι ἡ Ῥώμη ῥᾴδια πωλεῖται, εὑρῇσα τὸν ὠνησόμενον. ὁ Καικι-

λιος Μέτελλος ὅμως πλέον γενναῖος ὢν, δὲν ἐδελεάθη μήτε ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῦ, μήτε ἀπὸ τὰ δῶρα, ἀλλὰ νικήσας αὐτὸν, τὸν ἐβίασε νὰ τρέξῃ νὰ εὕρῃ βοήθειαν ἔξω τῆς ἐπαρχίας τε εἰς τὺς Γετύλυς ϗ Μαύρυς. μετὰ δὲ τὸν Καικίλιον ἐξακολυθήσαντες τὸν πόλεμον Μάριος ϗ Σύλλας, ὁμοίως εὐτύχησαν, ϗ ὁ Βόκχος ὁ Βασιλεὺς τῆς Μαυριτανίας παρέδοσε τὸν Ἰυγύρθαν, καίτοι πενθερὸς αὐτῦ ὢν, εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸ 106 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ. ϗ ἐντεῦθεν κομιθεὶς εἰς Ῥώμην αἰχμάλωτος, προπορευόμενος τῦ ἅρματος εἰς τὸν θρίαμβον τῦ Μαρίυ, ἀπεκλείσθη εἰς εἱρκτὴν, ὅπυ ἀπέθανεν ἀπὸ πεῖναν ϗ ἀπὸ νόσον μετὰ ἓξ ἡμέρας.

Ἀδερβάλης υἱὸς τῦ Μικίψα Βασιλέως τῆς Νυμιδίας νικηθεὶς παρὰ τῦ Ἰυγύρθα (ὅρα αὐτόθι ἀνωτέρω) ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῶν Ῥωμαίων. ἡ δὲ Γερυσία διώρισε τὸν Ἀδερβάλην νὰ ἔχῃ τὴν κάτω Νυμιδίαν, τὸν δὲ Ἰυγύρθαν νὰ ἐξυσιάζῃ τὴν ἄνω. ἀλλ' ἔτος μὴ εὐχαριςύμενος εἰς τὸ μέρος, πολιορκεῖ τὴν πρωτεύυσαν τῦ Ἀδερβάλυ Κίρθην, ϗ λαβὼν αὐτὴν, τὸν ἐφόνευσε κατὰ τὸ 113 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίου.

Μικίψας Βασιλεὺς τῶν Νυμιδῶν ἐν Ἀφρικῇ υἱὸς ἦν τῦ Μασινίσσα (ὅρα αὐτόθι) ὅς τις τὸν ἐπροτίμησεν ἀπὸ τὺς δύο ἑτέρυς υἱές τε τὸν Μανασδραβάλην ϗ τὸν Γυλάσσαν. ὁ δὲ Μανασδραβάλης εἶχεν υἱὸν τὸν Ἰυγύρθαν, τὸν ὁποῖον ὁ θεῖος τε Μικίψας ἔςειλεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν εἰς βοήθειαν τῶν

Ῥωμαίων. ὁ Μικίψας δὲ ἀποθανὼν κατὰ τὸ 120 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἀφῆκε δύο υἱὺς Ἀδερβάλην, ϗ Ἱεμψάλην, τὺς ὁποίυς φονεύσας ὁ Ἰυγύρθας, ἔλαβὲ το βασίλειον μόνος τῆς Νυμιδίας. ὅρα τὰ ἀνωτέρω.

Μάριος (Γάϊος) περιφημος ςρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἐςέθη ἑπτάκις Ὕπατος γεννηθεὶς ἐξ οἴκυ ταπεινῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀρπίνης, καταγινόμενος ἐν τῇ νεότητί του εἰς τὴν γεωργικὴν τέχνην. ἔπειτα δὲ λαβὼν τὰ ὅπλα, ἐσπύδασεν ἐντεῦθεν νὰ τιμήσῃ τὸ γένος τε διὰ τῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρῶτον ςρατευόμενος ὑπὸ τὸν Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανόν. ὅς τις ἰδὼν τὴν πολεμικὴν αὐτῦ ἀρετὴν ϗ ἀνδρίαν, τὸν προβιβασεν εἰς τὰς πρώτας ἀξίας τῆς Ῥώμης. ἐντεῦθεν γενόμενος Ὕπατος, διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν κατὰ τὸ 107 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἐνίκησε τὸν Ἰυγύρθαν τὸν Βασιλέα τῆς Νυμιδίας, ϗ τὸν Βόκχον τὸν Βασιλέα τῆς Μαυριτανίας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐσάλη εἰς τὴν Προβέγκην κατὰ τῶν Τευτώνων καὶ Ἄμβρων, ἔνθα λέγεσι νὰ ἐφόνευσεν εἰς δύο μάχας διακοσίας χιλιάδας ἐχθρῶν, ϗ ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἔλαβεν αἰχμαλώτυς. εἰς δὲ μνήμην τύτων ἐσήκωσεν ὁ νικητὴς μίαν πυραμίδα· τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια φαίνονται ἔτι εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν τῦ Αἶξ ϗ τῦ ἁγίυ Μαξιμίνυ. αἱ δὲ γυναῖκας τῶν Τευτώνων βλέπυσαι, ὅτι ἔμειναν χωρὶς ὑπερασπιςῶν, ἔςειλαν εἰς τὸν Μάριον παρακαλῦσαι νὰ διατηρήσῃ τὴν τιμήν των ϗ τὴν ἐλευθερίαν των. τῦ δὲ Μαρίυ βαρβαρικῶς ϗ ὠμῶς ἀποςραφέντος τὸ αἴτημα, ἀπελ-

πιθεῖσαι ἐκεῖναι, ἐφονεύθησαν ἀφ' ἑαυτῶν ϗ αὗται ϗ τὰ παιδία, διὰ νὰ προφθάσωσι τὴν φύλαξιν τῆς τιμῆς των. ὅθεν ὅταν εἰσῆλθεν ἐκεῖσε ὁ Μάριος, εὑρῆκε μόνον σωρὸς σωμάτων νεκρῶν. τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος 108 πρὸ τῆ σωτηρίᾳ κατεπολέμησεν αὖθις τὺς Κίμβρυς, φονεύσας ἐξ αὐτῶν, ὡς λέγεσιν, ἑκατὸν χιλιάδας, ϗ ἑξήκοντα χιλιάδας λαβὼν αἰχμαλώτυς. εἰς δὲ τὴν ἕκτην ὑπατείαν κατὰ τὸ 100 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ εἶχε τὸν Σύλλαν ἀντίζηλον ϗ ἐχθρὸν ἑνταὐτῷ· ἐλθὼν δὲ ὁ Σύλλας κατ' αὐτῆ εἰς τὴν Ῥ'ώμην μετὰ δυνάμεως, τὸν ἐβίασε νὰ κρυφθῇ εἰς τὰ ἔλη τῆς Μιντέρνης ἐν τῇ Καμπανίᾳ. ἔνθα στρατιώτης τις διὰ νὰ λάβῃ τὸ ὑποχρεὸν βραβεῖον παρὰ τῆ Σύλλᾳ, ἔρχεται νὰ κόψῃ τὴν κεφαλήν τυ. ἀλλὰ τὸ ἄγριον εἶδος τῆ Μαρίᾳ τὸν ἐβίασεν εἰς φόβον, ὥςε ἔπεσον τὰ ὅπλα ἀπὸ τὰς χεῖρας τυ. ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ Μιντερνῆνοι ἰδόντες τὸ παράδοξον, ἔδοσαν εἰς αὐτὸν ἐν πλοῖον μικρὸν νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἀ'φρικὴν, ϗ ἐκεῖ εὗρε τὸν υἱόν τυ περὶ τὴν ποτὲ οὖσαν Καρχηδόνα, ἔνθα εὗρεν ὀλίγην παρηγορίαν εἰς τὰ ἐρείπεια μιᾶς πόλεως εὐτυχοῦς ποτὲ οὔσης, τότε δὲ ἀπολαβέσης τὰ ἀρίσερὰ συμβάντα τῆς τύχης, καθὼς ϗ αὐτός. ἀλλ' εὐθὺς ἄλλος φόβος διάδοχος τὸν ταράττει. ἐπειδὴ ὁ ἔπαρχος τῆς Οὐτίκας (Utique) δελεασθεὶς χρήμασι παρὰ τῆ Σύλλᾳ, ἀπεφάσισε νὰ τὸν φονεύσῃ. ὁ δὲ Μάριος ἀφ' ὗ ἀπέφυγε τὺς πολλὺς τότυς κινδύνυς, ἐπροσκαλέθη αὖθις εἰς τὴν Ῥ'ώμην παρὰ τῆ Κορνηλίᾳ Κίννα. ὅς τις σερηθεὶς παρὰ τῆς Γερυσίας τὴν ὑπατείαν, ἠθέλησε νὰ ἐπι-

φέρῃ ἐκδίκησιν, κινῶν τὺς λεγεῶνας εἰς ἀποσασίαν ὑπὸ τὴν ἐξυσίαν τῆ Μαρίᾳ. ἐντεῦθεν λοιπὸν πολιορκεῖται ἡ Ῥ'ώμη, ϗ βιάζεται νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας εἰς τὸν δυνατώτερον· εἰσελθὼν δὲ ὁ Κίννας ὡς θριαμβευτὴς, ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τῆς καθόδυ τῆ Μαρίᾳ. ϗ ἐντεῦθεν ἄρχισε νὰ τρέχῃ τὸ ἐμφύλιον αἷμα ποταμιδὸν περὶ τὸν ἐκδικητικώτατον αὐτὸν νικητὴν, καθότι ἐφόνευον πάντας, ὅσοι ἤρχοντο πρὸς χαιρετισμόν τυ, ἀπὸ συνθήματος. ϗ ἐντεῦθεν ἡ ὠμότης ϗ βαρβαρότης τότυ τῆ γέροντος διέφθειρε τὺς πλέον λαμπρὺς Σενάτωρας, ἥρπασαν δὲ ἅμα ϗ τὰς περιυσίας αὐτῶν. οἱ δὲ δορυφόροι τῆ Μαρίᾳ, ἐκλελεγμένοι οἱ πλέον σκληροὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ, ἔφθασαν εἰς τοιαύτας ὑπερβολὰς τῆς ὠμότητος, ὥςε ἔσπευδον νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὴν εὐγένειαν ῥιζιδὸν, ἐπιπίπτοντες διὰ νυκτὸς εἰς αὐτὺς, ϗ φονεύοντες χωρὶς οἶκτον. μετὰ δὲ τοῦτο γίνεται ὁ Κίννας Τ'πατος μετὰ τῆ Μαρίᾳ τὸ ἑπόμενον ἔτος. ϗ αὕτη ἦτον ἡ ἑβδόμη ὑπατεία τῆ Μαρίᾳ, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπρόφθασε νὰ χαρῇ περαιτέρω τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν. καθότι νοσήσας ἀπὸ πολυπροσίαν, ἀπέθανε κατὰ τὸ 86 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ. ἔτος λοιπὸν ὁ Μάριος ἀνατραφεὶς μεταξὺ ἀγροίκων ϗ γεωργῶν, ἐφύλαττεν ἀεὶ τινὰ χαρακτῆρα θηριώδη ϗ ἄγριον, ἔχων εἶδος σοβαρὸν, ϗ φωνὴν τραχεῖαν ϗ βαρεῖαν, βλέμμα θηριῶδες ϗ τρομερόν. εἰς δὲ τὺς πολέμυς ἐσάθη μέγας ϗ ἀναγκαῖος ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν πατρίδα, ἐν ᾧ ἐπαπειλεῖτο ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τοσούτων βαρβάρων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. ἀφ' ἧ ὅμως δὲν ἐσάλη κατὰ

τῶν Κίμβρων καὶ τῶν Τευτόνων, ἔμεινε πάντοτε ἰδιώτης, πάντοτε ὅμως σκληρὸς, καὶ πληγὴ τῆς ἀνδρωπότητος καὶ πατρίδος, ἔχων τὸ αὐσηρὸν καὶ σκληρὸν ἐκ τῆς ἀγροίκου ἀνατροφῆς, τὸ δὲ ἐπίπονον καὶ ἀνάργυρον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐξουσίας. ὥσε αἱ ἀρεταὶ αὐτῷ προσηκόντως νομίζονται, ὅτι ἔλαβον τὴν ἀρχήν των ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων αὐτοῦ.

Μάριος δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τῷ εἰρημένῳ εἶχε τὸν αὐτὸν σκληρὸν καὶ ὠμὸν χαρακτῆρα τοῦ ἰδίου πατρός. ὅς τις ἀφ' οὗ ἦρπασε τὴν ὑπατείαν εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας κατὰ τὸ 82 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἐπολιόρκησε τὴν Γερουσίαν, ἥτις ἐναντιοῦτο εἰς τὰ κακά του ἐπιχειρήματα, καὶ διέφθειρε πάντας, ὅσους ἐνόμιζεν ἐναντίους του. νικηθεὶς δὲ μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ Σύλλου, κατέφυγεν εἰς τὴν Πραίνεστον, ἔνθα ἐξ ἀπελπισίας καὶ ἐφονεύθη.

Κόϊντος Λουτάτιος Κατῦλος Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸ 102 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνίκησε τοὺς Κίμβρους ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Μαρίου τοῦ συνυπάτου. (ὅρα ἀνωτέρω Μάριος) μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Σύλλα ὁ Κατῦλος ἤθελε νὰ βασάξῃ τοὺς λεγεῶνας εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Δικτάτωρ τοὺς εἶχε δώσῃ, ὁ δὲ Λέπιδος ἐξ ἐναντίας ἔλεγε νὰ δοθῇ ὀπίσω εἰς τοὺς πρώτους κυρίους αὐτῆς. ἐντεῦθεν λοιπὸν γενομένης φιλονεικείας, καὶ ὁ Κατῦλος ἰσχυρογνωμῶν ἐν πάσει πολιτικῇ, διήγειρε πολλοὺς εἰς ἔχθραν, καὶ ἔτως ἐχάθη δυσυχῶς εἰς ἐμφύλιον πόλεμον.

Καίσαρ (Γάϊος Ἰούλιος Καίσαρ) γεννηθεὶς εἰς Ῥώμην κατὰ τὸ 98 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου ἐκ γένους λαμπροῦ, ἤνοιξε τὸν δρόμον εἰς τὸ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς εὐγλωττίας καὶ τῆς ἐμπειρίας τῶν ὅπλων. ὁ Τύραννος Σύλλας προνοήσας αὐτοῦ τὴν δραστήριον φύσιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ὅτι θέλει περάσῃ τὸν Μάριον, ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ, κωλυθεὶς ὅμως ὑπὸ τῶν Φίλων του, ἐχάρισε τὴν ζωήν του, εἰκὼν ταῦτα, ὅτος ὁ ἀνὴρ καταλύσει τὴν δημοκρατίαν. ὁ δὲ Κάτων, ὅς τις τὸν ἐγνώριζε πολλὰ καλὰ, εἶπεν ἔτω περὶ αὐτοῦ. οὗτος καταγίνεται μετὰ σπουδῆς καὶ μελέτης προσεκτικῆς καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν. ὁ Καίσαρ λοιπὸν νέος ἔτι ὢν ἔπλευσεν εἰς τὴν Ῥόδον νὰ διδαχθῇ τὴν Ῥητορικὴν παρὰ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὑπέπεσεν ὅμως ἐν τῷ πλῷ εἰς λῃσὰς, οἵτινες ἐζήτων παρ' αὐτοῦ εἴκοσι τάλαντα λύτρον, αὐτὸς δὲ ἀκούσας ταῦτα ἄρχισε νὰ γελᾷ περὶ αὐτῶν, ὡς ἀγνοούντων ὁποῖον ἄνδρα ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ ἐντεῦθεν ἀντὶ τῶν εἴκοσι ζητηθέντων, ὑπεχρέθη αὐτοῖς πεντήκοντα τάλαντα. ἔμεινεν ὡς τόσον τριάκοντα ἡμέρας ὑπ' αὐτοῖς, ἀταράχος εἰς τὴν τύχην, καταφρονῶν ἐκείνους τοσοῦτον, ὥσε ὅταν ἔμελλε νὰ κοιμηθῇ, τοὺς ἐπρόσταζε νὰ μὴ κάμνουν θόρυβον, καὶ τέλος πάντων τοὺς ἀπείλησε νὰ τοὺς σαυρώσῃ· τὸ ὁποῖον ἐξέλαβον οἱ λῃσταὶ ὡς ἀνόητον καύχησιν τῆς νεότητος. τέως δ' ἔν ἀναλαβὼν τὴν ἐλευθερίαν, ἑτοιμάζει ὀλίγα μικρὰ πλοιάρια ἐκ τοῦ παραχρῆμα, καὶ ἐπιπίπτει εἰς τοὺς λῃσὰς ἐξαπίνης, ἐν ᾧ ἦσαν ἀνύποπτοι

ἐπὶ τῆς ἀγκύρας, καὶ συλλαβὼν αὐτὸς, ἐπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν, κρεμάσας ἐν τῷ σαυρῷ. ἔδειξε δὲ τὴν ἀνδρίαν πρῶτον εἰς τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τὸν Θέρμον, τὸν ἔπαρχον, ὅστις τὸν ἔσειλε πρὸς τὸν Νικομήδην τὸν Βασιλέα τῆς Βιθυνίας, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς λέγουσιν, ἐδόθη εἰς ἀσωτείας. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ῥώμην ἔδειξε τὴν εὐγλωττίαν κατὰ τοῦ Δολαβέλλα, ἐπεὶ ἡ ἐκατηγορεῖτο, ὅτι ἐσφετέρισεν ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων. αὐξάνων δὲ κατ' ὀλίγον ἐν ὑπολήψει, ἔλαβε πρῶτον τὸ ἀξίωμα τῆς χιλιαρχίας, ἔπειτα δὲ τοῦ θησαυροφύλακος, καὶ τρίτον τοῦ Λιδιλικίου, καὶ ἐκ τούτου τοῦ μεγίστου Ποντίφικος, καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου εἰς τὴν Ἱσπανίαν. ἔνθα ἐλθὼν εἰς Κάδιξ, καὶ ἰδὼν ἀνδριάντα τοῦ Ἀλεξάνδρου, εἶπε περιῤῥεόμενος ἀπὸ δάκρυα, ἐν τῇ ἐμῇ ἡλικίᾳ νῦν πάσης γῆς ἐκράτησεν ἕτος, ἐμοὶ δ' ἀδίκ ἔτι πέπρακται εἰς μνήμην ἀνθρώποις! αὐτὴ λοιπὸν ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης ἠνωμένη μὲ τὰς ἀρετάς του, καὶ βοηθουμένη ἀπὸ τὴν τύχην, τὸν ἔφερε κατ' ὀλίγον εἰς τὸ μοναρχεῖν. λέγουσι δὲ νὰ εἶπεν, ὅτι εὐχαριστεῖτο νὰ εἶναι πρῶτος εἰς ἓν χωρίον μικρὸν μᾶλλον, ἢ δεύτερος εἰς τὴν Ῥώμην. ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐζήτησε θρίαμβον καὶ τὴν ὑπατείαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε κατὰ τὸ 59 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου μετὰ τοῦ Βιβέλλου, τὸν ὁποῖον ἐβίασε νὰ παραιτηθῇ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα· καὶ ἔτως ὁ φιλόδοξος Καίσαρ εἶχε μόνος τὴν διοίκησιν μιᾶς δημοκρατείας, ἥτις ἔδιδε νόμους σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. οἱ δὲ εὐφυεῖς Ῥωμαῖοι ἀντὶ νὰ ταραχθῶσιν εἰς τὸ γενόμενον, ἀσείζον-

το, καὶ ἀντὶ νὰ γράψωσι τὸ ἔτος εἰς τὰ γράμματά των ἔτως, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Καίσαρος καὶ Βιβέλλου, αὐτοὶ ἔγραφον, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἰουλίου καὶ Καίσαρος. περιήρχετο δὲ ἐντ' αυτῷ καὶ ἓν δίστιχον τοιοῦτον

„Non Bibulo quicquam nuper, sed Caisare factum est;
„Nam Bibulo fieri consule nil memini."

αὐτὸς ἐνώθη μετὰ Πομπηΐου καὶ Κράσσου μεθ' ὅρκου καὶ ἀποκατέστησε τὸ λεγόμενον Τριάνδρον. ὁ δὲ Κάτων ἰδὼν τὸ τραῦμα αὐτὸ τῆς πολιτείας, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ τὸ ἰατρεύσῃ, ἐφώναξεν ἔτως, ἡμεῖς ἔχομεν δεσπότας, ἡ δημοκρατία ἐξέπνευσεν. κατορθώσαντος δὲ τοῦτο τοῦ Καίσαρος, ἔκλιναν πάντα εἰς τὴν θέλησίν του, καὶ εἰς τὴν βίαν, ἔξω μόνον ὁ Κάτων. ἐντεῦθεν δὲ εἵλκυσε τὴν εὔνοιαν τῶν εὐγενῶν τῶν λεγομένων Ἱππέων μὲ τὴν δόσιν μέρους τῶν φόρων, ὡσαύτως δὲ ἐκέρδησε καὶ τῶν ξένων τὴν εὔνοιαν, κηρύξας αὐτοὺς φίλους καὶ συμμάχους Ῥωμαίων. ἔπειτα ἀπεμάκρυνεν ἐκ τῆς πόλεως τὸν Κικέρωνα καὶ τὸν Κάτωνα τοὺς δύο μόνους ὑπερασπιστὰς τῆς ἐλευθερίας. γενομένων δὲ Ὑπάτων τὸ ἑπόμενον ἔτος τῶν φίλων του, ἔλαβεν αὐτὸς νὰ γένῃ ἔπαρχος εἰς τοὺς Γάλλους, πρὸς τοὺς ὁποίους ὑπάγων, ἐχημάτιζεν ἀεὶ τοὺς μεγάλους σκοπούς, νὰ ὑποτάξῃ δηλονότι πρῶτον αὐτοὺς, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς δημοκρατίας, ὥστε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ῥώμην δεσποτικῶς μετὰ ὅπλα εἰς χεῖρας. ἄρχισε λοιπὸν

πρῶτον ἀπὸ τὲς Ἑλβετὲς, τὲς ὁποίες νικήσας, διέβη κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ Βελγίων. τῶν ὁποίων κατακόψας τὴν στρατιὰν, ἐκτύπησεν εὐθὺς τὲς Νερβίες, καὶ σχεδὸν ὑπέταξεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν Γάλλων. ἡ δὲ ἔκβασις τέτων ἐνεδυνάμωσε μᾶλλον τὴν τριανδρίαν μεταξὺ αὐτῦ καὶ τῦ Κράσσε καὶ τῦ Πομπηΐε. εἵτινες, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανθῶσιν, ἐγίνοντο τὸ ὄργανον τῆς εὐτυχίας τῦ συντρόφε των, καὶ τῆς ἰδίας ἀπωλείας. καθότι εἶχον ἓν ἄρθρον ἐν τοῖς ἄλλοις τῆς πρὸς ἀλλήλες συμφωνίας νὰ δοθῇ ἡ διοίκησις τῶν Γάλλων εἰς τὸν Καίσαρα ἔτι εἰς πενταετίαν, μὲ τὴν ἀξίαν τῦ Ἀνθυπάτε. ἐντεῦθεν δὲ νέα κινδραγαθήματα καὶ νίκαι εἰς τὲς Γάλλες, εἰς τὲς Γερμανὲς, καὶ εἰς τὴν μεγάλην Βρετανίαν τὸν ἐκάλυψαν αὖθις μὲ ἄπειρον δόξαν, καὶ ἀνεκαίνισαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἤυξησαν τὰς ἐλπίδας τε εἰς τὴν δεσποτίαν τῆς Ῥώμης. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Πομπήϊος ἄρχισε νὰ μακρύνηται ἀπ' αὐτῦ, καὶ εὑρὼν βοήθειαν τῶν συμπολιτῶν τε τὴν εὔνοιαν, ἐξέδωκεν ἕνα ψήφισμα ἐναντίον τῦ Καίσαρος. πρὸς τὸ ὁποῖον ἐναντιωθεὶς ὁ Ἀντώνιος, δήμαρχος ὢν τὸ τότε, καὶ μηδὲν κατορθώσας, ἔφυγεν ἐκ τῆς Ῥώμης. ἐκτότε λοιπὸν ὁ Καίσαρ, ἔχων ἤδη ἕνα μόνον λεγεῶνα εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀρχίζει μὲ τέτον νὰ κινῆται κατὰ τῆς Ῥώμης μὲ πρόφασιν εὔλογον, ὡς δῆθεν ἀναξιοπαθῶν, νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας, τὸ ὁποῖον κατεκατήθη δῆθεν εἰς τὸ Ἀντωνίε τὸ πρόσωπον. ὅθεν ἔρχεται κρυφίως ὡς πρὸς τὸ Ῥεμίνιον, διαπερᾷ

τὸν Ῥόβικον, καὶ ἐνταῦθα ἵσαται πρὸς ὀλίγον εἰς τὰς ὄχθας τέτε τῦ ποταμῦ. ἐπειδὴ τὸ νὰ διαπεράσῃ τέτο μὲ ἕνα στρατὸν, ὅς τις ὑπέταξε μὲν τὲς Γάλλες, κατεφόβησε δὲ τὲς Γερμανὲς, καὶ κατεπολέμησε τὲς Βρετανὲς, τέτο ἐδόκει, ὅτι ἐσήκωνε τὴν σημαίαν τῆς ἀποστασίας· ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ τύχη τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπικρατείας ἐταλαντεύετο ὡς ἐπὶ τριτάνης μὲ τὴ φιλοδοξίαν τῦ Καίσαρος· καὶ εὐθὺς αὐτὴ ἡ Φιλοδοξία λαβῦσα περισσοτέραν ῥοπὴν, ἐπεκράτησε, καὶ καθεῖλκυσεν εἰς τὸν Καίσαρα τὸ Ῥιμίνιον, τὸ Πέσαρον, τὸν Ἀγκῶνα, τὸ Ἄρεκον, τὸ Ὄσιμον, τὸ Ἀσκόλιον καὶ τὰ λοιπά. ἐντεῦθεν πολιτευόμενος μετὰ φρονήσεως καὶ μετριοφροσύνης, ἔξειλεν εἰς τὴν Ῥώμην ποσότητας ἀργυρίου πρὸς διαφθορὰν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ δυνατῶν· ὅθεν ἐλέγετο ὁ ἀληθὴς λόγος ἐκεῖνος, *Καίσαρ τῷ σιδήρῳ τῆς Ῥώμης Γάλλων ἐκράτησε, τῷ δὲ χρυσίῳ τῶν Γάλλων Ῥώμην ὑπέταξεν.* ἐντεῦθεν λοιπὸν ἔχων τὴν εὔνοιαν τῦ στρατῦ, καὶ τῦ Πομπηΐε μάλιστα διαπεράσαντος εἰς τὴν Ἤπειρον, ἔρχεται εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς νικητὴς καὶ δεσπότης, καὶ ἡ Ῥώμη εὐθὺς ἔχασε τὰς αἰσθήσεις τῆς δυνάμεώς της. εἰσελθὼν δὲ ὁ Καίσαρ εἰς αὐτὴν, ζητεῖ νὰ ἔχῃ τὸν θησαυρόν. ὁ δὲ δήμαρχος Μέτελλος μὲ πατριωτικὸν ἐνθυσιασμὸν ἀνθίσταται εἰς τὸ ζήτημα. ἀλλ' ὁ Καίσαρ ὁμιλῶν ἐκ τῦ κρείττονος, τὸν ἠπείλησε θάνατον ἐν τῷ ἅμα, λέγων ὕτως, *ἀγνοεῖς, ὡς ἔοικε, ὦ νέε, ὡς ῥᾷον μοι ἐστὶ ποιεῖν, ἢ εἰπεῖν.* τέτο λοιπὸν ἀκέσας ὁ Μέτελλος, ἐξετέλεσε μετ' ἄκρας ὑποταγῆς τὰς προσαγὰς τῦ ἰσχυρῦ. ὁ δὲ Πομπήϊος

λαβὼν τὴν στρατηγίαν τῆς δημοκρατίας, ἐταράχθη περὶ τὰς ἐχατιὰς τῆς Ἰταλίας μὲ ἕνα στρατὸν ὀλίγον ἐξησκημένον· οἱ δὲ ὑποστράτηγοι αὐτῦ ἦσαν εἰς διαφόρυς ἐπαρχίας· ὅθεν ὁ Καίσαρ κινύμενος κατ' αὐτῶν, ἔλεγεν, ὅτι ὑπάγῃ νὰ κτυπήσῃ ἕνα στρατὸν χωρὶς στρατηγὸν, ⸗ ἐντεῦθεν νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ κτυπήσῃ τὸν στρατηγὸν χωρὶς στρατιὰν· εἰς ὅλας ὅμως τὰς ἐκστρατείας ἔτος ὁ μέγας ἀνὴρ προσπαθῦσε νὰ ἐξαρτήσῃ πάντας ἀφ' ἑαυτῦ μὲ τὰς εὐεργεσίας μᾶλλον, παρὰ νὰ τὲς ὑποτάξῃ μὲ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν· ὅθεν Δομίτιός τις, μὴ δυνάμενος νὰ διασώσῃ τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ χωρίον, ⸗ ἀπελπισθεὶς, ἐζήτησε παρὰ τῦ δύλυτυ (ὅς τις ἔτυχε νὰ εἶναι ἰατρὸς) φάρμακον, ⸗ ἔτω νὰ δώσῃ τέλος τῦ βίυ· ὁ δὲ δῦλος τὸν δίδει ἕνα ἐμετικὸν ἀντὶ τῦ φαρμάκυ· ἀλλὰ μόλις ἔφθασεν εἰς τὸν στόμαχον, ⸗ ὁ Δομίτιος ἔμαθε τὴν ἐπιείκειαν, τὴν ὁποίαν ἐμεταχειρίζετο ὁ νικητὴς πρὸς τὲς αἰχμαλώτες· ⸗ ἐντεῦθεν ἄρχισε νὰ μετανοῇ ⸗ νὰ κλαίῃ τὴν δυσχίαντυ· ἀλλ' ὁ ἰατρὸς τὸν ἐπαρηγόρησε παρευθὺς, βεβαιώσας αὐτὸν, ὅτι τὸ ποτὸν δὲν εἶναι θανάσιμον, εἰμὴ μόνον πρόξενον ἀποκαρώματος μέχρι τινὸς· ταῦτα ἀκύσας ὁ Δομίτιος, ἔδραμε πρὸς τὸν Καίσαρα, ⸗ εἰπὼν ταῦτα, ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν τυ· ὁ δὲ Καίσαρ καταπαύσας τὰς στάσεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, ⸗ εἰς τὴν Ῥώμην μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς γλυκύτητος ἅμα ⸗ σαθερότητος, ἔτρεξεν εὐθὺς πρὸς τὴν Ἱσπανίαν· ⸗ πολιορκήσας τὴν Μαρσίλειαν καθ' ὁδὸν, ἀφῆκεν εἰς τὸν Τρεβώνιον αὐτὴν τὴν φροντίδα, αὐτὸς δὲ ἤρχετο εἰς τὴν

Ἱσπανίαν νὰ κτυπήσῃ τὸν Πετρήϊον, Ἀφράνιον, καὶ τὸν Βάῤῥωνα τὲς στρατηγὲς τῦ Πομπηΐυ· ἐντεῦθεν δὲ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ῥώμην, ⸗ λαβὼν τὸ ἀξίωμα τῦ Δικτάτωρος, εἵλκυσε πρὸς ἑαυτὸν τὲς καταλαλῦντας, ἔφερεν ὀπίσω τὲς ἐξωρισμένυς, ἀποκατέστησε τὲς παῖδας αὐτοῖς, ἐξιλέωσε τὲς ἐχθρές τυ μὲ τὴν ἐπιείκειαν, ⸗ ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος· ἐντεῦθεν δὲ καταλιπὼν τὴν Ἰταλίαν, διαπερᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ⸗ κυριεύει ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἠπείρυ, καταπολεμήσας τὸν Πομπήϊον εἰς διαφόρυς μάχας, ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ, ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ⸗ ἔσβυσεν αὐτὸν παντελῶς· ὅθεν ἔλεγε πρὸς τὲς στρατιώτας. ἴδετε ὅσον δόξης ἐρῶμεν· τὸ δὲ στράτευμα τῦ Πομπηΐυ διεφθάρη ὁλόκληρον εἰς τὴν ἐν Φερσάλοις μάχην κατὰ τὸ 48 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· ⸗ ἐδεὶς πλέον ἀμφίβαλλεν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ὑποτάξασα τὴν Ῥώμην εἰς τὴν δύναμιν τῦ Καίσαρος, δὲν τὸν ἔκαμε ⸗ τῆς οἰκυμένης δεσπότην· μαθὼν δὲ ὁ Καίσαρ πρὸ τῆς μάχης αὐτῆς, ὅτι οἱ ἱππεῖς τῦ Πομπηΐυ εἶναι εὔμορφοι, ἐπρόσαξε τὲς στρατιώτας νὰ τὲς κτυπῦν εἰς τὰ πρόσωπα· τύτυ δὲ γενομένυ, ἔτρεψαν ἐκεῖνοι τὰ νῶτα διὰ νὰ φυλάξυν τὰ πρόσωπα, ὥσε ἑπτὰ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ὑπὸ ἕξ λόχων τῦ Καίσαρος· ⸗ ἔτως ἐκ μὲν τῦ Πομπηΐυ ἐφονεύθησαν πεντακαίδεκα χιλιάδες, ἐκ δὲ τῦ Καίσαρος μόλις χίλιοι διακόσιοι· μετὰ τῦτο δὲ ἡ ἐπιείκεια ⸗ γλυκύτης τῦ νικητῦ εἵλκυσεν ἕνα πλῆθος στρατιωτῶν νὰ ἔλθωσιν ὑποκάτω εἰς τὰς σημαίας τυ· ὃ

δὲ Πομπήιος ἀπελπισθεὶς, κατέφυγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔνθα ἔγινε θυσια τῆς βαρβαροτητος (ὅρα Πομπηιος.) τὸν ὁποῖον κλαύσας ὁ Καισαρ ὡς μέγαν ἄνδρωπον, ὠκοδόμησεν αὐτῷ ἓν μνημεῖον μεγαλοπρεπὲς· ἐντεῦθεν διαβὰς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐνίκησε τὸν Πτολεμαῖον, καὶ κυριεύσας τὸ Βασιλειον, τὸ ἀφῆκεν εἰς τὴν πολυθρύλλητον Κλεοπάτραν, ἐξ ἧς ἐγέννησεν υἱὸν ὀνομασθέντα Καισαρίωνα· ἐκ τότε δὲ περάσας κατὰ τῆ Φαρνάκη τῆ Βασιλέως τῆ Ποντε, τὸν ἐνίκησε, καὶ ὁπόλεμος διήρκησε μίαν μόνην ἡμέραν· ὅθεν εἶπεν ὁ Καισαρ (veni, vidi, vici.) ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα. ἐντεῦθεν δὲ παραχρῆμα διέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἡ ταχύτης ἅμα μετὰ τῆς νίκης ἀκολουθεῖσα, ἐξέπληξε τὺς ἀκούοντας· ἐλθὼν δὲ εἰς Ῥώμην, καὶ παραμείνας μικρὸν, διέβη εὐθὺς εἰς τὴν Ἀφρικὴν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν Ἰόβαν καὶ τὸν Σκιπίωνα, καὶ ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ τὺς υἱὺς τῆ Πομπηΐε· καὶ εὐθὺς ἐφάνη αὖθις εἰς τὴν Ῥώμην θριαμβεύων πέντε ἡμέρας ἐξῆς κατὰ τῶν Γάλλων, κατὰ τῶν Αἰγυπτίων, κατὰ τῶν Ποντικῶν, κατὰ τῶν Ἄφρων, καὶ κατὰ τῶν Ἱσπανῶν· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆ Δικτάτωρος διὰ βίε, ἡ δὲ δημοκρατία ἐξέπνευσεν ἤδη, καὶ ἡ Ῥώμη ἔχε τὸν δεσπότην ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆ Ἰμπεράτορος· ἡ δὲ Γερυσία ἐψήφισε νὰ φορέσῃ τὴν Φαλακρὰν κεφαλήν τε μὲ ἕνα στέφανον δάφνης· εἰς τοιαύτην λοιπὸν ἀκμὴν ὢν τῆς δοξης, ἤθελεν ἔτι νὰ τὴν αὐξήσῃ, καλλωπίζων τὴν Ῥώμην μὲ νέα κτίρια τόσον ὠφέλιμα, ὅσον καὶ ἡδονικὰ, κατασκευάζων ἕνα λιμένα εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆ Τιβέρεως ἄξιον νὰ

δέχηται τὰ πλέον μεγαλήτερα πλοῖα, καὶ ἀποξηραίνων τὰ τῶν Ποντίνων (de pontins) ἕλη, ἐξ ὧν προήρχετο νόσος εἰς ἓν μέρος τῆ Λατίε, καὶ διακόπτων τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθε, διὰ νὰ ἑνώσῃ τὸ Αἰγαῖον μὲ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ἐπιδιορθώνων τὺς νόμυς ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἐπισυναθροίζων βιβλιοθήκας εἰς τὸ δημόσιον· αὐτὸς δὲ κατέσησε καὶ τὸ καλινδάριον τῶν Ῥωμαίων μεταμορφωθὲν παρὰ τῆ σοφῆ ἀστρονόμε Σωτιγένες, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔφερεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ νὰ κανονίσῃ τὸ ἔτος κατὰ τῆ ἡλίε τὴν κίνησιν· ὅθεν ἔλεγεν ὁ Κικέρων περὶ τότε, ὅτι ὁ οὐρανὸς μετεβλήθη κατὰ τὴν θέλησιν τῆ Καίσαρος· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ ἔτι, ὅτι καὶ ἡγῆ ὁμοίως· ταύτας λοιπὸν τὰς εὐεργεσίας βλέποντες οἱ Σενάτωρες, ἠθέλησαν, ὡς λέγυσι, νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν τὸ διάδημα τῆ Βασιλέως ἐπάνω πάσης τῆς ἐπικρατείας, πλὴν τῆς Ἰταλίας· ἀλλ' ὁ Βρῦτος καὶ Κάσσιος φθάσαντες τὸν ἐφόνευσαν ἐν μέσῳ τῆς Γερυσίας κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν· εἶπον δὲ πολλὰ περὶ τῆς τύχης τῆ Καίσαρος, αὐτὸς ὅμως ὁ μέγας καὶ θαυμάσιος ἄνθρωπος εἶχε πολλὰς καὶ μεγάλας ἀρετὰς χωρὶς ἑδενὸς ἐλαττώματος· καθότι καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δῆθεν ἐλαττωμάτων ἐπήγαζον ἀρεταὶ, ὥσε ὁποῖον κρατὸν ἢ δυνατὸν ἢ ἀδύνατον εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐξυσίαντε, δύσκολον ἦτον νὰ μὴ νικήσῃ· καὶ ὁποῖον λαὸν ἢ πεπαιδευμένον, ἢ ἀπαίδευτον, δύσκολον ἦτον νὰ μὴ τὸν διοικησῃ μετ' εἰκολιας, ἔχων πνεῦμα καὶ εὐφυΐαν μεγάλην, εὐγλωττίαν καθαρὰν καὶ περίτρανον, ἐπισης ἐπιτηδειαν εἰς

τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ κερδήσῃ τὴν εὔνοιαν ϗ καρδίαν μιᾶς γυναικὸς, ϗ νὰ ἀνάψῃ τὴν ψυχὴν εἰς ἀνδρίαν ἑνὸς στρατιώτου, μίαν δραστηριότητα ἔξοχον εἰς τὸ νὰ γεννᾷ τὸς πλέον μεγάλως σκοπὸς τοῦ, μίαν ἐνέργειαν ἀκατάπονητον εἰς τὸ νὰ τὸς ἐξακολουθῇ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ϗ μίαν χάριν ὑπέροχον νὰ τὸς φέρῃ εἰς ἔκβασιν, μίαν ἀνδρίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπετάσσοντο πάντα, ϗ μίαν ἐπιείκειαν εἰς τὴν ὁποίαν αἰχμαλωτίζονται ϗ τῶν ἐχθρῶν αἱ καρδίαι (ἴδε Κατῦλος.) μαθὼν δὲ τὸν θάνατον τοῦ Κάτωνος ἐφώναξεν ἔτως· ὦ Κάτων, φθονῶ σοι τῆς δόξης! εἶγε καὶ σὺ ἐφθόνησας τῆς ἐμῆς, ἥτις ἂν εἴη, οἷπερ ἡμοι σὲ σώζειν· μία τοιαύτη γλυκύτης ἐπήγαζε, τόσον ἐκ τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς, ὅσον ϗ ἐκ τοῦ φυσικοῦ χαρακτῆρος· βέλομαι γὰς, ἔφη, πάντας ἐμαυτῷ ἀναστῆσαι, ἵνα μὴ εἴη ἐπὶ πλέον ἀπολαβεῖν τῶν θριάμβων. εἶχε δὲ ἔτι τὴν μεγίστην τέχνην νὰ κάμῃ ἀνθρώπους ὁμοίους τοῦ, καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἥρωας ὅλες τὲς στρατηγέστου, διδὲς εἰς αὐτὲς αὐτὸς τὸ παράδειγμα εἰς τὴν μάχην τῆς Μένδας ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἰδὼν τὴν στρατιὰν νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα, ἐρρίφθη μόνος τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ ἀποθάνῃ, τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν νίκην εὐθὺς εἰς αὐτὸν· ϗ τέλος πάντων ἦτον τοιοῦτος, οἷον κύριον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ Ῥώμη, ἂν ἦτον ἀνάγκη νὰ ἔχῃ· ὅσον δὲ εἰς μάθησιν, τὸ βιβλίον δὲν ἔλειπε ποτὲ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ϗ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου, εἶχε δὲ ἀντίζηλον εἰς τὴν εὐγλωττίαν Κικέρωνα τὸν περίφημον· ἐκ δὲ τῶν ἐμμέτρων ϗ πεζῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἄφησεν εἰς Λατίνους σώζονται μόνον ὁ Γαλλικὸς ϗ ἐμφύλιος πόλεμος, τὸ ὁποῖον μὲ ὅλον ὅτι εἶναι ὡς ἀπομνημονεύματα μόνον, εἶναι ὅμως ἱστορία τελεία, μὲ ὅλον ὅτι δὲν εἶναι παντοχῦ ἀδιάφορος (ὅρα Μέτελλος.)

Πομπήϊος ὁ μέγας (Γνέϊος Πομπήϊος Μάγνος) υἱὸς τοῦ Πομπηΐου Στράβωνος ϗ τῆς Λουκιλλίας ἐκ γενεᾶς λαμπρᾶς γεννηθεὶς κατὰ τὸ 106 πρὸ τοῦ σωτηρίου σύγχρονος τῷ Κικέρωνι· ἐγυμνάσθη τὴν πολεμικὴν τέχνην ὑπὸ στρατηγόντων πατέρα του· ὅς τις ἐσάθη ὁ ἐμπειρότερος τοῦ καιροῦ του· Κύντος Πομπήϊος ὁ Πάππος αὐτοῦ ὁ πρῶτος ἐλθὼν εἰς τὰς τιμὰς ϗ τὰ ἀξιώματα τῆς δημοκρατίας, ἐνικήθη ἀπὸ τὸς Νομαντίνες, ϗ ἐντεῦθεν ἔκαμεν εἰρήνην ἄτιμον· ὁ δὲ Γνέϊος Πομπήϊος Στράβων ὁ υἱὸς αὐτοῦ εὐδοκίμησε μᾶλλον, ϗ στρατηγῶν εἰς τὸν ἑταιρικὸν πόλεμον, ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Πικέντων· ϗ ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ἰδίας ἀνδρίας ϗ τοῦ πρὸς τὸ κοινὸν ζήλου ἔλαβε μέγα ὄνομα· ὁ δὲ μέγας Πομπήϊος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα, εὑρὼν τοιοῦτον πατέρα διδάσκαλον, ἔμαθε τὸ κάλλιστον μάθημα· εἰς τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔκαμεν ἀφ' ἑαυτοῦ του τρεῖς λεγεῶνας, ϗ τὸς ἔφερεν εἰς τὸν Σύλλαν· μετὰ δὲ τρία ἔτη ἐκ τότου, ἀνέλαβε τὴν Σικελίαν ϗ τὴν Ἀφρικὴν ἀπὸ τὸς ἐξορίσας· ὁ δὲ Σύλλας φοβηθεὶς τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν ὁ Πομπήϊος, νέος ὢν ἔτι, λαμβάνει ἐπάνω εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ τῆς γλυκύτητος ϗ τῆς πολεμικῆς ἐμπειρίας, τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ῥώμην· αὐτὸς δὲ εὐθὺς ὑπήκουσε μὲ ὅλον ὅτι οἱ στρατιῶται ἐπροσπαθοῦσαν νὰ τὸν καταπείσωσι νὰ μὴ

εἰσακούσῃ τῆ Σύλλᾳ τὴν προσαγήν· ὁ δὲ Σύλλας τόσον εὐχαριστήθη εἰς τοῦτο, ὥςε ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐναγκαλίσας, τὸν ἐχαιρέτησε μὲ τὸ ἐπώνυμον Μέγας· ἐντεῦθεν ὁ Πομπήϊος ζητεῖ τὴν τιμὴν τῆ θριάμβῳ, ἀλλ' ὁ Σύλλας δι' ἰδίας σκοπὲς ἀντιφέρεται, λέγων, ὅτι εἶναι πολλὰ νέος εἰς τοῦτο, καὶ θέλει κινήσῃ ἐντεῦθεν ἀπαραιτήτως τὸ μῖσος, ὁ δὲ Πομπήϊος ἀπεκρίθη, ἰδοὺ, ὅν, ὡς ἀνατέλλει ὁ ἥλιος θερμότερος φαίνεται, ἢ δύων. ὁ δὲ Δικτάτωρ Σύλλας κατ' ἀρχὰς μὲν παρήκεσε τὸν λόγον, ἀφ' ἑ ὅμως τὸν ἤκουσε πολλάκις, ἐκπλαγεὶς πρὸς τὴν αὐθάδειαν τῆ λέγοντος, ἐφώναξε, θριαμβευσάτω ὅν, θριαμβευσάτω· καὶ ἐντεῦθεν εἶδον τὸ πρῶτον τῷ 81 ἔτει πρὸ τῆ σωτηρίᾳ νὰ θριαμβεύσῃ εἰς τὴν Ῥώμην ἕνας ἁπλῆς ἱππεὺς· πολλοὶ δὲ ἀξιωματικοὶ μὴ ἀπολαβόντες, ὃ ἤλπιζον παρ' αὐτῆ, ἠθέλησαν νὰ συγχίσωσι τὸν θρίαμβον· ἀλλ' ὁ Πομπήϊος καθερὲς ὢν, εἶπεν, αἰσχιστότερόν μοι τῆς δέξης ἐκπεσεῖν, ἠκολακείᾳ φαίνεται δυλεύειν· ὅθεν ὁ Σερβίλλιος ἀξιωματικὸς ἀνὴρ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν ὑπολήψει, ὁ καὶ πρότερον μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνθισάμενος εἰς τὸν θρίαμβον, ἀκούσας ταῦτα, ἐξεφώνησεν· ὁμολογῶ συνειδὼς τὸν Πομπήϊον Μέγαν, καὶ ἄξιον θριάμβε· ἐξαρτήσας δὲ τὸ πλῆθος ἀφ' ἑαυτῆ, ἔλαβε τοσὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐνοίας παρ' αὐτῷ, καίτοι ἁπὼν, ὁσὴν εἶχεν ὁ Σύλλας μὲ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν· μαθὼν δὲ διὰ γραμμάτων αὐτὴν τὴν εἴδησιν, καὶ συγχαιρόμενος παρὰ τῶν φίλων παρόντων, αὐτὸς ἐκρέμασε μικρὸν τὰς ὀφρῦς, ἐξεφώνησε μὲ ἕνα ὀχῆμα λυπηρὸν, ὦ θεοὶ! μέχρι τίνος ἀτελεύτητοι πόνοι! ἐκ

ἀφάγε μοι βέλτιον ἦν τῶν ἀφανῶν εἶναι; εἴημι μεθ' ἡσυχίας τῆ λοιπῆ διαβιῶναι μετὰ τῶν φιλτάτων· ἐχ ἔξω ποτὲ τῶν πόνων μου τέλος; εἴθε ἀπέφευγον τὴν φθονερὰν τύχην, ἥτις μὲ καταδιώκει καὶ ἕτω διάγειν τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου μεθ' ἡσυχίας· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ Σύλλᾳ ἐβίασε τὸν Λέπιδον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Ῥώμην, καὶ ἐκίνησε τὸν πόλεμον ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ κατὰ τῆ Σερτωρίᾳ· εὐδοκιμήσας δὲ καὶ ἐντέτῳ, ἠξιώθη τῆ δευτέρᾳ θριάμβᾳ κατὰ τὸ 73 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ, ἁπλῆς ὢν ἔτι ἱππεὺς τῶν Ῥωμαίων· μετ' ὀλίγον δὲ ἐχειροτονήθη Ὕπατος, καὶ ἐντεῦθεν ἀποκατέςησεν αὖθις τὴν δύναμιν τῶν δημάρχων· ἐξήλειψε τὲς πειρατὰς, ἐνίκησε τὸν Τιγράνην, καὶ τὸν Μιθριδάτην, εἰσῆλθε νικῶν εἰς τὴν Μηδίαν, εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ εἰς τὴν Ἰβηρίαν, ὑπέταξε τὲς Κόλχυς καὶ Ἀχαιὲς καὶ τὲς Ἰουδαίους, καὶ ἐπέςρεψεν εἰς τὴν Ἰταλίαν μετὰ μείζονος καὶ δυνάμεως καὶ μεγαλειότητος ἀπὸ ὅσον ἤλπιζε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι Ῥωμαῖοι· καὶ ἀπολύσας τὰ ςρατεύματα εἰς τὰ ἴδια, εἰσῆλθεν ἰδιώτης εἰς τὴν Ῥώμην, ὡς εἷς ἁπλῆς συμπολίτης· καὶ ἐκ τοιαύτης μετριοφροσύνης μετὰ τοσαύτας νίκας, ἐκέρδησε τὲς καρδίας ἁπάντων· ἐθριάμβευσε δὲ μετὰ τοσαύτης μεγαλοπρεπείας ἐν τρισὶν ἡμέραις ἑξῆς, ἀλλ' αὐτὸς εἰχαριςεῖτο μᾶλλον ὑπὸ τῆ πλήθυς κροτέμενος· ἐκ τοιαύτης δόξης λοιπὸν ἐνεφύη ὁ φθόνος καὶ ἡ ζηλοτυπία· καὶ ἐντεῦθεν ἑνώθη μετὰ τῆ Κράσσυ καὶ Καισαρος πρὸς ἀποφυγὴν (ὅρα Καισαρ.) ἤτοι οἱ τρεῖς ἑνωθέντες, ὡρκώθησαν νὰ συμβοηθῶνται ἀλλήλοις, τῆς Ἰουλίας θυγατρὸς τῆ Καίσαρος μά-

λιπε πλεξάσης τὸν σύνδεσμον τοῦτον, τὴν ὁποίαν ὁ Πομπήιος ἐνυμφεύθη· αὐτοὶ οἱ δύο λοιπὸν μεγάλοι ἄνδρες ἐνωθέντες καὶ πολιτικῶς καὶ συγγενικῶς, καὶ ὑποκινιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Κράσσου, ἐσύρησαν τὸ παρὰ τῶν Ἰσωρικῶν λεγόμενον πρῶτον τριανδρικὸν κατὰ τὸ 60 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐντεῦθεν συνέβη ἡ πρώτη ἐποχὴ τῆς δημοκρατικῆς καταλύσεως· καὶ ἔκλιναν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τριῶν ἀνδρῶν διαφερόντων καὶ εὐφυΐᾳ καὶ ὑπολήψει καὶ πλούτῳ· ὁ δὲ Κάτων ἰδὼν τοῦτο, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ἐπανορθώσῃ, ἐξεφώνησε, ἡμεῖς ἔχομεν δεσπότας, ἐξέψυξεν ἡ δημοκρατία· καὶ ὁ Φόβος αὐτοῦ εἶχε λόγον· καθότι ὁ Πομπήιος ἐμεταχειρίσθη βίαν εὐθὺς διὰ νὰ ἐκλέξωσιν αὐτὸν καὶ τὸν Κράσσον Ὑπάτους· ἠθέλησαν δὲ νὰ δώσωσι καὶ εἰς τὸν Κάτωνα τοῦ Πραίτωρος τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὁ Πομπήιος προσποιήθη, ὅτι εἶδεν ἕνα σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν, τὸ ὁποῖον κωλύει νὰ λάβῃ αὐτὸς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα· ἐντεῦθεν τὸ τριανδρον ἔλαβε μίαν δύναμιν σχεδὸν ὁμοίαν μὲ τῶν τυράννων· ὡς τόσον κατ' ἀρχὰς διοικοῦσαν τὰ πράγματα μὲ τῶν συμπολιτῶντων τὴν εὐχαρίσησαν, ἐτριπλασίασαν τῆς δημοκρατίας τὰ εἰσοδήματα, καὶ ἐξύπλωσαν τῆς ἐπικρατείας τὰ σύνορα τόσον, ὥσε ἡ μικρὰ Ἀσία, ἡ ὁποία πρὸ αὐτῶν ἦτον ἡ ἐχάτη ἐπαρχία τῆς Ῥώμης, ἔφθασε μετὰ τὰς νίκας αὐτῶν, νὰ εἶναι τὸ κέντρον· καὶ μετὰ ταῦτα ἤλπιζον ἔτι πλειω, ἀλλ' οἱ συμπολῖται ἐναντιώθησαν εἰς τὰ ζητήματά των, καὶ τοῖς προσώρμησαν μάλισα ἔκτινος τραγῳδίας, τὴν ὁποίαν παρέσαινον τότε, τὸν σίχον αὐτὸν, ἐκ τοῦ Ἄλλου Μέγας ἐγένου, ἢ ἐπὶ τῷ

κακῷ ἡμῶν. εἰς τοῦτον λοιπὸν τὸν σίχον ἐκρότησε τὸ πλῆθος τὰς χεῖρας, καὶ ἐβίασαν νὰ τὸν ἐπαναλάβῃ ἑκατοντάκις· ὡς τόσον ὁ Πομπήιος μὲ τοιοῦτον ἀνόητον πολίτευμα ἤυξανε τὸν ἀντίζηλον Καίσαρα· τὸ ὁποῖον συνιδὼν καὶ αὐτὸς τέλος πάντων, ἐπροσπάθησε νὰ τὸν διαβάλῃ εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ λαοῦ· διορισθεὶς δὲ ἔπαρχος εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ Ἀφρικὴν, ἠθάνετο, ὅτι δὲν τὸν συμφέρει νὰ μακρυνθῇ τῆς πατρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ ὑπερέχῃ τῶν ἄλλων· ὅθεν εὐχαρισήθη νὰ διοικῇ τὰς ἰδίας ἐπαρχίας μετὰ τῶν ὑποστρατήγων τε, πρᾶγμα ἀσύνηθες μέχρι τότε, ἐν ᾧ ἔτι διέτριβεν εἰς τὴν Ῥώμην διὰ νὰ ἐλκύσῃ τοῦ πλήθους τὴν εὔνοιαν διὰ τῶν θεάτρων, τὰ ὁποῖα ἔδωκε μεγαλοπρεπέσατα ἐν λόγῳ ἐγκαινιασμοῦ ἑνὸς νέου θεάτρου, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ᾠκοδόμησε, καὶ τὸ θέατρον τοῦτο τὸ μέγισον πάντων ὂν ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐδύνατο νὰ δεχθῇ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων· καὶ ἐντεῦθεν τὸ πλῆθος δελεασθὲν ἐχειροτόνησεν αὐτὸν μόνον Ὕπατον κατὰ τὸ 52 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· ἡ δὲ τοιαύτη παράδοξος ἐκλογὴ, καίτοι ἀπαραδειγμάτισος μέχρι τοῦδε, ἐπεβεβαιώθη καὶ ὑπὸ τοῦ Κάτωνος καὶ τῆς Γερουσίας ὁμοίως· τοῦτο ὅμως τὸν ἐψύχρανε πρὸς τὸν Καίσαρα, καθότι δὲν ἦσαν πλέον ἑνωμένοι μὲ τοὺς ἰδίους δεσμοὺς ὡς τὸ πρότερον· καθότι ἡ Ἰουλία ἀπέθανε, καὶ ὁ Πομπήιος ἐνυμφεύθη τὴν Κορνηλίαν θυγατέρα τοῦ Μετέλλου Σκιπίωνος, τὸν ὁποῖον ἤνωσεν εἰς τὴν ὑπατείαν τε· ὁ δὲ Καίσαρ τρέφων τὸν σκοπὸν νὰ γένῃ κύριος τῆς Ῥώμης, ἤθελεν ἐνταῦτῳ νὰ ἔχῃ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Γαλλῶν, καὶ νὰ λά-

βη ἡ τὴν ἱππατείαν, ἣ ἐντεῦθεν ἡ Γερουσία, πειθομένου τῷ Πομπηίῳ, ἐξέδωκεν ἕνα ψήφισμα νὰ λογίζηται ὡς πολέμιος, ἐὰν δὲν ἀφήσῃ τὸν στρατὸν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν· τοιαύτην λοιπὸν ἀρχὴν ἔχει ἡ ἐχθρα τῶν δύω τούτων μεγάλων ἀνδρῶν· ἔκαμε δὲ τοῦτο ὁ Πομπήϊος διὰ νὰ δοκιμάσῃ, πόσον ἔχει ἐξηρτημένον ἀφ' ἑαυτῷ τῶν Ρ'ωμαίων τὸ πλῆθος· ἐπειδὴ ὅταν ἀνέλαβεν ἀπὸ μίαν νόσον ἀπηλπισμένην, ὅλη ἡ Ἰταλία ἐώρτασε τὴν ἀνάληψιν τῆς ὑγείας του· ἀπὸ ἐκ τούτου συμβάντος ἦλθεν εἰς ἀλαζονίαν ὁ μέγας ἄνθρωπος· ὅθεν εἰπόντος τινὸς, ὅτι ἂν ὁ Καίσαρ ἔλθῃ κατὰ τῆς Ρ'ώμης, ἠθελε ἔσαι ὁ ἀνθισάμενος, ἀπεκρίθη εἰς τοῦτο, ὅτι ἐνῶ τῆς Ἰταλίας ἂν πατάξω τὸν πόδα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖθεν ἐξελεύσονται πολλοὶ λεγεῶνες· ἐλθόντος λοιπὸν τοῦ Καίσαρος ἐναντίον τῆς Ρ'ώμης, ἠδαμοῦ τὸν πόδα ἐκτύπησεν, ἀλλὰ λαβὼν τοὺς Ὑπάτους, ἣ ἀφεὶς τὴν Ρ'ώμην, κατακλείθη εἰς τοὺς Βρινδυσίους, ἣ ἐντεῦθεν διέβη παραθὺς ἀντιπέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἔνθα εὐδοκιμήσας, εἵλκυσεν ὅλα τὰ ἀνατολικὰ πρὸς τὸ ἴδιον ὄφελος, ἣ ἀποκατέστησε δύο στρατιὰς μεγάλας, μίαν τῆς ξηρᾶς, καὶ μίαν ναυτικὴν· ὁ δὲ Καίσαρ [illegible]όκει αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἀπέφυγε προσεκτικῶς νὰ ἔλθῃ μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως νὰ κινδυνεύσῃ ἅπαξ περὶ τῶν ὅλων· ὁ δὲ Καίσαρ μὴ δυνάμενος νὰ τὸν βιάσῃ εἰς τοῦτο, τὸν ἐκύκλωσεν τέλος πάντων· ἀλλ' ὁ Πομπήϊος ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὢν, κτυπᾷ τὰς τάξεις τοῦ Καίσαρος, καὶ τὰς τρέπει εἰς τόσην φυγὴν, ὥστε ἂν ἤρχετο εὐθὺς εἰς τοῦ Καίσαρος τὸ στρατόπεδον, τὸ κυριεύει ἐξ ὁ-

λοκλήρου χωρὶς τινὸς ἀντιστάσεως· ὅθεν ἔλεγε μετὰ ταῦτα ὁ Καίσαρ, ἡ νίκη ἦτον τοῦ ἐχθροῦ, ἂν αὐτὸς δὲν ἐκέρδαινε τῆς νίκης τὸ ὄφελος· γενομένης δὲ μετ' ὀλίγον δευτέρας μάχης εἰς τὰ Φέρσαλα τῆς Θετταλίας, κατὰ τὸ 48 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, οἱ ἱππεῖς τοῦ Πομπηίου ἐτράπασαν εἰς φυγὴν, χωρὶς μεγάλης τινὸς ἀνάγκης, ἣ ἐντεῦθεν ἀδυνατήσας ὁ Πομπήϊος, ἐνικήθη κατὰ κράτος, ἣ ἐντεῦθεν καταλιπὼν πᾶσαν ἐλπίδα, καταφεύγει εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν Πτολεμαῖον· ὅς τις ἔξειλε δύο ἀξιωματικοὺς λόγῳ μὲν εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, ἔργῳ δὲ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὴν ζωήν του· τὸ ὁποῖον ἣ ἔγινεν ἐν ὄψει τῆς ἀθλίας του γυναικὸς· ἦν δὲ ὁ Πομπήϊος τότε ἐτῶν κατὰ μὲν τὸν Πατέρκυλον, πεντήκοντα ἣ ὀκτὼ, κατὰ δὲ τὸν ἡμέτερον Πλούταρχον, πεντήκοντα ἣ ἐννέα· τὸ δὲ νεκρὸν σῶμα ἔκειτο ἐπὶ τῆς παραθαλασσίας, ἔπειτα δὲ ὀψὲ τὸ ἐνεταφίασεν εἷς τις στρατιώτης αὐτοῦ κατὰ τὴν τότε συνήθειαν, ἀποτεφρώσας αὐτὸ πρότερον· τοιοῦτος ἐσάθη ὁ τάφος τοῦ μεγάλου Πομπηίου· ὁ δὲ Καίσαρ ἰδὼν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ προσφερομένην αὐτῷ, ἐδάκρυσε, ἣ τὸν ἔκαμεν ἕνα τάφον ἀνάλογον εἰς τιμὴν τοιούτου ἀνδρὸς· τὸν χαρακτῆρα τῆς ψυχῆς τούτου τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τὸν ἐζωγράφησε καταλλήλως ἐν συντόμῳ ὁ Ἱστορικὸς Σάλλουστος ὅτως εἰπὼν, ἡ καλοκἀγαθία αὐτοῦ ἴσατο μᾶλλον ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ. (orbis probi, animo inverecundo) αὐτὸς ὁ λόγος λοιπὸν γενικώτερον λαμβανόμενος, μᾶς ἐξηγεῖ ἱκανῶς τὸν Πομπήϊον, σεβόμενον μὲν τὴν ἀρετὴν ὡς μὴ δο-

κειν ὅτι καταφρονεῖ, μὴ ἀγαπῶντα δὲ αὐτὴν ἐκ καρδίας. ᾗ ἐντεῦθεν ἡ τοσαύτη προσποίησις ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο πάντοτε εἰς τὸ νὰ φαίνηται ὅτι ζητεῖ τὰ πάντα κατ' ἀξίαν ᾗ ἀρετὴν, ἐν ᾧ ἀνέτρεπε τὰ πάντα μὲ τὴν πολιτικὴν πονηρίαν. τὸ δὲ ἐπώνυμον Μάγας, τὸ ὁποῖον ἐδόθη αὐτῷ παρὰ τοῦ Σύλλα, τοῦ Τυράννου τῆς ἰδίας πατρίδος, τῷ ἐφαίνετο ἐλάττωμα μᾶλλον, ἢ προθήκη τῆς δόξης, αὐτὸς ὅμως τὸ ἐδέχθη ὡς ἀγαθὸν οἰωνὸν, ᾗ ἐνόμιζεν ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τὸ ἔχῃ ᾗ πρὶν νὰ τὸ λάβῃ. ἔσχε μὲν τὸν Καίσαρα ἀντίζηλον εἰς ἀνδρίαν, ἀλλ' ὑπερέβη εἰς τὴν καθαρότητα τῶν ἠθῶν, ᾗ εἰς τὴν μετριότητα τῆς φρονήσεως. καθότι ὁ μὲν Καίσαρ ἤθελε νὰ εἶναι τοῦ κόσμου ὁ κύριος, ὁ δὲ Πομπήϊος, ὁ πρῶτος συμπολίτης. ἐσάθη φίλος μὲν σαθεὸς, ἐχθρὸς δὲ μέτριος, ᾗ πολίτης εἰρηνικὸς, ἐν ὅσῳ δὲν ἐφοβεῖτο ἀντίζηλον τῆς τε δόξης ᾗ τῆς δυνάμεως.

Σύλλας (Λύκιος Κορνήλιος) ἐκ γένους λαμπροῦ, γεννηθεὶς πτωχός. γενόμενος ὅμως κληρονόμος τῆς πλησίας Νικοπολίδος, ἔγινε πάμπλουτος. ἐκ τοιαύτης λοιπὸν εὐτυχίας ᾗ ἀξιωμάτων ὑπὸ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς, ἔφθασε νὰ φανῇ τις μεταξὺ τῶν εὐγενῶν Ῥωμαίων. ἔδειξε δὲ τὰς πρώτας ἀρετάς τε ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπὸ τὸν Μάριον ὢν ἐν τῇ Ἀφρικῇ. ὅς τις τὸν ἐμεταχειρίσθη δεξιῶς εἰς πολλὰς περισάσεις, ᾗ ἔπειτα τὸν ἔσειλε κατὰ τῶν Μάρσων. τὸς ὁποίους ὁ Σύλλας, μεταχειριζόμενος μόνον τὴν εὐγλωττίαν, τὸς ἔπεισε νὰ εἶναι φίλοι τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἐντεῦθεν ἴσως φθονηθεὶς τῆς τοιαύτης δόξης, ἄρχισε νὰ μισῆται παρὰ τοῦ Μαρίου. τὸ ὁποῖον ᾗ τὸς ἐχώρισεν ἀπ' ἀλλήλων, ᾗ ὁ Σύλλας ἐπέρασεν ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ Ὑπάτου Κατύλου τοῦ συνυπάτου τοῦ Μαρίου εἰς τὴν τετάρτην αὐτοῦ ὑπατείαν. ὡς τόσον ὁ Σύλλας ἐκτύπησε τὸς Σαμνίτας, ᾗ τὸς ἐβίασε δὶς εἰς δύο διάφορα μέρη. ᾗ ἐντεῦθεν ζητήσας τὸ ἄθλον τῆς νίκης, ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπάρχου. τὸ ὁποῖον ὁ Στράβων ὁ πατὴρ τοῦ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου διϊχυρίζετο, ὅτι τὸ ἀγόρασε, ᾗ τὸν ἔγγιξε ποτὲ εἰς τοῦτο μάλιστα, ἐν ᾧ ὁ Σύλλας τὸν ἐπαπείλησε νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀξιώματος τότε τὴν δύναμιν, καὶ τὸν εἶπεν ὑπογελῶν, δίκαια λέπεις, ὦ Σύλλα. εἶχε τὸ ἀξίωμα ἀληθῶς σὸν ἔργον, ἅτε δὴ χρήμασιν ἐωνημένον. ὁ δὲ Σύλλας μετὰ ἓν ἔτος τῆς Ἐπαρχίας τε ταύτης, ἐσάλη διοικητὴς τῆς Ἀσίας, ὅπου κατ' εὐτυχίαν ἐδιωρίσθη νὰ ἀναβιβάσῃ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Καππαδοκίας τὸν Ἀριοβαρζάνην ἐκλελεγμένον παρὰ τοῦ ἔθνος ἐν συναινέσει ᾗ τῶν Ῥωμαίων. ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Πόντου ὁ πολυθρύλλητος Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ, φονεύσας τὴν Βασιλικὴν ἅπασαν οἰκογένειαν τῆς Καππαδοκίας, ἔβαλεν εἰς τὸν θρόνον ἕνα τῶν παίδων αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπισασίαν τοῦ Γορδίου ἑνὸς τῶν οἰκείων ᾗ φίλων (ὅρα Μιθριδάτης) πρὸς τὸν ὁποῖον ᾗ πολεμήσας ὁ Σύλλας, εἰς μίαν μάχην, ἐτελείωσε τὴν διαφοράν. μετὰ δὲ ταῦτα δεξάμενος μίαν πρεσβείαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Πάρθων, ὅς τις ἐζήτει τῶν Ῥωμαίων τὴν συμμαχίαν, ἐπολιτεύθη πρὸς τοῦτο μὲ τοσαύτην μεγα-

λειότητα ϗ ἐνταὐτῷ μὲ τοσαύτην μεγαλοπρέπειαν, ὥσε εἷς τις τῶν παρισαμένων ἐξεφώνησεν, ὦ! οἷος ἐστὶν ὁ ἀνήρ! ὗτος ἐστὶν ὁ δεσπότης τῆς γῆς, ἢ γενήσεται τοῦτο. ἐντεῦθεν ἔδειξε τὸ δεύτερον ἀρετὴν κατὰ τῶν Σαμνιτῶν, ϗ ἔλαβε τὴν πρωτεύουσαν πόλιν αὐτῶν Βοβιάνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγίνετο γενικῶς τὸ ἔθνος ὁ σύλλογος, ϗ ἐνταῦθα ἐκτήσατο τὴν μεγίστην δόξαν τῆς ἀρετῆς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν εὐτυχίας. καθότι ϗ αὐτὸς ὁ ἰδιος ἔλεγεν, ὅτι πλέον κατορθώνει ταῦτα βοηθούμενος ἐκ τῆς τύχης, ἢ ἐκ τῆς φρονήσεως. ὅθεν ϗ ἐνασμενίζετο καλούμενος Εὐτυχής. ἐκ τοιούτων λοιπὸν κατορθωμάτων ἔλαβε ϗ τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ 88 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ϗ μετὰ ἔτος ἓν ἔλαβε τὴν στρατηγίαν κατὰ τοῦ Μιθριδάτου. ὁ δὲ Μάριος τῷ φθόνῳ κατατηκόμενος, καὶ ἐπιθυμίᾳ πρωτείων, κατώρθωσε νὰ παραλύσωσιν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, ϗ πρὶν νὰ ἔλθῃ εἰς πεῖραν. ἀλλ' ὁ Σύλλας κινηθεὶς εἰς ὀργὴν, ἔρχεται μετὰ τῆς δυνάμεως κατὰ τῆς Ῥώμης, ϗ γίνεται κύριος πάντων, φονεύει τὸν Σουλπίκιον τὸν αἴτιον τοῦ τοιούτου ἀδίκου ψηφίσματος, ϗ ἐξορίζει τὸν Μάριον. κορεσθεὶς δὲ τῆς ἐκδικήσεως, ϗ ἀποκαταςήσας τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἰταλίαν, διέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 86 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ϗ ἀπεφάσισε νὰ κυριεύσῃ τὰς Ἀθήνας ϗ τὸν Πειραιᾶ ἐν ταὐτῷ. μὴ ἐξαρκούντων δὲ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν οἴκοθεν εἰς τὴν τροφὴν τοῦ στρατεύματος (ἐπειδὴ ἔδιδεν ἀφθόνως εἰς τοὺς στρατιώτας διὰ νὰ τοὺς ἑλκύσῃ εἰς εὔνοιαν) ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς ναοὺς τὰ ἐλλείποντα, ϗ ἀπ' αὐτὸν μά-

λισα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς, λέγων ὅτως ἀσείως, ἡ νίκη οὐκ ἔσαι ἀμφίβολος, ἐπειδὴ οἱ θεοὶ ἐμισθωσαν τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πιεζόμενοι τῷ λιμῷ, ἐζήτουν συγνώμην, ϗ ὁ Ἀρισίων μετὰ ϗ ἄλλων τινῶν πρέσβεων ἔρχεται πρὸς τὸν Σύλλαν, ϗ ἄρχισε νὰ ῥητορεύῃ, εἰσάγων εἰς τὸν λόγον Θησέα, ϗ Κόδρον, ϗ νίκην Μαραθῶνος ϗ Σαλαμῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Σύλλας, ἄλις τῶν εὐτυχῶν ϗ ἐνδόξων νεκρῶν! λέγε δὲ τούτους τοὺς καλοὺς λόγους ἐν τοῖς σχολείοις. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπὶ μαθήσει τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐπὶ ἀμύνῃ τῶν ἀποστάντων. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἡ πόλις ἁλώθη μὲ προσβολὴν, ϗ ἐλεηλατήθη. τὴν ὁποίαν ἑτοιμαζόμενος ὁ νικητὴς νὰ τὴν κατασκάψῃ, ἐμνήσθη τῆς δόξης τῶν ἀρχαίων ἡρώωντης, ϗ ἐντεῦθεν ἔδωκε συγνώμην εἰς τοὺς ζῶντας πρὸς τιμὴν τῶν ἀποθαμένων. ὁ δὲ Ἀρχέλαος εἷς τῶν ἐνδόξων στρατηγῶν τοῦ Μιθριδάτου, ἐβιάσθη νὰ ἀφήσῃ τὸν Πειραιᾶ, ὃς ϗ κατεκαύθη τελείως. ἐντεῦθεν κερδήσας ὁ Σύλλας δύο τελείας νίκας, μίαν μὲν ἐν τῇ Χαιρωνείᾳ, ἑτέραν δὲ ἐν τῷ Ὀρχομενῷ, ἀνέτρεψε πᾶσαν ἐλπίδα τῶν πολεμίων. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μάχῃ ἔλαβε δόξαν ὑψηλοτέραν· καθότι τραπέντων τῶν στρατιωτῶν εἰς φυγὴν, ἔδραμεν αὐτὸς παρευθὺς, καταπηδᾷ ἀπὸ τὸν ἵππον, ἀγριώνει τὸ πρόσωπον, καταφρονεῖ τὸν κίνδυνον, ϗ ἐξεφώνησεν ὕτω, ἡ ἐμὴ δόξα ἐστὶν ἀποθανεῖν ἐνταῦθα, ὑμεῖς δὲ ἐρωτηθέντες, ὅπῃ κατελίπετε τὸν στρατηγὸν, ἀποκρίνεσθε, ἐν τῷ Ὀρχομενῷ. καὶ τοῦτο ἐκίνησε τὸν στρατὸν εἰς θυμὸν, ϗ ἐνίκησεν. ἐν ᾧ δὲ κατωρ-

θῦτο ταῦτα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς δόξαν τῆς Ῥώμης, κατεδάφιζον τὴν οἰκίαν αὐτῦ εἰς τὴν Ῥώμην οἱ συμπολῖται ἐχθροὶ, ϗ δημεύσαντες τὴν περιουσίαν αὐτῦ, τὸν ἐκήρυξαν πολέμιον τῆς πατρίδος. αὐτὸς ὅμως ἐξηκολέθει τὰς νίκας, ϗ διαβὰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἐβίασε τὸν Μιθριδάτην νὰ ζητήσῃ εἰρήνην. δοθείσης δὲ ταύτης, αὐτῦ μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀφῆκε διοικητὴν τὸν Μυρήναν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς στρατιὰς ἐπανέρχεται πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ϗ εὑρίσκει πολλὰς ἐξορίσεις εἰς τὴν Καμπανίαν, ὁμοίως ϗ τὸν μέγαν Πομπήϊον εἰς τὸν Ἀγκῶνα μὲ τρεῖς λεγεῶνας. τῦτον ὁ Σύλλας ἠγάπα, ϗ ἐσάθη τὸ πρῶτον τῆς τύχης τε ὄργανον. ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅτι εὗρε τοιαύτην βοήθειαν, ἦτον ὅμως πολλὰ κατώτερος τῶν ἐχθρῶν τε. ὅθεν μεταχειρίζεται τὴν ἀλωπεκῆν, ϗ καταπείθει ἐκείνες νὰ δεχθῶσι μίαν ἀνακωχὴν πρὸς καιρὸν τῶν ὅπλων, καθ' ἣν αὐτὸς ἐν τῷ ἀποκρύφῳ εἵλκυσεν ἱκανὰς στρατιώτας ἐκ τῶν ἐναντίων. ϗ ἐντεῦθεν ἐβιάθη ὁ Τ' κατος Κάρβων ὁ κατ' αὐτῦ σαλεὶς νὰ εἰπῇ, μαχήσομαι πρὸς τὸν Σύλλαν ϗ Λέοντα ὄντα ϗ Ἀλώπεκα ἅμα. δέδοικα δ' ἂν μᾶλλον τὴν Ἀλώπεκα, ἢ τὸν Λέοντα. ἐντεῦθεν δὲ κτυπᾷ ὁ Σύλλας πρῶτον τὸν νέον Μάριον, ϗ τὸν ἐβίασε νὰ κλειωθῇ εἰς τὴν πόλιν Πραίνεσον, ὅπε τὸν ἐπολιόρκησε παρευθύς. ϗ ἐντεῦθεν λαβὼν μέρος τῦ στρατεύματος, ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσελθὼν χωρὶς τινὸς ἀντισάσεως, ἐπεριώρισε τὸν θυμόν τε εἰς τὸ νὰ πωλήσῃ δημοσίως τὰς περιουσίας τῶν φυγόντων. ἐκεῖθεν δὲ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Πραίνεσον, τὴν

ἐκυρίευσε, ϗ τὴν ἐλαφυραγώγησεν. ἀπὸ δὲ τὰς στρατιώτας τῦ Μαρίε ὀλίγοι διέφυγον τὴν ῥομφαίαν τε νικητῦ. ὁ δὲ Σύλλας καταδαμάσας ἤδη τὰς πολεμίας, εἰσῆλθε μετὰ τῆς στρατιᾶς εἰς τὴν Ῥώμην, ϗ ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Εὐτυχὴς δημοσίως. ἐπώνυμον, τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Βελλεῖος, ἤθελε τῷ δοθῇ δικαιότερον, ἐὰν ἀπέθνησκε πρὶν νὰ κατορθώσῃ τὰς νίκας τε. τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἡ ζωὴ αὐτῦ ἐσάθη μία σειρὰ τῶν ἀδικημάτων ϗ τῆς ὠμότητος. ἐφόνευσε εἰς τὴν Κίρκην (cirque) τῆς Ῥώμης ἓξ, ἢ ἑπτὰ χιλιάδας αἰχμαλώτες εἰς τὰς ὁποίας προϋπεχέθη τὰ ζῆν. οἱ δὲ Σενάτωρες συνηθροισμένοι ὄντες τὸ τότε εἰς τὸν ναὸν τῆς Βελλόνης ἐκεῖ πλησίον, ϗ ἀκέσαντες τὰς φωνὰς τοσαύτης πληθύος φονευομένης, ἐταράχθησαν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν. ὁ δὲ Σύλλας εἶπε, χωρὶς νὰ ταραχθῇ παντελῶς πρὸς αὐτούς. μὴ ταράττεσθε peres conscriptis (Πατέρες συγγεγραμμένοι) ἤτοι εἰσὶν ὀλίγοι τινὲς τῶν ἀποστατῶν, οἳ τιμωρῆνται ἐξ ἐμῆς προσαγῆς. ἀλλ' αὐτὴ ἡ τοσαύτη σφαγὴ ἦτον μόνον προμήνυμα τῦ φόνε εἰς τὰς ἀκολέθες ἡμέρας. εἰς αὐτὴν δὲ τὴν θλῖψιν τὴν γενικὴν εἷς νέος ἐκ τῆς Γερουσίας Κάϊος Μέτελλος τέλμησεν ἐκ θερμότητος ϗ θυμῦ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Σύλλαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Γερουσίας, ὁποῖον τέλος θέλει φέρῃ εἰς τὲς δυσυχεῖς συμπολίτας τε! ἡμεῖς εἶπεν, ἐκ αἰτήμεθα συγγνῶναί τινι, ὧν ἔγνως ἀποκτεῖναι, ἀλλ' ἀπαλλάξαι ἡμᾶς τῆς ἀμφιβολίας, τίνας ἡμῶν βέλει ζῶντας καταλιπεῖν. ταῦτα ἀκούσας ὁ Σύλλας ἀπεκρίθη χωρὶς ταραχὴν, ὅτι δὲν ἀπεφά-

σισεν ἔτι εἰς τοὺς θέλω δώσῃ συγγνώμην. λέγε τοίνυν, ἀπεκρίθη ἕτερος ἐκ τῆς Γερουσίας, τίσι κατέγνως θάνατον; ὁ δὲ Σύλλας ἀπεκρίθη, ποιήτω τοῦτό γε. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐφάνη ἡ τρομακτικὴ ἐκείνη καταγραφή. ἥτις προξενεῖ φρίκην ἔτι καὶ νῦν μνημονευομένη μετὰ τοσούτους αἰῶνας. καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐδημοσίευαν εἰς τοὺς τοίχους τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀφιέρωσεν εἰς τὸν θάνατον. ἡ Ῥώμη καὶ πᾶσα ἡ Ἰταλία ἐπλήθη σφαγῆς, καὶ φόνου. βραβεῖα ἐλάμβανον οἱ δοῦλοι, ὅσοι ἔφερον τὴν κεφαλὴν τῶν δεσποτῶν των, καὶ παῖδες ὅσοι ἔφερον τὴν κεφαλὴν τῶν πατέρων των. ὁ Κατιλίνας ἐφάνη διάφορος εἰς τὸ παρὸν μακελλεῖον, ὅς τις ἀφ' οὗ ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του, ἔλαβεν ἐπισασίαν νὰ τιμωρήσῃ τὸν Μ. Μάριον Κρατιάνον, τοῦ ὁποίου πρῶτον μὲν ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμοὺς, δεύτερον ἔκοψε τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, εἶτα συνέθλασε τὰ ὀστᾶ τῶν μηρῶν του, καὶ τέλος ἀπέκοψε τὴν κεφαλήν του, καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς τοιαύτης ὠμότητος ἔλαβεν τὴν διοίκησιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. οἵτινες ἐκτελοῦσαν τὸ πλεῖσον τῶν σκληροτάτων καὶ τυραννικῶν τούτων ἔργων. ἐφονεύθησαν δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης καταγραφῆς τετρακισχίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι· καθότι ἔφθανε μόνον νὰ μὴν ἔχῃ τις τὴν εὔνοιαν τοῦ Σύλλα, ἢ τινος τῶν αὐτοῦ φίλων, καὶ εὐθὺς νὰ καταδικασθῇ, ἢ ἔφθανε μόνον νὰ εἶναι πλούσιος. ὁ δὲ Πλούταρχος ἀναφέρει περίτινος Κύντου Αὐρηλείου. ὅς τις δὲν εὐδόκησε πώποτε πολιτικὸν ἐπάγγελμα, ἰδοὺ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ὠμὸν ἐκεῖνο κατάστιχον τῶν καταδικασθέντων, ἐξε-

φώνησεν, Αἰ! δυσυχὴς ἐγώ! διὰ τὸ ἐν Ἄλβῃ μικρόν μοι χωρίον καταδεδίκασμαι! καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγα βήματα, ἐφονεύθη. ὁ δὲ βάρβαρος Σύλλας κηρύττεται Δικτάτωρ διὰ βίου, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν μετὰ μεγίστης παρασκευῆς, καταξαίνει νέους νόμους, ἀκυρῶν τοὺς ἀρχαίους, καὶ μεταβάλλει τὴν πολιτείαν κατὰ τὸ θέλημά του. μετὰ ταῦτα δὲ ἀνανεώνει τὴν εἰρήνην μετὰ τοῦ Μιθριδάτου, δίδει καὶ τὸ ἐπώνυμον Μέγας εἰς τὸν Πομπήϊον, καὶ παρελύθη ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατωρίας. καὶ ἐντεῦθεν εἷς τις τῶν νέων θερμότερον κινηθεὶς, εἶπεν ὕβρεις πολλὰς κατ' αὐτοῦ παῤῥησίᾳ, ὁ δὲ Σύλλας εἶπε πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν Φίλους του, ἰδοὺ εἷς ἔτος ὅς τις κωλύσει ἄλλον τινὰ ὡς ἐμὲ παραιτηθῆναι ἐκὼν τῆς ἀρχῆς. ἐντεῦθεν διέτριβεν εἰς τὴν ἐξοχὴν ἐν τῇ Πιζόλα, ἔνθα παρεδόθη εἰς τὴν πλέον αἰσχρὰν ἀσωτείαν, χωρὶς νὰ χαλινώσῃ καὶ τὴν ὠμότητα τῆς ψυχῆς του. ἐπειδὴ εἰς μίαν ἑορτὴν μεγαλοπρεπῆ, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν δῆμον τῆς Ῥώμης, ἐχώρισε τὴν σύζυγόν του ἔσαν ἀσθενῆ εἰς τὰ λοίσθια, καὶ τὴν μετεκόμισεν ἐκεῖθεν εἰς ἄλλο μέρος πρὶν νὰ ἀποθάνῃ, μὲ ὅλον ὅτι ἐφαίνετο νὰ τὴν ἀγαπᾷ. ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ συγχίσῃ τὸ συμπόσιον μὲ τὸν θάνατόν της, μήτε αὐτὸς ἀποσπώμενος νὰ στερηθῇ τὴν παροῦσαν ἡδονὴν τῆς τρυφῆς. καὶ τοῦτο ἔχει τὸν Πλούταρχον μάρτυρα. ὁ δὲ Σύλλας ἀπέθανε τέλος πάντων ἀπὸ τὸ πάθος τῆς φθειριάσεως κατὰ τὸ 78 ἔτος τῆς σωτηρίου, ἐν ἡλικίᾳ ἑξήκοντα ἐτῶν. λέγουσι δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη νόσος συνέβη ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τοῦ

τρυφῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη ὅλος διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς λήθην τῶ συνειδότος, ὧν ἔπραξεν. ὁ ἐπιτάφιος αὐτῶ λόγος, τὸν ὁποῖον, ὡς λέγουσιν, αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν ἐσύνθετε, περιεῖχεν ἐν συντομία, ὅτι ἐδεις τῶν ἀνθρώπων μήτε τὸς φίλους τε εὐεργέτησε τόσον, μήτε τὸς ἐχθρὸς ἐτιμώρησε. τὸ δὲ ἐπώνυμον αὐτῶ Εὐτυχὸς δὲν ἰχει σχέσιν μετὰ πάθη, ἐξ ὧν ἐκυριεύετο ἡ ψυχὴ αὐτῶ. ἐδίδε δὲ πίστιν εἰς τὸς μάντεις, εἰς τὸς ἀστρολόγους, ϗ εἰς τὰ ὀνείρατα. ἔγραψεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τε δύο ἡμέρας πρὶν νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι εἰδοποιήθη ἐν ὕπνοις, ὅτι τρέχει ἤδη νὰ εὕρῃ τὴν σύζυγόν τε Μετέλλαν. δὲν ἦτον ὅμως δύσκολον νὰ προβλέψῃ ἓν τοιοῦτον ἄφευκτον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο. ἐβίασεν ὅμως τὸν θάνατον κατάτι, κυριευθὶς ἀπό τινος θυμῶ. ἐξ αἰτίας τῶ ὁποίε διερράγη ἓν ἀπόσημα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐν τοῖς ἐντέροις, ϗ τῶ ἐποίε ἡ ὕλη ἐξῆλθεν ἄνωθεν ἐκ τῶ στόματος. ὅταν δὲ ἐκυρίευσε τὰς Ἀθήνας, ἐξεκάλυψεν ἐκεῖθεν καὶ τὰς βιβλους τῶ Ἀριστοτέλες.

Σουλπίκιος Ῥοῦφος (Σέρβιος) ἐξαίρετος νομοδιδάσκαλος σύγχρονος τῷ Κικέρωνι, ἀνὴρ ἐν ὑπολήψει εἰς ἀρετήν· ἦν δὲ ϗ Τριβοῦνος. ἴδε περὶ τούτε ἀνωτέρω εἰς τὸ, Σύλλα.

Ἀριστίων. ὅρα ἀνωτέρω ἐν τῷ Σύλλα.

Ἀρχέλαος. ὅρα αὐτόθι.

Κίννας (Λεύκιος Κορνήλιος) Τριβοῦνος τῶν Ῥωμαίων γενόμενος κατὰ τὸ 87 ἔτος πρὸ τῶ σωτηρίε. ἦτος βουλόμενος νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν Μάριον ἐκ τῆς

ἐξορίας, ἐναντιωμένε τῶ συνυπάτε Ὀκταβιανῶ φίλε τῶ Σύλλα, ἐβιάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ῥώμην, καὶ ἀφῃρέθη παρὰ τῆς Γερουσίας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας. καταφυγὼν δὲ εἰς τὸς συμμάχους, συνήγειρε μίαν στρατιὰν ἀπὸ τριάκοντα λεγεῶνας, μεθ' ὧν ἦλθε νὰ πολιορκήσῃ τὴν πόλιν, συνωδευμένος ἀπὸ τὸν Μάριον, ϗ Κάρβωνα, ϗ Σερτώριον, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓν σῶμα τῆς στρατιᾶς. ἡ δὲ Γερουσία βιαζομένη τῷ λιμῷ ϗ τῇ ἄλλῃ ταραχῇ, ἦλθον εἰς συμφωνίαν μετ' αὐτῶ. ἐντεῦθεν δὲ εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν ἐν λόγῳ θριάμβε, ϗ συναθροίσας τὸν δῆμον, ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τῆς καθόδε τῶ Μαρίε (ὅρα Μάριος) ϗ ἐντεῦθεν ἄρχισαν νὰ τρέχωσι τῶ ἐμφυλίε αἵματος οἱ ποταμοί. οἱ δορυφόροι αὐτῶ ἐφόνευον ἀφειδῶς πάντας τὸς ἐρχομένος πρὸς χαιρετισμόντε ὡς ἀπὸ ξυνθήματος. ἐνταῦθα ἐφονεύθη ϗ ὁ Ὀκταβιανὸς ὁ συνύπατος αὐτῶ. μετὰ δὲ τριετίαν κατὰ τὸ 84 ἔτος πρὸ τῶ σωτηρίε ἐφονεύθη ϗ αὐτὸς ὁ ὠμότατος τύραννος ὑπότινος ἑκατοντάρχε τῆς ἑαυτῶ στρατιᾶς. ἦτον δὲ ἄνθρωπος, ὅς τις εἶχε πολλὰ πάθη εἰς τυραννίαν, ὀλίγον δὲ χάρισμα εἰς τοῦτο βοηθητικόν.

Μάρκος Αἰμίλιος Λέπιδος ἐκ παλαιοτάτης ϗ λαμπροτάτης γενεᾶς τῶν Ῥωμαίων, ἔφθασεν εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῆς δημοκρατίας, γενόμενος μέγας Ποντίφεξ, Ὕπαρχος, ϗ Τριβοῦνος δὶς κατὰ τὸ 46, ϗ 42 ἔτος πρὸ τῶ σωτηρίε. ἐν δὲ τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ παρακινηθεὶς ἀπὸ τὸς κληρονόμους καὶ φίλους τῶ Καίσαρος, ἔλαβε τὴν στρατηγίαν μιᾶς στρα-

τιᾶς, καὶ ἔδειξεν ἱκανὴν ἀνδρίαν, ἔχων ἑνωμένον μεθ' ἑαυτῆ καὶ τὸν Μάρκον Ἀντώνιον καὶ Αὔγυσον. οἵτινες ἐμοιράωησαν τὴν οἰκυμένην ἀμφότεροι, καὶ ὁ Λέπιδος ἔλαβε μοῖραν τὴν Ἀφρικήν. καὶ ἔκτοτε ἐσχηματίωη τὸ ὀλέθριον ἐκεῖνο Τριανδρικόν. ὁ Λέπιδος ἔτις διέφθειρεν ἅπαντας τὲς ἐχθρὲς, παραδὺς καὶ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν εἰς τὴν λύσσαν τῶν τυράννων, μεθ' ὧν ἦν καὶ αὐτὸς ἡνωμένος· μετέσχε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τῆς νίκης τῆ Αὐγύσε κατὰ τῆ νέᾳ Πομπηίᾳ. ἐπειδὴ ὅμως δραμὼν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς Ἀφρικῆς, ἐπρόφθασεν εἰς τὴν μάχην αὐτὴν, ἐζήτει νὰ τρυγήσῃ μόνος αὐτὸς τὲς καρπὲς τῆς νίκης αὐτῆς, καὶ διαχωρίζετο εἰς τῆτο ἐν δυνάμει τῶν ὅπλων· ὁ δὲ Αὔγυσις πληροφορημένος, ὅτι μισεῖται ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, δὲν ἔδιδεν ἀκρόασιν εἰς αὐτὸν, μήτε κατεδέχωη νὰ ἑλκύσῃ τὸ ξίφος ἐναντίον αὐτῆ, ἀλλ' ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῆ, ἔλαβε μεθ' ἑαυτῆ ὅλην τὴν στρατιάν τε, ἔπειτα τὸν ἐγύμνωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀξιώματα, ἓξω μόνον ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν τὸ Ποντιφηκάτον, καὶ τὸν ἐξώρισεν κατὰ τὸ 36 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ εἰς μίαν μικρὰν πόλιν τῆς Ἰταλίας ὀνομαζομένην Κιρκεῖαι (circeïes) ἔνθα ἀπέθανεν ἀφανὴς καὶ ἀδιάφορος τῆ κόσμᾳ. πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχε στηρίξη τὸ βλέμμα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. ἡ στέρησις ὅμως τῶν πολιτικῶν δὲν τὸν ἐλύπησε τόσον, λέγει ὁ Ἱστορικὸς, ὅσον ἐν γραμμα μηνύσῃ αὐτῷ, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῆ ἐβίασε τὴν πίσιν τῆ γάμᾳ. εἶχε δὲ χαρακτῆρα σαθρὸν νὰ ὑποφέρῃ εὐμαρῶς τὴν πικρίαν τῆς ἐξορίας, ἐραστὴς ὢν ἡσυχίας. καθότι δὲν εἶχε

μήτε ἀρετὰς, μήτε ἐλαττώματα ἱκανά. τὰ ὁποῖα ἀμφότερα δίδυσιν ὄνομα μέγα τοῖς ἔχυσι.

Σερτώριος (Κύντος) στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς πόλεως Νυρίας, ἠκολούθησε κατ' ἀρχὰς τὸν Μάριον εἰς τὲς Γαλλυς, ὅπυ ἔγινε θησαυροφύλαξ, καὶ ἔνθα ἔχασε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν εἰς τὴν πρώτην μάχην. ἔπειτα δὲ ἑνωθεὶς μὲ τὸν Μάριον, ἐκυρίευσαν τὴν Ῥώμην κατὰ τὸ 87 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίυ. εἰς τὴν ἐπανέλευσιν ὅμως τῆ Σύλλυ, αὐτὸς εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἱσπανίαν. καὶ λέγυσιν, ὅτι μελαγχολήσας εἰς ὑπερβολὴν, ἐμελετᾶσε νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς Εὐτυχεῖς νήσυς (fortunées) νὰ ζήσῃ καθ' ἡσυχίαν ἰδιώτης τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τε. ἡ γλυκύτης μὲν τῆ χαρακτῆρος εὐκόλως τὸν ἐκίνει εἰς μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν, ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν Λυσιτανίαν. ἔνθα ἔγινε στρατηγὸς τῶν ἀποστατησάντων. εὗρε δὲ πολλὲς τῶν εὐγενῶν Ῥωμαίων αὐτόθι, τὲς ὁποίυς ἡ τυραννία τῆ Σύλλα, εἶχε βιάσῃ νὰ σφηθῶν τὴν πατρίδα. ἀποκατέσησε δὲ σχεδὸν νέυς νόμυς εἰς ὅλην τὴν Ἱσπανίαν, καταταξας σχολεῖα δημόσια, καὶ Γερυσίαν, μεταχηματισας τὸ πᾶν ὡς μίαν νέαν Ῥώμην, ὅπυ ἐδίδασκον τὲς παίδας τὰς τέχνας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ὁ πολὺς λαὸς ὑπετάσσοντο εἰς αὐτὸν μετὰ ἐνθυσιασμῆ, καθὼς καὶ τὸ σύσημα τῶν εὐγενῶν. καθότι εἶχε καταπείσῃ αὐτὲς, ὅτι ἔχει ὁμιλίαν μὲ τὲς θεὺς, καὶ ὅτι λαμβάνει τὰς ἰδέας ἐκεῖθεν διά τινος Ἐλάφυ λευκῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀνέθρεψεν. ἥτις καὶ τὸν ἀκολυθᾶσε πανταχῆ καὶ εἰς

αὐτὴν τὴν μάχην. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παραχθέντες ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶ Σερτωρίε, ἔφειλαν κατ' αὐτῶ τὸν Πομπήϊον· τῶ ὁποίω τὰ ὅπλα δὲν εὐδοκίμησαν τόσον κατ' ἀρχὰς, καθότι ἐβιάσθη νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Λαυρώνης ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Ἱσπανίᾳ, ἀφ' ἧ ἔχασε δέκα χιλιάδας στρατιωτῶν. ἡ δὲ ἐν τῇ Σικριώνῃ μάχη τὸ ἐπόμενον ἔτος ἔμεινεν ἀμφιῤῥεπὴς ἑκατέρωθεν. ἔνθα ὁ Σερτώριος ἔχασε τὴν ἔλαφον. μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ὅμως εὗρον αὐτὴν οἱ διορισθέντες παρ' αὐτῶ στρατιῶται ἐν τῷ κρυπτῷ. μαθὼν δὲ τοῦτο ἐπροσποιήθη, ὅτι εἶδε κατ' ὄναρ, ὅτι εὐθὺς θέλει ἔλθῃ τὸ ζῶον τοῦτο, καὶ εὐθὺς ἀφῆκαν τὴν ἔλαφον εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔρχεται μόνη πρὸς τὸν κύριόν της, κρυπτομένη ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς. στελεὶς δὲ καὶ ὁ Μέτελλος μετὰ ταῦτα, καὶ ἑνωθεὶς μετὰ τῦ Πομπηΐε, ἐκτύπησαν αὐτὸν ἐκ συμφώνε πλησίον τῆς Σεγουντίας. καὶ ἐκ τότε κινηθεὶς ὁ Σερτώριος ἔκαμε συμμαχίαν μετὰ τῦ Μιθριδάτε, καὶ τοῦτο ἐτάραξεν ὀλίγον τὴν Ῥώμην. ἀλλὰ Περπέννας τὶς ὀνομαζόμενος ἀξιωματικὸς εἰς τὴν στρατιὰν τῦ Σερτωρίε, μὴν ὑποφέρων νὰ εἶναι μικρότερος, λαμπρὸς ὢν αὐτὸς κατὰ γένος, ἐφόνευσεν αὐτὸν ἐν τῷ δείπνῳ κατὰ τὸ 73 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε. ἔτος λοιπὸν γενόμενος ἡδονικὸς καὶ σκληρὸς περὶ τὸ τέλος τῦ βίε, δὲν ἐφρόντιζε πλέον δόξης, εἰμὴ μόνης ἡδονῆς καὶ ἐκδικήσεως τῶν ἰδιαιτέρων. εἶχεν ὅμως χαρίσματα στρατιωτικά. καθότι ἐδείς ὕστερ πρὸ αὐτῦ, ὕστερ μετ' αὐτὸν δὲν εἶχε τοσαύτην ἰδέαν πολέμε ἐπὶ τῶν ὀρέων. ἦτον τολμηρὸς εἰς τοὺς κινδύνους, καθερὸς εἰς τὲς σκοπές τε, καὶ ἕτοιμος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔχων τέλος ἐπιτήδειον καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς εὐκράτε, τὴν ὁποίαν διετήρησε πολὺν καιρὸν μὲ μίαν δίαιταν ἁπλῆν καὶ μετρίαν.

Μάρκος Αὐρήλιος Κόττας ἔλαβε τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ 74 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, ἐστρατήγησε κατὰ τῦ Μιθριδάτε, ὅμως ἐνικήθη εἰς τὴν Χαλκιδῶνα, ὁμοίως καὶ διὰ θαλάσσης· μετὰ δὲ τριετίαν ἐκυρίευσε τὴν Ἡράκλειαν μὲ προδοσίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα Ποντικός.

Λύκιος Λύκυλλος Λικίνιος ἐξ ὑπατικῆς γενεᾶς, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 115 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, εὐφυὴς πρὸς φιλοσοφίαν καὶ εὐγλωττίαν· ἀφ' ἧ δὲ εὐδοκίμησεν εἰς τὸ βῆμα τῆς Γερουσίας, ἔγινε θησαυροφύλαξ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἔπαρχος ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἔνθα ἐδιοίκησε μετὰ δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας· ἔδειξε δὲ τὰς πρώτας δοκιμὰς τῆς στρατιωτικῆς αὐτῦ ἀρετῆς κατὰ τῦ Ἀμιλκάρε, τὸν ὁποῖον ἐνίκησε δὶς ἐν θαλάσσῃ· γενόμενος δὲ ὕπατος, καὶ ἀναλαβὼν τὸν κατὰ Μιθριδάτε πόλεμον, ἠλευθέρωσε τὸν συνύπατόν τε Κότταν περικεκλεισμένον ὄντα ἐν τῇ Χαλκηδῶνι, καὶ ἐκέρδησε μίαν νίκην εἰς τὰς ἴχθας τῦ Γρανικῦ κατὰ τὸ 74 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Βιθυνίαν, ἐξωμόνον τὴν πόλιν Νικομηδίαν, ἔνθα κατεκλείσθη ὁ Μιθριδάτης· διέφθειρεν ἔτι καὶ τὸν στόλον, τὸν ὁποῖον ὁ Μιθριδάτης εἶχε στείλῃ πρὸς τὴν Ἰταλίαν· ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ νικηθεὶς ἀπελπισθεὶς, ἐτραβήχθη εἰς τὸ βασιλειόν τε, ὅπε καὶ ὁ νικητὴς κατεδίωκεν· ὡς τόσον ἡ

προχώρησις τῷ Λευκέλλῳ εἰς μὲν τὰς ἀρχὰς δὶν ἐγίνετο πολλὰ εὐτυχὴς, ἀλλ' ἔπειτα συναιρομένης τῆς τύχης, εὐδοκίμησε παρ' ἐλπίδα· ἐπειδὴ κτυπηθέντων τινῶν ἑκατέρωθεν κατὰ μέρος, οἱ τῷ Μιθριδάτῃ τοσοῦτον διεσκορτιώθησαν, ὥσε γενομένῃ θορύβῳ καὶ εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον, ἐτράπη αὐτὸς εἰς φυγὴν παρευθὺς, καὶ κατέφυγεν ὡς τὸν πενθερὸν Τιγράνην τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρμενίας κατὰ τὸ 72 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ· ὁ δὲ Λεύκελλος διαβὰς τὸν Εὐφράτην, ἐφοίτα κατὰ τὸ Τιγράνε· ὅς τις τὸν ἀνέμενε μὲ ἔνα στρατὸν δυνατὸν· ἀλλ' αὐτὸς ὁ μαλακὸς καὶ ἀνανδρος Βασιλεὺς ἰδὼν τὸν στρατηγὸν τῶν Ρ'ωμαίων νὰ τρέχῃ κατ' αὐτῆ πεζῶς μὲ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας, ἐτράπη εἰς φυγὴν ὁ πρῶτος ἁπάντων· φεύγων δὲ ἔχασε τὸ διάδημα, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς τῆ Λευκέλλῳ τὰς χεῖρας· ὅς τις ἐφόνευσε καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτες ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν, καὶ χεδὸν σύμπαν τὸ ἱππικὸν· μετὰ δὲ τῆτο εὐθὺς ἐκυρίευσε τὴν Τιγρανοκέρτην τὴν πρωτεύσαν πόλιν· ἔνθα εὗρε καὶ μέρος τῆ Πλούτῳ τῆ Βασιλέως αὐτῆ ἀποτεθειμένον· (ὅρα Μιθριδάτης) ἀλλὰ ταῦτα μέχρι τότε ἦσαν εὐτυχῆ, ἐπειδὴ ἐψύχρανε τὰς καρδίας τῶν στρατιωτῶν καὶ μὲ τὸν αὐχηρὸν τρόπον τῆ πολιτεύματός τε, καὶ μὲ τὴν ἔπαρσιν τε· ὅθεν ἐλθὼν ὁ Πομπήϊος παρέλυσεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς· ἐλθόντες δὲ εἰς λόγες, ἐμέμφθησαν ἀμοιβαίως τὰ ἐλαττώματά των, καὶ ὁ μὲν Λεύκελλος εἶπεν τὸν Πομπήϊον φθονερὸν, ὁ δὲ Πομπήϊος τὸν Λεύκελλον, ἁπλῆσον χρημάτων· τὰ ὁποῖα ἑκατέρωθεν ἦταν ἀληθῆ ἐκ τῆ ἴσε· ἐλθὼν δὲ τέλος πάντων ὁ Λευκέλλος εἰς τὴν Ρ'ώμην, ἠξιώθη τῆς τιμῆς

τῆ θριάμβε· ἀλλὰ τῆτο ἐγένετο ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς δόξης· καθότι ὁ λοιπὸς αὐτῆ βίος ἐσερήθη τῆς τύχης· τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς συνειδὼς ἔλεγε πρὸ τὲς φίλες τε, „ἡ τύχη ἔχει ὅρος, ὅπες εἰδέναι δει τῷ νοῦν ἔχοντι." δοθεὶς δὲ τέλος πάντων εἰς τὴν σπουδὴν καὶ εἰς ἀμοιβὴν γραμμάτων μετὰ σοφῶν καὶ πεπολιτευμένων ἀνδρῶν, διέτριβεν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς μίαν βιβλιοθήκην πλεσιωτάτην, τὴν ὁποίαν συνήθροισεν ἐκ πολιτίμων βιβλίων εἰς χρῆσιν ἁπάντων τῶν σοφῶν· ἐκδεδομένος ὅμως καὶ εἰς τὴν τρυφὴν, ὑπερέβη εἰς τῆτο καὶ τὲς Βασιλεῖς τῆς Ἀσίας, τὲς ὁποίες αὐτὸς πολλάκις ἐνίκησε· τὰ κτίριά τε ἐν τῇ Καμπανίᾳ καὶ πέριξ τῆς Νεαπόλεως ὑπερέβαινον τὴν φαντασίαν τῆ ἀνθρώπε· κατεσκεύασεν ἐδὲς ἐπάνω εἰς λόφες, οἱ ὁποῖοι ἔμενον τρόπον τινὰ ὡς μετέωροι· ἔφερε δὶ ὑδραγωγῶν ὕδωρ θαλάσσιον περὶ τὰς κατασκευὰς ταύτας εἰς τροφὴν ἰχθύων· οἱ ὁποῖοι εἰς τοσῦτον ἐπολλαπλασιάθησαν, ὥσε μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆ ἐπωλήθησαν διὰ τέσσαρα μιλλιόνια sesterces (χεδὸν τριακόσιαι χιλιάδες γρόσια) ἔκτισε δὲ τέλος πάντων καὶ οἶκες ἡδονῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης· εἶχε μίαν οἰκίαν τῆς ἐξοχῆς πλησίον τῆ Τυσκέλλε εἰς μίαν τοποθεσίαν ἐξαίρετον, μὲ παραπετάσματα κύκλωθεν, ἀναπεπταμένην πανταχόθεν εἰς ἀποδοχὴν τῆ ἀέρος καὶ τῆ φωτὸς, ἔχεσαν καὶ περιπάτες ἐκτεταμένες· εἰς αὐτὴν ἐλθὼν ποτὲ ὁ Πομπήϊος νὰ τὴν ἰδῇ, εὗρεν ἐλάττωμα μόνον, ὅτι ἐν χειμῶνι δὲν ὑποφέρεται· ἀπεκρίθη δὲ πρὸς ταῦτα ὁ Λεύκελλος μετὰ γέλωτος, „τίδες; ἐλαττον μὶ οἶει φρονεῖν τῶν πελαργῶν

καὶ γερκινῶν; ἢδὲ μετοικήσειν πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν καιρῶν; εἰς τις Πραίτωρ θέλων νὰ θεραπεύσῃ τὸ πλῆθος τῆς Ῥώμης μὲ ἓν θέατρον μεγαλοπρεπὲς, ἐζήτησε παρὰ τὸν Λευκύλλυ, ἂν ἔχῃ νὰ τὸν δανείσῃ ἐπανοφόρια ἐρυθρᾶ διὰ τὸς ἀνθρώπυς τυ, ὁ δὲ Λεύκυλλος τὸν ὑπεχέθη νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὸ ἱματοφυλακεῖον, καὶ ἂν εὕρῃ θέλει τὸν κάμῃ τὴν χάριν· ὡς τόσον τὰ ἱμάτια ταῦτα ἐχρειάζοντο ἑκατὸν, ἐκεῖ δὲ εὑρέθησαν πέντε χιλιάδες, τὰ ὁποῖα τὰ ἔσειλε παρευθὺς· ἔτως ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται πλούσιός τις ἐν τῇ Ῥώμῃ· ἐλθόντες ποτὲ τῶν Ἑλλήνων τινὲς εἰς τὴν Ῥώμην, ἠξιώθησαν μεγίστης καὶ λαμπρᾶς ὑποδοχῆς παρὰ τὸ Λευκύλλυ ὡς ἦν σύνηθες αὐτῷ καθ' ἑκάσην· ζοχαζόμενοι δὲ ὅτι προξενῶν βάρος εἰς τὸν ὑποδεξάμενον, καὶ ὅτι ἔτω λαμπρῶς ὑποδεδεγμένοι γίνονται αἴτιοι μεγάλης δαπάνης, τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ τὸς ἀφήσῃ ἐλευθέρυς νὰ μὴ τρώγωσιν εἰς αὐτὸν τὸ λοιπὸν, διὰ νὰ μὴ τὸν κατεξοδεύωσιν· ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ὁ Λεύκυλλος, „πολλοῦ τέτων ὑμῶν ἕνεκα παρατίθεται, τὸ δὲ πολὺ δι' ἐμέ." εἶχε πολλὰς ζοὰς μεγάλας· ὧν ἑκάση εἶχεν ὄνομα μιᾶς θεότητος, καὶ τέτο ἦτον τὸ σημεῖον τῆς ἑτοιμασίας τῆς τραπέζης, πόσα ἔξοδα δηλονότι ἐδέχετο ἑκάση αὐτῶν, καὶ διὰ πόσυς ἀνθρώπυς ἔπρεπε νὰ ἑτοιμάσῃ ὁ ἐπισάτης· ὅθεν ὅταν ὁ Πομπήϊος καὶ ὁ Κικέρων ἐξαίφνης τὸν εἶπαν, ὅτι θέλυσι φάγῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἶπεν εἰς τὸν ἐπισάσην μόνον, ὅτι θέλει δειπνήσῃ εἰς τὸ Ἀπόλλωνος τὴν ζοὰν καὶ ἐκ τέτε μόνε τὸ λόγε ἔγινεν ἑτοιμασία, εἰς

τὴν ὁποίαν κατεδαπανήθησαν περίπυ δεκαπέντε χιλιάδες γρόσια· ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ὠργίσθη κατὰ τὸ ἐπισάτυ, ὅτι εἰδὼς ὅτι θέλει μείνῃ μόνος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐλάττωσε τῶν βρωμάτων τὴν ἀφθονίαν, ὁμοίως καὶ τὴν δαπάνην δι' οἰκονομίαν· εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ἠγνόεις, ὦ κατάρατε, ὅτι ὁ Λεύκυλλος ἔμελλε δειπνήσειν σήμερον παρὰ τῷ Λευκύλλῳ; ἔτος ἔφερε πρῶτος ἀπὸ τὸ βασίλειον τῆ Πόντυ κερασιὰς εἰς Εὐρώπην· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τυ ἐξετράπη εἰς ἀφροσύνην, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 67, ἢ 68 ἐτῶν μὲ μίαν ὑπόληψιν ὁμοίαν μὲ ἐκείνην τῆ Σύλλυ εἰς τὸ πολεμικὸν, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς καὶ ὑπερεῖχεν ἐκείνυ· καὶ ὡς ἐν γένει εἰπεῖν, ἐσάθη υἱὸς ἀγαπητὸς, καλὸς ἀδελφὸς, πατὴρ συγκαταβατικὸς, φίλος εἰλικρινὴς, δεσπότης ἐλευθέριος, ἐξαίρετος συμπολίτης, κριτὴς ἀδέκαστος, ἔμπειρος στρατηγὸς, ἐχθρὸς τῶν πονηρῶν καὶ σασιωτῶν, καθαρὸς κενοδοξίας· αὐτὸς ἐδύνατο, ἐὰν ἦτον ὀλίγον αὐθάδης καὶ θερμότερος, νὰ φθάσῃ τὴν δύναμιν τῆ Πομπηΐυ καὶ Καίσαρος, ἐφύλαττε τὸ δίκαιον μετὰ σπυδῆς, καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀσωτείας τυ, εἶχε μίαν χρησότητα ἠθῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδύνατό τις νὰ εὕρῃ μήτε εἰς τὸς πάλαι Ῥωμαίυς.

Τιγράνης Βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας ἔλαβεν εἰς τὴν ἐξυσίαντυ καὶ τὸ βασίλειον τῆς Συρίας διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλυς σάσεις τῶν ἐγκατοίκων κατὰ τὸ 85 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίυ· διὰ νὰ βοηθήσῃ δὲ καὶ τὸν γαμβρὸν αὐτῆ Μιθριδάτην, ἐπολέμησε κατὰ τῶν Ῥωμαίων· ἐνικήθη ὅμως παρὰ τῷ Λευκύλλῳ (ὅρα ἀνωτέ-

ρω Λύκκλλος) ϗ ἔπειτα παρὰ τῦ Πομπηίε· ἐντεῦθεν δὲ διδὲς τῷ νικητῇ μέρος τῦ βασιλείε, ἔλαβε παρ' ἐκείνε τὴν ὑπεράσπισιν ἐφεξῆς, ϗ ἔτως εἰρηνεύσας εἰς τὸ λοιπὸν, ἔζησεν ἥσυχος μέχρι τέλες τῦ βίε· ὁ δὲ δεύτερος υἱὸς αὐτῦ, Τιγράνης ὀνομαζόμενος ϗ αὐτὸς, ἀπεςάτησε κατ' αὐτῦ· ϗ νικηθεὶς κατέφυγεν εἰς τὸν Φραάτην τὸν Βασιλέα τῶν Πάρθων, τῦ ὁποίε ἐβάσα τὴν θυγατέρα· ἐντεῦθεν δὲ λαβὼν τὰς δυνάμεις τῦ πενθερῦ, ἐκινήθη κατὰ τῦ ἰδίε πατρὸς· φοβύμενος ὅμως τὰ ἐκ τῆς ἀποςάσεως συμβάντα τῆς τύχης, ἐζήτησε τῶν Ρ'ωμαίων τὴν ὑπεράσπισιν, τὸ ὁποῖον ἔκαμε ϗ ὁ Τιγράνης ὁμοίως· ὅθεν ὁ Πομπήϊος διατηρεῖ τὸν θρόνον εἰς τὸν πατέρα μὲ συμφωνίαν νὰ δώσῃ ἕνα Φόρον διὰ τὴν δεκάνην τῦ πολέμε, ϗ τὴν ἐπαρχίαν Σωφανήνην εἰς τὸν υἱόν τε· δυσευχαριςηθεὶς δὲ ὁ νέος εἰς τῦτο, ἐκίνησε τὸν θυμὸν τῦ Πομπηίε, ϗ ἐντεῦθεν ἐβλήθη εἰς τὰ δεσμὰ· ὁ δὲ Τιγράνης εἶχε μὲν ὑπόληψιν Βασιλέως γενναίε, ἦτον ὅμως σκληρός.

Λικίνιος Κράσσος (Μάρκος) ἐπραγματεύετο κατ' ἀρχὰς ὥσπερ δῦλος, χωρὶς νὰ ἔχῃ μήτε τριάκοντα τάλαντα· μετὰ ταῦτα ὅμως ἔγινε πλεσιώτατος, ὥσε ἔκαμεν ἓν συμπόσιον εἰς τῶν Ρ'ωμαίων τὸ πλῆθος, ϗ ἔδωκεν ἑκάςῳ πολίτῃ τόσον σῖτον, ὅσον ἐδύνατο νὰ τὸν θρέψῃ εἰς μίαν τριμηνίαν· ἡ δὲ καταγραφὴ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῦ, ὅταν αὐτὸς ἐκινήθη κατὰ τῶν Πάρθων, ἔφθασεν εἰς ἑπτακισχίλια ϗ ἑπτακόσια τάλαντα· ὅςτις δὲ εἶχε τὸν βαθμὸν αὐτῦ, ϗ δὲν ἐδύνατο νὰ θρέψῃ ἐκ τῆς ἰδίας παρεσίας, ἕνα

ςρατὸν, δὲν ἐλέγετο πλέσιος· ὁ φόβος ὅμως τῆς λύτσης τῦ Κίννα ϗ τῦ Μαρίε τὸν ἐβίασε νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἔνθα ἐκρύβη εἰς διάςημα ὀκτὼ μηνῶν ὑτοκάτω εἰς ἕνα σπήλαιον· ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ρ'ώμην, προϊόντος τῦ χρόνε, ἔδειξεν ἀρετὴν κατὰ τῶν ἀποςάντων δήλων, ϗ ἐντεῦθεν ἐθριάμβευσε τὸν μικρὸν θρίαμβον· ἔπειται δὲ ἔγινε Πραίτωρ κατὰ τὸ γ ι ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, ϗ ἐνίκησε τὸν Σπάρτακον τὸν ςρατηγὸν τῶν ἀποςάντων δήλων· τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος ἔγινεν Υ"πατος μετὰ τῦ Πομπηίε, μετὰ δὲ τῦτο ϗ Κήνσωρ· ἐκ τότε δὲ ἐχημάτισεν ἓν εἶδος τριανδρίας μετὰ τῦ Πομπηίε ϗ Καίσαρος· μετὰ τῦτο δὲ ἔγινε τὸ δεύτερον Υ"πατος, ϗ λαβὼν εἰς τὸ μέρος τε τὴν Συρίαν, ϗ διαβὰς ἀπὸ τῆς Ἰεδαίας, ἐσύλησε τὸν θησαυρὸν τῦ ναῦ τῆς Ἱερυσαλὴμ· ἐκ δὲ πλεονεξίας κινύμενος, ἐκίνησε ϗ πόλεμον κατὰ τῶν Πάρθων· ϗ ἐλπίζων νὰ λάβῃ ὅλον τὸν πλῦτον αὐτῶν, εἶδε τὴν ςρατιάντε παρ' ἐλπίδα διεφθαρμένην ἀπὸ τὸ ξίφος τῦ Συρένα τῦ ςρατηγῦ τῶν ἐχθρῶν· καθότι εἴκοσι χιλιάδες ἔπεσον εἰς τὸν τόπον τῆς μάχης, ϗ δέκα αἰχμαλώτων εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολεμίων· οἱ δὲ λοιποὶ διεσώθησαν ἐν τῷ σκότει διεσπαρμένοι, ϗ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν Πάρθων· ὁ δὲ Κράσσος καλεσθεὶς παρὰ τῦ ἐχθρῦ ςρατηγῦ εἰς συνομιλίαν, ἐβιάσθη νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ διὰ τὴν ςᾶσιν ϗ χαιρεκακίαν τῶν ςρατιωτῶν, ϗ εὐθὺς ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ σκοπὸς τῦ ἐχθρῦ ἀπέβλεπε νὰ τὸν συλλάβῃ ζῶντα· ἐντεῦθεν λοιπὸν προσπαθῶν νὰ διαφυλαχθῇ, ἐφονεύθη μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας κατα

τὸ 53 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ· οἱ δὲ Πάρθοι κόψαντες τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, τὴν ἔφερον εἰς τὸν Ὀρόδην τὸν Βασιλέα των· ὅς τις ἔχυσε χρυσίον εἰς τὸ στόμα αὐτῆς, λέγων ταῦτα, κορέσθητι τούτου, ὦ ἡ καρδία σου ἦν ἀκόρεστος· ἀλλὰ μ' ὅλα τὰ ἐλαττώματα ταῦτα, ἦ ἄλλα ἔτι, εἶχε καί τινας ἀρετὰς· ἦ μάλιστα ἡ ἀταραξία, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν εἰς τὸν θάνατον τῆ υἱέτῃ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐφάνη ἀρετὴ ἑνὸς ἥρωος· οἱ δὲ λόγοι, τὰς ὁποίας εἶπεν εἰς τὰς περὶ αὐτὸν, ὅταν ἐβιάσθη νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῆ Συρένα, εἶναι ἀξιοσημείωτοι· οἱ ὁποῖοι εἶναι αὐτοὶ· ὅποι ἂν ἡ τύχη ὑμᾶς ὁδηγήσῃ, λέγετε παντοχῆ, ὁ Κράσσος ἀπώλετο ἐξαπατήθεις παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ὄχι παραδοθεὶς παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν.

Σπάρτακος· ὅρα ἀνωτέρω Λούκιος Κράσσος.

Ὀρόδης Βασιλεὺς τῶν Πάρθων διάδοχος τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ Μιθριδάτῃ, τῆ ὁποίᾳ ἦρπασε ἦ τὸ ζῆν ἦ τὸν θρόνον· κηρυχθέντος δὲ κατ' αὐτῆ πολέμου Ῥωμαϊκῆ, ἐνίκησε τὸν Κράσσον κατὰ τὸ 53 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ, ἔλαβε τὰς σημαίας τῆς στρατιᾶς, καὶ πλῆθος πολὺ αἰχμαλώτων (ὅρα ἀνωτέρω Κράσσος) λέγουσι δὲ ὅτι ἔχυσε χρυσίον εἰς τὸ στόμα τῆ Κράσσου διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀπληστίαν αὐτῆ, ἐξ ἧς ἐκινήθη νὰ πράξῃ πολλὰς ἀδικίας, ἦ φόνους· ἔλαβον ὅμως μετὰ ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ἐκδίκησιν παρὰ τῆ Πακόρου τῆ υἱῆ αὐτῆ· ὅς τις ὀλίγου ἔλειψε νὰ χάσῃ τὸν νοῦν του· μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὴ ὁ Ὀρόδης ἐγήρασε, ἦ μάλιστα ἐκυριεύθη ἀπὸ ὑδρόπικα, κατεπείσθη ὑπὸ τῶν υἱῶν του τριάκοντα ὄντων ἐκ διαφόρων γυναικῶν,

νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀρχῆς, ἦ ἔτως ἐδόθη ὁ θρόνος ἐκ προτιμήσεως εἰς τὸν Φραάτην τὸν νεώτερον πάντων· ὅς τις ἅμα λαβὼν τὸ διάδημα, ἠθέλησε νὰ φαρμακώσῃ ἐκεῖνον, ὅς τις τὸ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν· ἀλλὰ τὸ φάρμακον ἀντὶ βλάβης ἔγινεν ὠφέλιμον μάλιστα, ἰατρεῦσαν αὐτὸν, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τὸν ὑδρόπικα· ἀλλὰ ἦ ἔτως αὖθις ὁ ἀχάριστος Φραάτης τὸν ἔπνιξεν ἰδίαις χερσὶ κατὰ τὸ 35 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ μετὰ 50 ἔτη τῆς βασιλείας· ἦν δὲ ὁ Ὀρόδης λαμπρὸς καὶ ἀνδρεῖος Βασιλεὺς, κεδόδοξος ὅμως καὶ ἐμός.

Κικέρων (Μάρκος Τέλλιος.) ἐγεννήθη ἐν Ἀρπίνῳ εἰς τὴν Τυσκάναν κατὰ τὸ 106 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ ἐκ γένους εὐγενοῦς τῶν Ῥωμαίων· ἦ τὸ μὲν Κικέρων, ἔχει κύριον ὄνομα· τὸ δὲ Μάρκος, ἐπώνυμον ἴδιον· τὸ δὲ Τέλλιος, κοινὸν ἐκ διαδοχῆς πάσης τῆς γενεᾶς· τὸ δὲ Κικέρων ἔλαβεν ἐξ αἰτίας ἑνὸς σημείου, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς τὴν ῥῖνα ὡς ἦν ῥεβίνθιον, ὅπερ Λατινιστὶ ὀνομάζεται Κίκερ (cicer) τοῦτον ἡ Φύσις ἐπροίκισε μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα χαρίσματα, τὰ ὁποῖα συνδραμόντα δεικνύουσι τῆ ῥήτορος τὸ ἀξιόλογον ἄγαλμα· μία ἰδέα τῆ προσώπου ἀξιοθέατος, μία εὐφυΐα διαπεραστικὴ ἦ δραστήριος, μία καρδία αἰθαντικὴ, μία φαντασία πλουσία ἦ ἐφευρετικὴ, ὅλα αὐτὰ ἐφαίνοντο εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆ Κικέρωνος· ὅθεν ἦ ὁ πατὴρ αὐτῆ δὲν ἀμέλησε παντελῶς εἰς τὸ νὰ τὰ γεωργήσῃ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, πέμψας αὐτὸν εἰς διδασκάλους τοὺς πλέον σοφοὺς τῆ καιροῦ του, ἐνθα ἐπέδιδε τόσον, ὥστε ἔτρεχον οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ σχολεῖα

μὲ λόγον νὰ ἰδῇ ὀφθαλμοῖς, καὶ νὰ πιστεύσῃ τῇ πίστει· ὅταν ἐδημηγόρησε τὸ πρῶτον εἰς τὸ Σενάτον εὐδοκίμησε τοσον, ὥστε ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν πάντων, καὶ ἔκαμε τὸς κριτὰς νὰ ἀπολυσωσι τὸν Ῥώσκιον, περὶ ὃ ἦν ὁ λόγος, τῇ ἐγκλήματος, ὅτι ἐφόνευσε τὸν πατέρατου· ἀλλ' ὁ Κικερων μὴ εὐχαριστηθεὶς καὶ εἰς τὸν κρότον αὐτὸν, ἐζήτει ἔτι τὴν τελειότητα τῆς ῥητορικῆς ἕξεως· ὅθεν ἀφήσας τὴν Ῥώμην, ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ εἰς δύο ἐτῶν διάστημα φθάνει εἰς ἄμιλλαν τῶν πλέον προκομμένων αὐτόθι ῥητόρων· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ πλέον Ῥητορικὸς ἐν αὐτοῖς, ἀκούσας αὐτὸν νὰ ῥητωρεύῃ ποτὲ, ἔμεινεν ἐκστατικὸς καὶ ἀκίνητος, ἐν ᾧ σύμπαντες οἱ ἄλλοι τὸν ἐκροτοῦσαι· ἐρωτήσαντος δὲ τὸ Κικέρωνος τὴν αἰτίαν τῆς σιωπῆς, ἀπεκρίθη ὁ Ἀπολλώνιος, Αἰ! ἐπαινῶσε καὶ θαυμάζω τῆς ἀρετῆς, θρηνῶ δὲ τὸς Ἑλλάδος τὴν τύχην, ἣ οὐδὲν ἐχὶ πλέον, εἰμὴ ἡ δόξα τῆς εὐγλωττίας· ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀρπάσας, μεταποιίζεις σὺν εἰς τὸν Ῥώμην. ἐντεῦθεν δὲ ὁ Κικέρων ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ῥώμην, μετεχειρίσθη τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Δημοσθένης εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἐκεῖθεν ἔφθασεν ἐξ ἀρετῆς εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῆς πατρίδος· εἰς τὸ 31 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ Θησαυροφύλακος καὶ τῇ διοικητῇ εἰς τὴν Σικελίαν· ἐπανελθὼν δὲ ἐκεῖθεν ἔλαβεν τὴν αἰτίαν τοῦ Λιβιλικίου καὶ κατώρθωσε νὰ καταδικασθῇ ὁ Βέρρης (verres) ὁ καταφαγὼν ταύτην τὴν ἐπαρχίαν· ἐντεῦθεν ἐχειροτονήθη Πραίτωρ ἢ Ἔπαρχος, καὶ τέλος ἔλαβε καὶ τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὶν τοῦ σωτηρίου· ἐν

ᾧ δὲ ἦν Λιβιλίκιος, εὐδοκίμησεν ὁ μόνος διὰ τὰς ἀγῶνας καὶ τὰ θεάματα, τὰ ὁποῖα ἦν ὑποχρεωμένος νὰ παρασήσῃ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀξιώματος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν μεγάλην ποσότητα τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἐσκόρπισεν εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν συμβᾶσαν τότε μεγίσην ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων· εἰς τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἀπεκαλύφθη καὶ ἡ συνωμοσία τοῦ Κατιλίνα, ὅστις ἤθελε κατὰ παράδειγμα τοῦ Σύλλα νὰ βαπτίσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐμφύλιον αἷμα· ὁ δὲ Κικέρων εἰδοποιηθεὶς τοῦτο παρὰ τῆς Φυλβίας ἐρωμένης ἑνὸς τῶν συνωμοτῶν, ἀπεκάλυψε τὴν συνωμοσίαν, καὶ ἐξέθετο εἰς παιδείαν τὸς ἐπιβηλεύοντας τῶν πολιτῶν τὴν ζωὴν· αὐτὸ δὲ τὸ ἐπιχείρημα ἦτον τόσον δύσκολον νὰ ἀποκαλυφθῇ, ὅσον εἶχε συνήγορον ἐξ ἐναντίας τὸν Καίσαρα· πρὸ δὲ τούτου πολλοὶ ἐμέμφοντο τὸν Κικέρωνα ὡς ἀνάξιον ἔτι τῆς ὑπατείας· τούτου δὲ συμβάντος, ἔδοσαν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα πατὴρ τῆς πατρίδος· εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ὑπατείας του, ὑποχρεως ὢν νὰ κάμῃ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἔθος, καὶ ἑτοιμαζόμενος νὰ δημηγορήσῃ, ἐμποδίθη παρὰ τοῦ δημάρχου Μετέλλου, ὅστις ἤθελε νὰ τὸν ἀτιμάσῃ μὲ τοῦτο· ὁ δὲ Κικέρων εἶχεν ἀρχίσῃ ὕτως, ἐγὼ ὀμνύω ... ἐνταῦθα ὁ δήμαρχος τὸν ἐμπόδισε, καὶ ἐκήρυξεν ὅτι δὲν συγχωρεῖ νὰ δημηγορήσῃ ἐκεῖνος· ἐντεῦθεν κινηθέντος τινὸς θορύβου, ὁ Κικέρων διακοπεὶς πρὸς μικρὸν, ἀνέλαβε τῆς φωνῆς τὸν τόνον δραστηριώτερον, καὶ ἐξεφώνησεν ὅλον τὸν λόγον ὕτως, ἐγὼ ὀμνύω, ὅτι ἔσωσα τὴν πατρίδα· ὁ δὲ σύλλογος ἡδεὶς τῷ τοιούτῳ λόγῳ, ἐξεφώνησαν

πρὸς ἀλλήλους, ἡμεῖς ὀμνύομεν, ὅτι εἶπε τὸ ἀληθές· καὶ αὐτὴ ἡ ὥρα ἐφάνη ἡ ἡδονικωτέρα τοῦ σύμπαντος βίου του· μετὰ ταῦτα δὲ διελθόντος καιροῦ καταδιωχθεὶς ἐκ συνωμοσίας παρὰ τοῦ Κλωδίου, ἐβιάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ῥώμης, τὴν ὁποίαν διέσωσε τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐν Μακεδονίᾳ· ἀλλ' αἱ φωναὶ συμπάσης τῆς Ἰταλίας ἐνωθείσης, τὸν ἔφερον ὀπίσω τὸ ἐπόμενον ἔτος τὸ 58 πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἔτως ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανελεύσεώς του ἐφάνη μία ἡμέρα θριάμβου· τὰ δὲ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐδόθησαν παρευθὺς, αἱ οἰκίαι ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐξοχῇ ἀνοικοδομήθησαν ἐκ δημοσίου δαπάνης· ὥστε ἐκ τούτου κινούμενος ἔλεγε, φυλάξαντί μοι ἐντίμως τὴν βόξαν, οὐ μόνον ἀντισῆναι Κλωδίῳ ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμαυτοῦ πάντα ἀναλαβεῖν, ἅπερ ἀδίκως ἀφῆκαμαι· ὡς τόσον αὐθάνθη καλὰ τὴν καταδίκην αὐτὴν, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον δὲν ἠλπίζετο νὰ πάθῃ τοιοῦτος φιλόσοφος ἄνθρωπος· ἐνώχλει παλλάκις τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς ἀναξιοπαθῶν, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως περὶ αὐτοῦ, αὐτὸς, ὅστις συνηγόρησεν εἰς βοήθειαν ἄλλων πολλῶν· διοικητὴς δὲ ὢν τῆς Κιλικίας, εὐδοκίμησε μὲ τὴν ἀρετὴν τοῦ δικαίου, ἑνώσας εἰς τὸ αὐτὸ δύο ἀρετὰς ἀσυμβιβάστους χεδὸν πρὸς ἀλλήλας, τὴν εὐπροσηγορίαν, καὶ τὴν δραστηριότητα· τῶν Πάρθων δὲ καταπολεμησάντων ἐν εἰρήνῃ φανερᾷ τὸν Ἀντίοχον, ἔλαβεν αὐτὸς τὰ στρατεύματα πρὸς φύλαξιν τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ἐπαρχίας ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν τοιούτων ἐθνῶν· καὶ ἔτως ἐξαίφνης

προλαμβάνει καὶ νικᾷ τὸν ἐχθρὸν, καὶ κυριεύσας τὴν Πιντενίσσαν πόλιν ἰσχυρὰν, τὴν ἀφῆκεν εἰς ἁρπαγὴν, καὶ τὸς κατοίκους αὐτῆς τοὺς ἐπώλησεν· ἐντεῦθεν οἱ στρατιῶται κινηθέντες, ἔδοσαν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Ἰμπεράτωρ, καὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὸν θρίαμβον, ἐὰν δὲν ἐκώλυον τὰ ἐκ τῶν ἐμφυλίων σπάσεων τὸ τότε συμβάντα· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου μεταξὺ τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Πομπηίου, ἔδειξεν ἕνα χαρακτῆρα ἀδύνατον, πεφοβισμένον, καὶ ἐπιρρεπῆ ἄλλοτε ἄλλως, ἀποφεύγων τὸ μέρος τοῦ Πομπηίου, καὶ φοβούμενος νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καίσαρος· θριαμβεύσαντος δὲ τέλος πάντων τοῦ Καίσαρος κατὰ τοῦ ἀντιζήλου, ἔλαβεν ὁ Κικέρων τὴν εὔνοιαν παρ' αὐτῷ μὲ τὰς πλέον χαμερπεῖς κολακείας· εἰς δὲ τὰς ταραχὰς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καίσαρος, ἐβοήθει τὸ μέρος τοῦ Ὀκταβιανοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ἔχῃ ὑπερασπιστήν· ὅθεν αὐτὸς, ὅς τις ἐκαυχᾶτο, ὅτι ἡ Τύβεννος αὐτοῦ διέφθειρε τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀντωνίου, ἔφερεν εἰς τὴν δημοκρατίαν ἕνα ἐχθρὸν ἑκατοντάκις ἐπικινδυνώτερον· διὰ τοῦτο ἐμέμφοντο αὐτὸν, ὅτι μᾶλλον ἐφοβεῖτο τὴν αὔξησιν τοῦ Ἀντωνίου, παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας· ἀφ' οὗ ὅμως συνέσχε τὸ Τριανδρικὸν, ὁ Ἀντώνιος, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐξεφώνησε τοὺς Φιλιππικοὺς αὐτοῦ λόγους, ἐζήτησε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Ὀκταβιανὸν, ὅς τις καὶ χωρὶς ἀντιλογίας τινὸς τῷ τὴν ἔδωκεν· ὁ δὲ Κικέρων κατ' ἀρχὰς μὲν ἠθέλησε νὰ διασωθῇ διὰ τῆς θαλάσσης· μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ ὑποφέρῃ τὰς

αὐτόθι ταλαιπωρίας, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν, λέγων ταῦτα, ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἔσωσεν ἀπὸ τὴν λύσσαν τῦ Κατιλίνε, παρὰ νὰ ζῇ μετὰ ταλαιπωρίας μεμακρυσμένος· ἐν τύτῳ λοιπὸν ἔφθασαν οἱ φονεῖς, ϗ ἀπαντῶσιν αὐτὸν πλησίον τῆς οἰκίας αὐτῦ ἐν τῇ ἐξοχῇ· τὸς ὁποίες ἰδὼν, ἐκέλευσε νὰ βαστάσωσι τὸν δίφρον, ϗ ἐξέτεινε τὸν λαιμόντε χωρὶς ταραχήν τινα εἰς τὸ ξίφος τῦ δημίυ Ποπιλίυ Λήνα· ὅστις ἐχρεώσει τὴν ζωήν τε εἰς τὴν εὐγλωττίαν αὐτῦ· καὶ ἔτως ἀποκόψας τὴν κεφαλὴν, συναπέκοψε καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτῦ, ϗ τὰ ἔφερεν εἰς τὸ λελυσσωμένον Τριανδρικόν· ἡ δὲ Φυλβία ἡ σύζυγος τῦ Ἀντωνίυ ὁμόγνωμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὖσα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὁμόσκληρος, διεπέρασε τὴν γλῶσσαν αὐτῦ εἰς πολλὰ μέρη μὲ μίαν χρυσῆν βελόνην ἐκ τῆς κεφαλῆς της· αὐτὰ τὰ μέλη λοιπὸν τῦ μεγίστυ πάντων τῶν ῥητόρων, ϗ τῦ σωτῆρος τῆς πατρίδος, ἐρρίφθησαν ἐν τῷ κριτηρίῳ ἔμπροσθεν τῦ ῥητορικῦ βήματος· τὸ ὁποῖον αὐτὸς πολλάκις ἔκαμε νὰ ἀντηχῇ μὲ τὴν εὐγλωττίαν· ἦτον δὲ ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν εἰς τὸ ἔκατον τῦτο τέλος κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· οἱ ἱστορικοὶ ζωγραφίζυσι τὴν ἰδέαν τῦ σώματος αὐτῦ ἔτω· κατὰ μὲν τὸ ἀνάστημα ἦτον μέγας, ὅμως λεπτὸς, λαιμὸν ἔχων ἐκτεταμένον ἐπὶ πολὺ, τὸ δὲ πρόσωπον ἀρρενικὸς, ϗ τὰς γραμμὰς αὐτῦ ἔχων ἐν συμμετρίᾳ, τὸ δὲ βλέμμα τόσον ἀνοικτὸν ϗ γαληνιαῖον, ὥστε ἐκ πρώτης προσβολῆς ἐνέσπειρεν εἰς τὲς ὁρῶντας τὸ σέβας· ἡ κράσις ὅμως τῦ σώμα-

τος ἦτον ὀλίγον ἀδύνατος, ϗ τὴν ἐνεδυνάμωνε μὲ τὴν δίαιταν· εἰς δὲ τὸν ἱματισμὸν, ϗ τὴν περὶ τὸ σῶμα εὐπρέπειαν, τὸ ὁποῖον οἱ σοφοὶ παρατηρῦν, ὡς σημεῖον τῶν ἔνδον, αὐτὸς διετήρει, ὥσπερ ἔγραψεν εἰς τὰ καθήκοντά τε, ἐνδυόμενος μετὰ μετριοφροσύνης, καθὼς ἀπαιτῦσεν ὁ βαθμὸς καὶ τῦ ἀξιώματος αὐτῦ ϗ τῦ χαρακτῆρος· καθότι ἀγαπᾶσε τὴν καθαρότητα, χωρὶς ὅμως ὑπερβολῆς· ἀπέφευγε δὲ τὲς νεωτερισμὲς τῆς στολῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος, ἀπὸ τῦ ἴσυ ἀπεχόμενος ϗ τῆς ἀμελείας, ϗ τῆς περιεργείας εἰς ἑαυτόν· ὁ δὲ τρόπος τῦ ἰδιαιτέρυ αὐτῦ πολιτεύματος ϗ τῆς πρὸς τὲς φίλυς κατ' ἰδίαν συμπεριφορᾶς ἦτον γλυκύτατος, πατὴρ γενόμενος συγκαταβατικὸς, ϗ φίλος ζηλωτὴς ϗ εἰλικρινὴς πρὸς τὲς φίλυς, δεσπότης εὐσυνείδητος ϗ ἐλευθέριος, φαιδρὸς τῇ διαθέσει ἐκ φύσεως, ϗ ἐπιῤῥεπὴς πολλάκις πρὸς εἰρωνείας ἀσείας· ἐν δὲ τοῖς πεπολιτευμένοις ἐφρόντισε νὰ μὴν ἔχῃ ἐδεμίαν κηλίδα, τῷ ὀρθῷ λόγῳ πάντοτε χρώμενος, ἐν δὲ ταῖς ἰδιαιτέραις ὅμως συμπεριφοραῖς συνεμίγνυεν ἐν τοῖς λόγοις ϗ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπίσης ἀσειότητας ϗ ἐπαινετὰς ϗ μεμπτὰς· παρετήρησαν δὲ ἔτι, ὅτι ϗ ἐν ταῖς εὐτυχίαις ἐπαίρετο, ϗ ἐν ταῖς δυσιχίαις ἐταπεινῦτο, ϗ ἐν ἑνὶ τύτων γενόμενος, δὲν ἤλπιζε πώποτε τὴν ἐπὶ τὸ ἐναντίον μεταβολὴν· τὸ δὲ μεγαλήτερον ϗ φιλοσοφώτερον πάθος τῆς ψυχῆς τε ἐσάθη ἡ δόξα ϗ ἡ δίψα τῶν ἐπαίνων, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδυνήθη ἐδὲν νὰ τὴν σβέσῃ· εἰς τὰ νομικάτε τὰ δύο κυριώτερα πρόσωπα τῦ διαλόγυ παρασαίνονται ὡς δύο μαθηταὶ ἔμπροσθεν τῦ δι-

δασκάλων ἐκσατικοὶ, ὥσπερ καταγινόμενοι δῆθεν νὰ προσφέσωσι τὰς ἐπαίνες εἰς τὸν Κικέρωνα, τόσον διὰ τὸ κεζὸν ὕφος τῆς Φράσεως, ὅσον καὶ τῶν σιχεργημάτων αὐτῦ, ὅ ἐσι πρᾶγμα παράδοξον νὰ εἰχωρήσῃ τοσῦτον ἡματαιότης εἰς τοιαῦτα ἐξαίρετα πνεύματα· καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅσον προεφυλάττετο πρὸς τὰς ψήφυς τῶν μεταγενεσέρων, τόσον οἱ μεταγενέσεροι, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῦ ἐδικαίωσαν τὰς λαμπρὰς ἀρετάς τυ· τὰ δὲ συγγράμματα αὐτῦ, ὅσα ἄφησε τοῖς Λατίνοις εἶναι τοσαύτης ἀθανασίας ἐπάξια, ὅσον ἦσαν μεγάλα ὁ ἔρως καὶ ὁ ζῆλος αὐτῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Κατιλίνας (Λέκιος) εἷς ἐκ τῶν πρώτων γενῶν τῆς Ρ'ώμης, κατηγορηθεὶς δημοσίᾳ πρῶτον μὲν ἐπὶ ὑνόμῳ συνεσίᾳ μιᾶς τῶν Ε'σιακῶν παρθένων, κατεδικάθη εἰς θάνατον, ἀπέφυγε δὲ διὰ χρηματοδοσίας καὶ διὰ τῶν οἰκείων φίλων· καὶ δεύτερον, ὅτι ἐφόνευσε τὸν ἴδιον ἑαυτῦ ἀδελφὸν· (ἴδε ἐν τῷ Σύλλας·) ἔλαβε δὲ ἀξιώματα ἀλληλοδιαδόχως τὸ τῦ Θησαυροφύλακος, τὸ τῦ Τ'ποστρατήγυ, τὸ τῦ Πραιτώρος, χωρὶς νὰ μεταβάλῃ παντελῶς καὶ τῆς ψυχῆς τε τὸν χαρακτῆρα· παῤῥησιασθεὶς δὲ δὶς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑπατείας, ἀπέτυχεν, ἐναντιυμένυ τῦ Κικέρωνος, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπεχείρησε νὰ φονεύσῃ, καταγινόμενος πρὸ πολλῦ νὰ κάμῃ συνωμότας μὲ ἀπόφασιν ἄνομον, νὰ παραδώσῃ τὴν πόλιν τῷ πυρὶ καὶ τῷ ξίφει, ἑλκύσας εἰς τῦτο πολλὺς νέυς πτωχὺς ὄντας ἐξ ἀσωτείας, καθὼς καὶ αὐτὸς, τὺς ὁποίυς καὶ ἔπεισε λέγυσι νὰ πίωσιν ἀνθρώπινον αἷμα εἰς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὴν συνωμοσίαν ἀδιαιρέτυ ἑνώσεως· τῦτο δὲ μαθὼν ὁ Κικέρων παρὰ τῆς Φυλβίας τῆς ἐρωμένης ἑνὸς τῶν συνωμοτῶν, ἀπεκάλυψε τὸν ὀλέθριον σκοπὸν τῦ Κατιλίνυ· ὅστις κατηγορηθεὶς ἐπὶ τύτῳ ἐπὶ τῆς Γερυσίας, εἶπε τεταραγμένος, ὅτι θέλει σβέσῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπεια τῆς Ρ'ώμης τὴν πυρκαϊὰν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἔῤῥιψαν· ἀλλ' ὁ Κικέρων ὀλίγον φροντίσας τῶν ἀπειλῶν, ἠγρύπνει εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως· ἐντεῦθεν περιέπεσον τὰ γράμματα τῶν πρώτων συνωμοτῶν, ἐξ ὧν ἐφόνευσαν πέντε· ὁ δὲ Κατιλίνας εἰς μάτην ἀπελογεῖτο, εἰσάγων γένυς λαμπρότητα, καὶ ἀνδραγαθήματα τῶν προγόνων· βλέπων δὲ τὴν κατ' αὐτῦ τῶν πάντων ὀργὴν κορυφυμένην, ἀφίνει τὴν Ρ'ώμην, καὶ καταφεύγει εἰς τὴν Ε'τρυρίαν εἰς τὸν ἐκεῖσε στρατὸν μὲ ἀπόφασιν, ἢ νὰ κατορθώσῃ εἰς ἐκδίκησιν, ἢ νὰ ἀποκινδυνεύσῃ· ὁ δὲ Α'ντώνιος συνύπατος ὢν τὸ τότε Κικέρωνος, ἔσειλε κατ' αὐτῦ τὸν Πετρήϊον ὑποστράτηγον αὐτῦ ὄντα· ὁ δὲ Κατιλίνας δεξάμενος αὐτὸν, ἐπολέμησεν ἐν ἀπελπισίᾳ, καὶ νικηθεὶς, ἐφονεύθη, μὴ ἀνεχόμενος ἐπιζῆν, ἐν ᾧ δὲν κατώρθωσε τὸν σκοπόντυ, κατὰ τὸ 62 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· καὶ ἔτος ἐσάθη ὁ δικαιότατος θάνατος τῦ παρανόμυ τύτυ ἀνδρὸς· τῦ ὁποίυ ἡ αὐθάδεια ὑπερέβαινε τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἡ κενοδοξία τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν τὴν εὐφυΐαν τῆς ἐκτελέσεως· ἔτος ἂν ἐμετεχειρίζετο εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος τὴν δραστηριότητα τῆς ψυχῆς τε, τὴν ἀκοίμητον πρόνοιαν, τὴν θαυμασίην τε ἀνδρίαν, τὴν ἀμίμητον εὐγλωττίαν τε, ἤθελε

φανῇ τῇ καιρῷ τε ὁ πρῶτος ἥρως. ἀλλ' ὡς ἔζησεν, οὕτω καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπίσης δηλονότι μὲ τὲς φονευομένες ἐν τῇ ἀγχόνῃ κακέργες.

Ἀντώνιος (Μάρκος) εἷς τῶ Τριανδρικῶ συνήματος, γενόμενος ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εὔγλωττος, καὶ παιδευθεὶς τὰ εἰς πόλεμον καὶ εἰς ὑδονήν. ἀφ' ὧ δὲ ἐδειξεν ἐν Ῥώμῃ τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας, διεπέρασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ παιδευθῇ τὴν ἀρετὴν τῶ λέγειν καὶ πολεμεῖν. λαβὼν δὲ ἐκεῖθεν τὴν στρατηγίαν τῶ ἱππικῶ παρὰ τῶ Γαβινίῳ, ὅς τις ἦρχετο κατὰ Ἀρισοβύλῳ, ἐδειξεν ἱκανὴν ἀνδρίαν ἐν τῷ πολέμῳ τύτῳ. ὁ αὐτὸς δὲ Γαβίνιος τὸν ἔφερε μεθ' ἑαυτῶ εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰς βοήθειαν τῶ Πτολεμαίῳ, ὅπε ἐδειξεν αὖθις ὀκ ὀλίγην ἀνδρίαν. ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἔγινε Δήμαρχος καὶ οἰωνοσκόπος. καὶ ἐνηγκαλίσθη μετὰ τῶ Κικέρωνος τὸ μέρος τῶ Καίσαρος. ὅς τις ἐξηκολέθει ἐν τῷ τότε τὸν πόλεμον εἰς τὲς Γάλλες. ὁμιλῶν δὲ μετὰ παῤῥησίας εἰς βοήθειαν τῶ διαβεβλημένε τότε μεγάλε ἀνδρὸς, ἐμισήθη παρὰ τῆς Γερουσίας. καὶ ἐντεῦθεν διωκόμενος, μόλις μεταβαλὼν τὸ σχῆμα εἰς δελικὸν, διέφυγεν εἰς τὸν Καίσαρα· ὅς τις πεισθεὶς ὑπ' αὐτῦ, ἔφερε τὸν πόλεμον εὐθὺς εἰς τὴν Ἰταλίαν. καὶ κυριεύσας αὐτὴν, ἔδωκε τὴν διοίκησίν της εἰς τὸν Ἀντώνιον Μάρκον. ἐν δὲ τῇ ἐν Φαρσάλοις μάχῃ διοικῶσεν αὐτὸς τὸ ἀριστερὸν κέρας τῆς στρατιᾶς, πολὺ συμβαλλόμενος εἰς τὴν ἥτταν τῶ Πομπηίε. τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος 49 πρὸ τῶ σωτηρίε, λαβὼν ὁ Καίσαρ τὴν δικτατωρίαν, ἔδωκε τὴν στρατηγίαν τῶ ἱππικῶ εἰς τὸν Ἀντώνιον γενικῶς, καὶ ἐξῆς αὖθις τὸν ἔλαβε σύντροφον τῆς ὑπατείας. διὰ τὸ ὁποῖον ἔδειξε τὴν εὐγνωμοσύνην τε εἰς αὐτὸν μὲ μίαν χαμερπῆ κολακείαν. ἐπειδὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐν ᾧ ἐκάθητο ὁ Καίσαρ ἐπὶ θρόνε χρυσῶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶ Πανὸς (Lupercales) ὁ Ἀντώνιος ἀπομακρύνας ἐκεῖθεν τὸ πλῆθος, ἐπροχώρησε πρὸς τὸ βῆματε, καὶ ἐπρόσφερεν εἰς αὐτὸν ἓν διαδημα, κυκλωμένον μὲ ἕνα στέφανον ἐκ δάφνης. αὐτὸ τὸ ἀσεῖον ὅμως (ἐκ συμφώνε γενόμενον καθὼς λέγυσι) ἐτάχυνε τὸν θάνατον τῶ Ἰελίε Καίσαρος. φονευθέντος δὲ τότε τῶ μεγάλε ἀνδρὸς, ἐπροστοιήθη ὁ Ἀντώνιος Φιλίαν μετὰ τῶν φονέων, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὺς τὺς υἱὺς τε εἰς ὁμηρίαν. ὁ δὲ Κάσσιος ἐδείπνησεν εἰς αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν. τὸν ὁποῖον ὁ Ἀντώνιος ἐρώτησεν ὑπομειδιῶν, ἂν φυλάττῃ πάντοτε ὑπὸ μάλης ξιφίδιον, ναὶ, τὸν ἀπεκρίθη ὁ Κάσσιος, καὶ μακρὰν ἀπ' ἐμῶ, ἐὰν φαντάζεσαι αὐτοκρατορίαν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Ἀντώνιος, ματαιωθεισης τῆς ἐλπίδος εἰς Καίσαρα τὸν ὑπέρμαχον, ἐλυπήθη σφοδρῶς. τὸ ὁποῖον, καίτοι πλαττόμενος ἐκ τῶν ἐνόντων πρὸς τὸ φαιδρότερον, τὸ ἔδειξε παρευθὺς, ἀντιφερόμενος εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις ἔμελλε νὰ τὸν κηρύξῃ ὡς τύραννον. ἐκφωνήσας δὲ καὶ τὸν ἐπιτάφιον αὐτῶ λόγον, ἐκίνει τὸν δῆμον εἰς ἐκδίκησιν τῶν φονέων τῶ μεγάλε τότε ἀνδρός· καὶ ἐντεῦθεν ἤυξανεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν, καὶ βέβαια ἤθελε φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῶ Καίσαρος, ἐὰν ὁ Κικέρων δὲν κατέσαινεν ἀντίζηλον εἰς αὐτὸν τὸν Ὀκταβιανὸν, ὅς τις ὠνομάσθη Αὔγυστος μετὰ ταῦτα.

τὸ δὲ μῖσος αὐτῆ πρὸς τῆτον τὸν νέον, τὸν ἐκαμε μισητὸν εἰς τὸς Ρ'ωμαίυς, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῆσαν τὸν Ο'κταβιανὸν εἰς ὑπερβολήν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Α'ντώνιος κηρυχθεὶς ἐχθρὸς τῶν Ρ'ωμαίων, ἔφυγεν εἰς τὸς Γάλλυς. συλεὶς δὲ κατ' αὐτῆ ὁ Ο'κταβιανὸς μετὰ τῶν Τ'κάτων Πάνσα καὶ Ι'ρτιυ ἐπολέμησε, καὶ ἡ νικη ἐσάθη ἀμφιῤῥεπὴς ἐν πολλοῖς· γενομένης δὲ τέλος παντων τῆς μάχης ἐν τῆ Μοδήνᾳ, ἀντέση μὲν γενναιότατα ὁ Α'ντώνιος, ἀλλ' ὕσερον ἐνικήθη, καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν Λέπιδον. ὁ δὲ Πάνσας ἀπέθανεν εἰς τὴν μάχην, καὶ ἀποθνήσκων, συνεβύλευσε τὸν Ο'κταβιανὸν νὰ φιλιωθῆ μετὰ τῆ Α'ντωνίυ. τὸ ὁποῖον μετ' ἔπολυ καὶ ἐγένετο, ἀφ' ὗ ὁ Α'ντώνιος συναγειρας δεκαεπτὰ λεγεῶνας πεζῶν, καὶ δεκαεξιχίλιυς ἵππεις, ἐφάνη εἰς τὴν Ι'ταλίαν, καὶ ἐνταῦθα ἔλαβεν ἀρχὴν αὖθις τὸ Τριανδρικὸν τῆ Λεπίδυ, τῆ Ο'κταβιανῆ, καὶ τῆ Α'ντωνίυ. ὅς τις πρῶτον τῆς ἐπιθυμίας τυ ἀποτέλασμα ἔδειξε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆ Ο'κταβιανῆ τὴν κεφαλὴν τῆ Κικέρωνος. τὴν ὁποίαν ἡ γυνὴ αὐτῆ Φυλβία ἐξύβρισε μάλιστα. (ὅρα Κικέρων) ἐμπλήσαντες τέλος κάντων τὰς ἐπιθυμίας ἐκ τῆ αἵματος τοσύτων λαμπρῶν πολιτῶν, ἐπέστρεψαν εἰς διωγμὸν τῆ Βρύτυ καὶ Κασσίυ τῶν φονέων τῆ Καίσαρος. τὺς ὁποίυς ἀπαντήσας ὁ Α'ντώνιος ἐν Φιλίπποις, καὶ ἐλθὼν εἰς μάχην, ἐνίκησε. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν δημοκρατικῶν τύτων ἀνδρῶν, οἱ τῆς Ρ'ώμης τύραννοι διένειμαν ἑαυτοῖς τὴν ἀρχὴν, ὡς μίαν γῆν ἐκ κληρονομίας, καὶ ὁ μὲν Α'ντώνιος ἔλαβε τὴν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Συρίαν,

καὶ τὴν Α'σίαν. καὶ ἐντεῦθεν ἐβιάσθη νὰ κατ'πολεμήσῃ τὺς Πάρθυς. ἀλλὰ τῆτο κατώρθωσε μόνον διὰ τῶν στρατηγῶν τυ, αὐτὸς δὲ δὲν ἔδειξεν ἐν τύτοις ἀνδρεῖαν, ὅτι εἶνε τῆ Καίσαρος μαθητὴς, ἀλλ' ἐκδεδομένος εἰς τὰς ὑπερβολὰς τῆς κακίας, ἔνθεν μὲν ἁρπάζων ἐξ ἀδικίας, ἐκεῖθεν δὲ ἐξοδεύων ἐξ ἀσωτείας· ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἡ Βασιλὶς τῆς Αἰγύπτυ, φοβεμένη τὴν δύναμίν τυ, ἐπροσπάθησε νὰ τὸν καθυποβάλῃ μὲ τὰς ἡδονάς της ὅθεν ἀποσραφεὶς τὰς φαντασίας τῆς συζύγυ Φυλβίας, ἐκυριεύθη εἰς ἐκείνας τῆς Κλεοπάτρας, λαβὼν μίαν τύχην ἐκ διαμέτρυ ἀντίλογον, νὰ κυριεύῃ μὲν τὴν οἰκυμένην, νὰ κυριεύθῃ δὲ ὑπὸ δύο γυναικῶν. ὕτω λοιπὸν ἡ Βασιλὶς τῆς Αἰγύπτυ ἐμέθυσε τὸν Α'ντώνιον μὲ τὰς ἡδονὰς, ὥσε αὐτὸν μὲν τὸν ἔθαψεν εἰς τὰς ἀσωτείας, αὐτὴ δὲ ἀπήλαυσε παρ' αὐτῆ ὅ,τι ἐπεθύμει. καθότι τὴν ἐκήρυξε βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτυ, τῆς Κύπρυ, τῆς Κοίλης Συρίας, μέρυς τινὸς τῆς Κιλικίας, τῆς Α'ραβίας, καὶ τῆς Ι'ουδαίας, τὺς δὲ δύο υἱὺς αὐτῆ ἐξ αὐτῆς, τὺς ἐκήρυξε Βασιλεῖς τῶν Βασιλευόντων, ἐνδύων αὐτὺς βασιλικῶς μετὰ τῆς ἄλλης βασιλικῆς μεγαλοπρεπείας ἁπάσης. τύτων δὲ ἕτω γενομένων ὠργίσθησαν οἱ Ρ'ωμαῖοι βλέποντες νὰ διαφθείρηται τὸ Ρ'ωμαϊκὸν βασίλειον ἐξ αἰτίας μιᾶς γυναικὸς καὶ τῶν ξένων, ἀπεφάσισαν νὰ κινήσυν τὰ ὅπλα κατὰ τῆ Α'ντωνίυ, κινύμενοι πρὸς τῆτο κατὰ δεύτερον λόγον, ὅτι ἀπέβαλε καὶ τὴν πρώτην αὐτῆ γυναῖκα τὴν Ο'κταβίαν ἀδελφὴν ὖσαν τῆ Ο'κταβιανῆ, μὲ πρόφασιν ὅτι παίζων τὰ χαρτία

τῆς τύχης κατὰ τῦ Ο'κταβιανῦ, δὲν ἐπετύχαινε ποτὲ κατὰ τὴν ἐλπίδα. ἐξάλλ λοιπὸν ὁ Ο'κταβιανὸς κατ' αὐτῦ, ϗ ἀπαντηθέντων τῶν ἑκατέρωθεν ναυτικῶν ἐν τῷ Α'κτίῳ τῆς Η'πείρε κατὰ τὸ 31 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἐνικήθη ὁ Α'ντωνιος κατὰ κράτος, μετέσχε δὲ ϗ αὐτὴ ἡ ἰδία Κλεοπάτρα τῆς μάχης, ἔχυσα εἰς βοήθειαν τῦ Α'ντωνίυ ἐξήκοντα ναῦς. τραπεὶς δὲ εἰς φυγὴν, ἔμαθεν ὅτι διεφθάρη ϗ κατὰ γῆν ὁ στρατὸς. ϗ τῦτο ἐξάβη τόσον λυπηρὸν εἰς αὐτὸν, ὥσε προσπαθῦσε νὰ πίη τὸ ὕδωρ τῆς λήθης ϗ δὲν ἐδύνατο, νῦν μὲν ἀπομακρυνόμενος εἰς τὰς ἐρημίας, νῦν δὲ ἐκδιδόμενος εἰς τὰς ἀσωτείας. τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος εἰσέρχεται ὁ Ο'κταβιανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ϗ κυριεύει εὐθὺς τὸ Πηλύσιον. ὁ δὲ Α'ντώνιος ἐξυπνήσας μικρὸν, ἐκτύπησε τὸ ἱππικὸν τῦ ἐχθρῦ ϗ τὸ ἐσκόρπισεν εἰς Φυγὴν, πλὴν ὅλος αὐτῦ ὁ στρατὸς ϗ ὅλον τὸ ναυτικὸν ἀποσάντες, προσεχώρησαν εἰς τὸν Ο'κταβιανόν. μονωθεὶς λοιπὸν ὁ Α'ντώνιος, ϗ ἀπελπισθεὶς ὁλοκλήρως, ἐκάλεσε τὸν Ο'κταβιανὸν εἰς μονομαχίαν· πρὸς τὸ ὁποῖον ἀνεκρίθη ἐκεῖνος χωρὶς ταραχὴν, ὁ Α'ντώνιος εὑρήτει ϗ ἑτέρας ὁδῦς πρὸς τὸν Ἅδην. ἡ δὲ ἄπιστος Κλεοπάτρα φοβηθεῖσα τὰ περισατικὰ, κατεκλείσθη εἰς ἕνα πύργον, ἀφήσασα παραγγελίαν νὰ εἰπῦν εἰς τὸν Α'ντώνιον, ὅτι ἐφονεύθη αὐτοχειρία. τῦτο μαθὼν ὁ Α'ντώνιος ϗ πισεύσας εὐθὺς, ἠσχύνθη νὰ λάβη παράδειγμα γενναιότητος παρὰ γυναικὸς εἰς τὰς μεγίσας δυσυχίας, ϗ ἔτω παρακαλεῖ ἕνα ἀπὸ τὲς ἀπελευθέρυς τε, ὅς τις ὠνομάζετο Ἔρος, νὰ ἐπιφέρη τέλος εἰς

τὴν ζωήν τε, ϗ ἑπομένως εἰς τὰς ἀπείρως τε δυσυχίας. ἀλλ' ὁ Ἔρος ἐμαχαίρωσε πρῶτος αὐτὸς ἑαυτὸν, ϗ πίπτων ἔδωκε τὸ ξιφίδιον ϗ εἰς τὸν Α'ντώνιον νὰ τὸν μιμηθῆ. τῦτο ἰδὼν ὁ Α'ντώνιος ἐξεφώνησεν, ἔξεσί μοι ποιεῖν τὸ καθῆκον παρὰ γυναικὸς ϗ δῦλε μαθόντα; ϗ ταῦτα εἰπὼν ἐκτύπησε τὸ ξιφίδιον εἰς τὸ στῆθος τε, ϗ μετὰ μίαν σιγμὴν μανθάνει, ὅτι ἡ Κλεοπάτρα ζῆ ἔτι. ἐντεῦθεν θέλει νὰ ἔλθη εἰς αὐτὴν μὲ ὅλην τὴν ῥύσιν τῦ αἵματος εἰς τὸν πύργον. ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἰδῦσα αὐτὸν ἄνωθεν ϗ φοβυμένη νὰ ἀνοίξη τὰς πύλας διὰ τὰ ἐνδεχόμενα, ἐκρέμασε μίαν ἅλυσον ἄνωθεν, ϗ βοηθυμένη ὑπὸ δύο γυναικῶν, τὸν ἀνεβίβασεν ἄνω. καὶ ἐνταῦθα ὀλίγον πρὸ τῦ θανάτε εἶπεν εἰς τὴν Κλεοπάτραν ἐπερειδόμενος εἰς τὸ πρόσωπόν της, ὅτι ἀποθνήσκει εὐχαριςημένος εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, ϗ ὅτι δὲν εἰσχύνεται εἰς τὴν ἥτταν· καθότι Ρ'ωμαῖος ἐνικήθη παρὰ Ρ'ωμαίυ. ϗ ταῦτα εἰπὼν ἀπέθανε μετ' ὀλίγον κατὰ τὸ 30 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν. ὡς τόσον ὁ Α'ντώνιος εἶχε μὲν τὴν ἀνδρίαν τῦ Καίσαρος, ϗ τὴν κλίσιν ὁμοίως πρὸς τὰς ἡδονάς. ὅμως ἐξεδόθη πλέον τῦ δέοντος εἰς τὰς ἡδονάς. ϗ ἐντεῦθεν ἔχατε τὴν ὑπόληψίν τε εἰς τῶν Ρ'ωμαίων τὰς γνώμας, ἔπαθε τόσας δυσυχίας ἐν τῷ πολέμῳ, ἔχασε τὸ βασίλειον, ϗ τέλος ἔθαψε τὰς ἀρετάς τε εἰς τὸν τάφον τῆς λήθης. καθότι αὐτὸς ἐξάβη ἀνὴρ γενναῖος, στρατηγὸς ἐξαίρετος, στρατιώτης δρασήριος, ϗ ἄνθρωπος ἐπιεικὴς ϗ εὐεργετικὸς εἰς τὲς φίλυς τε. μετὰ ταῦτα ὅμως ἐκθοθεὶς

SISMANOGLIO INEDITO

εἰς τὰς ἡδονὰς, συνεμίγη μεθύσοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς, περιφερόμενος εἰς τὸ θέατρον τῶν ἀσωτειῶν, ἐλευθέριος πέρα τοῦ δέοντος ἐν οἷς οὐκ ἔδει μάλιστα. καθότι ἐσκόρπιζεν τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς, καὶ ἔδοσεν εἰς ἕνα τινὰ δοῦλον πεντήκοντα χιλιάδας δραχμὰς χωρὶς νὰ ὑπηρετηθῇ εἰς ἐδὲν ἄξιον παρ' αὐτοῦ. καὶ ἓν δεῖπνον καλὸν τὸν ἐβίασε νὰ δώσῃ μίαν πόλιν εἰς ἕνα μάγειρον. καὶ ἡ ἑτοιμασία μιᾶς τραπέζης ἐδύνατο νὰ θρέψῃ χιλίους ἀνθρώπους. ἐντεῦθεν ἔλεγεν ὁ Καίσαρ ἐμπαίζων περὶ αὐτοῦ. ἐφοβήθησάν με οἱ τοιοῦτοι. αἱ γὰρ χεῖρες αὐτῶν ἐδιάθεσαι θρέπεσθαι ἄνδρι, οὐκ ἂν εἴησαν δυνηθεῖσαι τὸ ξίφος. ὁ δὲ Ἀντώνιος εἶχε δύο υἱοὺς ἐκ τῆς πρώτης γυναικὸς τῆς Φυλβίας. ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπαλεῖτο Ἀντώνιος ὁ νέος, τὸν ὁποῖον ὁ Αὔγουστος ἐφόνευσεν εἰς ἕνα ναόν. ὁ δὲ δεύτερος ὠνομάζετο Ἴουλος Ἀντώνιος, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ἡ ψῆφος τῆς Γερουσίας.

Ἀντώνιος Γάιος θεῖος τοῦ Τριανδρικοῦ Ἀντωνίου τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου, καὶ υἱὸς τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ περιφήμου ἐν Ῥώμῃ Ῥήτορος. ἀπεβλήθη δὲ ἔτος ἀπὸ τῆς Γερουσίας ὑπὸ τῶν Τιμητῶν (Κηνσώρων) δι' αἰσχρόντι πολίτευμα. μετὰ ταῦτα ὅμως ἀνέλαβε τὸ ἀξίωμα, καὶ ἔγινεν Ὕπατος μετὰ τοῦ Κικέρωνος. κελευσθεὶς δὲ νὰ καταπολεμήσῃ τὸν Κατιλίναν, ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς πάθους τῆς ποδαλγίας. ἐκ τούτου δὲ ἐστάλη εἰς Μακεδονίαν Ἀνθύπατος, ἔνθα πολλὰς ἀδικίας πράξας καὶ ἁρπαγὰς, καλεῖται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν Ῥώμην.

Μέτελλος Κύντος Καικίλιος Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων ἐγένετο κατὰ τὸ 60 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου. ἐξάθη Πραίτωρ ὑπατεύοντος τοῦ Κικέρωνος, ἔδειξε δὲ μεγάλην ἀνδρίαν, ἀνθισάμενος εἰς τὸν φρενὸν τοῦ Κατιλίνου· ὅστις ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Κισαλπίνων. ἔλαβε δὲ μετὰ τὴν Πραιτωρίαν τὴν διοίκησιν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. ἔλαβε δὲ εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κλοδίου, ἥτις ἀτιμάσασα αὐτὸν μὲ τὰς ἀσελγείας της, τέλος πάντων καὶ τὸν ἐφαρμάκωσεν. ἀποθανόντος δὲ τοῦ Μετέλλου κατὰ τὸ 57 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ Κικέρων ὡς φίλον εἰλικρινῆ καὶ σύμβουλον ἐξαίρετον.

Λέντλος Μαρίνας Ὕπατος τῶν Ῥωμαίων περίφημος εἰς ἀνδρίαν καὶ διὰ τὸν ἐκφωνηθέντα ἐπ' αὐτῷ λόγον παρὰ τοῦ Κικέρωνος. ἔδειξε δὲ ἀνδρίαν κατὰ τοῦ Μιθριδάτου κατὰ τὸ 62 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου.

Γάιος Κάσσιος Λογγῖνος κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξάθη Θησαυροφύλαξ τοῦ Κράσσου, ἔνθα καὶ ἔδειξε τὴν ἀνδρίαν του κατὰ τῶν Πάρθων, ἐκδιώξας αὐτοὺς τῆς Συρίας. ἑνωθεὶς δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πομπηίου, ἐνικήθη καὶ αὐτὸς ἐν Φαρσάλοις κατὰ τὸ 48 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου. ὁ δὲ Καίσαρ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν τὴν ζωήν. αὐτὸς ὅμως ἀχαρισήσας ἐπεβούλευεν ἐξ ἐναντίας τοῦ ἰδίου ἐλευθερωτοῦ τὴν ζωήν. τοῦτο δὲ, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἀποκαλυφθέντος, ἀπεκρίθη ὁ Καίσαρ εἰς τοὺς πείθοντας αὐτὸν φίλους του νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Δολαβέλλαν. ὅμως δεν τοὺς φοβεῖτο τῶν νέων τοὺς εὐειδεῖς καὶ ἡδυ-

παθόντας, ἀλλὰ τὸς κατεσκληκότας ἐκείνης δὴ κ πλωρεὺς, τὸς αὐχηρότητι κατατηκομένους. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἔγραψεν εἰς τὴν βάσιν ἑνὸς ἀνδριάντος τῦ Βρύτυ τῦ εἰσάξαντος εἰς τὴν Ρ'ώμην τὴν δημοκρατίαν, εἰθε ἔζης ἔτι. ἄλλοτε δὲ διεσκόρπισε ἐγκμμάτια περιέχοντα ταῦτα ὑσύγε τῷ ὄντι ὁ ἀληθὴς Βρῦτος, ἐπειδὴ κοιμᾶσαι. ταῦτα δὲ ἦσαν διεγερτικὰ πρὸς τὸν ζῶντα Βρῦτον εἰς τὸ νὰ δώσῃ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποσασίας κατὰ τῦ Καίσαρος πρὸς μίμησιν τῦ παλαίποτε Βρύτυ. φονευομένυ δὲ τῦ Καίσαρος, εἰς τῶν συνωμοτῶν δὲν εἶχε τόπον πόθεν νὰ κτυπήσῃ τὸ ξίφος, βάλε, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Κάσσιος, κἂν βάλης ἐμὲ αὐτόν. μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀντώνιος κ Ὀκταβιανὸς ἐνωθέντες κατὰ τῶν φονέων τῦ Καίσαρος, τὸς ἀπήντησαν ἐν Φιλίπποις· ἔνθα ὁ μὲν Κάσσιος ἐνικήθη παρὰ τῦ Ἀντωνίυ, ὁ δὲ Βρῦτος ἐνίκησε τὸν Ὀκταβιανόν. ἀλλ' ὁ Κάσσιος ἀπελπισθεὶς ἐξ ἀγνοίας τῆς νίκης αὐτῆς, ἐλθὼν εἰς τὴν ἰδίαν σκηνὴν, ἐφονεύθη ὑπότινος τῶν ἀπελευθέρων, κελευσθέντος εἰς τῦτο παρὰ τῦ ἰδίυ κατὰ τὸ 42 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ. (ἴδε Ἀντώνιος) εἰς τῦτον λοιπὸν ὁ Βρῦτος ἔδωκε τὸ ὄνομα, ἔσχατος τῶν Ρ'ωμαίων. ὁ δὲ Βαλλέϊος Πατέρκελος ὁμιλῶν περὶ Βρύτυ κ Κασσίυ ἐκ παραλλήλυ, λέγει, ὅτι ὁ μὲν Κάσσιος ἦτον στρατηγὸς ἐμπειρότερος, ὁ δὲ Βρῦτος τιμιώτερος ἄνθρωπος, εἰς τρόπον ὅτι νὰ θέλῃ τις νὰ ἔχῃ φίλον τὸν Βρῦτον, κ νὰ μισῇται μᾶλλον νὰ ἔχῃ τὸν Κάσσιον ἐχθρόν. ὡς τόσον ὁ Κάσσιος ἦτον ἀνὴρ πεπαιδευμένος, καταγινόμενος εἰς

τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπικύριος μᾶλλον. ἔτος ἐκώλυε τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, μὲ λόγον νὰ λειποτακτήσωσιν οἱ στρατιῶται τῦ ἐναντίυ, ὡς ὑσερέμενοι τῶν ἀναγκαίων.

Μάρκελλος (Μάρκος Κλαύδιος) ἐφάνη εἰς τὰς ἐμφυλίυς πολέμυς, λαβὼν τὸ μέρος τῦ Πομπηίυ κατὰ τῦ Καίσαρος. ὁ δὲ Καίσαρ νικήσας, ἐξώρισεν αὐτὸν, ἔπειτα δὲ δεήσει τῆς Γερυσίας τὸν ἀνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐξορίας. ἔτος δὲ εἶναι ἐκεῖνος, περὶ ὃ ἔχει ὁ Κικέρων τὸν περίφημον λόγον ἐπιγεγραμμένων ὑπὲρ τῦ Μαρκέλλυ.

Κάτων τῆς Οὐτρίκης (D'utrique) ἔτως ὀνομαζόμενος, ἐπειδὴ ἀπέθανεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν. ἔτος ἔδειξε μέγαν ζῆλον διὰ τὴν πατρίδα, κ ἀρετὴν μέχρις ἡρωϊσμῦ. διδόντος δὲ αὐτῷ τῦ Ὑπάτυ Γελλίυ δῶρα στρατιωτικὰ, δὲν τὰ ἐδέχθη, λέγων ὅτι δὲν εἶναι ἔτι ἄξιος τῶν τοιύτων. λαβὼν δὲ τὸ ἀξίωμα τῦ Θησαυροφύλακος, δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀπὸ τῦ θησαυρῦ τὸν μισθὸν, τὸν ὁποῖον ὁ Σύλλας εἶχε νομοθετήσῃ εἰς τὸς δορυφόρυς του, εἶχε δὲ τοιαύτην αὐχηρότητα ἠθικὴν ἐξ αἰτίας τῆς στοικῆς φιλοσοφίας, τὴν ὁποίαν ἐνηγκαλίσθη κατά τε τὸ θεωριτικὸν κ τὸ πρακτικόν. καθότι ἐπαγγέλλετο νὰ εἶναι τῷ ὄντι, ἢ νὰ φαίνηται ἄνθρωπος. κ ὅσον ὀλιγώτερον ἐπεθύμει τὴν δόξαν, τόσον αὐτὴ ἐφαίνετο μᾶλλον νὰ τὸν ζητῇ. ἐζήτησε δὲ ποτὲ τὸ ἀξίωμα τῦ Δημάρχυ μὲ σκοπὸν μόνον νὰ ἐμποδίσῃ ἕνα κακὸν ἄνθρωπον νὰ τὸ λάβῃ. ἐνώθη δὲ μετὰ τῦ Κικέρωνος κατὰ τῦ Κατιλίνυ τὸ 62 ἔτος πρὸ τῦ σω-

τηρίᾳ, ϗ μετὰ τῶν χρηςῶν πολιτῶν κατὰ τῦ Καίσαρος. ἐναντιώθη κατὰ τῶν πανεργιῶν τῦ Πομπηίᾳ ϗ Καίσαρος, ὅτε ἦσαν ἔτι ἡνωμένοι. ϗ αὖθις ἐπροσπαθησε μετὰ ταῦτα νὰ τὲς ἑνώσῃ ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ. τέτε δὲ μὴ γενομένε, ἦλθεν εἰς τὸ μέρος τῦ Πομπηίε, τὸν ὁποῖον ὠνόμιζεν ὑπερασπισὴν τῆς δημοκρατιας, τὴν ὁποίαν ὅσον ἄπω ἐπαπείλει ὁ ἀντίζηλος Καίσαρ νὰ τὴν ἀνῃρώσῃ. αὐτὸς δὲ ἐμαυροφόρησεν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῦ ἐμφυλίε πολέμε, μὲ ἀπίφασιν, ἐὰν μὲν νικήσῃ ὁ Καισαρ, νὰ φονευθῇ, ἐὰν δὲ νικήσῃ ὁ Πομπήιος, νὰ ἐξοριωθῇ. γενομένης δὲ τῆς ἐν Φαρσάλοις μάχης, ϗ βεβαιωσάσης τὴν τύχην τῆς Ῥώμης, αὐτὸς κατεκλείωθη εἰς τὴν Οὐτρίκην ἔνθα νὰ ἐκτελέσῃ τὸν μεμελετημένον σκοπόν τε. ἀποχαιρετήσας δὲ τὲς υἱὲς τε ϗ φιλες, ἀπέδειξεν εἰς αὐτὲς, ὅτι ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ϗ ὁ ἀχρεῖος εὑρίσκεται πάντοτε δοῦλος. ἐντεῦθεν δὲ διελθὼν μέρος τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διαλόγων τῦ Πλάτωνος περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, ἔπειτα δοκιμάσας τὴν ἀκμὴν τῦ ξιφιδίε, ϗ ἀφήσας αὐτὸ ἐκεῖτε πλησίον, εἶπεν, ἐγὼ εἰμὶ τοίνυν κύριος ἐμαυτῦ. ἔπειτα ἀναγνώσκων ἐκ δευτέρε τὸν Πλάτωνα, ἀπεκοιμήθη, ϗ ἐξυπνήσας τὸ πρωΐ, ἔλαβε τὸ ξίφος, ϗ τὸ ἔχωσεν εἰς τὸ σῶμάτε κατὰ τὸ 45 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε, ἐν ἡλικίᾳ 48 ἐτῶν. περὶ τέτε εἶπε τις τῶν σοφῶν, „ὅτι ἐὰν ὁ Κάτων ἔζη εἰς τὴν δημοκρατίαν, ἤθελε „δώσῃ μίαν ἄλλην μορφὴν εἰς τὰ πράγματα." ἄλλος δέτις ἀντιλέγων πρὸς ταῦτα, εἶπεν ἐκεῖνο, ὁ

Κάτων πολιτευόμενος κατὰ τὲς νόμες τῆς δημοκρατίας τῦ Πλάτωνος, μεταξὺ ἀνθρώπων κακύργων, δὲν ἐδύνατο νὰ λάβῃ δυνάμεις ϗ νὰ κατορθώσῃ τὲς σκοπές τε. εἰς δὲ τὸ παράλληλον αὐτῦ ϗ τῦ Κικέρωνος εὑρίσκονται ταῦτα, „ἡ μὲν ἀρετὴ ἠκολέθει „Κικέρωνι, ἡ δὲ δόξα τῷ Κάτωνι. ϗ ὁ μὲν Κικέ„ρων ἐνόμιζεν ἑαυτὸν πρῶτον ἀπάντων, ὁ δὲ Κάτων „ἐπελανθάνετο ἑαυτῦ. ϗ ἔτος μὲν ὑπερησπίζετο „τὴν δημοκρατίαν διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον ἁπλῶς, „ὁ δὲ Κικέρων, διὰ νὰ δοξάζηται ἐν αὐτῇ. ὅταν „προνοῆσεν ὁ Κάτων, ἔτρεμεν ὁ Κικέρων. ὅπε δὲ „ἤλπιζεν ὁ Κάτων, ἐνεπιςεύετο ὁ Κικέρων. ὁ Κά„των ἀδιαφόρως ἐνεργῆσε τὰ πάντα, ὁ δὲ Κικέ„ρων διὰ μυρίων παθῶν." ἔδειξε δὲ ὁ Κάτων τὸ ἀμετάβλητον τῆς γνώμης τε ϗ τὸ ἀυσηρὸν τῦ χαρακτῆρος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. καθότι ὄντος Δημάρχε τῦ Δρύσε τῦ θείε αὐτῦ, ἦλθον πολλὰ ἔθνη τῆς Ἰταλίας σύμμαχα τῶν Ῥωμαίων ἐπιθυμῆντες νὰ ἑνωθῶν ϗ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ῥώμης, ϗ νὰ λάβωσι τὸ ὄνομα συμπολῖται. Πομπήδιος δέ τις ὁ πρῶτος αὐτῶν ἔρχεται εἰς τὸν Κάτωνα μικρὸν ἤδη ὄντα, ϗ ζητεῖ παρ' αὐτῦ μετὰ ἀσεϊσμῶν τὴν σύσασιν εἰς τὸν θεῖόν τε. ὁ δὲ Κάτων ἐσιώπα, δεικνύων ἐντεῦθεν, ὅτι ἀπαρέσκεται εἰς τὸ ζήτημά τε. ὁ δὲ Πομπήδιος ἐβίαζε τὸ παιδίον εἰς ἐκτέλεσιν τῦ ζητήματος, ϗ λαβὼν αὐτὸ ἀπὸ τὸ μέσον τῦ σώματός τε, τὸ ἔφερεν εἰς τὸ παράθυρον, προσποιέμενος νὰ τὸ ἀφήσῃ νὰ πέσῃ κάτω, ἐὰν ἀποσραφῇ εἰς τέλος τὸ ζήτημά τε, ἀλλ' ὁ φόβος δὲν κατώρθωσεν ἐδὲν πλέον

τῆς παρακλήσεως. τότε ὁ Πομπήδιος ἀνακομίσας αὐτὸν εἰς τὸ μέσον, εἶπεν, ὦ τῆς εὐτυχίας τῶν συμμάχων, ὅτι αὐτοῦτὸ παιδίον, τοῦτο αὐτὸ παιδίον ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνήρ. ἄλλως γὰρ ἀδιαφίλονεικον ἂν σχοίημεν ψῆφον. τὸ δὲ μῖσος αὐτοῦ πρὸς τὴν τυραννίαν ἐφάνη ἔτι ἐκ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ὡς διηγεῖται ὁ Πλούταρχος· Σαρπηδὼν ὁ παιδαγωγὸς αὐτοῦ, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σύλλα Δικτάτωρος ὄντος εἰς θεωρίαν τῶν αἱματωμένων ἔτι κεφαλῶν τῶν ὑπ' ἐκείνου φονευθέντων. ὁ δὲ Κάτων ἐρώτησε, ποῖος ἐφόνευσε τοσούτους Ῥωμαίους; ὁ Σύλλας, ἀπεκρίθη ὁ Σαρπηδών. τίδε; ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ὁ νέος μαθητὴς, ὁ Σύλλας ὁ ἀποκτείνας τοσούτους αὐτὸς περίεισι; δός μοι, ὦ Σαρπηδών, τὸ σὸν ξίφος, ἵνα ὠθήσω κἀγὼ εἰς τὴν καρδίαν ἐκείνου, καὶ ἔτως ἐλευθερώσω τὴν πατρίδα. ἐπρόφερε δὲ τέτοιες τὰς λόγους μὲ τόσον τόνον καὶ αὐθαδείαν μεγαλοφώνως, ὥστε ὁ Σαρπηδὼν ἐτρόμαξεν ἔκτοτε. καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐφύλαττε τὸν μαθητὴν μὲ περισσοτέραν φροντίδα νὰ μὴ κάμῃ τι, τὸ ὁποῖον ἤθελε τόλμα τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων νὰ τὸ φέρῃ καὶ εἰς τὴν μνήμην. ἐπεμελεῖτο δὲ ὁ Κάτων εἰς τὴν εὐγλωττίαν διὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἔτι ἓν ὅπλον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν εἶπεν εἰς αὐτὸν τις τῶν φίλων. μέμφονται, ὦ Κάτων, οἱ Ῥωμαῖοι τὴν σιωπήν σου. ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα. τύχη ἀγαθῇ, ἤθελε γὰρ μεμφθῆτε ἐὰν εὑρίσκησαι ἐν ἐμοὶ. ὑβριωθεὶς δὲ ὑπό τινος ἠχρεῖτο, ἀπεκρίθη ἡσύχως. ἡ μάχη μεταξὺ σοῦ καὶ ἐμοῦ ἄνισος καὶ ἀνέμοιος, σοῦ μὲν εἰωθότος κακῶς λέγειν καὶ πράττειν, ἐμοῦ δὲ μηδὲν τέτων μήτε πράττοντος μήτε λέγοντος.

Φαρνάκης υἱὸς τοῦ Μιθριδάτου τοῦ Βασιλέως τοῦ Πόντου, ἔκαμε τὸ στράτευμα νὰ ἀποστατήσῃ κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς (ὅστις Μιθριδάτης) ἔμεινε δὲ ἐδέτερος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Πομπηίου καὶ Καίσαρος· ἀλλ' ὁ Καίσαρ στρέψας τὰ ὅπλα κατ' αὐτοῦ κατὰ τὸ 47 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, τὸν ἀφάνισε κατὰ κράτος, καὶ ἐντεῦθεν ἔγραψεν εἴς τινα τῶν φίλων αὐτοῦ, ἦλθον, εἶδον, νενίκηκα· (veni, vidi, vici.) ἔγραψε δὲ τὰς τρεῖς αὐτὰς λέξεις μὲ μεγάλους χαρακτῆρας ἐπάνω τῶν ἁμαξῶν, τὰς ὁποίας ἐφόρτωσεν ἀπὸ λάφυρα, καὶ τὰς ἐδιώρισε νὰ ἀκολουθῶσιν τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ εἰς τὸν θρίαμβον.

Γνεῖος καὶ Σέξτος υἱοὶ τοῦ Πομπηίου, ὃ ἀποθανόντος, ἔκαμαν μίαν στρατιὰν δυνατὴν ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ· ἀλλ' ὁ Καίσαρ ἐλθὼν κατ' αὐτῶν, τοὺς ἐνίκησεν εἰς τὴν μάχην τῆς Μένδας κατὰ τὸ 45 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ὁ μὲν Γνεῖος ἐφονεύθη αὐτόθι, ὁ δὲ νεώτερος Σέξτος διαβὰς εἰς τὴν Σικελίαν, τὴν ἐκυρίευσε· μετ' ὀλίγον ὅμως νικηθεὶς ἐν μεγάλῃ ναυμαχίᾳ, παρὰ τοῦ Αὐγούστου καὶ τοῦ Λεπίδου, ἔφυγεν εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἑπτὰ μόνας ναῦς, ἐν ᾧ εἶχε πρότερον 350, ἀδύνατος δὲ ὢν πλέον εἰς πόλεμον, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ὅπου ἐφονεύθη δι' ἐνεργείας τοῦ Ἀντωνίου κατὰ τὸ 35 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου.

„Σέξτος· ἴδε ἀνωτέρω Γνεῖος.

„Βρῦτος (Μάρκος Ἰούνιος) υἱὸς τοῦ Ἰουνίου Βρούτου καὶ τῆς Σερβιλίας ἀδελφῆς τοῦ Κάτωνος· αὐτὸς ἐνόμιζεν ὅτι κατάγεται πρὸς μὲν πατρὸς ἀπὸ τὸν Βροῦτον τὸν συσήσαντα τὴν δημοκρατίαν, πρὸς δὲ μητρὸς

ἀπὸ τὸν Σερβίλλιον Ἀ᾽χάλα τὸν φονέα Σπυρίδ Μαιτίε· ὅς τις ὡπλίθη νὰ γένῃ τύραννος· ἔλαβε δὲ παράδειγμα εἰς ἐλευθερίαν τὸν θεῖον τε Κάτωνα, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐπ᾽ ὄψιν ἀεὶ· ἐκαταγίνετο δὲ πολὺ εἰς τὴν μάθησιν, εἰς τὰς γλώσσας, ϗ εἰς τὴν εὐγλωττίαν, ϗ ἔλαβε πολλὰς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὲς Ῥήτορας τῶν Ἑλλήνων ϗ τῶν Ῥωμαίων, ϗ ἐντεῦθεν ἐκινήθη εἰς συνωμοσίαν κατὰ τὲ Καίσαρος, λαβὼν μεθ᾽ ἑαυτὲ τὸν Κάσσιον Πραίτωρα ὄντα, καθὼς ϗ αὐτὸς· ϗ ἕτω τὸν ἐφόνευσαν ἐν μέσῳ τῆς Γερουσίας κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὸ τὲ σωτηρίε τῇ 15 μαρτίε· ὁ δὲ Καίσαρ ἤδη ἀποθνήσκων, ϗ ἰδὼν τὸν Βρῦτον ἐν τοῖς φονεῦσι μὲ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας, εἶπε, ϗ σὺ ἕτως, ἀγαπητέμοι Βρῦτε! ἔπρεπε νὰ δώσῃ μίαν τοιαύτην τριφερὰν μέμψιν ὁ Καίσαρ εἰς τὸν Βρῦτον, τὲ ὁποίε ἐσάθη, ὡς λέγυσιν, δεύτερος πατὴρ, μεταχειριζόμενος αὐτὸν ὡς υἱὸν ἀκριβὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Βρῦτος ἐχρεώσει ὐ μόνον τὸ ζῆν, ἀλλὰ ϗ πᾶσαν τὴν εὐτυχίαν· ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐν Φαρσάλλοις μάχην ἡ πρώτη φροντὶς τὲ Καίσαρος ἦτον νὰ προμηθεύσῃ τὴν ζωὴν αὐτῆ· ὁ ἐνθουσιασμὸς ὅμως εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὑπερέβη τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν εὐεργέτην· ὁ Κικέρων, ὅς τις ἔδειξεν ἄκραν σπουδὴν ϗ αὐτὸς περὶ τῆς ἐλευθερίας, εἶπεν, ὅτι οἱ συνωμόται κατώρθωσαν ἕνα σκοπὸν νήπιον μὲ μίαν ἀνδρίαν ἡρωϊκὴν, ἐπειδὴ κόψαντες μόνον τὸ δένδρον, ἀφῆκαν τὰς ῥίζας αὐτῆ· καθότι ὁ Βρῦτος ἐφόνευσε μὲν τὸν εὐεργέτην τε, ἀλλ᾽ ἀφήσας τὲς φίλυς ἐκεῖνε ϗ τὲς ὁμοφρονας, ἔπραξεν ἔργον ἀχάριτον, ἐξ ἕ ἡ δημοκρατία δὲν ὠφελήθη· ἐπειδὴ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἀνέκυψεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν τάφον ἐκείνε· τὸ δὲ πλῆθος ἰδόντες εἰς τὴν ταφήν τε ἕνα κομίτην μὲ μεγάλην ὐρὰν, ἐπίστευσαν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἀνέβη εἰς ὐρανὲς· ϗ ἐντεῦθεν ὁ Ἀντώνιος ϗ ὁ Ὀκταβιανὸς ἐκίνησαν τὸ μῖσος τῆ δήμυ κατὰ τῶν φονέων, ϗ ἕτω αὐτὲς μέχρι Μακεδονίας, ἦλθον εἰς μάχην ἐν τοῖς Φιλίπποις, ἔνθα ὁ Βρῦτος μὲ μίαν ἡρωϊκὴν ἀνδρίαν ἐνικήθη ἐξ ὁλοκλήρυ, ϗ ἀτελπιθεὶς ἐφονεύθη ἀφ᾽ ἑαυτῆ τὴν ἀκόλυθον νύκτα.

Πάνσας (Γάϊος Βίδιος) ἔγινεν Ὕπατος μετὰ τὲ Ἵρτιε φίλος ὤν, ὥσπερ ϗ ὁ Ἵρτιος, ϗ μαθητὴς τῆ Κικέρωνος· ἐνώθη πρῶτον μετὰ τῆ Καίσαρος, ϗ ἔπειτα μετὰ τῆ Ὀκταβιανῆ, μετὰ τὲ ὁποίε ϗ ἐπολέμησε κατὰ τῆ Ἀντωνίε· ἐν μιᾷ δὲ μάχῃ ἐν τῇ Πολωνίᾳ, ὅπυ αὐτὸς ἐμβῆκε πολὺ εἰς τὸν κίνδυνον, ἐπληγώθη, ϗ μετ᾽ ὀλίγον καιρὸν ἀπεθανε.

Ἵρτιος· ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὸ Πάνσας· ϗ παρακατιὼν Ὀκταβιανός.

Ὀκταβιανὸς (Αὔγυστος Γάϊος Ἰύλιος Καίσαρ) υἱὸς τῆ Ὀκταβίυ ϗ τῆς Ἀκκίας θυγατρὸς τῆς Ἰυλίας ἀδελφῆς τῆ Καίσαρος, ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ τῷ 63 ἔτει πρὸ τὲ σωτηρίε· διηρημένης δὲ τῆς γενεᾶς τῶν Ὀκταβίων εἰς δύο εἰς Γνεῖυς, ϗ Γαῖυς, οἱ μὲν Γνεῖοι ἐκάθησαν ἄνωθεν λαμπροὶ εἰς τὴν δημοκρατίαν· οἱ δὲ Γάϊοι, ἐξ ὧν κατήγετο ϗ ὁ Ὀκταβιανὸς μόλις ἐν τῇ κατασκαφῇ τῆς Καρχηδόνος ἐξῆλθον

ἀπὸ τῶν Ἰ'κτείων τὴν τάξιν· ὁ δὲ προπάππος τῦ Ο'κταβιανῦ ἦτον Δήμαρχος στρατιωτικὸς ἐν τῇ Σικελίᾳ· ὁ ἐκγονὸς αὐτοῦ ὅμως ἔφθασεν ἀπὸ ἁπλῆς συμπολίτης εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς μεγαλειότητος, μονάρχης γενόμενος πάσης τῆς οἰκυμένης· ἀποθνήσκοντος δὲ τῦ πατρὸς αὐτῦ, ἦτον τετραετὴς, ϗ Φονευθέντος τῦ Καίσαρος, ἔμεινεν αὐτὸς δεκαοκτὼ ἐτῶν κατὰ τὸ 44 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ· καθ' ὃν χρόνον εὑρεθεὶς εἰς τὴν Ἀ'πολλωνίαν τῆς Ἑ'λλάδος, εὐθὺς μαθὼν ἦλθεν εἰς Ῥ'ώμην ὡς κληρονόμος τῦ Καίσαρος ἐξ υἱοθεσίας ϗ διαθήκης· ἐλθὼν δὲ ἐξήρτησεν ἑαυτῦ τὴν μὲν Γερυσίαν μὲ τὰς γλυκεῖς τρόπυς τῆς πολιτικῆς, τὸν δὲ δῆμον μὲ τὰς ἑορτὰς καὶ ἀγῶνας· τὰ ὁποῖα ἔδιδεν ἐλευθερίως εἰς τὸ κοινόν· ἡ δὲ Γερυσία θέλυσα νὰ ἀντιτάξῃ αὐτὸν εἰς τὴν δίναμιν τῦ Ἀ'ντωνίυ, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ἐχθρὸν τῶν Ῥ'ωμαίων, ἀνέσησεν εἰς τιμήν τε ἕνα ἀνδριάντα, ϗ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξυσίαν μὲ τὲς Τ'πάτες· τὴν ὁποίαν ϗ μετεχειρίσθη ἐν εὐτυχίᾳ· καθότι νικηθέντος τῦ Ἀ'ντωνίυ ἐν τῇ Μοδήνῃ, ϗ τῶν δύο Τ'πάτων τῦ Πάνσα ϗ Ἱ'ρτίυ φονευθέντων αὐτόθι, ἔμεινε μόνος ὁ Ο'κταβιανὸς κύριος πάσης τῆς στρατιᾶς· ὁ δὲ Πάνσας ἀποθνήσκων ἤδη, ἐκοινολόγησεν εἰς τὸν Ο'κταβιανὸν τὸν μυσικὸν σκοπὸν τῆς Γερυσίας, ὅτι σκεύδει δῆθεν νὰ ἀδυνατίσῃ αὐτὸν ϗ τὸν Ἀ'ντώνιον κατατριβομένυς ὑπ' ἀλλήλων τῷ πολέμῳ, ϗ ἵνα νὰ δώσῃ τῆς δημοκρατίας τὰς ἡνίας εἰς τὰς χεῖρας τῶν φίλων τῦ Πομπηΐυ· ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Ο'κταβιανὸς ἤρξατο νὰ φιλωνεται πρὸς τὸν ἀντίζηλόν τε Ἀ'ντώνιον, ἐνδυναμωθέντα ἤδη μὲ τὴν ἕνωσιν τῦ Λεπίδυ· αὐτοὶ δὲ οἱ τρεῖς στρατηγοὶ ἐλθόντες εἰς ὁμιλίαν, συνέσησαν τὸ λεγόμενον Τριανδρον, συμφωνήσαντες νὰ διαμοιραθῶσιν ϗ ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῶν Ῥ'ωμαίων, καὶ τὴν ὑπέρτατον δύναμιν εἰς πενταετίαν, μὲ τὴν ὀνομασίαν, Τριανδρον ἐπανορθωτικὸν τῆς δημοκρατίας μετὰ δυνάμεως ὑπατικῆς· συνώμοσαν δὲ προσέτι νὰ συνδιαφθείρωσιν ἐκ συμφώνυ πάντα τὸν ἀνθισάμενον εἰς τὲς κενοδόξες σκοπὲς των· ἐφιλονείκησαν δὲ πρὸς ἀλλήλυς μὲ ὅλον τῦτο περὶ τῶν καταδικασθησομένων εἰς θάνατον, ἀλλὰ τέλος πάντων παρεχώρησαν εἰς ἀλλήλυς τὲς φίλυς ϗ συγγενεῖς των· καὶ ὁ Ο'κταβιανὸς ἔδωκε τὴν κεφαλὴν τῦ Κικέρωνος τῦ εὐεργέτυ, ϗ ὡς εἰπεῖν τῦ πατρὸς εἰς τὰς χεῖρας τῦ Ἀ'ντωνίυ, ὅς τις ἔδωκε ϗ αὐτὸς εἰς ἀλλαγὴν τὴν κεφαλὴν τῦ θείυ τε, ϗ ὁ Λέπιδος ὁμοίως τῦ ἀδελφῦ τε· αὐτὴν δὲ τὴν συμφωνίαν τῦ αἵματος τὴν ἐπεβεβαίωσαν μὲ τὴν ὑπόχεσιν τῦ συνοικεσίυ τῦ Ο'κταβιανῦ ϗ τῆς Κλωδίας τῆς προγονῆς τῦ Ἀ'ντωνίυ· συνομόσαντες λοιπὸν ταῦτα οἱ Τύραννοι ἔτοι, ἦλθον εἰς τὴν Ῥ'ώμην, ϗ ἐδημοσίευσαν τὴν καταγραφὴν τῶν καταδικασθέντων, ϗ ἐν ταὐτῷ τὴν ἔφερον ϗ εἰς πρᾶξιν, φονεύσαντες ὑπὲρ τὲς τριακοσίες Σενάτωρας, ϗ διακοσίες ἔτι Ἱ'ππεῖς· ἐνταῦθα παρέδιδον πολλοὶ παῖδες τὲς πατέρας εἰς τὸν θάνατον διὰ νὰ ὠφελησθῶσιν ἀπὸ τὴν κληρονομίαν ἐκείνων· ἄλλοι δὲ διὰ πάθη ἰδιαίτερα ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀλλήλων, περισσότεροι ἀτὸ τὲς ὑπὸ τῦ Τριανδρικῦ καταδικασθέντας, ἔχοντες ἕκασος πρόφασιν μόνον δικαιοσύνης,

ὡς μὲ ψῆφον τρόπον τινὰ τῆ Τριανδρικῆ, τὸ ὁποῖον εἰς μίαν πόλιν εὐνομημένην, ἀναίσχυντον ὂν, ἄπιστον, πονηρὸν, ἀχάριστον, ἀκόρεστον, καὶ αἱμοβόρον, ἦτον ἄξιον μυρίων θανάτων· τὸ ὁποῖον διὰ πλεονεξίαν ἐπεφόρτωσεν ἕνα φόρον ὑπέρμετρον εἰς τὰς γυναῖκας καὶ παῖδας τῶν φονευθέντων, διὰ νὰ μὴν ἀποφανῆν ἔτοι οἱ ἐκδικηταὶ τῆ αἵματος τῆ Καίσαρος, ὅτι ἐκδίδονται ἁπλῶς εἰς τὴν ἀρπαγήν· ὁ δὲ Ὀκταβιανὸς ἐφάνη καὶ αὐτὸς βάρβαρος ἐκ τῆ ἴσου· καθότι ἐλθόντος πρὸς αὐτὸν τινὸς τῶν καταδικασθέντων, καὶ ζητήσαντος παρ' αὐτῆ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὲς συγγενεῖς τε νὰ τὸν θάψωσι κατὰ νόμες, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ἔτω, μὴ ἐκταράττε· οἱ γὰρ κόρακες ἴξυσι πρόνοιαν τῆ σώματός σε· ὡς τόσον ὁ Ἀντώνιος, καὶ Ὀκταβιανὸς πληρώσαντες ἤδη τὴν λύτσαντων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐκινήθησαν κατὰ τῆ Βρύτε καὶ Κασσίε τῶν φονευσάντων τὸν Καίσαρα, οἵτινες εἶχαν καταφύγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν· γενομένης δὲ μάχης εἰς τῶν Φιλίππων τὸ πεδίον, ἐκέρδησεν ὁ Βρῦτος τὸ πρῶτον τὴν νίκην κατὰ τῆ Ὀκταβιανῆ, ὅς τις προφασιζόμενος μᾶλλον ἀθένειαν δὲν ἦτον παρὼν εἰς τὴν μάχην, ἀλλ' ἐνωθεὶς μετ' αὐτῆ ἔπειτα ὁ Ἀντώνιος, ἐνίκησαν τὸν Βρῦτον, ὅς τις καὶ ἐφονεύθη τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐξ ἀπελπισίας κατὰ τὸ 42 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε· καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτῆ ὑβριθεῖσα τὸ πρῶτον παρὰ τῆ Ὀκταβιανῆ, ἐστάλη εἰς Ῥώμην νὰ πεθῇ εἰς τὴν βάσιν τῆ ἀνδριάντος τῆ Καίσαρος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ λαμπροὶ ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἀπήλαυσαν τὴν χαμερπῆ ταύτην ἐκδίκησιν τέ Ὀκταβιανῆ· ὅς τις ἐπανελθὼν εἰς

τὴν Ἰταλίαν, ἥρπασε τὴν πλέον ὡραιοτέραν χώραν πολλῶν κατοίκων, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὲς στρατιώτας κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ὑπόσχεσιν εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς πίστεώς των καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὰς ὠμάς τε θελήσεις· αὕτη δὲ ἡ τυραννία παρώργισε τὰς καρδίας ἁπάντων, καὶ ὁ Ὀκταβιανὸς διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰς φωνὰς τῶν ἀδικημένων, ἐδανείθη· ἀλλὰ τότε μὴ ἐξαρκέντος εἰς ἀποπλήρωσιν τῆς ζημίας, ἔκλεισε τὰς ἀκοάς τε πλέον εἰς τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἀδικηθέντων, καὶ τὰς ἤνοιξε μετέπειτα μόνον εἰς τὲς ἐπαίνες τῆ Βιργιλίε· ὅς τις δι' ἕν μέρος τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐσερήθη, ἀνεβίβασε τὸν Ὀκταβιανὸν ὑπεράνω πάντων τῶν ἡρώων· ἡ δὲ Φλαμία ἡ γυνὴ τῆ Ἀντωνίε, διὰ νὰ φέρῃ τὸν ἄνδρατης εἰς τὴν Ῥώμην καταβυθισμένον ἤδη ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τῆς Κλεοπάτρας τὰς ἡδονὰς, ἐκίνει σάσιν κατὰ τῆ Ὀκταβιανῆ· ὅς τις παροργισθεὶς ἐπὶ τύτῳ, ἀπέβαλε τὴν θυγατέρα αὐτῆς Κλοδίαν, καὶ ἐδίωξε καὶ αὐτὴν ἐκ τῆς Ἰταλίας· ὁ δὲ Λέκιος ὁ γυναικάδελφος αὐτῆ, λαβὼν τὰ ὅπλα ὑπὲρ αὐτῆς, ἐνικήθη, καὶ ἐλήφθη αἰχμάλωτος παρὰ τῆ Ὀκταβιανῆ· ὁ δὲ Ἀντώνιος ταῦτα μαθὼν, ἀφίνει τὴν ἐρωμένην, καὶ κινῆται νὰ βάλῃ ὅρια εἰς τὴν αὔξησιν τῆ ἀντιζήλε Ὀκταβιανῆ· ἀποθανούσης ὅμως τῆς Φυλβίας, ἀνεκαίνησαν ἐκ δευτέρε τὸν πρὸς ἀλλήλες δεσμὸν, καὶ ὁ Ἀντώνιος ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῆ Ὀκταβιανῆ τὴν Ὀκταβίαν· καὶ ἔτως ἐμοίρασαν ἐπομένως καὶ τὸ βασίλειον, τὸ μὲν ἀνατολικὸν λαβὼν ὁ Ἀντώνιος, τὸ δὲ δυτικὸν ὁ Ὀκταβιανὸς· ὁ ὁποῖος διώξας ἐκ τῆς Σικελίας τὸν νέον

Πομπήϊον, ἠθέλησε νὰ ἑνώσῃ τὴν Ἀφρικὴν εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος, σερήσας τὸν Λέπιδον ἀ τῆς χώρας ἀ τῶν ἀξιωμάτων, πλὴν μόνον τῷ ἄφησε τὸ τῆ μεγάλη Ποντίφηκος· ἐντεῦθεν ἡ δύναμις αὐτῆ ἐγινεν ἐν Ῥ'ώμῃ ἀπεριόριςος· ἀ ἔτως ἔδοσαν εἰς αὐτὸν δημοσίᾳ τὰς μεγίσας τιμὰς, ἐξ ὧν αὐτὸς ἓν μέρος μόνον ἐδέξατο, ἐσήκωσε τὲς φόρες τεθειμένες εἰς τὸν λαὸν ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ, ἀποκατέςησεν ἓν σῶμα σρατιωτικὸν εἰς ἐξάλειψιν τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ λῃςῶν ἀ κακούργων, ἐκαλλώπισε τὴν Ῥ'ώμην μὲ κτίρια πολλὰ εἰς τε χρείαν ἀ ἡδονὴν τῶν Ῥ'ωμαίων, διεμοίρασε μέρος τῆς δημοσίας γῆς εἰς τὲς ἀπομάχης σρατιώτας κατὰ τὴν προδοθεῖσαν ὑπόχεσιν, κατέκαυσε δημοσίας πολλὰς ὁμολογίας πολλῶν Σενατώρων, τὰς ὁποίας εὑρὼν εἰς τὸ κιβώτιον τῆ ἐχάτη Πομπηΐε, ἐδύνατο νὰ μεταχειριθῇ εἰς ζημίαν αὐτῶν· ἐντεῦθεν ὁ δῆμος τῶν Ῥ'ωμαίων νομιζόμενος εὐτυχὴς ἀπὸ τὰς πράξεις τῆ Ὀκταβιανῆ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν Δήμαρχον διὰ βίε· μετὰ δὲ ταῦτα τῆ Ἀντωνίε μὴ δεχομένε εἰς γυναῖκα τὴν Ὀκταβίαν, ἐκινήθη ὁ πόλεμος αὖθις, ἔχων πρὸς τέτῳ ἔτι ἀ ἄλλα αἴτια· γενομένων δὲ τινῶν ἀκροβολισμῶν, ἔδωκε τέλος ἡ ναυμαχία περὶ τὸ Ἄκτιον κατὰ τὸ 31 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε· ἐντεῦθεν ὁ Ἀντώνιος ἀπελπισθεὶς ἀνακαλεῖ τὸν ἀντίζηλον εἰς μονομαχίαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Ὀκταβιανὸς, ὁ Ἀντώνιος εὑρήσει ἀ ἑτέραν ὁδὸν ἐξελθεῖν τῆ βίε· ἡ νίκη λοιπὸν τῆ Ἀκτίε ἔδωκεν εἰς τὸν Ὀκταβιανὸν τὴν μοναρχίαν τῆς οἰκεμένης· ἡ ἐπιείκεια αὐτῆ πρὸς τὲς ἀξιωματικὲς, καὶ

εἰς ὅλες τὲς σρατιώτας ἤθελε φέρῃ μεγίσην τιμὴν εἰς τὸν χαρακτῆρα αὐτῆ, ἂν αἱ προλαβοῦσαι ὠμότητες δὲν ἀπέδιδον ταῦτα εἰς τὴν πολιτικὴν μᾶλλον, ἢ εἰς τὴν προαίρεσιν κατ' εὐθείαν· καθότι αὐτὸς ἐν μὲν τῇ καταγραφῇ τῶν καταδικασθέντων, ἀ μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην ἐσάθη σκληρὸς, ὅτι δὲν εἶχεν ἔτι πλήρη τὴν δύναμιν, τὸ ὁποῖον ἐπόθει· μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ ὅμως νίκην Φθάσας ἤδη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δυνάμεως, ἐνηγκαλίσθη τὴν ἐπιείκειαν πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπεροχῆς ταύτης· χωρήσας δὲ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀ λαβὼν αὐτὴν, ἔδοσε συγγνώμην εἰς τὲς κατοίκες, ἀ ἄδειαν εἰς τὴν Κλεοπάτραν νὰ τιμήσῃ τὴν ταφὴν τῆ ἐρωμένε, τῆ ὁποίᾳ αὐτὸς ἐπροσποιήθη τὸν θρῆνον· μετ' ὀλίγον ὅμως ἐφόνευσε τὸν Καισάριον τὸν υἱὸν αὐτῆ τὸν νεώτερον· ἐπανελθὼν δὲ νικητὴς εἰς τὴν Ῥ'ώμην κατὰ τὸ 29 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε, ἔλαβε τρεῖς θριάμβες, κατὰ τῶν Δαλμάτων, ὅπε ἀ ἐπληγώθη θανάσιμα κατὰ τῆ Ἀντωνίε ἐν τῷ Ἀκτίῳ, ἀ τελευταῖον κατὰ τῆς Ἀλεξανδρείας· εἰς δὲ τὸν θρίαμβον τοῦτον εἶδον τὴν εἰκόνα τῆς Κλεοπάτρας, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἤθελε φέρῃ ὄπιθεν τῆς ἁμάξης, ἐὰν δὲν ἐφονεύετο διὰ τῆς ἀσπίδος (ὅρα Κλεοπάτρα.) ἐντεῦθεν ἐκλείσθη ὁ ναὸς τῆ Ἰάνε, ὅς τις ἐσάθη ἀεὶ ἀνοικτὸς εἰς διάσημα 205 ἐτῶν· ἀ ἐδόθη εἰς τὸν Ὀκταβιανὸν ἡ τιμὴ τῆ Αὐτοκράτορος, ὅς τις ἔχυσε τοσοῦτον ἐμφύλιον αἷμα διὰ νὰ Φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν· ἐδιπλασίασαν ἔτι τὰ θεάματα ἀ τὲς ἀγῶνας εἰς τιμὴν αὐτῆ, ἐγείραντες αὐτῷ ἔτι ἀ ναὲς ἀ βωμὲς, ἀ ἡ

Γερουσία τῷ ἔδωκε τὸ ὄνομα Αὔγουστος· λέγουσι δὲ ὅτι αὐτὸς ἡ θέλησε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορίαν· συμβουλευθεὶς ὅμως τὸν Ἀγρίππαν καὶ τὸν Μηκήνην εἰς τοῦτο, τῷ Ἀγρίππᾳ συγχωρήσαντος, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ Μηκήνου· τὸ δὲ ἀληθὲς, ἐπρόβαλε μὲν ὁ Ὀκταβιανὸς εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ ὁλιγοχρονήσῃ τὴν δύναμίν του, τὴν ὁποίαν τὸν ἐπαρακάλεσαν ἐκεῖνοι νὰ τὴν βασάξῃ, ἀλλὰ τοῦτο ἦτον ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς· „ὁ Σύλλας (λέγει τῶν Γάλλωντις) „θυμώδης ὢν, ἔφερε μὲ βίαν τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν „ἐλευθερίαν, ὁ δὲ Αὔγουστος, πανοῦργος ὢν, τοὺς ἔ„φερεν ἀνεπαισθήτως μετ' ἐπιτηδειότητος εἰς τὴν δουλείαν· „ὅταν ἡ δημοκρατία ἐπὶ τοῦ Σύλλα ἐπανελάμβανε „τὰς δυνάμεις της, πάντες ἐφώναζον κατὰ τῆς τυ„ραννίας, καὶ ὅταν ἐπὶ τοῦ Αὐγούστου ἡ τυραννία ἐνεδυ„ναμώθη, ὡμίλουσαν πάντες περὶ ἐλευθερίας." ἦν δὲ πρὸς μὲν τὸ στρατιωτικὸν μετοδοτικὸς, πρὸς δὲ τὸν λαὸν εὐάρεστος, ἀπὸ δὲ τῶν πεπαιδευμένων ἀχώριστος, καὶ ἐντεῦθεν ἐξώρτησε πάντας ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐθαυμάζετο παντοχοῦ, ὅπου διέτριψεν ἢ πολὺ, ἢ ὀλίγον εἰς τοὺς Γάλλους, ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, ἐν τῇ Σικελίᾳ, ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· λαβὼν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ποντίφηκος τῷ 8 ἔτει πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἔκαυσε τὰ βιβλία τῶν Σιβύλλων, καὶ μετεχημάτισε τὸ Καλενδάριον· καὶ ἔκτοτε ἔδωκε τὸ ὄνομα εἰς τὸν μῆνα Αὔγουστον ὀνομαζόμενον πρότερον Σεξτίλης· καταςήσας τέλος πάντων νόμους εἰς τὸ ὑπήκοόντε, καὶ ἐξαλείψας τὰς καταχρήσεις, εἰσήγαγε τὸν Τιβέριον εἰς τὴν μοναρχίαν, καὶ ἔτως ἀπέθανε ἐν τῇ Νώλῃ

ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν τὸ 14 ἔτος ἀπὸ χριςοῦ· ἀποθνήσκων δὲ εἶπεν εἰς τοὺς Φίλους, ὅτι εὗρε τὴν Ῥώμην κτισμένην μὲ κεραμίδας, καὶ τὴν ἀφήνει κτισμένην μὲ μάρμαρα· αἰσθόμενος δὲ ἀδυναμίαν αὐξάνουσαν κατ' ὀλίγον, ἐζήτησε κάτοπτρον, καὶ ἰδὼν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἀτημελήτους, εἶπε νὰ τὸν κτενίσωσι, καὶ νὰ ξυρίσουν τὸ γένειον· μετὰ δὲ τοῦτο εἶπεν εἰς τοὺς περιοστῶντας, ὑπέπαικταί μοι καλῶς τὸ δράμα; μάλιστα, ἀπεκρίθησαν· ὁ δὲ ἐδευτέρωσε πρὸς αὐτοὺς· κροτήσατε τοίνυν τὰς χεῖρας· ἡ σκηνὴ γὰρ τετέλεσται· ἡ Φήμη ὅμως τὴν ὁποίαν ἔλαβε περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου, δὲν ἐξάθη ἱκανὴ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς νεανικὰς τυραννίας αὐτοῦ· καθότι οἱ ἱςορικοὶ προσάπτουσιν αὐτῷ καὶ αἰσχροτάτην ἀσέλγειαν· καθότι εἰς ἓν συμπόσιον παραλαβὼν γυναῖκα ὑπατικὴν ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τὰς χεῖρας, εἰσῆλθε μετ' αὐτῆς εἰς ἕνα οἰκίσκον πλησίον, καὶ παραμείνας μικρὸν, τὴν ἔφερεν ὀπίσω εἰς τὸ συμπόσιον χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ παντάπασιν· καὶ ταῦτα ποιῶν, ὡμίλουσε πολλάκις περὶ ἀρετῆς, προσποιούμενος καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον εὐλάβειαν, καὶ μέχρι δεισιδαιμονίας πολλάκις· κατὰ δὲ τὸν Σβετώνιον ἐπίστευσεν, ὅτι ἰχθύς τις ἐξελθὼν τῆς θαλάσσης εἰς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ Ἀκτίου, προεμήνυσεν εἰς αὐτὸν τὴν νίκην τῆς μάχης· καὶ μετὰ τοῦτο ἀπαντήσας ὀνηλάτην τινὰ, καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν, πῶς ὀνομάζει τὸν ὄνον, καὶ μαθὼν, ὅτι ὀνομάζεται ὁ ὄνος νικητὴς, ἐπίστευσεν ἐκ τούτου, ὅτι θέλει νικήσῃ, καὶ ἐντεῦθεν κατεσκεύασεν ἀγάλματα ἐκ χαλκοῦ τοῦ ὀνηλάτου, τοῦ ὄνου, καὶ τοῦ ἰχθύος, τὰ ὁποῖα ἔςησεν εἰς

τὸ Καπιτώλιον· ἦν δὲ εἰς πολλὰ μικρὸς ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα δεσποζόμενος παρὰ τῆς Λιβίας τῆς γυναικός τε· ὡς τόσον ᾠκοδόμησαν εἰς τὴν Ῥώμην ναὸς καὶ βωμὸς εἰς τιμήν τε, καθότι διαρκησάσης διὰ πολλοῦ τῆς εἰρήνης, ἔγινεν εὐθυνία, καὶ εὐθυμία εἰς ἡδονάς, καὶ ἐντεῦθεν αἱ τυραννίαι αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς ἐδόθησαν εἰς τὴν λήθην· ὁ δὲ Αἰὼν αὐτοῦ ἐπέδωκε πολὺ εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδὴ ὁ Βιργίλιος, ὁ Ὀβίδιος, ὁ Προπέρκιος ἠνθησαν εἰς τὸν λαμπρὸν τοῦτον χρόνον· ἐξ ὧν οἱ δύο πρῶτοι λαβόντες παρ' αὐτοῦ ἀμοιβὰς, τὸν ἐτίμησαν μὲ τὴν ἀθανασίαν· ὁ δὲ τρίτος ἔγραψε τὴν γενεαλογίαν αὐτοῦ χρονολογικῶς· ἥτις φέρεται καὶ νῦν ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.

Κλεοπάτρα Βασιλὶς τῆς Αἰγύπτου θυγάτηρ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ· ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀφῆκεν ἐν διαθήκῃ τὸν θρόνον εἰς τὸν νεώτερον υἱὸν καὶ εἰς αὐτὴν ἅμα μὲ λόγον νὰ ἔλθει καὶ εἰς γάμον κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ γένους αὐτοῦ κατὰ τὸ 51 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· ὁ δὲ Πτολεμαῖος Διονύσιος ὁ ἀδελφὸς τῆς Κλεοπάτρας, πλεονεξίᾳ τοῦ βασιλεύειν μόνος, ἀπέβαλε τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὴν ἐξώρισε μὲ τὸν μέσον τοῦ Πομπηίου· ὅς τις ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ προτιμήσεως τοῦ δικαίου τὴν Αἴγυπτον· τοῦ δὲ Πομπηίου νικηθέντος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐν Φαρσάλοις, καὶ ὑπὸ τοῦ εὐεργετηθέντος Πτολεμαίου φονευθέντος ἐν Αἰγύπτῳ (ὅρα Πομπήιος) ἔρχεται εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ Κλεοπάτρα εἰς Καίσαρα, καὶ ζητεῖ τὸ δίκαιον παρ' αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦτης· εἶχε δὲ ὅλας τὰς χάριτας, δι' ὧν ἐδύνατο νὰ ἑλκύσῃ τὸν Καίσαρα εἰς τὸ ζητήματης, πρῶτον μὲν ἐπειδὴ ἦτον ἡ ὡραιοτέρα γυνὴ τοῦ καιροῦτης, ἐράσμιος εἰς τὰ κινήματά της, καὶ εὐφυεστάτη εἰς τὸ πολίτευμάτης, δεύτερον πολύγλωσσος μάλιστα, καὶ μηδενὸς ἑρμηνέως ἐν ἐδεμιᾷ γλώσσῃ τῶν πασῶν δεομένη· θέλουσα λοιπὸν νὰ καταπείσῃ αὐτὴ δι' ἑαυτῆς τὸν Καίσαρα εἰς τὸ δικαιόντης, ἔρχεται διὰ νυκτὸς εἰς αὐτὸν, λαθοῦσα τοὺς Αἰγυπτίους φύλακας μὲ τρόπον τοιοῦτον· ὁ ὁδηγὸς αὐτῆς τὴν περιτειλίττει εἰς ἕν δέμα παλαιῶν ἱματίων, καὶ λαβὼν αὐτὴν εἰς τοὺς ὤμους, τὴν ἔφερε λανθάνων διὰ μέσου τῶν φυλάκων εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Καίσαρος· ὅς τις ἅμα ἰδὼν, ἔδωκεν αὐτῇ καὶ τὸ δίκαιον, νὰ συμβασιλεύῃ δηλονότι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦτης· καὶ ὁ κριτήςτης ἐντεῦθεν ἐγένετο καὶ ἐρασὴς ἐν ταὐτῷ, ἐξ οὗ καὶ ἐγεννήθη υἱὸς Καισαρίων ὀνομασθεὶς, καὶ ὑπεσχέθη αὐτῇ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ νὰ τὴν νυμφευθῇ, ἀφ' οὗ καταστήσῃ νόμον μὲ τὴν θέλησιν τῆς Γερουσίας νὰ λαμβάνωσιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅσας γυναῖκας θέλουσιν ἕκαστος καὶ ἐκ τῶν Ῥωμαΐδων καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὁμοίως· ἐλθὼν δὲ εἰς Ῥώμην, ἀνέκησε τὸ ἄγαλμα τῆς ἐρωμένης του εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης πλησίον τοῦ ἀγάλματος αὐτῆς· τοῦ δὲ Πτολεμαίου πνιγέντος ἐν τῷ Νείλῳ, ἔδωκεν ὁ Καίσαρ τὸν θρόνον εἰς τὴν Κλεοπάτραν καὶ εἰς τὸν ἄλλον ἀδελφόντης τὸν μικρότερον ἐνδεκαετῆ ἤδη ὄντα· ἀλλ' ἡ Κλεοπάτρα ἐκ φιλοδοξίας κινουμένη, ἐφαρμάκωσεν αὐτὸν μετὰ τριετίαν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καίσαρος ἔλαβε τὸ μέρος τοῦ Τριανδρικοῦ· ἐντεῦθεν δὲ μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, τὴν ἔφερεν ὁ Ἀντώνιος ἔμπροσθέν του

νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τινας κατηγορίας τινῶν· αὐτὴ δὲ ἐσοχάθη νὰ τὸν κατατρωπώσῃ με τὰ αὐτὰ ὅπλα, δι' ὧν καθυπέβαλε καὶ τὸν Καισαρα· ὅθεν ἐπιβαίνει εἰς μίαν ναῦν χρυσολαμπῆ, πεπλεστισμένην μὲ μίαν λαμπρὰν ζωγραφίαν, μεταξωτὰ ἔχουσαν τὰ ἱσία, καὶ χρυσοπόρφυρα· τὰς δὲ κώπας ἀργυρᾶς, κινουμένας εὐρύθμως κατὰ μέλος τῆς μουσικῆς πολλῶν καὶ ὡραίων ὀργάνων· αὐτὴ δὲ ἐνδεδυμένη εἰς σχῆμα τῆς Ἀφροδίτης, ἐξήρχετο τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ σινδόνα τινὰ χρυσοκέντητον· αἱ δὲ περὶ αὐτὴν γυναῖκες παρέσαινον λαμπρῶς τὰς νύμφας καὶ χάριτας· ἡ δὲ πρῶρα καὶ πρύμνη τῆς νεὼς ἦσαν κεκαλυμμέναι ἀπὸ παιδία τὰ πλέον ὡραῖα μετεσχηματισμένα εἰς ἔρωτας· ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀντώνιος εὐθὺς ἐκρατήθη τῇ γνώμῃ, ὁ δὲ στρατὸς αὐτοῦ ἐν θαύματι ὢν, ἐξεφώνησεν· ἡ Ἀφροδίτη ἔρχεται πρὸς τὸν Βάκχον. σύγκρισις αὕτη ἀρέσασα εἰς Ἀντώνιον· ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἅμα φανεῖσα, ἔφερεν ἔκπληξιν εἰς τῶν παρισαμένων τὴν ὅρασιν τῆς Λιχορίας τῆς ὡραίας ἐρωμένης τοῦ Ἀντωνίου· καὶ τόσον ἐκυρίευσε τὴν καρδίαν του, ὥστε πειθόμενος εἰς αὐτὴν, ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν τῆς Ἀρσινόην, καταφυγοῦσαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος ὡς εἰς ἄσυλον· ὅσον δὲ χρόνον διάτριψεν ἐν Ταρσῷ, ἐσάθη θέατρον ἑορτῶν καὶ συμποσίων· μετὰ ταῦτα δὲ αὖθις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοίως τοσοῦτον μεγαλοπρεπῶς, ὥστε δὲν ἔχομεν παράδειγμα εἰς παράσχεσιν· ἐν τούτοις δὲ ἡ Κλεοπάτρα περὶ τὸ τέλος, λαβοῦσα ἕνα μαργαρίτην ἀπὸ τὸ ἀντίον της μιᾶς τιμῆς ἀκατανοήτου, τὸ ἔβαλεν εἰς ποτήριον ἔμπλεον ὄξους, καὶ τὸ κατέ-

πιε, διὰ νὰ καταναλώσῃ τοσοῦτον πλοῦτον εἰς μίαν στιγμὴν, ὅσον ὁ Ἀντώνιος εἶχεν ἐξοδεύσῃ εἰς ὅλας τὰς τρυφάς των καὶ ἡδονάς· μία ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐσάθη καὶ τοῦτο, τὸ νὰ συμμιγῇ μετά τινων ἀνοήτων διὰ νυκτὸς, μασχηματιζόμενος εἰς ἰδιώτου ἰδέαν, καὶ νὰ περιέρχεται εἰς τὴν πόλιν, καὶ νὰ ἴσαται εἰς τὰς θύρας τῶν ἐργασηρίων, κινῶν φιλονεικείαν πρὸς τοὺς τεχνίτας, ὑβρίζων καὶ ὑβριζόμενος· ἡ δὲ Κλεοπάτρα μεταχηματιζομένη καὶ αὐτὴ πολλάκις εἰς ὑπηρέτιδος σχῆμα, ἐγίνετο αὐτῷ παντάχοῦ τῶν ἡδονῶντε τὸ ἕρμαιον· καὶ μὲ ὅλον ὅτι ἦτον εὐφυεσέρα καὶ εὐγενεσέρα, ἀλλ' ἐβάσα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὴν σάθμην, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ τὸν καθυποβάλῃ εἰς τὰ νεύματά της· μετὰ τοῦτο δὲ ἐλθόντος τοῦ Ἀντωνίου εἰς τὴν Ῥώμην ἔπαυσαν αἱ ἑορταὶ· ἐξ ὧν αἱ μὲν ἦσαν λαμπραὶ καὶ Βασιλικαὶ, αἱ δὲ αἰχραὶ καὶ ἐκνευδίσιοι· ἡ δὲ Κλεοπάτρα παρηγορεῖτο ἐν τούτῳ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων, ἀποκαταστήσασα τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν βιβλιοθήκην· ἥτις εἶχε κατακαῇ πρὸ ὀλίγου καιροῦ, καὶ τὴν ἐπλήρωσε μὲ τὴν προσθήκην τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης· ἥτις περιεῖχε 200 χιλιάδας βιβλία· ὁ δὲ Ἀντώνιος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐκήρυξε τὴν Κλεοπάτραν Βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου, τῆς Κύπρου, τῆς Κοίλης Συρίας, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Βασιλευόντων· ἐντεῦθεν δὲ ὁ Ὀκταβιανὸς κινούμενος εἰς ὀργὴν, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν ἐρωμένων αὐτῶν· ὅς τις καὶ ἔλαβε τέλος εἰς τὴν ναυμαχίαν περὶ τὸ Ἄκτιον· ἐν ᾗ ἡ Κλεοπάτρα φοβηθεῖσα, ἐτράπη εἰς φυγὴν, ὁμοίως καὶ ὁ Ἀντώνιος μετὰ ταύ-

τηγ· φοβηθεῖσα λοιπὸν ἡ Κλεοπάτρα, προδίδει τὸς ἔρωτας τῦ Ἀντωνίυ, μὲ ἐλπίδα νὰ τὸς ἐφάψη εἰς τῦ Ὀκταβιανῦ τὴν καρδίαν· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος καντάκασιν· ὅθεν διὰ νὰ μὴ κοσμήσῃ τῦ Ὀκταβιανῦ τὸν θρίαμβον ἐν Ῥ'ώμῃ μὲ τὴν παρεσίαντης, ἔφερε μίαν ἀσπίδα εἰς τὸ σῆθος αὐτῆς, ἐξ ἧς δηχθεῖσα, ἀπέθανε κατὰ τὸ 30 ἔτος τρὸ τῦ σωτηρίυ ἐν ἡλικίᾳ 49 ἐτῶν· ϗ ἐντεῦθεν ἡ Αἴγυπτος συνήφθη ὡς ἐπαρχία εἰς τῆς Ῥ'ώμης τὴν ἐπικράτειαν.

Ἀ'γρίππας (Μάρκος Βισπάνιος) ἐξ ἀφανῶν γεννηθεὶς, ἐφθασε δι' ἐναρέτων πράξεων πολιτικῶντε ϗ στρατιωτικῶν εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα τῶν Ῥ'ωμαίων, τρὶς γενόμενος Τ'πατος, ϗ δὶς Δήμαρχος μετὰ τῦ Αὐγύστυ, ϗ ἅπαξ τιμητὴς, ἤτοι Κήνσωρ· ἔδειξε δὲ ἀνδρίαν στρατιωτικὴν εἰς τὰς περιφήμες μάχας ἐν Φιλίπποις καὶ ἐν Ἀ'κτίῳ, ἔνθα ἐβεβαιώθη ἡ μοναρχία τῷ Ὀκταβιανῷ· ὅς τις χρεωςῶν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων, ζητεῖ παρ' αὐτῦ συμβελὴν, ἂν πρέπῃ νὰ παραιτηθῇ τὴν διοίκησιν· ὁ δὲ Ἀ'γρίππας ἀπεκρίθη μὲ ζῆλον δημοκρατικὸν, νὰ ἀποκατασήσῃ αὖθις τὴν δημοκρατίαν· ἐνίκησεν ὅμως ἡ ἐναντία δόξα τῦ Μικήνα· ὁ δὲ Αὔγυςος κυριευόμενος ὑπὸ τῆς εἰλικρινείας αὐτῦ, τὸν ὠνόμασε διάδοχον εἰς μίαν μεγάλην ἀθένειαν· ϗ διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν τιμὴν ϗ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, τὸν ἐβίασε νὰ ἀποβάλῃ τὴν σύζυγόντε τὴν θυγατέρα τῆς σοφῆς Ὀκταβίας, ϗ νὰ λάβῃ ἀντ' αὐτῆς τὴν κόρην αὐτῦ Ἰ'υλίαν· τῆς ὁποίας αἱ ἀταξίαι εἶναι γνωσαὶ· ϗ ἔτως ὁ Ἀ'γρίππας ἐπώλησε τὴν εὐτυχίαντε μὲ τὴν ἐπι-

κίνδυνον τιμὴν τῦ νὰ λέγηται ἀνὴρ μιᾶς τοιαύτης συζύγυ· ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς πέντε παιδία· ἐξ ὧν ὁ Λέκιος Καίσαρ, ϗ Γάιος Καίσαρ ἀπέθανον νέοι· οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν Ἰ'υλία Ἀ'γριππίνα, ἡ σύζυγος τῦ Γερμανικῦ γενομένη, ϗ Ἰ'υλία Βισπανία, ϗ Μάρκος Ἰ'ύλιος Καίσαρ Ἀ'γρίππας· τὸν ὁποῖον ὑποπτεύσας ὁ Τιβέριος ἐθυσίασεν· ὁ δὲ πατὴρ τῆς λαμπρᾶς ταύτης οἰκίας ἐλθὼν εἰς τὸς Γάλλυς, ὑπέταξε τὸς Γερμανὸς, κατεδάμασε τὸς Καντάβρυς, ϗ ἐπὶ τέτοις δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὸν θρίαμβον προσφερόμενον· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν πολέμων, ἐκόσμησε τὴν Ῥ'ώμην μὲ λετρὰ, μὲ ὑδραγωγὸς, μὲ λεωφόρυς δημοσίας, ϗ μὲ ἄλλα πολλὰ οἰκοδομήματα ἀναγκαῖα, ἐν οἷς ἀξιολογώτερον φαίνεται ὁ Πανθέων, ναὸς τῶν ἁπάντων θεῶν· ὅς τις ὑπάρχει ἔτι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ν. Θ. τῆς Ῥ'οτόνδης· ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 12 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, θρηνηθεὶς παρὰ τῦ Αὐγύστυ ϗ πάντων τῶν Ῥ'ωμαίων ὡς ὁ πλέον τίμιος ἄνθρωπος, ϗ γενναιότατος στρατηγὸς, ϗ κάλλιςος συμπολίτης, καὶ εἰλικρινέςατος φίλος· ἐτάφη δὲ ἐν μνημείῳ, τὸ ὁποῖον ὁ Αὔγυςος εἶχε διὰ τὸν ἑαυτόντυ.

Βεντιδιος Βάσσος Ῥ'ωμαῖος ἐκ ταπεινῆς γενεᾶς, ἐσάθη τὸ πρῶτον ἐπισάτης τῶν ἡμιόνων· ἔπειτα δὲ ἀπέφυγε ταύτην τὴν ταπεινὴν πολιτείαν διὰ τῆς ἀνδρίας, τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρῶτον μετὰ τῦ Καίσαρος ϗ τῦ Ἀντωνίυ κατὰ τῶν ἐναντίων· ἐντεῦθεν ἔγινε Δήμαρχος, ϗ Πραίτωρ, ϗ Ποντίφεξ, ϗ τέλος πάντων Τ'πατος· ἐνίκησε δὲ τὸς Πάρθυς ἐν τρισὶ μάχαις μεγάλαις, ϗ ἐντεῦθεν ἐθριάμβευσε κατ' αὐ-

τῶν τὸ 38 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ· ὁ δὲ θάνατος αὐτῆ ἔγινε πένθος κοινὸν εἰς τὴν Ῥ῾ώμην, ἡ δὲ ταφὴ ἐδόθη ἐκ τῆ δημοσίᾳ.

Δρῦσος υἱὸς τῆ Τιβερίᾳ Νέρωνος ἐκ τῆς Λιβίας, ἥτις ἔλαβεν εἰς ἄνδρα τὸν Αὔγυστον μετὰ ταῦτα, ἐκ ἀδελφὸς τῆ Αὐτοκράτωρος Τιβερίᾳ, γεννηθεὶς τὸ 38 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ· ἔδειξε δὲ εὐτυχῶς τὴν ἀνδρίαν ἐκ τῶν προοιμίων· ἐπειδὴ ὑποτάξας τὲς Γριζόνες, ἐνίκησε τὲς Γάλλες ἐκ Γερμανὲς· ἐκ ἐντεῦθεν ἔλαβε τῆ Πραίτωρος τὸ ἀξίωμα· ἐκ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπανελθὼν εἰς τὸν Ῥ῾ῆγον, τὸν ὁποῖον διεβὰς ἔλαβε δόξαν μεγίστην, ἐκ ἐπὶ τέτοις τὸν θρίαμβον, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆ Ὑπάτου μετὰ τὴν Πραιτωρίαν· εὐτυχέντων δὲ τῶν ὅπλων αὐτῆ πανταχῆ, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰμπεράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν· τὸ ὁποῖον ὁ Αὔγυστος δὲν ἐδέχθη· ἐξακολυθῶν δὲ τὰς νίκας, ἔφθασεν εἰς τὰς ὄχθας τῆς Ἔλβης· μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ διέβῃ ἐκ τέτον τὸν ποταμὸν, ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ ἐνταῦθα τὰ τρόπαια μνημεῖα τῆς ἐς τόδε αὐτῆ προχωρήσεως· μετ' ὄπολυ δὲ καταπεσὼν ἀπὸ τῆ ἵππυ, ἀπέθανεν ἐν ἡ λικία 30 ἐτῶν, τὸ 9 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ· ἐκ ἔτως ἐσερήθη ἡ Ῥ῾ώμη ἑνὸς ἀνδρειοτάτυ ἀνδρὸς, ὅστις εἶχε ἐκ μίαν ἔμφυτον ἀγαθότητα, ἄξιος ὢν τῆς διαδοχῆς τῆ Αὐγέστυ· ἀλλὰ κακῇ τύχῃ ἀποθανὼν, ἀφῆκε τὴν τάξιν τῆ θρόνυ εἰς τὴν ἀπανθρωπίαν τῆ Τιβερίᾳ· ἀφῆκε δὲ ὁ Δρῦσος τρία παιδία ἐκ τῆς Ἀντωνίας, τὸν Γερμανικὸν, τὴν Λιβίαν, ἐκ τὴν Κλαυδίαν.

Τιβέριος (Κλαύδιος Τιβέριος Νέρων) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥ῾ωμαίων, καταγόμενος κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τῆ Ἀππίᾳ Καυδίᾳ Κήνσωρος εἰς τὴν Ῥ῾ώμην. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆ ἦν ἡ πολυθρύλλητος Λιβία, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Αὔγυστος εἰς γυναῖκα, ἀφ' ἧ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ παρ' αὐτῆ. μὲ τῆς ὁποίας τὰς τέχνας ὁ Αὔγυστος ἐκ τὸν υἱοθέτησεν. ἔπειτα δὲ τὸν ἐβίασε νὰ ἀποβάλῃ τὸν σύζυγόν τε Βισπανίαν, ἐκ νὰ λάβῃ τὴν θυγατέρα αὐτῆ Ἰυλίαν τὴν χήραν τῆ Ἀγρίππυ. καθότι εἶχεν ὁ Τιβέριος πολεμικὰς ἀρετὰς, ἐκ ἐντεῦθεν ἦν χρήσιμος τῷ Αὐγέστῳ. ὅθεν ἐξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν Παννωνίαν, εἰς τὴν Δαλματίαν, ἐκ εἰς τὴν Γερμανίαν. οἵτινες ἐπαπειλῆσαν ἀποστασίαν, αὐτὸς δὲ τὲς κατεδάμασε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ Αὐγέστυ, παρ' ἧ ἐκηρύχθη διάδοχος πρότερον, ἔλαβε τὰς ὑνίας τῆ βασιλείυ, τὴν δὲ πᾶσαν δύναμιν ὅμως ὐχὶ εὐθὺς, πολιτικῇ πανηρίᾳ φερόμενος, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα παρακεκλημένος, ἐκ κατὰ τὸ 14 ἔτος τὸ σωτήριον προσποιέμενος, ὅτι ἀποφρέφεται τὴν αὐτοκρατορίαν, τὴν ἐνηγκαλίθη εὐθὺς εἰς ὅλην τῆ βασιλείᾳ τὴν ἔκτασιν. τῆτο δὲ γενόμενον ἐναντίον τῶν λόγων, τὲς ὁποίες εἶπεν ἐν τῇ Γερυσίᾳ, ἐπείραξε τινὰς ἐκ τῶν Σενατώρων. ἐκ ἂν ὁ Σβετώνιος εἶναι ἀξιόπιστος, εἷς ἐξ αὐτῶν εἶπεν ὕτω, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων βραδέως ποιῆσιν, ὅπιες θάσαντες ὑπιχείθησαν, σὺ δὲ, ὦ Καίσαρ, βραδέως ὑπιχνῇ, ὅπιες εὐθὺς πεποιηκώς. τέως δ' ἦν ὁ Τιβέριος πρὸς παράδειγμα τῆ Αὐγέστυ δὲν ἐδέχθη τὸ ὄνομα κύριος, ἢ δισπότης. καὶ ἔλεγε πολλάκις, ἐγὼ εἰμὶ δισπότης τῶν ἐμαυτῆ δέλων, στρατηγὸς τῶν στρατιω-

τῶν, ἡ ἀσχημοσύνη τῶν συμπολιτῶν. ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας ἔδειξεν ἄκραν προθυμίαν εἰς δικαιοσύνην, ἀγρυπνῶν εἰς τοῦτο ἀεί, καὶ ἐρχόμενος ἐξαίφνης εἰς τὸ κριτήριον, ὡς ἰδιώτης χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ κινηθῇ ὁ Πραίτωρ ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς προεδρίας· ἤκουε δὲ τὰς συνηγορίας μετὰ προσοχῆς. ὁ δὲ Τάκιτος λέγει, ὅτι ὁ Τιβέριος ὑπερασπίζετο τοσοῦτον τὸ δίκαιον διὰ νὰ συσείλῃ τὴν ἐλευθερίαν. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔλαβε τὰς δυνάμεις εἰς χεῖρας, ἔδειξεν εὐθὺς τὴν σκληρότητα τῆς ψυχῆς του. ὁ Αὔγουστος εἶχεν ἀφήσῃ τι μὲ διαθήκην εἰς τὸν λαὸν, τὸ ὁποῖον ὁ Τιβέριος δὲν ἐφρόντιζε νὰ πληρώσῃ. ἐν τούτοις δὲ ἄνθρωπός τις ἰδιώτης ἰδὼν ἀποθαμένον ἐκφερόμενον διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς ταφὴν, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, ἐνθυμήσου, ὅταν φθάσῃς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, νὰ εἰπῇς εἰς τὸν Αὔγουστον, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν ἕτι τὸ δῶρον τὸ ὁποῖον μᾶς ἄφησε. μαθὼν δὲ τὴν ἀσελγείαν ταύτην ὁ Τιβέριος, ἐφόνευσε τὸν ἄνθρωπον, εἰπὼν πρὸς αὐτόν. πορεύου σὺ ἐκεῖ, ὅτι ἐκπεπλήρωται ταῦτα. ἔδειξε δὲ μετὰ τοῦτο σκληρότητα πρὸς τὸν Ἀρχέλαον τὸν Βασιλέα τῶν Καππαδόκων. ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἦτον ὡς ἐξωρισμένος ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐγούστου, δὲν ἔδειξε πρὸς αὐτὸν τινὰ ὑπόκλισιν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Τιβέριος μεταχειριζόμενος κολακείαν, τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ῥώμην. εἰς τὴν ὁποίαν μόλις ἔφθασε, καὶ συκοφαντεῖται ἐκ προνοίας, καὶ ἐντεῦθεν ῥίπτεται εἰς μίαν σκοτεινοτάτην εἱρκτὴν, ἐν ᾗ φονεύεται ἐν λύπῃ καὶ δυσχερείᾳ ἐσχάτῃ. ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν προπαρασκευάσματα τῶν μετὰ ταῦτα μεγίστων ἀνομημάτων.

καθότι ἐφόνευσεν Γερμανικὸν τὸν σύζυγόντου, τὸν Ἀγρίππαν, τὸν Δρῦσον, τὸν Νέρωνα, τὸν Σεϊανὸν, τοὺς φίλους, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς πλέον ἠγαπημένους ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ζηλοτυπίας. ὅθεν αἰσχυνόμενος νὰ ζῇ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἔνθα τὸ πᾶν ἐδιηγεῖτο τὰ ἀνομήματά του, ἔνθα ἑκάστη οἰκία ἐθρήνει τὸν ἀρχηγὸν τῶν θανάτων, ἔνθα πᾶσα τάξις πολιτικὴ ἔκλαιεν ἔντι μέλος λαμπρὸν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν νῆσον Καπρέαν κατὰ τὸ 27 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, καὶ ἐξεδόθη εἰς τὰς αἰσχροτέρας ἀσωτείας, ἔχων ἓν πλῆθος παίδων εἰς αἰσχρουργίαν κατὰ παράδειγμα τῶν Βαρβάρων, ἐφεύρισκεν ἔτι καὶ νέας πρὸς τούτοις αἰσχρὰς ἡδονὰς, καὶ ὀνείματα διὰ νὰ τὰς ἐξηγήσῃ, ἔχων ὑπηρέτας διωρισμένους νὰ τὸν προξενοῦν πανταχόθεν τοιαῦτα, καὶ νὰ ἁρπάζωσι τὰ παιδία καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀγκάλας τὰς πατρικάς. εἰς μίαν λοιπὸν τοιαύτην αἰσχρὰν ζωὴν, ἠμέλησε τὰ ὅπλα παντάπασιν, ἠμέλησε τὰς ἐπαρχίας φθειρομένας ἐν τοῖς ὁρίοις παρὰ τῶν πολεμίων, ἀφῆκε τοὺς Δάκας καὶ Σαρμάτας νὰ κυριεύσωσι τὴν Μοισίαν, καὶ τοὺς Γερμανοὺς νὰ διαφθείρωσι τοὺς Γάλλους. ὑπέφερε νὰ ὑβρίζηται παρὰ τοῦ Ἀρταβάνου τοῦ Βασιλέως τῶν Πάρθων. ὅς τις ἀφ' οὗ ἔκαμε πολλὰς ἐπιδρομὰς εἰς τὴν Ἀρμενίαν, τὸν ὠνείδιζε διὰ γραμμάτων ὡς φονέα τῶν συγγενῶντου, τῶν φίλωντου, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, καὶ ὡς μεμαλακισμένον καὶ ὀκνηρὸν, παρακινῶν αὐτὸν νὰ ἐξιλεώσῃ τῶν ὑπηκόων τὸ μῖσος μὲ ἕνα ἐκούσιον θάνατον. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἄρχισε τῷ ὄντι ὁ δεσποτισμὸς, καὶ τῆς Γερουσίας ἡ

ὑποδέλωσις. δὺ τρία αἴτια, τὰ ὁποῖα ἀποδίδωσι εἰς
τὴν μεγάλην ταύτην μεταβολήν. „ἐπὶ τῆς δημοκρα-
„τίας, ὁ πλοῦτος ἐκάθε πολίτε ἦτον ἀμέτρητος, ϗ τὰ
„ἀξιώματα, ἐξ ὧν ὁ πλοῦτος ἐπήγαζε, τὸς ἔτρεφον
„πάντοτε μὲ ὅλας τὰς δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ τρυ-
„φὴ, ϗ ἡφιλοδοξία ἔῤῥιπτε τὸς μεγάλους. ἐπὶ δὲ
„τῶν Βασιλέων ἡ πηγὴ τὲ πλύτε ἐξηράνθη, κα-
„θότι οἱ ἐπισάται εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲν ἄφινον αὐ-
„τὸς νὰ λάβωσι τὶ παρὰ τῶν χωρικῶν, ϗ μάλισα
„τῶν ἐξόδων σωζομένων ἀεὶ τῶν αὐτῶν, ἐβιάζοντο
„νὰ λάβωσιν ἀξιώματα εἰς ἀπόλαυσιν ἀργυρίε. τὲ-
„το δὲ νὰ κατορθωθῇ ἀπαιτοῦσε πολλὰ δῶρα πρὸς
„τὸς φίλους τῦ Βασιλέως, εἰς τὸς ὁποίους ἐθυσίαζον
„τόσον πλοῦτον, ὅσον μόλις ἐλάμβανον· ὅταν δὲ αἱ
„ἀρχαιρεσίαι ἐγίνοντο διὰ τῦ δήμε, ἐκρατιμᾶτο ἡ
„ἀρετὴ τὲλάχισον ἐξωτερικῶς. ὅταν ὅμως διαθέτῃ
„ὁ Αὐτοκράτωρ τὰ ἀξιώματα, ἡ ἐκλογὴ γίνεται
„ὄχι ἐξ ἀρετῆς, ἀλλ' ἐκ πανυργίας, ἐκ κολακείας,
„ϗ ἐνὶ λόγῳ ἐκ δώρων πρὸς τὸς φίλους τῦ Βασι-
„λέως. ὅθεν ὅς τις θέλει νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Βασι-
„λέα, πρέπῃ νὰ διδαχθῇ τὴν τέχνην τῆς κολα-
„κείας, τὴν ἐξομοίωσιν τῶν ἠθῶν, τὴν συναίνεσιν
„εἰς τὰς κλίσεις ἐκείνε. ἐξ ὧν ἡ ἀλήθεια φυγα-
„δεύεται, ϗ πάυει ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃ τὸς ἐρασάστης, ἐ-
„πικίνδυνος εἰς τὸς ἔχοντας γενομένη πολλάκις. ἦ-
„τον νόμος κατὰ τῶν παρανόμων, τῦτον ὁ Τιβέριος
„λαβὼν, τὸν ἐπρόσαπτεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁ-
„ποῖα ὑπηρετῦσαν τὰ πάθητε. ϗ ἔτω πᾶσα πρᾶ-
„ξις, λόγος, σχῆμα, αὐτὸς ὁ διαλογισμὸς τῶν

„ἀνθρώπων καθυπεβάλλοντο εἰς τὸν νόμον αὐτῶν ὡς
„ἐγκλήματα καθοσιώσεως· διότι ἔτως ἤθελεν ὁ
„Τιβέριος νὰ ἔχῃ νὰ παιδεύῃ ἀνθρώπες ἀθῴως δι'
„ὠμότητα ϗ ἔμφυτον κακίαν ϗ μῖσος. χωρὶς δὲ τέ-
„των ἐπειδὴ οἱ συκοφάνται ϗ πονηροὶ ἐτιμήθησαν,
„ϗ ἐντεῦθεν αὐτὴ ἡ τέχνη ἔγινεν ἡ μόνη ὁδὸς ἐν
„τοῖς πολιτικοῖς εἰς ἀπόλαυσιν πλύτε, ϗ ἀξιωμά-
„των, ἐδόθησαν ϗ αὐτοὶ οἱ λαμπρότεροι τῶν Σε-
„νατώρων εἰς τῦτο, ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλες διὰ
„συκοφαντίας ϗ ἀπιστίας ϗ προδοσίας. πρὸς δὲ τέ-
„τοις ἐπὶ τῶν Βασιλέων δὲν ἐδυνήθησαν νὰ γρά-
„ψωσι μετ' ἀκριβείας τὴν ἱστορίαν, ἀπάντων γενο-
„μένων διὰ μόνε τῦ Βασιλέως ἐν τῷ κρυπτῷ, εἰμή
„τι αὐτὸς ἐξ ἀψηφισίας ϗ ἀυθαδείας ἀποκαλύψῃ,
„τὰ δ' ἄλλα ἐξ εἰκασίας ἔχεσιν οἱ ἱστορικοὶ, ϗ ἐπά-
„νιτοι βέβαια." ϗ ταῦτα μὲν εἶπεν l'abbé des fontaines dans son Abrégé de l'Histoire Romaine d'aprés le president de Montesquieu, ὁ δὲ Τιβέριος Φθάσας εἰς τὸ 23 ἔτος τῆς Βασιλείας, καὶ πιθόμενος τὴν ἐκ τῦ βάθες τῶν γηρατείων ἀδυναμίαν, ὠνόμασε διάδοχον τῦ θρόνε τὸν Γάϊον Καλιγύλαν, κινέμενος ὡς λέγεσιν εἰς ταύτην τὴν ἐκλογὴν, ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔβλεπεν εἰς αὐτὸν, μὲ τὰ ὁποῖα ἤθελε καλύψῃ τὰς τυραννίας αὐτῦ διὰ νὰ μὴν μνημονεύωνται εἰς τὴν διαδοχὴν τῶν χρόνων. ὅθεν ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ, ὅτι ἀνέθρεψεν ἕνα ὄφιν εἰς τὸ ὑποκείμενον τῦ νέε αὐτῦ Αὐτοκράτορος διὰ τὸν λαὸν τῶν Ρωμαίων, ἐν τούτοις λοιπὸν ἀπέθανεν ὁ Τιβέριος εἰς τὴν Μιζήναν ἐν τῇ Καμπανίᾳ

τῷ 37 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ τῇ 16 Μαρτίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν. λέγυσι δὲ ὅτι ἐκ βίας τῆ Καλιγύλα. ὡς τόσον ὁ Τιβέριος ἦτον ἀνὴρ πνευματώδης εἰς ἄκρον βαθμὸν. ἔχων ὅμως διεφθαρμένην ψυχὴν, ἐμεταχειρίσθη κακῶς τὰ χαρίσματα κατὰ τῆς ἰδίας πατρίδος. ἔδειξε μὲν πρῶτον τῆς συγκαταβάσεως τὰς βλαξὰς, μετὰ ταῦτα ὅμως κατεφρόνει ἡ ἐπιτιμήσεις, ἡ ἐλεγχὰς, ἡ παραχὰς ὑβρισικὰς. ἡ τέλος πάντων σίχας ὑβρισικὰς ἡ ἄλλα σατυρικὰ, εὐχαρισύμενος μόνον νὰ λέγῃ, ἐν πόλει ἐλευθέρα ἡ γλῶσσα ἡ ὁ νῦς ἐςὶν ἐλεύθερα. ἠθέλησεν ἡ Γερυσία νὰ ἐξετάσῃ ποτὲ περὶ τῶν τοιέτων ἡ νὰ παιδεύσῃ τὰς ἐνόχας ἡ παραχώδεις, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκρίθη, ὁκ εὐκαιρῶμεν τοικῦτα μάταια ἐξετάζειν. εἰδέτι μοι λέλεκται ἢ πέπρακται. ἕτοιμός εἰμι δοῦναι λόγον τῷ κατεπόντιμον. λέγονται δὲ τοιαῦτα πολλὰ περὶ αὐτῆ, τὰ ὁποῖα δεικνύυσι τὴν μεγάλην αὐτῆ ἀγχίνοιαν. Ἄλλος δὲ τὶς ἐνομαζόμενος, Πραίτωρ ποτὲ γενόμενος, εἶχε διασκορπίσῃ τὴν περιυσίαν τε εἰς τὴν ἀσωτείαν, ἡ ἐπεφορτίθη ἡ μὲ χρέος δυσβάσακτον. ἐντεῦθεν παρακαλεῖ τὸν Τιβέριον νὰ πληρώσῃ τὰ χρέητα. ὁ δὲ Τιβέριος ἀπεκρίθη, Πραίτωρ, πολλὰ βραδέως ἐξύπνησας. τέως δ' ἦν δὲν ἀπεγράφη τὸ ζήτημά του, ἀλλὰ ζητήσας παρ' αὐτῆ τὴν ποσότητα, ἐκελευσε τὸν Θησαυροφύλακα νὰ τὰ μετρήσῃ, λέγων ἐκεῖνο, δὸς τὸ μέτρον τῦτο τῆ ἀργυρίᾳ τῷ ἀσώτῳ Ἀλλίῳ. ἐνταῦθα ἤρωσε πολλὰ φρονίμως τὴν αὐσηρότητα ἡ τὴν συγκατάβασιν. ἡ Γερυσία ἔδειξεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ τὸ ὄνομα αὐτῆ εἰς τὸ Νοέμβριον μῆνα,

καθ' ὃν ἐγεννήθη, λέγοντες, ὅτι ἔχυσιν ἔτι δύο μῆνας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσιν, ὁ μὲν, τῆ Ἰυλίυ Καίσαρος, ὁ δὲ τῆ Αὐγύσῃ τὸ ὄνομα, ὁ Ἰύλιος δηλονότι ἡ Αὔγυσος. ὁ δὲ Τιβέριος, ὅςτις δὲν ἀγαπᾶσε τοιαύτας μικροπρεπεῖς κολακείας, ἀπεκρίθη αὐτοῖς λόγον ζωηρὸν ἅμα ἡ εὐφυέσατον. τί ἂν ποιήσετε, ὅτι δέκα ἡ τρεῖς ὑμῖν ἔσονται Καίσαρες; ἐπιπλιχθεὶς δὲ ὑπό τινος (ὅρα ἐν τῷ γενικῷ λεξικῷ τῶν ἐνδόξων ἐν τῷ Μαρῦλλος I.) εἰς τὸ λέγειν πολλὰ θρασέως, ἔτρεψεν εὐθὺς τὸν σοχασμὸν εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν. εἰπόντος δὲ τινὸς ποτὲ πρὸς αὐτὸν, μίμνησαι σεαυτῆ, ὦ Βασιλεῦ . . . αὐτὸς δὲ ἀντικόψας τὸν λόγον αυτῆ θέλοντος ἤδη νὰ δείξῃ ἡ παραδείγματα τῆ σκοπῆ τυ, ἀπεκρίθη δριμέως, ἔμεινα, οὐμέμνημαι ὅ,τι ποτὲ ἦν. μὲ ὅλον ὅτι ἐκάθη ἐν Ῥ ώμῃ σκηρὸς, εἰς τυς ἔξω ὅμως ὑπηκόυς ἐφάνη φιλάνθρωπος. δεξάμενος ποτὲ γράμματα παρὰ τῶν ἐπάρχων ζητέντων νὰ αὐξήσωσι τοὺς Φόρυς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀπεκρίθη, τὰ πρόβατα κείρειν χρὴ, ἀμὴν δὲ ἐκδέρειν. γενομένυ δὲ σεισμῦ φοβερῦ, ἡ ἀφανίσαντος πολλὰς πόλεις ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ κατὰ τὸ 17 ἔτος ἀπὸ Χρισῦ, ἔδειξε πολλὴν εὐσπαγχνίαν πρὸς τὰς ζημιωθέντας κατοίκυς, ἡ μάλισα εἰς τὰς Σάρδεις, δὺς αὐτοῖς δέκα μιλλιονια sesterces, ἡ ἀδειαν ἀπὸ τῶν Φόρων εἰς πενταετίαν, ὁμοίως δὲ ἡ εἰς ἄλλας πόλεις κατὰ ἀναλογίαν. ἀπ' ὧν αἱ πόλεις τῆς Ἀσίας ἐτύπωσαν νομίσματα εἰς μνήμην τῆς εὐεργεσίας ἀθάνατον. ἐξ ὧν τινὰ ἔτι σῴζονται. εἰς δὲ τὴν ἀγχίνοιαν αὐτῆ ἀναφέρονται ἡ ἐκεῖνα. ἐλθόντων ποτὲ πρέσβεων ἀ-

κὸ τῆς Τρωάδος εἰς παρηγορίαν αὐτῷ διὰ τὸν θάνατον τῦ Δρύσυ τῦ υἱῦτυ, πολλὰ ἀργὰ ὅμως. ἀπεκρίθη εἰς αὐτὺς, κἀγὼ συλλυπῦμαι ὑμῖν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἕκτορος. αὐξηθείσης δὲ τῆς τρυφῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ ϗ τῶν Αἰδιλικίων προβαλλόντων νὰ κατασήσωσιν αὖθις τὺς σωφρονισικὺς νόμυς, ἀντέλεξεν εἰς αὐτὸ, γνωρίζων, ὅτι ϗ ἡ ἀσωτεία εἶναι κακὸν ἀναγκαῖον ἐωθότε. ὅθεν ἀπεκρίθη πρὸς τὺς προβάλλοντας. σώφρονες ἐσμὲν ϗ ὀλιγαρκεῖς, ὅτε μόνην τὴν πόλιν εἴχομεν. νῦν δὲ ἁπάσης τῆς γῆς κρατῦντες, καταναλίσκομεν τὰ ἐκείνων, ϗ κοπιῶσι δι' ἡμᾶς ϗ δεσπόται ϗ δῦλοι.

Μάρκος Λύλλιος Τ῎πατος τῶν Ῥ῾ωμαίων, ἐτιμήθη παρὰ τῦ Αὐγέσυ, ϗ ἔλαβε παρ' αὐτῦ τὴν διοίκησιν τῆς Γαλατίας, τῆς Λυκαωνίας, τῆς Ἰσαυρίας, ϗ τῆς Πισιδίας κατὰ τὸ 23 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐδιώρισεν αὐτὸν ἐπισάτην εἰς τὸν ἔκγονόν τυ Γάϊον Ἀ῾γρίππαν, τὸν ὁποῖον νέον ἤδη ὄντα ἔξειλεν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῦ Βασιλείυ εἰς ἀποκατάσασιν τῶν πραγμάτων. ἐν τέτῳ δὲ ὁ Λύλλιος ἀπεκάλυψε τὴν πλεονεξίαν ϗ τὰς ἄλλας ἔτι κακίας τυ, τὰς ὁποίας πρότερον κατεκάλυπτε μὲ τὸν τρόπον τῆς πονηρίας. τὰ ἄπειρα δῶρα, τὰ ὁποῖα ἐδέχετο μὲ βίαν μάλιςα παρὰ πάντων τῶν Βασιλέων εἰς τὴν μετὰ τῦ Ἀ῾γρίππυ ὁδὸν, ἐδημοσίευσαν τὸ ἐγκείμενον πῦρ τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῦ. αὐτὸς δὲ ἔτρεφε ϗ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ Τιβερίυ, ϗ τῦ Ἀ῾γρίππυ. ϗ πιςεύσι μάλιςα, ὅτι ἦτον κατάσκοπος τῦ Βασιλέως τῶν Πάρθων διὰ νὰ ἀπομα-

κρύνῃ τὴν εἰρήνην. μαθὼν δὲ τοιαύτην προδοσίαν ὁ Γάϊος, τὴν ἐμήνυσεν εἰς τὸν Αὔγυσον. ὁ δὲ Λύλλιος φοβηθεὶς τὴν παιδείαν ἐκ τῦ εἰκότος, ἐφαρμακώθη, ἀφήσας ἄπειρον πλῆτον εἰς τὸν υἱόντου τὸν Μάρκον Λύλλιον. ὅς τις ἐσάθη Τ῎πατος, ϗ τῦ ὁποίυ τὴν κόρην Λυλλίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Καλιγούλας.

Ἀ῾ρχέλαος Βασιλεὺς τῶν Καππαδόκων ἀξιωθεὶς εἰς τῦτο διὰ Μάρκυ τῦ Ἀ῾ντωνίυ, τὸν ὁποῖον ϗ ἐβοήθησεν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ περὶ τὸ Ἄκτιον κατὰ τῦ Αὐγέσυ, ὁ δὲ Τιβέριος ἠθέλησε νὰ ἐκδικηθῇ κατ' αὐτῦ, ὅτι ἐν ᾧ διέτριβεν εἰς τὴν Ῥ῾όδον δὲν τὸν ἔδειξεν ἐδεμίαν ὑπόκλισιν. ἐντεῦθεν ὑποχόμενος πολλὰ εἰς αὐτὸν, τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ῥ῾ώμην μὲ διαφόρυς ἀπάτας. ὅθεν ἐλθὼν ὁ Ἀ῾ρχέλαος, ῥίπτεται εὐθὺς εἰς μίαν εἱρκτὴν σκληροτάτην, ἐν ᾗ ϗ ἀπέθανε κατὰ 16 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ. τὸ δὲ βασιλειον αὐτῦ συνήφθη εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπικρατείας τῆς Ῥ῾ώμης.

Καλιγύλας (Γάϊος Καῖσαρ) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥ῾ωμαίων διάδοχος Τιβερίυ, γεννηθεὶς εἰς τὸ Ἄντιον κατὰ τὸ 13 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, υἱὸς τῦ Γερμανικῦ ϗ τῆς Ἀ῾γριππίνης θυγατρὸς τῆς Ἰυλίας ϗ τῦ μεγάλυ Ἀ῾γρίππυ. ἔτος ὁ ἀνόητος αἰδέμενος νὰ ἔχῃ τοιῦτον ἄνθρωπον θεῖον, τὸν μέγαν δηλονότι Ἀ῾γρίππαν, ἔλεγεν ὅτι ἡ Ἀ῾γριππίνα ἡ μήτηρ αὐτῦ ἔγινεν ἀπὸ τῦ Αὐγέσυ ϗ τῆς Ἰυλίας τῆς θυγατρός τυ. τῦτον δὲ υἱοθέτησεν ὁ Τιβέριος ἐξ ἀπαλῶν ἐνύχων. ϗ εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τυ ἐκη-

ρίχθη Αὐτοκράτωρ κατὰ τὸ 37 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτῦ ἔδειξεν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων ἡμέρας εὐτυχεῖς. καθότι ὑπεσχέθη εἰς τὴν Γερυσίαν νὰ διοικῇ μετ' αὐτῶν τὰ πράγματα ἐκ τῦ ἴσυ, ϗ νὰ τὲς σέβηται ὡς ἀνατραφεὶς υἱὸς ὑπ' αὐτῶν. ϗ ἐλευθέρωσε τὲς Φυλακωμένυς, ἐκάλεσε τὲς ἐξωρισμένυς ὀπίσω εἰς τὴν πατρίδα, ἔκαυσεν ὅλα τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ὁ Τιβέριος εἶχε συναθρίσῃ κατ' αὐτῶν. ἀποκατέςησεν αὖθις τῶν ἱππέων τὴν τάξιν, ἀκύρωσε τὲς φόρυς ἐκ τῆς προθήκης, ἐξώρισε γυναῖκας ἐκ τῆς Ῥώμης, αἵτινες ἐφευρίσκον νέας ἡδονάς· ἐντεῦθεν ἐκαλεῖτο ὁμοθυμαδὸν παρὰ πάντων τῶν Ῥωμαίων, τῶν Βασιλέων παράδειγμα. εὐθὺς ὅμως μετὰ ταῦτα μετενόησαν, εἰς τὲς ἐπαίνυς ἀπατηθέντες. ἐπειδὴ μία ἀθένεια τὸν ἐμετέβαλε εἰς πᾶν τἐναντίον. ϗ ὅς τις εἰς ὀκτομηνίαν ἔδειξε τοσαύτην ἀρετὴν, μετατραπεὶς εὐθὺς, ἔγινεν ἀνυπόςατος τύραννος, ἕνα τέρας βδελυκτὸν, ἕνας ἀναίθητος ἄνθρωπος, Φθάσας εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ὑπερηφανείας, ϗ ἀλαζονίας, καυχώμενος, ὅτι εἶναι ὁ δεσπότης τῶν Βασιλέων τῆς γῆς, θεωρῶν τὲς ἄλλυς ἡγεμόνας τῶν ἐθνῶν ὡς δέλυς αὐτῦ, ϗ ἀντιποιούμενος θείας λατρείας, ἀφαίρεσε τὴν κεφαλὴν τῦ Διὸς ϗ τῶν ἄλλων ἐκ τῶν ἀγαλμάτων, ϗ ἔβαλεν ἀντ' ἐκείνων τὴν ἑαυτῦ. ϕκοδομήσας ναὸν, διώρισεν ἱερεῖς, ϗ ἐδέχετο θυσίας. ϗ κατηχήθη ὁ ἴδιος ἐν αὐτῷ τῷ Ἱερατικῷ οἴκῳ, λαβὼν μεθ' ἑαυτῦ ϗ τὴν γυναῖκα τε ϗ τὸν ἵππον. ὁ νεὸς ἦν ἔτος Ζεὺς διὰ νὰ ἐπιβεβαιώ-

σῃ τὴν ἀποθέωσιν, ἐμιμεῖτο τὰς ἀςραπὰς ϗ τὲς κεραυνύς. εἰς τὰς τρικυμίας ἔκαμνε μίαν ταραχὴν διὰ μηχανῆς ἐμοίαν μὲ ἐκείνην τῦ κεραυνῦ, ϗ ῥίπτων ἕνα λίθον πρὸς ὐρανὸν, ἐξεφώνει, κτεῖνόν με, ἢ ἀποκτεινῶσε ἐγώ. ϗ ταῦτα μὲν δὲν περιορίζονται μέχρι τύτων. καθότι αὐτὸς ἐκρήμνισε τὲς ἀνδριάντας ϗ τὰς εἰκόνας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἐσήκωσεν ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τὰς προτομὰς τῦ Ὁμήρυ, τῦ Βιργιλίυ, τῦ Τίτυ Λιβίυ, ἐξήλειψε τὰ μνημεῖα τῶν ἀρετῶν πολλῶν παλαιῶν, ἁρπάσας αὐτὰ ἐκ τῶν συγγενῶν ἀπογόνων των. ἐνταῦθα δὲ ἐνώθησαν εἰς τὸ ἀναίθητον τῦτο τέρας ἡ ἀσωτεία, ἡ ὠμότης, ἡ ἀλαζονία, ἡ φρίκη τῆς ἀνθρωπότητος, ϗ ἀνέπλασαν τὸ βδέλυγμα τῦτο εἰς μάσιγα ϗ ταλαιπωρίαν τῶν ζώντων. ὕτω δὲ συγκεκροτημένος, παῤῥησιάζετο εἰς τὸν δῆμον μετὰ κατασάσεως αἰσχροτάτης. ἀφ' ἧ συνασιάθη παρανόμως μὲ τὰ τρεῖς ἀδελφάςτε, ἤρχετο μετ' αὐτῶν ἀναισχύντως εἰς τὸ κοινόν. ἐβίασεν εἰς αἰσχρεργίαν τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν, ἁφαρπάσας πολλὰς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν των, ϗ μεταχειριζόμενος αὐτὰς ἐμπροθέντων (ἴδε Μάκρων, ϗ Δρέσιλλος 11. ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.) κατέσησε τόπυς χωρισὲς τῶν αἰσχρεργιῶν τε ἐν τῷ Βασιλικῷ οἴκῳ. ἀποκατέσησεν ἔτι μίαν ἀκαδημίαν τῆς παιδιᾶς, ἐν ᾗ ἐβάσα ὁ ἴδιος τὸ σχολεῖον τῆς πονηρίας. ἐν δὲ μιᾷ τῶν ἡμερῶν σερέμενος ἀργυρίυ, ἀφῆκε τὲς παίζοντας, ϗ καταβὰς εἰς τὴν αὐλὴν, ἐφόνευσεν εἰς μίαν σιγμὴν πολλὲς λαμπρὲς ἄνδρας, ϗ ἔφερεν ὀπίσω ἐξακοσίας χιλιάδας σε-

erces. ἡ δὲ χύσις τῦ ἀνθρωπίνε αἵματος ἐφαίνετο εἰς αὐτὸν μία πανευφρόσυνος θέα, οἱ δὲ φόνοι ἦσαν ὡς μία ἀνάπλασις ϗ ἀναγέννησις. καθήμενος ποτὲ μεταξὺ δύο Τ'πάτων, ἐγέλασε μέγαν γέλωτα ϗ πλατύν. ἐρωτησάντων δὲ τὴν αἰτίαν ἐκείνων, ἀπεκρίθη, ἐγὼ γελῶ, καθότι ϛοχάζομαι ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς φονεύσω εἰς αὐτὴν τὴν ϛιγμὴν ϗ τὲς δύο. φονευθέντος δὲ ποτὲ ἑτέρε τινὸς ἐκ συναρπαγῆς ἀντὶ τῦ καταδικασθέντος παρ' αὐτῦ, εἶπεν, τί μοι μέλει. ὤφειλε γὰρ κἀκεῖνος παθεῖν. εἷς τὶς τῶν ἱππέων ῥιπτόμενος εἰς βορὰν τῶν θηρίων, ἐξεφώνησεν, ὅτι εἶναι ἀθῷος, ὁ δὲ Καλιγύλας, ἀνακαλέσας αὐτὸν, ἔκοψε τὴν γλῶσσαν αὐτῦ, ϗ οὕτω τὸν ἔῤῥιψε πάλιν εἰς τὰ θηρία. οἱ συγγενεῖς τῶν καταδικαζομένων ἦσαν βεβιασμένοι νὰ παρευρίσκωνται μετ' αὐτῦ εἰς τὰς καταδίκας τῶν συγγενῶν, ϗ νὰ ἀϛειεύωνται ἐκ τῦ ἴσε. ἐπειδὴ δὲ ἦτον ἀπόγονος ἐπίσης ϗ τῦ Αὐγέσε ϗ τῦ Α'ντωνίε, ἐπαπείλησε τὲς Τ'πάτες, ἐὰν ἑορτάσωσιν τὴν περὶ τὸ Α'κτιον νίκην ἀποκαθισαμένην ἔκτοτε, ϗ πάλιν εἶπε ὅτι θέλει τὲς παιδεύσῃ, ἐὰν δὲν τὴν ἑορτάσωσι, τὸ μὲν, διὰ τὸν Α'ντώνιον, τὸ δὲ, διὰ τὸν Αὔγεσον. ἀποθανέσης δὲ τῆς ἀδελφῆς τε Δρεσσίσης, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀπεθέωσεν, ὁ θρηνήσας αὐτὴν ἐνομίζετο ἔνοχος, ὡς θεὰν δὴθεν ἔσαν, ϗ πάλιν ὁ μὴ θρηνήσας, ὡς ἀδελφήν τε, ὁμοίως. εὐφραίνετο νὰ βλέπῃ τὴν ἀνθρωπότητα πάσχουσαν τοσῦτον, ὥϛε ἐνασμενίζετο νὰ βασανίζῃ, ἢ νὰ φονεύῃ ἀνθρώπες ἐν τῇ ὁδῷ. κατέκλεισε τὰ δημόσια σιτοδοχεῖα, ἀρεσκόμενος νὰ βλέ-

πῃ ἐν Ρ'ώμῃ τὴν θλῖψιν τῆς πείνας. ϗ ἔφθασεν εἰς τοσαύτην παραφροσύνην ϗ λύσσαν, ὥϛε ἐπεθύμει νὰ ἔχῃ μίαν κεφαλὴν ὅλον τὸ πλῆθος τῆς Ρ'ώμης, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὴν κόψῃ μὲ μίαν φορὰν τῦ ξίφες. ὁ λιμὸς, ἡ πυρκαϊὰ, ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος σεισμὸς τῆς γῆς, ἡ φθορὰ ἑνὸς τῶν ϛρατῶν τε, πάντα αὐτὰ μάϛιγες τῶν ὑπηκόων αὐτῦ γενόμενα, εὔφραινον τὴν σκληροτάτην αὐτῦ ψυχὴν, ϗ ταῦτα ἤυχετο συνεχῶς. ἐπρόϛαξε δὲ νὰ θρέφωσι ϗ τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ θηρία μὲ ζῶντας ἀνθρώπες. ὥϛε μόνα τὰ ἄλογα ζῶα δὲν ἐκλαίοντο δι' αὐτόν. ὁ Ἵππος αὐτῦ ὀνομαζόμενος Γρικιάτης ἐλάμβανε τὰς τιμὰς τῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἔτι μεγάλων ἀνδρῶν. ἔδωκε δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τῦ Ποντίφικος, ϗ ἔμελεν ἔτι νὰ τῷ δώσῃ ϗ τὸ ἀξίωμα τῦ Τ'πάτε. ὤμνυε πολλάκις εἰς τὴν ζωὴν ϗ τὴν τύχην ἐκείνε. ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἰκίαν ἐκ μαρμάρε, ϗ σκάφην εἰς πότισμα ἐξ ἐλέφαντος, ϗ καλύμματα ἐκ πορφύρας, ϗ ϛρεπτὸν εἰς τὸν λαιμὸν ἐκ μαργαριταρίων, ἔχων αὐτὸν ἄξιον ἑαυτῦ πάντοτε σύντροφον τῆς τραπέζης. ἔνθα ὁ αὐτὸς Αὐτοκράτωρ τὸν ἔτρεφε μὴ κριθάρι κύτρινον, ϗ τῷ ἐπρόσφερεν οἶνον εἰς μίαν φιάλην χρυσῆν, ἐν ᾗ ἔπινε πρῶτος αὐτὸς. ὡς τόσον ὁ θάνατος τέτε τῦ ἐχθρῦ τῆς ἀνθρωπότητος, ϗ τῆς μάϛιγος τῦ ἔθνες τῶν Ρ'ωμαίων, ἔφερε τέλος εἰς πάσας τὰς δυσυχίας. καθότι ἐξερχόμενος τῦ θεάτρε, ἐφονεύθη παρά τινος χιλιάρχε τῆς πραιτωρικῆς φυλακῆς κατὰ τὸ 41 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε ἐν ἡλικίᾳ 29 ἐτῶν, βασιλεύσας δὲ ἔτη σχεδὸν τέσσαρα. τὸ δὲ σῶμα αὐτῦ κομισθὲν

εἰς ἕνα κῦτος, ἐτάφη ἡμιεφθον ἐκ βίας παρὰ τῶν ἀδελφῶν τε διὰ φόβον νὰ μὴ τὸ ἁρπάσῃ τὸ πλῆθος ἢ τὸ ὑβρίσῃ. ἕτω λοιπὸν ἀπωλέσθη τὸ τέρας αὐτὸ τὸ ἐκ μυρίων παθῶν κατασφακελισθὲν, πάγγυμον ὂν ἡσυχίσεν ἀρετῆς ἢ τῆς ἐλαχίσης, ἐδὲ μέχρι τῦ δοκεῖν, ὃ ὄφις κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῦ Τιβερίυ, ὅς τις ἔμελλε νὰ καταφάγῃ τῶν Ῥωμαίων τὸ ἔθνος. καὶ ἐπεθύμει νὰ λάβῃ ἡ βασιλεία τε ἐποχὴν μὲ δημόσιόντινα δυσιχίαν. μ' ὅλον ὅτι μεγαλητέρα ἐποχὴ δὲν γίνεται ἀπὸ τῦτο, (ὡς εἶπε τις τῶν σοφῶν.) τὸ νὰ βασιλεύεται τὸ πᾶν τῦ κόσμυ ὑπὸ τοιῦτε βδελύγματος. ὁ δὲ Ἀββᾶς Κονδιλλιὰκ διερμήνευσε καλῶς τὸν χαρακτῆρα τῦ Καλιγέλε· βλέπων, λέγει, τὸς φόνυς συεχῶς ἐκ νεότητος περὶ τὰ τέλη μάλισα τῆς βασιλείας τῦ Τιβερίυ, ὧν δὲ ἢ ἐκ φύσεως ὠμὸς εἰς ὑπερβολὴν, ἔλαβε ἢ ἐπείσακτον τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸ νὰ χύνῃ τὸ αἷμα τῶν συμπολιτῶν τε. φοβύμενος ὅμως περὶ ἑαυτῦ κατ' ἀρχὰς, ἐν ᾧ δὲν εἶχεν ἔτι τὴν ἐξεσίαν ἀπόλυτον, μετεσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς ὑπόκρισιν, διδαχθεὶς ἴσως κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τῶν δυσιχιῶν τῶν συγγενῶν τε. περὶ δὲ τῆς τύχης τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν τυ ποτὲ δὲν φαίνεται νὰ ἐπρόφερε λόγον, ἐπιλαθόμενος ἴσως, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ποτὲ ἐν τοῖς ζῶσιν. ἀλλὰ ἢ εἰς τὰς ὕβρεις, τὰς ὁποίας ἐδέχετο ὁ αὐτὸς, ἐφάνη πάντη ἀδιάφορος ἢ ἀναίσθητος. ἀφ' ἑ ὅμως ἐσερεώθη εἰς τὸν θρόνον ὅλος ὁ δρόμος τῆς βασιλείας τε ἐγέθη ὁδὸς ἀφροσύνης ἢ θηριότητος, ἢ τὸ δὴ λεγόμενον περὶ αὐτῦ, ἐδὲ δῆλος αὐτὸ βελτίων ἐγένετο, ἐδὲ δε-

σπότης χειρων πώποτε μεμνονεύεται. καθότι ἐβάσα τὴν ῥομφαίαν κρεμαμένην εἰς τὸν λαιμὸν τῦ ἔθνυς τῶν Ῥωμαίων, ἀνίλεος εἰς ἐκδίκησιν, ἢ ἀνυπόσατος εἰς ὠμότητα. τὸ δὲ ὄνομα αὐτῦ, ἅμα ἀναφερόμενον, δίδει ἰδέαν βδελυρωτάτε ἢ ὀλεθριωτάτε ἀνθρώπυ. ἡ δὲ ἰδέα τῦ προσώπε ἐξωμοιῦτο μὲ τὰ ἐλαττώματα τῆς μιαρᾶς τε ψυχῆς. ὁ δὲ πώγων αὐτῦ μέγας, ἢ τὸ βλέμμα ἐξηγριωμένον ἢ φρικῶδες, ἢ ὁ λαιμὸς λεπτὸς, τὸ μέτωπον μέγα, ἢ ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς φαλακρὰ, οἱ δὲ πόδες λεπτοὶ, ἢ τὸ σῶμα ὅλον ἀσύμμετρον.

Κλαύδιος (Νέρων) υἱὸς τῦ Δρύσε ἢ θεῖος τῦ Καλιγέλε γεννηθεὶς εἰς τὸ Λέγδωνον τὸ δέκατον ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ὁ μόνος τῶν συγγενῶν πεφευγὼς τὸν θάνατον τῦ ξίφες τῦ Καλιγέλε τῦ ἀνεψιῦτε. μετὰ τὸν θάνατον τῦ ὁποίυ ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν· οἵτινες τὸν ἀπήντησαν κατὰ τύχην, ἀποφεύγοντα ἐν τῷ κρυπτῷ τὸς φονεῖς. μὲ ὅλον ὅτι οἱ Σενάτωρες ἐπεθύμυν νὰ ἀποκαταςήσωσιν αὖθις τὴν δημοκρατίαν, δὲν ἐτόλμησαν ὅμως νὰ ἀντισαθῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ στρατῦ. ὅθεν τὸν ἐγνώρισαν διὰ Αὐτοκράτορα τὸ 41 ἔτος ἀπὸ Χριςοῦ πεντηκοντέτην ἤδη γεγενημένον. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας τῆς νεότητός τε εἶχε γένη ἤδη ἀδύνατος ἢ δειλὸς, ἢ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς βασιλείας τε ἐφάνη καλὸς ὁπωσῦν, μετὰ ταῦτα ὅμως ἐξέπεσε, ἢ ἐφάνη ὡς ἓν νήπιον ἐν τῷ θρόνῳ. τὰς δὲ ἐκ κολακείας προσφερομένας τιμὰς δὲν ἐδέχετο παντελῶς. ἐκόσμησε δὲ τὴν Ῥώμην μὲ διαφόρες

οἰκοδομὰς, καὶ ἐχαροποίει τὸ πᾶν μὲ τὸ εὐπροσήγορον, καὶ τὴν πολιτικὴν ἐπιείκειαν. μετὰ ταῦτα ὅμως κατέπεσεν εἰς μίαν μωρίαν καὶ ἀναισθησίαν, ὥστε δὲν ἠθάνετο ἔτε τὴν δυναμίν του, ἔτε τὴν ἀδυναμίαν, μήτε τὰ δίκαιά του, μήτε τὰ χρέη. ἡ δὲ Γερουσία μὴ ὖσα πλέον κυρία τῶν πραγμάτων, ἐψήφισεν αὐτῷ ἐκ κολακείας τὸν Θριαμβον, διὰ τὰς νίκας τῶν στρατηγῶντε ἐν τῇ Βρετανίᾳ. ὁ δὲ Κλαύδιος διὰ νὰ ἀντιποιηθῇ τῷ ὄντι ἐξ ἰδίας ἀρετῆς τὸ Θριάμβου, ἐπέρασεν εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν τὸ 43 ἔτος ἀπὸ τῆ Σωτῆρος, καὶ ἐκέρδησε τὴν νίκην διὰ τῶν στρατηγῶντου. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ῥώμην, κατέπεσεν αὖθις εἰς τὴν αὐτὴν ἀναισθησίαν. ἡ ἀκόλαστος Μεσσαλλίνα ἡ σύζυγός του τὸν ἐκυρίευσε κατὰ κράτος, ὥστε καὶ βλέπων τὰς ἀσωτείας αὐτῆς, δὲν ἐσυγχίζετο. αὐτὸ δὲ τὸ ἀναίσχυντον τέρας τῆς Φύσεως ὅ,τι ἐζήτει, ἐγίνετο παρ' αὐτῆ εἰς ἐκδίκησιν τῶν αἰσχροτάτων ἐρώτων της, ἔχυσε τὸν ἀνέητον αὐτὸν ἕτοιμον εἰς τὰ νεύματά της. ἐντεῦθεν φονεύονται τριάκοντα ἐκ τῆς Γερουσίας, καὶ τριακόσιοι τῶν ἱππέων. ὁ δὲ ἀναίσθητος τύραννος ἐθεωρῆσε τὲς Φόνυς μὲ μίαν ἄκραν ἡλιθιότητα. καὶ τόσον ἐσυνήθισεν εἰς τὰς βασάνυς καὶ εἰς τὸ αἷμα, ὥστε διηγεμένε ἑνὸς ἀξιωματικῆ τὴν παιδείαν ἑνὸς ὑπατικῆ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς κατὰ πρόσταγὴν ἐκείνυ ἐνήργησεν, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ταῦτα μὲ ἄκραν ἀδυναμίαν, ἐγὼ μενῆν ἐκ ἐπέταξά σοι ἀποκτεῖναι αὐτὸν, ἀλλ' ὃ γέγονεν, ἐκ ἀποσύετα. ὁ Κάμιλλος διοικητὴς ὢν τῆς Δαλματίας, καὶ κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ, ἐμήνυσεν εἰς αὐτὸν μετὰ ἀπειλῆς νὰ

ἀφεθῇ ἀπὸ τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ Κλαύδιος, ἅμα δεξάμενος τὰ γράμματα, ἔμελλε νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, ἂν δὲν ἐκωλύετο παρὰ τῶν οἰκείων· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς Μεσσαλίνης τῆς τρίτης συζύγυ, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποβάλῃ ἐξ αἰτίας τῆς ἀσωτείας της, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Ἀγριππίναν τὴν ἀνεψιάντου, καίτοι προϋποχρεωθεὶς νὰ μὴν ἔλθῃ πλέον εἰς γάμον· γυναικοκρατηθεὶς δὲ ἐπίσης καὶ ὑπ' αὐτῆς, υἱοθέτησε διὰ μεσιτείας αὐτῆς τὸν Νέρωνα ἐναντίον τῆ Βριτανίκυ· ἔπειτα τὸν ἐφαρμάκωσεν ἡ ἰδία μὲ ἓν καρύκευμα ἐξ ἀμανιτῶν· ἐπειδὴ ὅμως τὸ δηλητήριον ἀδύνατον ὂν, δὲν ἐνήργησε δραστηρίως, ἔκραξεν εὐθὺς Ξενοφῶντα τὸν Ἰατρὸν, ὅστις ὑποκρινόμενος, ὅτι προσφέρει εἰς αὐτὸν τὸ μετὰ τὰς ἀσωτείας αὐτῆ σύνηθες ἐμετικὸν, ἐπέρασεν ἓν πτερὸν εἰς τὸν λαιμόντου φαρμακωμένον, καὶ ὕστως ἐπέθηκεν αὐτῷ καὶ τὸ τέλος τῆ βίυ κατὸ 54 σωτήριον ἔτος· ἦτον λοιπὸν ὁ Κλαύδιος ἄνθρωπος αὐτοχέδιος, ἰδιότης, καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀφυΐας ἔγινε τύραννος· λέγυσι δὲ νὰ ἐφεῦρε τρία γράμματα· ἀφῆκε δ' ἔτι καὶ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα δὲν σώζονται εἰς ἡμᾶς.

Νέρων (Δομετιανὸς) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων υἱὸς τῆ Γαΐυ Δομετίυ Ἀηνοβάρβυ, καὶ τῆς Ἀγριππίνας, υἱοθετήθη παρὰ τῆ Αὐτοκράτορος Κλαυδίυ κατὰ τὸ 50 σωτήριον ἔτος, καὶ διεδέχθη τὸν θρόνον αὐτῆ τὸ 54 ἔτος· ἔτος λοιπὸν κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς Βασιλείας ἐφέρθη ὡς ὁ Αὔγυστος εἰς τὸ τέλος· ἔλαβε δὲ μίαν ἐξαίρετον ἀνατροφὴν παρὰ τῆ Βύρρυ καὶ Σενέκυ, πα-

ρὰ μὲν τῦ Βύῤῥυ μαθὼν τὴν ἀρετὴν τῶν μεγάλων κατορθωμάτων, παρὰ δέ τῦ Σενέκυ παιδευθεὶς τὴν πολιτικὴν ἠθικὴν· ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκαυχῶντο εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς δῶρον θεόθεν ἀπεσταλμένον, δίκαιον ὄντα καὶ ἐλευθέριον, εὐάρεσον, καὶ πεπολιτευμένον, εὐπροσήγορόντε καὶ εὔσπαγχνον· ὅθεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν δοθείσης αὐτῷ ἀναφορᾶς κατακδικασθέντος τινὸς νὰ τὴν ὑπογράψῃ, εἶπεν, ἠβουλόμην μὴ εἰδέναι γράφειν· μία ἄκρα μετριοφροσύνη καὶ κοσμιότης ἐπροξένει τὰς ἀρετὰς αὐτὰς· ἐπαινέσης δὲ ποτὲ τῆς Γερσίας τὴν καλὴν αὐτῦ τῆς Βασιλείας διοίκητιν, εἶπε πρὸς αὐτὲς, ἀνατίθεσθε εἰσέτι τὸν ἔπαινον, μέχρις ἂν τότε ἄξιος γένωμαι· καὶ ταῦτα μὲν ἦσαν ἀρχαὶ, τὰ δὲ ἐξῆς πάντη διάφορα καὶ εἰς πᾶν τἐναντίον ἀπηλλαγμένα· κατ' ἀρχὰς μὲν ἐτείναξε τὸν ζυγὸν τῆς μητρὸς Ἀγριππίνας, ἔπειτα δὲ ἐπελάθετο, ὅτι χρεωσεῖ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ βασιλεύειν ὡσαύτως· ὅθεν ἡ Ἀγριπίνα ἄπιστος ἦσα καὶ παρακεκινημένη εἰς ὀργὴν, ἦτον ὕποπτος εἰς αὐτὸν, νὰ μὴ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ βάλῃ ἀντ' αὐτῦ τὸν Βρετάνικον τὸν υἱὸν τῦ Κλαυδίυ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκεν ἐκ τῦ δικαίυ· ἀλλ' ὁ Νέρων διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὰς ὑποψίας, ἐφόνευσεν ἐκεῖνον μὲ δηλητήριον φάρμακον (ἴδε ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων Κορβυλῶν, Ἥλιος (Helius) καὶ Λοκύσας) δοθεὶς δὲ ἅπαξ εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς καρδίας τυ, δὲν ἔπαυεν τῦ νὰ πράττῃ ἀναισχυντα πάντοτε, διανυκτερεύων εἰς τὰς ὁδὲς, καὶ εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα ἀκολασαίνων, τύπτων, κλέπτων, φονεύων μετά τινων νέων ὁμοφρόνων καὶ ἀνοήτων· ἐν τέτοις δὲ ὢν,

ἁπαντᾷ ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, ἅμα ἐξελθὼν τῦ οἰνοπωλείυ, τὸν Τ'πατον Μοντάνον μετὰ τῆς γυναικός τυ, τὴν ὁποίαν ἄρχισε νὰ βιάζῃ· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς τὸν ἐῤῥάπισε μετὰ σφοδρότητος, καὶ ὀλίγον ἔλειψε καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ· μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς, μαθὼν τὸ γενόμενον, ὅπως εἶχε τῇ ἀληθείᾳ, ἐσοχάθη συμφέρον νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως συγγνώμην· πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Νέρων, καὶ πῶς; αὐτὸς μὲ ἐῤῥάπισε καὶ ἔτι ζῇ; καὶ εὐθὺς πέμψας δήμιον, τὸν ἐφόνευσε· συνειθίσας δὲ κατ' ὀλίγον εἰς τὲς φόνες, ἐχώρησε καὶ ἐπὶ πλέον ἀνομίας καὶ βδελυρότητος, καὶ ἐφόνευσε τὴν ἰδίαν μητέρα τὴν Ἀγγριππίναν· τὴν ὁποίαν διὰ τὰ τὴν θανατώσῃ μὲ εὐπρεπέσερον τρόπον, τὴν ἔβαλεν νὰ πλεύσῃ εἰς μίαν ναῦν κατεσκευασμένην ἐξεπίτηδες, ὥσε νὰ ἀνοίξῃ ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ὕτω νὰ πέσῃ ἐκείνη ἐν τῇ θαλάσσῃ· τῦ δὲ στρατηγήματος τότυ μὴ εὐτυχήσαντος, ἔσειλε τὸν ἀπελεύθερον Ἀνικέταν καὶ τὴν ἐφόνευσε (ἴδε Ἀγριππίνα ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων) ἀλλὰ μόλις αὐτὴ ἐξέπνευσε, καὶ ἡ Φύσις τὸν κατεδίκασε· καθότι ὁ μητραλοίας ἦτος υἱὸς ἐνόμιζεν, ὅτι βλέπει αὐτὴν τυπτομένην ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τῶν σκληρῶντυ θελήσεων, αἱματωμένην, καὶ λειποψυχῦσαν ἐν ταῖς βασάνοις· ὅθεν ἠθέλησε καὶ νὰ δικαιολογηθῇ εἰς τὴν Γερσίαν, ἐπιφέρων ἀεὶ ἐγκλήματα κατὰ τῆς μητρὸς· μάλιστα δὲ καὶ ἔγραψεν, ὅτι ἐσέρησεν αὐτὴν τῆς ζωῆς, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἑαυτῦ· ἡ δὲ Γερσία ἀναξίως ἑαυτῆς πολιτευομένη ἤδη, ἐνέκρινεν ὡς δίκαιον τὸ γενόμενον· ὁ δὲ δῆμος διεφθαρμένος καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ἡ Γερσία, ἦλθον συνάμα

εἰς ἀπάντησιν τῦ θηρίυ εἰσερχομένυ εἰς Ρ'ώμην, ϗ τὸν ἐδέχθησαν τόσον λαμπρῶς, ὡσὰν νὰ ἀπαννήρχετο ἀπὸ μίαν λαμπρὰν νίκην κατὰ τῶν πολεμίων· ταῦτα δὲ ὁ Νέρων ἰδὼν, ὡς περικυκλωμένος ὑπὸ θύλων ἐπίσης ϗ ὑπηκόων, ἐσυμβυλεύετο ἐξῆς εἰς τὰ πράγματα μόνην τὴν διεφθαρμένην καρδίαν τυ· ὅθεν ἤρχετο εἰς τὰς κωμῳδίας, ϗ ἐλάμβανε πρόσωπον, ϗ ἔπαιζε δράμα, ϗ ἔτω τῶν Ρ'ωμαίων ὁ Αὐτοκράτωρ μετεχημάτιζετο εἰς κωμῳδὸν εἰς τὴν ὄρασιν τοσαύτης πολυαριθμυ πλυθύος· ϗ ἐνόμιζε μάλιςα ὅτι ἐξέιχει ἁπάντων εἰς τὴν τέχνην αὐτὴν, κυριευόμενος κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τὸ πάθος τῶν ἀσμάτων· καθότι ἐγαυρία ὅτι ἔχει φωνὴν καλὴν, ἀλλ' ὔτε καλὴν εἶχεν, ὔτε δυνατὴν· τὴν ἐπεμελεῖτο ὅμως νὰ μὴν τὴν ὀλιγοσεύσῃ, ἀπεχόμενος πολυφαγίας, ϗ λαμβάνων καθάρσια· ἐφάνη δὲ πολλάκις ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῦ θεάτρυ μὲ τὴν λύραν εἰς τὰς χεῖρας, ἔχων ἐνταύτῳ ἀκολύθυς τόντε Βύρρον, ϗ Σένεκαν κρατῦντας τὰς χεῖρας· ὅταν δὲ ἔμελλε νὰ τραγῳδήσῃ εἰς τὸ κοινὸν, εἶχε φύλακας παρευρισκομένυς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκ διασημάτων, οἵτινες ἐπαίδευον τὲς μὴ αἰθανομένες τὰς χάριτας τῆς φωνῆς τυ· ἀμιλλᾶτο δὲ μετὰ μεγάλυ ἀγῶνος διὰ νὰ ὑπερβῇ τὲς μεσικὲς ϗ δραματεργὲς· ἦλθε δὲ τελευταῖον ϗ εἰς τὴν Ε'λλάδα διὰ νὰ τρέξῃ τὸ ςάδιον ἐν τοῖς Ο'λυμπιακοῖς ἀγῶσιν, ἀλλὰ καίτοι ἀγωνισθεὶς μετὰ πάσης σπεδῆς, δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον, εἰμὴ κατὰ χάριν, καταπεσὼν ἀξιογελάσως ἐν μέσῳ τῷ ςαδίῳ· ἐκπνευσθὼν δὲ ἐντεῦθεν Ο'λυμπιονίκης, εἰ-

σῆλθε θριαμβεύων εἰς Ρ'ώμην ἐπὶ τῆς ἁμάξης τῦ Αὐγύςυ, περικυκλωμένος ὑπὸ μυρίων μεσικῶν καὶ κωμῳδῶν πανταχόθεν τῆς γῆς· ἀλλ' ἐνταῦθα τῆς ἀτοπίας χωρήσαντος, ἐδεὶς ἤλπιζεν ὅτι θέλει φανταθῇ ἑτέραν τινὰ ἀτοπίαν τῶν εἰρημένων· αὐτὸς ὅμως θέλων νὰ ζωγραφήσῃ τὸ τέρας τῆς βδελυρότητος ἀρτιμελὲς ἐξ ἁπάντων τῶν ἀτοπημάτων, ἔφθασε νὰ φανταθῇ, ὅπερ ϗ ἐν ὕπνοις τὶς ἰδὼν ἐρυθριᾷ νὰ τὸ διηγῆται· καθότι ἐφάνη εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ρ'ωμαίων ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνδεδυμένος ςολὴν γυναικεῖαν, ϗ λαμβάνων εἰς γάμον ἐν λόγῳ ἀνδρὸς τὸν ἀναίσχυντον Πυθαγόραν μετὰ πάσης τῆς γαμικῆς τάξεως, ϗ μετὰ τῦτον αὖθις τὸν Δορυφόρον, ἕνα τῶν ἀπελευθέρων αὐτῦ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον· ἐντεῦθεν δὲ ἡ γυνὴ αὐτῦ Ο'κταβία, ὁ Βῦρρος, ὁ Σένεκας, ὁ Λυκαῖος, ὁ Πετρώνης, ἡ ἐρωμένη αὐτῦ Πομπία ἔγιναν θυσίαι τῆς λύσσης τυ, ϗ μετὰ τύτυς αὖθις ἐφονεύθησαν πλῆθος ἄμετρον, ὥςε δὲν ἐφαίνετο πλέον μὲ εἶδος ἀνθρώπινον, ἀλλὰ θηρίον αὐτόχρημα, διψῶν ὅλον τὸ αἷμα τῆς ἀνθρωπότητος· ϗ ταῦτα ποιῶν ὁ ἐξηγριωμένος ἦτος δράκων, ἐγαυρία, ὅτι ὑπερέβη πάντας ἀνθρώπυς εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν ἀτοπημάτων· διὸ ϗ ἔλεγεν, οἱ πρὸ ἐμῦ οὐκ ἤδεισαν ὅπως θαι τῆς ἀρχῆς ἐπ' ἀδείας· ἐμοὶγε γὰρ μισεῖσθαι ἥδιον, ἢ ἀγαπᾶσθαι· ἐκεῖνο γὰρ τῶν ἐπ' ἐμοὶ, τῦτο δ' ἐμόν· ἀκέσας τινὰ ποτὲ νὰ ὁμιλῇ μετὰ τῆς παροιμιώδυς ἐκείνης φράσεως· ὁ κόσμος πυρὶ παραδοθήτω, ἐμῦ ἀποθανόντος, ἀπεκρίθη πρὸς τῦτο, καὶγὼ φημι, ἀλλ' ἐμῦ ζῶντος· ἐντεῦθεν μετὰ ἓν συμπόσιον παράξε-

νον ϗ βλελυρὸν ἔβαλε πῦρ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Ρ᾽ώμης διὰ νὰ κάμῃ μίαν εἰκόνα εἰς τὴν φαντασίαν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Τροάδος· ὁ δὲ ἐμπρισμὸς ἦτος διήρκεσεν ἡμέρας ἐννέα, κατακαύσας εἰς τέφραν δέκα μοίρας τῆς πόλεως, ϗ διαφθείρας ἄπειρα ἀξιόλογα πράγματα τῆς ἀρχαιότητος· αὐτὴ ὅμως ἡ ἀξιοθρήνητος θέα ἐχάθη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆ μία πανήγυρις πανευφρόσυνος· καθότι ἀνέβη εἰς ἕνα πύργον πολλὰ ὑψηλὸν διὰ νὰ βλέπῃ καλὰ τὸ γινόμενον, ϗ ἐντεῦθεν νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν εὐφροσύνην κατὰ τὴν ἔφεσιν τῆς μυαρᾶς τε καρδίας· τέτων δὲ γενομένων ἔῤῥιψεν εὐθὺς τὸ ἔγκλημα εἰς τὲς χρισιανὲς, τὲς ὁποίες ϗ ἐτυράννει μετὰ πάσης ὠμότητος, ϗ ἀλείφων αὐτὲς, ὅσες ἐσυκοφάντει, μὲ κηρίον, καὶ μὲ ἄλλας ὕλας εὐψαύσας, τὲς ἄναπτε τὴν νύκτα, λέγων, χρήσιμον τῦτο ἀντὶ φρυκτῶν· ϗ τῦτο ἦτον μόνον πρῶτος τρόπος πολιτικὸς ϗ ὑπόκρισις πρὸς ἀθόωσίντε, δεύτερος δὲ ἡ μεγάλη Φροντὶς, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν εἰς διόρθωσιν τῦ κακῦ, ϗ καλλωπισμὸν τῆς αὐτῆς πόλεως· ἐπειδὴ ἀνῳκοδόμησε τὸ κατακαυθὲν μέρος ὅλον, ἔκαμε τὰς ὁδὲς πλατυτέρας, ϗ πλέον εὐθείας, ἤυξησε τὰς ἀγορὰς, ᾠκοδόμησε πέριξ σοὰς, ϗ ἐπὶ πᾶσιν τὸν βασιλικὸν οἶκον μεγαλοπρεπέσατα ϗ τῷ ὄντα βασιλικὸν, ἀσράπτοντα ἐκ χρυσῦ ϗ ἀργύρε, ἐκ μαρμάρων, ἀλαβάσρε, Ἰάσπι, ϗ ἐκ πολυτίμων λίθων (ὅρα Κέλερ, ϗ Ἐπίχτοις ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.) ϗ ἐ μόνον ἐν τέτῳ ἐχάθη τοσῦτον μεγαλοπρεπὴς, ἀλλὰ ϗ εἰς ἄλλα τοιαῦτα ἐπίσης· ὅταν ἤρχετο εἰς θήραν ἰχθύων, εἶχε δύκτια τὸ μὲν πλέγμα ἐκ σίρματος χρυσῦ, τὰ δὲ σχοινία μεταξωτὰ· ὅτε δὲ ἐξήρχετο εἴς τινα περιήγησιν ἐφόρτωνε χιλιας ἁμάξας μόνον μὲ τὰ ἱμάτιά τε· καθότι δὲν ἐφάνη ποτὲ νὰ φορέσῃ τὴν αὐτὴν σολὴν δὶς· αὐτὴ ἡ ἐλευθεριότης ϗ μεγαλοδωρία πρὸς τῶν Ρ᾽ωμαίων τὸ πλῆθος ὑπερέβη τὲς προκατόχες τε· καθότι ἔῤῥιπτεν, ἔσπειρε πανταχῦ ἐπάνω τῶν ἀνθρώπων ἀργύριον ϗ χρυσίον, πολλάκις ϗ λίθες πολιτίμες· ϗ ὅταν δὲν εἶχεν ἐκ τῦ πρόχειρα ἐσημείωνε τὴν τιμὴν τῶν δώρων εἰς γραμματεῖα, ϗ τὰ ἔῤῥιπτεν εἰς αὐτὲς· ἀλλ᾽ αὐτὴ ἡ ἀσωτεία ἡ τόσον ἐπωφελὴς διὰ τῶν Ρ᾽ωμαίων τὸ πλῆθος, ἔγινεν ἐχάτη Φθορὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας· πολλῶν δὲ γενομένων συνωμοσιῶν κατ᾽ αὐτῦ, ϗ ἀποκαλυφθεισῶν, ἡ πλέον γνωσὴ εἶναι ἡ τῦ Πίσωνος, ἥτις ἀπεκαλύφθη διάτινος ἀπελευθέρε ἀνθρώπε· μεταξὺ δὲ τῶν συνωμοτῶν ἦτον ϗ ὁ Σέβριος Φλάβιος Δήμαρχος ὤν, ὁ ὁποῖος ἐρωτηθεὶς παρὰ τῦ Νέρωνος, ἐκ τίνος αἰτίας ἐβιάσθη νὰ παραβῇ τὸν σρατιωτικὸν ὅρκον, διὰ τῦ ὁποίε ἦτον συνδεδεμένος ϗ μὲ τὸν Αὐτοκράτορα; ἀπεκρίθη, σὺ μὲ ἠνάγκασας ἐπιβυλεύειν σοι· ἤθελες γὰρ σοι ἦτε ἀξιωματικὸς, ἦτε σρατιώτης σοὶ εὔνοεῖ μέχρις ἂν γένῃ ἄξιος τέτε· ἐμοὶ γε δὲ προτγεγένηται μῖσος, ἐξ ὅτε σὺ ἀπέκτεινας τὴν μητέρα ϗ γαμετὴν, ϗ τἄλλα ἔπραξας ἄτοπα· ἕτερος δέ τις Σελτίκιος Ἄσκερος τὔνομα, ἑκατόνταρχος δὲ τὸ ἀξίωμα ἐρωτηθεὶς παρὰ τῦ Νέρωνος, τὸ αὐτὸ ἀπεκρίθη μὲ τὴν αὐτὴν σαθερότητα, ἐγὼ συνώμοσα κατὰ σῦ ἐξ εὐνοίας, ἤδειν γὰρ ἂν κωλύσεις σὺ τῶν ἀτόπων, (ἴδε ἐν τῷ γενικῷ λεξικῷ Λατεράνος) ἡ δέ τε-

λευταία συνωμοσία ἦτον τῦ Γάλβα, τῦ διοικητῦ τῶν Γάλλων· ὗτος δὲ λαμπρὸς ϗ ἄνωθεν ἐκ τῦ γένους, ϗ ἔνδοξος ἐξ οἰκείας ἀρετῆς γενόμενος, ἠγανάκτει πολλάκις ἐν τῷ φανερῷ εἰς τὰς ἀτοπίας τῦ Νέρωνος· τύτυ δὲ ἀκυθέντος, ἀσάλη προσαγὴ νὰ τὸν φονεύσωσιν· ὁ δὲ Γάλβας ἀποφεύγει τὸν θάνατον, κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ, παρακινηθεὶς εἰς τῦτο ὑπὸ τῦ Βίνδηκος, ὅστις τὸν εἶχε γράψη νὰ κάμη ἔλεος εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, τῦ ὁποίυ ὁ μυσαρὸς Αὐτοκράτωρ εἶναι ἡ ἐχάτη μάσιξ· τύτυ δὲ γενομένυ, τὸν ἐδέχθη εὐθὺς σύμπασα ἡ ἐπικράτεια τῶν Ῥωμαίων, ϗ ἡ Γερυσία κηρύττει τὸν Νέρωνα πολέμιον τῦ κοινῦ, ϗ ἡ καταδίκη αὐτῦ ἐψηφίθη νὰ ῥιφθῇ ἐκ τῆς ὑψηλῆς πέτρας τῦ Καπιτωλίυ, ἀφ' ὗ περάσῃ ὁλόγυμος διὰ τῆς πόλεως, μασιζόμενος κατ' ὀλίγον μέχρι θανάτυ· τῦτο δὲ μαθὼν ὁ Τύραννος διὰ νὰ προφθάσῃ τὴν καταδίκην, ἐμαχαιρώθη ὑφ' ἑαυτῦ τὸ 68 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ἐν τῷ 32 ἔτει τῆς ἡλικίας, δικαίαν καταδίκην ἀποδιδὺς, αὐτὸς ἑαυτῷ γενόμενος δήμιος, μητραλοίας ὢν, ϗ τρισκατάρατον τέρας ϗ φάντασμα, ἐξ ὧν ὁ ἅδης ἐξήμεσεν εἰς τὸν κόσμον· προλαβὼν δὲ ἐπαρακάλει εἰς μάτην νὰ ἔλθῃ τις νὰ τὸν δώσῃ τὸν θάνατον, καθότι ἐδεὶς ἐτόλμησε νὰ τὸν ἀκύσῃ εἰς τῦτο· ὅθεν ἐξεφώνει πρὸς τὺς οἰκείυς, πῶς ἂν εἴη μοι τῦτο μήτε φίλον μὲ ἔχειν πρὸς σωτηρίαν, μήτε ἐχθρὸν εἰς ἀπώλειαν; τύτυ δὲ γενομένυ ἡ χαρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐσάθη ἀπερίγραπτος, ϗ ὅταν ἔμαθον τὸν θάνατον τῦ καθάρματος τύτυ, ἐσήκωσαν δημοσίως τὸ σημεῖον τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὸ

πλῆθος ἐφόρεσεν εἰς τὴν κεφαλὴν πῖλον παρόμοιον μὲ ἐκεῖνον τῶν δέλων, ὅταν ἐλάμβανον τὴν ἐλευθερίαν· ἡ δὲ Γερυσία ὁμοίως ἐπλήθη χαρᾶς· καθότι ὁ Νέρων εἶχε σκοπὸν νὰ τὴν ἀκυρώσῃ, ἀφ' ὗ φονεύσῃ ὅλης τὺς Σανάτωρας· ϗ ὅταν ἔμαθε πρῶτον τὴν ἀποστασίαν, ἐσοχάθη νὰ φονεύσῃ πάντας τὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν, ϗ πάντας τὺς στρατηγὺς τῶν στρατῶν, ὡς ἐχθρὺς τῆς ἐπικρατείας· ϗ ἐπὶ τύτοις νὰ φονεύσῃ ὅλυς τὺς ἐξορίστυς, ϗ ὅλυς τὺς Γάλλυς, ὅσοι ἦσαν εἰς Ῥώμην, ϗ τὰ πράγματα αὐτῶν νὰ τὰ παραχωρήσῃ εἰς τὺς στρατιώτας πρὸς ἁρπαγήν· ἔπειτα νὰ φαρμακώσῃ ὅλην τὴν Γερυσίαν εἰς ἕνα συμπόσιον, ϗ νὰ κατακαύσῃ τὴν Ῥώμην ϗ δεύτερον ἤδη, ϗ ἐν ταὐτῷ νὰ ἀπολύσῃ τὰ θηρία εἰς τὰς ὁδὺς, νὰ μὴ τολμήσῃ τὸ πλῆθος νὰ τρέξῃ εἰς ἀπόσβυσιν τῦ πυρὸς· ἀλλὰ τῦτο δὲν ἔγινεν, ὄχι ὅμως ἐκ συνειδήσεως, μήτε ἐκ λογισμῦ τινὸς ὀρθῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀδυναμίας νὰ τὸ φέρῃ εἰς πρᾶξιν (ἴδε παρακατιὼν, Γάλβα, περὶ τὸ τέλος ϗ ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ, Μάκερ II.) ὡς τότον μὲ ὅλον ὅτι ἐσάθη μυσαρὸς ϗ βδελυκτὸς ἔτι ζῶν, ἔχει ὅμως μετὰ θάνατον τὺς κοσμήσαντας μὲ ἄνθη τὸν τάφοντυ· ἄλλοι δὲ αὐθαδέστεροι ἔτι ἔστησαν τὸν ἀνδριάντα αὐτῦ ὁλοπόρφυρον ἐπὶ τῦ κριτηρίυ ἐν τῷ βήματι τῶν Ῥητόρων, ϗ ἐξέδοσαν ἔξω εἰς τὸ κοινὸν ψηφίσματα ὡς ζῶντος ἔτι αὐτῦ, ϗ ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει ἐκδικήσῃ τὺς ἐχθρέστυ· καθότι ἠγαπᾶτο ἔτι ὑπὸ πολλῶν ϗ δημωτῶν ϗ στρατιωτῶν· ἐντεῦθεν πολλοὶ πλάνοι ϗ ἀπαταιῶνες ἐξέλαβον τῦτο ἐπάνωτων, ὡς συσατικὸν

πίσεως· ἀλλὰ τῦτο προήρχετο ἐκ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν· καθότι ὁ Νέρων ἔλαβε τῶν στρατιωτῶν τε τὴν εὔνοιαν μὲ τὴν ἄφθονον δόσιν καὶ μὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν κόπων· τὸ δὲ πλῆθος αὖθις ἐξέρτησε μὲ τὰ θέατρα τὰ ἐλεύθερα καὶ ἄτακτα, ἐν οἷς ἐλάμβανε μέρος καὶ αὐτὸς τῶν πρασώπων μεμίαν ἄκρην ἀναισχυντίαν· ὅθεν πᾶν εἶδος ἐλαττώματος εἶχε τινὰ συνήγορον, καθ' ἣν εἶχεν ἕκαστος κλίσιν εἰς τὸ ἐλάττωμα· ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐφαίνετο ἐωθότε ὁ Νέρων νὰ δείξῃ καί τινα ἐπιείκειαν εἴς τι παραμικρὸν σφάλμα τινὸς ἢ ἐκ χαυνότητος, ἢ ἐξ ἄλλε τινὸς συμβάντος· ὅθεν μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός τε εὑρεθέντων ἐκείνων τῶν σίχων

Quis negat Aeneae magna de stirpe Neronem?
Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.

ὕτε τὸς σιχεργὸς ἐζήτησε τότε τῦ ἐπιγράμματος, ὕτε ἄλλων τινῶν παρομοίων σίχων, ἀλλ' ἐμπόδισε μάλισα, κατὰ τὸν Σβετώνιον, ἀπὸ τὸ νὰ παιδεύσωσι τινὰς ὑπόπτως εἰς τῦτο· οἱ δὲ Χρισιανοὶ ὅμως ἀληθεῖς ὄντες τῆς ἀρετῆς τιμηταὶ, δὲν μετεβλήθησαν ἐπὶ τῦ Νέρωνος πώποτε, ἀλλ' ἐμαρτύρησαν πάντοτε διὰ τὰς ἀνομίας καὶ ἀτοπίας τε, δοκιμάσαντες τὴν λύσσαν κατὰ τὸ χρέος των· καὶ αὐτὸ τὸ νόμιμον θέλημα ἔῤῥιψε πολλὸς εἰς τὰς βασάνες τῆς ἀθωότητος· τῦτο ἦτον σύηθες εἰς τὸς πρώτες αἰῶνας τῆς

ἐκκλησίας εἰς τὸς χρισιανός· οἵτινες ἐνόμιζον τὸν Νέρωνα, ὅτι ἐγεννήθη νὰ λάβῃ τῦ Ἀντιχρίσε τὸ πρόσωπον.

Γάλβας (Σέρβιος Σελπίκιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Σελπικίων γεννηθεὶς εἰς μίαν μικρὰν πόλιν τῆς Ἰταλίας πλησίον τῆς Τερρακίνης κατὰ τὴν 24 τῦ Δεκεμβρίε τὸ 5 ἔτος πρὸ τῆς Χρισῦ γεννήσεως· ἐξάθη Πραίτωρ μεθ' ὑπολήψεως, μετὰ ταῦτα δὲ διοικητὴς τῆς Ἀκιταίνης, καὶ ἔπειτα Ἀνθύπατος ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ στρατηγὸς εἰς τὸν ἐν Γερμανίᾳ στρατὸν, καὶ μετὰ τῦτο ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ· ἐν δὲ τῇ Ἀφρικῇ ὤν, ἔκαμε μίαν κρίσιν σοφὴν, ὥσπερ ὁ Σολομὼν περὶ τῦ πεδίε· δύο πολῖται ἐφιλονικῦσαν περὶ ἑνὸς ἵππε, ἀντιποιύμενος ὡς οἰκεῖε ἑκάτερος, καὶ οἱ μάρτυρες αὐτῶν ἦσαν ἀ. σύμφωνοι πρὸς ἀλλήλες· ὁ δὲ Γάλβας ἐπροσαξε νὰ δέσωσι τὰ ὄμματα τῦ ἵππε, καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὸν, ὅπε τὸν ἐπότιζον πρότερον, καὶ ἔπειτα νὰ σηκώσωσι τὸ κάλυμμα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῦ, καὶ ἐντεῦθεν νὰ τὸν λάβῃ ἐκεῖνος, εἰς τῦ ὁποίε τὸν οἶκον θέλει ἔλθῃ ἀφ' ἑαυτῦ· ἔδειξε δὲ δικαιοσύνην ἀκριβῆ καὶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἀποκόψας τὰς χεῖρας ἑνὸς τραπεζίτε ἀπίσε, καὶ προσάξας νὰ τὰς καρφώσωσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐν ᾗ ἐμέτρα τὰ χρήματα πρὸς παράδειγμα καὶ τῶν ἄλλων· κατεδίκαζε δὲ ἔτι ἕνα ἐπίτροπον ἑνὸς παιδίε μικρῦ, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐφαρμάκωσεν, εἰς τὸ σαυρωθῆναι· τῦ δὲ καταδικασθέντος ζητῦντος ἐλαφροτέραν ποινὴν, ὡς συμπολίτε ὄντος καὶ Ῥωμαίε, τὸν ἔκαμεν ἕνα σαυ-

ρον λευκὸν ϗ πλέον ὑψηλὸν ἀπὸ τὲς συνηθισμένες· μετὰ ταῦτα δὲ ἐδόθη εἰς ἡσυχίαν διὰ νὰ μὴ δώσῃ αἰτίαν εἰς τὰς πολλὰς ὑποψίας τῦ Νέρωνος τὰς ὁποίας, ϗ δὲν ἀπέφυγε τέλος πάντων· καθότι ἀπαρεσκόμενος εἰς τὰς σκληρὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐπισατῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῦ βασιλέως, ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῦ Νέρωνος, ϗ ἐντεῦθεν ςέλλει προσαγὴν νὰ τὸν θανατώσωσι· τὸ ὁποῖον ὁ Γάλβας ἀπέφυγε κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ· καὶ εὐθὺς τὸν ἐδέχθη ὅλη ἡ Γαλλία· ὁ δὲ Νέρων ἐβιάσθη νὰ φονευθῇ κατὰ τὸ 68 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίε· ὁ δὲ Γάλβας μὲ ὅλον ὅτι δὲν ἦτον τόσον ςερεὸς ἐπὶ τῦ θρόνε, καθὼς ἦσαν οἱ προκάτοχοι αὐτῦ, δὲν ἐφυλάττετο ὅμως παντελῶς πρὸς ἀσφάλειαν, ἀλλὰ παρεδόθη μάλιςα εἰς τρεῖς ἀνθρώπες ἐξ ἀφανῶν ἀφανεῖς, τὲς ὁποίες οἱ Ρ῾ωμαῖοι ὠνόμαζον παιδαγωγὲς αὐτῦ· ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἦτον Τ. Βίνιος Ρ῾εφῖνος, ὑποςράτηγος αὐτῦ γενόμενος πρότερον ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, ἄνθρωπος ἐς ἄκρον φιλάργυρος· καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν συντρώγων εἰς τῦ Κλαυδίε τὴν τράπεζαν, ἔκλεψε μίαν φυάλην χρυσῆν· μαθὼν δὲ τῦτο ὁ Αὐτοκράτωρ, τὸν ἐπροσκάλεσε ϗ τὴν δευτέραν ἡμέραν, παρατιθεὶς ἔμπροσθέν τε τρυβλίον πίλινον· ἦτον δὲ ἄνθρωπος δεξιὸς, θερμεργὸς, ζωηρὸς, ϗ πρόθυμος· κακῆς ὅμως φύσεως, καὶ ἐπιῤῥεπὴς νὰ δώσῃ ἀχρείας συμβελὰς ϗ ἐπικινδύνες εἰς ἕνα Αὐτοκράτορα· ὁ δὲ δεύτερος ἐλέγετο Κορνήλιος Λάκων, ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῶν σωματοφυλάκων, τὸν ὁποῖον ἡ ἀλαζονεία αὐτῦ τὸν ἔκαμνεν ἀφόρητον εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἦτον ὅμως εἰς ἄκρον μαλακὸς ϗ ἀμελὴς, ἐναντίος εἰς ὅλας τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, τὸ ἑαυτῦ πρεσβεύων ἀείποτε, ϗ ἔχων τοσαύτην ἀμάθειαν, ὅσην εἶχε ϗ πρόληψιν· ὁ δὲ τρίτος ἦτον Μαρκιανὸς ὁ Ἴκελος ὁ πρῶτος πάντων τῶν ἀπελευθέρων τῦ Γάλβα· ὅς τις ἀντεποιεῖτο τῆς πρώτης τάξεως τῶν ἱππέων· αὐτοὶ λοιπὸν οἱ τρεῖς οἰκεῖοι ϗ φίλοι συνῆσαν αὐτῷ ἀδιακόπως, ϗ συνεβάλευον ἕκασος ἐκ διαδοχῆς πρὸς τὴν κλίσιν τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν, ϗ ἐντεῦθεν τὸν ἔκαμνον νὰ ἀντιπίπτῃ ἀπὸ τῦτο εἰς ἄλλοτι ἐλάττωμα αὔριον, ϗ τὴν μετὰ ταύτην εἰς ἕτερον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνεκάλεσεν ἔτος τὲς ἐξορίσες τῦ προκατόχε τε, ἡ φιλαργυρία ὅμως δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ δώσῃ ϗ τὰ πράγματά των ὀπίσω· ϗ ἐντεῦθεν ἀντὶ τῦ νὰ διορθώσῃ τῦ Νέρωνος τὸ ἐλάττωμα, τὸ ἐπεβεβαίωσε μὲ τὴν ἁρπαγήν τε· καὶ μὲ πρόφασιν νὰ γεμίσῃ τὸν δημόσιον θησαυρὸν, κενωθέντα ἤδη ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν τῦ Νέρωνος, διώρισεν ἀνθρώπες νὰ ἐρευνήσωσιν εἰς τίνας ἐχάρισεν ἐκεῖνος, διὰ νὰ τὰ λάβῃ αὐτὸς ὀπίσω· αἱ δὲ δωρεαὶ αὗται ἀνέβαινον εἰς 250 μιλιόνια· τὰ ὁποῖα εἶχαν δοθῇ εἰς τὲς ἀσώτες, εἰς τὲς μίμες, ϗ εἰς τὲς τοιάυτης ὑπηρέτας τῶν ἡδονῶν τῦ Νέρωνος· ταῦτα ὁ Γάλβας ζητῶν, ἄφινε μόνον τὸ δέκατον εἰς αὐτὲς, τὸ ὁποῖον μόλις ἔτι νὰ ἐσώζετο εἰς αὐτὲς· καθότι οἱ πλέον πλέσιοι μόλις νὰ ἐφύλαττον ἕντι ἕκασος κινητὸν ἐκ τῶν δώρων, τὸ ὁποῖον ἐφύλαττον ἴσως εἰς μνήμην, ἢ εἰς τρυφὴν των καὶ μαλα-

κότητα ὡς πολύτιμον· ἀλλ' ὁ Γάλβας ἀκόρεστος ὢν χρημάτων, εὑρὼν δὲ ἐκ τῆ ἐναντίᾳ ἀδυνάτες τὲς λαβόντας τὰς δωρεὰς, ἐκίνησε τὴν ἐξέτασιν ϗ εἰς τὲς ἀγορασαντας παρ' αὐτῶν ἐκ δευτέρε· ϗ ἐντεῦθεν συνέβη μία μεγάλη μεταβολὴ τῆς κατασάσεως τῶν ἀνθρώπων· καθότι τριάκοντα ἱππεῖς ἐδιωρίωθησαν εἰς τῆτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ϗ δὲν ἔβλεπε τὶς ἄλλοτι, εἰμὴ μόνον πράγματα πανταχῆ πωλήμενα τιμημένων ἀνθρώπων· ἐκεῖνο ὅμως ἐχαροποίησε τὲς πολίτας, ὅτι εὑρέθησαν οἱ παρὰ τῆ Νέρωνος πλετιζόμενοι, πτωχότεροι τῶν ἄλλων συμπολιτῶν, τὲς ὁποίες ἐγύμνωσεν· ὑπέφερον ὅμως μὲ μεγάλην βιαν τὴν ἀναίδειαν τῆ Βινίε τῆ φίλε τῆ Αὐτοκράτορος, τὸν ὁποῖον ἐβίαζεν εἰς τοιαύτας λογοτριβὰς δυσβασάκτες εἰς πολλὲς τῶν πολιτῶν· ὅς τις χωρὶς νὰ ψηφᾷ τὲς παρόντας, καταχρώμενος ἤδη ϗ τῆ Αὐτοκράτορος τὴν εὔνοιαν εἰς τὸ νὰ πωλῇ τὰ πάντα ϗ νὰ τὰ δέχηται μὲ τὰς δύο χεῖρας, ἔβλαπτε πολλὰ τὲς πολίτας· ϗ ἐχὶ μόνον ἕτος μετεχειρίωθη αὐτὸν τὸν τρόπον τῆ πλετεῖν, ἀλλὰ ϗ πάντες οἱ ἀπελεύθεροι τῆ Γάλβα ἠμιλλῶντο νὰ κερδήσωσί τι ἐκεῖθεν· τὸ ὁποῖον ἐξηκολούθησαν ἔπειτα ϗ πάντες οἱ δῆλοι αὐτῆ, λαβόντες ἕκασος τὸ μέρος τε ἐκ διανομῆς, ϗ ἐντεῦθεν ἔγινεν ἓν ἐμπόριον παράξενον πωλέντων ϗ ἀγοραζόντων ἀλλέτρια· ὥςε ἡ ἀνοησία πανταχῆ ἔμενεν ἀτιμώρητος, ἡ δὲ ἀθωότης κατεδικάζετο· ϗ κατ' ὀλίγον ἐπανῆλθον τὰ τῆ προκατόχε τε ἐλαττώματα ϗ αἱ ἀτοπίαι εἰς τὸ κοινὸν· ϗ ταῦτα ἦσαν ὀλέθρια πρὸ τὸ κοινὸν πλῆθος, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ αὖθις ἐπαρακονέν-

το εἰς ἄλλα· καθότι οἱ ναυτικοὶ ἐλθόντες νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτῆ τὸ νὰ ὀνομάζονται λεγεῶνες, τὸ ὁποῖον εἶχον λάβῃ πρότερον ϗ παρὰ τῆ Νέρωνος, κατεκόπησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἱππέων διὰ προσαγῆς τε· ἐπιθυμῶν δὲ κατ' ἀρχὰς τὸν θρόνον, ὑπεχέθη πολλὴν ποσότητα ἀργυρίε εἰς τὲς Πραιτωριακὲς, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθη νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, ἀφ' ἧ ἀνεκηρύχθη Αὐτοκράτωρ, ἀποκριθεὶς μετὰ σαθερότητος πρὸς αὐτὲς, ὁ Αὐτοκράτως ὠφείλει ἐκλέγειν τὲς στρατιώτας, ἀλ' ἐχὶ ἐξωνεῖθαι· αὐτὴ λοιπὸν ἡ ἀπόκρισις, ἠρέθισε τὲς στρατιώτας, ϗ ὕτως ἐκήρυξαν τὸν Ὄθωνα Αὐτοκράτορα, τὸν δὲ Γάλβαν ἐφόνευσαν κατὰ τὸ 69 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ὁ Γάλβας λοιπὸν ἔκαμεν εἰς τὸ βασίλειον, ὅπερ ϗ ὁ Σύλλας εἰς τὴν δημοκρατίαν· ἐκεῖνος μὲν ἤνοιξε τὸν δρόμον τῆς τυραννίας, ἕτος δὲ ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῆς ἀποσασίας, ὀλέθριον ϗ εἰς ἑαυτὸν ϗ εἰς τὲς Ῥωμαίες γενόμενον, διδάξας αὐτὲς, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ϗ ἔξω τῆς Ῥώμης, ϗ ἐντεῦθεν ἐγίνετο πανταχῆ, ὅπε εὑρίσκοντο οἱ στρατοὶ· ὡς τόσον ὁ Γάλβας ἐσάθη μέγας ἐν ὅσῳ δὲν εἶχεν ἀναβῇ εἰς τὸν θρόνον, αἱ ἀρεταὶ αὐτῆ ὅμως ἔγιναν ἐλαττώματα μετὰ ταῦτα· καθότι δὲν ἠθέλησε νὰ μεταχηματιωθῇ μετὰ τῆς τύχης, ἀλλὰ Φυλάξας τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα, ἀτίμασε τὸν αὐτοκρατορικὸν· ἦν δὲ 73 ἐτῶν, ὅταν ἐφονεύθη, ὁ τελευταῖος τῶν ἐκ παλαιᾶς εὐγενείας Αὐτοκρατόρων γενόμενος· οἱ δὲ διάδοχοι αὐτῆ ἐσάθησαν οἱ πρῶτοι τῆ γένες τῶν· ϗ τέσσαρες ἐξ αὐτῶν ἐσπεύδασαν μᾶλιςα νὰ

ἐξολοθρεύσωσι πάσας τὰς λαμπρὰς γενεάς· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των καθησύχασαν ἐν γωνίᾳ, ϗ ἐντεῦθεν ἔσβυσαν ϗ τὴν λαμπρότητα τῆ γένες αὐτῶν.

Ὄθων (Μάρκος Σαλβῖνος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων γεννηθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὸ 32 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, καταγόμενος δὲ ἐκ τῶν παλαίποτε Βασιλέων τῆς Τοσκάνας· τὸν ὁποῖον ὁ Νέρων ἔχων σύντροφον εἰς τὰς ἀσωτείας, τὸν ὕψωσεν εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῆ βασιλείε· λαβὼν δὲ τὴν διοίκησιν τῆς Πορτογαλλίας, ἐτιμήθη μὲν παρὰ τῶν μεγάλων, ἠγαπήθη δὲ παρὰ τῶν μικρῶν· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ Νέρωνος κατὰ τὸ 68 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, προσεκολλήθη εἰς τὸν Γάλβαν, ἐξακολεθῶν εἰς αὐτὸν χαμερπῶς ϗ ἀναξίως· πληροφορηθεὶς δὲ, ὅτι ἂν δὲν ἐπροτιμᾶτο ὁ Πίσων, ἔμελλε νὰ γένῃ αὐτὸς υἱὸς θετὸς εἰς τὸν Γάλβαν, ἐσοχάθη νὰ λάβῃ τὸν θρόνον μὲ βίαν, κινέμενος ὑπότε τῆ μίσες πρὸς Γάλβαν, ϗ ὑπὸ τῆ φθόνε πρὸς Πίσωνα, ϗ τρίτον ἐπειδὴ ἦτον καταπνιγμένος εἰς τὸ χρέος ἐκ τῆς ἀσωτείας· ϗ μόνον ἐκ τῆς ἀπολαύσεως τῆ θρόνε ἤλπιζε νὰ πληρώσῃ τὸ δάνειον· ὥςε ἐξηγήθη εἰς τέτο ϗ δημοσίως, εἰπὼν, εὐδεμίαμοι ἐλπὶς, εἰμὴ Αὐτοκράτωρ γενοίμην· καὶ τέτο εὐδέν μοι διαφέρει, ἤτοι ἐν πολέμῳ, ἢ ὑπὸ τῶν δανειςῶν δεῖμι ἀποθανεῖν· ὅθεν διαφθείρας πολλὲς ἀξιωματικὲς τῆ ςρατιωτικῆ, ἐφόνευσε τὸν Γάλβαν ϗ Πίσωνα, ϗ ἀνέβη αὐτὸς εἰς τὸν θρόνον κατὸ 69 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· τὸν ἐδέχθη δὲ καὶ ἡ Γερεσία, ϗ οἱ περισσότεροι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις

διοικητῶν ἔβαλον τὸν ὅρκον τῆς πίςεως· ἐν τέτοις δὲ ὄντων τῶν πραγμάτων ἔτι ἐν Ῥώμῃ τεταραγμένα, οἱ λεγεῶνες τῆς κάτω Γερμανίας ἐψήφισαν Αὐτοκράτορα τὸν Βιτέλλιον· εἰς τὸν ὁποῖον ὑποχεθεὶς ὁ Ὄθων ποσότητα ἱκανὴν ἀργυρίε, δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν μεταπείσῃ εἰς τὸ νὰ ἀφεθῇ ἀπὸ τὸν σκοπόντε· βλέπων λοιπὸν αὐτὸν ἀκλινῆ, ἐκίνησε τὸν πόλεμον κατ' αὐτῆ, ϗ ἐνίκησεν εἰς τρεῖς διαφόρες μάχας· διαφθαρείσης ὅμως πάσης σχεδὸν τῆς ςρατιᾶς εἰς μίαν γενικὴν μάχην μεταξὺ τῆς Κρεμώνης ϗ Μάντεας, ἐφονεύθη ἀφ' ἑαυτῆ κατὰ τὸ 69 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε τὸ 37 ἔτος τῆς ἡλικίας· ὡς τόσον ὁ Ὄθων, κατὰ „τὸν Crevier, εἰς τὰς ἑκάτας ἡμέρας ταύτας ἐφά„νη ὅμοιος εἰς τὴν γνώμην τῶν ἰδεῶν μὲ τὸν Κάτω„να, μὲ τὸν ὁποῖον εἰς ἄλλα ἦτον πάνυ ἀνόμοιος. „καθότι ϛαθεὶς εἰς τὸ μέσον τῶν περὶ αὐτὸν „μὲ ἦθος ϛαθερὸν καὶ ἀκίνητον ἐπὶ τῆ πρώτε „χήματος, ϗ ἐπιπλήττων τὲς θρηνῆντας ϗ λυπε„μένες περὶ τῆς τελευταίας τε ἀποφάσεως, ἔλεγε „πρὸς αὐτὲς μετὰ γλυκύτητος ἀναλόγως πρὸς τὸ „ἐπάγγελμα ϗ τὸν βαθμὸν τῆ ἀξιώματος ἑκάςε, „ϗ τὴν ἡλικίαν, νὰ ἀναχωρήσωσι πρὸς τὸν νικητὴν „παρευθὺς, διὰ νὰ μὴ τὸν ἐρεθίσωσιν εἰς θυμὸν μὲ „τὴν ἀναβολήν των, διδὲς εἰς αὐτὲς ϗ πλοῖα, ϗ ἀ„μάξας τὰς ἀναγκαίας· ἔκαυσε δὲ ὅλα τὰ γράμ„ματα τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας ϗ πίςεως τῶν ἀξιω„ματικῶν, ἢ τῆς κατὰ τῆ Βετελλίε κατηγορίας καὶ „ἀτιμίας· ἐδιαμοίρασε δὲ ϗ ἀργύρια εἰς πολλὲς, ἐ-

„χὶ ὅμως ὡς ἄνθρωπος ἀπελπισθεὶς, ἀλλὰ μετα-
„Φρονήσεως ϗ οἰκονομίας· ἰδὼν δὲ τὸν ἀνεψιόντε
Σαλβῖνον Κοκκηάνον λυπούμενον εἰς ἄκρον ϗ τρέ-
μοντα, ἄρχισε νὰ τὸν συμβουλεύῃ, ἐπαινῶν μὲν τὴν
ἀγαθὴν ψυχὴν, μεμφόμενος δὲ τὸν φόβον, λέγων
πρὸς αὐτὸν· ὁ Βιτέλλιος, ὥπτε ἐγὼ διέτασα τὰς συγ-
γενεῖς, οὐκ ἂν εἰς τοσόνδε ἀγνώμων ἔσοιτο, ὥστε μὴ πει-
σασθαι τῶν ἐμῶν, ἐμοίτε δίκαιος ἂν εἴη χαρίζεσθαι, ἐκπε-
σοῦσης ἤδη παραχωρεῖντι· ἔγραψε δὲ τὰ αὐτὰ ϗ εἰς τὴν
ἀδελφήντε, ϗ ἐπέτρεψε τὴν Φροντίδα τῶν ἐπιτα-
φίων αὐτῆ εἰς τὴν χήραν τῆ Νέρωνος Στατιλίαν Μεσ-
σαλίναν, τὴν ὁποίαν ἐξοχάζετο νὰ τὴν νυμφευθῇ·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀνεπαύθη ὀλίγον, ϗ ἐλθούσης τῆς
ὥρας νὰ λάβῃ τὸν ἐκούσιον θάνατον, μία ἐπανάστασις
ἐξαπίνης συμβᾶσα παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπαπειλούν-
των τὴν ἀνεχώρησιν τῶν Σενατώρων, τὸν ἔφερεν εἰς
ἄλλην Φροντίδα· ὅθεν εἶπε, δῶμεν ἔτι ζωὴν ἑαυτοῖς
μίαν νύκτα· ϗ ἐξελθὼν ἔξω, ἤλεγξε μὲν τὴς πρω-
ταιτίας τῆς ἀποστάσεως, ἀπεχαιρέτησε δὲ τὲς ἀνα-
χωρεῦντας, Φροντίσας περὶ πάντων πρὸς τὴν ἀσφά-
λειάντων· πρὶν δὲ νὰ ἐπιφέρῃ ἑαυτῷ τὸ ἔσχατον τέ-
λος εἶπεν αὐτὲς τὲς λόγους, δικαιότερον ἕνα ἀποθανεῖν
περὶ πάντων, ἢ πολλὲς περὶ ἑνός· ταῦτα δὲ εἰπὼν ἐ-
κίνησε τὸν στρατὸν πάντα εἰς δάκρυα· ϗ πολλοὶ ἐξ
αὐτῶν ἐλθόντες, ϗ ἀσπασάμενοι, οἱ μὲν τὰς χεῖ-
ρας, οἱ δὲ τὲς πόδας, ἐφονεύθησαν ὑφ' ἑαυτῶν ἐπὶ
τῆς ἑτοιμασθείσης πυρᾶς τῆ Ὄθωνος· ὡς τόσον ἀ-
γνοοῦμεν, ἂν ὁ Ὄθων ἦτον ἄξιος τοσαύτης ἀγάπης,
ὅς τις ἐν τοῖς προλαβοῦσι καιροῖς ὀπαδὸς ἐφάνη τῆ

Νέρωνος. ϗ ἐκ τούτε, ἂν δὲν ἐγίνετο ϗ διάδοχος
τῶν ἀνομιῶν ϗ τῶν ἡδονῶν τῆ ἀχρείε ἐκείνε. κατὰ
τὲς ἱσορικὲς ὅμως, αὐτὸς ἤθελε γένῃ τύραννος μᾶλ-
λον, ἢ νόμιμος Αὐτοκράτωρ. ϗ κατὰ τὸν αὐτὸν
Crevier εἶχε χαρακτῆρα μεμιγμένον κακίᾳ ϗ ἀ-
ρετῇ. ϗ παρανομία αὐτῆ κατὰ τῆς ζωῆς τῆ Αὐτο-
κράτορος, ϗ ἄκρα ἀσωτεία, ϗ μαλακότης, ὥσε ἐ-
λάμβανε Φροντίδα καλλωτισμῆ, ὥσπερ γυνὴ; καὶ
βαΦῆς τῆ προσώπε, ταῦτα εἶναι πράγματα ἀλη-
θῆ. ϗ δὲ μετριοΦροσύνη ϗ ἐπιείκεια ἐπὶ τῆς βασι-
λείας τε ἴσως ἦσαν ἀποτελέσματα τῆ κινδύνε, τὸν
ὁποῖον ἔτρεψε διηνεκῶς εἰς τὸ ὀλίγον διάσημα τῆς
Αὐτοκρατορίας αὐτῆ. ὡς τόσον, ἐὰν ἐπανελάμβανε
τὸ πρῶτον ἔθος τῆς ἀσωτείας τε, ἤθελε γένῃ ὄφις
ὀλεθριώτατος, ἐὰν ὅμως ἐμεταχειρίζετο τὸ πνεῦμα-
τε εἰς καλὸν, ἦτον ἡ χρησὴ ἐλπὶς τῶν Ῥωμαίων.

Βιτέλλιος (Αὖλος) γεννηθεὶς τὸ 15 ἔτος ἀπὸ
τῆ σωτηρίε, υἱὸς τῆ Λευκίε Βιτελλίε. ἐσάθη Ὕπα-
τος τρὶς, ϗ ἀπέρασε τὴν ἔφηβον ἡλικίαν εἰς τὴν
Καπρίαν, διατριβὴ αὖτη, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἐ-
ξηγεῖ τὸ ἐνταῦθα πολίτευμά τε. ἐπειδὴ λέγουσιν
ὅτι ἀγόρασεν ἐνταῦθα διὰ τῆς αἰσχρᾶς ἡδονῆς τὰς
χάριτας, τὰς ὁποίας ὁ Τιβέριος ἔδωκεν εἰς τὸν πα-
τέρα αὐτῆ, τὴν ὑπατείαν δηλονότι, ϗ τὴν διοίκησιν
τῆς Συρίας. ὁ δὲ λοιπὸς αὐτῆ βίος ἠκολούθησε σύμ-
φωνος μὲ τὰ προοίμια. ϗ ὁ χαρακτὴρ αὐτῆ γενικῶς
ἐσάθη τὸ θέατρον πάσης ἀσωτείας, ϗ λαιμαργίας,
ὥσε ἔΦθασεν εἰς ἔξιν νὰ ἐξεμῇ τὰ βεβρωμένα, ϗ
νὰ ἀρχίζῃ αὖθις ἐξ ὑπαρχῆς νὰ τρώγῃ διὰ νὰ μὴ

σερηθῇ παντελῶς τῆς γευσικῆς ἡδονῆς. τὸ δὲ ὄνομά τε ἤνοιξε τὴν εἴσοδον εἰς ὅλας τὰς Αὐτοκράτορας, εἰς μὲν τὸν Καλιγύλαν γενόμενος ἄρισος ἁρματηλάτης, εἰς δὲ τὸν Κλαύδιον διὰ τὴν εἰς τὰ παίγνια κλίσιν τε, καὶ ἐκ τούτων συνέσει καὶ εἰς τὸν Νέρωνα ὡς ἐράσμιος. χωρὶς δὲ τούτων εἰς μίαν ὑπηρεσίαν ἀλλοίαν καὶ παράξενον, σύμφωνον ὅμως πρὸς τὴν διάθεσιν τῆ Νέρωνος ἀπήλαυσε τότε τὴν εὔνοιαν περισσότερον. ὁ Νέρων ἐκυριεύετο ἐμπαθῶς ἀπὸ τὸ νὰ λαμβάνῃ πρόσωπον μυστικῆ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐρυθριῶν ὅμως κατά τι, ἀνεχαιτίζετο. ὅθεν πιεσθεὶς ἀπὸ τὰς φωνὰς τῶν θεατῶν, οἵτινες τὸν ἐπαρακαλέσαν νὰ τραγῳδήσῃ, ἐτραβήθη μικρὸν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ δῆθεν πρὸς καιρὸν τὴν ἐνόχλησιν. ὁ δὲ Βιτέλλιος, ἐπισάτης ὢν τῆς παιδιᾶς εἰς αὐτὴν τὴν σκηνὴν, ἐσάλη ὡς ἀπὸ μέρους τῶν θεατῶν νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ κλίνῃ εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὸ ζήτημά των. τὸ ὁποῖον ἤρεσεν εἰς τὸν Νέρωνα, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγάπην εἰς τὸ ἑξῆς. καὶ ἔτως ὁ Βιτέλλιος ἐκ τριῶν Αὐτοκρατόρων ἀγαπηθεὶς, ἐπέρασεν ὅλα τὰ ἀξιώματα, ἐνώσας αὐτὰ μὲ ἄπειρα ἐλαττώματα. στρατηγὸς δὲ ὢν ἐν τῇ κάτω Γερμανίᾳ, ὅταν τὰ Πραιτωρικὰ τάγματα ἐκήρυξαν τὸν Ὄθωνα Αὐτοκράτορα τὸ 69 ἔτος, ἐκηρύχθη καὶ αὐτὸς παρὰ τῆς στρατιᾶς Αὐτοκράτωρ, καὶ ἐντεῦθεν ἐβιάσθη νὰ κινηθῇ κατὰ τὸ ἀντιζήλε. νικηθεὶς δὲ ἐν τρισὶ μάχαις ἑξῆς, ἐνίκησε τὸν τετάρτην μεταξὺ τῆς Κρεμώνης καὶ Μάντεας πρὸς τὸ Βηδριακον. εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς μάχης αὐτῆς ἠθέλησε νὰ στρατοπεδεύσῃ ἐπάνω εἰς τὰ πτώματα μόνον διὰ

νὰ θρέψῃ τὰς ὄψεις τε μὲ τὴν σφαγὴν τοσούτων σωμάτων ἀλλεπαλλήλων, τοσούτων μελῶν ἐσπαρμένων, καὶ τῆς γῆς ἔτι αἱματωμένης, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάντων, ὅσα νικοῦσι τὰς αἰσθητικὰς καρδίας εἰς ἔλεος. καὶ ἡ ἐκ τῆς θέας αὐτῆς ἡδονὴ τὸν ἐμπόδιζε νὰ καταλάβῃ τὴν ἐκ τῶν πτωμάτων φθορὰν τε ἀέρος, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν οἱ περὶ αὐτὸν παραχρῆμα. τῶν ὁποίων παραπονεμένων εἰς τοῦτο, ἀπεκρίθη αὐτὸς, ἡ δυσωδία ἐχθροῦ νεκρὸς ἐστιν ἡδεῖα ἀεἰποτε. καὶ εὐθὺς ἐμοίρασεν οἶνον εἰς ὅλας τὰς στρατιώτας, καὶ ἐμέθει καὶ αὐτὸς καὶ αὐτοὶ, ἐκδεδομένος εἰς τὸ τρώγειν καὶ πίνειν ἀδιακόπως, τετράκις καὶ πεντάκις τῆς ἡμέρας παρατιθέμενος τράπεζαν. καὶ εἰς τοσαύτην ἀλογίαν καὶ ἀφροσύνην ἐχώρησεν, ὥστε ὁ μόνος τρόπος, τὸν ὁποῖον ἐφεῦρε νὰ θεραπεύσῃ τὰ ἀναίσχυντα πάθητε, μόνος αὐτὸς τὸν ἔκαμνε νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι εἶναι Αὐτοκράτωρ, συναυξάνων ἀεὶ μετὰ τῆς λαιμαργίας καὶ κοιλιοδουλίας καὶ τὴν ὠμότητα. καθότι ἐπρόσταξε νὰ φονεύσωσιν ἔμπροσθέν τε τὸν Γούνιον Βλάσον ἐκ συκοφαντίας διὰ νὰ χορτάσῃ τὰς ὀφθαλμές τε ἀπὸ τὸ αἷμα ἑνὸς ἐχθρῦ. ἰδιώτης δὲ ἔτι ὤν, ἐφαρμάκωσεν ἕνα υἱὸν, τὸν ὁποῖον εἶχε ἐκ τῆς πρώτης αὐτῦ γυναικὸς Πετρωνίας, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ὑπάρχοντά τε. ἀναβὰς δ' αὖθις καὶ εἰς τὸν θρόνον, ἔκαμε τὴν μητέρατε τὴν Σεξτιλίαν νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖναν, ἐπειδὴ καὶ ἤκουσε παράτινων προφητευόντων, ὅτι θέλει βασιλεύσῃ πολὺ, ἐὰν ἀποθάνῃ ἐκείνη προτήτερα. αὐτὴ δὲ ἡ δυσυχὴς γυνὴ τὸν ἐγνώρισε πρὸ πολλῦ ἄξιον ὄντα τοιούτων ἔργων, ἐπει-

δὴ ὅταν ἔμαθεν, ὅτι τὸν ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα, δὲν ἐδύνατο νὰ βασάξῃ τὰ δάκρυα. τέως δ' ἓν Φθάσαντος τῦ Βιτελλίυ εἰς τὸ πλήρωμα τῆς ἀτοκίας, ὁ δῆμος συμφώνως μὲ τὲς λεγεῶνας ἐκήρυξαν τὸν Οὐεσπεσιανὸν Αὐτοκράτορα. ϗ ὅταν τὸ κάθαρμα τῦτο εἶδεν ἐν Ρ'ώμῃ τὸν ὑποστράτηγον τῦ νέυ Αὐτοκράτορος, τὸν Πρίμον τῆς πόλεως κύριον, ἔφυγε νὰ κρυφθῇ ὑπὸ τὰς σοὰς τῆς βασιλικῆς οἰκίας, ὅπυ κατοικῦσαν οἱ κύνες, ἔνθεν κατασύραντες αὐτὸν, ϗ γυμνώσαντες, ϗ τὰς χεῖρας ὀπισθοδήσαντες, ϗ ξίφος ὑπὸ τὸν πώγωνα θέντες, διὰ νὰ ἴσταται ὄρθριος, ϗ διαβιβάσαντες αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως πάσης, ϗ ἀγαγόντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, τὸν ἐφόνευσαν, τύπτοντές τον κατὰ μικρὸν, κατὰ 69 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ. τὸ δὲ σῶμα αὐτῦ κατασύραντες μὲ μίαν ἅρπαγὴν, τὸ ἔῤῥιψαν εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. ὁ δὲ Λέκιος Βιτέλλιος ὁ πατὴρ αὐτῦ ἔφθασεν εἰς βαθμὸν καλῆς τύχης μὲ τὰς χαμερπεῖς κολακείας. ἔτος ἐσαθη ὁ πρῶτος. ὅς τις ἐλάτρευσε τὸν ἀνόητον Καλιγύλαν ὡς ἕνα θεὸν, ϗ ἔλαβεν ὡς χάριν ἰδίαν παρὰ τῆς Αὐτοκρατορίσσης τὴν τιμὴν νὰ τῆς λύῃ τὰ ὑποδήματα· ὅθεν ἔφερε μεθ' ἑαυτῦ πάντοτε ἓν τῶν σανδάλων αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ϗ ἐφίλει συχνῶς. ἀποθανόντος δὲ περὶ τὸ 49 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, ἀνέςησεν ἡ Γερυσία ἕνα ἀνδριάντα μὲ ἐπίγραμμα τῦτο, τῷ ἔχοντι συμπάθειαν ἀμετάβλητον πρὸς τὸν ἑαυτῦ Αὐτοκράτορα.

Οὐεσπεσιανὸς (Τίτος Φλάβιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρ'ωμαίων ἐγεννήθη εἰς ἕνα οἰκίσκον εἰς μίαν χώραν πρὸς τὸ Ρ'ίτιον τὸ ἔνατον ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, ἐκ γενεᾶς ἀφανεςάτης, ϗ δὲν συνεσέλλετο παντελῶς νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀρχήν τε, ϗ ἐπεριπαίζε μὲ ἐκείνυς, ὁποῖοι ἔλεγον, ὅτι καταγεται ἐκ λαμπρᾶς γενεᾶς. ἐκ δὲ ἰδίας ἀρετῆς ϗ φρονήσεως ϗ ἐπὶ πᾶσιν ἐκ τῆς πίςεως τῦ Ναρκίσσυ, ἑνὸς τῶν ἀπελευθέρων τῦ Κλαυδίυ, ἔλαβε τὴν ὑπατειαν. ἠκολύθησε δὲ τὸν Νέρωνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐμισίθη ὅμως παρ' αὐτῦ, ἐπειδὴ ἀπεκοιμήθη, ὅταν ἐκεῖνος ἀνεγίνωσκε τὲς σίχυς τε εἰς ἐπήκοον. ἀποςάντων δὲ τῶν Ἰυδαίων, ἐπελάθετο τὸ πάθος ὁ Αὐτοκράτωρ, ϗ ἔςειλεν αὐτὸν διὰ νὰ τὲς φέρῃ εἰς τὸ καθῆκον. ἐλθὼν ἓν εἰς Παλαιςίνην, ἐνίκησεν εἰς διαφόρυς μάχας, ϗ ἐκυρίευσε τὴν Ἄσκαλον, τὴν Ἰοτάπαν, τὸν Ἰοππὲ, τὴν Γαμάλαν, ϗ ἄλλας διαφόρυς πόλεις. ἑτοιμαθεὶς δὲ νὰ πολιορκήσῃ ϗ τὴν Ἱερυσαλὴμ, παρητήθη ἔπειτα, καὶ ἀφῆκε εἰς τὸν υἱόν τε τὸν Τίτον τὴν δόξαν ταύτην μετέπειτα. ἀποθανόντος δὲ τῦ Αὐτοκράτορος Βιτελλίυ, ἀνηγορεύθη αὐτὸς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῆς ςρατιᾶς τε κατὰ τὸ 69 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ. ϗ ἄρχισε πρῶτον νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὸ ςρατιωτικὸν, τῶν ὁποίων αἱ βίαι ϗ ἁρπαγαὶ ἐξωλόθρευσαν ϗ πόλεις ϗ ἐπαρχίας. ἔπειτα ἠθέλησε νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀμέλειαν αὐτῶν, ϗ τὴν μαλακίαν. ὄντις ἐςὶν τῆς ςρατιωτικῆς ἐμπειρίας ϗ ἐξασκήσεως ἡ ἐπικίνδυνος σκόπελος. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν εἷς τις τῶν νέων ἀξιωματικῶν, τὸν ὁποῖον ἐτίμησε μὲ ἓν τι ἐπάγγελμα ἦλθεν εἰς εὐχαρίςησίν τε, ἀρωματισμένος. τῦτο δὲ αἰσθόμενος, εἶπε πρὸς αὐ-

τόν. περὶ πλείονος ἐποιούμην ζυθῆσε ἢ νάρδε ἀπόζειν. ἡ κοσμιότης ὡς τόσον ἔφθασεν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπικρατείας. συνέτεμε δὲ τὴν τάξιν τῶν κριτηρίων, ϗ ἀποκατασήσας νόμες θαυμασὲς, ἀπέδειξεν ἄχρησον τὰς πολυπλόκες συνηγορίας. ἐκαλλώπισε τὴν Ρ῾ώμην ϗ ἄλλας πόλεις τῦ βασιλείε. ἐπιδιώρθωσε τὰ τείχη, ϗ ἐδυνάμωσε τὰς εἰσόδες πρὸς ἄμυναν. ἔκτισε τινὰς πόλεις, ϗ κατεσκεύασεν ὁδές. ἐπρονόησε περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐν τοῖς ὁρίοις ἐπαρχιῶν. ἡ δὲ ὑπερτέρα αὐτῦ ἀρετὴ παρὰ πάντας τὲς Αὐτοκράτορας ἦτον ἡ πραότης ϗ ἐπιείκεια. καθότι ἐμόνον δὲν ἐφόνευε τὲς ὑποπτευομένες κατ᾽ αὐτῦ συνωμότας, ἀλλ᾽ ἔτι τὲς ἔκαμνε νὰ αἰσθανθῶσι ϗ τὰς εὐεργεσίας αὐτῦ. ὅθεν τῶν οἰκείων λεγόντων νὰ φυλάττηται τὸν Μέτιον Πομποσιανὸν, καθότι ἠκέετο, ὅτι τὸ ὡροσκοπεῖον αὐτῦ ἐκρομήνυεν εἰς αὐτὸν τὸ βασίλειον, αὐτὸς τὸν ἔδωκε τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας, εἰπὼν ταῦτα ὑπομειδιῶν, εἰποδ᾽ ὕςερον ἔσοιτο Αὐτοκράτωρ μεμνήσεται τῆς εὐποΐας. ἔμοιγε δ᾽ ἦν ἐλεεινοὶ τῆς ἀνοησίας, ὅσοις ἐπιμελὲς ἐςι ἐκ νεωτερισμῦ παραλύειν μὲ τῆς ἀρχῆς, σφᾶς αὐτὲς κράγμασιν ἐμβαλόντας μεγίςοις. ἐντεῦθεν λοιπὸν μὲ τοιαύτην μετριοφροσύνην κατεπραΰνε τὲς ἀπαρεσκομένες ϗ συνωμότας, οἱ ὁποῖοι προσπαθῆσαν νὰ ἁρπάσεν τὸν θρόνον τε. μόνος δὲ ὁ Σαβῖνος (ἰδε ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ Σαβῖνος 11.) ἀπήλαυσε τὴν αὐςηρότητα αὐτῦ ἀμετάτρεπτον. δὲν εἶχεν ἔτι κλίσιν μήτε φιλοτιμίαν νὰ λαμβάνῃ μεγάλας ὀνομασίας ϗ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα οἱ πρὸ αὐτῦ κάτοιχοι τῦ θρόνε ἐνηγκαλίζοντο, ϗ μάλισα τὸ, πατὴρ τῆς πατρίδος· τὸ ὁποῖον αὐτὸς, μὲ ὅλον ὅτι εἶχε ϗ δίκαιον νὰ τὸ ἔχῃ, μόλις μετὰ ταῦτα ἐδέχθη· ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶν Πάρθων γράψας πρὸς αὐτὸν, ἐπροοιμίασεν ἔτως, Ἀρσάκης Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων Οὐεσπεσιανῷ χαίρειν· ὁ δὲ Οὐεσπεσιανὸς χωρὶς νὰ ὀργισθῇ ϗ νὰ ἐλέγξῃ, ἀντέγραψεν ἔτως ἁπλῶς, Φλάβιος Οὐεσπεσιανὸς Ἀρσάκῃ τῷ Βασιλεῖ τῶν Βασιλευόντων χαίρειν· ἐσυγχωρῦσε δὲ εἰς τὲς φίλες τε ϗ οἰκείες νὰ ἀσπάζωνται πρὸς αὐτὸν, ϗ αὐτὸς ἀπεκρίνετο αἴθις πρὸς ἐκείνες ἀσπαζόμενος· ἐπάνω εἰς τὸ δίκαιον ὅμως ἡ συγγνώμη ἦτον μακρὰν· ὅθεν ἐπειδὴ οἱ τοκισαὶ ἐν τῇ Ρ῾ώμῃ, ἀφ᾽ ὧν ἐδανείζοντο οἱ νέοι μετὰ τόκε βαρέος, ἐξωλόθρευσαν πολλὲς οἴκες, ἐξέδωκε θέσπισμα, ἐάντις τῶν δανεισῶν τέτων δανείσῃ νέον τινὰ ὄντα ἔτι ὑπὸ γονεῖς μετὰ τόκε, δὲν ἔχῃ δίκαιον νὰ ζητήσῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων ἐκ τῆς κληρονομίας τῶν παίδων ἔτε τὸν τόκον ἔτε τὶ κεφάλαιον· ἐσάθη δὲ ὁ ἐχθρὸς τῆς κακίας, ϗ ἀγωνοθέτης τῆς ἀρετῆς· ὅθεν ἀνταμείβων τὲς ἐφευρετὰς τῶν πραγμάτων, ἔφερε τὰς τέχνας καὶ ἐπισήμας εἰς μίαν ἀνθῦσαν κατάσασιν· ὅθεν καὶ εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς Ρ῾ητορικῆς μόνον ἐδιώρισε νὰ λαμβάνῃ κατ᾽ ἔτος ἑκατὸν χιλιάδας sesterces ἀπὸ τὸν αὐτοκρατορικὸν θησαυρὸν· εἶναι δὲ ἀληθινὸν, ὅτι ἐξώρισε τινὰς τῶν φιλοσόφων ἀπὸ τὴν Ρ῾ώμην, τῶν ὁποίων ἡ ἀψηφισία δὲν ὑπεφέρετο, ϗ τὰ δόγματα ἦσαν, ἐπικίνδυνα, μ᾽ ὅλον τῦτο εἶχε πολλὴν ἔφεσιν εἰς τὴν παιδείαν, ϗ πολλὴν ἐλευθεριότητα πρὸς τὲς πεπαι-

δευμένος, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐξαιρέτους συγγραφεῖς· ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐφευρετὰς τινὸς πράγματος κοινωφελοῦς, ἔδιδεν ἡ μισθὸς ἀδρὸς, ἢ ἄλλας χάριτας ἀξιωματικὰς· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐτελειοποίουν τὰς μηχανικὰς τέχνας, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐτίμα, καθὼς καὶ τὰς ἐλευθέρους· μαθηματικός τις ἐφευρὼν τὸν τρόπον νὰ φέρῃ εἰς τὸ Καπιτώλιον μὲ ὀλίγα ἔξοδα, σύλλους τινὰς ἐκ μαρμάρου ἐνὸς βάρους ἀπείρου, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ βασιλικὴν τῷ ὄντι ἀμοιβήν· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἤνθησεν εἰς εὐτυχίαν τὸ βασιλειον ἅπαν ἐξωθέντε, καὶ ἔσωθεν· ἐπειδὴ ὁ μόνον τὴν Ἰουδαίαν, καὶ τὴν Κομαγήνην, ἀλλ' ὑπέταξεν ἔτι καὶ τῆς Λυκίας καὶ Παμφυλίας τὰ βασίλεια ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὰ ὁποῖα μέχρι τότε εἶχεν ἰδίους Βασιλεῖς· ἡ Ἀχαΐα καὶ ἡ Θρᾴκη ὁμοίως ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύχην· ἡ νῆσος τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Σάμου, καὶ ἡ πόλις τοῦ Βυζαντίου, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὑπετάγησαν εἰς τὴν Ῥώμην· αὐτὰ ὅμως μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ὄντα, ἐθολώθησαν ἀπὸ μίαν ἄκραν αὐτοῦ οἰκονομίαν, ἥτις ἐπήγαζε μᾶλλον ἐκ τῆς φιλαργυρίας αὐτοῦ· ὅς τις καὶ ἰδιώτης ἔτι ὢν, ἔδειξεν, ὅτι κατέχεται ὑπὸ τούτου τοῦ πάθους, καὶ Αὐτοκράτωρ αὖθις γενόμενος, δὲν τὸ ἀπέφυγε· καθότι ζητήσαντος ἑνὸς δήμου τὴν ἐλευθερίαν τινὸς χάριν, καὶ μὴ λαβόντος, εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτὸν, ἡ ἀλώπηξ τὴν μὲν τρίχα ἀμείβει τὴν δὲ γνώμην οὐδέποτε· ἐλθόντες δὲ ἀπεσταλμένοι παράτινος ἐπαρχίας, ἐζήτησαν νὰ σήσωσιν εἰς τιμήντε ἕνα ἀνδριάντα ἀποτετιμημένον ἓν μιλλιόνιον sestreces (125000 λίβρας) αὐτὸς δὲ ἐκτείνας τὴν χεῖρα βαθυλωτὴν εἶπεν,

ἰδοὺ ἡ βάσις τοῦ ἀνδριάντος, ἐπίδετε αὐτὸν ἀπὸ πολλῶν πραγμάτων· πολλάκις δὲ καὶ ἐμπορεύετο· ἀπέδιδεν ὅμως τὴν αἰτίαν τῶν τοιούτων κατάτι εἰς τὴν ἐρωμένην τε Κένιν· ἥτις κατεῖχετο εἰς ὑπερβολὴν ἀπὸ τὸ πάθος τῆς φιλοκερδείας κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τάγματος τούτου, τοῦ ὁποίου τὴν τέχνην ἐπαγγέλλετο καὶ αὐτὴ· καὶ ἐπώλει τὰ διὰ αὐτῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα γεγεννημένα αἰτήματα καὶ ἀξιώματα, καὶ πρὸς τούτοις τὰς συγγνωσικὰς ἀποφάσεις τῶν τε ἀθώων καὶ τῶν ἐνόχων, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἀποκρίσεις τοῦ Αὐτοκράτορος· ἐπιφορτώνεσι δὲ ἔτι ἐλάττωμα εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τοῦτον, ὅτι διώριζεν εἰς τὰς βασιλικὰς θησαυρὰς ἀνθρώπους φιλαργύρους ἀεὶ, διὰ νὰ τὰς καταδικάσῃ, ἀφ' οὗ πλουτήσωσι καὶ νὰ τὰς γυμνώσῃ ἐξ ὑπαρχῆς, ἐκπιέζων αὐτὰς, καθὼς τὸν σπόγγον, ἀφ' οὗ πληρωθῇ τοῦ ὑγροῦ· ἐπιβαλλομένε δὲ φόρε τινὸς, οὐκ οἶδα πῶς, εἰς τὸ ὄρος, ὁ Τίτος ὁ υἱὸς ἐναντιώνετο διὰ τὸ παράξενον τοῦτο ἔργον· ὁ δὲ πατὴρ λαβὼν ἀργύριον ἐκ τῆς ποσότητος τούτου τοῦ ἀηδοῦς φόρου, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν, εἰπὼν, ἴδε οὐκ ὄζει· ἡ δὲ τελευταία αὐτοῦ νόσος ἐκάθη ἕνας πόνος ἐν τοῖς ἐντέροις· αὐτὸς δὲ μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἔπαυε νὰ θεωρῇ τοῦ Βασιλείου τὰς ὑποθέσεις μετὰ δραστηριότητος, ἀποκρινόμενος πρὸς τοὺς κωλύοντας ταῦτο, ὅρθιον δεῖ ἀποθανεῖν τὸν αὐτοκράτορα· αἰσθόμενος δὲ τὸν θάνατον γειτνιάζοντα, εἶπεν, δεκῶμοι αὐτίκα θεὸς γενέσθαι· ἀπέθανε λοιπὸν 70 ἐτῶν γενόμενος κατὰ τὸ 79 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου καὶ ἐγεννήθη, βασιλεύσας ἔτη 10. ἡ Ἱστορία λοιπὸν ἐξελέγχει αὐ-

τὸν μόνον ὡς ἐκδεδομένον εἰς τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας, ἢ εἰς τὰς γυναῖκας· τὴν δὲ φιλαργυρίαν μάλιστα ἐμεταχειρίσθη μέχρι ἀηδίας ἢ εἰς περαμικρότατα πράγματα· ἀπολύεται ὅμως τῆς αἰτίας, ὅτι προσπαθῶσε νὰ ἀποπληρώσῃ τὸ χρέος τῦ βασιλικῦ θησαυρῦ, τὸν ὁποῖον ἐξεκένωσεν ὁ προκάτοχος.

Τίτος (Οὐεσπεσιανὸς) γεννηθεὶς τῇ 30 Δεκεμβρίε τὸ 40 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε, υἱὸς τῦ Οὐεσπεσιανῦ τῦ ἢ προκατόχε αὐτῦ, ἢ τῆς Φλαβίας Δομιτίλλης· ἐδείξε δὲ τὴν ἀνδρίαν τε ὑπὸ τῷ πατρὶ ἔτι ὢν, ἢ καταπρημνίσας τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔλαβεν ἔπειτα τῆς βασιλείας τὸ σκῆπτρον (ὅρα δὲ περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ Ἰωσὴφ 6.) μέχρι δὲ τέτε ἦτον ὀλίγον ἄτακτος, ἔχων εἰς τὸν οἶκόν τε ἕνα πλῆθος μίμων, ἢ δέλων· τῶν ὁποίων τὰ ἔργα κάλαμος σώφρων ἀποφεύγει νὰ τὰ παρασύρῃ· οἱ δὲ ἔρωτες αὐτῦ πρὸς τὴν πολυθρύλλητον παρὰ τοῖς ποιηταῖς Βερενίκην εἶναι γνωσοὶ, τὰς ὁποίας αὐτὸς κατεδάμασεν ἐνδόξως ἢ αὐτοκρατορικῶς, ἐκδιώξας τὴν ἐρωμένην ἀγαπῶσαν ἐρωτικῶς, ἢ ἀγαπωμένην ἐπίσης· μέμφονται δὲ αὐτὸν ἔτι διὰ τῆς τραπέζης τὴν ἀσωτείαν, ἐπειδὴ ἐχώρει εἰς μεσονύκτιον εὐφραινόμενος μετὰ τῶν παρασίτων, διδὰς ἐλευθερίαν τοῖς συμποσιασταῖς, ὡς ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, μετὰ μετριότητος ὅμως ἢ εὐχημοσύνης, ὅσον ἀνήκει πρὸς εὐφροσύνην κοσμίαν· τινὲς ὅμως τὸν μέμφονται ἢ ὡς φιλάργυρον, ἢ ὁ Σβετώνιος μάλιστα λέγει, ὅτι ἐκυριεύετο ὑπὸ τῆς αὐτῆς φιλοκερδείας τῦ ἰδίε πατρὸς· ὅταν ὅμως ἔγινε κύριος τῶν πάντων, ἐξήλειψε παντελῶς αὐτὴν τὴν κηλῖδα ἀφ' ἑαυτῦ μὲ ἓν πολίτευμα ἐχὶ μόνον ἀλλότριον πάσης ἀδίκε πράξεως, ἀλλὰ ἢ μεγαλόδωρον ἢ μεγαλοπρεπὲς· τοιαύτην μεταβολὴν ἔκαμεν ἡ μοναρχία εἰς τῦ Τίτε τὸ ὑποκείμενον· ὅς τις ἦν πληροφορημένος, „ὅτι ὑπρῶτος ἦτος βαθμὸς ἐπεριώριζε τὴν ἐλευθερίαντε, ἢ ὅσην δύναμιν μεῖζονα εἶχε, τόσον ὀλιγώτερα πράγματα ἦτον εἰς αὐτὸν συγκεχωρημένα· ὅθεν ἢ ἀπεκρίθη ἦτω θαυμασὰ εἰς ἕνα τινὰ, ἀπορῦντα διὰ τί ἀπεσράφη τὸ ζήτημά τε, τὸ ὁποῖον αὐτὸς πρότερον πεσθεὶς, ἐζήτει παρὰ τῦ πατρὸς δι' αὐτὸν, τῦ πεισθεῖν ἕτερον ἢ αὐτὸν εἶναι κριτὴν πολὺ τὸ διάφορον, ὥστις ἂν ἢ τῦ αἰτεῖσθαί τι τινὶ τῦ αὐτὸν διδόναι· ὡς τόσον τὸ πρῶτον μεγαλοπρεπὲς δῶρον αὐτῦ ἐσάθη τὸ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰς χάριτας ἢ προνόμια τῦ ἔθνες, τὰ ὁποῖα εἶχαν δοθῇ παρὰ τῶν προκατόχων Αὐτοκρατόρων· τὸ μῖσος ὅμως, τὸ ὁποῖον εἶχε πρὸς τὴν συκοφαντίαν, τὸν ἔκαμε πολλὰ σκληρὸν πρὸς τὲς κατηγόρες, τὲς ὁποίες ἐμασίγωσεν εἰς τὴν πρώτην δημόσιον ἀγορὰν, ἢ ἐπρόσαξε νὰ τὲς περάσωσιν ἔμπροσθεν τῦ θεάτρε, ἢ ἐκεῖθεν νὰ τὲς πωλήσωσιν ὡς δέλες, ἢ νὰ τὲς ἐξορίσωσιν εἰς νήσες ἐρήμες· ἢ διὰ νὰ ἐπιδιορθώσῃ ἔτι τὰ κριτήρια, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρίθη ὑπωσῦν ἢ ὁ πατὴρ αὐτῦ, ἢ νὰ συντομεύσῃ τὰς κρίσεις, ἐδιώρισεν ὅτι πᾶσα αἰτία νὰ λάβῃ τέλος εἰς μίαν πρᾶξιν τῦ κριτηρίε, ἢ νὰ μὴ δύναται τὶς νὰ κρισολογῆται μετὰ μίαν διωρισμένην ἐτῶν ποσότητα περὶ κληρονομίας· ἔλαβε δὲ ἢ μίαν κλίσιν, κα-

θὼς ϗ ὁ πατὴρ αὐτῦ, νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὰ παλαιὰ κτίρια, ἢ νὰ τὰ ἀνοικοδομήσῃ ἐκ νέυ· μετὰ δὲ τὸν ἐγκαινιασμὸν τῦ περιφήμυ ἀμφιθεάτρυ, τὸ ὁποῖον ϕκοδόμησεν ὁ πατὴρ αὐτῦ, ἐτελείωσε μετὰ μιᾶς σπυδῆς ϗ ἐπιμελείας ἀπίσω τὰ πλησιόχωρα λυτρὰ· μετὰ ταῦτα ἔκαμε θέατρα μεγαλόδωρα, καὶ μίαν μάχην τῆς παλαιᾶς ναυμαχικῆς τέχνης· πέντε χιλιάδες θηρία ἐσϕάγησαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰς εὐϕροσύνην τῦ πλήθυς· τὸ ὁποῖον ἐσυμβυλεύετο ἀεὶ πρὸ τῦ νὰ κάμῃ μίαν ἑορτὴν· ἐπειδὴ ἡ συγκατάβασις αὐτῦ ἦτον τοιαύτη, ὥςε ὅσοι ἦσαν ἀξιωματικοὶ ἐν τῷ πλήθει, ἤθελε νὰ ἔρχωνται εἰς αὐτὰ τὰ λυτρὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἤρχετο ϗ αὐτὸς· τόσον δὲ ἐκδεδομένος εἰς τὸ εὐποιεῖν, ὥςε ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἰδὼν ὅτι δὲν ἔλαβεν αἰτίαν εἰς τῦτο, ἐπρόϕερε πρὸς τὸς ϕίλυς τυ τὸ ϗ παρ' ἑτέρυ ποτὲ ῥηθὲν, ἀπώλεσα μίαν ἡμέραν· ἔταν αὐτὸς ἐπαραπονεῖτο κατάτινος, ἐϕυλάττετο παρὰ πολὺ τὰς κατὰ τῦ αὐτῦ παρὰ τῶν ἄλλων συκοϕαντίας, παραπονέμενος ὁμοίως ϗ περὶ αὐτῶν, διὰ τινὰ τὸν διεγείρωσιν εἰς θυμὸν· ὅθεν ϗ ἐδέποτε μνημονεύεται νὰ μεταχειριθῇ τὴν ὑπερτάτην ἐξυσίαν εἰς τὸ νὰ ϕονεύσῃ τινὰ, μήτε ἐμίανε τὰς χεῖρας αἵματος ἀνθρωπίνυ, μὲ ὅλον ὅτι εἶχεν αἰτίας ἐκδικήσεως διαϕόρυς· ἐπειδὴ ϗ ἔλεγε συνεχῶς, ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ αὐτὸς, ἢ νὰ κάμῃ ἄλλον νὰ μελανειμονήσῃ· ὅθεν δύο ἐκ τῆς Γερυσίας συνωμοσάντων κατ' αὐτῦ, ϗ μὴ δυναμένων νὰ ἀρνηθῶσι τὸ ἔγκλημα, διὰ τὸ ὁποῖον κατηγορήθησαν, τὺς ἐμήνυσε νὰ ἀϕεθῶσιν ἀπὸ τὸν σκοπόντων, ϗ τοῖς ὑπεχέθη

νὰ τοῖς δώσῃ ὅ,τι ἐπιθυμῦν, ϗ ἔϛειλεν εὐθὺς εἰς τὴν μητέρα τῦ ἑνὸς νὰ τὴν πληροϕορήσωσιν, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς δὲν θέλει πάθῃ τι ἀπευκταῖον· ἐκάλεσε δὲ ϗ τὺς δύο εἰς τὴν τραπεζάντυ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἀποκαλυϕθείσης αἰτίας· τὴν δὲ ἐπιῦσαν τὺς ἔβαλε πλησίον ἑαυτῦ εἰς μίαν μάχην τῶν μονομάχων, ϗ ἐζήτησε παρ' αὐτῶν δημοσίως τὴν γνώμην τῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μαχαιρῶν, ἐν ᾧ τὰς εἶχαν ϕέρῃ προτήτερα εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν συνήθειαν πρὶν νὰ ἀρχίσῃ· (τοιῦτον εἶδος χαρακτῆρος ἐπιεικῦς ἀποδίδωσι ϗ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Νέρβαν) παρομοίως χεδὸν ἐϕέρθη ϗ πρὸς τὸν ἀδελϕόντυ Δομετιανὸν· ὅς τις ἐκίνει τὺς λεγεῶνας εἰς ἀποσασίαν· ὡς τόσον πολλαὶ δυσυχίαι συνέβησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶντυ, πρῶτον μὲν ἡ πυρκαϊὰ πολλῶν πόλεων ἐν τῇ Καμπανίᾳ ἐξ αἰτίας τῆς ἐκροῆς τῦ πυρὸς ἀπὸ τῦ ὄρυς τῦ Βεζυβίυ· δεύτερον δὲ, ἡ πυρκαϊὰ τῆς Ῥώμης· ϗ τὸ τρίτον μία λοιμικὴ νόσος, ἥτις διέϕθειρε τὴν ἡμέραν μέχρι τῶν χιλίων ἀνθρώπων· τύτων δὲ ὕτως ἐχόντων, ὁ Τίτος ἔμεινεν ἐπὶ τῦ αὐτῦ ϗχήματος ὡς Αὐτοκράτωρ γενναῖος, ϗ ὡς πατὴρ ϕιλόσοργος· ὅθεν ἐπώλησε τὺς καλλωπισμὺς τῆς βασιλικῆς οἰκίας διὰ νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὰς δημοσίας οἰκοδομάς· ἀλλ' ἡ Ῥώμη δὲν εἶχε τύχην νὰ ἀπολαμβάνῃ πολὺν καιρὸν τὰς εὐεργασίας τυ· καθότι ὁ Τίτος αἰθόμενος ἀδυναμίαν σωματικὴν, ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τῶν Σαβίνων, ἔνθα ἐκυριεύθη ἀπὸ μίαν μεγάλην θέρμην· ϗ τότε ὑψώσας τὰ ὄμματα εἰς τὸν ὐρανὸν, ἐπαραπονεῖτο, ὅτι ἀποθνήσκει εἰς τοιαύτην ἀνδρικὴν ἡλικίαν, τὴν ὁποίαν

ἐμεταχειρίζετο διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ὑπηκόων· ἔτω λοιπὸν ἐτελεύτησε τῇ 13 Σεπτεμβρίᾳ τῷ 81 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 41 ἐτῶν, βασιλεύσας ἔτη δύο ϗ μῆνας δύο, ϗ ἡμέρας 20. λέγυσι δὲ, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ ἰδὼν αὐτὸν ἐν ἀγωνίᾳ, τὸν ἔβαλεν εἰς μίαν κάδην γεμάτην ἀπὸ χιόνα, μὲ πρόφασιν νὰ δροσιωθῇ, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν· ὡς τόσον τῆ Τίτυ ὁ ἔπαινος ὑπερβαίνει τὸν κάλαμον τῶν συγγραφέων.

Δομετιανος (Τίτος Φλάβιος) ἀδελφὸς τῆ Τίτυ, υἱὸς τῆ Οὐεσπεσιανῆ, καὶ τῆς Φλαβίας Δομιτίλλας γεννηθεὶς τὸ 51 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ κατὰ τὸ 81 χωρὶς νὰ προσμείνῃ νὰ ἀποθάνῃ ὁ Τίτος, τὸν ὁποῖον ἀβίασεν ἔπειτα εἰς τῆτο μὲ Φάρμακον κατά τινας συγγραφεῖς· κατ' ἀρχὰς δὲ τῆς βασιλείας αὐτῆ ἐδείκνυεν, ὅτι πνέει τῆ λαῆ τῶν Ρ'ωμαίων τὴν εὐδαιμονίαν, ὑποκρινόμενος γλυκύτητα, ἐλευθεριότητα, ἀφιλοκέρδειαν, δικαιοσύνην, ϗ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν· ἀποκατέςησεν αὖθις τὴν βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν διέφθειρεν ἡ πυρκαιὰ, ἀναπληρῶν πανταχόθεν αὐτὴν, ϗ μάλιςα ἔφερε πολλὰ βιβλία ἀπὸ τὴν Α'λεξάνδρειαν· ἐκόσμησε δὲ ἔτι τὴν Ρ'ώμην μὲ ὡραῖα οἰκοδομήματα· αὐταὶ ὅμως αἱ κατ' ἀρχὰς εὐτυχίαι ματεβλήθησαν ἐφεξῆς εἰς ἀνηκέςυς ϗ ἀπίςυς ὠμότητας· καθότι ἄρχισε νὰ χύνῃ τὸ αἷμα τῶν χριςιανῶν ποταμηδὸν, ϗ ἤθελε νὰ ἀποσβέσῃ αὐτῶν ϗ τὸ ὄνομα· ἐπρόσαξε δὲ ἔτι νὰ θάψωσι ζῶσαν τὴν Κορνηλίαν τὴν πρώτην τῶν Ε'σιακῶν παρθένων μὲ πρόφασιν ὅτι ἦτον ἀκρατὴς· ἀλλὰ

τῆτο δὲν προύρχετο ἀπὸ ἀρετὴν· καθότι αὐτὸς ὁ ἴδιος συνέζησε πολὺν καιρὸν μετὰ τῆς ἑαυτῆ ἀνεψιᾶς, καθὼς μετὰ τῆς νομίμυ αὐτῆ γυναικὸς· μὴ εὐχαρισηθεὶς δὲ ϗ εἰς αὐτὸ τὸ παράνομον ἔργον τῆς αἱμομιξίας, ἐξεδόθη ἀναιδυντότερα εἰς τῆ παρὰ φύσιν τὴν χρῆσιν, γενόμενος ἀσελγέςατος, ϗ ἀλαζὼν εἰς ὑπερβολὴν, ὥςε ἐζήτει νὰ τῷ δοθῇ ϗ τὸ ὄνομα Θεὸς ϗ Κύριος εἰς ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ἀναφορὰς· κατεδίωκε δὲ τὲς σοφὲς, ϗ πεπαιδευμένες ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον· ϗ μάλιςα τὲς ἱςοριογράφυς· οἵτινες διασκορπίζυσι δικαίως τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν διαδοχὴν τῶν μεταγενεςέρων· ἔτος λοιπὸν ταραττόμενος ἐκ τῆ συνειδότος τοσέτων ἀνομιῶν, ϗ ἐκ διαφόρων ἔτι προφητειῶν ἀπὸ τῶν ἀςρολόγων, συνείχετο ἀδιακόπως φόβῳ ϗ τρόμῳ· ϗ ἐντεῦθεν φαντάζεται νὰ περικλείσῃ τὴν Γαλερίαν τῆ βασιλικῆ οἴκυ μὲ μάρμαρα ἀποςίλβοντα, τὰ ὁποῖα ἀνταναικλῶσι τὰ ἀντικείμενα ὀχεδὸν ὡς τὰ κάτοπτρα, διὰ νὰ κάμῃ ἐκεῖ τὸν περίπατον, ϗ τὸ φῶς ἀνταναικλώμενον ἀπὸ τὴν ςιλπνότητα τῶν μαρμάρων, νὰ τὸν εἰδοποιῇ, ἐάν τις ἐπέρχεται ὄπιθεν· ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν μάταιαι προφυλάξεις, καθότι ὁ ἀπελεύθερος τῆς Δομετίας τῆς συζύγυ αὐτῆ, ὀνομαζόμενος Στέφανος, τὸν ἐφόνευσε τῇ 18 Σεπτεμβρίᾳ τῷ 96 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ, ἐν ἡλικίᾳ 45 ἐτῶν, βασιλεύσαντα 15 ἔτη ϗ ἡμέρας πέντε· ἡ δὲ Γερυσία τὸν ἐςέρησε πάσης τιμῆς μετὰ θάνατον, ϗ αὐτῆς τῆς ταφῆς· ἐπειδὴ καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπολιτεύθη μετ' ἄκρας περιφρονήσεως· καθότι προσκαλέσας ποτὲ ὅλον τὸ λαμπρὸν τῆτο

σύσημα, ἐζήτησε νὰ ἀποφασίσωσιν εἰς τὶ ἀγγεῖον νὰ ψήσῃ ὁ μάγειρος ἕνα ἰχθὺν ὀνομαζόμενον Ῥόμβον· ἄλλοτε δὲ αὖθις τὸς ἐπολιόρκησεν, ἕτως ὡς εὑρίσκοντο, μὲ στρατιώτας· καλέσας δὲ μετὰ ταῦτα τὸς πρώτους τῆς Γερουσίας εἰς τὴν τράπεζαν τε, τὸς ἔφερεν εἰς μίαν οἰκίαν ἐν τῷ μυχῷ τῦ βασιλικῦ οἰκου σκοτεινὴν, ἐνδεδυμένην μὲ μελανὰ, ϗ πεφωτισμένην μὲ λαμπάδας τινὰς Φοινικὰς, μόνον διὰ νὰ εἰδῶν αὐτόθι διάφορα νεκροκρέββατα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαίνοντο τὰ ὀνόματα τῶν συμποσιοτῶν· μετὰ ταῦτα δὲ εἰσῆλθον εὐθὺς ἄνθρωποι τινὲς ὀλόγυμνοι, μέλανοι ἐπίσης ὡς ϗ ἡ οἰκία, ἔχοντες εἰς μὲν τὴν δεξιὰν χεῖρα ῥομφαίαν, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀναμμένην· αὐτὸ λοιπὸν τὸ εἶδος τῶν καταχθονίων δαιμονίων, ἀφ' ἕ κατετρόμαξαν ἐν ὀλίγῳ καιρῷ τὸς Σενάτωρας, τὸς ἄνοιξαν μετὰ ταῦτα τὴν θύραν· τοιαῦτα ἄπραττεν ὁ ἀνόητος Δομετιανὸς, ϗ μετὰ τῦτων τῶν τρομακτικῶν πολλάκις ἄλλα ἐκ τῦ ἐναντίε ἀξιογέλασα, μένων πολλάκις δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸν κοιτῶνα καταγινόμενος νὰ φονεύῃ τὰς μυίας μὲ μίαν ὀξυτάτην βελώνην· ὅθεν εἷς τὶς ἀσεῖος τῆς αὐλῆς ἐρωτηθεὶς, ἂν ὁ Αὐτοκράτωρ εὑρίσκεται μόνος, μονώτατος, ἀπεκρίθη, ναὶ γὰρ μυῖα εἶδος ἐστι· ἴδε δὲ ϗ Ἀσκληταρίων ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.

Νέρβας (Κοκκέϊος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων διεδέχθη τὸν Δομετιανὸν εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 96 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε· ἕτός ἐστιν ὁ πρῶτος Αὐτοκράτωρ, ὅς τις μήτε Ῥωμαῖος ἦτον, μήτε ἔκτινος ἄλλε

μέρυς τῆς Ἰταλίας· ἐπειδὴ, μὲ ὅλον ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Ναρνίαν πόλιν τῆς Ὀμβρίας, οἱ γονεῖς ὅμως αὐτῦ ἦσαν ἀπὸ τὴν Κρήτην· (ἴδε Κοκκέϊος ἐν τῷ γενικῷ λεξικῷ τῶν ἐνδόξων) ὁ δὲ θεῖος αὐτῦ Μάρκος Κοκκέϊος Νέρβας ἦτον Ὕπατος ἐπὶ τῦ Τιβερίε, ἐμπιστευμένος παρ' αὐτῷ ϗκ ὀλίγον· ὅς τις τὸν ἔφερε μεθ' ἑαυτῦ εἰς τὴν νῆσον Καπρέαν, ὅπε ἠθέλησε νὰ ἀποκαρτερέσῃ νὰ ἀποθάνῃ λιμῷ, μὴ ἀνεχόμενος νὰ βλέπῃ τὰς ἀνομίας τῦ καταράτε τύτε ἀνθρωπαρίε· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῦ αὖθις ἐσάθη τόσον σοφὸς νομοδιδάσκαλος, ὥςε ὁ Οὐεσπεσιανὸς τὸν ἀντήμειψεν ἀναλόγως μὲ τιμὰς ϗ χάριτας μεγαλοπρεπεῖς· ὁ δὲ υἱὸς ἕτος ἔγινεν ἄξιος τῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ἔδωκε κάθοδον εἰς ὅλες τὲς ἐξορίσες χριστιανὲς, ϗ ἄδειαν ἅμα νὰ ἐξακολεθῶσι τὰ τῆς θρησκείας των· ϗ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐξόριστοι ἦλθον ὁμοίως· ἀκύρωσε δὲ ϗ ὅλες τὲς καινοπρεπεῖς φόρες, ϗ ἐξήντλησε σχεδὸν ὅλα τὰ εἰσοδήματά τε μὲ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς ψυχῆς τε, ϗ ἐντεῦθεν βιαζόμενος εἰς τὰς χρείας, ἐπώλησε τὰ πλέον πλύσια πράγματά τε· καθότι ἤθελε νὰ ἀνατραφῶσι τὰ ἀρσενικὰ τῶν ἐνδεῶν μὲ τὰ ἔξοδά τε· ἀπὸ δὲ τὲς νόμες αὐτῦ ὁ πλέον ἀξιέπαινος ἐσάθη ὁ κωλύσας τὴν ἐκτομὴν τῶν παιδῶν, τὸ ὁποῖον ἐγίνετο ἐναντίον ϗ τῆς Φύσεως ϗ τῦ ὀρθῦ λόγε· ἡ δὲ μετριοφροσύνη αὐτῦ αὖθις ἐξισῦτο μὲ τὴν μεγάλην τε ἐπιείκειαν ϗ δικαιοσύνην· ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθη ποτὲ νὰ σήσωσιν ἀνδριάντα αὐτῦ· ϗ μάλιστα ὅπε εὗρεν ἀνεσαμένες εἰς τιμὴν τῦ Δομετιανῦ, ϗ ἡ Γερουσία τὲς εἶχεν ἀνατρέψῃ, τὲς μετέβαλεν εἰς νομίσ-

ματα, ὅσοι ἦσαν ἐκ χρυσοῦ, ἢ ἀργύρου· αἱ δὲ εὐεργεσίαι ἐξηπλώθησαν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους· Ἀττικός τις εὑρὼν θησαυρὸν εἰς τὸν οἰκοντου, τὸ ἀνέφερεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διωρήσῃ πόσον νὰ μεταχειρισθῇ· ὁ δὲ Νέρβας ἀπεκρίθη· χρῶ ἐπ' ἀδείας, ὅπερ ἡ τύχη σοὶ ἐδωρήσατο· ὁ δὲ Ἀττικὸς ἀνέφερεν ἐκ δευτέρου, ὅτι ὁ θησαυρὸς εἶναι μείζων τῆς τύχης ἑνὸς ἰδιώτου· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀπεκρίθη ὅτως αὐτολεξεί, καταχρῶ, εἰβάλει, τῷ ἐμαίῳ, ᾧ ἀπροσδοκήτως ἐνέτυχες· σὸν γάρ ἐστι· τοῦτον λοιπὸν τὸν θησαυρὸν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀττικοῦ ὀνομαζόμενος Τιβέριος Κλαύδιος Ἀττικὸς Ἡρῴδης δὲν τὸν ἐκίνησεν εἰς κατάχρησιν, ἀλλ' ἐκαλλώπισε τὰς Ἀθήνας μὲ οἰκοδομὰς θαυμασὰς· ἡ δὲ ἐπιείκεια αὐθις τοῦ Νέρβα ἔδιδε μάλιστα τὴν εἰλπνότητα εἰς τῆς ἀρετῆς τὴν εἰκόνα· καθότι αὐτὸς ὤμοσε δημοσίως, ὅτι ἐν ὅσῳ ζῇ, δὲν θέλει φονευθῇ ἀπὸ τῆς Γερουσίας ἀδείς· ἦτον δὲ τόσον πιστὸς εἰς τὸν λόγοντε, ὥστε ἀποκαλύψας δύο ἐξ αὐτῶν συνωμότας, εὐχαρισήθη μόνον νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἐπιβουλήντων· καὶ ἔπειτα παραλαβὼν αὐτοὺς εἰς τὸ θέατρον, καὶ καταθίσας αὐτοὺς πλησίον ἑαυτοῦ ἐκατέρωθεν, καὶ δεικνύων αὐτοῖς τὰ ξίφη, τὰ ὁποῖα παρέσαινον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα κατὰ τὴν συνήθειαν, εἶπεν εἰς αὐτούς. λάβετε πεῖραν αὐτῶν ἐπ' ἐμοί, εἰ δόκιμά εἰσιν· ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἐγάθη γλυκυτάτη, μὲ ὅλον τοῦτο ἡ βασιλείατε ἐπειράθη καὶ τῶν κακῶν ἐκ συνωμοσίας· ἥτις εἰς τὰς τυραννίας ἀναφύεται συνεχῶς· ἐπειδὴ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας τε

ἐπανασάντες οἱ Πραιτωριοὶ, ὥρμησαν εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκίαν μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, βιάζοντές τον νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτοὺς ὅ,τι ζητήσωσιν· ὁ δὲ Νέρβας ἀδύνατος ὢν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν πολλὰ γηραλαῖος εἰς τὸ νὰ ἀντισαθῇ κατὰ τῶν ἀποσάντων, καὶ νὰ βασάσῃ τὸ βάρος τοῦ θρόνου μόνος του, υἱοθέτησε τὸν Τραϊανὸν· καὶ μετὰ ἔτος ἐν ἐτελεύτησε τὸ 98 ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· τέως δ' ἦν ὁ Αὐτοκράτωρ ὅτος ἐσάθη ἀξιόλογος καθ' ὅλας τὰς ἀρετὰς ὡς Φιλόσοφος, καὶ διὰ τὴν ἄκραν μετριοφροσύνην ἐν τοσαύτῃ δυνάμει καὶ τύχῃ· ἡ μεγάλη ὅμως αὐτοῦ γλυκύτης ἔφερεν ἀποτελέσματα δυσυχῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ οἱ διοικηταὶ συνήθως καταφρονήσαντες, ἔπραττον τὰς πλέον μεγάλας παρανομίας καὶ ἀδικίας κατὰ τῶν μικροτέρων, ἐπειδὴ ἡ κεφαλὴ τῶν πάντων ἀγνοοῦσε παντελῶς τὴν ὀργὴν, καὶ μέχρις οἰκονομίας καὶ ὑποκρίσεως· ὅθεν ὁ Φροτῶν εἷς τῶν εὐπατριδῶν τῆς Ῥώμης εἶπε ποτὲ δημοσίως· μεγάλη δυσυχία ζῇ τινὰ ὑπὸ δεσπότην, ὑφ' οὗ τὰ πάντα κωλύεται· μείζων ὅμως ζῇ ὅπου συγχωροῦνται τὰ πάντα· καθότι ἡ ὑπερβολικὴ ἡμερότης καὶ συγκατάβασις ἔβλαπτον εἰς πολλά· ὅθεν καὶ ὁ Γένιος Μαύρικος τὸν ἔγγιξεν εἰς τοῦτο ποτὲ πολλὰ δεξιῶς· καθότι ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς ἐξορίας τοῦ Δομετιανοῦ, συνέτρωγε μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τότε· ἰδὼν δὲ τὸν Βειέντον ἕνα τῶν ὀργάνων τῆς τυραννίας τοῦ Δομετιανοῦ, ἄρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ τυφλοῦ ἐκείνου τοῦ ποτὲ Κατέλλου Μεσσαλίνου, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἦτον ἀποτρόπαιος διὰ τὰς πολλὰς ἀνομίας καὶ ἀσωτείας· λεγόντων δὲν πάντων

πολλὰ κακὰ κατ' αὐτῦ, ὁ Νέρβας ἐπρόβαλε τῦτο, τὶ ἂν οἴεσθε παθεῖν αὐτὸν, εἰ περιῆν ἐς ἡμᾶς; συνεσιᾶτο ἂν μεθ' ἡμῶν ἀπεκρίθη ὁ Μαύρικος· ὁ Νέρβας ὡς τόσον ἀγαπῆσε τὴν μάθησιν, ϗ ἔδιδε χάριτας εἰς τὰς καταγινομένες εἰς τὰς μαθήσεις· ὅθεν ϗ ἠγαπήθη πολὺ προλαβόντως παρὰ τῦ Νέρωνος διὰ τὴν χάριν τῆς ποιητικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαταγίνετο ὡς ἄνθρωπος Φρόνιμος, χωρὶς νὰ κυριευθῇ παρ' αὐτῆς εἰς τὸ παντελές.

Τραϊανὸς (Οὔλπιος Κρίνιτος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρ'ωμαίων γεννηθεὶς εἰς τὴν Ι'ταλίκαν πλησίον τῆς Σιβίλλης ἐν τῇ Ι'σπανίᾳ τῇ 18 Σεπτεμβρίε τῦ 52 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε· ἡ δὲ προγονικὴ αὐτῦ γενεὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐμνημονεύετο ἀρχαιοτάτη, δὲν ἦτον ὅμως λαμπρὰ· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῦ ἐτιμήθη μὲ θρίαμβον εἰς τὰς ἡμέρας τῦ Οὐεσπεσιανῦ, ὅς τις τὸν συνηρίθμησεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Σενατώρων, ϗ τῷ ἔδωκεν ἔπειτα ϗ τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῦ ἔγινεν ἄξιος τῦ πατρὸς, εὐδοκιμήσας ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ἔργοις, ϗ ἐπιδείξας τοσαύτην ἀγχίνοιαν, ϗ καλοκἀγαθίαν, ὥσε ἐβίασαν τὸν Νέρβαν νὰ τὸν υἱοθετήσῃ· ϗ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἀποθανόντος ἐκείνε κατὰ τὸ 98 ἀπὸ Χριστῦ, ἐκυρύχθη αὐτὸς Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῦ Γερμανικῦ ϗ τῦ Μοισιακῦ στρατῦ ἐν Κολόγνῃ· ϗ ἐντεῦθεν ἐλθὼν, εἰσῆλθεν εἰς Ρ'ώμην ἐπὶ ποδὸς, δεικνύων μὲ τῦτο, ὅτι περιφρονεῖ τὰς ματαιοδοξίας· ἐντεῦθεν λοιπὸν πρῶτον ἐφρόντισε νὰ κερδήσῃ τὰς καρδίας τῦ πλήθυς, διανέμων αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ἀκυρώσας ὅλα τὰ

ἐγκλήματα τῆς καθοσιώσεως, ϗ ἀνισάμενος εἰς προϋπάντησιν τῶν ἐρχομένων εἰς χαιρετισμόν τε, ἐναγκαλιζόμενος αὐτὲς ἐναντίον τῆς συνηθείας τῶν Αὐτοκρατόρων, οἵτινες δὲν ἐκινῦντο παντελῶς ἀπὸ τῦ θρόνε, εἰσερχομένων τινῶν ϗ τῶν λαμπροτάτων· διὰ τὸ ὁποῖον ϗ ἐπιτιμώμενος παρὰ τῶν οἰκείων ϗ φίλων, ἔλεγε πρὸς αὐτὲς, βάλομαι προσφέρεσθαι ἔτω πρὸς τὲς ἐντυγχάνοντας, οἷον ἂν ἐβαλόμην εἶναι τὸν Αὐτοκράτορα πρὸς ἐμὲ, εἰ ἰδιώτης ἦν· ἔγραψε δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς Βασιλικῆς οἰκίας, Οἶκος Δημόσιος, δεικνύων μὲ τῦτο τὴν πρὸς πάντας ὑποδοχήν τε, μὲ σκοπὸν νὰ ἀγαπηθῇ παρὰ πάντων τῶν ὑπηκόων, ϗ δὲν ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος· ἐμίσει δὲ τὴν κενοδοξίαν εἰς ὑπερβολήν· ὅθεν ϗ δὲν ἐπέτρεπεν ἔτως εὐκόλως νὰ ἀναστήσωσιν εἰς τιμήν τε εἰκόνας ϗ ἀνδριάντας, καταγελῶν πολλάκις τὰς προσφερομένας τιμὰς εἰς αὐτὸν διὰ χαλκῦ ϗ μαρμάρων· ὅταν δὲ ἐξήρχετο ἔξω, δὲν εἶχεν ἀνθρώπες μεθ' ἑαυτῦ διὰ νὰ παραμερίζωσι τὲς ἀνθρώπες, χωρὶς νὰ ἐντραπῇ παντελῶς, ἂν ἐμποδίζετο ποτὲ καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὰς ἁμάξας, εὔθυμος δὲ ὢν ϗ ἀγχίνες εἰς ἄκρον, μετεβάλλετο ἀείποτε εἰς τὲς πόνες, νῦν μὲν διδόμενος εἰς τὴν θήραν, νῦν δὲ εἰς διοίκησιν μιᾶς νεὼς, ἄλλοτε δὲ ἐρέτων ἰδίαις χερσὶν, ἔχων μεθ' ἑαυτῦ ϗ τὲς φίλες τε, μὲ ὅλον ὅτι εἶχεν ἐπὶ χειρῶν τὴν ὑπερτάτην δύναμιν· καθότι ἐφύλαττεν εἰλικρινῶς τὰ καθήκοντα τῆς φιλίας, εἰς ἐπίσκεψιν τῶν φίλων πολλάκις ἐρχόμενος, ϗ παρακαθημένες λαμβάνων αὐτὲς εἰς τὴν ἅμαξαν, καθήμενος δὲ ϗ αὐτὸς μετ' ἐκείνων εἰς τὴν ἐκείνων,

καὶ συντρώγων παρ' αὐτοῖς μετ' αὐτῶν, καὶ παρισάμενος εἰς τὰς ἰδιαιτέρας των ὑποθέσεις, ἐμπιστευόμενος εἰς αὐτὲς μετ' εἰλικρινείας ἀκράτε· ἐντεῦθεν τινὲς φθονήσαντες τὸν Σύραν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν τῆ Αὐτοκράτορος πίστιν, τὸν ἐσυκοφάντησαν, ὅτι ἔχει κακὲς σκοπὲς κατ' αὐτῆ· ἔτυχε δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ προσκαλέσῃ ὁ Σύρας καὶ τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τὸν δεῖπνον· ἐλθὼν δὲ ὁ Τραϊανὸς, ἔξειλεν ὀπίσω τὲς φύλακας, καὶ εὐθὺς ἐζήτησε τὸν χειρῦργον καὶ τὸν ξυρισὴν τῆ Σύρα, καὶ ἐπρόσαξεν ἐξεπίτηδες, τὸν μὲν χειρῦργον νὰ ξυρίσῃ αὐτῆ τὰς ὀφρῦς, τὸν δὲ ξυρισὴν, τὸ γένειον. μετὰ δὲ τῦτο κατέβη εἰς τὸ λυτρὸν, καὶ ἐντεῦθεν ἀναβὰς ἐκάθησε μεθ' ἡσυχίας εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τῆ Σύρα καὶ τῶν ἄλλων συμποτῶν· ὡς τόσον καταταξας ἴτω τὰ πολιτικὰ ἐσωτερικῶς, ἔτρεψε τὰ ὅπλα κατὰ τῶν πολεμίων εὐθὺς τὸ 112 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, καὶ κινεῖ πόλεμον κατὰ τῆ Δηκεβάλε τῆ Βασιλέως τῶν Δακῶν, τὲς ὁποίες καὶ ἐνίκησεν εἰς μίαν μάχην, ἥτις ἐσάθη εἰς πολλὴν ὥραν ἀμφιῤῥεπὴς, καὶ αἱματωδεσάτη τοσῦτον, ὥσε ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ῥωμαίων δὲν ἐξήρκεσαν τὰ ἱσία καὶ ῥάκη εἰς τὰ ἐπιβλήματα καὶ τὲς κατεδέσμους τῶν τραυμάτων· οἱ δὲ Δᾶκες ἐβιάσθησαν νὰ ὑποταχθῶσιν, ὁ δὲ Δηκεβάλης ἀπελπισθεὶς, ἐφονεύθη κατὰ τὸ 105 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἐντεῦθεν δὲ ὁ Τραϊανὲς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐχώρει πρὸς τὸ ἀνατολικὸν κατὰ τῶν Πάρθων, καὶ ὑπέταξε μὲ εὐκολίαν τὴν Διαβήνην, τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ τὰ Ἄρβηλα· οἱ δὲ Πάρθοι ἀδύνατοι ὄντες ἐξ αἰτίας

τῶν ἐπ' ἀλλήλες διχονοιῶν, δὲν εἶχον ὐδεμίαν δύναμιν εἰς ἀντίσασιν· καὶ ὁ Τραϊανὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν χωρὶς σχεδὸν ἀντισάσεως, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Σελεύκειαν, τὸν Κτησιφῶντα πόλιν δηλονότι αὐτῶν τὴν πρωτεύσαν, καὶ ἐβίασε τὸν Χοσρόην νὰ ἀφήσῃ καὶ τὸν θρόνον τε καὶ τὴν χώραν τε κατὰ τὸ 115 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἐντεῦθεν ὑπέταξε τὰς πέριξ ἐπαρχίας ἁπάσας ἕως εἰς αὐτὰς τὰς Ἰνδίας· ἐπολιόρκησε δὲ καὶ τὴν Ἄτραν πλησίον τῆ Τίγρητος ποταμῆ· ἡ καῦσις ὅμως τῆ θέρε τὸν ἐβίασε νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν, μὲ ὅλον ὅτι εἶχε κάμῃ χαλάσραν εἰς τὸ τεῖχος αὐτῶν· ἐντεῦθεν κατεπολέμησε τὲς Ἑβραίες ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ· οἵτινες κινηθέντες κατὰ τῶν Γραικῶν καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἔφθασαν εἰς τόσην λύσσαν, ὥσε ἔφαγον ἀπὸ τὰς σάρκας των καὶ τὰ ἔντερά των, καὶ ἐβάφησαν μὲ τὸ αἵματων, καὶ ἐνεδύθησαν μὲ τὰ δέρματά των· λέγεται δὲ, ὅτι ἐφόνευσαν αὐτόθι διακοσίας χιλιάδας ἀνθρώπων· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Αἰγύπτε οἱ Ἑβραῖοι κινηθέντες, ἔπραξαν τὰ αὐτὰ· πλὴν ἔλαβον σύμπαντες ἄξια τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των, ὥσε δὲν ἀνείχοντο πλέον νὰ βλέπωσιν Ἑβραῖον εἰς τὰ παραθαλάσσια ταῦτα, ὥσε καὶ τὲς ἐκβραζομένες ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τέτες τὲς ἐκρεμῆσαν· ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξαντληθεὶς ἤδη ὑπὸ τῶν συνεχῶν κόπων, ἀπέθανε μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Σελινῦντα, μετονομασθεῖσαν ἔκτοτε Τραϊανέπολιν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆ Αὐγέσε μηνὸς τὸ 117 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἔσχε δὲ διάδοχον τὸν Ἀδριανὸν, ὑπὸ τέχνης τῆς γυναικὸς αὐτῆ Πλωτίνης υἱοθε-

SISMANOGLIO © MUSEUM

τηθέντα· ἐπειδὴ καθὼς λέγουσιν, ἐν ᾧ ὁ Τραιανὸς ἐξέπνευσεν, ἀποκρύψασα τὸ γενόμενον ἡ γυνὴ, ἔβαλεν ἕτερον τινὰ εἰς τὴν κλίνην αὐτῆ προσποιέμενον τὸ τέλος τῆ βιᾳ· ὅστις χαλαρᾷ καὶ πλαση τῇ φωνῇ, ὡς δῆθεν ὑπὸ ἀδυναμίας ἐμαρτύρησεν, ὅτι υἱοθέτησε τὸν Ἀδριανὸν, καὶ διὰ νὰ γένῃ τοῦτο πιστότερον, ἔκρυψε τὸν νεκρὸν τῆ Τραιανῆ ὀλίγας ἡμέρας· ὅθεν ὁ Ἀδριανὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβων τὸ τότε, ἐδέχθη τὴν μὲν υἱοθεσίαν εἰς τὰς ἐννέα Αὐγούστε, τὴν δὲ εἴδησιν τῆς τελευτῆς τῆ Αὐτοκράτορος εἰς τὰς ἑνδεκα· οὕτω λοιπὸν αὐτὸς ὁ μέγας ἀνὴρ, ὁ φοβερὸς νικητὴς ὁ γεφυρώσας τὸν Δάναβιν καὶ τὸν Τίγρην, ὁ κυριεύσας τὴν Δακίαν, καὶ ἀδυνατίσας εἰς ἔχατον τὸ βασίλειον τῶν Πάρθων, ἀπέθανεν, ἀφήσας διάδοχον τὸν Ἀδριανὸν χωρὶς τῆς ἐκλογῆς τε, ἀλλ' ἐξ ἀπάτης τῆς Πλωτίνας· ἡ δὲ τέφρα τῶν μελῶν αὐτῆ ἐκομίσθη εἰν Ῥώμην, ὅπε καὶ ἐτέθη ἐπάνω τῆς σήλης Τραϊανῆς ἐγηγερμένης ἐκ τῶν ἐν Δακίᾳ λαφύρων· ὡς τόσον τοιαύτας ἀρετὰς ἔχων ὁ Τραιανὸς, ἦτον ὑποκείμενος καὶ εἰς πάθη ὡς ἄνθρωπος, ἀγαπῶν τὴν δόξαν παρὰ πολὺ, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς ἄλλα αἰσχρὰ, τῶν ὁποίων σώφρων κάλαμος ἀποστρέφεται τὴν διήγησιν· τὰ ἐλαττώματα ταῦτα ὅμως καλύπτονται ὑπὸ τὴν λαμπρότητα τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆ· ὅθεν ἔλαβεν ἀξίως τὸ ὄνομα, Πατὴρ τῆς πατρίδος, μὴ ἀνεχόμενος ἀδικίαν, μήτε ἐδέχετο ὑπερβολὴν εἰς τὲς φόρες· ὅθεν ἔλεγε περὶ τότε, ὁ βασιλικὸς θησαυρὸς ἀπεικάζεται τῷ σπληνὶ· ὅστις ὅσον πιαίνεται καὶ ὀγκᾶται τοσοῦτος, τοσοῦτον ἰσχναίνονται καὶ καταπίπτουσι τὰ ἄλλα μέλη τῆ σώματος· πρὸς δὲ τὸν Σαβυράνον ἀξιωματικὸν τῶν Πραιτωρικῶν φυλάκων, εἶπε τοιαῦτα, δίδὲς τὸ ξίφος, δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ χρῶ αὐτῷ εἰς ὅ, τι ποτὲ ἐντελῶμαι σοὶ δίκαιον· εἰδέ γε εἰς ἄδικόν τι ποτὲ κελευθῇς, χρῶ τῷ αὐτῷ ἐπ' ἐμὲ, μηδὲν ἐνδοιάζων· ἡ δὲ τέχνη τῶν κατηγόρων καὶ συνηγόρων εἰς τὰ δικαστήρια ἐ μόνον ἐφάνη ἄτιμος ἐπὶ τῆς Βασιλείας αὐτῆ, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐμποδίσθη παντάπασι μὲ παιδείαν μεγάλην· ἡ δὲ Ῥώμη καὶ ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Ἰταλίας καὶ παντὸς τῆ βασιλείᾳ ἔλαβον καλλωπισμὲς εἰς ὅλας τὰς οἰκοδομὰς, τὰς ὁποίας αὐτὸς ᾠκοδόμησεν· ἔκτισε δὲ καὶ πόλεις ὁλοκλήρες, καὶ προνόμια ἔδωκεν εἰς τὸ δέον· ἀνεκαίνισε δὲ καὶ τὸν μέγαν Κύκλον εἰς καλλωπισμὸν τῆς Ῥώμης, αὐξήσας αὐτὸν πανταχόθεν, καὶ ἐπέγραψεν, ἵνα ᾖ ἀξιώτερος τῆ ἔθνες Ῥωμαίων· καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπαριθμήσῃτις τὰς φυφύρας, τὰς μεγάλας ὁδὲς, τὰ προχώματα καὶ ὑψώματα ἐν μέρει, διὰ νὰ ἐξομαλίσῃ τῆς γῆς τὸ ἐπίπεδον πρὸς κοινωνίαν ἐλευθέραν τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ πρὸς φυλακὴν καὶ ἀπαλέξησιν τῶν πλημμυρῶν καὶ χειμάρρων· ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτῆ, ᾠκοδομήθη ἐν Ῥώμῃ ἡ περίφημος ἀγορὰ ἐκείνη, ἐν ᾗ ἔστι κατὰ τὸ μέσον ἡ Τραϊανικὴ σήλη· τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ἐξομαλίσωσιν, ἐκρήμνισαν τὸ βουνὸ· τῆ ὁποίᾳ τὸ ὕψος ἦν 144 πόδας, καὶ ἀποκατέστησαν αὐτὸ εἰς ἐπίπεδον· ἀρχιτέκτων δὲ τότε ἦν ὁ περίφημος Ἀπολλόδωρος· τὰ δὲ πεπονημένα καὶ κατακαυθέντα πολλάκις ὑπὸ πυρκαϊᾶς

τῆς Ῥώμης οἰκοδομήματα, τὰ ἀνεκαίνισε πάντα, διορίσας τὸ ὕψος νὰ μὴν εἶναι πλέον τῶν 60 ποδῶν ἑκάσης οἰκίας, διὰ νὰ μὴ γένῃ βαρὺ εἰς τὰς ἰδιώτας.

Πλωτίνα (Πομπηΐα) σύζυγος τῦ Αὐτοκράτορος Τραϊανῦ, εἰσῆλθε μετ' αὐτῦ εἰς τὴν Ῥώμην, κροτέντων ἁπάντων τὰς χεῖρας· ἀναβαίνουσα δὲ εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκίαν, εἶπεν, εἰσέρχομαι, ὥσπερ εὔχομαι ἐξελθεῖν· ἡ φρόνησις ϗ μετριοφροσύνη αὐτῆς εἵλκυσε τὰς καρδίας ϗ τῶν μεγάλων ϗ τῶν μικρῶν· δὲν ἐδέχθη τὸ ὄνομα Αὐγέσα, ἐν ὅσῳ ϗ ὁ Τραϊανὸς δὲν ἐδέχετο τὸ, Πατὴρ τῆς πατρίδος· ἡ φιλανθρωπία αὐτῆς συνεισέφερε πολὺ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων, ἐξ ὧν ἦσαν αἱ ἐπαρχίαι καταβεβαρυμέναι· ἔσα δὲ μετὰ τῦ Αὐτοκράτορος εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἔλαβε τὰ λείψανα αὐτῦ ἀποθανόντος εἰς τὴν Σελινέντα, ϗ τὰ ἔφερεν εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τῦ Ἀδριανῦ, τὸν ὁποῖον ϗ ἐβοήθησεν εἰς τὸ νὰ γένῃ διάδοχος μὲ τὴν τεχνικὴν ϗ ἐπίπλασον υἱοθεσίαν τῦ Τραϊανῦ· ἠγάπα μὲν τὸν Ἀδριανὸν ἐκ καρδίας, ἀλλ' ἀγάπην εἰλικρινῆ χωρὶς τινὸς ὑποψίας ἑτέρας· ὅθεν ϗ ὁ Ἀδριανὸς χρεώσης ὢν τῦ παντὸς, ἔδωκεν αὐτῇ νὰ σώζῃ τὴν ἰδίαν τιμὴν ὡς ϗ πρότερον ἑαυτῇ· ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 129 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ϗ ἀπεθεώθη, γυνὴ ἀγχίνους ϗ ἐράσμιος γενομένη, ἀφιερωμένη εἰς τὸ εὐεργετεῖν, εἰδοποιῦσα ἀεὶ τὸν Τραϊνὸν τὰς κακίας τῶν διοικητῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ϗ ἐντεῦθεν ἐξαλείφθησαν πολλαὶ καταχρήσεις.

Ἀδριανὸς (Αἰμίλιος) ἐξάδελφος ϗ υἱὸς θετὸς ϗ διάδοχος τῦ Τραϊανῦ, ἄξιος κατάτι εἰς τῦτο γενόμενος. μείνας δὲ ὀρφανὸς πρὸς πατρὸς, ὅς τις ἐσάθη Πραίτωρ, ἔλαβε τὴν κόρην τῆς ἀδελφῆς τῦ Τραϊανῦ εἰς γυναῖκα, τὸν ὁποῖον εἶχε ϗ ἐπίτροπόν τε μετὰ τὸν θάνατον τῦ πατρός. γενόμενος δὲ ἄξιος εἰς ἀνδρίαν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔφθασεν εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῦ βασιλειυ. ϗ λαβὼν ἐντεῦθεν τὴν στρατηγίαν τῶν ἀνατολικῶν δυνάμεων, ϗ ἀποθανόντος τῦ Τραϊανῦ, ἐκηρύχθη αὐτὸς Αὐτοκράτωρ τὸ 117 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, (ἰδε ἀνωτέρω Πλωτίνα, ϗ Τραϊανὸς) εἶχε δὲ ϗ ἐντιζήλυς εἰς τῦτο, ἐξ ὧν τινὰς ἐσυγχώρησεν, ἕνα δὲ τινὰ παῤῥησιαθέντα ϗ ζητοῦντα συγγνώμην, ἐνηγκαλίσατο λέγων, ἰδὺ σέσωσαι ἤδη. ὡς τόσον ἐφόνευσε τέσσαρας Ὑπατικοὺς πισὺς γενομένυς τῦ Τραϊανῦ, διὰ παραμικρὰς ὑποψίας. ὡς τόσον ἐσάθη μεγαλόδωρος ὡς πρὸς τὸ πλῆθος, μὲ ὅλον ἔτι ἐφέρετο σκληρῶς πρὸς τὺς μεγάλυς. ἡ δὲ πρωτίση αὐτῦ φροντὶς ἐσάθη νὰ κάμῃ εἰρήνην μετὰ τῶν Πάρθων, ϗ νὰ ἀποκατασήσῃ τὸν Χωσρόην εἰς τὸ βασιλειόν τε, ἀποδιδὺς αὐτῷ ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὀπίσω, ϗ τῦτο φαίνεται φρόνιμον. καθότι τὸ νὰ βασάσῃ τὺς Πάρθυς ὑπὸ ζυγὸν, ἔπρεπε νὰ βασᾷ ἀδιάκοπον πόλεμον πρὸς αὐτές. ἐντεῦθεν κατεγίνετο νὰ καταπάυσῃ τὰς ταραχὰς πανταχόθεν. ἐπειδὴ οἱ Ἑβραῖοι τῆς Κυρήνης κατερήμωσαν τὴν Λιβύαν ϗ Αἴγυπτον μὲ μεγάλην σκληρότητα. ἡ δὲ Λυκία ϗ ἡ Παλαισίνη ἀπεσάτησαν. ϗ ἓν μέρος τῆς Βρεταννίας ἀπετείναξε τὸν ζυγόν. ϗ τέλος πάν-

των οἱ Σαρμάται, ϗ οἱ Μαῦροι ἐπολεμῆσαν ἐπὶ τῶν συνόρων, εἰσβάλλοντες πολλάκις εἰς τὰς ἐπαρχίας. ἀσφαλίσας δὲ τὴν εἰρήνην μὲ τοὺς Πάρθους, ἐπανῆλθεν εὐθὺς εἰς τὴν Ῥώμην. ϗ δὲν ἐδέχθη τὸν θρίαμβον προσφερόμενον, τὸν ἐδιώρισε δὲ εἰς τὴν εἰκόνα τῦ Τραϊανῦ, σοχαζόμενος ὅτι τὸ βασίλειον δὲν εἶναι ἴδιον αὐτῦ, ἀλλὰ κοινὸν τῦ ἔθνους τῶν Ῥωμαίων· ἔδωκε δὲ ὅσα ἐχρεωσεῖτο πρὸ 16 ἐτῶν εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν, ϗ ἔκαυσε τὰς λογαριασμὰς διὰ νὰ μὴ μείνῃ τι ϗ πάθητις τὶ κακόν. αὐτὴ δὲ ἡ γενναιότης ἐκίνησε τοὺς ἀνθρώπους νὰ κηρύττωσιν, ὅτι αὐτὸς ἐπλούτισε τὸ βασίλειον ὅλον· ἐβοήθει δὲ τὰ παλαιὰ γένη, τὰ ὁποῖα ἐξ ἀτυχίας τινὸς δυσυχήσαντα, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν προτέραν τύχην. ἐδιώρισεν ἔτι ἀργύριον νὰ ἀνατρέφωνται οἱ παῖδες τῶν πτωχῶν. μετὰ δὲ ἓν ἔτος, ἀφ' ὗ ἐπανῆλθεν εἰς Ῥώμην, ἐκινήθη κατὰ τῶν Ἀλαίνων, ϗ Σαρματῶν, ϗ Δακῶν, τῶν ὁποίων ἐμπόδισε τὰς εἰσδρομάς. μετὰ δὲ τῦτο περιῆλθε τὰς ἐπαρχίας τῦ Βασιλείυ, ϗ διατρίψας ὀλίγον καιρὸν ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, ἐπανῆλθεν εἰς Ῥώμην, ϗ ἐντεῦθεν ἀπάρας αὖθις, περιώρισε τοὺς ὅρους τῦ Βασιλείυ, λαμβάνων λόγον πανταχῦ παρὰ τῶν διοικητῶν ἐν τῇ περιηγήσει, ϗ κωλύων τὰς καταχρήσεις, ϗ ἐπιδιορθώνων τὰς πεπονημένας οἰκοδομὰς, οἰκοδομῶν δὲ καὶ ἄλλας ἐκ νέυ, ϗ ἀνακεφίζων τὰ ἔθνη μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων, ϗ μὲ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς χειρὸς, ϗ ἡ παρυσία αὐτῦ δὲν ἐποξένει βάρος ἐδαμῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καθότι περιήρχετο παντα-

χῦ πεζὸς ἔμπροσθεν τῆς σρατιᾶς, ὡς ἁπλῦς σρατιώτης, ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ὑετὸν ϗ εἰς τὴν χιόνα, ϗ σρατοπεδεύων μετὰ τῶν σρατιωτῶν ἐν τῷ ὑπαιθρίῳ, ϗ συντρώγων τὴν αὐτὴν τροφὴν μετ' αὐτῶν, συμμεριζόμενος τοὺς κόπυς ϗ κακοπαθείας, ὡς ὁ πρῶτος σρατιώτης τῦ βασιλείυ. εἰς δὲ τὰς ὀγκώδεις ὀνομασίας δὲν ἐπαίρετο παντελῶς, ὅτε τὰς ἐδέχετο εὐχερῶς, ὥσε μόνον κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας ἐδέχθη τὴν ὑπατείαν εἰς δύο ἔτη· μετὰ δὲ ταῦτα ἔζη ὡς ἰδιώτης μετὰ τῦ λαῦ ϗ μέχρι τῶν ἐσχάτων συνδιατρίβων αὐτοῖς, συναναφερόμενος ἐλευθέρως ϗ μετὰ τῶν φίλων, καθὼς ϗ ὁ Τραιανὸς, πλὴν ὅτι ὑποπτος ἐκ φύσεως ὤν, δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτὸς τοσαύτην πίσιν. διατρίβων δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, ἐπεριποιεῖτο τοὺς φιλολόγυς, συνανεσράφετο μὲ τοὺς φιλοσόφυς, κονολογύμενος ἀμοιβαίως τὰς ἰδέας τε πρὸς αὐτὸς, ϗ ὠφελύμενος ἀπὸ ἀρχὰς σοφὰς καὶ ὀρθὰς (ὅρα ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων, Ἀπολλόδωρος) ὁ δὲ Φαβορῖνος ἐλεγχόμενος παράτινος τῶν φίλων, ὅτι παρεχώρησέ τι ἐκ ἐν δέοντι χρόνῳ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῦτον, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν. τίδε; μηδὲν με ἐβάλω ὑποχωρῆσαι ἀνδρὶ, ὃς τις ἡγεῖται τριάκοντα λεγεώνων ἐνόπλων; ὡς τόσον οἱ Πάρθοι παραβαντες τὰς συνθήκας, ἀπέσησαν ἐκ δευτέρυ. ὅθεν ὁ Ἀδριανὸς διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν τὸ 123 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, ϗ καταπαύσας τὰς ταραχὰς, ἐπέσρεψεν εἰς Ἀθήνας, ϗ ἐνταῦθα παρέση εἰς τὰ Ἐλευσίνια μυσήρια, ϗ διατρίψας τὸν χειμῶνα αὐτόθι, ἐπανῆλθε μετὰ ταῦτα εἰς Ῥώμην. ἐνθα ἐκινήθη

ἕνας Φοβερὸς διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν. ἀναπειθεὶς δὲ εἰς τὰς δεήσεις τῦ Κοδράτε, καὶ τῦ Ἀριστείδε, συγκατένευσεν ἐμόνον νὰ παύσῃ τὸν διωγμὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ τιμωρῇ τὲς συκοφαντῦντας αὐτές, μεταβληθεὶς ἀπὸ τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος εἰς εὔνοιαν. καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῦ Λαμπρίδε, ἔμελλε νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ ναὸν εἰς τὸ ὄνομα τῦ Χριστῦ, καὶ νὰ τὸν δεχθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν θεῶν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐξηκολούθησεν αὖθις τὴν περιήγησιν τῦ βασιλείε τὸ 125 ἔτος καὶ ἐξῆς. ἔκτισε δὲ μίαν πόλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰς τιμὴν τῦ Ἀντινόε, τὸν ὁποῖον ἠγάπησεν ἐκ καρδίας. τότε δὲ ἀνεκτίσθη αὖθις καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ διὰ τῆς Φροντίδος αὐτῦ, καὶ τῶν Ἰουδαίων. οἵτινες μὲ ὅλον ὅτι ἀπέχησαν πολλάκις, συνεισέφερον ὅμως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ἐσχαζόμενοι τῦτο συμφέρον· ἀλλὰ κατὰ δυσυχίαν τὴν ἐξερίθησαν αὖθις. καθότι ἀποσάντες ἐκ νέε ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἑνὸς ψευδομεσίε ὀνομαζομένε Βαρκοχέβα, ἐκωλύθησαν ἐ μόνον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν, ἡ ἐποία τότε μετωνομάθη καὶ Αἰλία, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν βλέπεν μακρόθεν. καὶ ἐτέθη εἰς τὴν ἀποβλέπεσαν πρὸς τὴν Βηθλεὲμ πύλην της ἕνας χοῖρος μαρμάρινος. μισημένων δὲ ὄντων καὶ τῶν Χριστιανῶν ἐκ τῦ ἴσε, ἀνέκησεν ὁ Ἀδριανὸς ἕνα ἄγαλμα τῦ Διὸς εἰς τὰ δεξιὰ τῆς ἀνασάσεως τῦ Ἰησῦ Χριστῦ, καὶ ἕτερον αὖθις τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὸν τόπον τῦ Κρανίε. καὶ ὕψωσεν ἔτι ἕνα δένδρον εἰς τιμὴν τῦ Ἀδώνιδος ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸν τὸ σπήλαιον, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Ἰησῦς. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανε τέλος πάντων

(à Bayes) τὸ 138 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε ἀπὸ ὑδρόπικα, καταδαμασθεὶς ὑπὸ τῶν κόπων τῆς πολλῆς περιηγήσεως. ἐνοχλέμενος δὲ ὑπὸ τῶν ταλαιπωριῶν τε, ἐκινήθη πολλάκις νὰ φονευθῇ, ζητήσας φάρμακον, ἢ μαχαιρίδιον τί. καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀπελπισίᾳ καὶ ὀργῇ ἐπέφερε τὸν θάνατον καὶ εἰς τολλὲς τῶν Σενατώρων, παραπονέμενος, ὅτι κύριος ὢν τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων, δὲν δύναται νὰ ἀποξενώσῃ τὴν ἑαυτῦ. ἔπειτα ἐδίωξεν ὅλες τὲς ἰατρὲς, ἐσχαζόμενος, ὅτι ὅσον φροντίζεσι περὶ τῦ πάθες, τόσον τὸ ἐπαυξάνεσιν. ὅταν δὲ ἀδιακόπως ἔκαμε περιήγησιν, ἔλαβεν αὐτὲς τὲς σίχες παρὰ τῦ Φλώρε,

ego nolo Caesar esse,
Ambulare parbritanas,
Scithicas pati pruinas,

ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἔσειλεν αὐτῷ παρευθὺς αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν,

ego nolo florus esse,
Ambulare per tabernas,
Latitare per popinas,
Culices pati rotundos.

λέγεσι δὲ ὅτι ὁ Τραϊανὸς δὲν ἐκάλυψε ποτὲ τὴν κεφαλήν τε, καὶ πρῶτος αὐτὸς τῶν Αὐτοκρατόρων ἀφῆκε τὸ γένειον, διὰ νὰ καλύψῃ τὲς τήλες, τὲς ὁποῖες εἶχεν ἐν τῷ πώγωνι. ἡ ζωὴ αὐτῦ ἐσάθη μεμιγμένη κακίᾳ καὶ ἀρετῇ. καὶ εἶχε μὲν τινὰ προτερήμ

ματα ἐκ τῶν πολλῶν τῦ Τραιανῦ· εἶχεν ὅμως καὶ ἐλαττώματα, ἐξ ὧν ἐκεῖνος ἦτον ἐλεύθερος, καὶ μάλιστα τῆς ῥοπῆς εἰς τὴν ὠμότητα. ἡ ὁποία δὲν ἀνῆκεν εἰς ἕνα ἄνθρωπον, ὅς τις εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς ἔπνεε τῶν ὑπηκόων τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν ἐπροσπάθησε νὰ τὴν συσήσῃ καὶ μετὰ θάνατον ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν διαδόχων Ἀντωνίνε καὶ Μάρκου Αὐρηλίε, καὶ ἔλεγεν ἔτω περὶ τῦ πρώτε, πέπεισμαι ὅτι, ὧν ἐγὼ οἶδα, Ἀντωνῖνον μὲν ἐλάττονα ἐπιθυμῆντα μοναρχεῖν, ἀξιώτερον δὲ γενησόμενον πάντων.

Ἀντωνῖνος Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, ἐπονομαθεὶς Πιος (Εὐσεβὴς) ἄξιος ὢν κατὰ τὸν Παυσανίαν νὰ ὀνομαθῇ, ὡς ὁ Κῦρος, πατὴρ τῶν ἀνθρώπων. ἐγεννήθη ἐκ γονέων τῶν Νίνων ἐν Ἰταλίᾳ εἰς τὴν πόλιν Λανύβιον τὸ 86 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε. ἔγινε δὲ κατ' ἀρχὰς Ἀνθύπατος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἔπειτα διοικητὴς εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μετὰ τῦτο Ὕπατος εἰς τὴν Ῥώμην τὸ 120 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε. ἔδειξε δὲ καὶ ἐνταῦθα τὴν αὐτὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποίαν ἔσχεν καὶ ἐν τῷ θρόνῳ, πρᾶος ὢν καὶ γλυκὺς, σοφὸς, φρόνιμος, μετριόφρων, καὶ ἐντεῦθεν διεδέχθη τὸν θρόνον κατὰ τὸ 138 ἀπὸ τῦ σωτηρίε ἔτες. καὶ πρῶτον ἀπέλυσεν εἰς ἐλευθερίαν τὲς φυλακωμένες ὑπὸ τῦ Ἀδριανῦ εἰς κρίμα θανάτε. καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα Εὐσεβὴς παρὰ τῆς Γερυσίας λαβέσης τοιαύτας ἀρχὰς παρ' αὐτῆς τῆς Φιλανθρωπίας, καὶ πρὸς τέτοις ἐτιμήθη ἀξίως μὲ ἀνδριάντας. ἐντεῦθεν δὲ ἐλάττωσε τὲς Φόρες, κωλύων τὰς βίας παντοχῦ εἰς τὰς διωρισμένας ἀργυρολογίας, ἀκέως

ἀεὶ τὲς παραπονεμένες εἰς τί. ἐθυσίασε δὲ καὶ ἓν μέρος τῆς πατρικῆς τε κληρονομίας εἰς τὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν. ἐλάμβανε δὲ ἐντεῦθεν τὸ σέβας ὄχι μόνον παρὰ τῶν ὑπηκόων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ἐπίσης, δεχόμενος παντοχόθεν πρέσβεις, ἄλλες μὲν ζητῦντας τὴν συμβελὴν, ἢ βοήθειαν παρ' αὐτῦ, ἄλλες δὲ καὶ Βασιλεῖς ἑαυτοῖς. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Βασιλεῖς ἦλθον εἰς προσκύνησίν τε, προσφέροντες μέγα σέβας. προσέχων δὲ νὰ φέρῃ τὸ ἔθνος εἰς εὐτυχίαν μὲ τὴν εἰρήνην, δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ἐπιφορτώσῃ μὲ φόρες ἀλλεπαλλήλες διὰ νὰ ἐκτείνῃ τὸ βασίλειον εἰς γῆν ἀλλοτρίαν, καὶ ἐντεῦθεν νὰ φέρῃ τὴν ἐκ τῶν πολέμων δυσυχίαν εἰς τὴν οἰκείαν· καὶ διὰ τῦτο καταπαύσας τὸν πόλεμον, ἐκώλυε τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Βαρβάρων μὲ μόνην τὴν φήμην τε. ὅθεν οὐδέποτε μνημονεύεται νὰ ἤνθησεν ἔτως ἡ Ῥώμη, καὶ πᾶσα ἡ ἐπικράτεια. ἐπειδὴ ἂν πόλις τις ἔπασχε τῦ διά τινα δυσυχίαν, ἡ ἐλευθεριότης αὐτῦ καὶ μεγαλοδωρία ἐπέφερεν εὐθὺς τὴν παρηγορίαν. ἂν ἐκαίετο ἄλλη ἐκ συμβεβηκότος, ἐκτίζετο εὐθὺς ἐξ ὑπαρχῆς ἐκ δημοσίων ἀναλωμάτων. τοιαῦτα δὲ ἔγιναν ἐν Ῥώμῃ, ἐν τῇ Ναρβωνίᾳ, ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ εἰς ἄλλας πολλάς. ὅπε δὲ συνέβαινον ἢ πλημμύραι, ἢ λιμὸς, παντοχῦ εὑρίσκετο βοηθός. κατεσκεύασε δὲ εἰς πολλὰς πόλεις καὶ μνημεῖα ἀξιόλογα καὶ ὠφέλιμα. ὅταν δὲ υἱοθετήθη, ὑπεσχέθη εἰς τὸν λαὸν κατὰ τὴν συνήθειαν μεγαλοδωρίας, τὰς ὁποίας ἔβαλε καὶ εἰς πρᾶξιν ἐκ τῆς ἰδίας περιυσίας· περὶ τῶν ὁποίων ἐπιπληττόμενος παρὰ τῆς Φαυσίνης τῆς

συζύγῳ αὐτῆ, ἀπεκρίθη, ἐκ οἴδας ὅτι ἅμα λαβοντες τὸ σκῆπτρον τῆς μοναρχίας, ἀπωλέσαμεν τὸ δικαίωμα τῶν ἰδίων, καὶ αὐτῶν μᾶλλον, ὧν ἦμεν καὶ πρότερον κύριοι; καὶ τῷ ὄντι ὁ Ἀντωνῖνος ἔδωκε τὴν ἰδίαν περιουσίαν εἰς τὸ κοινὸν, φυλάξας μόνον, ὅσον ἐξήρκει ἑαυτῷ καὶ τῇ θυγατρὶ Φαυστίνῃ, τὴν ὁποίαν συνέζευξεν εἰς γάμον μὲ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον, ἐπειράζετο δὲ εἰς ἄκρον νὰ ἀκούῃ παράπονα. ὅθεν εἰς μίαν ἐπανάστασιν προελθοῦσαν ποτὲ ἐκ λιμοῦ, παῤῥησιαθέντων τινῶν ἐκ τῶν στασιωτῶν εἰς αὐτὸν, ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν μοναρχικὴν αὐστηρότητα, αὐτὸς ἐταπεινώθη τόσον, ὥστε ἐδιηγήθη εἰς αὐτὸς καὶ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἐφεύρηκεν εἰς τὸ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἔλλειψιν, καὶ ἐνταυτῷ ἔδωκε καὶ μίαν πραγματικὴν ἐκ τῶν ἰδίων βοήθειαν, ἀγοράσας σῖτον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον εἰς ἀνακέφησιν καὶ παρηγορίαν τῶν πτωχῶν συμπολιτῶν, τῶν ὁποίων αὐτὸς ἦτον ὁ οἰκονόμος. τὰς δὲ διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν δὲν τὰς ἄλλαζεν, ἵνα μὴ ἐπιφορτώσῃ ἐκ τύτου βάρη εἰς τὸν λαὸν, ἀλλ' ἐπροσπαθοῦσε νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἑαυτοῦ ἀρετάς. ἐμπόδιζε δὲ τὴν Γερουσίαν νὰ ἐρευνήσῃ νὰ εὕρῃ τὰς κατ' ἀρχὰς τῆς Αὐτοκρατορίας τε συνωμότας, λέγων, οὐδὲν βέλομαι ἀπὸ αὐστηρότητος τὴν ἐμὴν ἀρχὴν ἄρξασθαι, μήτε ἄξιον δημοσίᾳ μισυμένους ἀναιρεθῆναι ὑπὸ πολλῶν πολιτῶν. τὸ δὲ εἶδος τῶν κατηγόρων ἔλειψαν παντελῶς ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, περιττῶν ὄντων ἐν δήμῳ λατρεύοντι τὸν μονάρχην τε. εἰς δὲ τὰς διαφορὰς τῆς μοιχίας ἐξήταζεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ τὸ πολίτευμα τοῦ ἀνδρός. τὸ ὁποῖον ἀ-

παιτεῖτο ἐπίσης ἀμώμητον, καὶ ἔτως ἐκέφερε τὰς ἐκ τοῦ νόμου παιδείας. λέγων ἔτω. ἄδικόν ἐςι, τὸν μὲν ἄνδρα ἀπαιτεῖν πίςιν παρὰ τῆς γυναικὸς, αὐτὸν δὲ μὴ φυλάττειν τὸ ἑαυτῷ καθῆκον. ἀκούων δὲ παράτινος ἐπαίνους τῶν εὐδοκιμησάντων εἰς μάχας, εἶπεν μετὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σκιπίωνος. ἐγὼ δὲ περὶ πλείονος ποιοῦμαι ζῆν ἕνα τῶν πολιτῶν, ἢ χιλίους ἀποθανεῖν τῶν ἐχθρῶν. οἱ δὲ Χριστιανοὶ εὗρον καταφυγὴν παρ' αὐτῷ. τῶν ὁποίων δεχόμενος τὰ παράπονα, ἐξεδωκε θέσπισμα περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, καὶ περὶ τιμωρίας τῶν συκοφαντούντων αὐτές. ἀρξησήσας δὲ ἤδη κατὰ τὸ 161 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἦλθεν εἰς παραφροσύνην τινὰ, καὶ ἐκυριεύετο ἀπὸ θυμὸν κατά τινας καιρὸς μεταξὺ, κατὰ τῶν Βασιλέων, οἵτινες ἤθελον νὰ ἐπιφέρωσι πόλεμον κατ' αὐτοῦ. ζητήσαντος δὲ τινὸς τὸ σύνθημα, ἔδωκε τὸ, Aequanimitas (ἰσόψυχος) καὶ ἐντεῦθεν ἐκανελθὼν, ἀπέθανεν ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἄξιος γενόμενος ἀποθεωθῆναι, καὶ πένθος μέγα καταλιπὼν τῷ λαῷ τῶν Ῥωμαίων, Σωκράτης αὐτόχρημα νομιζόμενος ἐν τῷ θρόνῳ. ἄξιον δὲ τοῦ λόγου εἶναι καὶ ἐκεῖνο εἰς τὴν μετριοφροσύνην αὐτοῦ. Ἀνθύπατος ὢν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπέρασε ποτὲ ἐκ τῆς Σμύρνης, ἔνθα ἔλαβε τὸ κατάλυμά του παρά τινι Πολέμωνι σοφιςῇ. ὅς τις ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον καὶ εὑρὼν τὸν Ἀνθύπατον, ἄρχισε νὰ δυσαρέσκηται, καὶ ταράξας τὸ πᾶν μὲ τὰς φωνάς του, τὸν ἐξέβαλεν ἀπὸ τῆς οἰκίας τὸ μεσονύκτιον. γενομένου δὲ τοῦ Ἀντωνίνου μετὰ καιρὸν Αὐτοκράτορος, ἦλθεν καὶ ὁ Πολέμων εἰς Ῥώμην, καὶ ἐλθὼν εἰς

ἐπίσκεψιν τῦ Ἀντωνίυ ἐφιλοξενήθη παρ' αὐτῦ μὲ τοιαύτην ἀσειότητα λόγων, κατάλυσον παρ' ἐμοὶ, μηδὲν ἐνδοιάζων μήτις σε ἐκδιώξη ἐντεῦθεν τὸ μεσονύκτιον.

Λεύκιος Ἄννιος Ἀντωνῖνος Οὔηρος Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, υἱὸς τῦ Αἰλίυ καὶ τῆς Δομετίας Λυκίλλας. ἐπταετὴς δὲ ὢν, υἱοθετήθη παρὰ τῦ Μάρκυ Αὐρηλίυ διὰ προτροπῆς τῦ Ἀδριανῦ, ὅς τις ἀγαπᾶσε τὸν πατέρα αὐτῦ. ἔλαβε δὲ ἔπειτα εἰς γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα τῦ Μάρκυ Αὐρηλίυ τὴν Λυκίλλαν, καὶ ἔγινε καὶ σύντροφος μετὰ τῦ πενθερῦ εἰς τὸν θρόνον τῆς μονοκρατερίας. σαλεὶς δὲ παρὰ τῦ Μάρκυ Αὐρηλίυ εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τῶν Πάρθων, ἐνίκησεν αὐτὲς κατὰ τὸ 163 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, καὶ ἐντεῦθεν μετὰ ἓξ ἔτη ἀπέθανεν ἐν Ἀλτίμῳ ἀπὸ ἀποπληξίαν ἐν ἔτει 169. καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ Μάρκος σύντροφον τῆς μοναρχίας τὸν Κόμμοδεν. ὁ δὲ Λούκιος Οὔηρος ἦν μὲν ἀνὴρ γλυκὺς, ἐλευθέριος, φίλος εἰλικρινὴς, ἀγαπῶν τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν μάθησιν ἱκανῶς καὶ συνανεστρεφόμενος πάντοτε μετὰ σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ὅμως μὲ ὅλον ὅτι εἶχεν εἶδος σοβαρὸν καὶ κατηφὲς καὶ γένειον μακρὸν, ἦτον ὅμως ἐκδεδομένος εἰς τὴν ἡδονήν. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν, διὰ τὸ πρὸς τὸν Μάρκον Αὐρήλιον σέβας, ἀνεχαιτίζετο ὀπωσῦν. μετὰ ταῦτα ὅμως καταφρονήσας, κατέπεσεν ὅλος εἰς τὸ πάθος αὐτό. ὅθεν ἀφήσας τὸ βάρος τῶν φροντίδων μόνῳ τῷ πενθερῷ, αὐτὸς συνδιέτριβε μετὰ τῶν κωμῳδῶν, παλαιστῶν, καὶ τῶν μυστικῶν. ἀφ' ἓ δὲ ἔτρωγεν ὀλίγον τι μετὰ τῦ ἀδελφῦ τυ, ἔκαμνε μετὰ ταῦτα ἓν συμπόσιον παρ' ἐκείνῳ, ἐν ᾧ συνηθροίζοντο οἱ νέοι τῆς ἀσωτείας. ἐν ἑνὶ δὲ τῶν συμποσίων τύτων δὲν εὐχαριστήθη νὰ ἔχη μόνον τὰ πλέον ἀκριβώτερα κρέατα, καὶ τὸν ἡδύτατον καὶ δυσεύρητον οἶνον, ἀλλ' ἔχων δώδεκα συμπότας, ἔδοσεν ἑκάστῳ ἕνα νέον οἰνοχόον, ἕνα ἐπιστάτην τῦ οἴκυ μὲ ὅλην τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκιακῶν ἀγγείων, τὰ ἴδια ζῶα ζῶντα ἢ πετεινὰ, ἢ τετράποδα, τῶν ὁποίων τὰ κρέατα ἐφάνησαν εἰς τὴν τράπεζαν. τὰ δὲ ἀγγεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔπινον, ἦταν ὅλα πολύτιμα ἢ ἐκ τῆς ὕλης, ἢ τῆς κατασκευῆς, ἐκ χρυσῦ, ἐξ ἀργύρυ, ἐκ κρυσάλλυ, ἐκ λίθων τιμίων. αὐτὰ δὲ τὰ ἄλλαζον, ὅταν ἔπινον ἐκδευτέρᾳ δηνεκῶς μέχρι τέλυς, καὶ ἐκεῖνα εὐθὺς ἐδίδοντο ἕκασον εἰς ἐκείνυς, μὲ τὸ ὁποῖον ἔκασος ἔπινεν. ἔδωκε δὲ ἔτι εἰς αὐτὲς σεφάνυς πεπλεγμένυς ἐξ ἀνθέων, τὰ ὁποῖα τότε ἡ ὥρα τῦ ἔτυς δὲν εἶχε, καὶ τύτες περικυκλωμένυς μὲ ὑφάσματα χρυσᾶ, καὶ μὲ ἀγγεῖα χρυσᾶ ἔμπλεα πολυτίμων ἀρωμάτων. τὰ ὁποῖα διὰ νὰ τὰ φέρη ἕκασος εἰς τὸν οἶκον τυ, ἔλαβον παρ' αὐτῦ καὶ ἁμάξας ἀσκεπτέσας ἀγύρῳ, καὶ ζεῦγος ἡμιόνων, καὶ ἁρματηλάτην διὰ νὰ τὰς ὁδηγήσῃ. τότε τῦ συμποσίυ λοιπὸν ἡ δαπάνη ἔφθασεν εἰς ἓξ μλιόνια secestres, (750 χιλιάδας Λίβρας γαλλικάς.) πολλάκις δὲ μιμούμενος τὸν Νέρωνα, ἔτρεχε διὰ νυκτὸς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως, εἰσερχόμενος εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα, καὶ εἰς ἄλλυς τόπυς τῆς ἀσωτείας, ἔνθα ἐφιλονείκει μὲ ἀνθρωπάρια, ἐξ ὧν ἐλάμβανε καὶ πληγὰς πολλάκις, τῶν ὁποίων ἐφαί-

νοντο τὰ σημεῖα τὴν ἄλλην ἡμέραν. καὶ ἐνὶ λόγῳ ἔτρεχεν εἰς ὅλα τὴν ὁδὸν τῷ Νέρωνος καὶ τῷ Καλιγύλᾳ, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἐμιμεῖτο καὶ εἰς ἐκεῖνο, ἠγάπησε δηλονότι ἕνα ἵππον τοσοῦτον, ὥστε ὀνομάσας αὐτὸν Ὄρκιν, τὸν ἔτρεφε μὲ ἀσαφίδας καὶ μὲ φιστίκια.

Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος ὁ φιλόσοφος γεννηθεὶς τὸ 121 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐκ παλαιᾶς γένους τῶν Ἀννίων, υἱοθετήθη παρὰ τοῦ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ὅστις τὸν ἤνωσεν εἰς τὴν μοναρχίαν μετὰ τοῦ Λευκίου Οὐήρου τὸν ἐξαδέλφου ἐκείνου τοῦ Αὐτοκράτορος. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀντωνίνου τὸ 161 ἔτος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ὡς ἐκ μιᾶς φωνῆς παρὰ πάντων. αὐτὸς δὲ ἐμέρισε τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν τιμὴν μετὰ τοῦ Λευκίου Οὐήρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκε καὶ τὴν θυγατέρα του τὴν Λευκίλλαν εἰς γάμον. καὶ ὅτως εἶδεν ἡ Ῥώμη, ὃ οὐδέπω πρότερον εἶδε δύο Αὐτοκράτορας ἅμα, μὲ ἰδιώματα ἑκάτερον πάντη διάφορα, συμφώνως ὅμως καὶ ὁμογνώμονας. ὁ δὲ Μάρκος Αὐρήλιος δωδεκαετὴς ἤδη ὢν, ἐφόρεσε τὸν φιλοσοφικὸν τρίβωνα, καὶ ἔκτοτε ἔζησε σύννους, ἀσκούμενος ἐν χαμευνίαις. καὶ μόλις δεομένη τῇ μητρὶ πειθόμενος, ὑπέρρωγέ τι εἰς ὀλίγην ἀνάπαυσιν. ἐδιδάσκετο δὲ παρὰ τῶν διδασκάλων τῆς φιλοσοφίας, ἐχὶ ῥητορικὰς φωνασκίας εἰς μάτην, μήτε συλλογισμοὺς γελοιώδεις, ἢ ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις, ἀλλὰ τὴν κτῆσιν τῆς Σωκρατικῆς φιλοσοφίας· ἥτις ἐστὶν τῆς ψυχῆς ὁ πολύτιμος κόσμος, καὶ τὸ ἀνθρώπε τὸ μάθημα. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἐφρόντισε

πρῶτον νὰ ἐξομαλίσῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μοναρχίας, ὥσε νὰ δέχηται τὸ σέβας ἔτω καὶ ἔξωθεν. ὅθεν κινήσας τὸ δρασήριον ἐν τῇ Γερουσίᾳ, παρίσατο εἰς ὅλους τοὺς συλλόγους ἐνδελεχῶς, ὥσπερ ὁ ἐλάχιστος τῶν Σενατώρων, συμβουλευόμενος περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων μετὰ τῶν φρονιμωτέρων καὶ σοφωτέρων τῆς πόλεως, καὶ τῆς αὐλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ συγκατανεύων εἰς τὰς ἀποφάσεις ἐκείνων μᾶλλον, ἢ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, λέγων ἔτω, δικαιότερον τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ συγκατατίθεσθαι ἕνα ὄντα, ἢ τοὺς πολλοὺς βιαζομένους πείθεσθαι τῇ αὐτοῦ. ὅσον δὲ ἦτον προσεκτικὸς εἰς τὰς συμβουλὰς, τοσοῦτον ἐγένετο φρόνιμος καὶ εἰς τὴν ἔκβασιν τούτων, λέγων ἔτω, δεῖ τὸν Αὐτοκράτορα ποιεῖν μηδὲν μήτε βραδέως, μήτε ταχέως· ἑκάτερον γὰρ τοῦ μετρίου ἐκπίπτον, ἐνέγκοι ἄν τινὰ καὶ κίνδυνον. ἤτε γὰρ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἀμέλεια ὁδὸς γίνεται πρὸς τὰ μέγιστα, καὶ τὸ ἐκ τοῦ τάχους κακῶς πεπραγμένον, τρέφει τὸ ἔθος πρὸς διηνεκῆ καταφρόνησιν. ἐκλέγων δὲ τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν, ἐδείκνυεν εἰς τοῦτο μεγίστην φροντίδα, λέγων ἐκεῖνο τὸ γνωμικόν· ποιεῖν μὲν ἀνθρώπους, οἵους αὐτὸς βούλεται, καὶ δύναται Βασιλεύς, χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς, πρὸς ὃ πέφυκεν ἕκαστος, ἐπ' αὐτῷ κεῖται. μὲ ὅλον ὅτι ἦν, κατὰ τὸ τότε ἔθος, τῶν νόμων ἀγώτερος, ἀλλ' ὅμως αὐτὸς μετὰ τῶν νόμων ἐπολιτεύετο ὡς ἄνθρωπος ἁπλοῦς καὶ τίμιος τῆς ἐπικρατείας. ὅθεν δίδων τὸ ξίφος εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Πραιτώρων, εἶπεν, λάβε τὸ ξίφος τοῦτο πιστῶς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς ἐμέ. εἰδέγε ποτὲ καταφρονήσω τῶν μοι καθηκόντων, χρῶ

αὐτῷ ἐπ' ἐμέ. ἐζήτει ἄδειαν παρὰ τῶν Σενατώρων νὰ λάβῃ ἀργύριον εἰς τὴν οἰκονομίαν τῦ οἴκυ παρα τῶν δημοσίων, λέγων, ὅτι ἐδὲν κέκτηται ἴδιον, ὕτε τὸν, ἐν ᾧ κατοίκηται οἶκον. οὕτω λοιπὸν χωρούσης τῆς διοικήσεως ἠγαπῆντο ὑπ' ἀλλήλων εἰς ἄκρον ὁ Αὐτοκράτωρ ϗ ἡ Γερυσία, τιμῶντες ἀμοιβαδὸν ϗ τιμώμενοι. ζητέντων δὲ τῶν Σενατώρων νὰ τὸν τιμήσωσιν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀπεκρίθη, ἵνα μόνης ἀρετῆς ἄνθρωπος ἰσόθεος γίνεται, ϗ ὁ Βασιλεὺς δίκαιος ὢν, ἔξει ναὸν μὲν τὴν οἰκυμένην, ἱερεῖς δὲ τὲς ἀμφ' αὐτόν. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτῦ συνέβησαν ἐκ τῆς φύσεως δυσυχίαι πρῶτον μὲν λοιμὸς γενικὸς εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, μετὰ δὲ τῦτο σεισμὸς, εἶτα λιμὸς, πλημμύραι, ϗ κάμπη· ὥσε ἂν ἔλιπεν ἡ Φροντὶς αὐτῦ, ἤθελεν ἀφανισθῆ τὸ βασιλειον ὑπὸ τῶν Βαρβάρων, Γερμανῶν, Σαρμάτων, Κυατων, καὶ Μαρκομάνων. οἵτινες τῶν δυσυχιῶν λαβόμενοι τέτων, ἐφώρμησαν εἰς τὸ βασιλειον, ἐπεχώρησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ϗ μόλις ἐξεκρούσθησαν, ἀφ' οὗ ἔκαμον μεγίσην Φθοραν. ὁ δὲ διωγμὸς τῶν Χρισιανῶν ἀποτέλεσμα ὢν τῆς θρησκειας, εἶχε μεγάλην ἐνέργειαν, ἔχων ϗ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον μάλισα ἐξ εὐλαβείας τρὸς τὴν θρησκειαν τυ σύμμαχον. οἱ δὲ Βάρβαροι ἐφορμήσαντες ἐκ δευτέρυ εἰς τὸ Βασιλειον, ἀπεκρούσθησαν νικηθέντες. ϗ ἐντεῦθεν γενομένη εἰρήνης, κατέσησε νόμυς περὶ τῶν πενήτων ϗ ἀνηλίκων, ϗ ἄλλυς αὖθις κατὰ τῆς τρυφῆς, χαλινώσας τὴν ὑπερβολικὴν τῶν ἀνθρώτων εἰς τῦτο κλισιν. μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Μαρκομάνοι, ϗ Κυάδαι ἐκίνησαν

αὐτὸν εἰς νέον ἀγῶνα. ὅθεν διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνῃ τὸ ὑπήκοον μὲ ἀσυνήθεις Φόρυς, ἐπώλησε τὰ ἀξιολογώτερα πράγματα τῦ βασιλείυ, λίθυς δηλονότι τιμίυς, ἀγάλματα, εἰκόνας, σκεύη ἀργυρᾶ, ϗ χρυσᾶ, ϗ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ϛολὴν ϗ τὲς μαργαρίτας τῆς Αὐτοκρατορίσσης. ὁ δὲ πόλεμος ἦτος ἐξάθη ϗ διαρκέσερος, ϗ μάλισα ἐπικίνδυνος, ἐν ᾧ ὁ Μάρκος Αὐρήλιος περικυκλωθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων εἰς ἕνα δάσος ἐν Βοεμίᾳ (κατὰ τὸν Τερτυλλιανὸν) ἐκινδύνευε νὰ χάσῃ τὴν ϛρατιὰν ἀπὸ ϛέρησιν ὕδατος. διὰ δὲ τῆς δεήσεως τῆς Λεγεῶνος Μελιτίνης, ἥτις ἦσαν Χρισιανοὶ, κατέβη ὑετὸς ὐρανόθεν πολὺς, ϗ ἐθεράπευσε τὴν χρείαν τῆς ϛρατιᾶς. οἱ δὲ ἐθνικοὶ οἰκειοποιῆντο τὸ θαῦμα, ἀποδίδοντες αὐτὸ εἰς τὸν Δία· ὁ Μάρκος ὅμως Αὐρήλιος μετὰ λόγυ τὸ ἀπέδιδε μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν τῶν Χρισιανῶν, ϗ ἐντεῦθεν τὲς ὑπερασπίζετο, ἐμποδίζων τὰς κατ' αὐτῶν συκοφαντίας ϗ διωγμύς. ὡς τόσον οἱ Βάρβαροι τόσον ἀπὸ τὲς εὐεργετικὲς τρόπυς αὐτῦ, ὅσον ϗ ἀπὸ τὰ ϛρατιωτικὰ αὐτῦ προτερήματα ὑπετάγησαν εἰς αὐτὸν τὸ 175 ἔτος, καθ' ὃν χρόνον ἀποσατήσας ϗ ὁ Ἀβίδιος Κάσσιος ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ. εἶτα δὲ ἑτοιμαζομένυ τῦ Μάρκυ Αὐρηλίυ νὰ κινηθῇ κατ' αὐτῦ, ἐφονεύθη παράτινος τῶν οἰκείων ἑκατοντάρχων. ϛαλείσης δὲ τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἰδῇ παντελῶς ὁ Μάρκος Αὐρήλιος, ἔκαυσε μάλισα ϗ ὅλα τὰ εὑρεθέντα παρ' αὐτῷ γράμματα, διὰ νὰ μὴ βιαωθῇ νὰ παιδεύσῃ τινὰς τῶν συνομωτῶν ἐκείνυ, ϗ μάλισα εἶπεν ὅτω ποτὲ, εἶγε

ἐπ' ἐμοὶ ἐγένετο Κάσσιος, ἐκ ἂν ἄλλως δίκην λάβοιμι παρ' αὐτοῦ, εἰμὴ τὸ ζῆν αὐτῷ περισώσας. ἐσυγχώρησε δὲ ἡ πάσας τὰς συναποσάσας τῶν πόλεων. ἡ ἐντεῦθεν ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἀποκατέστησε διδασκάλους κοινοὺς, ἡ τοὺς μισθοὺς αὐτῶν, δὲς αὐτοῖς ἡ ἀτέλειαν ἡ ἄδειαν τῶν δημοσίων λειτουργιῶν. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ῥώμην μετὰ δεκαετίαν, ἔδωκεν ἑκάστῳ πολίτῃ δῶρα, ἡ ἐσυγχώρησε τὸ χρέος ἐκείνων, ὅσοι ἐχρεωστοῦσαν εἰς τὸν κοινὸν θησαυρὸν, ἡ κατὰ μίμησιν τοῦ Τραϊανοῦ ἔκαυσε δημοσίως τὰς ὁμολογίας αὐτῶν. ἐντεῦθεν ἐσήκωσεν ἕνα πλῆθος ἀνδριάντων εἰς τιμὴν τῶν φονευθέντων εἰς τὸν πόλεμον ἀξιωματικῶν. ἡ ἐντεῦθεν διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγον τὶ ἀπὸ τὰ βάρη τοῦ βασιλείου, ἐκήρυξε τὸν Κόμμοδον τὸν υἱόν του διάδοχον, ἡ ἐταβήθη πρὸς καιρὸν εἰς τὸ Λαυϊνιον, ἡ ἐδόθη ἐνταῦθα εἰς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐκάλει Μητέρα σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀυλὴν, τὴν ὁποίαν ὠνόμαζε Μητρυιὰν, λέγων πολλάκις τὸ Πλατωνικὸν ἐκεῖνο ἀπόφθεγμα, εὐτυχήσει λαὸς, ὅταν ἢ Βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν, ἢ φιλόσοφοι βασιλεύσωσι. ἐντεῦθεν μία νέα ἀποσασία ἐκ τῶν βορείων ἐτάραξεν αὖθις τὴν ἡσυχίαν του, ἡ τὸν ἐβίασε νὰ κινήσῃ τὰ ὅπλα, ἡ μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ἀῤῥώστησεν ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας, ἡ ἀπέθανεν εἰς τὸ Σίρμιον (Sirmich) τὸ 180 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐν ἡλικίᾳ 59 ἐτῶν. μέλλων δὲ νὰ ἀποθάνῃ, διὰ νὰ ἐνσκείρῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀρετῆς εἰς τὸν υἱόν του τὸν Κόμμοδον, ἔκραξεν αὐτὸν ἡ τοὺς φίλους πλησίον τῆς κλίνης, ἐν ᾗ κατέκειτο,

ἡ μικρὸν ἀνακυφιθεὶς ἀπὸ τοῦ Σκίμπωδος, εἶπε τοὺς λόγους τούτους. „Ὀφείλεταί μοι ἤδη, ὦ φίλοι, ἀποδρέ-„ψασθαι τὰς καρπὰς εὐγνωμοσύνης, ὧν πολλάκις ἡ „πολλῶν ἐν πολλοῖς ἤδη ἔτεσιν εὐπεπόνθατε παρ' ἐμοῦ. „ὁ γὰρ ἐμὸς υἱὸς οὗτος, ὃν ὑμεῖς ἀνεθρέψατε, ὑπὸ „τῆς ἡλικίας ἐκ τοῦ εἰκότος παρασυρόμενος, ἵνα μὴ „καταφρονήσας τῶν καθηκόντων, παρενεχθῇ ὑπὸ „τοῦ χειμῶνος εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, δεῖται κυ-„βερνητῶν ἐμπείρων πρὸς τὰ κύματα τῆς παρούσης „θαλάσσης, ἵνα διευθύνωσι τὸ σκάφος αὐτοῦ δεξιῶς „πρὸς τὸν ὅρμον τῆς εὐτυχίας, ὅπως μὴ ἐκτραπεὶς „ὑπὸ τῆς ἀπειρίας, ἐξοκείλῃ εἰς μυρίας σκοπέλους „τῆς ἀπωλείας. γένεσθέ μοι τοίνυν ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς „ἐμοῦ, οὗ ὁ θάνατος αὐτὸν ἀφαιρεῖ, πατέρες αὐτῷ „πολλοὶ, ἡ ἀπομνημονεύοντες τὴν χάριν, ὧν ὑμᾶς „εὖ πεποίηκα, ἀπόδοτε τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῶν „μεγίστων καιρῶν, ὀρθαῖς γνώμαις ἡ φροντίσιν εὐ-„νοικαῖς πρὸς τὸν παῖδα, νῦν μὲν ἡγεμόνι αὐτῷ „πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀνιέντες τὸ φιλότιμον πρὸς τὰ „βέλτιστα, νῦν δὲ κατέχοντες αὐτοῦ τὸ ἐπιῤῥεπὲς, „εἴποτέ τι τοιοῦτο ξυμβαίη, πρὸς τοὐναντίον, ἀναχαι-„τίζοντες αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὰ χείρω, ἵνα ᾖ αἰεὶ „ὑφ' ὑμῖν συμπροιὼν ἡλικία ἡ ἀρετῇ, τῶν μὲν κοι-„νῇ ξυνοισόντων ἀπριξ προσιχόμενος, τῶν δὲ φαύ-„λων, ὅση δύναμις, ἀπεχόμενος. Σὺ δὲ, ὦ παῖ, „σάφ' ἴσθι, ὡς ὅτε πλοῦτος ἱκανὸς ἂν εἴη πληρῶσαι „τὴν ἀκόρεστον κοιλάδα τῆς τυραννίας, ὅτε δορυφο-„ρία τοσαύτη ὑπάρξειεν ἀξιόχρεως, ἥτις περιποιήσε-„ται σοὶ τὸ ζῆν, εἰμὴ ἐξαρτήσῃ σεαυτοῦ τὸ ὑπήκοον

„ταῖς εὐνοίαις. ἵτω γὰρ ἐπὶ πλεῖσον τῆς ἀρχῆς ἡ-
„διον ἀπολαύσαις ἠχὶ τοῖς ὑπὸ σὲ γενόμενος φο-
„βερὸς, ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμητὸς ταῖς ἀπὸ τῦ εὖ ποιεῖν
„εὐνοίαις φανείης αὐτοῖς." Καὶ ταῦτα εἶπεν ὁ φιλό-
σοφος Αὐτοκράτωρ, εἰδὼς τὸ σκληρὸν ϗ ἀκάθεκτον
ἦθος τῦ Κομμόδυ· τὸν ὁποῖον μήτε εἶχε σκοπὸν νὰ
τὸν ἀφήσῃ διάδοχον, ἀλλ' ὑπὸ φιλοσοργίας τέλος
πάντων ἡττηθεὶς, βιαζομένων ἤδη ϗ τῶν καιρῶν,
συγκατέθευσεν. ἔγραψε δὲ γνώμας βιβλία ἑπτὰ,
τὰ εἰς ἑαυτόν. τὸ δὲ δόγμα τῆς φιλοσοφίας Σωκρα-
τικὸν μᾶλλον εἶναι, εἰς ὀλίγα τινὰ διαφέρον κατὰ
τὸ ἀγαθὸν ϗ φαῦλον Δαιμόνιον· τὸ ὁποῖον ὁ Σω-
κράτης ἐδόξαζε νὰ ἐπιπολάζῃ ἑκάτω κατὰ τὴν ῥο-
πὴν εἰς τὸ ἀγαθὸν ϗ κακόν.

Κόμμοδος (Λύκιος Αἴλιος Αὐρήλιος) ἐγεννήθη
ἐν Ῥ῾ώμῃ τὸ 161 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ἀπὸ τὸν Ἀ῾ν-
τωνῖνον τὸν φιλόσοφον, ϗ Φαυστίαν. μετὰ δέ τινας
ἡμέρας τῦ θανάτυ τῦ πατρὸς ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ
κατὰ τὸ 180 ἔτος. εἶχε δὲ Φιλοσόφυς σοφὺς καὶ
φρονίμυς διδασκάλυς τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' ἡ ἀκάθεκτος
τῆς ἡλικίας ὁρμὴ ἐξενίκησε. ϗ ἔγινεν ἔτος δεύτε-
ρος Νέρων, ἀφανίσας ἐπίσης τὺς πλέον λαμπρὺς
ἄνδρας τῆς Ῥ῾ώμης, ϗ καταδιώξας τὺς Χριστιανὺς
μὲ σκληρότητα, ϗ ἐκτείνας τὴν τοιαύτην τυραννίαν
μέχρι τῶν συγγενῶν, ἔχων οἰκεῖον ϗ σύμβολον
ἕνα τινὰ Κλέανδρον, καταγόμενον ἐκ Φρυγίας,
ἐκ δέλων γονέων γενόμενον. τὸν ὁποῖον, ὥσπερ
καὶ ἄλλον τινὰ τοιῦτον Περήννιων, ἐφόνευσαν οἱ
στρατιῶται. ἀλλ' ὁ Κόμμοδος ἦν ὁ αὐτὸς τύραννος

πάντοτε. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν εἷς τις τῶν εὐγενῶν
νέος, παρασὰς αὐτῷ ἐν τόπῳ τινὶ σκοτεινῷ, ἔδειξε
μίαν μάχαιραν, εἰπὼν, ἰδὲ τῦτό σοι πέμπει ἡ Γε-
ρεσία. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὀργισθεὶς, ἐφύλαττεν ἀδιάλ-
λακτον μῖσος κατὰ τῶν Σενατώρων, ϗ ἡ Ῥ῾ώμη ἔγι-
νε θέατρον τῆς σφαγῆς. μὴ ἔχων δὲ ἄλλας αἰ-
τίας θανάτων, ἔπλαττε συνωμοσίας κατὰ τὴν φαν-
τασίαν. ἀσελγὴς δὲ ὢν, ὡς ϗ ὠμὸς, διέφθειρε
τὰς ἑαυτῦ ἀδελφὰς, ϗ ἐδιώρισε τριακοσίας γυναῖ-
κας, ϗ ἄλλα τόσα νέα παιδία εἰς τὰς αἰσχρὰς ἀσω-
τείας τε. ἐφαντάσθη δὲ μετὰ ταῦτα νὰ ἀποβάλῃ
τὸ πατρικὸν ὄνομα, ϗ τῆς μητρός τε νὰ τὸ δώσῃ
εἰς μίαν τῶν ἑρωμένων, ὀνομασθεὶς αὐτὸς Η῾ρακλῆς
υἱὸς τῦ Διὸς, ἐπαπειλήσας τὸν ἕξατον κίνδυνον εἰς
τὺς μὴ δεχομένυς τὴν ἀποθέωσιν. ἐντεῦθεν λοιπὸν
ὁ νέος Ἀ῾λκείδης περιήρχετο τὰς ὁδὺς ἐν Ῥ῾ώμῃ ἐν-
δεδυμένος Λεοντῆν, ϗ ἐν χειρὶ ἔχων ῥόπαλον μὲ
λόγον νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὰ θηρία κατὰ μίμησιν τῦ
Η῾ρακλέυς. ϗ συνήθροιζε πάντας τὺς ἀσθενεῖς ϗ ἀ-
ναπήρυς τῦ χυδαίυ λαῦ, ϗ δήσας αὐτῶν τὺς πό-
δας, ϗ δὺς σπόγκυς ἀντὶ λίθων, νὰ τὸν κτυπῶν
εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐφωρμᾶσεν ἐπάνωτων, ϗ τὺς ἀ-
φάνιζε μὲ τὸ Ῥ῾όπαλον. χωρὶς δὲ νὰ αἰσχύνηται ἤρ-
χετο εἰς τὸ θέατρον, λαμβάνων πρόσωπον κωμῳδῦ.
ἠθέλησε δὲ νὰ φανῇ εἰς τὸ κοινὸν ϗ ὁλόγυμνος, ὡς
οἱ μονομάχοι· ἡ Μαρτία ὅμως ἡ ἑρωμένη τε, ϗ ὁ
Λαῖτος ὁ προσάτης τῦ Πραιτωρίυ, ϗ ὁ Ἔκλεκτος ὁ
θαλαμοφύλαξ ἐπροστάθησαν νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν.
ἀλλ' ὁ Κόμμοδος, τῦ ὁποίυ ἡ γνώμη δὲν ἦτον νὰ

διοικήσῃ καλῶς τὸ ὑπήκοον, μήτε νὰ ἐξασκήσῃ τὰς λεγεῶνας, ἀλλὰ νὰ πολεμῇ κατὰ τῶν λεόντων, τίγρεων, καὶ λεοπαρδάλων, καὶ αὐτῶν μᾶλλον τῶν ὑπηκόων, ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τε, καὶ γράφει μίαν ἀπόφασιν νὰ φονευθῶσιν ὅλοι οἱ τολμήσαντες νὰ τὸν συμβουλεύσωσιν. ἡ δὲ Μαρτία ὅμως μαθοῦσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην, τῷ προσφέρει ἐν ποτὸν μετὰ τὸν λουτρὸν φαρμακωμένον· τὸ ὁποῖον πιὼν ὁ Κόμμοδος, ἐδόθη πρῶτον εἰς ὕπνον· εἶτα ἐξυπνήσας, ἐξήμεσε. καὶ ἐνταῦθα φοβηθέντες νὰ μὴ διασωθῇ καὶ χορτάσῃ τὴν λύσσαντε εἰς τὸ ἀνθρώπινον αἷμα, τὸν ἔπνιξαν, ἐν ἡλικίᾳ 31 ἐτῶν τὸ 192 ἀπὸ τῆ σωτηρίε.

Περτίναξ (Πέβλιος Ἕλβιος) γεννηθεὶς εἰς τὴν Βίλλαν πλησίον τῆς Ἄλβης τὸ 126 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, υἱὸς ἑνὸς ἀπελευθέρε, κεραμέως τὴν τέχνην· ἀνετράφη ὅμως καλῶς διδαχθεὶς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα μὲ πολλὴν ἐπίδοσιν, ὥσε καὶ τὰ ἐδίδαξε μεθ' ὑπολήψεως εἰς τὴν Λιγυρίαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἔγινε στρατιωτικὸς, καὶ ἐπροβιβάσθη κατ' ἀξίαν μέχρι τῆς ὑπατείας, καὶ Πραίτωρ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, καὶ διοικητὴς ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις. καὶ τέλος πάντων μετὰ τὸν θάνατον τῆ Κομμόδε, ἐκηρύχθη κατ' ἐκλογὴν Αὐτοκράτωρ ἑβδομηκοντέτης ἤδη γενόμενος κατὰ τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε τῇ πρώτῃ Ἰανναρίε. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἄρχισε πρῶτον νὰ χαλινώσῃ τὴν αὐθάδειαν τῶν πραιτωρικῶν ταγμάτων· οἱ ὁποῖοι ἔκαμνον πολλὰς ἀδικίας ἐν Ῥώμῃ πρὸς καταφρόνησιν τῶν πολιτῶν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεδίωξε τὰς κατηγόρους ἐν τοῖς δικαστηρίοις, οἵτινες

παρεισέφρησαν πάλιν, διαφθαρείσης ἤδη τῆς Γερουσίας. ἐκ τούτε δὲ αὖθις ἐσήκωσε πολλὰς καταχρήσεις· τὰς ὁποίας ἡ παρανομία τῶν καιρῶν ἐβίαζε νὰ νὰ ὑποφέρῃ οἱ ἄνθρωποι. βουλόμενος δὲ νὰ μιμηθῇ τὸς δύο Ἀντωνίνες, ἐξέθετο ἔξω εἰς πώλησιν ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἴδια τῆ Κομμόδε· ὅσα δὲ ἦτος εἶχεν ἐξ ἁρπαγῆς, ταῦτα τὰ ἔδωκεν εἰς τὸς πρώτες κυρίες. ὅσον δὲ μέρος γῆς ἦτον Αὐτοκρατορικὸν κατ' ἰδίαν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ἔμενεν ἀγεώργητον, τὸ ἔδωκεν εἰς ἐκείνες, οἵτινες εἶχον χρείαν νὰ τὸ γεωργήσωσι· τὲς ὁποίες διὰ νὰ τὲς ἐνδυναμώσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ταύτης, τὲς ἐξαίρεσεν ἀπὸ τὴν Φορολογίαν εἰς δεκαετίαν, καὶ τοῖς ὑποχέθη νὰ μὴ τὲς ἐνοχλήσῃ εἰς ἐδὲν εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς αὐτοκρατορίας τε. ἀφῆκε δὲ εἰς τὸν λαὸν καὶ ὅλες τὲς φόρες, τὲς ὁποίες ἔδιδον εἰς τὰ περάσματα τῶν γεφύρων ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἐν τοῖς λιμέσιν, ἐν τοῖς λεωφόροις. καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλα τὰ παρὰ τῆ δεσποτισμῆ ἐπιτεθειμένα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν. ἐπρόσαξε δὲ νὰ πωλήσωσι δημοσίᾳ τὲς γελοτοποιὲς τῆ Κομμόδε, καὶ μάλιστα τὲς πλέον ἐπιβοήτες ἐπὶ αἰσχρότητι καὶ ἀναισχυντίᾳ, οἵτινες κατεπλέτησαν δι' ὁδῶν αἰσχρῶν καὶ ἀτίμων. τὰ δὲ ἔξοδα τῆ βασιλικῆ οἴκε τὰ ἐλάττωσεν ἐξ ἡμισείας. σωφρονισθείσης δὲ τῆς τραπέζης αὐτῆ, ἐμιμῆντο τῆτο καὶ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἐντεῦθεν κατέβη εὐθὺς ἡ τιμὴ τῶν ζωοτροφιῶν. καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐξήλειψε τῆ Κομμόδε τὴν τυραννίαν, καὶ εἰσήγαγε τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆ Μάρκε

Αὐρηλίῳ. οἱ δὲ Πραιτωρικοὶ ἐπιταχθέντες παρ' αὐτῷ νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά των ἐν τῇ στρατιωτικῇ αὐτῶν τάξει, ὠργίσθησαν, καὶ ἐπανέστησαν, καὶ ἕτως εἰς στρατιώτης τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ στῆθος διὰ τοῦ ἀκοντίου, ἐκφωνήσας, ἰδοὺ σοὶ τοῦτο πέμπουσιν οἱ Πραιτώριοι. ἦν δὲ ὁ Περτίναξ ὡς τόσον Πατὴρ τοῦ λαοῦ, καὶ βλέπων τὸν ἄδικον θάνατον, ἐπεκαλέσθη τὸν οὐρανὸν εἰς ἐκδίκησιν. καὶ ἕτω καταλύψας τὴν κεφαλήν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ἐκ πολλῶν καὶ καιρίων τραυμάτων τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, βασιλεύσας μόνον ἡμέρας 87. ἡ δὲ Γερουσία καὶ ὁ λαὸς ἐσιώπησαν, ἐν ὅσῳ ἐμονάρχει ὁ μετ' αὐτὸν Ἰουλιανός. εἰς τὴν μοναρχίαν ὅμως τοῦ μετὰ τοῦτον Σεβήρου, ἔκαμον μεγάλας ἐπαίνους εἰς τὸν Περτίνακα μὲ τὴν διάθεσιν τῆς καρδίας των, τῆς ὁποίας μάρτυρες ἦσαν τὰ πράγματα. ὁ δὲ ἔπαινος εἶχεν ἕτως, ἐπὶ τοῦ Περτίνακος ἐζήσαμεν ἡσυχοι, φόβου παντὸς ἀπηλλαγμένοι, ἔχοντες αὐτὸν ὡς πατέρα, ἦτε Γερουσία καὶ ὁ δῆμος ἐπίσης καὶ πάντες ἄνθρωποι φρόνιμοι. Ὁ δὲ Σεβῆρος ἔκαμε τὰς ἐπιταφίους αὐτῷ τιμὰς μὲ λόγον Ῥητορικὸν, ἐξ οὗ ἐν ἀποσπασμάτιον εἶναι καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Δίων. „ἡ στρατιωτικὴ ἀν„δρία κινεῖ τὸν ἔχοντα εἰς ὠμότητα, καὶ ἡ πολιτικὴ „Φρόνησις αὖθις μεταβάλλει ἐκ φύσεως εἰς μαλα„κίαν τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ Περτίναξ ὅμως μίξας ἑ„κατέρας τὰς ἀρετὰς, ἀκράτες τῶν ἐλαττωμάτων „ἐπ' ἀκριβὲς, ἅπερ πέφυκε παρακολουθεῖν, ἀμέμ„πτως διετέλεσεν ἔχων, φοβερὸς μὲν τοῖς ἔξω πο„λεμίοις καὶ τοῖς ἐνδον στασιώταις γενόμενος, ἐπιει-

„κὴς δὲ καὶ μετριώφρων τοῖς συμπολίταις, καὶ πρόμα„χος τῶν καλῶν, μήτε ἐπὶ τῷ ἀξιώματι ἔξω τοῦ „καθήκοντος ἐπαιρόμενος, μήτε τῇ χαμαιζήλῳ προ„σποιήσει ἀναξίως τῆς μεγαλειότητος ἐς τὸ ἀηδὲς „ταπεινόμενος· ἀλλ' ἑκατέρας τῆς ἐναντιότητος τῇ „φυγῇ, ἐτίμησε μέσως τὸ μεγαλοπρεπὲς ἑκατέ„ρας μέρους τῇ μητριότητι, ἔτε ἀλαζονίᾳ παρα„χωρῶν πρὸς τὸ αὐθάδες, ἔτε σμικροπρεπεῖ ταπεινώ„σει πρὸς καταφρόνησιν· ὑψηλὸς χωρὶς οἰασοῦν ἐ„πάρσεως τῷ ὄντι φαινόμενος, καὶ ἡδὺς χωρὶς συγ„καταβάσεως προσποιήτε γενόμενος· φρόνιμος μετ' „εἰλικρινείας· δίκαιος ἐν ἁπλότητι· οἰκονόμος ἐν ἐ„λευθεριότητι· μεγαλοπρεπὴς ἐν ἐπιεικείᾳ." Ἄξιος δὲ τοῦ ἐπαίνου τούτου ἦν ὁ Περτίναξ καὶ διότι ἦν ἕκτος τῶν ἀπὸ Οὐεσπεσιανοῦ νομίμως μοναρχησάντων, ἐξαιρεμένων μόνων δύο, τοῦ Δομετιανοῦ καὶ Κομμόδου.

Ἰουλιανὸς (Δίδιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων γεννηθεὶς τὸ 133 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου εἰς τὸ Μιλάνον ἐκ γενεᾶς ἐγκόνος ὢν τοῦ Σαλβίου Ἰουλιανοῦ, ἔμπειρος εἰς τὰ νομικά. ἐσάθη δὲ Ὕπατος δὶς, καὶ Ἔπαρχος ἐν Ῥώμῃ. τέλος δὲ ἀνέβη καὶ εἰς τὸν θρόνον τῆς μοναρχίας μὲ δόσιν χρημάτων ἐκ δημοπρασίας. ἔπειτα δὲ ἐκλελεγμένου τοῦ Σεβήρου, ἐφονεύθη μὲ προσαγὴν τῆς Γερουσίας ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ ἐν τῷ ἐξηκοστῷ ἔτει τῆς ἡλικίας, βασιλεύσας ἡμέρας ἑξήκοντα καὶ ἕξ. τοιοῦτον ἦν τὸ τέλος ἑνὸς γέροντος ματαιόφρονος· ὅστις ἀγοράσας τὴν ἀρχὴν, ἔλαθεν ἐξωνησάμενος μετὰ ταύτης θάνατον πονηρόν. περὶ τούτου λοιπὸν οἱ ἱστορικοὶ, κἂν διαφέρωσι κατάτι, οὐ

πλείονες ὅμως καὶ λέγουσιν εἰς κενοδοξίαν καὶ φιλαργυρίαν· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐκ πρώτης ἡμέρας, κειμένου ἔτι τοῦ νεκροῦ τοῦ Περτίνακος ἐν τῇ βασιλικῇ οἰκίᾳ ἐδόθη εἰς ἡδονὴν καὶ εἰς θέατρον· οἱ δὲ ἀναιροῦντες ταῦτα σὺν λόγῳ, λέγουσιν, ὅτι μήτε ἐδείπνησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μεμνημένος τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς, καὶ μάλιστα δὲν ἐσυγχωροῦσαν ὅτε αἱ περιστάσεις, ὅτε ὁ φόβος τῶν στρατιωτῶν νὰ φανῇ τοιοῦτος ἀχρεῖος εἰς καταφρόνησιν τοῦ Περτίνακος.

Σεβῆρος (Λούκιος Σεπτίμιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρ᾽ωμαίων γεννηθεὶς ἐν τῇ Α᾽φρικῇ κατὰ τὸ 149 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐκ γένους λαμπροῦ· ἔφθασε δὲ νὰ γένῃ Θησαυροφύλαξ, Δήμαρχος, Ὑπατος, καὶ ἔπειτα Ὕπατος· εἶχε δὲ καὶ ἐν τοῖς στρατιωκοῖς μεγίσην ὑπόληψιν, καὶ ὐδεὶς ἐδύνατο νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἀνδρίαν καὶ ἐμπειρίαν αὐτοῦ, ἀγχίνους ὢν καὶ διαβατικὸς ἐν τοῖς πράγμασιν, ἔμπειρος, δεξιὸς, ἀνδρεῖος, δραστήριος, καὶ ἐργατικὸς· εὐθὺς δὲ ἐπρόβλεπε τὸ καθῆκον, καὶ εὐθὺς τὸ ἔφερε καὶ εἰς πρᾶξιν· λέγεται δὲ, ὅτι ἦτον ὁ πολεμικώτατος πάντων τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ρ᾽ώμης· ὅσον δὲ πρὸς τὰς ἐπισήμας εἶχε περισσοτέραν κλίσιν εἰς αὐτὰς, ἢ ἀποστροφὴν· εἰς δὲ τὰ ἐπιχειρήματά του ἐφαίνετο ἀμετάτρεπτος, προορῶν πάντα, διαπερῶν πάντα, καὶ φανταζόμενος πάντα· φίλος γενναῖος καὶ σεμνὸς, ἐχθρὸς ἐπικίνδυνος καὶ ἐκδικητικὸς· τὸ δὲ λοιπὸν, πανοῦργος, ὑποκριτὴς, ψεύσης, ἄπιστος, ἐπίορκος, φιλάργυρος, πάντα ἑαυτῷ λαμβάνων, ὀργίλος, καὶ ὠμὸς· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Περτίνακος, ἀνακηρυχθέντος τοῦ Ἰουλιανοῦ ὑφ᾽

ἑαυτοῦ, ἀναξίου δὲ ὄντος, ἐκηρύχθη ὁ Σεβῆρος παρὰ τῆς στρατιᾶς ἐν τῇ Ἰλλυρίᾳ, τῆς ὁποίας τὴν διοίκησιν εἶχε τότε τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· ἐλθὼν δὲ εἰς Ρ᾽ώμην πολλοὺς τῶν Σενατώρων ἐφόνευσεν· οἵτινες ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ Νίγρου, ἄλλους δὲ ἐξώρισε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ἐδήμευσεν· ἐντεῦθεν ἐκστρατεύσας κατὰ τοῦ Βυζαντίου, καὶ πολιορκήσας αὐτὸ ἔκτε γῆς καὶ θαλάσσης, τὸ ἐκυρίευσε, καὶ ἐλεηλάτισεν· ἐντεῦθεν διέβη εἰς τὴν Α᾽σίαν, καὶ ἐκδίκησε τὰς πόλεις, ὅσαι εἶχαν λάβῃ τὸ μέρος τοῦ Νίγρου· μετὰ δὲ ταῦτα ἐσοχάζετο νὰ κτυπήσῃ τοὺς Πάρθους καὶ Α᾽ραβας, ἀλλ᾽ ἐν ὅσῳ δὲν καταβάλῃ τὸν ἐν τῇ Βρετανίᾳ διοικοῦντα Α᾽λβῖνον, δὲν λέγεται μονάρχης ἐν Ρ᾽ώμῃ· ἔτω λοιπὸν κηρύξας αὐτὸν ἐχθρὸν, ἐκινήθη, καὶ τὸν ἀπήντησε πλησίον ἐν τῷ Λουγδούνῳ· ἡ νίκη δὲ ἐσάθη πολὺν χρόνον ἀμφιῤῥεπὴς, ἀλλ᾽ ὁ Σεβῆρος τὴν ἐκέρδησεν ὕσερον τὸ 197. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ σῶμα τὸ φονευθὲν τοῦ ἐχθροῦ, τὸ κατεπάτησε μὲ τὸ ἄλογον· εἶτα δὲ ἐπρόσαξε νὰ τὸ ἀφήσωσιν ἔξω τῆς πύλης μέχρις οὗ νὰ σαπῇ, καὶ νὰ κατακοπῇ ὑπὸ τῶν κυνῶν μεληδὸν· τὸ δὲ λοιπὸν τότε τὰ τὸ ῥίψωσιν εἰς τὴν Ρ᾽ώμην· τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ τὴν ἔστειλεν εἰς τὴν Ρ᾽ώμην, καὶ ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Σενατώρων, ὅτι ὠμίλησαν καλὰ εἰς μίαν συνέλευσιν περὶ τοῦ Α᾽λβίνου, ἔγραψεν εἰς αὐτοὺς ἕτως αὐτολεξεί· πέμπω ὑμῖν τὴν κεφαλὴν ταύτην, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἔχω τι καθ᾽ ὑμῶν, καὶ μέχρι τίνος ἡ ἐμὴ ὀργὴ δύναται χωρεῖν· μετ᾽ ὀλίγον δὲ ἐφόνευσε τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Α᾽λβίνου, καὶ τοὺς νεκροὺς αὐ-

τῶν ἐῤῥίψεν εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν· ἀναγὲς δὲ τὰ εὑρεθέντα γράμματα εἰς τὸν Α᾽λβῖνον, ἐφόνευσεν ὅλους, ὅσοι εὑρέθησαν ἐκεῖ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο· ἦσαν δὲ ἔτοι οἱ περισσότεροι τῶν ἐνδόξων τῆς Ῥ᾽ώμης, καὶ πλῆθος ἀρχοντισσῶν· ἐντεῦθεν ἐκινήθη κατὰ τῶν Πάρθων, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Σελεύκειαν καὶ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Κτησιφῶντα μετὰ μεγάλην καὶ ἐπίπονον πολιορκίαν, τὸν ὁποῖον καὶ ἐλεηλάτησεν, τὺς δὲ ἄνδρας πάντας ἀπέκτεινεν, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τέκνα ᾐχμαλώτισε· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ἀφ᾽ ἑαυτῦ τὸ ὄνομα Παρθικὸς· ἐντεῦθεν δὲ ἦλθε πρὸς τὴ Α᾽ραβίαν καὶ Παλαισίνην, καὶ ἐνταῦθα ἐσυγχώρησε τὺς συνωμότας τῦ Νίγρυ· ἄναψε δὲ ἡ φλὼξ κατὰ τῶν Ἰ᾽ουδαίων καὶ τῶν Χρισιανῶν, καὶ ὁ διωγμὸς ἦτος ἐσάθη πολλὰ διασήριος· ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον, εἶδε τὸν τάφον τῦ μεγάλυ Πομπηίυ, ἀποκατέσησε Γερεσίαν εἰς τὺς Α᾽λεξανδρεῖς, περιειργάθη τὰς θρησκείας τῦ τόπυ, ἐσήκωσεν ὅλας τὰς βίβλυς ἀπὸ τὺς ναὺς, καὶ τὰς ἔβαλεν εἰς τὸν τάφον τῦ μεγάλυ Α᾽λεξάνδρυ, καὶ τὰς ἀσφάλισεν ἦτως, ὥσε νὰ μὴν εἰδῇ τις ἐφεξῆς μήτε τὰς βίβλυς, μήτε τὸ σῶμα τῦ Η᾽ρωος· μετὰ ταῦτα δὲ ἀποσάντων τῶν Βρεταυῶν, ἐδραμεν εὐθὺς κατ᾽ αὐτῶν καὶ τὺς ἐπέταξε, καὶ ἔπειτα ἔκτισε ἐν τῷ 210 ἔτει ἕνα τεῖχος μακρὸν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν· τῦ ὁποίυ μένυσιν ἔτι, ὡς λέγυσι, τὰ ἐρείπια· τέλος πάντων ἐν τέτοις ἀῤῥώσησε καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ Ε᾽βοράκῳ τὸ 211 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ἐν ἡλικίᾳ 66 ἐτῶν· ὡς τόσον ἦτον ἀνὴρ μὲ πολλὰ προτερήμα-

τα, εἶχεν ὅμως ἄλλα τόσα ἐλαττώματα ἐξ ὠμότητος· ὥσε ἀνήκει καὶ εἰς αὐτὸν τὸ περὶ Αὐγύσε ποτὲ λεχθὲν, ἔδει ἢ μὴ γεννηθῆναι, ἢ γεννηθέντα μὴ ἀποθανεῖν.

Α᾽λβῖνος (Δέκιος Κλαύδιος Σεπτίμιος) γεννηθεὶς ἐκ γένυς λαμπρῦ εἰς τὴν Α᾽νδρομέτην ἐν τῇ Α᾽φρικῇ, καὶ ἀνατραφεὶς εὐγενικῶς, εὐτύχησεν εἰς τὴν τύχην τῶν ὅπλων, στρατηγὸς παρὰ Μάρκυ Αὐρηλίυ γενόμενος, καὶ Τ᾽ατος· μετὰ ταῦτα δὲ αὖθις παρὰ τῦ Κομμόδυ στρατηγὸς τῶν Γαλλικῶν Λεγεώνων, δι᾽ ὧν ἐκέρδησε νίκας πολλὰς, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὴν διοίκησιν τῶν Βρεταυῶν· διὸ καὶ ὁ Σεβῆρος τὸν ὠνόμασε Καίσαρα μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ ὁποῖον μὴ εὐχαρισηθεὶς ὁ Α᾽λβῖνος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὅπυ διέβη μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς· ὁ δὲ Σεβῆρος ἐλθὼν κατ᾽ αὐτῦ, συνεκρότησε μάχην φθοροποιὰν, ἐν ᾗ ἀμφιῤῥεψάσης τῆς τύχης ἐπὶ πολὺ, ἐνικήθη τέλος πάντων ὁ Α᾽λβῖνος, καὶ τὴν ἥτταν μὴ φέρων, ἐφονεύθη· τὸ δὲ σῶμα αὐτῦ καταπατηθὲν ὑπὸ τῦ Σεβήρυ, ἐσάλη εἰς Ῥ᾽ώμην κύνεσσιν καὶ οἰωνοῖσι πᾶσιν ἔλδωρ καὶ βρῶμα γενέσθαι· οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτῦ καὶ φίλοι ἔγιναν θῦμα τῆς ὠμότητος τῦ Σεβήρυ· ὡς τόσον ἡ ἀρετὴ τῦ ἀνδρὸς δὲν ἦτον ἀξία τοιύτυ τέλυς· ἐβασίλευσε δὲ ἔτη τέσσαρα.

Νίγρος (Πεσκέντιος Γ᾽ῆγος) διοικητὴς τῆς Συρίας, ἄξιος γενόμενος εἰς ἀνδρίαν καὶ Φρόνησιν· οἱ δὲ λεγεῶνες τῶν Ῥ᾽ωμαίων ἐνταῦθα τὸν ἐψήφισαν Αὐτοκράτορα ἐν Α᾽ντιοχείᾳ κατὰ τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ περὶ τὰ τέλη τῦ Α᾽πριλλίυ μετὰ τὸν θάνα-

τον τῆ Περτίναξος· σεβόμενος δὲ τὲς ἀξίως ἄνδρας, εἶχε σκοπὸν νὰ μιμηθῆ τὸν Τίτον, Τραϊανὸν, Ἀντωνῖνον, Μάρκον Αὐρήλιον, σερεὸς ὢν πρὸς τὸ καλὸν ϗ γλυκὺς ἅμα μετὰ σεμνότητος, χωρὶς νὰ ἐπαρθῆ εἰς τῆς τύχης τὴν εὔνοιαν, μήτε νὰ νοσιμευθῆ ποτὲ τὰς προσφερομένας αὐτῷ κολακείας διὰ τὴν δύναμιν· ὅθεν εἰς τὸν προβιβασμόντα ἠθέλησεν ἕνας ῥήτωρ νὰ κάμῃ τὸν πανηγυρικὸν λόγον, αὐτὸς δὲ τὸν ἀπεκρίθη, οὐκ ἐμοὶ, ἀλλὰ τοῖς ποτὲ μὲν ἀρισεύσασι, νῦν δ' οὐκέτι περιοῦσιν ὁ ἔπαινος δίκαιος, ὧν αἱ πράξεις λεγόμεναι, ὠφελήσασι ϗ ἡμᾶς, κινῆσαι εἰς μίμησιν· πρὸς δὲ τὲς περιόντας ὁ λόγος γενόμενος, ϗ μάλισα πρὸς τὲς δυνατωτάτες, παρ' ὧν ϗ φόβος τις ὕπεσι καὶ ἐλπὶς, κολακείας ἂν παράσχοι ὑπόνοιαν· ὡς τόσον μόλις ἓν ἔτος ἀπήλαυσε τὸν θρόνον τῦτον· ἔπειτα νικηθεὶς εἰς διαφόρυς μάχας παρὰ τῆ Σεβήρε, ἔχασε μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας ϗ αὐτὴν τὴν ζωὴν κατὰ τὸ 195 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἦν δὲ ἐκ γονέων μετρίως λαμπρῶν, τῆς τάξεως τῶν ἱππέων, γεννηθεὶς κατὰ τὸ πιθανώτερον εἰς τὸ Ἄκινον, ὅπε ὁ πάππος αὐτῆ ἦτον ἐπισάτης τῶν Καισάρων· νέος δὲ ἐπαιδεύθη ἱκανὸς τὰ ἐγκύκλια, μετὰ ταῦτα δὲ αἰσθόμενος τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν, ἐχώρησε βαθμηδὸν εἰς τὰ ἀξιώματα, ὥσε ἠξιώθη τῶν ἐπαίνων τῆ Μάρκε Αὐρηλίε· ϗ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆ Κομμόδε ἔδειξε σαφέσερον τὴν ἀνδρίαν εἰς μίαν μάχην κατὰ τῶν Βαρβάρων πλησίον τῶν Δακῶν ἐπὶ τῆ Ἴσρε· ἐσάλη δὲ ἔτι ϗ κατὰ τῶν λειποτακτησάντων ἐν Γαλλίᾳ, ἔνθα εὐδοκίμησε τόσον, ὥσε ϗ αὐτὸς ὁ Σεβῆρος διοικητὴς ὢν τὸ τότε εἰς τὴν Λυγουσίαν, τὸν ἐπῆνεσε παρὰ πολὺ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὀνομάσας αὐτὸν ἄνδρα ἀναγκαῖον τῆ βασιλείε· ἐντεῦθεν συνισάμενος ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν, ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας ἐνδόξως· εἰς δὲ τὴν εἰταξίαν τῶν σρατιωτῶν τόσον ἦτον ἀκριβὴς, ὥσε ϗ ὁ Σεβῆρος ἐχθρὸς ὢν αὐτῆ, αὐτὸν εἶχε παράδειγμα εἰς τὰς πρὸς τὲς ἀξιωματικὲς αὐτῆ προσαγὰς· καθότι τῆ Νίγρε ὁ σρατιώτης ποτὲ δὲν ἐφάνη νὰ ζητήσῃ ἁρπακτικῶς παράτινος χωρικῆ μήτε ξύλον, μήτι ἔλαιον, μήτε ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν· ϗ εἴτις παρέβαινε τὴν προσαγὴν τῆ ἰδίε σρατηγῆ εἰς αὐτὸ, ἐπαιδεύετο αὐσηρῶς· ὅθεν ἐπειδὴ δέκα τινὲς σρατιῶται ἔφαγον μίαν ὄρνιθα, ἀπεφασίσθη θάνατος κατ' αὐτῶν, ϗ ὁ δήμιος νὰ εἶναι εἷς ἐξ αὐτῶν. ἔπειτα δὲ θορύβε γενομένε διὰ τὸ σκληρὸν τῦτο ϗ ἀπροσδόκητον, ἐλαττώθη ἡ ποινὴ εἰς τὸ νὰ δώσωσι δέκα ὄρνιθας ἀντὶ τῆς μιᾶς, ϗ νὰ μὴν ἀνάψωσι φωτίαν εἰς τὸ διάσημα ταύτης τῆς ἐκσρατείας, μήτε νὰ φάγωσι τὶ θερμὸν, ἀλλὰ νὰ εὐχαρισιθῶσιν εἰς τροφὴν αὐτοσχέδιον, ϗ εἰς ποτὸν ὕδατος μόνον, ϗ εἰς τῦτο ἐδιώρισε φύλακας εἰς αὐτὲς· ἦτον δὲ ἐχθρὸς τῆς τρυφῆς ϗ τῆς μαλακίας ἐν τῷ σρατοπέδῳ· ἰδὼν δέ ποτε σρατιώτας πίνοντας ἐξ ἀργυρᾶς φυάλης, εἶπεν, ὅτι ἀρκετὸν εἶναι τὸ ξύλινον εἰς τὲς σρατιώτας· καθότι δὲν πρέπει νὰ καυχῶνται αἱ Βάρβαροι, ἂν τύχη νὰ κυριεύσωσι τὴν ἀποσκευὴν, ὅτι ἔχεσι ταῦτα τὰ ἀργυρᾶ ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν λαφύρων· δὲν ὑπέφερε ποτὲ νὰ ἀρτοποιῶσιν εἰς τὰς ἐκσρατείας, ἀλλ' ἐπεριώριζε τὸ σρατιωτικὸν εἰς τὸ παξιμάδι· ἐσήκωσε δὲ ϗ τὸν οἶνον θέλων νὰ εἰσάξῃ

τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν νὰ πίνωσιν ὄξος μεμιγμένον μὲ ὕδωρ· τῶν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ στρατιωτῶν ζητέντων οἶνον· τί λέγετε, τοὺς εἶπε, ἔχετε τὸν Νεῖλον, καὶ οἶνον ζητεῖτε; ἄλλοτε δὲ νικηθέντες τινὲς παρὰ τῶν πολεμίων, ἐπροφασίζοντο αἰτίαν τὴν ἀδυναμίαν τοῦ σώματος ἐκ τῆς ὑδροποσίας· ὀρθὸς λόγος, εἶπεν, ἀλλ' οἱ νικηταὶ ὑμῶν ὕδωρ πίνεσι· καὶ ταῦτα λέγων, τὰ ἔφερεν ὁ ἰδιος καὶ εἰς πρᾶξιν· καὶ ἐντεῦθεν οἱ μὲν στρατιῶται ἐφοβοῦντο αὐτὸν, οἱ δὲ λαοὶ τὸν ἀγαπῶσαν.

Γέτας (Σεπτίμιος) υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Σεβήρου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Καρακάλλα, κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ νηπιότητι ἐφαίνετο αὐσηρὸς· προϊόσης δὲ τῆς ἡλικίας, ἔγινε γλυκὺς, καὶ συμπαθητικὸς· ὅθεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν μέλλοντος τοῦ Σεβήρου νὰ φονεύσῃ ὅλους τοὺς συνωμότας τοῦ Ἀλβίνου, καὶ Νίγρου, ὀκταετὴς ἤδη ὢν ὁ Γέτας, καὶ βλέπων τὸ μελετώμενον ἐλυπεῖτο· ὁ δὲ Σεβῆρος εἶπε πρὸς αὐτὸν εἰς παρηγορίαν· ἔτοιεἰσι σοὶ πολέμιοι, ὧν ἐγὼ ἀπαλλάττωσε· ὁ δὲ Γέτας ζητήσας τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μαθὼν, ἐπρόβαλεν ἄλλο ἐρώτημα, ἂν αὐτοὶ οἱ δυσυχεῖς ἔχωσιν συγγενεῖς, καὶ μαθὼν ὅτι ἔχεσι πολλοὺς, εἶπε· ἔσονται τοίνυν πλείους οἱ συλλυπησόμενοι αὐτοῖς τῆς ἥττης, ἢ οἱ συγχαιρήσοντες ἡμῖν τῆς νίκης· ἐκ τούτου δὲ λέγουσιν ὅτι μετεβλήθη τι πρὸς τὸ παρὸν ὁ Σεβῆρος· οἱ ἐπισάται ὅμως τοῦ Πραιτωρίου Πλαυτιανὸς καὶ Γαβεναλὸς, τὸν ἐπαρακίνησαν αὖθις εἰς τὴν σκληρότητα μὲ ἐλπίδα νὰ ἀρπάσωσι τὰ πράγματά των· ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἦτον παρὼν καὶ ὁ Καρακάλλας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Γέτα· ὅστις ἐπαρακινοῦσε νὰ φονεύσωσι καὶ τὰ παιδία μετὰ τῶν πατέρων· πρὸς τὸ ὁποῖον δυσαρεσκηθεὶς ὁ Γέτας, εἶπε· σὺ δὲ ὅστις εἶσαι φειδὴ τοῦ αἵματος τῶν ἀνθρώπων, φονεύσειας ἂν τυχὸν ποτὲ καὶ τὸν σεαυτοῦ ἀδελφόν! ὅπερ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα· ἐπειδὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σεβήρου, κρατέμενος ὁ Καρακάλλας ἀπὸ τὸν φθόνον κατὰ τοῦ Γέτα, ὅταν διεμοίρασε μετ' αὐτοῦ τὸ βασίλειον, καὶ δοκιμάσας πολλάκις εἰς μάτην νὰ τὸν διαφθείρῃ φαρμάκῳ, τὸν ἐμαχαίρωσεν εἰς τῆς κοινῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἰουλίας· ἥτις ἐπληγώθη καὶ αὐτὴ ἐν ταὐτῷ μεταξὺ εἰς τὴν χεῖρα, τὸ 212 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἔτως ὁ Γέτας ἔλαβε τέλος τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας· ἡ δὲ κλίσις αὐτοῦ πρὸς τὰς τέχνας, καὶ ἡ μετριοφροσύνη, ὑπέχοντο τῷ λαῷ τῶν Ῥωμαίων εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν.

Καρακάλλας (Μάρκος Αἰρήλιος Ἀντωνῖνος) γεννηθεὶς ἐν Λουγδούνῳ τὸ 188 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου υἱὸς τοῦ Σεβήρου καὶ τῆς Ἰουλίας Δόμνης, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γέτα· αὐξομένης δὲ καθ' ἑκάστην τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀντιπαθείας, ἐμαχαίρωσε τὸν Γέταν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς κοινῆς μητρὸς Ἰουλίας· καὶ ἔτως ὁ ἀδελφοκτόνος ἔτος ἔμεινε μοναρχῶν, κερδήσας τοὺς στρατιωτικοὺς τὴν ἀγάπην μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ σιτηρεσίου· καὶ ἐκ τούτου τυφλωθέντες ἐκεῖνοι, ἐδικαίωσαν τὸ ὠμότατον αὐτοῦ ἔργον, κηρύξαντες τὸν Γέταν κοινὸν ἐχθρὸν τῆς πατρίδος· λαβὼν δὲ ἐντεῦθεν τὸ

στρατιωτικὸν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, φωνάζων, ὅτι ὁ Γέγας εἶχε σκοπὸν νὰ φονεύσῃ αὐτὸς τὸν ἴδιον, καὶ ὅτι καὶ ὁ Ῥωμύλος πρὶν αὐτῷ ἐφονεύθη παρὰ τῶ ἀδελφῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὰ νὰ ἐλαττώσῃ δὲ ὁπωσῶν τὸ ἀνόμημα, ἀπεθέωσε τὸν Γέταν, ἀχαρισμένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ νὰ μὴ βασιλεύῃ ἐπὶ τῆς γῆς· sit divus, dum non sit vivus· ἐντεῦθεν ἐζήτει πανταχόσε τὲς ἀπολογησομένες περὶ αὐτῷ· ὅθεν ὁ Παπινιανὸς, μὴ θέλων νὰ παρακαλύψῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ παράδειγμα τῶ Σενέκα, κατεδικάσθη εἰς θάνατον· ἐπειδὴ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν τύραννον ἐλευθέρως ἐκεῖνο· ταὐτὸν ἂν εἴη ἀδελφοκτόνῳ συγγινώσκειν τῷ αὐτὸν τῦτον ποιῆν τὸ ἀνόμημα· τιμωρέμενος δὲ ἐκ τῶ συνειδότος ἀείποτε, ἐξῆλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸς περιδιάβασιν, ἔνθα καταταράξας τὸ πλῆθος, ἐκβιάσας τὰ δίκαια τῶν πόλεων, ἀνεχώρησε εἰς ἄκρον μεμισημένος, διὰ τὲς ὑπὲρ δύναμιν μάλιςα Φόρες, καὶ ἄλλας κατὰ ἐθνῶν ἀδικίας· μεμφομένης δὲ τῆς μητρός τε ποτὲ τὰς τοιαύτας παρανομίας, δείξας αὐτὸς τὸ ξίφος γυμνὸν, ἀπεκρίθη· ἴδι, ὅσον ἔχω τὸ ξίφος τετὶ ἀνὰ χεῖρας, πράξω πᾶν ὅ,τι ποτὲ βελήσομαι· αὐτὸ ὅμως τὸ ξίφος πρὸς τὲς πολεμίες ἀπεδείχθη ἀδύνατον· καθότι οἱ Κάτθοι, οἱ Γερμανοὶ καὶ ἄλλα βόρεια ἔθνη τῆς Γερμανίας, ἐκινήθησαν κατ' αὐτῶ, καὶ αὐτὸς ἐξωνήσατο χρήμασι τὴν εἰρήνην, καὶ μετ' ἄκρας ἀναιδχυντίας ἐδέχθη τὸ ὄνομα Γερμανικὸς, καὶ Παρθικὸς, καὶ Ἀραβικὸς· ἔπειτα ἐμιμεῖτο τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν Ἀχιλλέα, κελεύσας πανταχῶ νὰ τὸν

ἀνομάζωσιν ἢ Ἀλέξανδρον ἢ Ἀντωνῖνον μέγαν· μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ ἔχῃ τὴν ἀρετὴν ἐκείνε τῶ ἥρωος, προσπαθῶσε νὰ τὸν μιμηθῇ εἰς τὸ σχῆμα τῶ σώματος, ὑποκλίνων τὴν κεφαλὴν μικρὸν πρὸς τὸν ἕτερον ὦμον· ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐκεῖθεν διαβὰς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὲς στρατιώτας νὰ κτυπήσωσι τὸν λαὸν, πρὸς ἐκδίκησιν τινῶν ἀσειοτήτων εἰς τὸν θάνατον τῶ Γέτα· καὶ ἐντεῦθεν, ὡς λέγυσι, γενομένης πολλῆς σφαγῆς, ἐχρωματίθησαν ἐκ τῶ αἵματος τὰ πεδία, ὁ Νεῖλος, ἡ θάλασσα, τὰ παραθαλάσσια πέριξ· καὶ τέλος ἐμποδίσας καὶ τῶν σοφῶν τὰς πρὸς ἀλλήλες συναναστροφὰς, ἔκτισε τὰς γενικωτέρας ὀδὲς τῆς πόλεως· ἀλλ' εἷς τις ἑκατόνταρχος ἐλευθέρωσε τὸ ἀνθρώπινον γένος τῶ καρθάρματος τότε ἀνθρωποκτόνε, ἀποκτείνας αὐτὸν τὸ 217 ἔτος ἀπὸ τῶ σωτηρίε· καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη ἐγένετο τῷ λαῷ ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ ἐλευθερίας· καὶ ὠδεὶς ἦν ὁ πενθῶν, ὅτε ὁ εὐεργετηθεὶς πώποτε παρ' αὐτῶ· ὅθεν ἀφῆκε μνήμην τοῖς μεταγενεσέροις ὁμοίαν μὲ ἐκείνην τῶ Νέρωνος καὶ τῶ Καλιγύλε, καὶ τῶν τέτοις ὁμοίων.

Μακρῖνος (Μάρκος Ὀπίλιος Σεβῆρος Μακρῖνος) γεννηθεὶς ἐν Ἀλγέρῳ ἀφανὴς, γεωργὸς μὲν τὸ πρῶτον, ἔπειτα κυνηγὸς ἀγρίων θηρίων, νοτάριος, ἐπισάτης, ῥήτωρ τῶ θυσαυρῶ, καὶ τέλος ἔπαρχος τῶ Πραιτωρίε, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶ Καρακάλλε, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐνήργησε νὰ φονεύσωσιν, ἐψηφίθη Αὐτοκράτωρ· ἐφαίνετο δὲ γλυκὺς, καὶ πρόθυμος εἰς τὸ δίκαιον, ὢν δὲ καὶ ὡραῖος κατὰ τῶ σώματος τὸ ἀ-

νάσημα, εἵλκυσε τὰς γνώμας τῆ πλήθυς εἰς εὔνοιαν· ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, πρῶτον ἐφρόντισε νὰ ἀκυρώσῃ τὰς προθήκας τῶν φόρων· ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ παιδεύσῃ τὰς ὑπὸ τῆ Καρακάλλα μεμισθωμένας κατηγόρους· ἐξ ὧν οἱ μὲν ἐπιφανεῖς ἐξωρίσθησαν, οἱ δὲ δοῦλοι ἀνεσταυρώθησαν· μετὰ ταῦτα ὅμως ἄλλαξε γνώμην ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ τῆ Ἀρταβάνη τῆ Βασιλέως τῶν Πάρθων κηρύξαντος πόλεμον, ἀγόρασε τὴν εἰρήνην ἀτιμοτάτην· ἐξῆς δὲ δοθεὶς εἰς τὰς ἡδονὰς, εἰς τοῦτο μόνον ἐχαίρετο, εἰς τὴν προσποίησιν νὰ μιμῆται τὸν Μάρκον Αὐρήλιον, ἀλλ' εἰς τὰ ἐξωτερικὰ μονον, φυλάττων ἓν βάδισμα σοβαρὸν, μίαν προσοχὴν ἄκραν εἰς τὰς ἀποκρίσεις, ἕνα τόνον τῆς φωνῆς ἐς τοσοῦτον ἰσχνὸν, ὥσε μόλις ἠκούετο· τὰ δὲ ἄλλα ὅμως ἦτον πολλὰ μακρὰν ἐκείνα τῆ μεγάλε ἀνδρὸς, τὸ δραστήριον, τὸ ἐνεργητικὸν, τὸν ζῆλον πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, τὸ μετ' εὐγενείας ἁπλῶν, τὸ μετὰ μετριότητος αὐστηρὸν καὶ τὰ τοιαῦτα· τἐναντίον δὲ ἐδείχθη ἀμελὴς εἰς τὰς ὑποθέσεις, παραδοθεὶς εἰς τὰ θέατρα καὶ τὴν μουσικὴν· ἠθέλησε μ' ὅλον τοῦτο νὰ καταχήσῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ στρατιωτικὸν· πλὴν ἔπρεπε νὰ διασκορπίσῃ τὲς λεγεῶνας πρῶτον εἰς διαφόρες τόπες διὰ νὰ εἶναι ἀδύνατοι εἰς ἀποστασίαν· οἱ ὁποῖοι ἐρεθισθέντες ἐκ τέτε ἐξ ἄλλων πολλῶν αἰτιῶν τῆς δικαιοσύνης αὐτῆ πρὸς αὐτὲς, ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα τὸν Ἡλιογαβάλην τὸ 218 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ὁ δὲ Μακρῖνος ἔστειλε τὸν Ἰελιανὸν στρατηγὸν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν στάσιν· νικηθεὶς ὅμως ἐφονεύθη· τῆ ὁποίε τὴν κεφαλὴν λαβὼν τὶς τῶν συνωμοτῶν, ἐσφραγίσας εἰς ἕνα κυτίον μὲ τὴν σφραγίδα τῆ Ἰελιανῆ, τὴν ἔφερον εἰς τὸν Μακρῖνον, λέγων ὅτι εἶναι τῆ Ἡλιογαβάλε, ἐμετὰ τοσαύτην τόλμην ἔγινεν ἀφαντος· ὁ δὲ δυσυχὴς Μακρῖνος, φυγόντων ἀπ' αὐτῆ πάντων, μεταβαλὼν τὸ σχῆμα, ἀπεσώζετο πρὸς τὴν Καππαδοκίαν, ὅπε λῃφθεὶς παρά τινων στρατιωτῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἔλαβε ἐ ὁ υἱὸς αὐτῆ Διαδυμηνιανὸς· ἐβασίλευσε δὲ τὸ ὅλον ἐν ἔτος ἐ δύο μῆνας, ἐ ἡμέρας τρεῖς.

Μάρκος Αὐρήλιος Ἡλιογαβάλης Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων ὁ ἐπονομασθεὶς Σαρδανάπαλος τῆς Ῥώμης, υἱὸς τῆ Βαρίε Μαρκέλλε ἐ τῆς Σοιμίας, γεννηθεὶς εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τὸ 204 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἔγινε δὲ Ποντίφεξ τῆ Ἡλίε παρὰ τῶν Φοινίκων, ἐ ἐκεῖθεν ἔλαβε ἐ τὄνομα Ἡλιογαβάλης· ἀποθανόντος δὲ τῆ Μακρίνε, ἔλαβεν αὐτὸς τὸν θρόνον τὸ 218 ἔτος ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν· τὸν ἐδέχθη ἐ ἡ Γερουσία ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἐ ἔδοσεν αὐτῷ ἐ τὸ Αὔγυστος· τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἔτι ἐ ἡ Μοῖσα ἡ θεία αὐτῆ, ἐ ἡ Σοιμία ἡ μήτηρ· ἐντεῦθεν δὲν εἶναι ἀτοπία, τὴν ὁποίαν δὲν ἔκαμε τὸ πάθαρμα τοῦτο· ἠθέλησε πρῶτον νὰ εἰσάξῃ τὴν θείαντε εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐ νὰ ἔχῃ τόπον πλησίον τῶν Πατάτων· δεύτερον ἀποκατέστησεν ἓν συμβούλιον ἐκ γυναικῶν, ἔνθα ἡ μητέρα αὐτῆ προεδρεύουσα, ἔδιδε τὰς ψήφυς εἰς τὰς διαφόρες μεταβολὰς τῆ ἱματισμῆ (des Modes) ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Αὐτοκρατορικὸς οἶκος μετεβλήθη

εἰς ἄκραν ἀναισχυντίαν, ἐνδυομένων τῶν ἀνθρώπων, ὅσα φέρουσιν εἰς ἀπώλειαν τὴν νεότητα καὶ τὰ ἤθη, καὶ κυριευόντων ἐνταῦθα τῶν κωμῳδῶν, τῶν ἁρματηλατῶν, καὶ τῶν τοιούτων αἰσχροβίων ἀνθρωπαρίων· τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ὁπωσοῦν ὁ Γάννης ὁ Παιδαγωγὸς, ἐφονεύθη ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ Ἡλιογαβάλου· ἑτέρα δὲ μανία αὐτοῦ ἐκάθη τὸ νὰ φέρῃ ἐκ τῆς Φοινίκης τὸν θεὸν Ἡλιογαβάλην, ἐξ οὗ ἔλαβε τοῦνομα καὶ αὐτὸς, καὶ νὰ τὸν συσήσῃ εἰς τὴν λατρείαν τῶν ὑπηκόων· ἦτον δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἕνας λίθος κωνοειδὴς, μέγας, παραδόξους ἰδέας ἔχων· ἔκτισε δὲ αὐτῷ καὶ ναὸν, καλλωπίσας αὐτὸν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἄλλων· καὶ κομίσας ἐκ τῆς Καρχηδόνος τὸν πλοῦτον τοῦ ναοῦ τῆς Σελήνης, καὶ τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ὁμοίως, κατεπλούτισε τὸν ναόν του, καὶ ἔκτισε καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Σελήνης πλησίον τοῦ ἰδίου θεοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ τὴν ὑπάνδρευσε, καὶ τοὺς γάμους αὐτῶν ἑώρτασε καὶ ἡ Ῥώμη καὶ πᾶσα ἡ Ἰταλία μετὰ πάσης τῆς λαμπροτάτης ὑποδοχῆς ἐν τῇ βασιλικῇ οἰκίᾳ· ὁ δὲ μὴ προσκυνήσας τὴν θεότητα ταύτην, ἀπώλλετο παρευθὺς· ὁ δὲ Ἡλιογαβάλης ἔλαβε πέντε γυναῖκας· ἐξ ὧν ἡ μία ἦν ἐκ τῶν Ἑστιακῶν, ὅπερ ἦν ἀνομία θανάσιμος· πρὸς τὸ ὁποῖον αὐτοὺς ἀπεκρίθη, ὅδεν ἁρμοδιώτερον γάμου Γερίως μεθ' ἱερείας· ἐντεῦθεν δὲ ἔδειξε μίαν παραδοξοτέραν μανίαν, ἐκήρυξε δημοσίως, ὅτι αὐτὸς εἶναι γυναῖκα· καὶ ἐντεῦθεν ὑπανδρευθεὶς ἐν λόγῳ γυναικὸς, ἔλαβεν ἕνα τῶν ἀξιωματικῶν του, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ἕτερον ἐκ τῶν δούλων· καὶ ἐν ἐνὶ λογῳ ἔδειξεν εἰς πόσην πτῶσιν δύναται νὰ φθάσῃ ἡ

ἀνθρώπινος φύσις, διεφθαρμένη τοῦ λογικοῦ· διὰ νὰ ὑπερβῇ δὲ τοὺς Τιβερίους καὶ Νέρωνας κατὰ πάντα, ἐφόρεσε καὶ ἱμάτιον συριακὸν πρῶτος αὐτὸς τῶν Ῥωμαίων· τὸ ὁποῖον συχνῶς περιειργάζετο, ὥπερ τὰ παιδία· ἤυξησε δὲ καὶ τοὺς φόρους διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ἀσωτείας του· ἔπαιζε μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ χυδαίου λαοῦ, ἐξ οὗ λαμβάνων πολλοὺς εἰς τὴν τράπεζάν του, καὶ μετὰ πολλὰς καὶ ἀναξίας αὐτοῦ παιδειὰς, καὶ ῥαβδισμοὺς πρὸς ἡδονὴν, τοὺς ἐθυσίαζε τέλος πάντων εἰς τῶν θηρίων τὰ στόματα· ἄλλοτε ἔφερεν εἰς τὴν τράπεζαν ὀκτὼ γέροντας, ὀκτὼ φαλακροὺς, ὀκτὼ μονοφθάλμους, καὶ ὀκτὼ χωλοὺς· ὡς τόσον κατατυραννηθέντος ἐς τοσοῦτον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· ἐσασίασαν τέλος πάντων οἱ στρατιῶται, καὶ αὐτὸς μὴ δυνηθεὶς νὰ καταπαύσῃ τὴν στάσιν, ἐκρύβη μετὰ τῆς μητρὸς εἰς τοὺς ἀποπάτους· ἔνθα εὑρόντες αὐτὸν, ἀπέκοψαν αὐτοῦ τὴν μιαρὰν κεφαλὴν εἰς τῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας τῷ 222 ἔτει ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἐν ἡλικίᾳ 18 ἐτῶν, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε τρία, καὶ μῆνας ἐννέα, καὶ ἡμέρας τέσσαρας.

Ἀλέξανδρος Σεβῆρος υἱὸς τοῦ Γενεσίου Μαρκιανοῦ καὶ τῆς Μαμέας· γεννηθεὶς εἰς τὸ Ἄρκον ἐν Φοινίκῃ τὸ 208 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, υἱοθετηθεὶς παρὰ τοῦ Ἡλιογαβάλου, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ Ἡλιογαβάλης βλέπων αὐτὸν, ὅτι δὲν τὸν μιμεῖται εἰς τὰ παράξενα αὐτοῦ ἀτοκήματα, ἠθέλησε νὰ τὸν φονεύσῃ, πλὴν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὸν φόβον τῶν στρατιωτῶν· οἵτινες ἠγαποῦσαν παρὰ πολὺ τὸν Ἀλέξανδρον· κηρυχθεὶς δὲ ἔτος Αὔγουστος καὶ

Λίτοκράτωρ μετὰ τὸν θάνατον τῦ Ἡλιογαβάλε κατὰ τὸ 222 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε, ϗ ἀποβλέπων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων, ὡς πρῶτον σκοπέμενον, ἔκοψεν ὅλας τὰς καταχρήσεις, διημερεύων ἀεὶ μεταξὺ τῶν σοφῶν ϗ λαμπρῶν καὶ πεπαιδευμένων Φίλων, παρ' ἐκείνων μὲν διδασκόμενος, μετὰ τέτων δὲ βελευόμενος, συμφερόμενος μετ' αὐτῶν ἐκ τῦ ἴσε, ἐπισκεπτόμενος αὐτὸς ἐν ταῖς ἀθενείαις, καὶ ἐπαρκῶν εἰς τὰς χρείας· πρὸς τὸς ὁποίες καὶ ἔλεγε· τί ὅτι ὐκ αἰτεῖθίμετι; ἀλλ' ἀγαπᾶτε τοὺς ὀλίγους, ἵνα μὴ ὀφειλητέ μοι εὐγνωμοσύνην; ἐν πρώτοις λοιπὸν ἐφρόντισε νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἀναγκαίας χρείας τῶν ϛρατιωτῶν, εἰπὼν ταῦτα, ὐχ ὑπακόσονται τῶν ἡγεμόνων, πεινῶντες, ϗ γυμνιτεύοντες, ϗ μηδὲν ἔχοντες ἀργυρίε· ἔπειτα ἐκαλλώπισε τὴν Ῥ'ώμην μὲ νέα σχολεῖα τῶν τεχνῶν ϗ ἐπισημῶν, διδὲς μισθὲς ὐ μόνον τοῖς διδασκάλοις, ἀλλὰ ϗ τοῖς πτωχοῖς μαθηταῖς· ἔδοσε δὲ ϗ μέρος τῦ βασιλικῦ οἴκε εἰς κατοικίαν τῶν σοφωτέρων ϗ πλέον πεπαιδευμένων ἀνδρῶν· εἷς δὲ τις Τυρῖνος ὀνομαζόμενος, λιφθεὶς ἔπισος εἰς τὸ ἔργον τε, ἐπαιδεύθη σφοδρῶς· ἐπρόσαξε δὲ ὁ Ἀ'λέξανδρος νὰ τὸν δήσωσιν εἰς ἕνα ὀρθιον πάτταλον, ϗ νὰ ἀνάψωσι κύκλω χορτάρι ϗ ξύλα χλωρὰ, ϗ εἴς τις κῆρυξ νὰ φωνάζῃ, ὁ πωλητὴς τῦ καπνῦ, τιμωρεῖται διὰ καπνῦ· ὅταν δὲ ἀνέβη εἰς τὸν θρονον, ὁ βασιλικὸς οἶκος ἐχώνευεν ὅλας τὰς θησαυρὲς τῆς ἐπικρατείας εἰς πλῆθος ἀνθρώπων ἀχρείων ϗ ἀνωφελῶν μέχρις ἐχάτης καταχρήσεως, τὴν' ὁποίαν αὐτὸς ἐσύκωσεν ἀφήσας μόνον τὰς ἀναγκαίας·

ὁμοίως δὲ ἐξέκοψε ϗ τὴν τρυφὴν πανταχόθεν, ἐξαρκέμενος αὐτὸς ἐν ταῖς λαμπραῖς μάλιϛα ἡμέραις, εἰς δύο Φασιανὲς, ϗ εἰς δύο ὄρνιθας, λέγων ἔτως, ἡ μεγαλειότης τῆς Βασιλίας ὐχ ὑρίσαται ἐν τῇ ἀλαζονείᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ἀρετῇ· τὰ δὲ ἀξιώματα ἐδίδοντο εἰς τὲς πολιτικὲς κατ' ἀξίαν, καὶ ὐχὶ διὰ χρηματοδοσίας· περὶ ἕ ϗ ἔλεγε συνεχῶς, ὁ ἀγοράζων ἐν γένει, ἀναγκάζεται πωλεῖν ἐν μέρει· ὅθεν ὅταν ἤθελε νὰ προβιβάσῃ τινὰ, ἐδημοσίευε τὸν σκοπόντε, ϗ ἐντεῦθεν ἡ Φήμη προεκήρυττεν ἐκεῖνον ἢ καλὸν ἢ κακὸν παρὰ τῦ πλήθες, ϗ ἔτως ἐγίνετο ἡ ἐκλογὴ αὐτῦ ἀδέκαϛος· τὲς δὲ ἀξίες τόσον τὲς ἐτιμᾶσεν, ὥϛε τὲς ἔφερε μεθ' ἑαυτῦ μέχρι τῆς κλίνης τε· τὲς δὲ Χριϛιανὲς ἠγάπα τοσῦτον, ὥϛε ἔδωκεν εἰς αὐτὲς ϗ διάταγμα τῆς εἰς τὴν θρησκείαν ἐλευθερίας των· εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθη ϗ αὕτη ἡ γνώμη· ὠφείλεται πᾶσιν ἀνθρώποις λατρεύειν θεῷ, ὁποίῳ ἂν τρόπῳ ἕκαϛος δυνηθείη· τῶν δὲ ἐθνικῶν ἐθελόντων νὰ ἁρπάσωσι μίαν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὲς Χριϛιανὲς, ἐδόθη τὸ εἰρημένον διάταγμα· βιασθεὶς δὲ νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῦ Ἀ'ρταξέρξε, ἐνίκησεν, εὐδοκιμήσας ϗ ἀνδρίᾳ, ϗ τέχνῃ· τῶν Γάλλων δὲ μετὰ ταῦτα ϛασιασάντων, ἐφονεύθη μετὰ τῆς μητρὸς παράτινος ἀξιωματικῦ Μαξιμίνε πλησίον τῆς Μεϋένσης τὸ 235 ἔτος, καὶ ἡ Γερεσία ἐψήφισε τὴν ἀποθέωσιν ἀμφοτέροις· ζῶν δὲ, δὲν ἐδέχθη κατ' ὐδένα τρόπον τὸ, Κύριος ϗ Θεὸς, τὰ ὁποῖα ἀπήλαυσε μετὰ θάνατον.

Μαξιμῖνος (Γάϊος Ἰ'έλιος Βέρος) γεννηθεὶς τὸ 173 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίε εἰς μίαν χώραν τῆς Θρᾴ-

κης, υἱὸς ὢν ἑνὸς χωρικοῦ Γότθου, ποιμὴν προβάτων καὶ βοῶν· συναχθέντων δὲ πανταχόθεν τῶν βοϊδοβοσκῶν εἰς διαφθέντευσιν των κατὰ τῶν κλεπτῶν, ἔγινεν αὐτὸς ὁδηγός των· καὶ κατ' ὀλίγον ἕτω δείξας ἀνδρίαν, ἀνέβη εἰς ἀξιώματα στρατιωτικὰ ἐξῆς βαθμηδὸν μέχρι τῶν ἀνωτάτων· ἀποθανόντος δὲ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Σεβήρου, ἔγινεν αὐτὸς τοῦ θρόνου διάδοχος κατὰ τὸ 235 ἔτος· ἦτον δὲ στρατηγὸς μὲν ἐξαίρετος, ἀχρεῖος δὲ Αὐτοκράτωρ, πολλὰ κακὰ πράξας, καὶ ἄνδρας λαμπρὲς φονεύσας, τῶν ὁποίων τὸ γένος ἔφερεν ὄνειδος εἰς τὴν ἀγένειαν αὐτοῦ· ἐφόνευσε δὲ ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας ἀνθρώπων μὲ πρόφασιν, ὅτι ἦσαν κατ' αὐτοῦ συνωμόται, τοὺς μὲν ἀνασαυρώσας, τοὺς δὲ κατακλείσας εἰς τὰς γαστέρας τῶν νεοσφαγέντων ζώων, καὶ ἄλλους μὲν παραδὲς εἰς τὰ στόματα τῶν θηρίων, ἄλλους δὲ εἰς ῥαβδισμοὺς καὶ κολαφισμούς, καὶ τούτους χωρὶς διαφορὰν ἀξίας καὶ γένους· ἐξ ὧν οἱ εὐγενεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἐμίσει διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ γένους· καὶ ἐντεῦθεν ἐξωλόθρευσε πάντας, ἀφ' οὗ ἀφῆκεν ἅπαξ ἐλεύθερον τὸν χαλινὸν τῆς σκληρότητος, δι' ὑποψίαν ὅτι καταφρονεῖται εἰς τὴν ἀγένειαν· ἐφόνευσε μάλιστα φίλους, παρ' ὧν εὐηργετήθη ποτὲ ἐν ταπεινῇ ὢν κατασάσει, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἐφαίνετο ὄνειδος εἰς τὴν μιαρὰν τοῦ ψυχὴν, καὶ ἐπεχειρίζετο εἰς τὴν ἀπάτην ἐκείνην, ὅτι ἡ σύσησις ἑνὸς Αὐτοκράτορος ἀσφαλίζεται εἰς τὴν ὠμότητα, καὶ ἀπανθρωπίαν· ἐστρατεύσας δὲ κατὰ τῶν Γερμανῶν, διέφθειρε μίαν ἔκτασιν γῆς ἑκατὸν πεντήκοντα ὡρῶν, ἔκαυσεν ὅ-

λας τὰς χώρας, καὶ ἐλεηλάτισε πάντα, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα Γερμανικὸς ἐκ τῆς νίκης αὐτῆς· ἐκ δὲ τῆς σκληρότητος ὠνομάσθη Κύκλωψ, Φάλαρις, Βύσιρις· οἱ Χριστιανοὶ ἔγιναν θῦμα τῆς λύσσας του πανταχοῦ, καταδιωκόμενοι ἐξ ἀρχῆς τῆς μοναρχίας αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας ἑνὸς στρατιώτου Χριστιανοῦ, ὅς τις δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ ἕνα στέφανον δάφνης παρ' αὐτοῦ, νομίζων τοῦτο ὡς σημεῖον εἰδωλολατρίας· ἐντεῦθεν τὸ βασίλειον ὅλον δι' ὅλης τῆς μοναρχίας αὐτοῦ ἐχρωματίσθη ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων· ὅθεν τὰ ἔθνη μὴ φέροντες τὸν Τύραννον πλέον, ἐπανέστησαν, καὶ ἐκήρυξαν τοὺς Γορδιανοὺς ὡς Αὐτοκράτορας· καὶ τούτων αὖθις λαβόντων τέλος δυσυχὲς, ἐδιώρισεν ἡ Γερουσία εἴκοσιν ἀνθρώπους εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων· διὰ τὸ ἀκοῦσον ὁ Μαξιμῖνος ἦλθεν εἰς τόσον θυμὸν, ὥσε ὠρυόμενος ὡς ἄγριος λέων, ἐκτυπῦσε τὴν κεφαλήν του ἐναντίον εἰς τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου· καταπαύσας δὲ τὴν λύσσαν μὲ τὴν οἰνοποσίαν, ἀπεφάσισε νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίων· καὶ ἐλθὼν εἰς Ἰταλίαν, φονεύεται παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἔμπροσθεν τῆς Ἀκυληίας τὸ 238 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐν ἡλικίᾳ 65 διὰ νὰ μὴ κινηθῇ ἐναντίον των ὅλος ὁ λαὸς τῆς ἐπικρατείας· ὡς τόσον τοιαύτην ὠμότητα εἶχεν, ὥσε κατὰ τὸν Καπιτωλῖνον δὲν ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς θηρίον ὠμότερον· εἶχε δὲ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος πλέον τῶν ὀκτὼ ποδῶν, καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς Γίγας· τῆς γυναικός του οἱ στρατοὶ ἐχρυσίμευον εἰς αὐτὸν ἐν λόγῳ δακτυλιδίων· ἦσαν δὲ εἴκοσι ὀκάδες κρέας διωρισμέναι

εἰς τὴν καθημερινήν τε τροφὴν, ᾗ δέκα ἀκάδες οἶν. ἡ σωματικὴ ἰσχὺς παράδοξος, μόνος ἐδύνατο νὰ κινήσῃ μίαν ἅμαξαν φορτωμένην· μὲ ἓν κτύπημα ἐξέβαλλε τὸν ὀδόντα τῆ ἵππε· ἔτριβε τὲς λίθες εἰς λεπτὰ μεταξὺ τῶν δακτύλων, ᾗ ἔχιζε τὸ δένδρον μεταξὺ τῶν χειρῶν τε.

Πεπῖνος (Μάρκος Κλαύδιος Μαξιμῖνος) γεννηθεὶς παράτινος χαλκέως τὸ 164 ἀπὸ τῆ σωτηρίε, γενόμενος δὲ στρατιωτικὸς, ἔφθασεν ἐξ ἰδίας ἀρετῆς εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, Πραίτωρ ὢν, ᾗ Ὕπατος, ᾗ τῆς Ῥώμης Ἔπαρχος, ᾗ πολλῶν ἐπαρχιῶν διοικητὴς, εἰς τὰς ὁποίας ἔδειξεν ἄκραν δικαιοσύνην, ᾗ ἐπιμέλειαν· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν Γορδιανῶν τῷ 237 ἔτει τὸν ἐκήρυξεν ἡ Γερουσία Αὔγυσον μετὰ τῆ Βαλβίνε διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆ Μαξιμίνε· τότε δὲ φονευθέντος ὑπὸ τῶν οἰκείων, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ πάσης τῆς ἐπικρατείας, ᾗ ἦλθεν εἰς Ῥώμην νὰ χαρῇ μετὰ τῆ λαῆ τὴν εἰρήνην· ἑτοιμαζόμενος δὲ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν Περσῶν, στασιασάντων τῶν Πραιτωρικῶν, ἐφονεύθη μετὰ τῆ Βαλβίνε εἰς τὰς 15 τῆ Ἰουλίε τῷ 238 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἦν δὲ ἄξιος νὰ ζῇ εἰς τὴν Ῥώμην, φρόνιμος ἐν πᾶσι ᾗ δίκαιος ὢν, ᾗ φιλόπατρις μάλιστα, ᾗ τῶν νόμων ὑπέρμαχος, χωρὶς τινὸς φιλοπροσωπίας, τὸ δὲ στρατιωκὸν περιορίσας εἰς τὰ καθήκοντα· ἐβασίλευσε δὲ ἔτος ἕν, ᾗ ἡμέρας ὀλίγας, ἀπέθανε δὲ ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν.

Βαλβῖνος (Δέκιος Κοίλιος) γεννηθεὶς ἀπὸ λαμπρᾶ οἴκε, καὶ κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὑπὸ

τῆς Γερουσίας τῷ 287 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίε, ἀφ' ἧ ἔγινε δὶς Ὕπατος, ᾗ διοικητὴς εἰς διαφόρες ἐπαρχίας· ἐπειδὴ ὅμως οἱ στρατιῶται δὲν ἦσαν εἰς τὴν ἐκλογήν τε, σασιάσαντες τὸν ἐφόνευσαν μετὰ ἓν ἔτος τῆς μοναρχίας ἐν τῷ 60 ἔτει τῆς ἡλικίας· ἦν δὲ ποιητὴς καλὸς ᾗ εὐγλωττος, γλυκὺς, δίκαιος, ἐξ ὧν ἔλαβε ᾗ τὴν διοίκησιν πολλῶν ἐπαρχιῶν ἐν Ἀσίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ ᾗ ἀλλαχῦ ἐμοίως, ἔνθα εἶχε πολλὴν προσοχὴν νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὲς φόρες εἰς τὲς ὑπηκόες.

Γορδιανὸς ὁ νέος (Μάρκος Ἀντωνῖνος Γορδιανὸς Πῖος) ἔκγονος τῆ Γέροντος Γορδιανῦ, ἐτιμήθη Καῖσαρ εἰς τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας τῷ 237 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίε, Φρόνησιν ἔχων ἐν τῇ νηπιότητι ταύτῃ γέροντος· τὸ δὲ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Τρακιλλίναν τὴν κόρην τῆ Μισιθέε τῆ περιφήμε εἰς τε μάθησιν ᾗ εὐγλωττίαν, ᾗ τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρετήν· τὸν ὁποῖον ὁ Γορδιανὸς ἔκαμεν Ἔπαρχον τῆ Πραιτωρίε, ᾗ μὲ τῆ ὁποίε τὰς συμβουλὰς ἐμοναρχεῖ· ἐντεῦθεν ἐκαθάρισε τὸ βασίλειον ἀπὸ τὰς καταχρήσεις, ἐκόλασε τὴν στρατιωτικὴν ἀταξίαν, ἔβαλεν εἰς αὐτὲς τὴν ἀληθινὴν εὐταξίαν, ἀπολύσας τὲς ἀδυνάτες ἐκ τῆς ἡλικίας, ᾗ τὲς ἀπομάχες ὑπότινος ἄλλε συμβάντος, καὶ ἐξετάσας τὸ πρᾶγμα λεπτομερῶς μέχρι τῶν σμικροτάτων αὐτοπροσώπως, προξενῶν ἐντεῦθεν τοῖς στρατιώτικοῖς καταλόγοις σέβας, ἅμα ᾗ φόβον· ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῶν πολέμων ἐφαίνετο δραστήριος καθ' ὑπερβολὴν πρὸς ἀσφάλειαν· ᾗ στρατοπεδείων ἐπεριχαρακώνετο

παντα χῦ· περιήρχετο δὲ πολλάκις διὰ νυκτὸς τὸ στρατόπεδον, περιεργαζόμενος τὰς προφυλακὰς παντα-χῦ· ἐν δὲ τοῖς ὁρίοις τῦ βασιλείυ τὰ σιτοδοχεῖα ἦ-σαν ἀεὶποτε ἔμπλεα, ὥσε ἑκάση πόλις νὰ θρέψη πᾶσαν τὴν στρατιὰν τὲλάχισον 15 ἡμέρας, ᾗ αἱ με-γαλήτεραι ἓν ὁλόκληρον ἔτος· τοιῦτος ἦν ὁ Μισί-θεος! ἐν ᾧ πρὸ αὐτῦ ἡ τοιαύτη Φροντὶς ἐδίδετο εἰς τὲς εὐνάχες, ᾗ εἰς ἄλλες, τῶν ὁποίων ἢ ἡ ἀξία ἢ ἡ ἀναξιότης δὲν ἐλάμβανε τὴν ἀνήκεσαν ἀμοιβὴν, ἀλλ' ὀργανιζομένων τῶν πραγμάτων μετὰ χάριτος καὶ χρηματοδοσίας, ἦσαν τὰ πάντα εἰς ἀθλίαν κα-τάσασιν, ᾗ οἱ θησαυροὶ ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς πλεο-νεξίας ᾗ ἁρπαγῆς τῶν ἀχρήσων ἀνθρωπαρίων· ταῦ-τα λοιπὸν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀποκαλύψας ὁ Μισίθεος εἰς τὸν Γορδιανὸν, ἐπανόρθωσεν· ἐντεῦθεν εἶπε πρὸς αὐτὸν ποτὲ ὁ Γορδιανὸς· πολλῆς προσοχῆς ὁ Αὐτο-κράτως εἰς τὰ πράγματα δεῖται· μὴ δυνάμενος γὰρ πάν-τα αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷν, ἄλλως δὲ τῆς ἀληθείας κε-κρυμμένης ἐν τῷ βυθῷ, βιάζεται πράττειν ὅ,τι ποτὲ ἐ-παγγέλλεσιν, οἷς ἐπιμελὲς ἐστιν ἐξαπατᾶν πρὸς τὸ οἰ-κεῖον συμφέρον· ἐπανορθωθέντων δὲ τῶν πραγμά-των ἀπὸ τῆς προλαβύσης ἀταξίας, ἐδόθη εἰς τὰ οἰκοδομήματα, ἐξ ὧν τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἐκάθη τὸ στρατόπεδον τῦ Ἄρεως· τὸ ὁποῖον ᾗ διὰ τὴν περιο-χὴν ᾗ τὰ περιεχόμενα ἐκάθη περίφημον· μετὰ δὲ τετραετίαν εἰρηνικὴν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνακη-ρύξεως, ἐκινήθη εἰς πόλεμον κατὰ τῦ Σαπόρυ τῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν, ὅς τις διέφθειρεν ἐκεῖ τὰς ἐπαρχίας τῦ βασιλείυ· φθάσας δὲ εἰς τὴν Μοισίαν,

ἐκτύπησε πρῶτον τὲς Γότθυς, οἵτινες ἐφώρμησαν ἐκ τῶν βορείων ὡς χείμαῤῥος νὰ καταπνίξη τὸ πᾶν· ἐντεῦθεν κατασήσας ἤδη τὴν ἡσυχίαν, ἐπέρασε τὸν Ἑλλήσποντον· ᾗ ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς Συρίαν, συνε-κρότησε μάχην μετὰ τῦ Σαπόρυ, ᾗ νικήσας αὐτὸν, ἐπανέλαβε τὴν Ἀντιόχειαν· ἐκυρίευσε δὲ μετὰ ταύτην τὴν Κάρην ᾗ τὴν Νισίβην πόλεις μεγάλας, τὲς ὁποίας εἶχαν κυριεύσῃ οἱ Πέρσαι· ἐντεῦθεν δὲ ἐψηφίσθη αὐτῷ ὁ θρίαμβος παρὰ τῆς Γερυσίας, καὶ ὁ Μισίθεος ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν, Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλ' ὁ Φίλιππος δεύτερος ὢν τῷ ἀξιώ-ματι ὡς Ἔπαρχος τῦ Πραιτωρίυ, ἐπεθύμησε νὰ γέ-νῃ πρῶτος εἰς τὸ βασίλειον, ᾗ ἐντεῦθεν ἐφόνευσε τὸν Γορδιανὸν τῆς Ῥώμης τὸ κλέος, καὶ παντὸς τῦ λαῦ τὴν ἐλπίδα, κατὰ τὸ 244 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτη-ρίυ, ᾗ ἔτως ἔλαβεν αὐτὸς τὸν θρόνον κατὰ δυσυ-χίαν τῶν Ῥωμαίων· ἐτίμησε δὲ τὸν θάνατον αὐτῦ ὁ στρατὸς ᾗ τὸν τάφον ὁμοίως μὲ ἐπιγράμματα· ὡ-σαύτως δὲ ᾗ ἡ Γερυσία ἐξέδωκε ψήφισμα εἰς τιμὴν τῶν Γορδιανῶν· τὸ ὁποῖον ἐξαιρεῖσε τὲς μεταγενεσέρυς ἀπὸ τὰς λειτυργείας τῦ βασιλείυ.

Φίλιππος (Μάρκος Ἰύλιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων ἐπονομασθεὶς Ἀραβικὸς, γεννηθεὶς εἰς τὲς Βόσρυς τῆς Ἀραβίας, ἐκ γενεᾶς ἀφανῦς, ἔφθασε κατ' ἀξίαν εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα τῦ στρατιωτικῦ· ἐπιθυμῶν δὲ ἐκ κενοδοξίας νὰ μοναρχήσῃ, ἐφόνευ-σε τὸν νέον Γορδιανὸν· τῦ ὁποίυ ἦτον ἄρχων τῶν σω-ματοφυλάκων, καὶ ἐντεῦθεν ἥρπασε καὶ τὸν θρόνον κατὰ τὸ 244 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ· ἐπιθυμῶν δὲ νὰ

ἐπανέλθῃ εἰς Ῥ῾ώμην, παρεχώρησε τὴν Μεσοποταμίαν εἰς Πέρσας· ϗ ἦλθεν εἰς τὴν Συρίαν μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς· ἐντεῦθεν διέβη εἰς Ῥ῾ώμην, ὅπου ἐπροσπαθῆσε νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὔνοιαν τοῦ λαοῦ μετὰ γλυκύτητος, ϗ μεγαλοδωρίας· ἔφερε δὲ ὕδωρ δι᾽ ὀχετοῦ ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως, ἐώρτασε δὲ ϗ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς πόλεως μὲ διαφόρους ἀγῶνας εἴπερ ποτὲ, ϗ διχίλιοι μονομάχοι ἐπολέμησαν ἑκατέρωθεν μέχρι θανάτου εἰς πλείονα ἡδονὴν τῶν θεατῶν· ἄλλοι πάλιν ἀγῶνες διάφοροι ἔγιναν εἰς τὸ μέγιστον θέατρον τοῦ Ποιμπηΐου διὰ τριῶν ἡμερονυκτίων· ἡ εὐθυμία ὅμως μετεβλήθη εἰς λύπην περὶ τὸ τέλος· καθότι μία πυρκαϊὰ ἀναφθεῖσα, διέφθειρε τὸ περισσότερον μέρος τότε τοῦ θαυμαστοῦ οἰκοδομήματος· ἀποδίδουσι τοῦτο δὲ, ὅτι ὁ Φίλιππος ἔλαβε τὸ βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν μετὰ τοῦ υἱοῦτε· τὸ δὲ ἀληθέστερον ὅμως εἶναι, ὅτι ὠργίσθη τὸ ἔθνος διὰ τὴν παρ᾽ αὐτοῦ δοθεῖσαν ἄδειαν τοῖς Χριστιανοῖς νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἱεροπραξίας των ἐλευθέρως ἐν τῷ φανερῷ· ὡς τόσον μετὰ ταῦτα ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν ἐν Βερώνῃ, ἀφ᾽ οὗ ἐνικήθη παρὰ τοῦ Δεκίου, ὅστις ἐκηρύχθη πρότερον Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Παννωνίᾳ· ἦτον δὲ 45 ἐτῶν, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε πέντε ϗ μῆνας τινὰς· ἂν ἦτον Χριστιανὸς, ὥς τινες λέγουσι, τοῦτο ἔφερεν ὄνειδος μᾶλλον εἰς τὴν ἀμώμητον πίστιν, ἥτις λαμπρύνεται ἐκ τῶν ἠθῶν ϗ τῆς εὐσεβείας τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὄχι ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀξιωμάτων· ἐφονεύθη δὲ ϗ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φίλιππος ὡσαύτως εἰς τῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας δωδεκαετὴς ὢν ϗ ὁμότροπος τῷ πατρὶ ἐξ εἰκασμοῦ τῆς νηπιότητος προσδοκώμενος.

Δέκιος (Γνέϊος Μέτιος Κύντος Τραϊανὸς) γεννηθεὶς τὸ 201 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐν Βουδαλίᾳ τῆς Παννωνίας, εἶχε καὶ καρδίαν καὶ θεωρίαν ἡρωϊκήν· προχωρήσας δὲ εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ἔφθασεν εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα· γενομένης δὲ σάσεως στρατιωτικῆς ἐν τῇ Μοισίᾳ κατὰ τὸ 246 ἔτος, ἐσάλη αὐτὸς παρὰ τοῦ Φιλίππου νὰ τὴν καταπαύσῃ, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντὶ τούτου κατώρθωσε νὰ ἀναγορευθῇ Αὐτοκράτωρ, ϗ ἐκίνησε πρὸς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τοῦ εὐεργέτου· ϗ φονευθέντος τοῦ Φιλίππου ϗ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν διαδοχὴν παρὰ πάντων, ϗ ἐντεῦθεν ἔδειξε τὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ κατὰ τῶν Περσῶν ϗ τῶν Γότθων· οἵτινες διέφθειραν τὴν Μοισίαν καὶ Θράκην· διεφθάρη δὲ παντάπασιν ἐνταῦθα, καταδιώκων τοὺς Γότθους· λέγουσι δὲ ὅτι ἀποκλινάντων τῶν οἰκίων εἰς μίαν μάχην, ὥρμησεν αὐτὸς μὲ τὸν ἵππον εἰς μίαν λίμνην, ἔνθα ἀφανίσθη, ϗ αὐτὸς ϗ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ ἐντὸς τῶν βορβόρων· ἐβασίλευσε δὲ ἔτι δύο· ἐπαινεῖται εἰς ἀνδρίαν ϗ δικαιοσύνην· διώκτης ὅμως τῶν Χριστιανῶν ἀδυσώπητος ἐν πυρὶ ϗ σιδήρῳ κατὰ μῖσος, ὡς ἔοικε, τοῦ Αὐτοκράτορος Φιλίππου, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ Χριστιανικὸν αἷμα ἐμίανε τὰς ἀνοσίους αὐτοῦ χεῖρας.

Γάλλος Ὁστιλιανὸς (Βίβιος Τρεβωνιανὸς) κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥ῾ωμαίων τῷ 251 ἔτει ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἐκ λαμπρᾶς γένους γενόμενος, τοῦ ὁποίου τὴν δόξαν ἐλάττωσε μὲ τὰς αἰσχρὰς ϗ ἀναξίας αὐ-

τῶ πράξεις· καθότι ἔκαμε μίαν εἰρήνην μετὰ τῶν Γότθων, ὥςε δὲν ἐνθυμοῦνται πώποτε αἰχροτέραν Ῥωμαῖοι· νὰ δίδωσι δηλονότι οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὲς Γότθες ετήσιον φόρον, τὸ ὁποῖον ὀπωσῶν ἰχνογράφησε πρῶτος πάλαι ποτὲ ὁ Δομητιανὸς, ἀγοράσας χρήμασι τῶν ἐπαρχιῶν τὴν ἀσφάλειαν· ὡς τόσον ἔλαβε τὴν ποινὴν μετ' ὀλίγον· καθότι οἱ Γότθοι καταφρονήσαντες, ἔλυσαν τὴν συνθήκην, ϗ εἰσβαλόντες εἰς τὴν Θράκην ϗ Μοισίαν, ϗ Θεσσαλίαν, ϗ Μακεδονίαν, ἔκαμνον ἀπείρως βαρβαρότητας εἰς τὸ κατὰ ταῦτα τὰ μέρη ὑπήκοον· οἱ Πέρσαι αὖθις ἄλλοθεν γνῶντες αὐτῶ τὸ ἀργὸν, ἐφώρμησαν ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῶ Σαπόρε εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ϗ τὴν Συρίαν, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν· ἐκ τῆς ὁποίας ἐδίωξαν τὸν Βασιλέα Τιριδάτην· ἀλλ' ὁ Γάλλος εἰς ὅλα αὐτὰ ἔμεινεν ἥσυχος, ἐνδεδομένος ἐν Ῥώμη εἰς τὰς ἡδονάς τε· συνάψας δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῶ εἰς τὴν μοναρχίαν τὸν Βλεσιανὸν νήπιον ἔτι ὄντα, ἄρχισε νὰ κτυπήσῃ νομίσματα μὲ ἐπιγραφὴν τοιαύτην Virtus Augustorum, ὡσὰν νὰ ἐσερέωσεν αὐτὸς τὸν θρόνον τῶν Καισάρων· ἐρεθισθέντος δὲ τῶ λαῶ εἰς τὴν τοσαύτην ἀναλγησίαν τῶ Γάλλε, ἠθέλησε νὰ καταπαύσῃ τὴν ςάσιν μὲ τὴν υἱοθεσίαν ἑνὸς τῶν υἱῶν τῶ Δεκίε· φοβέμενος ὅμως μήπως ἐκδικηθῇ αὐτὸν διὰ τὸν θάνατον τῶ πατρός τε, τὸν ἐφραμάκωσε μετὰ ταῦτα· πρὸς δὲ τούτοις τοῖς ἐλαττώμασιν ἐπρόσθεσεν ἔπειτα ϗ τὸ χείριςον, τὸν διωγμὸν τῶν Χριςιανῶν· ϗ ἐντεῦθεν κατέβη ἡ ὀργὴ τῶ θεῶ εἰς τὸ βασίλειόν τε,

μία λοιμικὴ νόσος σφοδροτάτη, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτε πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν· ϗ ἐκεῖθεν ἐκτανθεῖσα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας πολυχρόνιος ϗ βίαιος εἰς τὸ ἔσχατον· ὁ δὲ Γάλλος ἀκίνητος ὅλως ὢν καὶ ἀργὸς ἐπὶ θρόνε, ἐφονεύθη ὡς ἀνάξιος ὑπὸ τῶν ςρατιωτῶν εἰς τὸ Τέρνιον τὸ 253 ἔτος ἀπὸ τῶ σωτηρίε· ἦν δὲ μονάρχης οἷον ἀργὸς ϗ ἀκίνητος καὶ εἰς καλὸν καὶ εἰς κακὸν, ὅ ἐςὶ τὸ μέγιςον ἐλάττωμα τῶ μονάρχε· ἐφονεύθη δὲ ϗ ὁ υἱὸς αὐτῶ μετ' αὐτῶ· τὸν ὁποῖον εἶχε τιμήσῃ μὲ τὴν πορφύραν.

Αἰμιλιανὸς (Κάϊος Ἰούλιος) γεννηθεὶς τὸ 207 ἔτος ἀπὸ τῶ σωτηρίε ἐκ γενεᾶς ἀφανοῦς ἐν τῇ Μαυριτανίᾳ, εὐδοκιμήσας ὅμως εἰς τὸ ςρατιωτικὸν, ἔφθασε βαθμηδὸν εἰς τὰ ἀξιώματα μέχρι τῶ ςρατηγῶ· ϗ κρατήσας δὲ τῶν Περσῶν μετὰ μεγάλης ἀνδρίας, ἐνεχειρίχθη παρὰ τῶν ςρατιωτῶν Αὐτοκράτωρ τὸ 254 ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τῶ Δεκίε· ὄντων δὲ νομιμώτερον Αὐτοκρατόρων τὸ τότε τῶ Γάλλε ϗ Οὐαλεριανῶ, ἐφώρμησε κατ' αὐτῶν, ϗ τὲς ἐνίκησεν· ἑτοιμαζόμενος δὲ νὰ τὲς κτυπήσῃ ϗ ἐκδευτέρε, ἔμαθεν, ὅτι ὁ ςρατὸς τὲς ἐφόνευσε, ϗ ἐγνώρισεν αὐτὸν Αὐτοκράτωρα· τὸ ὁποῖον ἐπεβεβαίωσε καὶ ἡ Γερουσία· ἀλλ' ὁ Βολυσιανὸς, ὅςτις ἐδέχθη τὸ σκῆπτρον παρὰ τῆς ςρατιᾶς τε, ἔρχεται κατ' αὐτῶ, ϗ συγκροτοῦνται ἐν τῇ Σπολέττῃ· οἱ δὲ ςρατιῶται τῶ Αἰμιλιανῶ ἀποκαμόντες ἀπὸ τὰ ὅπλα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, τὸν ἐφόνευσαν ἐπὶ τῆς γεφύρας αὐτῆς τῆς πόλεως, ἥτις ἔλαβε τὸ ὄνομα ἔκτοτε, Γέφυρα αἱμα-

τος· ἐβασίλευσε δὲ πολλὰ ὀλίγον, δρασήριος μὲν καὶ ἀνδρεῖος γενόμενος, ἀπείρως δὲ καὶ ἀμαθῶς τοῖς πολιτικοῖς πράγμασι χρώμενος.

Οὐαλεριανὸς (Πόπλιος Λικίνιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων γεννηθεὶς τὸ 190 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ ἐκ πατρὸς Σενάτωρος λαμπρᾶ γένες· λαβὼν δὲ βαθμηδὸν τὰ ἀξιώματα ὅλα, ἔγινε καὶ Κήνσωρ παρὰ τῆς Γερυσίας· τὸ ὁποῖον εἰδεὶς ἔλαβεν ἰδιώτης ἀπὸ τῆς μοναρχίας τῆ Κλαυδίε καὶ ἑξῆς· ἦν δὲ τὴν ἰδέαν τῆ σώματος εὐειδὴς, ἐρασὴς τῶν ἐπισημῶν, ἔμπειρος τῶν πολεμικῶν, ἄμεμπτος ἐν τοῖς ἤθεσι, σεμνοπρεπὴς ἀεὶ, μετριόφρων, φίλος τῆς ἀρετῆς, καὶ ἐχθρὸς τῆς κακίας, καὶ ἀξιώτατος ἡγεμών· τὸ ὁποῖον ἐδείξε μάλισα μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τῆ σρατῆ εἰς τὸν θρόνον, ἀφ' ἧ ἀπέθανεν ὁ Αἰμιλιανὸς τὸ 253 ἔτος· ἔλαβε δὲ τὴν διαδοχὴν τῆ θρόνε ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐδέχθη καὶ ἡ Γερυσία κροτῆσα τὰς χεῖρας, καὶ ἔδωκε τῷ υἱῷ αὐτῆ Γαλλιήνῳ τὴν ὀνομασίαν τῆ Καίσαρος· τὸν ὁποῖον ὁ πατὴρ ἐσίναψεν εὐθὺς εἰς τὸν θρόνον, ὀνομάσας καὶ Αὔγεσον· περὶ δὲ τῶν Χρισιανῶν κατ' ἀρχὰς μὲν ἔδειξε τινὰ κλίσιν, πεισθεὶς ὅμως εἰς τὰς συμβελὰς τῆ Μακριανῆ, ἑνὸς τῶν σρατηγῶν αὐτῆ, ἄναψε τὸν διωγμὸν αὐτῶν εἰς ὅλην τῆ βασιλείᾳ τὴν ἔκτασιν· ἔπειτα δὲ βιαθεὶς νὰ ἀντισαθῇ ἅμα ἐναντίον τῶν Γότθων, καὶ τῶν Περσῶν, ἔπαυσε πρὸς καιρὸν ἀπὸ τῆς τοιαύτης λύσσας· ἐντεῦθεν δὲ ἐβιάθη νὰ σρέψῃ αὖθις τὰ ὅπλα κατὰ τῆ Σάπορος τῆ Βασιλέως τῶν Περσῶν· ὅς τις προχωρῶν ἐπὶ πολὺ, διέφθειρε τὴν Συρίαν, τὴν Κιλικίαν, καὶ

τὴν Καππαδοκίαν· ἐνωθέντων δὲ τῶν σρατῶν ἑκατέρωθεν ἐν Μεσοποταμίᾳ, καὶ κτυπηθέντων, ἐλήφθη Οὐαλεριανὸς αἰχμάλωτος τὸ 260, καὶ ἐκομίθη εἰς τὴν Περσίαν, ὅπε ὁ Σάπωρ τὸν ἐμεταχειρίζετο ἀναξίως, ὥσε ἐπροπορεύετο πρὸ τῆ ἵππε αὐτῆ πεζὸς· καὶ ἔβλεπεν ὀφθαλμοφανῶς τὰς ἀτιμίας αὐτῆ πρὸς τὴν Μαριniάναν τὴν σύζυγόν τε· ἀπέθανε δὲ τέλος πάντων ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τὸ 263 ἔτος ἡλικιωμένος 71 ἔτη, βασιλεύσας μόνον ἑπτὰ· ὁ δὲ θάνατος αὐτῆ ἐσάθη σκληρὸς· καθότι ὁ Σάπωρ ἔγδειρεν αὐτὸν ζῶντα, καὶ μετὰ ταῦτα ἔτριψεν ἅλας ἐπάνω εἰς τὰς σάρκας αὐτῆ· τὸ δὲ δέρμα βυρσοδεψήσας, καὶ χρωματίσας ἐρυθρὸν, τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα ναὸν, εἰς αἰώνιαν ὄνειδος τῶν Ῥωμαίων· ὡς τόσον ἰδιώτης ὢν ἔτι, ἐφαίνετο ἄξιος τῆς μοναρχίας, ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἔδειξε περισσότερα ἐλαττώματα· ἀγαπᾶσε μὲν τὸ δίκαιον, δὲν ἐκαίνεν ὅμως ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν· καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἔπαινος αὐτῆ ἀπημαυρώθη ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων, καὶ ἡ ἀφροσύνη αὖτη ἐγένετο αἰτία τῆς δυσυχίας αὐτῆ· οἱ δὲ ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις αὐτῆ σρατηγοὶ· μαθόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐκατώρθωσαν νὰ κηρυχθῇ ἕκασος αὐτῶν Αὔγεσος, καὶ ἐντεῦθεν ἔφερον τὸ βασίλειον εἰς κατάσασιν νὰ κλίνῃ εἰς πτῶσιν· ὡς τόσον ὁ Οὐαλεριανὸς ἔτος εἶναι ὁ πρεσβύτερος πρὸς διαφορὰν τῆ νεωτέρε Οὐαλεριανῆ· ὅς τις ἦν ἔκγονος αὐτῆ.

Γαλλιῆνος (Πόπλιος Λικίννιος) υἱὸς τῆ Αὐτοκράτορος Οὐαλεριανῆ συνήφθη εἰς τὴν μοναρχίαν μετὰ τῆ πατρὸς τὸ 253 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, καὶ ἔγινε

διάδοχος αὐτῷ τὸ 260. εἰδοκίμησε δὲ εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ Σαρμάτων· ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἐδόθη εἰς τὴν ἡδονὴν, καὶ ἐμαλακίσθη, ἐν ᾧ τὸ ὑπήκοον σύμπαν ἐξένωζεν ἀπὸ διαφόρους πολέμους, καὶ ἄλλας πολλὰς δυσυχίας· αὐτὸς δὲ ἡσύχαζεν ἐν Ῥώμῃ μετὰ γυναικῶν ἀσελγῶν, νῦν μὲν κοιμώμενος εἰς τὰ ἄνθη, νῦν δὲ εἰς τὰ λυτρὰ τὰ πρὸς ἡδονὴν, νῦν δὲ διημερεύων εἰς τὸ τρώγειν καὶ πίνειν, πρὸς ἓν τέλος βλέπων, τὴν ἡδονὴν, μηδὲν ἄλλοτι σκεῦος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τε χρώμενος, εἰμὴ μόνον τὰ τῷ χρυσῷ πεπασμένα, καὶ λιθοκόλλητα· καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐχρύσωνε καὶ τὰς ἵππους μὲ ἄμμον χρυσῆν, περικυκλωμένος ἀεὶ ὑπὸ μίμων καὶ πονηρῶν ἀνθρωπαρίων, καὶ ὑπὸ γυναικῶν νέων καὶ ὡραίων ὁδηγούμενος πρὸς τὰ λυτρὰ· πρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν ἔγινεν ἐκ περιουσίας ἀναίσθητος· ἀκούσας δὲ παράτινος, ὅτι τὸ βασίλειον τῆς Αἰγύπτου ἀπεξενώθη παντάπασιν ἀπ' αὐτοῦ, ἀπεκρίθη, τίδε; ἐ δυνάμεθα ζῆν ἄνευ τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου λίνων; μαθὼν δὲ παρ' ἑτέρου τινὸς τὴν ἀποστασίαν τῶν Γάλλων, ἀπεκρίθη καὶ πρὸς τοῦτο χωρὶς τινὸς ταραχῆς, καὶ τί πρὸς τοῦτο; ἐδυνάμεθα ζῆν, τῶν ἐκεῖθεν λεπτῶν, καὶ μακρῶν ἱματίων στερόμενοι; μὲ παρομίαν ἀδιαφορίαν ἤκουσε καὶ τὸν ἐν Ἀσίᾳ γενόμενον φοβερὸν σεισμὸν, καὶ τὰς ἐκ τούτου καὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Σκυθῶν δυσυχίας, ὁμοίως καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν· ὁ δὲ Τριβέλλιος παρασαίνει καλῶς τὴν διαφθορὰν τῆς ψυχῆς τε, μὲ τὴν διήγησιν τῶν ἑξῆς· „εἰς δύο θεάματα ἀγώνων, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς ἡδονὴν τοῦ λαοῦ, ἔφερον εἰς τὸ μέσον ἕνα ταῦρον μέγιστον εἰς τὸ μέγεθος, κατὰ τοῦ

ὁποίου διωρίσθη νὰ ἀγωνισθῇ κυνηγός τις μέχρις οὗ νὰ τὸν φονεύσῃ μὲ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια· ἕτος δὲ ὁ δυσυχὴς δεκάκις ῥίψας τὸ βέλος, ἀπέτυχε· καὶ ἐκ τούτου ἠξιώθη νὰ λάβῃ στέφανον παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος· θορυβησάντων δὲ τῶν θεατῶν εἰς τὸ παράλογον τοῦτο, ἐπρόσταξε τὸν κήρυκα νὰ κηρύξῃ, ἀποτυχεῖν δεκάκις τοιούτου Ταύρου εὔκολον· „ἄλλο δὲ ἐκ ἧττον παράλογον" ἔμπορός τις ἐπώλησε εἰς τὴν Αὐτοκρατόρισσαν λίθους κιβδήλους· ἡ δὲ γυνὴ ὀργισθεῖσα, ἐζήτει τὴν δικαίαν ἐκδίκησιν· ὁ δὲ Γαλλιῆνος ἐδιώρισε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ στάδιον τῶν καταδικαζομένων εἰς τῶν θηρίων τὰ στόματα· γενομένου δὲ τούτου καὶ τοῦ ἐμπόρου ἀναμένοντος ὅσον οὔπω τὸν Λέοντα, εὐθὺς εἶδεν ἕνα ἀλεκτρυῶνα ἀφειμένον κατὰ τοῦ καταδικασθέντος· τούτου δὲ γενομένου παρὰ προσδοκίαν, ἐγέλασαν συνάμα οἱ θεαταὶ, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ εἶπεν, δέδωκε τὴν δίκην ἀξίαν· ἐξαπατήσας γὰρ ἐξηπατήθη· ταῦτα μὲν ἔχουσι τινὰ ἡδονὴν καὶ ἀγχίνοιαν, ἀλλ' εἶναι τῆς μεγαλειότητος ἀνάξια, ἐν ᾧ μάλιστα ἔξιωθεν ἀνεσένωζε τὸ ὑπήκοον ἐκ τῶν συμφορῶν τῶν πολλῶν· ὡς τόσον ἔπρεπε τέλος πάντων νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς λιθαργίας αὐτῆς· καθότι ὁ Ποσθμιος εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ὁ Ἰγγένυος εἰς τὴν Ἰλλυρίαν ἐκηρύχθησαν Αὐτοκράτορες· ὁ δὲ Γαλλιῆνος ἐκστρατεύσας κατὰ τοῦ Ἰγγενύου, ἐφόνευσε καὶ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀποσάτας χωρὶς τινὸς διαφορᾶς μικρᾶς καὶ μεγάλης εἰς ταπεινότητα καὶ λαμπρότητα γενεᾶς, μήτε ἡλικίας καὶ γένους, τοὺς μὲν, δι' ἑαυτοῦ· τοὺς δὲ, διὰ τῶν στρατηγῶν· ἐξ ὧν ἔγραφεν εἰς ἕνα τινὰ, λάβετε τὸ

παίδος ὡς ἴδιον, ϗ ἐπεξέλθετε αὐτοῖς ἀφειδῶς· οἱ δὲ ἐγκάτοικοι τῆς Μοισίας μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐρεθισθέντες ἐκ τῆς τοιαύτης ὠμότητος, ἐκήρυξαν ἕτερον Αὐτοκράτορα· ὅς τις ἐφονεύθη ϗ αὐτὸς μετ' ὀλίγον παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν· ὁ δὲ Μακριανὸς κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐβασίλευσεν ἔτι δύο· Τριάκοντα τύραννοι εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας ἐφόρεσαν τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον· ὁ δὲ Γαλλιῆνος ἐκδοθεὶς εἰς τὰς τρυφὰς ϗ ἡδονὰς δὲν ἐφρόντιζεν, ἕξω μόνον ἐὰν ἐθύμωνεν εἴς τι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεδίδοτο αὖθις εἰς τὴν λιθαργίαν· τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ αἰχμαλωτισθέντος εἰς Πέρσας, ἀντὶ νὰ κινηθῇ κατ' ἐκείνων, ἔσειλε τὸν Ὀδηνάτον εἰς τὴν ἐκδίκησιν· ὅς τις κατώρθωσεν ἀξίως τὸ χρέος του, ἐκδιώξας τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ϗ εἰσάξας τὸν φόβον εἰς τὰς τῶν πολεμίων· Φονευθέντος δὲ τούτου ἐνταῦθα, ἐκηρύχθη ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα Βασίλισσα τοῦ Ἀνατολικοῦ ἔθνους, ϗ ἐκήρυξε τοὺς τρεῖς παῖδας της Αὐτοκράτορας· πεμφθεὶς δὲ κατ' αὐτῆς ὁ Ἡρακλιανὸς, ἐφονεύθη ϗ αὐτὸς ϗ πᾶσα ἡ στρατιὰ· Αὐρίολος δὲ ὁ Δὰξ, ποιμὴν τὸ ἐπάγγελμα, ἐκηρύχθη κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν Αὐτοκράτωρ, καὶ ἐκυρίευσε τὸ Μιλάνον· ἐλθόντος δὲ τοῦ Γαλλιήνου εἰς πολιορκίαν τῆς πόλεως ταύτης, ἐμήνυσεν ὁ ἀποσάτης εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐχθροῦ, ϗ τοὺς κατέπεισεν ἐν ταὐτῷ, ὅτι ὁ Γαλλιῆνος ἀπεφάσισε νὰ τοὺς φονεύσῃ· ϗ ἐντεῦθεν γενομένης συνωμοσίας, τὸν ἔσφαξαν πεντηκονταετῆ τὸ 268 ἔτος μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Οὐαλερίου· τὸν ὁποῖον εἶχε συνημμένον εἰς τὴν μοναρχίαν· ἔτος λοιπὸν πρὸς μὲν τοὺς ὑπηκόους ἐφάνη ὠμὸς, πρὸς δὲ τοὺς Χριστιανοὺς εὔνους, ϗ ἐσέβετο τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, δοὺς ἔν διάγγελμα πρὸς εἰρήνην περὶ αὐτῶν, διακελεύσας νὰ ἐξακολουθῶσι τοὺς Ἱεροκραξίας των ἐλευθέρως, ϗ νὰ λάβωσι τὰ κοιμητήριά των, ἔνθα συνηθροίζοντο, ϗ νὰ δοθῶσι τὰ πράγματά των· τὰ ὁποῖα ἦσαν δημοσίως ἐμποδισμένα ἐξ αἰτίας τῆς θρησκείας αὐτῶν.

Σάπωρ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν διάδοχος τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸ 238 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, διέφθειρε τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Συρίαν, τὴν Κιλικίαν, ϗ ἄλλας διαφόρους ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας τῶν Ῥωμαίων. ϗ ἂν δὲν ἀνθίστατο γενναίως ὁ Ὀδηνάτος ὁ γενόμενος μετέπειτα Βασιλεὺς τῶν Παλμυρηνῶν, ἤθελε κυριεύσῃ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν. ἐμποδίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γορδιανοῦ τοῦ νέου, ϗ περιωρίσθη εἰς τὰς ἐπαρχίας του. ὁ Φίλιππος ὅμως ὁ Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν Γορδιανὸν, ἔκαμε πρὸς αὐτὸν τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ τοῦτον αὖθις κινηθεὶς κατ' αὐτοῦ ὁ Οὐαλεριανὸς, ϗ νικηθεὶς, καὶ αἰχμαλωτισθεὶς, ἔπαθε τὰ χείριστα παρ' αὐτοῦ τοῦ σκληρωτάτου θηρὸς (ἴδε Οὐαλεριανός.) ὁ δὲ Ὀδηνάτος μαθὼν τὸ βάρβαρον ἔργον αὐτοῦ, ἑνώσας τὴν δύναμίν του μετὰ τῆς στρατιᾶς τῶν Ῥωμαίων, ἐπανέλαβε τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Νισίβην, τὴν Κάρρην, ϗ ἄλλας πολλὰς πόλεις, ϗ ἔτρεψε τὸν Σάπορα εἰς φυγὴν, κατακόψας τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, ϗ ἁρπάσας τὰς γυναῖκας ϗ τοὺς θησαυρούς του, ἐκδιώξας αὐτὸν μέχρι τοῦ Κτησιφῶντος. ϗ ἐνταῦθα ἔλαβεν ὁ Σά-

SISMANOGLIO

πωρ τῦ βίυ τὸ τέλος, φονευθεὶς παρὰ τῶν Σατραπῶν τὸ 269 ἔτος, βασιλεύσας ἔτη 32, μισητὸς ϗ ἀλάσωρ γενόμενος.

Ποσθμιος (Μάρκος Κάσσιος Λατιῆνος) ὁ περιφημότερος τῶν κατὰ τὸ μέσον τῦ τρίτυ αἰῶνος κυριευσάντων τὸ Βασίλειον τῶν Ῥωμαίων, πρὸ δύο ἐτῶν τῆς ἀποσασίας ὀλίγον τὶ ἐξηκόντο. ὁ δὲ Οὐαλεριανὸς, θέλων νὰ ἐξασκήσῃ εἰς διοίκησιν τῶν πραγμάτων τὸν Κορνήλιον Οὐαλεριανὸν τὸν ἔγγονόντε, τὸν ἐδιώρισε ςρατηγὸν τῶν Γαλλικῶν ςρατευμάτων, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ϗ συμβυλὴν τῦ Ποσθμίυ. ὁ δὲ Κορνήλιος κατ' ἀρχὰς μὲν εὐδοκίμησε κατὰ τῶν Γερμανῶν· ἀφαιρέσας δὲ ἔπειτα τὰ λάφυρα ἀπὸ τὺς ςρατιώτας τῇ συμβυλῇ τῦ παιδαγωγῦτυ Συλβαίνυ, ἐκίνησεν αὐτὺς εἰς ἀποσασίαν, ϗ ὕτως ἐφονεύθησαν παρ' αὐτῶν ϗ οἱ δύο, ϗ ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ὁ Ποσθμιος τὸ 261 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ. ὗτος δὲ ἐξέωσε τὺς Γερμανὺς εἰς διαφόρυς μάχας, ϗ διήρκεσε μέχρι δεκαετίας, μὲ ὅλον ὅτι ὁ νόμιμος Αὐτοκράτωρ Γαλλιῆνος ἐπροσπάθησε νὰ τὸν καταδαμάσῃ. εἶχε δὲ ὁ Ποσθμιος ϗ υἱὸν ἄξιον τῦ πατρὸς, εἴς τε τὴν ἄλλην ἀρετὴν, ϗ εἰς εὐγλωττίαν, καθ' ἣν ϗ ὑπερεῖχεν ἐκεῖνυ. τὸ δὲ 267 ἔτος ἐφονεύθησαν ἀμφότεροι παρὰ τῆς ςρατιᾶς πλησίον de Mayence, ὅτυ εἶχαν νικήσῃ τὸν Τύραννον Λαιλιανόν. ὁ Ποσθμιος λοιπὸν, καίτοι ἐξ ἀφανῦς γενεᾶς γενόμενος, ἦτον ὅμως εὐφυέςατος, ϗ δραςήριος εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃ τὸ εὐκόλως νοηθὲν εὐκολώτατα ϗ εἰς τὰ πλέον δύσκολα ἐπιχειρήματα,

ἔχων ἐκ φύσεως προτερήματα, νὰ διοικήσῃ ἕνα βασίλειον μετὰ δόξης, ϗ νὰ τὸ προφυλάξῃ μετὰ γενναιότητος.

Λύκιος Αἰλιανὸς (Οὔλπιος Κορνήλιος Λαιλιανὸς) εἷς τῶν ςρατηγῶν, οἵτινες ἔλαβον ὄνομα Αὐτοκράτορος ἐν Γαλλίᾳ. ἐκηρύχθη δὲ Αὔγυςος παρὰ τῶν ςρατιωτῶν εἰς τὸ Mayence τὸ 266 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, προβεβηκὼς ὢν ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, ἀνδρεῖος δὲ τὰ πολέμια, ϗ ἔμπειρος τῶν πραγμάτων. ἐκάθη δὲ ὀλίγον καιρὸν ἐπὶ θρόνυ. ἐπειδὴ ὁ Ποσθμιος ὁ νέος ἐπιθυμῶν ϗ αὐτὸς τὸν Καισαρικὸν θρόνον ἐπίσης, κινήσας τὺς λεγεῶνας κατ' αὐτῦ, τὸν ἐνίκησε τὸ 267 ἔτος, ϗ ὕτω μετὰ τῦ θρόνυ ἔχασε ϗ τὴν ἰδίαν ζωὴν τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

Μάριος (Μάρκος Αὐρήλιος) εἷς τῶν Τυράννων ϗ ἦτος ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῦ Γαλλιήνυ ἦτον ἀνὴρ ἰσχυρότατος, ἐργαζόμενος σίδηρον· ἀφήσας δὲ τῦτο, ἐδόθη εἰς τὰ ὅπλα, ϗ χωρῶν βαθμηδὸν εἰς τὰ ἀξιώματα, εὐδοκίμησε κατὰ τῶν Γερμανῶν. ἀποθανόντος δὲ τῦ Βικτωρίνυ, ἐνεδύθη αὐτὸς τὴν ἀλεργίδα. μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐφονεύθη παρὰ τῦ ἐξακολυθῆντος αὐτὸν ςρατιώτυ. ὅς τις ὠθήσας τὸ ξίφος εἰς τὴν γαςέρα, εἶπεν ἐκεῖνο τὸ ὑβριςικὸν, τῶτό σοι κεχάλκευται. εἶλε δὲ τοσαύτην ἰσχὺν εἰς τὰς χεῖρας ὁ Μάριος, ὥςε μίαν ἅμαξαν τρέχυσαν ἐκώλυε δι' ἑνὸς τῶν δακτύλων.

Βικτωρῖνος (Μάρκος Πιαβώνιος) υἱὸς τῆς περιφήμυ Βικτωρίνης εὐδοκίμησεν εἰς τὰ ὅπλα, ϗ ἔλαβεν ὑπόληψιν εἴς τε τὰ πολεμικὰ ϗ πολιτικά. συνήφθη

ISMANOGLIO

δὲ ἐν τῇ μοναρχίᾳ παρὰ Ποσθμίῳ τῷ Τυράννῳ τῶν Γάλλων τὸ 265 ἔτος· καὶ ἐσάθη εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο μέχρι τοῦ 268 ἔτους· ἔπειτα δὲ βιάσας τὴν γυναῖκα ἑνὸς γραμματέως ὀνομαζομένου Ἀττικοῦ, ἐφονεύθη παρ' αὐτοῦ ἐν Κολόγνῃ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐφονεύθη ὁμοίως καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βικτωρῖνος ὁ νέος, τὸν ὁποῖον εἶχε συνάψῃ εἰς τὴν μοναρχίαν.

Ὀδηνάτος Βασιλεὺς τῶν Παλμυρηνῶν γεννηθεὶς ἐν Παλμύρᾳ, γεγυμνασμένος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ παλαίῃ μὲ λέοντας, λεοπαρδάλεις, καὶ ἄρκτους. καὶ ἐντεῦθεν λαβὼν ὑπόληψιν τῆς ἀνδρίας, ἤνοιξε τὸν δρόμον πρὸς τὴν τύχην τῆς ὑπεροχῆς. μετὰ δὲ τὴν ἧτταν τοῦ Οὐαλεριανοῦ (ἴδε αὐτόθι) ἔμελλε νὰ πέσῃ ὅλη ἡ Ἀσία εἰς τὴν σκληρότητα τοῦ ὠμοτάτου Σάπωρος, καὶ ὁ Ὀδηνάτος ἔστειλε πρέσβεις μὲ δῶρα, παραινῶν ἐνταῦτῷ ἐγγράφως, ὅτι ποτὲ δὲν ἐκίνησεν ὅπλα κατ' αὐτοῦ. τὸ ὁποῖον ἅμα ἀναγνοὺς ὁ Σάπωρ, τὸ ἔρριψε· καὶ ῥίψας τὰ δῶρα εἰς τὸν ποταμὸν, ὥμοσεν νὰ ἐπιφέρῃ πῦρ καὶ σίδηρον εἰς τοὺς τόπους του· καθότι ἐτόλμησε νὰ γράψῃ μόνον εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἦλθε μόνος του εἰς προσκύνησιν· καὶ πρὸς τούτοις ἐπαπείλησε νὰ φονεύσῃ καὶ αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν γενεάν του, ἐὰν δὲν ἔλθῃ νὰ προσπέσῃ μὲ τὰς χεῖρας δεδεμένας ὀπίσω. ταῦτα δὲ μαθὼν ὁ Ὀδηνάτος καὶ παροργισθεὶς, ἐνώνει τὰς δυνάμεις του μὲ τὴν στρατιὰν τῶν Ῥωμαίων, καὶ κινεῖ τὸν πόλεμον κατ' αὐτοῦ μὲ τόσην εὐτυχίαν, ὥστε ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο δὲ διαφθείρας τὸ σύστημα τοῦ Κυέτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Μακριανοῦ, ἔμεινε πιστὸς τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Γαλλιηνὸς πρὸς ἀξίαν ἀνταμοιβὴν, τὸν ἐσύναψε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν μοναρχίαν, ὀνομάσας αὐτὸν κατὰ τὸ 264 ἔτος Καίσαρα καὶ Αὐτοκράτορα, ὀνομάσας δὲ ἔτι καὶ τὴν Ζηνοβίαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὁμοίως καὶ τοὺς υἱοὺς των Αὐγούστους. ἐντεῦθεν ὁ Ὀδηνάτος ἐφόνευσε τὸν ἀποστήσαντα Βάλιστον, καὶ ἐκυρίευσε τὸν Κτησιφῶντα· καὶ ἑτοιμαζόμενος νὰ κινήσῃ κατὰ τῶν Γότθων διαφθειρόντων ἤδη τὴν Ἀσίαν, ἔπαθε κακὸν οἰκοθεν ἀπροσδόκητον. καθότι γενομένης τινὸς διχονοίας μεταξὺ τοῦ Ἡρωδιανοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης γυναικὸς υἱοῦ του, καὶ τῶν δευτέρων ἀπὸ τῆς Ζηνοβίας, καὶ πρὸς τούτοις κινηθέντος παρὰ τῆς αὐτῆς Ζηνοβίας ἐκ ζηλοτυπίας καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ Μηωνίου, καὶ συνωμωσίας ἐντεῦθεν γενομένης, ἐφονεύθη παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ εἰς ἓν συμπόσιον μεταξὺ τῆς εὐθυμίας τὸ 267 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου.

Κλαύδιος (Αὐρήλιος) γεννηθεὶς ἐν Ἰλλυρίᾳ τὸ 214 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου. χιλίαρχος δὲ ἐγένετο πρῶτον ὑπὸ τὸν Δέκιον· ἐπὶ δὲ τοῦ Οὐαλερίου ἔλαβε τῆς διοικησιν τῆς πατρίδος του. καὶ ἐντεῦθεν ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατιᾶς, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀρισίνδην γενομένη, ἀνέῤῥωσεν εὐθὺς τὸ Βασιλειον τῶν Ῥωμαίων, ὑπὸ τὴν διοικησιν τοῦ νέου τούτου Τραιανοῦ. καθότι διέφθειρε τὸν ἀποστάτην Αὐρήολον, ἀκύρωσε τὰς προθήκας τῶν Φόρων, ἀπέδωκε τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἁρπάσῃ ὁ ἅρπαξ προκάτοχός του. μία δὲ γυνὴ μαθοῦσα τὴν δικαιοσύνην, καὶ προσελθοῦσα, εἶπε, Βασιλεῦ, ἀξιωματικός τις καλούμενος Κλαύδιος, ἔχει λαβὼν τὸ ἐμὸν

χωρίον παρὰ τῆ Γαλλίνυ, ὃ μόνον πρόσεχέ μοι ἀγαθόν. κέλευσον ἓν τοῦτο ἀποδοθῆναί μοι. ὁ δὲ Κλαύδιος συννοήσας τὸ πρᾶγμα, ὅτι περὶ αὐτῆ ὁ λόγος, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτὴν μετὰ ἱλαρότητος· δίκαιον ἀποδοθῆναί σοι τὸ χωρίον παρὰ Κλαυδίυ τῆ Αὐτοκράτορος, ὃ Κλαύδιος ὁ ἰδιώτης ἀφείλετο· ἀφ' οὗ δὲ ἐπανώρθωσε τὴν τάξιν τῆ ἐσωτερικῆ, ἐφρόντισε νὰ προφυλάξῃ τὴν ἐπικράτειαν ϗ ἔξωθεν ἀπὸ τῶν πολεμίων, κινηθεὶς κατὰ τῶν Γότθων· οἵτινες συμποσύμενοι εἰς τριακοσίας ϗ εἴκοσι χιλιάδας, διέφθειρον τὴν Θράκην ϗ τὴν Ἑλλάδα· τὰς ὁποίας καταδιώξας ὑπὲρ τὸν Αἷμον, ἐκέρδησε μίαν περίφημον μάχην κατ' αὐτῶν, διαφθειρομένων ἤδη ϗ ὑπὸ τῆς πανώλης. ἥτις μεταδοθεῖσα ϗ εἰς τὴν στρατιὰν τῶν Ῥωμαίων, ἔκαμε μεγάλην φθορὰν, ϗ τὸ μέγιστον ἐθυσίασε ϗ τὸν Κλαύδιον τὸ 270 ἔτος εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν. ὅστις ἐσάθη στρατηγὸς ἄριστος, κριτὴς δίκαιος, ϗ Αὐτοκράτωρ καλός. ϗ ἂν παρετείνετό ἔτι τὸ ζῆν, ἤθελε φέρῃ τὴν Ῥώμην εἰς τὴν ἀρχαίαν της δόξαν.

Κυντίλλιος (Μάρκος Αὐρήλιος Κλαύδιος) ἀδελφὸς τῆ Αὐτοκράτορος Κλαυδίυ. ἐξ ἧ ἔλαβε τὸ δίκαιον νὰ γένῃ ϗ τῆ θρόνυ αὐτῆ διάδοχος. εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέβη τὸ 270 περὶ τὰ τέλη Μαΐυ. ἐκηρύχθη δὲ ἐνταυτῷ Αὔγουστος ϗ ὁ Αὐρήλιος παρὰ τῆς ἐν τῷ Σιρμίῳ στρατιᾶς. πρὸς τὸν ὁποῖον μὴ δυνάμενος νὰ ἀντισταθῇ ὁ Κυντίλλιος, ἤνοιξε τὰς φλέβας εἰς ἕνα λυτρὸν ϗ ἀπέθανε, βασιλεύσας σχεδὸν ἡμέρας δεκαεπτὰ, ἀξιοπόθητος γενόμενος διά τε τὴν μετριοφροσύνην, εὐπροσηγορίαν, ϗ ἠθικὴν· ϗ πρὸς τούτοις διὰ τὴν ἐμπειρίαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν, δὲν ἦτον ὅμως δραστήριος εἰς τὸ νὰ βασάσῃ τὸ βάρος τῆ βασιλείυ.

Αὐρηλιανὸς (Λούκιος Δομέτιος) γεννηθεὶς ἐν χωρίῳ τινὶ ἐν τῇ Παννωνίᾳ ἐκ γένυς ἀφανῆς· προβιβασθεὶς δὲ κατὰ τάξιν εἰς τὰ ἀξιώματα ἔφθασε νὰ γένῃ ϗ Δήμαρχος, ϗ διέφθειρε πολέμῳ τοὺς Φράγκυς εἰς τὸ Mayence. ὁ δὲ Οὐαλεριανὸς, ὅστις ἐγνώριζε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῆ εἰς τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν, τὸν ἔδοσε τὴν ἐπισασίαν ἐπὶ πάντων τῶν στρατευμάτων. ὅθεν στρατιώτης τὶς βιάσας μίαν γυναῖκα, ἐχίωθη εἰς δύο, δεθεὶς ἀπὸ δύο δένδρων κυρτωμένων μὲ βίαν, ϗ ἀπολυθέντων ἔπειτα ἐλευθέρων πρὸς τὴν φυσικήν των ῥοπὴν ϗ θέσιν· οἱ δὲ φιλόνεικοι, ϗ μέθυσοι, ϗ κλέπται, ϗ ἅρπαγες ἐδιώχθησαν παρευθὺς παρ' αὐτῆ λέγοντος πρὸς αὐτὲς ταῦτα, πλουτεῖτε δικαίως ἐκ τῶν λαφύρων τῶν πολεμίων, ἀλλ' οὐχὶ ἀπὸ τῶν πόνων τῶν συμπολιτῶν. μετὰ ταῦτα δὲ προεβιβάσθη εἰς τὴν ὑπατείαν τὸ 258 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίυ. ϗ ὁ Οὐαλεριανὸς, ὅστις ὠνόμαζεν αὐτὸν ἐλευθερωτὴν τῆς Ἰλλυρίας, ϗ μιμητὴν τῆ Σκιπίωνος, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τῆ προβιβασμῆ τὴν δαπάνην. ὁ δὲ Οὔλπιος, τῆ ὁποίυ ἦν ὑποστράτηγος ἐν τῇ Ἰλλυρίᾳ, τὸν υἱοθέτησε. καὶ ὁ Κλαύδιος, ὅτις ἐτίμα μάλισα τὴν ἀνδρίαν αὐτῆ, ϗ τὴν φρόνησιν, τὸν ἔκαμεν ἀρχιστράτηγον εἰς τὴν Ἰλλυρίαν ϗ Θράκην. ἀποθανόντος δὲ τῆ Κλαυδίυ τὸ 270 ἔτος μιᾷ γνώμῃ ϗ φωνῇ ἦλθεν ἡ ἐκλογὴ εἰς

αὐτὸν τότε στρατιωτικῆ, τῆς Γερμανίας, καὶ τῆ λαῆ. ἐντεῦθεν νικήσας τὰς Γότθους, τὰς ἐδίωξεν ἀπὸ τῆς Παννωνίας· ἔπειτα ἐκτύπησε τὰς Βανταλας, καὶ μετὰ τάτας τὰς Μαρκομάνας, καὶ Σαρμάτας· καὶ ἐντεῦθεν ἔξωθεν μὲν ἀσφάλισε τὴν εἰρήνην, ἔσωθεν δὲ τὴν ἡσυχίαν. μέμφονται δὲ αὐτὸν μετὰ ταῦτα, ὅτι ἐπαίδευσεν αὐστηρῶς καὶ σκληρῶς τινὰς διὰ παραμικρὰ ἐλαττώματα. ἐντεῦθεν δὲ διαβὰς ἀπὸ τῆς Ῥώμης εἰς τὴν Ἀσίαν διὰ τῆς Σλαβωνίας καὶ Θράκης, ἔνθα κατέκοψε τὰς Βαρβάρας, ἐκυρίευσε τὴν Τυάνην ἐν Καππαδοκίᾳ, προορισθεὶς εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως ταύτης νὰ μὴν ἀφίσῃ ἐδὲ κύνα ζῶντα. ἀφ' ἧ ὅμως παρεδόθη, κατεπραΰνθη, καὶ ἐκέλευσε τὰς στρατιώτας νὰ φονεύσωσιν ὅλας τὰς κύνας, ὅσας συναπαντήσωσιν. ἀφ' ἧ δὲ ἐνίκησε δὶς τὴν Ζηνοβίαν, τὴν κατεδίωξε μέχρι τῆς Παλμύρης, ὅπου τὴν ἐπολιόρκησεν. αὐτὴ ἡ Βασίλισσα ὅμως, ἥτις ἐδιοικεῖτο μόνη της τὸν στρατὸν, ἐνθουσιάζουσα αὐτὸν, ἀμύνετο ὡς μέγας στρατηγὸς, καὶ ὡς γυνὴ Φιλότιμος καὶ παρωξυμένη. ἥτις, ζητήσαντος τῆ Αὐρηλιανῆ νὰ παραδώσῃ τὴν πόλιν, ἀπεκρίθη τοιαῦτα. δὶ ὅπλων μᾶλλον, ἢ δὶ ὑποχείσεων ὀφείλει ὁ στρατηγὸς βιάζεσθαι τὸν πολέμιον παραδῶναι τὴν πόλιν. αὐτὴ ἡ ἀπόκρισις ἔγγιξε σφοδρὸς τῆ Αὐρηλιανῆ τὸ φιλότιμον, καὶ ἐκβιάσας τὴν ἐπιμονὴν, ἔλαβε τὴν πόλιν τὸ 273 ἔτος. ἡ δὲ Ζηνοβία δοκιμάσασα νὰ φύγῃ εἰς τὴν Περσίαν, ἐλήφθη αἰχμάλωτος, καὶ ἐβλήθη εἰς τὰ δεσμά. τὴν δὲ Παλμύραν ἐπαναστάσαν μετὰ ταῦτα, τὴν κατεδάφισε, καὶ τὰς ἐγκατοίκους ἐπέ-

ρασε σίμπαντας ἐν σόματι μαχαίρας. ἐντεῦθεν δὲ ἐκινήθη κατὰ τῆ Φιρμίᾳ. ὃς τις ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὴν Ζηνοβίαν, τὸν ὁποῖον καὶ νικήσας, ἐφόνευσε μὲ διαφόρας βασάνας. ἐκεῖθεν δὲ ἐφώρμησε κατὰ τῆ Τερτίκᾳ ἐν τῇ Γαλλίᾳ. ὃς τις καὶ ὑπετάγη εἰς αὐτὸν μετὰ τῆς στρατιᾶς. μετὰ δὲ τοῦτο ἔρχεται νικητὴς τοσούτων ἐθνῶν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐτίμησε τὸν θρίαμβον μὲ αἰχμαλώτους Γότθων, Ἀλαίνων, Ῥωξελάνων, Φράγκων, Σουέβων, Βανδάλων, Ἀλλεμάνων, Αἰθιώπων, Ἀράβων, Ἰνδῶν, Βακτριανῶν, Γεωργιάνων, Σαρακινῶν, καὶ Περσῶν· ἡ δὲ Ζηνοβία, καὶ ὁ Τέτρικος προεπορεύοντο τῆς ἁμάξης αὐτῆ καθ' ὁδὸν· καὶ ἔπειτα ἡ μὲν Ζηνοβία ἔλαβε μέρος γῆς εἰς τροφήντης ἐν τῷ Τιβολίῳ. ὁ δὲ Τέτρικος ἔλαβε τὴν διοίκησιν ἑνὸς μέρους τῆς Ἰταλίας· τὸ ὁποῖον δὲς ὁ Αὐρηλλιανὸς εἰς αὐτὸν, εἶπε, βέλτιον διοικεῖν μέρος τῆς ἀγαθῆς γῆς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἢ δεσπόζειν σὲ πέρα τῶν Ἄλπεων· ἐντεῦθεν γενομένης εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, ἐκόσμει τὴν Ῥώμην, ἐδιώρισε τοῖς πτωχοῖς σιτηρέσιον εἰς ἄρτον καὶ κρέας, ἀκύρωσε τὰ βάρη τῶν φάρων, προσδιώρισε δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐνέχων, καὶ ἐκώλυσε νὰ ἔχωσι παλλακὰς ἐλευθέρας· μετὰ ταῦτα δὲ ἐκρατεύων ἤδη κατὰ τῶν Περσῶν, ἐφονεύθη ἐξ ἐπιβουλῆς ἑνὸς τῶν ἀπελευθέρων αὐτῆ ὀνομαζομένου Μνησέου, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἔτος πολλὰ κακὰ πράξας, διὰ νὰ μὴ λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ποινῆς δικαίαν, ἀνθ' ὧν ἔπραξε, μιμεῖται τὴν χεῖρα τῆ Αὐρηλλιανῆ, καὶ γράφει κατάσιχον, ἐν ᾧ περιείχετο πολλῶν ἀξιωματικῶν

φόνος· τοῦτο δὲ ἔκαμε τρόπον νὰ φανῇ εἰς τοὺς δῆθεν καταδικασθέντας· οἵτινες ὀργισθέντες, ἐφόνευσαν τὸν Αὐρηλλιανὸν πλησίον τῆς Ἡρακλείας τὸ 275 ἔτος· ἀποκαλυφθείσης δὲ μετὰ ταῦτα τῆς ἐπιβουλῆς ὅ, τε Μησέος παραδόθη εἰς τὰ σώματα τῶν Λεόντων, καὶ οἱ ἄλλοι συνωμόται ἔδοσαν δίκην· ὡς τόσον μεγάλην εὐταξίαν ἔταξεν ὁ Αὐρηλλιανὸς εἰς ἅπασαν τὴν βασιλείαν τὴν ἔκτασιν, πλὴν μὲ μεγάλην αὐστηρότητα τοὺς ἁμαρτάνοντας μὲ σκληρότητα, καὶ διὰ τοῦτο ἐθαυμάζετο μὲν, δὲν ἀγαπᾶτο ὅμως· λέγουσι δὲ, ὅτι ἐν διαφόροις μάχαις, ἐφόνευσεν ἰδίᾳ χειρὶ ὑπὲρ τοὺς ἐννεακοσίους, καὶ παρίσατο πολλάκις εἰς τὰς καταδίκας καὶ θανάτους τῶν στρατιωτῶν· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς βασιλείας του ἐκινήθη σκληρὸς διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἀλλ' ἔπαυσεν αὐθις ταχέως.

Τέτρικος (Γάϊος Πισεβήβιος) ἐξ ὑπατικῆς γενόμενος γενεᾶς, ἔλαβε τὴν ἐπισασίαν τῆς Ἀκυταίνης· λαβὼν δὲ καὶ τὴν ἀλυργίδα μετὰ ταῦτα, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, τῶν Ἱσπανῶν, καὶ τῶν Βρετανῶν· ὑπέταξε δὲ μὲ μίαν ἀξιομνημόνευτον τολμηρίαν καὶ τὴν ἀποσάσαν πόλιν τὸν Αὖτον· ἐγένοντο δὲ ταῦτα, Αὐτοκρατορεύοντος Κλαυδίου, καὶ Αὐρηλλιανοῦ· μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ ὑποφέρῃ τὰς συνεχεῖς σάσεις τῶν στρατιωτῶν, ἔγραψεν εἰς τὸν Αὐρηλλιανὸν νὰ τὸν παραδώσῃ τὰς ἐπαρχίας, ἐὰν θέλῃ νὰ ἔλθῃ νὰ τὰς περιλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του· ἐλθόντος δὲ τοῦ Αὐρηλλιανοῦ, προσποιησάμενος τὸ πρῶτον ἀνθίσασιν, παρεδόθη εὐθὺς, καὶ ἐξηκολούθησε τὸ παράδειγμα καὶ ὁ στρατὸς ἐξ ἀνάγκης· ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ῥώμην, ἔκαμε μὲν τὴν δουλικὴν τιμὴν εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ Αὐρηλλιανοῦ, ἀλλ' ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν εὔνοιαν, λαβὼν ἅμα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Λυκαονίας (ὅρα ἀνωτέρω Αὐρηλλιανὸς.) ἰδιώτης λοιπὸν ὢν τὸ ἐντεῦθεν, ἠγαπήθη παρὰ πάντων ἐκ χρηστότητος, φρονήσεως, καὶ δικαιοσύνης, ἁπλοῦς καὶ ἴσος τοῖς πᾶσι γενόμενος· προβεβηκὼς δὲ εἰς ἔσχατον γῆρας, ἀπέθανε, καὶ συνηριθμήθη τοῖς θεοῖς· τὸ νὰ ἀφήσῃ δὲ καὶ τὴν ἀλυργίδα, τὴν ὁποίαν εἰς πενταετίαν ἐφόρεσε, καὶ τοῦτο ἀξιοσημείωτον εἶναι· ἀφῆκε δὲ υἱὸν ἄξιον τῷ ὄντι τοιούτου πατρός.

Βιργίλιος (Πούβλιος Μάρος) ἐπονομασθεὶς ἡγεμὼν τῶν ποιητῶν ἐν Λατίνοις, ἐγεννήθη εἰς Ἄνδας χωρίον τοῦτο πλησίον τῆς Μάντυας τὸ 70 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, παρὰ πατρὸς κεραμέως εἰς τὰς Ἴδους, τουτέστιν εἰς τὰς δεκαπέντε τοῦ Ὀκτωβρίου· ἐξήσκησε δὲ πρῶτον τὴν Μοῦσαν αὐτοῦ εἰς τὴν ποιμαντικὴν· ἀναλαβὼν δὲ τὴν πατρικήν του γῆν παρὰ τοῦ Αὐγούστου, ὅστις τὴν εἶχε δώσῃ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων εἰς τοὺς στρατιώτας κατά τινα προλαβοῦσαν ὑπόσχεσιν (ἴδε Αὔγουστος) ἐσύνθεσε τὸ πρῶτον Εἰδύλλιον πρὸς εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργέτου· καὶ ἐντεῦθεν ἐφάνη μέγας εἰς τὸ εἶδος τῆς ποιήσεως· ἔκαμε δὲ τὸ βουκολικὸν τοῦτο ποίημα εἰς διάστημα τριετίας· μετὰ ταῦτα δὲ ἐπεχειρήθη τὰ Γεωργικὰ, τὸ περίφημον ἐκεῖνο ποίημα παρὰ Λατίνοις, ὥστερ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ ἀθάνατα ποιήματα τοῦ Ὁμήρου, μὲ τὸν ὁποῖον παραβάλλουσι τὸν Βιργίλιον· ὅρα δὲ καὶ μίαν σύγκρισιν τούτων τῶν ἀ-

ξιολόγων ἀνδρῶν εἰς τὸν ἔννατον τόμον τῶ παρ' ἐμῶ ἐκδοθέντος Θευκυδίδε ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων, εἰς τὸ Ὄμηρος.

Αἰνείας ἡγεμὼν τῆς Τρωάδος, υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης ϗ τῶ Ἀγχύσε, ϗ πατὴρ τῶ Ἀσκάνε· ἁλωθείσης δὲ τῆς Τρωάδος παρὰ τῶν Ἑλλήνων, διεσώθη αὐτὸς ἔχων εἰς τὲς ὤμες τε τές τε Θεὲς τῆς πατρίδος καὶ τὸν πατέρα τε, ἕλκων δὲ ἐκ χειρὸς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῶ· μετὰ δὲ πολλὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καθ' ὁδὸν, διέβη εἰς Ἰταλίαν, ϗ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Λατινίαν τὴν κόρην τῶ Βασιλέως Λατίνε· ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶν Ῥετύλων ὀνομαζόμενος Τῦρνος, ἔχων αὐτὸς ὑπόχεσιν προλαβῶσαν τῶ γάμε, κινεῖται μὲ πόλεμον κατὰ τῶ Αἰνείε· ϗ νικηθεὶς, φονεύεται· ὁ δὲ νικητὴς ἐξακολυθεῖ τὸν πόλεμον ϗ κατὰ τῶ Μηζέγκε τῶ Βασιλέως τῶν Τυσκων συμμαχέντος τοῖς Ῥετύλοις· νικηθεὶς δὲ, ἐφονεύθη ἐντῷ ποταμῷ τῆς Νεμίκης· καὶ ὁ Ἀσκάνης, ὁ υἱὸς αὐτῶ ἔγινε τῶ θρόνε διάδοχος· ὁ δὲ Βιργίλιος εἰς τὴν Αἰνιάδα εἰσάγει τὸν ἔρωτα τῶ Αἰνείε ϗ τῆς Διδῶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐσάθη μετὰ τριακόσια ἔτη περίπυ (ὅρα ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τῶν χρόνων) ἀλλὰ ταῦτα ἐξ ἀδείας ποιητικῆς μυθικώτερα μᾶλλον, ἢ τῇ Ἱσορίᾳ προσήκοντα· ὁ δὲ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεὺς εἰσάγει πολλὲς μαρτυρέντας, ὅτι ὁ Αἰνείας δὲν ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπερ ἐβίασε τὸν σοφὸν Βοχάρδην (Bochard) νὰ τὸ ἀποδείξῃ εἰς μίαν ἰδίαν διάλεξιν· ὅς τις ἐξακολυθεῖ τὴν δόξαν τῶν περισσοτέρων· οἵτινες ἐζήτησαν τὴν ἀλήθειαν πανταχῆ μὲ τῆς κρίσεως τὴν λαμπάδα.

Ζηνοβία Βασίλισσα τῆς Παλμύρης, γυνὴ τῶ Ὀδηνάτε, λεγομένη νὰ καταγηται ἀπὸ τῶ Πτολεμαίε ϗ τῆς Κλεοπάτρας, τῶν ὁποίων εἶχε μάλισα τὴν ἀνδρίαν· λαβῶσα δὲ τὸ ὄνομα Αὐγυσίνα, διετήρησε τὴν βασιλείαν ἐπὶ πολὺ τῆς Ἀσίας, ζῶντος τῶ Γαλλιήνε ϗ τῶ διαδόχε αὐτῶ Κλαυδίε, ἐναντιωμένη ἐκεῖθεν μὲν εἰς τὲς Πέρσας, ἐντεῦθεν δὲ εἰς Ῥωμαίες, ὑμνημένη παρὰ πάντων τῶν Ἱσορικῶν τῶ καιρῦτης εἰς ἀρετὴν ἀνδρίας, ϗ εἰς καθαρότητα σώματος, ϗ εἰς ἔρωτα ἐπισημῶν ϗ ἐλευθέρων τεχνῶν, ἔχυσα διδάσκαλον τὸν φιλόσοφον Λογκῖνον· παρ' ὃ κινηθεῖσα εἰσήγαγε καὶ τὰς ἐπισήμας εἰς τὸ βασίλειόν της· ἔχυσα δὲ τὴν γνῶσιν τῆς ἀνατολικῆς ἱσορίας ἀκριβῶς, ἔκαμε συντομίαν τῆς ἱσορίας τῆς Ἀλεξανδρείας αὐτὴ ἡ ἰδία· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ Αὐρηλλιανὸς ὀργισθεὶς κατ' αὐτῆς, ἐκινήθη εἰς πόλεμον· καὶ ἀπαντήσας αὐτὴν περὶ τὴν Ἀντιόχειαν, ἔχυσαν 600,000 ϛρατιωτῶν, συνεπλάκη εἰς μάχην· ϗ γενομένης ἀφιῤῥέπες τὸ πρῶτον τῆς νίκης ἐπὶ πολὺ, νικᾶται ἡ Ζηνοβία τὸ ὕϛερον, ϗ ἀποχωρήσασα μετὰ ζημίας μεγάλης τῆς ϛρατιᾶς, ϗαταϗλείεται εἰς Παλμύρην· ἔνθα γενομένης τῆς πολιορκίας ϗφοδρᾶς μὲν ἔξωθεν, τῆς δὲ ἀμύνης ἔσωθεν γενναιοτέρας ϗ ἐξίρες τῆς Ζηνοβίας, κατέφυγεν ὁ Αὐρηλλιανὸς εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ μὲ συμφωνίας τῆς πόλεως τὴν παράδοσιν· ἀποκριθείσης δὲ πρὸς ταῦτα μὲ τόνον τῆς Ζηνοβίας,

(ὅρα Αὐρηλλιανὸς) ἐβίασεν ἔτι τὴν πολιορκίαν ἔξωθεν ὁ ἐχθρὸς· καὶ ἡ Ζηνοβία φοβουμένη νὰ μὴ περιπέσῃ αἰχμάλωτος, φεύγει κρυφίως πρὸς τὴν Περσίαν· καὶ καταδιωκομένη, ἐλήφθη εἰς τὸ πέρασμα τῦ Εὐφράτε· ἡ ὕστως ἀχθεῖσα εἰς Ρ'ώμην, ἐκαλλώπισε τὸν θρίαμβον τῦ νικητῦ· τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε μομφὴν μᾶλλον, ἢ δόξαν εἰς τὸν Αὐρηλλιανὸν· ὅθεν ἡ ἐπιδιώρθωσε τῦτο, δὸς εἰς αὐτὴν μέρος τῆς γῆς ἐν τῇ Ι'ταλίᾳ, ἐν ᾗ ἔζητε τρεφομένη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς της· ἦν δὲ αὕτη γυνὴ περίφημος ἡ ἡρωϊκὴ, πεζῶς πορευομένη ἔμπροσθεν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ἐκστρατείας μέχρις αὐτῆς τῆς μάχης· ἤμβλυνεν ὅμως τῶν ἀρετῶντης τὴν δόξαν μὲ τὴν οἰνοποσίαν, ἡ τὴν ὠμότητα· λέγυσι δὲ νὰ ἐδέχθη τῶν Ε'βραίων τὴν θρησκίαν, ἀλλ' εἶχεν, ὡς ἔοικεν, ἓν εἶδος ἕτερον Θεισμῦ· τὴν ἱστορίαν δὲ ταύτης συνέγραψεν ἀξιολόγως ὁ Πατὴρ Ι'ὲβος, δημοσιευθεῖσαν τὸ 1758 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ.

Τάκιτος (Μάρκος Κλαύδιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρ'ωμαίων, ἐκλεχθεὶς διάδοχος τῦ Αὐρηλλιανῦ τὸ 275 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, ἐδέξη εὐθὺς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐπικρατείας μὲ ζῆλον δικαιοσύνης· ἐν ᾗ εὐδοκίμησε μάλιστα, εἰσαγαγὼν νόμυς σοφὲς εἰς τὸ δικαίωμα τῦ ἀνθρώπυ, ἡ ἐξορίσας τὰς κακὰς συνηθείας, ἡ κατακλείσας τὰ δημόσια λυτρὰ εὐθὺς μετὰ τῦ ἥλιυ τὴν δύσιν, συμφερόμενος μὲ τὴν Γερουσίαν, ὑπακύων ταῖς συμβυλαῖς αὐτῶν μᾶλλον παντὸς Αὐτοκράτορος, ὥστε ζητήσας παρ' αὐτῆς καὶ τὴν ὑπατείαν εἰς τὸν ἀδελφόντα ἀπέτυχε, λέξας,

ἡ ἐκλογὴ τῶν πολλῶν βελτείων ἔοικε τῦ ἑνός· ἐμποδίσας δὲ τὴν Αὐτοκρατόρισσαν ἀπὸ τὸ νὰ καλλωπίζηται μὲ πολυτίμυς λίθυς, ἐκώλυσε γενικῶς νὰ μὴ φορῶσι μήτε ἱμάτια χρυσοκέντητα, διδὺς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῦ τὸ παράδειγμα· ἡ μετὰ τοιαύτης μετριοφροσύνης ἡ ὀλιγαρκείας πρὸς ἑαυτὸν, ἦτον ἐλευθεριώτατος εἰς τὴν δαπάνην τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἐξ ὧν ἐτροτίμα λόγῳ ὀρθῷ ἡ δικαίῳ τὰ διαρκέσερα· ἐπειδὴ ἐν ἑξαμήνῳ χρόνῳ, καθ' ὃν ἐσάθη Αὐτοκράτωρ μόλις ἔδωκεν ἅπαξ τὸν συνηθισμένον εἰς τὺς Ρ'ωμαίυς οἶνον ἡ κρέας· ἐκρήμνισεν ὅμως τὴν ἰδίαν οἰκίαν διὰ οἰκοδομήσῃ λυτρὸν εἰς ἀνάπαυσιν διηνεκῆ τῦ κοινῦ ἐξ ἰδίας δαπάνης, ἡ ἔδωκε τὰ ἐν Μαυριτανίᾳ ἴδια κτήματα εἰς τὸν ναὸν τῦ Καπιτωλίυ διὰ νὰ ἐπισκευάζωνται τὰ ἐκεῖσε οἰκοδομήματα· ἀφιέρωσε δὲ ἡ διὰ τὰς ἐκ τῆς θρησκείας πανηγύρεις, τὰς γινομένας εἰς τὺς ναὺς, πάντα τὰ ἀργυρᾶ σκεύη, ὅσα εἶχεν ἴδια ἐκ τῦ ἰδιωτικῦ ἔτι βίυ· ἦν δὲ ἐρασὴς τῶν μαθήσεων· ὅθεν ὅταν διημέρευεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπικρατείας, ἀφιέρωνε μέρος νυκτὸς εἰς ἀνάγνωσιν· εἰς δὲ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας τυ εἰσέβαλον οἱ Βάρβαροι ἐντὸς τῶν ὅρων, ἀλλ' εὐθὺς ἀπεχώρησαν· τῷ δὲ πέμπτῳ μηνὶ ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν καὶ Σκυθῶν τῶν ἐν τῇ Α'σίᾳ· φθάσας δὲ εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, κυριεύεται ἀπὸ θέρμην, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν φονεύεται ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν.

Φλωριανὸς (Μάρκος Α'ντώνιος) ἀδελφὸς ὁμομήτριος τῦ Τακίυ ἡ διάδοχος τῦ θρόνυ κηρυχθεὶς κατὰ τὸ 276 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ἐν Κιλικίᾳ παρὰ

τῆς στρατιᾶς· ὁ δὲ ἀνατολικὸς στρατὸς ὅμως κηρύξας μὲ βίαν Αὐτοκράτορα τὸν Πρῶβον, ἑτοιμάζετο νὰ κινηθῇ κατὰ τῦ Φλωριανῦ· ἐλθὼν λοιπὸν ὁ Πρῶβος εἰς ἀπάντησιν αὐτῦ, καὶ καλεσθεὶς ὑπὸ τῦ Φλωριανῦ νὰ διαλλαγῶσιν εἰρηνικῶς, δὲν ἐδέχθη τὸ πρόβλημα· ὅθεν ὁ Φλωριανὸς ἀπελπισθεὶς ὀπωσῦν, ἤνοιξε τὰς φλέβας καὶ ἀπέθανε, βασιλεύσας τὰς πάσας ἡμέρας ἑξήκοντα, φιλότιμος μὲν γενόμενος, μικρόψυχος ὅμως φανεὶς καὶ δειλός.

Πρῶβος (Αὐρήλιος Οὐαλέριος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων αὐτόχθων τῦ Σιρμίυ τῆς Παννωνίας, ἔφθασε δὲ νέος ἔτι εἰς τὰς πρώτας ἀξίας· ὁ πατὴρ αὐτῦ ἦτον τὸ πρότερον κηπουρὸς· ἔπειτα ἐλθὼν εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ἔγινε χιλίαρχος· τὸ ὁποῖον ἀξίωμα ἔλαβε καὶ ὁ υἱὸς αὐτῦ μετὰ ταῦτα, εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν γενόμενος· αὐξάνων δὲ ἡλικίᾳ, ἐπέδιδεν ἀναλόγως καὶ ἀξίᾳ καὶ ὑπολήψει· καὶ ἦτως ἀπὸ ἀξιώματος εἰς ἀξίωμα, ἔφθασεν εἰς τὸν θρόνον· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῦ Τακίτυ τὸ 276 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὸν θρόνον ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ Φλωριανὸς (ἴδε αὐτόθι ἀνωτέρω) ὁ ἀνατολικὸς στρατὸς ὅμως τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν Πρῶβον ὡς βραβεῖον τῆς ἀνδρίας, καλοκἀγαθίας, καὶ τῆς ἐπιεικείας αὐτῦ· ἀνακηρυχθεὶς δὲ καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας καὶ πάσης τῆς ἐπικρατείας, ἐκινήθη κατὰ τῶν Γάλλων, καὶ Γότθων, καὶ Βανδάλων, καὶ ἄλλων ἐθνῶν· τὰ ὁποῖα διέφθειραν τὰς ἐκεῖ ἐπαρχίας· καὶ νικήτας αὐτὲς, διέφθειρε τετρακοσίας χιλιάδας ἐχθρῶν, καὶ τὲς ἐβίασε νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν ζήτησιν τῆς εἰρήνης· ἐντεῦθεν διέβη

εἰς τὴν Ἰλλυρίαν κατὰ τῶν Σαρματῶν, καὶ ἀνέλαβεν ὅλυς τὲς τόπυς, τὲς ὁποίυς εἶχον κυριευμένυς ἐκεῖναι· μετὰ δὲ τῦτο κατεπολέμησε τὲς Βλέμμυς, ἄγριον ἔθνος πλησίον τῆς Αἰγύπτυ· καὶ ἡ κατ' αὐτῶν νίκη ἐτρόμαξε τόσον τὸν Βαρανάνην τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, ὥςε ἔςειλε παρευθὺς πρέσβεις καὶ δῶρα, ζητῶν τὴν εἰρήνην· οἱ δὲ πρέσβεις ἀπαντήσαντες αὐτὸν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων πλησίων τῶν ὁρίων Περσίας, εὗρον αὐτὸν μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τρώγοντα κακία βρασὰ πρὸ πολλῦ, καὶ κρέας χοίρινον τεταριχευμένον· ὁ δὲ Πρῶβος χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ σχῆμα, ἀποκαλύψας τὴν φαλακρὰν κεφαλήντυ, εἶπε πρὸς τὲς πρέσβεις· εἴπετε τῷ Βασιλεῖ ὑμῶν, εἰμὴ καταςρέσει τὲς Ῥωμαίυς ὀργιζομένυς, οἷς οἵδε τρόπαις ἀξίοις τε καὶ ἱκανοῖς, ἦτω ποιήσω γυμνὴν τὴν χώραν αὐτῦ, δείξας τὴν κεφαλήν· ἔπειτα δὲ τὲς ἐκάλεσεν εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο· ταραχθεὶς δὲ ἐκ τέτων ὁ Βαρανάνης ἔτι πλέον, ἦλθεν αὐτὸς πρὸς τὸν Πρῶβον, καὶ ἔλαβεν ὅ,τι ἐζήτησεν· νικηθέντων δὲ ἔξωθεν τῶν ἐχθρῶν, ἐπανέςησαν ἔσωθεν ἄλλαι διάδοχοι ταραχαὶ, ἐπειδὴ ὁ Ἰούλιος Σατορῖνος, καὶ Πρόκολος, καὶ Βόνωσος ἐκηρύχθησαν Αὐτοκράτορες, ὁ μὲν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ δὲ ἐν Κολόγνῃ, ὁ δὲ ἐν Γαλλίᾳ· ἀλλὰ τὸ τέλος τέτων ἐςάθη ταχὺ, καὶ τὸ βασίλειον ὅλον ἡσύχαζεν ἐν εἰρήνῃ· καθ' ἣν ὁ Πρόβος ἐπεμελήθη τὸ ἐσωτερικὸν, καλλωπίσας καὶ ἀνοικοδομήσας ἑβδομήκοντα πόλεις, διορίσας τὲς στρατιώτας εἰς διαφόρυς ὑπηρεσίας ἐπωφελεῖς, καὶ δὺς ἄδειαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας νὰ φυτεύσωσιν ἀμπελῶνας,

τὸ ὁποῖον ἦτον ἐμποδισμένον ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἔτι τῦ Δομετιανῦ· τέως δ' ἓν ἑτοιμαζόμενος νὰ ἐκστρατεύσῃ αὖθις κατὰ τῶν Περσῶν ἀποσάντων, ἐφονεύθη παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, ὀργισθέντων κατ' αὐτῦ διὰ τὰς διηνεκεῖς κόπους, ἐν τῷ Σιρμίῳ τὸ 282 ἔτος ἐν ἡλικίᾳ πεντηκοντούτης, βασιλεύσας ἔτη ἓξ καὶ μῆνας τέσσαρας· τὸ δὲ μόνον ἐλάττωμα αὐτῦ ἦν, ὅτι δὲν ἐμίγνυε τὸ αὐστηρὸν μετὰ τῆς γλυκύτητος· ὁ δὲ θάνατος αὐτῦ ἀφῆκε πένθος μέγα εἰς τὸ βασίλειον, καὶ ὁ λαὸς ἐβόα πρὸς οὐρανόν· ὕψισε Θεέ! τὸ ἐποίησας ἡμῖν, ἀφελὼν τὸν ἀγαθὸν Αὐτοκράτορα! ὁ δὲ αὐτὸς στρατὸς αὖθις ἐτίμησεν αὐτὸν μνήματι ἐπιγεγραμμένῳ· ἐνταῦθα κεῖται Πρῶβος ὁ Αὐτοκράτωρ, ἄξιος γενόμενος τῦ ὀνόματος τέτε, ἀρετῇ καὶ χρηστότητι Βαρβάρους νικήσας καὶ στασιώτας.

Σατορῖνος (Πέβλιος Σεμπρόνιος) ἀφανὴς ὤν, ἐνηγκαλίσθη τὸν στρατιωτικὸν βίον, καὶ ἔγινε παρὰ τῦ Οὐαλερίῳ στρατηγὸς· νικήσας δὲ πολλάκις τὸς Βαρβάρυς, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ τὸ 263 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ· δημηγορῶν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἶπε πρὸς τὸν στρατὸν· συστρατιῶται, ὑμεῖς ἀφαιρεθέντες ἀγαθὸν στρατηγὸν, ἀνελάβετε πάτριον Αὐτοκράτορα· αὐστηρῶς δὲ φερόμενος πρὸς τὴν εὐταξίαν τῆς στρατιᾶς, ἐφονεύθη παρ' αὐτῶν τὸ 267 ἔτος, ἀγαθὸς ἐν πᾶσι γενόμενος, καὶ ἀρετῆς ἁπάσης ταμεῖον.

Πρόκλος ἢ Πρόκολος (Τίτος Αἴλιος) ἀνὴρ αὐθάδης ἐκ τῆς πολλῆς ἀνδρίας, πλέστιος ἐκ λῃστείας, εὐδοκιμήσας εἰς τὸ πολεμικὸν ἐπὶ Αὐρηλλιανῦ καὶ Πρώβυ. Καίσαρ δὲ προσαγορευθεὶς εἴς τινα εὐθυμίαν ἐξ

ἀσελγείας, ἐδέχθη τέτο ἐξ ἀληθείας· ὅθεν κινηθεὶς καὶ ἐκ τῆς συζύγυ αὐτῦ Βιτυργίας, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ τὸ 280 ἔτος· ὁ δὲ Πρῶβος μὴ φέρων τέτο, ἐκινήθη κατ' αὐτῦ, καὶ λαβὼν αὐτὸν προδοσίᾳ τῶν στρατηγῶν τε Φράγκων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πίσιν εἶχεν ἐμπισευμένον ἑαυτὸν, καὶ κομίσας αὐτὸν εἰς Κολόγνην, ἐκρέμασεν, ἄσωτον ὄντα καὶ γυναικομανῆ.

Βόνωσος (Κόντος) υἱὸς Ῥήτορος, γεννηθεὶς ἐν Ἱσπανίᾳ· ἔφθασε δὲ ὑποστράτηγος τῦ Πρώβυ ἐν Γάλλοις· ἐκηρύχθη δὲ Καίσαρ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ὥσπερ καὶ ὁ Πρόκλος ἀνωτέρω τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῇ Γερμανίᾳ· ληφθεὶς δὲ αἰχμάλωτος ἐκρεμάσθη, καθάπερ καὶ ἐκεῖνος· ὁ δὲ Πρῶβος ἰδὼν τὸν νεκρὸν αὐτῦ, εἶπε· τέτο οὐκ ἔστι σῶμα ἀνθρώπυ ἀπηγχομένυ, ἀλλ' οἰνοδοχείου· καθότι ὁ Βόνωσος ἦτον εἰς ἄκρον μέθυσος, ὥσπερ ὁ Πρόκλος ἀσελγὴς εἰς τὸ ἔσχατον.

Κάρος (Μάρκος Αὐρήλιος) γεννηθεὶς ἐν Ναρβωνίᾳ κατὰ τὸ 230 ἔτος πρὸ τῦ σωτηρίυ, ἔφθασεν ἐξ οἰκείας ἀρετῆς εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα, καὶ ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν θάνατον τῦ Πρώβυ τὸ 282 ἔτος· κατεπολέμησε δὲ τὸς Σαρμάτας καὶ Πέρσας, καὶ ἔκαμε Καίσαρας τὸς δύο υἱύς τε, Καρῖνον καὶ Νυμεριανόν· κτυπηθεὶς δὲ τῷ κεραυνῷ ἐν τῇ πόλει τῦ Κτησιφῶντος, ἀπέθανε, βασιλεύσας ἔτος ἓν καὶ μῆνας πέντε τὸ σύνολον, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθὸς, πεπαιδευμένος, πολιτικὸς, καὶ πάσης ἀρετῆς καταγώγιον· ἐτιμώρησε δὲ καὶ τῦ Πρώβυ τὸς φονεῖς, καὶ τοῖς θεοῖς συγκατηριθμήθη.

Νεμεριανὸς (Μάρκος Αὐρήλιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων υἱὸς τῦ Κάρυ, ἐξηκολέθησε τὸν πατέρα εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκστρατείαν· τὸν ὁποῖον καὶ διεδέχθη μετὰ τῦ ἀδελφῦ Καρίνυ τὸ 284 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ ἐν μηνὶ Ἰανναρίῳ· ἐφονεύθη δὲ παρὰ τῦ προδότυ Ἄπρυ ἢ Ἄπερος τῦ ἰδίυ πενθερῦ τῷ ἑπομένῳ Σεπτεμβρίῳ· ἦν δὲ ἀνὴρ πάσης ἀρετῆς καταγώγιον, καταγινόμενος ἀδιακόπως εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπικρατείας, ᾗ ἡδυνόμενος εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπισημῶν, ᾗ ἀγαπώμενος παρὰ τῶν ὑπηκόων· ἐρχόμενος δὲ διὰ τῆς ἁμάξης, ἐφονεύθη παρὰ τῦ πενθερῦ· ὅς τις περικυκλώσας τὴν ἅμαξαν μὲ καλύμματα, ἀπέκρυψε τὸν θάνατον αὐτῦ εἰς ἡμέρας τινὰς· ἀλλ' ἀποκαλυφθέντος τέλος πάντων τῦ πράγματος ἐκ τῆς δυσῳδίας, ἔλαβε ᾗ αὐτὸς τὴν ποινὴν τῦ θανάτυ ἐν ταὐτῷ.

Καρῖνος (Μάρκος Αὐρήλιος) υἱὸς τῦ Κάρυ, ὀνομασθεὶς παρ' αὐτῦ Καίσαρ, ᾗ σαλεὶς εἰς τὲς Γάλλυς· ἐκδοθεὶς δὲ αὐτόθι εἰς τὰς ἀτοπίας καὶ ἀσωτείας, ἀπολέμει πρὸς Διοκλιτιανὸν· ᾗ μετὰ πολλὰς μάχας, ἐφονεύθη ἐν τῇ Μοισίᾳ τὸ 285 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ παράτινος χιλιάρχυ, τῦ ὁποίυ ἐβίασε τὴν γυναῖκα, ἀφυὴς τὸ παράπαν γενόμενος, ᾗ ἐξ ὁλοκλήρυ διεφθαρμένος. πολλὲς μὲν ἐγγίξας εἰς τὴν τιμὴν, πολλὲς δὲ κατατυραννήσας τοῖς δυσβασάκτοις φόροις· ἐκδιώξας δὲ τὲς παρὰ τῦ πατρὸς δοθέντας αὐτῷ συμβέλυς, ἔφερεν ἀντ' αὐτῶν τὲς πλέον ἀχρείυς ἀνδρώπυς· φονεύσας δὲ τὸν Ἔπαρχον τῦ Πραιτωρίυ, ἐδιώρισεν ἕτερον ἀντ' αὐτῦ ἐκ τῦ χυ-

δαίυ λαῦ· ἄλλον δέ τινα ὁμότροπον εἰς τὰς ἀσωτείας, ἁπλῶν ὄντα ᾗ σχεδὸν τῦ χυδαίυ λαῦ, τὸν ἐπροβίβεσεν εἰς τὴν ὑπατείαν· νυμφευθεὶς δὲ ἔλαβεν ἐννέα γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἐξέβαλλε κατὰ μίαν, ὁπότ' ἐδυσαρέσκετο, ᾗ ἄν ἦτον ᾗ ἔγκυος.

Διοκλητιανὸς (Γάϊος Οὐαλέριος) Διοκλῆς ὀνομαζόμενος τὸ ἀρχαῖον, γεννηθεὶς ἐν Δαλματίᾳ τὸ 247 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, κατά τινας μὲν υἱὸς γραμματέως τινὸς, κατά τινας δὲ ἀπελεύθερος· τὸ δὲ ἀληθέστερον ἐξ ἀφανῦς οἴκυ γενόμενος, ἐκ δὲ στρατιώτυ ἐπροχώρησε κατ' ὀλίγον εἰς τὸ στρατηγῦ τὸ ἀξίωμα· ὅταν δὲ ἔλαβε τὸν θρόνον τὸ 284 ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τῦ Νεμεριανῦ, ἦτον στρατηγὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῦ Αὐτοκρατορικῦ οἴκυ· λέγυσι δὲ ὅτι ἰδίᾳ χειρὶ ἐφόνευσε τὸν Ἄπρον τὸν Φονέα τῦ προκατόχυ· ἔχων δὲ τινὰ χρησμὸν, ὅτι θέλει γένῃ Αὐτοκράτωρ ὅταν φονεύσῃ τὸν Ἄπρον, ὅ ἐστι κατὰ τὴν φωνὴν τῶν Λατίνων, κοῖρος, ἐφόνευσε τὸν κοῖρον πανταχῦ· φονεύσας δὲ ἤδη τὸν Ἄπρον, εἶπε πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν Ἑρκύλιον τὸν ἐπισήθιον φίλον τυ, ἰδὲ πεπλήρωται ᾗ τῦ Δρείδυ πρόῤῥησις· ἐδιαίρεσε δὲ τὸ βασίλειον μετὰ τῦ Μαξιμιανῦ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀδιαίρετον σχέσιν τὸ 286 ἔτος, ᾗ ἐντεῦθεν ἐνώθησαν σφικτότερα εἰς ἀγάπην διὰ τῦτο τὲς ὠνόμαζον ἀδελφὲς, μὲ ὅλον ὅτι δὲν ἦσαν παντελῶς συγγενεῖς· κατὰ δὲ τὸ 292 ἔτος διέφθειρε καὶ τὸν Ἀχιλλέα (ὅρα αὐτόθι κατωτέρω.) ᾗ τότε ἐχειροτόνησεν ἄλλυς δύο Καίσαρας Κωνσαντῖνον τὸν Χλωρὸν, ᾗ Γαλλέριον τὸν Μαξιμιανὸν, ᾗ τῦτο διέφθει-

ρε τὸ βασίλειον, φιλοτιμουμένων ἑκάστων νὰ ἔχωσιν ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας πολλοὺς, καὶ ἐντεῦθεν ἐπιφορτωμένων τῶν ἀνθρώπων εἰς φόβον δυσβάστακτον· ὁ δὲ Γαλλέριος ἦτος ἐκίνησε καὶ τὸν Διοκλητιανὸν εἰς μῖσος καὶ διωγμὸν τῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους ἠγάπα τὸ πρότερον· τότε δὲ ἔδωκε προσαγὴν εἰς τοὺς συμβασιλεύοντας νὰ φονεύσωσιν ἐν τοῖς οἴκοις ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς, νὰ καταδαφίσωσι τὰς ἐκκλησίας, νὰ καύσωσι τὰ βιβλίατων, καὶ νὰ πωλήσωσι τοὺς μοναχοὺς ὡς δούλους, καὶ νὰ ἐκβάσωσι τοὺς ἀξιωματικωτέρους δημοσίως εἰς καταισχύνην· ὁ δὲ διωγμὸς ἦτος ὁ ἕκτος πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἤρξατο τὸ 19 ἔτος τῆς βασιλείας του, καὶ διήρκεσεν εἰς δεκαετίαν, μεταδοθεὶς καὶ εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἁγίων μαρτύρων ἔγινε τόσος πολὺς, ὥστε οἱ ἐχθροὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐνόμισαν, ὅτι τὴν ἐξήλειψαν, καυχώμενοι ἦτος, ἡμεῖς ἠκυρώσαμεν τῶν Χριστιανῶν τὴν δεισιδαιμονίαν, καὶ εἰσηγάγομεν αὖθις τῶν θεῶν τὴν λατρείαν· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, ἠύξανε καθ' ἑκάστην· ὁ δὲ διώκτης ἦτος τὸ 304 ἔτος κυριευθεὶς ἀπὸ μίαν ἀσθένειαν, ἔπεσεν εἰς ἄκραν ἀδυναμίαν· ἀναλαβὼν δὲ, ἔμεινε μὲ πολλὰ ὀλίγον λογικὸν· καὶ τότε εὑρὼν εὐκαιρίαν ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλέριος, ἔλαβεν αὐτοῦ τὴν πορφύραν τὸ 305 ἔτος· ὁ δὲ Διοκλητιανὸς ἀναλαβὼν τὴν ὑγείαν, ἔζησεν ἔτι ἐκ τότε ἐννέα ἔτη ἥσυχος ἐν Σαλώνῃ· ἥτις ἦν, ὡς εἰκάζεσιν, ἡ πατρίς του, ἐπιμελούμενος αὐτόθι τὸν κῆπον του, καὶ λέγων πρὸς τοὺς φίλους του· νῦν ζῶν ἠρξάμην, ἐξ ὅτου ἀπεγένημαι

ἰδιώτης· τοῦ δὲ Μαξιμιανοῦ, ὡς λέγουσι, βιάζοντος αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸν θρόνον, ἀπεκρίθη, ὐκ ἀντάξιος ἦτος τῆς ἐμῆς ἡσυχίας· ἤδισα γὰρ ἂν κηπουρήσαιμι, ἢ τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ἐμαυτὸν παρέχων, διατελοίην· οἱ δὲ σπαρασμοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἦσαν σοφοὶ· ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς φίλους του ἦτω· μὴ δυνάμενος ὁ Βασιλεὺς παραγενέσθαι τοῖς πράγμασι πανταχῇ, χρώμενος δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων πρὸς τὰληθὲς, δεῖ ὅπως ἂν ταῦτα διηγήσωνται ἦτοι ἑξακατῶντες· ὥστε συμβαίνει τοὺς μὲν ἀξίους παιδείας, ἀνταμείβεσθαι ταῖς τιμαῖς, τιμωρεῖσθαι δὲ τοὺς τὰ ἄξια πράττοντας· ἠγάπησε δὲ τῷ ὄντι ὁ Διοκλητιανὸς τὸν ἥσυχον τοῦτον βίον, ἐν ὅσῳ εὐτύχησαν οἱ παρ' αὐτοῦ γενόμενοι Καίσαρες· οἵτινες ἐδείκνυον αὐτῷ ἄκραν εὔνοιαν καὶ συγκατάβασιν· ἀφ' ἧς ὅμως ἔμειναν μόνον ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Λικίνιος κύριοι τῆς Δυτικῆς βασιλείας, δὲν ἀνεπαύετο τότε εἰς τὴν κηπουργίαν· καθότι ὁ μὲν ἐφόνευσε τὸν Μαξιμιανὸν καὶ Μαξέντιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἠγάπα· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἔγραψεν εἰς αὐτὸν, ὀνειδίζων τὴν πρὸς ἐκεῖνον φιλίαν· ταῦτα ἀκούσας καὶ φοβηθεὶς ὁ Διοκλητιανὸς λέγουσιν, ὅτι ἀπεκαρτέρησε νὰ ἀποθάνῃ λιμῷ, τὸ 314 ἔτος· ἀφῆκε δὲ τινὰς νόμους εἰς τὸν καιρόντου, καὶ οἰκοδομὰς μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ἐπισκευὰς πόλεων καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐν τῷ Μεδιολάνῳ, ἐν Νικομηδίᾳ, καὶ ἐν Καρχηδόνι· ἤυξησαν ὅμως ἐκ τούτων οἱ φόροι, καὶ ἐφάνη βαρὺ τῷ λαῷ· καὶ μάλιστα διὰ τὴν αὐλικὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν εἰς ὑπερβολὴν ἐκτοπισθεῖσα· ἥτις ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ λαβοῦσα, ἔμεινε καὶ τοῖς διαδόχοις μετέπειτα· τὸ ὁποῖον ἔθος ἔφερε τὸ βασίλειον κατ' ὀλίγον εἰς πτῶ-

σιν· ᾗ οἱ Αὐτοκράτορες ἐκ τέτε ἐζητῆσαν προσκύνησιν ᾗ λατρείαν.

Ἄμανδος (Κνέϊος Σάλβιος) ἐκίνησε τὰς Γάλλας εἰς ἀποσασίαν κατὰ τὸ 285 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, βοηθέμενος παρά τινος Αἰλιανῆ· ὅς τις μετὰ τὸν θάνατον τῆ Καρίνε ἔκαμεν ἐν σῶμα σρατιᾶς ἐκ λησῶν ᾗ δέλων ᾗ ἄλλων χωρικῶν βεβαρυμένων ἀπὸ τὰς φόρες· ἤτοι λοιπὸν οἱ δύο λαβόντες τὸ ὄνομα Αὐτοκράτορες, ὥρμησαν ἐναντίον τῶν ἀνθισαμένων, διαφθείροντες τὴν γῆν πανταχῆ, καταναίοντας τὰ χωρία, ἀργυρολογῆντες τὰς πόλεις· ἐντεῦθεν σέλλεται παρὰ τῆ Αὐτοκράτορος Διοκλητιανῆ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκέλιος κατ' αὐτῶν· ὅς τις ἀδυνατίσας αὐτὰς μὲ διαφόρες μάχας, τὰς ἐβίασε νὰ κατακλειοθῶσιν εἰς ἕνα φρέριον πλησίον τῶν Παρισίων· τῆ ὁποίε ἁλωθέντος, ἀπωλέθησαν πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, ἐξ ὧν ἦν ᾗ ὁ Ἄμανδος· περὶ δὲ τῆ Αἰλιανῆ ἀγνοῆμεν ὁποῖόν τι τέλος ἔλαβε.

Αἰλιανὸς· ὅρα ἀνωτέρω Ἄμανδος.

Μαξιμιανὸς Ἑρκέλιος (Μάρκος Αὐρήλιος Βαλέριος) γεννηθεὶς πλησίον τῆ Σιρμίε τὸ 250 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε· ἐξ ἀφανῶν δὲ ᾗ πτωχοτάτων φανεὶς, προέχώρησεν ἰδίᾳ ἀρετῇ εἰς τὸ σρατιωτικὸν· ᾗ ὁ Διοκλητιανὸς συσρατιώτης αὐτῷ γενόμενος πρότερον ᾗ φίλος εἰλικρινὴς, τὸν ἔλαβε μεθ' ἑαυτῆ κοινωνὸν τὸ 286 ἔτος, ᾗ ἔδωκεν αὐτῷ μέρος τῆ βασιλείε τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Γαλλίαν, ᾗ τὴν Ἱσπανίαν· νικήσας δὲ πολλάκις πανταχῆ τὲς Βαρβάρες, ἐνικήθη ᾗ αὐτὸς παρὰ τῆ Καρεσίε μετὰ μαγίσης

ζημίας· ἐξ ἧ ᾗ ἐβιάσθη νὰ ἀφήσῃ τὴν Βρεταννίαν μὲ συνθήκην· κατὰ δὲ τῆ Αὐρηλίε Γαλλίε τῆ κηρυχθέντος ᾗ αὐτῆ Αὐτοκράτορος εὐδοκίμησε· τὸν ὁποῖον λαβὼν ἐφόνευσεν ἐν τῇ Ἀφρικῇ· μετὰ τέτο δὲ καταπολεμήσας τὲς Μαύρες, τὲς ἐβίασεν ἐκδιώκων μέχρι τῶν ὀρέων, ᾗ παρεδόθησαν εἰς αὐτὸν, τὲς ὁποίες ᾗ μετεκόμισεν εἰς ἕτερον τόπον· ἀφήσας δὲ ὁ Διοκλητιανὸς τὴν ἀλυργίδα τὸ 305 ἔτος, ἐκατάπεισε ᾗ αὐτὸν νὰ τὸν μιμηθῇ· ἀλλὰ βιαθεὶς μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆ υἱῆ τε Μαξεντίε, τὴν ἀνέλαβεν αὖθις· ἐπαναστάντος δὲ τῆ λαῆ κατ' αὐτῆ, ὅτι ἤθελε νὰ κάμῃ τὸν Μαξέντιον ἰδιώτην, κατέφυγεν εἰς τὲς Γάλλες παρὰ τῷ Κωνσαντίνῳ τῷ γαμβρῷ αὐτῆ γενομένῳ ἀπὸ θυγατρὸς τῆς Φαυσίνης· τὴν ὁποίαν καὶ ἠνάγκασε νὰ προδώσῃ τὸν σύζυγόντης, ἀνοίξασα τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐν τῇ νυκτὶ· τὸ ὁποῖον ὑποχωρήσασα τῷ πατρὶ ἡ Φαυσίνα, εἰδοποίησε τὸν ἀνδρατης Κωνσαντῖνον· καὶ ἐντεῦθεν διορισθέντος εὐνέχε τινὸς εἰς τὴν συνήθη κοίτην τῆ Κωνσαντίνε, ἀνοιχθείσης δὲ ᾗ τῆς θύρας, εἰσέρχεται διὰ νυκτὸς ὁ ἀνόσιος ἕτος, ᾗ φονεύει τὸν εὐνέχον, ὃν ἐνόμιζε Κωνσαντῖνον· ἐνταῦθα λοιπὸν συνελήφθη εὐθὺς, καὶ λαμβάνει χάριν νὰ ἐκλέξῃ τῆ θανάτε τὸ εἶδος· ᾗ ἕτος εὐχαρισήθη εἰς τὴν ἀγχόνην τὴν ὁποίαν ᾗ ἐδοκίμασε τὸ 310 ἔτος ἐν Μαρσιλλίᾳ ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ἐτῶν, ἄξιος γενόμενος σρατηγὸς, ὠμὸς ᾗ ἀπάνθρωπος ὅμως, καὶ πάσης κακίας ταμεῖον.

Μαξιμιανὸς (Γαλέριος Οὐαλέριος) γεννηθεὶς πλησίον τῆς Σαρδικης ἐκ πτωχοτάτων γονέων, ὥστε ἐν τῇ νεότητί τε ἐφύλαττε ποίμνια. ἀνδρεῖος δὲ γενόμενος, ἐχώρησεν εἰς τὸ στρατιωτικόν. καὶ ὁ Διοκλητιανὸς τὸν ὠνόμασε Καίσαρα εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τὸ 292 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε, δὸς αὐτῷ καὶ τὴν κόρην Βαλερίαν εἰς γυναῖκα. ἔτος ἓν κατεπολέμησε πρῶτον τὸς Γότθες, εἶτα τὸς Σαρμάτας. καὶ μετὰ ταῦτα πολεμήσας μὲ τὸν Ναρσῆ τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, καὶ σφαλεὶς ἐξ ἀπροσεξίας, διεφθάρη ὁλοτελῶς τὸ 297 ἔτος. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Διοκλητιανὸν νὰ λάβῃ ἑτέραν δύναμιν, ἔπεσεν εἰς ὀργὴν, καὶ ἠκολέθησε τὴν ἄμαξαν αὐτῆ πεζῶς ἐνδεδυμένος τὴν πορφύραν εἰς διάσημα μιᾶς ὥρας. ἐπιτραπεὶς ὅμως νὰ στρατολογήσῃ ἑτέραν δύναμιν, ἐπολέμησεν ἐκ δευτέρε, καὶ κατέκοψε κατὰ κράτος τὸς Πέρσας, κυριεύσας τὸ στρατόπεδον τῆ Ναρσῆ, καὶ τὸς θησαυρὸς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῆ νικηθέντος. τὸς ὁποίες ὁ Μαξιμιανὸς ἐπεριποιήθη ἀξίως, καὶ τὰς ἔδωκε μετέπειτα τῷ Ναρσῇ μὲ συμφωνίαν νὰ ἀφήσῃ πέντε ἐπαρχίας εἰς τὰ ὧδε τῆ Τίγρητος. ἐντεῦθεν δὲ αὐξηθείσης τῆς φιλαυτίας αὐτῆ, ἐζήτει νὰ εἶναι υἱὸς τῆ Ἄρεως. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς ἄρχισε νὰ τὸν φοβῆται καὶ μετὰ λόγε. καθότι τὸν ἐβίασε νὰ ἀφήσῃ τὸν θρόνον τὸ 305 ἔτος. κηρυχθεὶς δὲ καὶ Αὔγεσος ἐν ταὐτῷ, ἐδιοίκει καθὼς ὁ Νέρων. ὁ δὲ λαὸς μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ τὸς ὑπερβολικὸς φόρους, ἐλάμβανε σκληρὰς τιμωρίας, ἐκτεθέντων πολλῶν, ὡς λέγεσιν, εἰς τὰ σώματα τῶν θηρίων

εἰς ἡδονήν τε. ἄκρος ἐχθρὸς τῶν Χρισιανῶν, κινήσας καὶ πρότερον τὸν Διοκλητιανὸν κατ' αὐτῶν. αἰξήσας δὲ τὰς τυραννίας κατὰ πάντων, ἐβίασεν ἕκασον ἰδιώτην νὰ δώσῃ λόγον ἀκριβῆ τῶν ἰδίων πραγμάτων, καὶ ἐσαύρωνεν, ἢ ἔκαιε κατ' ὀλίγον, ὅσες ὑπώπτευεν, ὅτι δὲν ἐμαρτύρησαν ἐκριβῶς τὴν ἀλήθειαν· πολλὲς δὲ τῶν πτωχῶν ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ ὑποψίαν, ὅτι ἔκρυψαν τὰ ὑπάρχοντά των. ταῦτα δὲ φοβέμενοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι νὰ μὴ γένωσι καὶ εἰς αὐτὲς, ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα τὸν Μαξέντιον. ὅς τις τὸν ἐδίωξεν ἐκ τῆς Ἰταλίας τὸ 306 ἔτος. φεύγων δὲ ὁ Γαλέριος, ἐκυριεύθη ὑπότινος νόσε ἥτις ἦν ἐν ἕλκος εἰς ὅλον τὸ σῶμα. τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ ἐπικαλεσάμενος εἰς μάτην τὸς ψευδωνύμως θεὲς, κατέφυγε τέλος πάντων εἰς τὴν βοήθειαν τῆ Θεῆ τῶν Χρισιανῶν. ἀπέθανε δὲ τὸ 311 ἔτος εἰς τοιαύτην ἐπώδυνον δυσυχίαν, ὥτω σκληρὸς γενόμενος πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, μήτε ὑπὸ τῆς τύχης μεταβληθεὶς, μήτε ὑπὸ παιδείας τῶν καθηγητῶν, καθ' ὧν καὶ αὐτῶν ἐφέρετο ἄγριος. τὸ δὲ πρόσωπον αὐτῆ ἦν μέγα καὶ ἄγριον, καὶ φόβον παρεῖχε καὶ βλέμματι, καὶ φωνῇ, καὶ κινήματι, ἐξομοιεμένε καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀκριβῶς πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν χαρακτῆρα.

Καράυσιος τύραννος ἐν Βρετανίᾳ περὶ τὸ 300 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε γεννηθεὶς ἐν Γαλλίᾳ ἐξ ἀφανῶν. ἄξιος δὲ γενόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν, ἔλαβεν ἕνα στόλον παρὰ τῆ Μαξιμιανῆ Ἡρκυλίε εἰς προφυλακὴν τῇ Βελγικῇ πα-

ραθαλασσίᾳ. καταδικασθεὶς δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ διά τινα ὑποψίαν, καὶ μαθὼν τοῦτο, λαμβάνει τὸν σόλον, καὶ καταφεύγει ἄντικρυς εἰς τὴν Βρεττανίαν· ἔνθα ἐνθουσιάσας τὸ ἔθνος εἰς ἀποστασίαν, κηρύττεται Αὐτοκράτωρ· καὶ ἐκτύπησε κατὰ κράτος μετὰ ταῦτα ἐλθόντα τὸν Μαξιμιανὸν κατ' αὐτῶ, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν μεγάλην Βρεττανίαν, καὶ τὸ ἀξίωμα τῷ Αὐγούστῳ, λαβὼν αὐτὸν κοινωνὸν εἰς τὴν βασιλείαν. μετ' ὀλίγον καιρὸν ὅμως φονεύεται παρά τινος τῶν ἀξιωματικῶν τε ὀνομαζομένε Ἀλλήκτε, κατὰ τὸ 294 ἔτος, ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐτῶν. ἦν δὲ ὁ Καραύσιος ἀνὴρ καὶ ἀνδρίᾳ καὶ ἀγχινοίᾳ διαφέρων· ἐπιδιώρθωσε δὲ τὸ τεῖχος τῷ Σεπτίμῳ Σεβήρῳ ἐν τῷ διαιήματι μεταξὺ τῆς εἰρήνης.

Ἀχιλλεὺς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ Διοκλητιανῷ, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ 292 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίε, καὶ ἐσάθη εἰς τὸν θρόνον πέντε ἔτη. κινηθεὶς δὲ ὁ Διοκλητιανὸς κατ' αὐτῷ, τὸν ἐνίκησε, καὶ κατακλείσας αὐτὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκηρύευτεν αὐτὴν μὲ πολιορκίαν ἐκτὼ μηνῶν· καὶ τὸν μὲν Ἀχιλλέα τὸν παρέδωκε τοῖς Λέυσι· τὴν δὲ πόλιν εἰς ἁρπαγὴν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὠμότητα, ὁμοίως καὶ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον εἰς ἐξορίας, καὶ φόνυς.

Κωνσάντιος ὁ ἐπονομασθεὶς Χλωρὸς ἐξ αἰτίας τῆς ὠχρότητος αὐτῷ, υἱὸς τῷ Εὐτροπίε καὶ πατὴρ τῷ Κωνσαντίνε τῷ μεγάλε. Φανεὶς δὲ ἄξιος τῶν πραγμάτων ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς Φρόνησιν καὶ ἀνδρίαν, ὠνομάσθη Καίσαρ τὸ 292 ἔτος ἐξ αἰτίας τῶν τροπαίων, τὰ ὁποῖα ἔσησεν ἐν Βρεττανίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. ἀποβαλὼν δὲ τὴν πρώτην γυναῖκα, ἔλαβε Θεοδώραν τὴν κόρην τῷ Μαξιμιανῷ τῷ Ἐρκυλίε. γενόμενος δὲ Αὐτοκράτωρ, ἐμοιράσθη τὸ βασίλειον μετὰ τῷ Μαξιμιανῷ Γαλερίε κατὰ τὸ 305 ἔτος. καὶ ἐντεῦθεν ἐδόθη εἰς τὸ καλὸν, χωρὶς νὰ καταδιώκῃ τὸς Χριστιανὸς εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῷ. προσποιηθεὶς δὲ, ὅτι θέλει ἀποβάλῃ καὶ τὸς ἀξιωματικὸς τῷ βασιλικῷ οἶκε, ὅσοι δὲν ἀρνηθῶσι τὸν Χριστιανισμὸν, εἶδε πολλὸς ἀρνηθέντας διὰ σωματικὴν ὠφέλειαν, ἄλλος δὲ ἀφήσαντας τὸ παρὸν κέρδος πρὸς διατήρησιν τῆς θρησκείας των. ἐντεῦθεν λοιπὸν εἰπὼν, ὁ προδὸς τὸν ἑαυτῷ θεὸν, ῥᾴον προδώσει τὸν Αὐτοκράτορα, ἔτως ἔλαβεν αὖθις ἐκείνος, καὶ ἐξέβαλε τέτος. ἀπέθανε δὲ τέλος πάντων εἰς τὸ Ἐβόρακον τὸ 306 ἔτος ἀφ' ἧ ἐκήρυξε Καίσαρα τὸν υἱόν τε τὸν Κωνσαντῖνον. εἶχε δὲ υἱὸν ἐκ τῆς δευτέρας γυναικὸς τὸν Ἰούλιον Κωνσάντιον τῷ Πατέρα Ἰουλιανῷ τῷ ἀποστάτε καὶ τῷ Γάλλε. ἦν δὲ ὁ Κωνσάντιος ὁ Χλωρὸς ἀνὴρ ἀνδρεῖος μὲν καὶ φοβερὸς πρὸς τὸς πολεμίος, ἥμερος δὲ καὶ φιλάνθρωπος πρὸς τὸς ὑπηκόος, κύριος ἀπολύτως εἰς πάντα, συσέλλων δὲ τὴν ἀπόλυτον ταύτην δύναμιν μὲ τὸν χαλινὸν τῆς ἰδίας ἀρετῆς. τὸν δὲ πλεῖστον τῶν ἰδιωτῶν ἴδιον νομίζων, οὐδέ ποτε ἐφύλαττε θησαυρόν. ἐν δὲ ταῖς πανηγύρεσι καὶ τοῖς συμποσίοις ἐδανείζετο παρὰ τῶν φίλων τὰ ἀναγκαῖα σκεύη διὰ τὴν τράπεζαν· ὁ δὲ καταδιωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἔπαυσεν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῷ παντελῶς.

Ἄλλικτος Τύραννος ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τὰ τέλη τῆ τρίτη αἰῶνος, ὑπὸ τὸν Καραύσιον ὧν τὸ πρῶτον, ὅς τις ἥρπασε τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ (ὅρα ἀνωτέρω Καραύσιος) ἔπειτα δὲ λαβὼν παρ' αὐτῷ ἐξουσίαν, καὶ ἐπιτραπεὶς τὰ πλεῖστα τῆς βασιλείας πράγματα, ἐκινήθη εἰς ἀδικίας μεγίστας· ἀνθ' ὧν φοβούμενος τὴν ποινὴν, ἐφόνευσε τὸν Καραύσιον, καὶ ἥρπασεν αὐτὸς τὸν θρόνον αὐτῆ τὸ 297 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε. ὁ δὲ Ἀσκληπιόδωρος στρατηγὸς Κωνσαντίε τῆ Χλωρῆ, ἦλθεν εἰς χεῖρας, καὶ νικήσας, ἐφόνευσεν αὐτὸν· καὶ ἔτως ἡνώθη αὖθις ἡ μεγάλη Βρεττανία εἰς τὸ βασιλειον τῶν Ῥωμαίων, ἀποκοπεῖσα ἐκεῖθεν εἰς δεκαετίαν.

Ναρσῆς Βασιλεὺς τῶν Περσῶν διάδοχος τοῦ πατρὸς Οὐαράνε τὸ 294 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίε. ἐκυρίευσε δὲ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Ἀρμενίαν. ὁ δὲ Μαξιμιανὸς Γαλλέριος σαλεὶς παρὰ Διοκλητιανοῦ κατ' αὐτῆ, τὸ μὲν πρῶτον νικᾶται· ἀναλαβὼν δὲ ἑτέραν δύναμιν, ἐνίκησεν αὐτὸν κατὰ κράτος, καὶ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, κυριεύσας καὶ θησαυρὲ καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας αὐτῆ. τὲς ὁποίες ἀπέδωκε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ εἰρήνῃ μὲ συμφωνίαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὲς Ῥωμαίες πέντε ἐπαρχίας εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τῆ Τίγρητος περὶ τὰς πηγάς. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀπέθανε μετὰ ταῦτα τὸ 303 ἔτος βασιλεύσας ἐπτὰ, ἀκόρεσος γενόμενος εἰς φιλοτιμίαν. ἐξ ἧς καὶ ἔχασε τὴν ζωήν τε.

Σάπωρ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν καὶ υἱὸς ὀψίγονος τῆ Ὀρμίσδε δευτέρε, ἐκηρυχθη διάδοχός τε ἐκ κοι-

λίας μητρός. ἔκαμε δὲ προσβολὰς διαφόρες εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐκυρίευσε τὴν πόλιν Ἀμίδην τὸ 359 ἔτος. νικήσας δὲ τὲς Ῥωμαίες, ἐκίνησε μέγαν διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καταπειθεὶς ὑπὸ τῶν Μάγων καὶ Ἐθνικῶν, ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἐπικρατείας αὐτῆ· καὶ ἐντεῦθεν ἐκορέσθη ἐκ τῆ αἵματος τῶν ἁγίων. ἐξακολουθῶν δὲ τὰς εἰσβολὰς εἰς τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων, ἐξεώσθη ὀπωσῶν μετέπειτα παρὰ τῆ Κωνσαντίε· παρὰ δὲ τῆ Ἰουλιανῆ μετὰ ταῦτα καὶ ἐδιώχθη μέχρι τοῦ κέντρε τῆ βασιλείε τε. ἐν δὲ τῇ εἰρήνῃ ἀναγκαζόμενος ὁ Ἰουλιανὸς ἀφῆκεν αὐτῷ τὴν Νισίβην καὶ ἄλλας πόλεις πολλάς. αὐτὸς δὲ μὴ εὐχαριστηθεὶς, ἀνεκαίνισεν αὖθις τὸν πόλεμον τὸ 370 ἔτος, καὶ εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἐνίκησε τὸν Αὐτοκράτορα Οὐάλεντον. καὶ τέλος πάντων ἀπέθανεν εἰς τὰς ἡμέρας τῆ Αὐτοκράτορος Γρατιανῆ κατὰ τὸ 380 ἔτος φοβερὸς καὶ μισητὸς ἅμα γενόμενος.

Σεβῆρος (Φλάβιος Οὐαλέριος) ἐξ ἀφανῆς γενεᾶς γεννηθεὶς ἐν Ἰλλυρίᾳ, μέθυσος ὢν καὶ πόρνος, ἠγαπᾶτο ἐντεῦθεν ὑπὸ τῆ Μαξιμιανῆ τῆ Γαλλερίε. ἔπειτα δὲ ὁ Μαξιμιανὸς Ἑρκύλιος τὸν ἔκαμε Καίσαρα τὸ 305 διὰ παρακλήσεως τῆ Γαλλερίε. ὁ δὲ Μαξέντιος κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ ἐν Ῥώμῃ τὸ 307 ἔτος, ἐκίνησε τὸν Σεβῆρον καθ' ἑαυτῆ. ἀλλ' ἔτος προδοθεὶς ὁ Σεβῆρος ὑπὸ μέρες τῆς στρατιᾶς, ἐβιάσθη νὰ κατακλεισθῇ εἰς τὴν Ῥαβέννην. ἔνθα πολιορκήσας αὐτὸν ἔπειτα ὁ Μαξιμιανὸς Ἑρκύλιος, ὅς τις παραιτηθεὶς τὸ πρῶτον τῆς βασιλείας, τὴν ἀνέλαβε

τότε, τὸν ἐβίασε νὰ παραδοθῇ, ϗ ἀνοίξας αὐτῇ τὰς φλέβας, τὸν ἔδοσε ϗ τὸ τέλος.

Μαξέντιος (Μάρκος Αὐρήλιος Οὐαλέριος) υἱὸς τῇ Αὐτοκράτορος Μαξιμιανῇ τῇ Ἑρκυλίᾳ, ϗ γαμβρὸς Μαξιμιανῇ τῇ Γαλλερίᾳ, εὑρὼν αἰτίαν τὴν παραίτησιν τοῦ πατρὸς, ἔλαβε τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἀλυργίδα τὸ 306 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ. ἐκ τότε δὲ κατέπεισε τὸν πατέρα νὰ ἀναλάβῃ τὸ σκῆπτρον, ϗ ἐβίασε τὸν Σεβῆρον νὰ κατακλεισθῇ εἰς τὴν Ῥαβέννην· ϗ μετὰ ταῦτα παραβὰς τῆς ἀφέσεως τὴν ὑπόσχεσιν, τὸν ἐφόνευσε. μετὰ τῦτο κινεῖται κατ' αὐτῇ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος, ϗ νικηθεὶς, τρέπεται εἰς φυγήν. ϗ ἔτως ἡ Ἰταλία ἡσύχασεν ἐπαπειλεμένη πρότερον διὰ τὰς διχονοίας τῇ υἱῇ ϗ πατρός. ὁ Μαξιμιανὸς ὅμως ὁ Ἑρκύλιος διωχθεὶς ἐκ τῆς Ῥώμης, ϗ καταφυγὼν εἰς τὸς Γάλλυς, ἐφονεύθη ἐνταῦθα. μετὰ τῦτο δὲ ὁ Μαξέντιος ἐκυρίευσε τὴν Ἀφρικὴν, ϗ ἐκίνησε διωγμὸν μέγιστον κατὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐντεῦθεν ἄρα κινηθέντος κατ' αὐτῇ τῇ Μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ, ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν, ϗ νικᾶται. ἐπαναλαβὼν δὲ τὴν μάχην, ϗ πειρώμενος νὰ περάσῃ τὴν γέφυραν τῇ Τιβέρεως ποταμῇ, ϗ τῆς γεφύρης διαῤῥαγήσης, ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν ϗ ἐπνίγη. τὴν δὲ ἐπιῦσαν εἰσῆλθεν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Ῥώμην, ϗ ἐκήρυξεν ἓν διάταγμα ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν. λέγυσι δὲ περὶ τύτε τῇ Μαξεντίῳ, ὅτι δὲν ἦτον υἱὸς τῇ Μαξιμιανῇ Ἑρκυλίᾳ, ἀλλ' ἡ μήτηρ αὐτῇ τὸν οἰκειοποιήθη διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὔνοιαν τῇ ἀνδρός της. τὸ δὲ ἀληθὲς ὁ Βάρβαρος ἦτος υἱὸς δὲν εἶχε παντελῶς μέρος τῶν πατρικῶν ἀρετῶν, κακότροπος ὢν, ϗ κακοπρόσωπος, ϗ ἐν πολεμικοῖς ἀμαθής. καθότι εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς γυμνάσεως ποτὲ δὲν ἐφάνη, ἀλλ' ἐπλανᾶτο ἀεὶ εἰς τὰς ἡδονικὰς παραδείσυς, καυχώμενος, ὅτι εἶναι ὁ μόνος Αὐτοκράτωρ, ϗ οἱ ἄλλοι πολεμῦσιν ὑπὲρ αὐτῇ ἐπὶ τῶν ὁρίων κατὰ τῶν Βαρβάρων. ἁρπάζων δὲ τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν, τὰς ἀτίμαζε χωρὶς διαφορὰν τινός· φονεύσας δὲ ϗ τῶν Σενατώρων πολλὺς ἐν διαφόροις προφάσεσιν, ἠθέλησεν ἔτι νὰ βιάσῃ ϗ τῶν Χριστιανῶν γυναικῶν τὴν τιμὴν, αἵ τινες ἐπροτιμῦσαν τὸν θάνατον μᾶλλον, ἢ νὰ χάσωσι τὴν σωματικὴν καθαρότητα, ϗ διὰ τῦτο ἀπέτυχεν. ἐκέλευσε δὲ τὺς θησαυρύς τε εἰς μόνυς τὺς στρατιώτας διὰ νὰ τὸν φυλάξωσι νὰ γυμνώνῃ τὰς ἐπαρχίας. γενομένης δὲ σάσεως στρατιωτικῆς πρὸς τὸ πλῆθος, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὺς στρατιώτας νὰ κατακόψωσι τὺς πολίτας. ϗ ἐγένετο ἐντεῦθεν μεγάλη σφαγή. δοθείσης δὲ πολλῆς ἐξυσίας εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ἐγίνοντο ἄπειρα κακὰ ϗ ἀδικίαι ὐ μόνον ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ ϗ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰταλίας. ἐξ ὧν συνέβη τοσαύτη ἔλλειψις τῆς τροφῆς, ὥσε δὲν ἐνθυμῦνται οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔγινε πότοτε.

Μαξιμῖνος (Γαλλέριος Οὐαλέριος) ποιμὴν ἐκ ποιμένος γεννηθεὶς ἐν τῇ Ἰλλυρίᾳ, ἀνεψιὸς δὲ τοῦ Γαλλερίᾳ Μαξιμιανῇ πρὸς μητρός. ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα Καίσαρ παρὰ τῇ Διοκλητιανῇ τὸ 305 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίᾳ, ἔλαβε δὲ ἔτι ἐξ ἑαυτῇ ϗ τὸ, Αὔ-

SISMANOGHIO

γυσος τὸ 308 ἔτος. κακοήθης δὲ ὢν, καὶ ἐναντίος εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ἠθικὴν, ἐσάθη ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν ἀδυσώπητος. ἐκινήθη δὲ κατὰ τῆς Ἀρμενίας μὲ μόνην αἰτίαν, ὅτι ἦσαν Χριστιανοὶ τὸ 312 ἔτος. Φθονήσας δὲ τὸν Λικίννιον, ἐκίνησε πόλεμον κατ' αὐτοῦ, Αὐτοκράτορος ὄντος καὶ τότε. ἐνικήθη ὅμως τὸ 313 ἔτος μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ Ἀνδριανεπόλεως, καὶ ἐκδιωχθεὶς μέχρι τοῦ ὄρους Ταύρου, καὶ ἀπελπισθεὶς, ἐφόνευσεν ἕνα πλῆθος ἱερέων καὶ προφητῶν ἐθνικῶν. οἵτινες ὑπερχέθησαν εἰς αὐτὸν νίκην. καὶ ἐξέδωκε διάταγμα εἰς ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν μὲ σκοπὸν μάταιον νὰ διορθώσῃ δῆθεν τὰ ἐλαττώματά του· ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶχε σφακελίσῃ, καὶ ἔμεινεν ἀδιόρθωτον. καταδιωκόμενος δὲ καὶ πλέον, κατέφυγεν εἰς τὸν θάνατον. ἐπροσπάθησε λοιπὸν εἰς μάτην νὰ ἀποθάνῃ φαρμάκῳ. ἀλλὰ μία νόσος ἑτέρα τὸν ἐκυρίευσεν ἐπίπονος καὶ ἐπώδυνος, ἐξ ἧς διαφθαρεὶς κατ' ὀλίγον, ἔμεινε μὲ μόνα τὰ κόκκαλα καὶ τὸ δέρμα, ὡς αὐτόχρημα σκέλετρον· καὶ ἔτως περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου λέγουσι τινὲς νὰ ἔλαβε καὶ τὸ τέλος. ἐν ὅσῳ δὲ ἐβασίλευεν, ἔργον εἶχε νὰ τυραννῇ, νὰ τρώγῃ, καὶ νὰ μεθύῃ. ἐξ ὧν κινέμενος, ἔπραττε πολλὰς ἀτοπίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐρυθρία ἔπειτα νεφῶν. ὅθεν εἶχε προσάξῃ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἐν συμποσίῳ διαταγαὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν.

Λικίννιος (Φλάβιος Οὐαλεριανὸς) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, υἱὸς ἑνὸς χωρικοῦ τῆς Δακίας, ἐκ στρατιώτου ἔφθασεν εἰς τὰ μεγαλήτερα ἀξιώματα. ὁ δὲ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς συστρατιώτης αὐτῷ ὢν

ποτὲ, καὶ μεταχειρισθεὶς αὐτὸν δεξιῶς εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον, τὸν ἔκαμε κοινωνὸν τοῦ βασιλείου τὸ 307 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, δὸς αὐτῷ μέρος τὴν Παννωνίαν καὶ τὴν Ῥητίαν. ὁ δὲ Κωνσαντῖνος ἰδὼν αὐτὸν ἄνδρα ῥέκτην καὶ δραστήριον, ἔκαμε μετ' αὐτοῦ φιλίαν· τὴν ὁποίαν καὶ ἐβεβαίωσε μὲ δεσμὸν συγγενείας, δὸς αὐτῷ τὴν ἀδελφήν του Κωνσαντίαν εἰς γυναῖκα τὸ 313, καθ' ὃν χρόνον ὁ Λικίννιος ἐνίκησε τὸν Μαξιμῖνον μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ Ἀνδριανεπόλεως, καὶ τὸν ἐδίωξεν ὀπίσω μέχρι τοῦ ὄρους Ταύρου, καὶ βιάσας αὐτὸν νὰ πίῃ τὸ κώνειον, ἐφόνευσε καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν πανοικί. ἐπαρθεὶς δὲ εἰς τοῦτο, καὶ φθονῶν ἔτι τὸν Κωνσαντῖνον, ἄρχισε νὰ τὸν ἐγγίζῃ μὲ τὸν διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. τὸ ὁποῖον ἐσάθη ἱκανὸν νὰ κινήσῃ τὸν Κωνσαντῖνον εἰς ἀγανάκτησιν. ὅθεν κηρυχθέντος πολέμου, ἠπαντήθησαν ἐν τῇ πόλει Κιβάλει ἐν Παννωνίᾳ· ὅπου γενομένης μάχης ἰσχυρᾶς, παρεχώρησεν ὁ Λικίννιος εἰς τὸν Κωνσαντῖνον τὴν νίκην μετὰ μεγάλην ἀντίσασιν καὶ ἀνδρίαν. ἀναλαβὼν δὲ ἑτέρας δυνάμεις, ἦλθεν εἰς μάχην καὶ αὖθις πλησίον Ἀνδριανεπόλεως, καὶ νικᾶται τὸ δεύτερον, μὲ ὅλον ὅτι ἐσκύλευσε τὸ στρατόπεδον τοῦ Κωνσαντίνου. ἐντεῦθεν ἀποκαμέντων ἑκατέρων διὰ τὸ ἀμφιῤῥεπὲς ὁπωσοῦν καὶ τὴν πολλὴν ζημίαν, γίνεται ἡ εἰρήνη, λαβόντος τοῦ Κωνσαντίνου τὴν Ἰλλυρίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. μετὰ τοῦτο δὲ λίει αὖθις ὁ Λικίννιος τὰς συνθήκας, καὶ ἀπαντῶνται ἐκ δευτέρου περὶ τὴν Ἀνδριανέπολιν πάλιν, ἔνθα καταπεισης τῆς στρατιᾶς τοῦ Λικιννίου, διέφυγεν αὐτὸς

πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, ἔνθα καταδιωκόμενος, ἐζήτησε τὴν εἰρήνην, ᾗ τὴν ἔλαβε. δεξάμενος ὅμως βοήθειαν, τὴν ἔλυσεν αὖθις, ᾗ ἔρχεται εἰς μάχην πρὸς τὸν ἀντίπαλον. δυσυχήσας δὲ ᾗ ἐνταῦθα, κατακλείεται ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν Νικομηδίαν, ᾗ βιάζεται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν νικητὴν τὴν διάθεσιν. ὁ δὲ Κωνσαντῖνος παρακλήσει τῆς ἀδελφῆς Κωνσαντίας, ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν ζωὴν, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν πορφύραν. ᾗ λαβὼν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖκνον, τὸν ἔστειλεν εἰς Θεσσαλονίκην, ᾗ ἐκεῖ ἔλαβε τὸ τέλος τοῦ βίου ἀγχόνῃ ἀποθανὼν τὸ 324 ἔτος. ἦν δὲ ὁ Λικίνιος ἀνὴρ γενναῖος, εἶχεν ὅμως ἐλαττώματα πλείω, φιλάργυρος, ᾗ σκληρὸς γενόμενος, ᾗ διώκτης τῶν Χριστιανῶν, γυμνώσας τὰς ὑπηκόους, ᾗ ἁρπάζων τὰς γυναῖκας αὐτῶν, μισῶν τὰς σοφὰς ᾗ πεπαιδευμένας, μὴ ἀνεχόμενος νὰ τὰς ἔχῃ μάρτυρας τῆς ἀπαιδευσίας αὐτοῦ, ᾗ τῆς κακοηθείας, νομίζων τὴν φιλοσοφίαν ὡς ἕνα λοιμὸν δημόσιον.

Κωνσαντῖνος ὁ Μέγας (Φλάβιος Οὐαλέριος) υἱὸς Κωνσαντίου τοῦ Χλωροῦ, ᾗ τῆς Ἑλένης γεννηθεὶς ἐν Ναΐσσῃ τῆς Δαρδανίας τὸ 274 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου. ὅταν δὲ ὁ Διοκλητιανὸς ἔλαβε κοινωνὸν τοῦ βασιλείου τὸν Κωνσάντιον τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐβάσανσε τὸν Κωνσαντῖνον νὰ ἀνατραφῇ παρ' αὐτῷ διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ χάριτας. παραιτηθέντων δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ Διοκλητιανοῦ ᾗ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου, ὁ Γαλλέριος, φθονήσας τὰς χάριτας τοῦ Κωνσαντίνου, τὸν ἔστρωχνε συνεχῶς εἰς κινδύνους, τὸ μέλλον φοβούμενος. τὸ ὁποῖον αἰσθόμενος ὁ Κωνσαντῖνος, κα-

τέφυγεν εἰς τὸν Πατέρα του εἰς Γαλλίαν, ἔνθα ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς μετ' ὀλίγον, ἐκηρύχθη αὐτὸς Αὐτοκράτωρ τὸ 306 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου. ὁ Γαλλέριος ὅμως δὲν ἐσυγχώρησεν αὐτῷ ᾗ τὸ, Αὔγουστος, εἰμὴ μόνον τὸ Καίσαρ. ἔχων δὲ τὰς ἐκ τοῦ πατρὸς ἐπαρχίας τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἱσπανίαν, ᾗ τὴν μεγάλην Βρεττανίαν, ἐκινήθη πρῶτον κατὰ τῶν Φράγκων· ᾗ λαβὼν αἰχμαλώτους δύο Βασιλεῖς αὐτῶν, διέβη τὸν Ῥῆνον, ᾗ περικλείσας αὐτοὺς, τοὺς κατέκοψε σύμπαντας. ἐντεῦθεν ἔστρεψε τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Μαξεντίου ἡνωμένου κατ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ Μαξιμίνου. προχωρῶν δὲ πρὸς τὴν Ἰταλίαν, εἶδεν, ὡς βεβαιώνουσιν, ἐκ σαθρᾶς μεσημβρίας ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐν μεσουρανήματι σταυρὸν ὑπέρλαμπρον ἐξ ἀστέρων μὲ ἐπιγραφὴν in hoc signo vinces; ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ νίκα. τῇ δὲ ἑπομένῃ νυκτὶ εἶδεν αὖθις ὡς ἐν ὁράματι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κελεύοντα αὐτῷ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν τοιοῦτον σταυρὸν ἀντὶ τῶν στρατιωτικῶν σημείων προπορευόμενον τοῦ στρατοῦ. διεγερθεὶς δὲ τοῦ ὕπνου ὁ Κωνσαντῖνος, ἔβαλε τὴν ὀπτασίαν εἰς πρᾶξιν, ᾗ ὠνόμασε τὸ σημεῖον τοῦτο Labarum Λατινιστί. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας γενομένης μάχης πλησίον τῆς Ῥώμης τῇ 28 Ὀκτωβρίου τῷ 312 ἔτει ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Μαξέντιον, ᾗ τὸν ἐβίασε νὰ πέσῃ μετὰ τῆς γεφύρας εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. τὴν δὲ ἐπιοῦσαν εἰσῆλθε θριαμβεύων εἰς Ῥώμην, ἐλευθέρωσε τοὺς παρὰ Μαξεντίου ἀδίκως φυλακωμένους· ἐσυγχώρησε τοὺς συμφωνήσαντας μετ' ἐκείνου· κηρύττεται παρὰ τῆς Γερουσίας Αὔγουστος πρῶτος, ᾗ

μέγας Ἱερεὺς τοῦ Διὸς, μὲ ὅλον ὅτι ἦτον τότε κατηχημένος. μετὰ τοῦτο δὲ ἐδόθη θέσπισμα ἔξω παρ' αὐτοῦ ὡσαύτως καὶ παρὰ τοῦ Λικιννίου, νὰ ἔχωσιν ἄδειαν νὰ ἔχῃ ἕκαστος ὁποίαν θρησκείαν θέλῃ. καὶ οἱ Χριστιανοὶ νὰ λάβωσι τὰ ἁρπαθέντα ὑπάρχοντά των ἐν τῷ προλαβόντι κατ' αὐτῶν διωγμῷ· καὶ ἐμπόδισεν ἔτι ὄχι μόνον τὸν διωγμὸν, ἀλλ' ἐσυγχώρησεν εἰς αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν ἔτι καὶ ἀξιώματα, τόσον πολιτικὰ, ὅσον καὶ στρατιωτικά. καὶ ἐντεῦθεν καταπαυθέντος τοῦ διωγμοῦ, ἐλάμβανε πρόοδον ὁ Χριστιανισμὸς θριαμβεύων κατὰ τῆς εἰδωλολατρίας. ὁ δὲ Λικίννιος, φθόνῳ καταχεθεὶς εἰς τὴν δόξαν τοῦ Κωνσταντίνου, ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ ἐντεῦθεν ἐκινήθησαν εὐθὺς εἰς τὰ ὅπλα. καὶ ἀπαντηθέντες ἐν τῇ πόλει Κιβάλει κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ 314 ἔτος, ἐν τῇ Παννωνίᾳ, ὁ μὲν Κωνσταντῖνος περικυκλωμένος ὑπὸ ἀρχιερέων καὶ ἱερέων, προσευχόμενος καὶ ζητῶν τὴν βοήθειαν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος· ὁ δὲ Λικίννιος ἐξ ἐναντίας ὑπὸ τῶν μάγων καὶ τῶν τοιούτων, ζητῶν καὶ αὐτὸς εἰς μάτην τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν τε, ἦλθον εἰς χεῖρας. καὶ ὁ Λικίννιος νικηθεὶς, ἐβιάσθη νὰ φύγῃ, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην παρὰ τοῦ νικητοῦ, τὴν ὁποίαν καὶ ἔλαβε. μετ' ὀλίγον δὲ ἀνακαινισθέντος τοῦ πολέμου ἐκ νέου, νικᾶται καὶ αὖθις ἐν τῇ Χαλκηδόνι, καὶ καταδιωχθεὶς, κλείεται εἰς τὴν Νικομηδίαν. ἔπειτα λαβὼν τοὺς ἑξακοσίους, τὸν ἔπνιξε μετὰ ταῦτα ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ 323 ἔτος. καὶ ἐντεῦθεν ἔγινεν ὁ Κωνσταντῖνος κύριος ἀνατολῆς τε, καὶ δύσεως, κατα-

γινόμενος εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐμποδίζων τὰς ἀσωτείας, τρέφων τὰ ὀρφανὰ ἐξ ἰδίων, καὶ ἐλευθερῶν τοὺς δούλους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, παρισαμένων ἀρχιερέων καὶ ποιμένων· τὸ ὁποῖον ἐγίνετο πρότερον ἐνώπιον τῶν Πραιτωρικῶν κατ' ἔθος πολιτικόν. ἐξέδωκε δὲ ἔτι διάταγμα, νὰ ἔχῃ ἕκαστος τῶν ἀξιωματικῶν εἴσοδον παρ' αὐτῷ νὰ λέγῃ κατ' ἰδίαν τὰ παράπονά του, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐκεῖθεν ἀμέσως τὸ δίκαιόν του. ἐσυγχώρησε δὲ τοῖς Χριστιανοῖς νὰ κτίσωσιν ἐκκλησίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θησαυροῦ. μεταξὺ δὲ τῶν φροντίδων τοῦ βασιλείου, ἐφρόντιζεν ὐχ ἧττον καὶ τῆς Ἐκκλησίας, σύνοδον ἐν Ἀρελάτῃ συγκροτήσας κατὰ Δονατιστῶν, καὶ ἑτέραν οἰκουμενικὴν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τὸ 325 ἔτος μὲ ἰδίαν ἔξοδα κατὰ τοῦ Ἀρείου· ἐν ᾗ παρέσῃ ὀρθὸς ἐνδεδυμένος πορφύραν, καὶ καταφιλῶν τὰς πληγὰς τῶν καταδιωχθέντων πρότερον, καὶ τραυματισθέντων ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. τῶν δὲ Ἀρειανῶν λιθοβολούντων τοὺς ἀνδρειάντας αὐτοῦ, κινούμενος ὑπὸ τῶν φίλων εἰς ἄμυναν, ἔλεγεν, μὴ δὲν μοι πονεῖ. ἐντεῦθεν ἀνακαινεῖ τὸ Βυζάντιον, καὶ μετακομίσας τὸν θρόνον αὐτόθι, τὸ μετωνόμασε ἐκ τούτου Κωνσταντινούπολιν. περὶ οὗ ἐψέχθη παράτινων, καθότι ἡ Ῥώμη ἔκλινεν ἐντεῦθεν εἰς πτῶσιν. ὥσπερ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν τοιούτων τὸν μέμφονται οἱ φιλοκατήγοροι. τῶν δὲ Γότθων κινηθέντων εἰς πόλεμον, ἔξειλε κατ' αὐτῶν τὸν νεώτερον αὐτοῦ υἱὸν, καὶ ἐφόνευσεν ἐξ ἐκείνων μὲ

τὸ ξίφος, μὲ τὸν λιμὸν, ϗ μὲ ἄλλας δυσκολίας χεδὸν ἑκατὸν χιλιάδας. καταδαμάσας δὲ καὶ τούτους, οἵτινες συνίσαντο ἐκ πολλῶν ἐθνῶν ἄθροισμα. τὰ ὁποῖα ἄλλα μὲν ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄλλα δὲ ἐχώρισε, ἔκαμε μίαν εἰρήνην ἐπωφελῆ ϗ διὰ τοὺς Ῥωμαίους, ϗ διὰ τοὺς Βαρβάρους· τὸ μὲν, ὅτι ἐξέκοψε τὸν εἰς τοὺς Βαρβάρους τεταγμένον Φόρον παρὰ τῶν προκατόχων διὰ νὰ μὴ διαφθείρωσι τὰ σύνορα· τὸ δὲ, ὅτι συμφερόμενοι ὁ Βάρβαροι μετὰ τῶν Ῥωμαίων διὰ τῆς εἰρήνης, ἐπολιτεύθησαν, ϗ ἀφῆκαν ἐκείνην τὴν ἀγριότητα τῶν ἠθῶν. ϗ κινηθέντος αὖθις πολέμου μεταξὺ Γότθων ϗ Σαρματῶν, ἔφυγον ἐκεῖθεν ἕως τριακόσιαι χιλιάδες ψυχαὶ, ϗ ἦλθον εἰ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν· τοὺς ὁποίους ὁ Κωνσαντῖνος δεξάμενος, τοὺς ἀποκατέστησεν εἰς τὴν Θρᾴκην, Μακεδονίαν, καὶ μέχρι τῆς Ἰταλίας, διδοὺς αὐτοῖς τὴν ἀναγκαίαν γῆν εἰς τὴν γεωργίαν. Φθάσας δὲ τέλος πάντων εἰς ἡλικίαν ἑξήκοντα ἐτῶν, ἐκινήθη κατὰ τῶν Περσῶν, καὶ ἀρρωστήσας ἐν Νικομηδίᾳ, ἐζήτησε τὸ βάπτισμα, καὶ τὰ ἄλλα μυστήρια τοῦ Χριστιανισμοῦ· καὶ ἀξιωθεὶς τούτων, ἀπέθανε συγκαταταχθεὶς μετὰ τῶν Ἁγίων τῇ 22 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 337 τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἀφήσας τὸ βασίλειον εἰς τοὺς τρεῖς υἱούς του μετὰ διαθήκης Κωνσαντῖνον, Κωνστάντιον, ϗ Κωνσαντᾶν.

Φαύστα (Φλαβία Μαξιμίνα) κόρη τοῦ Αὐτοκράτορος Μαξιμιανοῦ Ἑρκουλίου, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Αὐτοκράτορος Μαξεντίου, καὶ σύζυγος τοῦ Αὐτοκράτορος μεγάλου Κωνσαντίνου, γεννηθεῖσα ἐν Ῥώμῃ ἀνετράφη ἀξίως τοῦ γένους της· καὶ ἐντεῦθεν ἔγινε κατ' ἀρχὰς τῆς ἀρετῆς τὸ παράδειγμα· καὶ προσκολλημένη εἰς τὸν ἀνδρός της τὴν δόξαν, κατέπειθεν αὐτὸν νὰ ἀνακουφίζῃ ἀεὶ τὸν λαὸν ἀπὸ τὰ βάρη τῶν φόρων· καὶ νὰ κάμνῃ εἰς αὐτοὺς μεγαλοφροσύνην τὰς χορηγίας. βιαθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ πατρὸς Μαξιμιανοῦ νὰ προδώσῃ τὸν ἄνδρατης, τὸ μὲν πρῶτον ὑπεχώρησε πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ἀποκαλύψασα τοὺς μισοῦς ἐκείνου σκοποὺς, ἔγινεν αἰτία θανάτου (ὅρα Μαξιμιανός.) Φρόνιμος δὲ καὶ φιλότιμος ὅσα εἰς τὴν δόξαν της, ἐφαίνετο ἡ πρώτη γυνὴ τοῦ αἰῶνος της. μετὰ ταῦτα ὅμως ἐνδοῦσα εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξέπεσε τοῦ καθήκοντος, καὶ κυριεύεται τῷ ἔρωτι τοῦ Κρίσπου τοῦ υἱοῦ Κωνσαντίνου· καὶ μὴ δυναμένη νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ παράνομον τοῦτο ἔργον, ὀργίζεται κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐντεῦθεν ἀπογυμνωθεῖσα πάσης αἰδοῦς, κατηγορεῖ ἐκεῖνον εἰς τὸν Κωνσαντῖνον ἀναξιοπαθοῦσα, ὡς δῆθεν βιαθεῖσα ὑπ' ἐκείνου εἰς τὴν τιμήν της. ἐντεῦθεν ὁ ἀθῷος ϗ δυσυχὴς Κρίσπος φονεύεται, καὶ αὐτὴ ἐκδίδεται εἰς ἀσωτείας ἑτέρων. τὸ ὁποῖον μαθὼν μετὰ ταῦτα ὁ Κωνσαντῖνος, ἐπέφερεν αὐτῇ τὸν πλέον ἐπώδυνον θάνατον, ἀποκλείσας αὐτὴν εἰς ἕνα λουτρὸν θερμὸν· ἔνθα ἀποπνιγεῖσα τῇ διαφθορᾷ τοῦ ἀέρος, ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῶν ἐρώτων της τὸ 327 ἔτος ἀπὸ τοῦ τωτηρίου. οὕτω λοιπὸν ἐτελεύτησεν ἡ θυγάτηρ, καὶ ἀδελφὴ, ϗ γυνὴ τῶν Αὐτοκρατόρων, ϗ μή-

τηρ τριῶν υἱῶν· οἵτινες ἐσάθησαν καὶ αὐτοὶ Αὐτοκράτορες.

Θεοδώρα (Φλαβία Μαξιμίνα) θυγάτηρ ἐνὸς εὐγενεῦς Σύρυ καὶ τῆς Εὐτροπίας, τῆς δευτέρας γυναικὸς τῦ Μαξιμιανῦ Ἑρκυλίυ. ὅστις τὴν ἔδωκεν εἰς γυναῖκα τῷ Κωνσαντίῳ τῷ Χλωρῷ τὸ 292 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίυ, ἀποβληθείσης τῆς πρώτης αὐτῦ γυναικὸς τῆς Ἑλένης. ἐσάθη δὲ ἡ Θεοδώρα αὕτη ἀκατηγόρητος, ἀνδρὸς τυχοῦσα ἀγαθῦ καὶ ἐναρέτυ, μεθ' ὃ ἐγέννησε θ υἱοὺς πολλοὺς ἐφεξῆς.

Κωνσαντία (Φλαβία Ἰυλία) θυγάτηρ τῦ Αὐτοκράτορος Κωνσαντίυ τῦ Χλωρῦ, ὡραία καὶ ἐνάρετος γενομένη, ἀνδρεία ὑπὲρ γυναικὸς φύσιν, θ πνευματώδης. λέγυσι δὲ νὰ ἐδέχθη τὸν Χριστιανισμὸν τὸ 311 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ μετὰ τῦ ἀδελφοῦ Κωνσαντίνυ· ὅς τις τὴν ὑπάνδρευσε μετὰ δύο ἔτη μὲ τὸν Λικίννιον. φονευθέντος δὲ τῦ Λικιννίυ (ὅρα Λικίννιος.) ἔμεινε χήρα· καὶ μετ' ὀλίγον χάνει θ τὸν υἱόν της ἄξιον ὄντα, καὶ πολλὴν ἀγχίνοιαν δεικνύοντα. τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Κωνσαντῖνος ἐν ἡλικίᾳ ἑνδεκα ἐτῶν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν διαδόχων υἱῶν τυ. ἐν τύτῳ δὲ ἐσιώπησεν ἡ Θεοδώρα· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποθανόσης τῆς μητρὸς Ἑλένης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν εὔνοιαν αὐτῦ, καθημένη ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ, θ καταπεισθεῖσα παρὰ τοῦ Εὐσεβίου Νικομηδίας, ἐβοήθει εἰς ἄκρον τοὺς Ἀρειανούς· τῶν ὁποίων ἐνηγκαλίσθη τὴν πλάνην.

Κωνσαντῖνος ὁ νέος (Φλάβιος Ἰύλιος) πρῶτος υἱὸς τῦ μεγάλυ Κωνσαντίνυ γεννηθεὶς ἐν τῇ Ἀρελάτῃ τὸ 316 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῦ πατρός τυ, ἔλαβεν εἰς μέρος τὴν Γαλλίαν, Ἱσπανίαν, θ τὴν Βρεττανίαν· ἐλθὼν δὲ εἰς ἰδέαν, ὅτι τὸ μέρος τῦ ἀδελφῦτυ Κώνσαντος εἶναι μεγαλήτερον, ἐκίνησε πόλεμον κατ' αὐτῦ, θ ἐνεδρευθεὶς παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐνικήθη, καὶ ἐφονεύθη τὸ 340 ἔτος, θ τὸ σῶμα αὐτῦ ἐρρίφθη εἰς τὴν Αὔσην τὸν ποταμὸν· τὸ ὁποῖον ἔπειτα λαβόντες ἐκεῖθεν τὸ ἔθαψαν ἐν Κωνσαντινυπόλει πλησίον τῦ πατρικῦ· ἔτω λοιπὸν ὁ Κωνσαντῖνος, ἀχρείως φερόμενος, ἀπέσβυσε θ τὴν ἐκ τῆς νίκης κατὰ τῶν Σαρματῶν θ Γότθων θ Φράγκων προτέραν τυ δόξαν· ὅσον δὲ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐφάνη θερμὸς, καὶ πρὸς τὺς ὑπηκόυς γλυκύς τε θ δίκαιος.

Κωνσάντιος (Φλάβιος Ἰύλιος) δεύτερος υἱὸς τῦ Μεγάλυ Κωνσαντίνυ καὶ τῆς Φαυστας τῆς δευτέρας αὐτῦ γυναικὸς, γεννηθεὶς εἰς τὸ Σίρμιον τὸ 317 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίυ, χειροτονηθεὶς Καίσαρ τὸ 323, θ Αὐτοκράτωρ τὸ 327 ἔτος· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται διὰ νὰ στερεώσωσι τὸ βασίλειον εἰς τὺς τρεῖς υἱὺς τῦ Κωνσαντίνυ, ἐφόνευσαν ὅλυς τὺς θείυς καὶ ἐξαδέλφυς, θ τὺς οἰκειοτέρυς αὐτῶν, ἔξω μόνον τὸν Παραβάτην Ἰυλιανὸν, θ τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ Γάλλον· τινὲς δὲ ἐπιφέρυσι τὴν ἀδικίαν αὐτὴν τὴν παράνομον καὶ τρομακτικὴν εἰς τὸν Κωνσάντιον· ἐξ ὧν εἷς ἐστιν θ ὁ μέγας ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος· ἄλλοι δὲ λέγυσιν, ὅτι ἀκυσίως αὐτῦ θ ἐκ βίας τῦ στρατιωτικῦ συνέβη

τόσον κακὸν· μετὰ ταύτην δὲ τὴν παράνομον σφαγὴν, ἐμοίρασαν τὸ βασίλειον τῷ Κωνσαντίνῳ οἱ παῖδες· καὶ ὁ μὲν Κωνσάντιος ἔλαβε τὴν Ἀσίαν, τὴν Θράκην, καὶ τὴν Ἑλλάδα· ἐντεῦθεν δὲ ἐκινήθη κατὰ τῶν Περσῶν τὸ 338 ἔτος, οἵτινες ἐπολιόρκησαν ἐν τῷ τότε τὴν Νισίβην, καὶ νικήσας αὐτὲς, τὲς ἐξέωσεν εἰς τὴν χώραντων· μετὰ δὲ τῦτο κινηθεὶς ὁ Πέρσης αὖθις μετὰ θυμῦ, καὶ κερδήσας ἐννέα νίκας αἱματωδεσάτας, κατέκοψε τὴν στρατιὰν τῶν Ῥωμαίων· τὸ δὲ δυτικὸν αὖθις μέρος ἔλαβεν ἄλλην τινὰ ταραχὴν· ἐπειδὴ εἰς μὲν τὸ Αὖτον ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατιᾶς ὁ Μαγνέντιος· εἰς δὲ τὸ Σίρμιον ὁ Βετρανίων ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, καὶ ἐμοίρασαν μεταξύτων τὰς ἐπαρχίας τῦ Κωνσαντίνῳ καὶ τῦ Κώνσαντος· ὁ δὲ Κωνσάντιος ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκινήθη κατ' ἀμφοτέρων ἐκείνων τῶν ἀποσατῶν· ἐξ ὧν ὁ Βετρανίων, λειποτακτησάντων τῶν στρατιωτῶν, ἐλθὼν προσέπεσεν εἰς τὲς πόδας τῦ Κωνσαντίνῳ, καὶ ἔλαβε τὴν συγγνώμην, καὶ τὴν τῦ λοιπῦ βίῳ δαψήλειαν· ὁ δὲ Μαγνέντιος μετὰ πολλὴν ἀντίσασιν, ἐνικήθη, καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν· ὁ δὲ Κωνσάντιος παραμερήσας εἰς μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μάχης, καὶ ἰδὼν τὸ πεδίον κεκαλυμμένον ὑπὸ τῶν σωμάτων, ἔκλαυσε πικρῶς, καὶ ἐπρόσαξε νὰ τὲς θάψωσι, καὶ νὰ περιποιηθῶσι τὲς τραυματίας· ὁ δὲ Μαγνέντιος νικηθεὶς ἐκ δευτέρῳ ὑπὸ τῶν ὑποστρατήγων τῦ Αὐτοκράτορος, ἐβιάθη, νὰ φονευθῇ διὰ νὰ μὴν ὑποκέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῦ νικητῦ· καὶ ἔτω λοιπὸν τὸ βασίλειον μοιραθὲν πρότερον εἰς τὲς τρεῖς ἀδελφὲς, ἐνώθη αὖθις τὸ 353

ἔτος εἰς τὸν Κωνσάντιον μόνον· ὅς τις μὴ ἔχων πλέον ἀντίζηλον, ἐδόθη εἰς σκληρότητα καὶ ἀπανθρωπίαν, καὶ ἐπὶ μικρᾷ προφάσει ἐτιμώρει ἀφειδῶς ὡς συνωμότας τῦ Μαγνεντίῳ· τὲς μὲν, ἀφαιρῶν τὰ ὑπάρχοντά των· τὲς δὲ, ἐμβάλλων εἰς φυλακὴν, καὶ ἄλλες μὲ τὴν ποινὴν τῦ θανάτῳ· ἐντεῦθεν δὲ πληροφορηθεὶς τὰς νίκας τῦ Ἰυλιανῦ εἰς τὲς Γάλλες, καὶ τὴν ἄλλην εὐτυχίαν αὐτῦ· μαθὼν δὲ ἔτι, ὅτι ἐκηρύχθη καὶ Αὔγυστος, κινεῖται κατ' αὐτῦ μετὰ σπεδῆς καὶ ταχύτητος· φθάσας δὲ εἰς τῦ ὄρυς Ταύρυ τὲς πρόποδας, ἀποθνήσκει ἐν τῇ πόλει Μοψυέσῃ τὸ 361 ἔτος, λαβὼν τὸ βάπτισμα παρά τινος Εὐζωΐυ Ἀρειανῦ ὀλίγον πρὸ τῦ θανάτῳ· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ἐθριάμβευσαν ἐπὶ τῶν ὑμερῶντῳ, καὶ οἱ ἀληθεῖς λάτραι τῆς πίσεως τῦ Εὐαγγελίῳ ἔλαβον θλῖψιν· αὐτὸς δὲ ἀφεθεὶς εἰς τὲς εἰνέχες καὶ τὲς περὶ αὐτὸν οἰκείυς, ἐμωράνθη παντάπασιν, καὶ ἂν δὲν ἔχανε τὴν ζωήν τῳ, κατά τινα ἱσορικὴν, ἤθελε χάσῃ καὶ τὸ βασίλειον.

Κώνσας (Φλάβιος Ἴυλιος) τρίτος υἱὸς τῦ Μεγάλῳ Κωνσαντίνῳ καὶ τῆς Φαύστας, γεννηθεὶς τὸ 320 ἔτος ἀπὸ τῦ σωτηρίῳ, καὶ κηρυχθεὶς Καίσαρ τὸ 333, ἔλαβεν εἰς τὸ μέρος τῳ τὴν Ἰταλίαν, Ἀφρικὴν, καὶ τὴν Ἰλλυρίαν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὖθις τῦ ἀδελφῦ Κωνσαντίνῳ ἔλαβε καὶ τὴν Γαλλίαν, Ἱσπανίαν, καὶ τὴν Βρεττανίαν· ἔτω λοιπὸν κύριος παντὸς τῦ δυτικῦ, ὑπερασπίζετο τὴν ἀλήθειαν τῆς θρησκείας κατὰ τῶν Ἀρειανῶν· ἐντεῦθεν γράφει πρὸς τὸν Κωνσάντιον φρονέντα τὰ τῶν Ἀρειανῶν, νὰ δικαιώσῃ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· εἰ δὲ μὴ, θέλει ἔλθῃ μό-

νος τε εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν νὰ τὸν ἀποκατασήσῃ, ϗ νὰ καταδιώξῃ τὲς ἐχθρές τε, ϗ νὰ τὲς παιδεύσῃ ἀξίως· ἀλλ' ὁ ὑπεραπισὴς τῆς ἀληθείας, ἐφονεύθη εὐθὺς ἐξ ἐπιβελῆς τὲ Μαγνεντίε ἐν πόλει Ἔλνῃ τὸ 350 ἔτος τριακοντέτης, βασιλεύσας ἔτη 13. ἔτος λοιπὸν παρὰ μὲν τῶν χρισιανῶν ἐπαινεῖται, οἱ δὲ ἐθνικοὶ ὑπὸ πάθες προσάπτυσι ϗ ἐγκλήματα.

Βετρανίων στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τὲ Κωνσαντίε γεννηθεὶς εἰς τὴν ἄνω Μοισίαν, καταγηράσας εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ϗ πατὴρ τῶν στρατιωτῶν νομιζόμενος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατιᾶς ἐν Σιρμίῳ τῆς Παννωνίας τὸ 350 ἔτος ἀπὸ τὲ σωτηρίε τῇ πρώτῃ Μαΐε· ἀποσάντος δὲ ϗ τὲ Μαγνεντίε ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ, ἐκινήθη κατ' ἀμφοτέρων ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσάντιος· ϗ ἀπαντήσας ἐν Δακίᾳ τὸν Βετρανίωνα, τὸν ἐκατάπεισε μᾶλλον νὰ ἀφήσῃ τὸν θρόνον· ϗ ἔτως ὁ Βετρανίων ἔλαβε τὴν συγγνώμην μετὰ τῆς χορηγίας τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἀξίωμάτε νὰ ζήσῃ τὸ ὑπόλοιπον μετὰ ἀφθονίας· ζήσας δὲ μετὰ ταῦτα ἓξ ἔτη ἐν Βιθυνίᾳ ἐν ἀρετῇ ἐλεημοσίνης ϗ ἔργων ἀγαθῶν, ἐτελεύτησε, βασιλεύσας ϗχεδὸν ἓν ἐξάμηνον, ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος, ϗ ὅλως μιμητὴς τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων· ἀγράμματος ὅμως εἰς τὸ παντελὲς, ὥσε κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ, ὡς λέγυσιν, ἐβιάσθη νὰ μάθῃ νὰ γράφῃ τὸ ὄνομά τε.

Μαγνέντιος Γερμανὸς τὸ γένος, ἀπὸ ἁπλᾶ στρατιώτε ἔφθασεν εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, ἀγαπώμενος παρὰ τὲ Αὐτοκράτορος Κώνσαντος εἰς τὸ σέ-

τον, ὥσε εἰς μίαν ἐπανάσασιν τῶν στρατιωτῶν ἀπεσώθη ὑπὸ τὴν ἀλυργίδα αὐτῆ κρυφθεὶς· ἀλλ' ὁ Μαγνέντιος ἀπέτισε τὴν ὀφειλὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην ἀπάνθρωπον, φονεύσας αὐτὸν χωρὶς συνειδήσεως, ἀφ' ἧ ἐκηρύχθη ϗ Αὐτοκράτωρ· ἐντεῦθεν δὲ γίνεται κύριος τῶν Γάλλων, τῆς Ἱσπανίας, τῶν Βρεττανικῶν νήσων, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἰλλυρίας, ϗ τῆς Ἰταλίας· κινηθεὶς δὲ κατ' αὐτῆ ὁ Κωνσάντιος πρὸς ἐκδίκησιν, ἀπαντᾷ αὐτὸν ἐν Μυρσίᾳ τῆς Παννωνίας, ϗ νικήσας αὐτὸν μετὰ πολλὴν ϗ γενναίαν ἀντίσασιν, διέφθειρε πᾶσαν τὴν στρατιὰν· ὁ δὲ Μαγνέντιος καταφυγὼν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὲς Γάλλες, ἦλθεν ἐκ δευτέρε εἰς μάχην· ϗ νικηθεὶς κατὰ κράτος ϗ αὖθις, ἔρχεται ἐν Λυγδώνῳ, ϗ φονεύει πρῶτον ὅλες τὲς συγγενεῖς τε, ϗ τὴν μητέρα, ϗ τὸν ἀδελφόν τε, ϗ ἔτω ϗ ἑαυτὸν μετὰ ταῦτα τὸ 353 ἔτος ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐτῶν, ἀνδρεῖος ἀνὴρ γενόμενος, ϗ εὔγλωττος· σκληρὸς ὅμως ϗ πρῶτος Χρισιανὸς ἐμίανε τὰς χεῖρας εἰς αἷμα βασιλικόν.

Νεπωτιανὸς (Φλάβιος Ποπλιος) υἱὸς τῆς Εὐτροπίας τῆς ἀδελφῆς τὲ Μεγάλε Κωνσαντίνε, ἀντιποιήμενος τὲ θρόνε μετὰ τὸν θάνατον τὲ ἐξαδέλφε τε Κώνσαντος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ἐν Ῥώμῃ τὸ 350 ἔτος τῇ 3 Ἰελιε, καθ' ὃν χρόνον ἥρπασε ϗ ὁ Μαγνέντιος τὸ σκῆπτρον ἐν Γάλλοις· ἀλλ' ὁ Ἀνικήτας ὁ ἔπαρχος τὲ Πραιτωρίε τὲ Μαγνεντίε μετὰ μῆνα ἕνα ϗχεδὸν ἀπὸ τῆς βασιλείας, φονεύσας αὐτὸν ϗ τὴν μητέρα ϗ τὲς οἰκείες αὐτῆ σύμπαντας, ἥρπασε τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ Νεπωτιανὸς δὲν εἶχε

τοσαύτην ἀγχίνοιαν εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃ τὸ φιλοτιμούμενον· εἶχε δὲ μάλιστα σκληρότητα καὶ ἀπανθρωπίαν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐξαρτήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς Ρ'ωμαίους μὲ τὴν γλυκύτητα, καὶ τὰς δωρεὰς, τοὺς ἐξηγρίωσε μὲ τὰς ἐξορίας καὶ τοὺς θανάτους.

Γάλλος (Φλάβιος Κλαύδιος Κωνσάντιος) υἱὸς Κωνσαντίου ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσαντίνου, καὶ ἀδελφὸς Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐκηρύχθη Καίσαρ τὸ 331 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσαντίου τοῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ· ἀνετράφη δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ ὡς ἐν εἴδει ἐξορίας εἰς τὴν εὐσέβειαν· καὶ προσκολληθεὶς ἐντεῦθεν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν, ἐξύλειψε τὸ χρησήριον τοῦ Ἀπόλλωνος περὶ τὴν Ἀντιόχειαν, ἔνθα αὐτὸς διέτριβε· κατέκαυσε δὲ καὶ τὰς πόλεις τῶν ἀποστάντων Ἑβραίων, ἐνίκησε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὑπόληψιν γενναίου ἀνδρὸς· οἱ ἄπιστοι σύμβουλοι ὅμως τοῦ Κωνσαντίνου τὸν ἔφερον εἰς ἀπώλειαν· οἵτινες διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὴν ἀκόρεστον φιλαργυρίαν αὐτῶν, ἐδόθησαν εἰς ἀδικίας καὶ ἁρπαγὰς· αὐτὸς δὲ ἐφόνευσε τὸν Δομετιανὸν τὸν Ἔπαρχον τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς ἐπικρατείας· καὶ τὸν Θεόφιλον τὸν διοικητὴν τῆς Συρίας· καὶ τὸν Μάντιον τὸν χρηματολόγον· λέγουσι δὲ, ὅτι ἐσκόπει νὰ ῥίψῃ ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσάντιον· ὅστις καὶ καθείρξας αὐτὸν ἐντεῦθεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸ 354 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐν ἡλικίᾳ 29 ἐτῶν· διέφθειρε δὲ καὶ πάντας τοὺς συμβουλεύσαντας αὐτὸν εἰς τὸν παράνομον τοῦτον σκοπὸν κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Σιλβανὸς (Φλάβιος) υἱὸς τοῦ Βονίτου στρατηγοῦ τῶν Γάλλων· ἄξιος δὲ γενόμενος ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, ἔφθασεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ τῆς ἱππικῆς δυνάμεως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσαντίου, καὶ ἐντεῦθεν γενικῶς στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ· ἐκτύπησε δὲ μετὰ εὐτυχίας τοὺς Βαρβάρους· ἑτοιμαζόμενος δὲ νὰ τοὺς ἐξωθήσῃ αὖθις, συκοφαντεῖται εἰς τὴν αὐλὴν, ὅτι ἔχει δῆθεν σκοπὸν νὰ λάβῃ τὸ σκῆπτρον· φοβηθεὶς δὲ τὴν ὀργὴν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Κωνσαντίου σκληροῦ ὄντος καὶ αἱμοβόρου, λαμβάνει τὸ σκῆπτρον ἐπὶ σωτηρίᾳ, Αὔγουστος κηρυχθεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τὸ 355 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· ἐντεῦθεν δὲ πέμπεται κατ' αὐτοῦ ὁ Οὐρσικῖνος· ὅστις ὑποκριθεὶς, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν ὑποταγήν του, τὸν ἐμαχαίρωσε βασιλεύσαντα ὀχεδὸν ἕνα μῆνα· ἐγένετο δὲ ἄξιος στρατηγὸς, φέρων μὲν ἡσύχως τοὺς πολέμους τοὺς πόνους, ἔχων δὲ μετὰ τῆς ἀνδρίας μεμιγμένην καὶ τὴν γλυκύτητα, ἐξ ἧς ἠγαπᾶτο παρὰ τῶν στρατιωτῶν· ἐφονεύθησαν δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῶν ἀξιωματικῶν του· ὁ Κωνσάντιος ὅμως ἐφείσατο τοῦ υἱοῦ του, καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ τὰ πατρικά του ὑπάρχοντα.

Ἰουλιανὸς ὁ λεγόμενος Ἀποστάτης, περίφημος Βασιλεὺς τῶν Ρ'ωμαίων, υἱὸς τοῦ Ἰουλίου Κωνσαντίου ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσαντίνου, καὶ τῆς Βασιλίνης, γεννηθεὶς ἐν Κωνσαντινουπόλει τὸ 331 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· ἦλθε δὲ εἰς κίνδυνον νὰ γένῃ καὶ αὐτὸς θυσία μετὰ τῶν ἄλλων συγγενῶν τῶν υἱῶν τοῦ Μεγάλου Κωνσαντίνου εἰς τὴν μανιώδη ἐκείνην σφαγὴν αὐτῶν· ὁ δὲ

Εὐσέβιος Νικομηδίας λαβὼν τὴν φροντίδα τῆς ἀνατροφῆς αὐτῦ, καὶ τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ Γάλλυ, διώρισεν ἕνα παιδαγωγὸν Μαρδόνιον τὔνομα, ὅστις ἐνέσπειρεν αὐτοῖς τὴν σαθερότητα, τὴν μετριοφροσύνην, καὶ τὴν σωφροσύνην· μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβον καὶ οἱ δύο τῦ ἀναγνώσυ τὸ ἀξίωμα, εἰσελθόντες εἰς τὸν κλῆρον, μὲ διάφορον ὅμως γνώμην ἑκάτερος ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν· ὁ μὲν Γάλλος, ὅλως ἀφιερωμένος εἰς τὴν εὐτέβειαν· ὁ δὲ Ἰυλιανὸς, ἀποκλίνων ἐν τῷ κρυπτῷ πρὸς τὴν εἰδωλολατρίαν· τὸ ὁποῖον ἀπεκάλυψε μετὰ ταῦτα, ὅταν εἰκοσιτεσσαραετὴς ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας· ἔνθα παραδόθη εἰς τὴν ἀςρολογίαν, εἰς τὴν μαγίαν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην πλάνην τῶν ἐθνικῶν, προσκολληθεὶς μάλιςα εἰς τὸν Φιλόσοφον Μάξιμον· ὅστις θεραπεύων αὐτῦ τὸ φιλότιμον, ὑπέχετο αὐτῷ τὴν Αὐτοκρατορίαν· ἐντεῦθεν ἄρα ἀποδίδυσι τὸ αἴτιον τῆς ἀποσασίας αὐτῦ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῦ νὰ προγνωρίσῃ τὸ μέλλον, καὶ εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῦ δεσπόζειν ἁπάντων· ὁ δὲ Κωνσάντιος τὸν ἔκαμε Καίσαρα τὸ 355 ἔτος· λαβὼν δὲ καὶ τὴν ςρατηγίαν τῶν Γαλλικῶν ςρατευμάτων, ἔδειξεν ἀνδρίαν καὶ φρόνησιν κατὰ τῶν Ἰερμανῶν, ἑπτὰ Βασιλεῖς ἅμα νικήσας αὐτῶν πλησίον τῦ Στρασβέργυ, καὶ ἄλλοτε πολλάκις τὲς Βαρβάρες ἐκδιώξας αὐτὲς ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ὁ δὲ Κωνσάντιος ὑποπτευθεὶς εἰς αὐτὸν εὐδοκιμήσαντα ἔτω, σέλλει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῦ μέρος τῆς ςρατιᾶς μὲ πρόφασιν νὰ πολεμήσῃ τὲς Πέρσας· οἱ ςρατιῶται ὅμως σασιάσαντες ἐπὶ τούτῳ, ἐκήρυξαν αὐτὸν Αὐτοκράτορα

καὶ μὴ θέλοντα ἐν τοῖς Παρισίοις· ἔνθα ἔκτισε καὶ ἕνα οἶκον Βασιλικὸν, τῦ ὁποίυ τὰ λείψαντα φαίνονται μέχρι τῦδε· τῦτο δὲ μαθὼν ὁ Κωνσάντιος, κινεῖται κατ' αὐτῦ, καὶ καθ' ὁδὸν ἀποθνήσκει τὸ 361 ἔτος τῇ 3 Νοεμβρίυ· ὁ δὲ Ἰυλιανὸς ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν, ἐγνωρίσθη καὶ αὐτῦ Αὐτοκράτωρ· καὶ εὐθὺς ἐπεμελήθη νὰ ἐξαλείψῃ τὸ κατακρατῆσαν πάθος τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς μαλακίας, ἐξ ὧν συνέβησαν πολλὰ κακὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῶν προκατόχων εἰς πᾶσαν τὴν ἐπικράτειαν· ὅθεν ζητήσας ποτὲ ξυρισὴν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐλθόντα καλοφορεμένον, τὸν ἀπέπεμψεν ἐκεῖθεν, εἰπὼν· ξυρισὴν αἰτῶ, ἀμὴν δὲ Σινάτωρα· ὁ μὲν προκάτοχος αὐτῦ εἶχε σχεδὸν χιλίυς θεράποντας τῦ λυτρῦ· ὁ δὲ Ἰυλιανὸς ἐβάσασεν ἕνα μόνον, ἀπολύσας τὲς ἄλλυς, εἰπὼν, καὶ τῦτο πολὺ ἀνδρὶ τρέφοντι γέροντα· πολλῶν δὲ καὶ μαγείρων ὄντων ἐν τῷ Βασιλικῷ οἴκῳ, ἰδὼν ποτὲ ἕνα τινὰ τούτων μεγαλοπρεπῶς ἐνδεδυμένον, ἔφερε καὶ τὸν οἰκεῖον μάγειρον παρὸν ἐνδεδυμένον καὶ αὐτὸν κατὰ τὸ ἐπαγγελμάτι· παρασάντων δὲ ἀμφοτέρων, ἐρώτησε τὲς περὶ αὐτὸν, ποῖος αὐτῶν εἶναι ὁ ἀξιωματικὸς γενικῶς εἰς τὸ μαγειρεῖον; ἐκεῖνοι δὲ εἶπον, ὁ ἐδικός τυ· ἐντεῦθεν απεδίωξε τὸν λαμπροφορεμένον μετὰ πάσης τῆς συνηδίας αὐτῦ, εἰπὼν· ὑμεῖς γὰρ διαφθείρετε τὰς ὑμετέρας αρετὰς, ἐμὲ θεραπεύοντες· ἐδίωξε δὲ πρὸς τούτοις ὅλυς τὲς εὐνέχυς, λέγων ὅτι γυναῖκα δὲν ἔχει πλέον· καθότι εἶχεν ἀποθάνῃ ἡ Ἑλένη ἡ ἀδελφὴ τῦ Κωνσαντίυ, τὴν ὁποίαν εἶχεν αὐτὸς εἰς γυναῖκα, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς μήτε ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον· ἐμπόδισε δὲ

ἔτι τὰς ὠτακουστάς· οἵτινες μὲ λόγον νὰ πληροφορήσωσιν αὐτὸν περί τινων ἀναγκαίων πραγμάτων, ἔφερον περισσοτέραν ζημίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν χαρακτῆρα· ἀποκαθαριθέντος δὲ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοσούτων ἀνθρώπων περιττῶν, ἀνεκούφισε τὸν λαὸν μὲ τὸ πέμπτον τῶν Φόρων, καὶ εἶχε τὴν ἀπόλυτον ταύτην δύναμιν ἕνα μέσον διὰ νὰ σπείρῃ ἀφειδῶς τὰς εὐεργεσίας εἰς ὅλους· καὶ ἰδὲ ὅπερ ἔγραψεν Αὐτοκράτωρ ὢν ἤδη· δειξάτωμοί τις πτωχεύσαντά τινα, ἐφ' οἷς ἐσκόρπισε τὸν πλοῦτον αὐτοῦ εἰς ἐλεημοσύνας· ἰδεῖς γ' ἂν εἴη· ἐγὼ γὰρ ὅσῳ μᾶλλον ἐλεῶ, τοσούτῳ πλείονι πλουτῶ· καὶ τοῦτο πεῖραι μεμάθηκα, ἰδιώτης ὢν ἔτι· δῶμεν ἓν τοῖς πᾶσιν ἀφθόνως κατὰ τὸ μέτρον τῆς χρείας ἑκάστῳ, μηδένα ἀποστρεφόμενοι, κἂν ἐχθρὸς ἔτος ᾖ· ἐ γὰρ τὸν τρόπον, τὸν δ' ἄνθρωπον ἐλεοῦντες τυγχάνομεν· μισήσας δέ τινα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς πολιτικῆς ἐν τῷ φανερῷ Θαλάσσιον τίνομα, καὶ πολλῶν κατηγορούντων ἐνταύτῃ τῇ εἰκαιρίᾳ, ὅτι ἐσάθη ἄδικος ἐναντίον τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ εὐσεβείας αὐτοῦ, φοβηθεὶς νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς ἀυθάδειαν κατ' ἐκείνου τοῦ δυσυχοῦς, εἶπεν εἰς αὐτούς· ὁμολογῶ, ὅτι ὁ ὑμέτερος ἐχθρὸς ἐστὶν ἐχθρὸς καὶ ἐμοί, ἀλλὰ δεῖ ἀναβαλέσθαι ὑμᾶς τὴν δίκην αὐτῷ, μέχρις ἂν δῶ ἐμοὶ δίκην πρῶτον προτιμωμένῳ· ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἶπεν εἰς τὸν ἔπαρχον τοῦ Πραιτωρίου νὰ μὴ δώσῃ πλέον ἀκρόασιν εἰς αὐτούς, ἕως ἂν νὰ τὸν συγχωρήσῃ· τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμεν ἐμπράκτως εὐθύς, ἐξελθὼν δὲ ποτὲ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου ἐν Ἀντιοχείᾳ διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Δία ἐν τῷ ὄρει Κασσίῳ, βλέπει ἄνθρωπόν τινα καταπεσόντα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ζητοῦντα νὰ τῷ χαρίσῃ τὸ ζῆν· ἐρωτήσας

δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μαθὼν παράτινος καταφορικῶς διηγημένα περὶ αὐτοῦ, „ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεόδωρος ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος ὢν ποτὲ τοῦ συλλόγου „τῆς Ἱεραπόλεως, καὶ προπέμπων τὸν Κωνσάντιον, „κινέμενον κατὰ σοῦ, εὔχετο αὐτῷ τὴν νίκην, παρα„καλῶν νὰ σείλῃ τὴν κεφαλήν σου τοῦ ἀποσάτου καὶ „ἀχαρίστου, ὡς ἔλεγεν, εἰς τὴν Ἱεράπολιν", ἀπεκρίθη, πάλαι ποτὲ ᾔδειν ταῦτα· εἶτα γραφεὶς πρὸς τὸν Θεόδωρον, ὅς τις ἀνέμενε τοῦ θανάτου τὴν ψῆφον, εἶπεν, ἐπάνελθε, ἄνθρωπε, εἰς τὸν οἶκόν σου, μηδένα φοβούμενος· ζήσεις γὰρ ὑπὸ Αὐτοκράτορι, ὅς τις ἐπόμενος ἀξιώματι φιλοσόφων, περὶ πολλοῦ ποιεῖται τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὡς ἐλαχίστους ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους ὡς πλείστους· μισῶν δὲ παρὰ πολὺ τοὺς κατηγόρους, καὶ ἰδών τινὰ συκοφαντοῦντα πρὸς αὐτὸν ἕνα τινὰ τῶν πολιτῶν, ὅτι ἔχει δῆθεν σκοπὸν νὰ κηρυχθῇ Αὐτοκράτωρ, δὲν ἔδωκε παντελῶς ἀκρόασιν εἰς αὐτόν· ἐτεῦθεν ὁ συκοφάντης ἵστος προσπαθῆσε νὰ παρασήσῃ τὸ πρᾶγμα ὡς πιθανὸν, φέρων τεκμήριον, ὅτι ἐκεῖνος ἔβαψεν ἓν ἱμάτιον σηρικὸν μὲ τῆς πορφύρας τὸ χρῶμα· ὁ Ἰουλιανὸς δὲ μὴ θέλων πλέον νὰ τὸν ἀκούσῃ, εἶπεν εἰς τὸν θησαυροφύλακα, δὸς τῷ ἐπιχειρήσαντι τούτῳ καὶ φλυαρήσαντι ἀνθρωπαρίῳ ὑπόδημα ἀλυσιτελὲς, ἵνα κομίσῃ αὐτὸ τῷ παρ' αὐτοῦ κατηγορουμένῳ πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· οἱ δὲ φιλόσοφοι πέριξ ἀντὶ νὰ τελειοποιήσωσι μίαν τοιαύτην ἔμφυτον ἀγαθότητα, τὴν διέφθειραν μᾶλλον, καταπείσαντες αὐτὸν νὰ ἀκυρώσῃ τὸν Χριστιανισμὸν, καὶ νὰ εἰσάξῃ ἐκ δευτέρου τὴν εἰδωλολατρίαν· ὅθεν ἐξέδωκεν ἔξω διάταγμα.

SISMANOGLIO MEGARO

νὰ ἀνοίξωσι παντοχῆ τὰς ναὰς τῶν ἐθνῶν, ἱεροπράττων αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰς πράξας τῆ μεγάλε Ποντίφηκος μετὰ τῶν ἐθίμων τῶν ἐθνικῶν, ἐξαλείφων τὸν χαρακτῆρα τῆ ἁγίε βαπτίσματος μὲ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν· ἐντεῦθεν ἐδιώρισε μισθὸς εἰς τὰς ἱερεῖς τῶν ἐθνῶν, ἐγύμνωσε τὰς ἐκκλησίας διὰ νὰ δίδῃ δωρεὰς εἰς τὰς στρατιώτας, ϗ ἐσήκωσε τὰ διωρισθέντα παρὰ τῆ Μεγάλε Κωνσαντίνε εἰς τροφὴν τῶν Κληρικῶν, τῶν χηρῶν, ϗ παρθένων· ἀγχίνους δὲ ϗ πονηρὸς ὢν πλέον τῶν προλαβόντων Αὐτοκρατόρων, ϗ εἰδὼς, ὅτι ὁ φανερὸς διωγμὸς αὐξάνει μᾶλλον τὸν ἀριθμὸν, ἐδείκνυεν εὔνοιαν πρὸς τὰς Χριστιανὰς, ἀνακαλέσας τὰς ἐξωρισθέντας παρὰ τῆ Κωνσαντίνε ἐξ αἰτίας τῆς θρησκείας διὰ νὰ τὰς διασρέψῃ μὲ τὸ καλὸν· ἀφαιρέσας δὲ τῶν ἐκκλησιῶν τὰς προσόδας, ἔλεγεν, ὅτι πράττει τῆτο διὰ νὰ γυμνώσῃ τὰς Χριστιανὰς εἰς τὴν εὐαγγελικὴν πτωχίαν· ἐμπόδισε δὲ εἰς αὐτὰς τὰς κρισολογίας, τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῶν εἰς τὰ δικαστήρια, ϗ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι δημόσια ἀξιώματα· ἐμπόδισεν ἔτι τὴν μάθησιν τῶν ἐγκυκλίων, διὰ νὰ μὴν ἔχωσι φῶς παρὰ τῶν Προφητῶν ἐναντίον τῆς εἰδωλολατρίας· μὲ ὅλον δὲ ὅτι ἐδείκνυε τοσαύτην καταφρόνησιν, ὀνομάζων αὐτὰς Γαλιλαίας, ἐγνώριζεν ὅμως τὴν καθαρότητα αὐτῶν ϗ τῆς ἀρετῆς τὴν λαμπρότητα· ϗ ἐντεῦθεν δὲν ἔπαυε νὰ ἀναφέρῃ αὐτὰς πρὸς τὰς ἐθνικὰς εἰς παράδειγμα· τοιῆτος λοιπὸν ἐσάθη ὁ χαρακτὴρ αὐτῆ τὸ πρῶτον εἰς τὸν διωγμὸν, ἀλλὰ μὴ κατορθώσας ἐκ τῆς ἐπιεικείας μηδὲν, ἐπέφερεν ἤδη τεχνιέντως ϗ βίαν, διορίζων

ἄρχοντας τὰς πλέον σκληρὰς ἐχθρὰς τῆ Χριστιανισμῆ· ϗ ἐντεῦθεν ἔγινε μεγάλη ταραχὴ εἰς τὰς πόλεις, ϗ πολλοὶ μάρτυρες εἰς πολλὰς ἐπαρχίας· λέγυσι δὲ νὰ ἐφονεύθησαν διὰ προσαχῆς τε ἐν Χαλκεδόνι οἱ δύο πρέσβεις τῶν Περσῶν ὁ Μανυὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐπειδὴ ἦσαν Χριστιανοί· ὁ ἀρχιερεὺς δὲ Μάρτυς τῆς πόλεως ταύτης, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτῆ παικτικῶς, διὰ τί ὁ Γαλιλαῖος αὐτῆ δὲν ἰατρεύει τὰς ὀφθαλμές τε; ἀπεκρίθη, ἐγὼ δοξάζω τὸν κύριόν με, ὅτι τυφλὸν μὲ ἐποίησεν, ἵνα μὴ βλέπων σὲ τὸν ἀποστάτην, μολύνωμαι· ἀκέσας δὲ ταῦτα ὁ Παραβάτης, ἐσιώπα ἀτάραχος· ὁ δὲ Εὐτρόπιος συγκρίνει αὐτὸν μὲ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον· προσθέτει ὅμως, ὅτι ἦτον τῶν Χριστιανῶν μέγας διώκτης· ϗ εἶχε σκοπὸν μάλιστα νὰ ἀποσβέσῃ τὸν Χριστιανισμὸν μέχρι σπυνθῆρος, ἀφ' ἧ τελειώσῃ τὸν πόλεμον τῶν Περσῶν· τὰς ὁποίας ἤθελε νὰ ἐκδικήσῃ διὰ τὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα εἰς ἐξηκονταετίαν ἤδη ἔκαμον τοῖς Ῥωμαίοις· εὐτυχήσας δὲ πρῶτον, κυριεύσας καὶ τόπυς ϗ πόλεις μέχρι τῆ Κτησιφῶντος, ἐπέρασε ϗ τὸν Τίγρητα ποταμὸν· ἐπαρθεὶς δὲ ἐντεῦθεν, ἔκαυσε τὸν ἴδιον σόλον, καὶ τὰς τροφὰς, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀσυρίας· μὴ εὑρὼν ὅμως τροφὰς ἔμπροσθεν, ἀφανιζομένων πάντων ὑπὸ τῶν προπορευομένων Περσῶν, ἐβιάσθη νὰ ἐπισρέψῃ εὐθὺς εἰς τὰς ὄχθας τῆ Τίγρητος· ϗ μὴ ἔχων πλοῖα, ἐμιμήθη τὸν τρόπον τῶν μυρίων Ἑλλήνων, κινηθεὶς ἄνω πρὸς τὰ Καρδύχια ὄρη· καὶ νικῶν τὰς στρατηγὰς τῆ Σάπωρος εἰς διαφόρυς ἀπαντήσεις, ἐπροχώρει εὐτυχῶς μέχρι τῆς εἰκοσῆς ἕκτης

τῷ Ἰελίῳ τὸ 363 ἔτος· καὶ ἐνταῦθα ἐτραυματίσθη καιρίως μὲ βέλος, ἐν ᾧ ἀνέτεινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τὸ στράτευμα, ἐκφωνῶν τὸ, tout a vous! ὁ δὲ Θεοδώρητος λέγει, ὅτι λαβὼν αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς, ἔρριπτεν ἄνω λέγων, νενίκηκας Γαλιλαῖε! ἀλλὰ πῶς ἔχει τοῦτο τὸ ἐκ παραδόσεως λεγόμενον, ἡμεῖς ἐκ οἴδαμεν ἀληθῶς· ὁ δὲ Ἰελιανὸς ὡς τόσον ἐφάνη ἀνδρεῖος καὶ εἰς τὸν θάνατον· καὶ ἰδὲ οἱ τελευταῖοι λόγοι αὐτοῦ· ἤδις ἂν νῦν ὑπήκοιμι τῷ χρεών, εὖ οἶδὼς ὅτι, ὅς τις ἂν φιλήδοτ ζῇν, ἐπειδὰν οἱ ἀναγκαῖον ἀποθανεῖν ᾖ, χείρων ἐστὶ, ἢ ὅστις ἐπιθυμήσῃ θανάτου, ὅτε ζῆν δέοι· ὁ γὰρ ἐμὸς βίος βραχὺς μὲν, ἀλλ' αἱ ἡμέραι μοι πλήρεις· καὶ ὁ θάνατος, φαύλοντι τοῖς κακοῖς νομιζόμενος, ἀγαθόντι ἔσαι τοῖς ἀγαθοῖς, χρεὼν τοῦτο ἡδέως προσφερόμενον τοῖς νῦν ἔχουσιν· ἐμοὶ δὲ καὶ ἰδιώτῃ μὲν πρότερον, καὶ Αὐτοκράτορι ὕστερον ἐπιμελὲς ἐγένετο μηδὲν πράττειν, οἶμαι, ὧν ἐς ὕστερόν μεταμέλειάτις μοι γένοιτο· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξεψύχησε τῇ ἑπομένῃ νυκτὶ ἐν ἡλικίᾳ 32 ἐτῶν· ἐτέθη δὲ εἰς τὸν τάφον αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα· ἐνταῦθα κεῖται Ἰελιανὸς ἀποθανὼν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τίγρητος, Αὐτοκράτωρ μὲν ἔξοχος, στρατηγὸς δ' ἀγαθὸς γενόμενος· ἐν ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐγένετο Αὐτοκράτωρ ἔξοχος καὶ ὅμοιος τῷ Μάρκῳ Αὐρηλίῳ, διώκτης ὅμως τῶν Χριστιανῶν ἀδυσώπητος· τὸ ὁποῖον ἀπέσβυσε καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἀρετήν.

Ἰοβιανὸς (Φλάβιος Κλαύδιος υἱὸς τοῦ Βαρρωνιανοῦ, γεννηθεὶς ἐν Σιγιδῶνι πόλει τῆς Παννωνίας τὸ 331 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατιᾶς τῶν Ρωμαίων τὸ 363 ἔτος μετὰ τὸν θάνατον Ἰελιανοῦ τοῦ ἀποστάτου· τὸ ὁποῖον

κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν ἐδέχετο προσφερόμενον, μαρτυρῶν, ὅτι δὲν θέλει νὰ εἶναι ἡγεμὼν στρατιωτῶν εἰδωλολατρῶν· ἔπειτα δὲ συμπάντων διαμαρτυρμένων, ὅτι εἶναι Χριστιανοὶ, ἐδέχθη τὴν ἀλεξιβίδα· τῶν δὲ πραγμάτων ὄντων ἤδη εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, ἄρχισε νὰ τὰ βάλῃ εἰς τάξιν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς Πέρσας εἰρήνης· καὶ περὶ τούτου ἐψέχθη παράτινων, πλὴν ἀλόγως· καθότι χωρὶς τῆς εἰρήνης, δὲν ἐδύνατο νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκεῖθεν, ἔνθα παραβιλώτερον ἐχώρησεν ὁ Ἰελιανὸς· εἶναι δὲ ἀληθὲς, ὅτι αὐτὸς ἐθυσίασε τὸ ἴδιον συμφέρον διὰ τὸ κοινὸν καλὸν· ἐφοβεῖτο δὲ ἐκ μέρους καὶ τὸν Προκόπιον νὰ μὴν ἀποστατήσῃ, ἔχων ἤδη δεσσαράκοντα χιλιάδας στρατοῦ· καὶ ὁ φόβος ἦτος ἐφάνη δίκαιος· καθότι ἀπεστάτησεν ἐκεῖνος μετὰ διετίαν· ὁ δὲ Ἰοβιανὸς, ἅμα δεξάμενος τὸ σκῆπτρον, κατέκλεισε τὰς ναὰς τῶν εἰδώλων, ἐμπόδισε τὰς θυσίας, ἔδωκε κάθοδον εἰς τοὺς ἐξορίστους ἀρχιερεῖς καὶ πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἔδειξε χαρακτῆρα σοβαρὸν εἰς τοὺς Αἱρετικοὺς, ὅτι δὲν ἀγαπᾷ τὰς ταραχὰς καὶ διχονοίας τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' ἀπέθανε τέλος πάντων ἐν ἡλικίᾳ 33 ἐτῶν μεταξὺ Γαλατίας, καὶ Βιθυνίας τὸ 364 ἔτος, ἑκτὰ μῆνας μόνον βασιλεύσας, ἐν οἷς δὲν εἶνα δυνατὸν νὰ φανῇ ἕνας Αὐτοκράτωρ, ὁποῖος ἔσαι εἰς δόξαν· πιθανὸν ὅμως, ὅτι ὁ Ἰοβιανὸς καθαρὸς Χριστιανὸς ὢν, ἔμελλε νὰ γένῃ καὶ Αὐτοκράτωρ καλὸς· ἀξιωματικὸς δὲ ὢν τῶν σωματοφυλάκων παρὰ τῷ Ἰελιανῷ, ἐβιάσθη παρ' αὐτοῦ νὰ μεταβάλῃ τὴν θρησκείαν, ἀλλ' ὁ γενναῖος Ἰοβιανὸς, ἀπεστράφη τὸ πρό-

βλημα μὲ ἄκραν ἀντίσασιν· ἀφῆκε δὲ υἱὸν ἐκ τῆς Καριτῶνος Βαρβωνιανὸν ὀνομαζόμενον· ὅς τις μὴ φθάσας νὰ γένῃ Καίσαρ, δὲν οἰκειοποιεῖτο ὅδεν τῆς αὐτοκρατορίας· γενομένης δὲ περὶ αὐτῆ ὑποψίας πρὸς τὴν διοίκησιν, ἐξώρυξαν τὸν ἕνα τε ὀφθαλμὸν πάνυ βαρβαρικῶς ἢ ἀδίκως· ἔφθασε δὲ ὗτος ζῶν μέχρι τῦ 380 ἔτες τῦ σωτηρίυ.

ΤΕΛΟΣ.

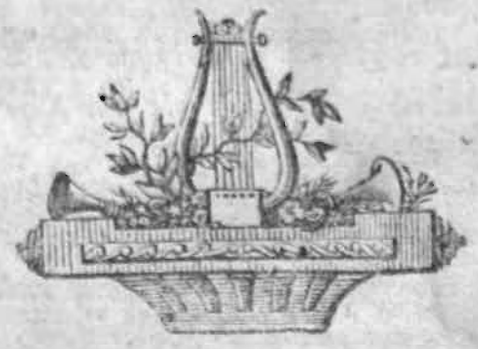

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΤΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ,
ΤΟΥ
ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ.

Α'βάντινον, λόφος τὶς, ἢ ὄρος μικρὸν ἐν Ἰταλίᾳ πλησίον τῆς Ῥώμης.

Α'βέρνα, πόλις ἐν τῇ Γαλλίᾳ. ἐξ ἧς ἔμεινε τὸ ὄνομα εἰς τὴν ἐπαρχίαν λεγομένην Auvergne ἤτοι Α'βερνία.

Α'γριππίνη, τὸ παλαιὸν ἐν Γαλλίᾳ. κυρίως δὲ Α'γριππίνη ἀποικία λεγομένη ἀπὸ τῆς γυναικὸς τῦ Καίσαρος Κλαυδίυ λαβῦσα τὴν προσηγορίαν.

Α'διαβινὶ, ἐπαρχία ἐν τῇ Α'σσυρίᾳ. ἡ ὁποία νῦν καλεῖται Βοτὰν, κατὰ τὸν Μελέτιον.

Α'θῆναι, πόλις καὶ Δημοκρατία περίφημος ἐν τῇ Α'χαΐᾳ τόσον διὰ τὸ παλαίποτε μέγεθος, ἢ τὴν δύναμιν, ὅσον ἢ διὰ τὰς τέχνας ἢ ἐπιςήμας. αἱ ὁποῖαι εἶχον τὴν κατοικίαν των ἐν αὐτῇ.

Αἴγυπτος, ἐπαρχία τῆς Λιβύης, ἢ Α'φρικῆς, ἡ διασημοτέρα, ἀπὸ Αἰγύπτυ τῦ υἱῦ τῦ Βήλυ οὕτω καλυμένη. περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὑπὸ τῦ Α'ραβικῦ κόλπυ, ἢ τῆς πετραίας Α'ραβίας. ἀπὸ δὲ τῦ Βορείυ, ὑπὸ τῦ Αἰγυπτίυ πελάγυς.

ἀπὸ δὲ τῦ δυτικῦ, ὑπὸ τῆς Κυρηναϊκῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς ἐρήμυ Λιβύης. ἀπὸ δὲ τῦ μεσημβρινῦ, ὑπὸ τῆς Νειβίας κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν. ἔχει δὲ τὸν Νεῖλον ποταμὸν διερχόμενον δι' αὐτῆς, ἐξ οὗ καὶ πλημμυρῦντος ποτίζεται.

Αἶμος, ὄρος μεθορίζον τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Βυλγαρίαν, τῦτ' ἔστι τὴν κάτω Μοισίαν, καλούμενον ταυῦν Τυρκισὶ Μπαλκάμι.

Αἰκανοὶ, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. τὸ ὁποῖον κατοικοῦσε πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον τῆς Καμπανίας περὶ τὴν Ῥώμην, καὶ ἦτον διαφορετικὸν τῶν Λατίνων. αὐξομένης δὲ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπικρατείας, συνήφθη καὶ αὐτὸ μετὰ τῶν Σαβίνων καὶ Βολέσκων εἰς τὲς Λατίνυς. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ὠνομάζετο Βόλαι.

Αἰτωλία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, κειμένη μεταξυ τῆς Λοκρίδος μὲν ἀπ' ἀνατολῶν· τοῦ Κρισαίυ δὲ κόλπυ καὶ τῦ Ἰονίυ πελάγυς, ἀπὸ μεσημβρίας. ἀπὸ δὲ δυσμῶν, περιέχεται ὑπὸ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῦ Ἀχελῴυ ποταμῦ· ἐκ δὲ Βορέων, ὑπὸ τῆς Δωρίδος. παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ἐκτείνεται ἐπιπλέον, συμπεριλαμβανομένης, ὡς εἰκὸς, καὶ τῆς Ἀκαρνανίας.

Ἄκτιον, ἀκροτήριον καὶ πόλις ποτὲ ἐν τῇ Ἠπείρῳ παραθαλάσσιος κατὰ τὸν Ἀμπρακικὸν κόλπον, ἐν ᾧ καὶ ἱερὸν διάσημον ἦν ποτὲ τῦ Ἀπόλλωνος. ὀνομάζεται δὲ ἐν τῷ νῦν Ὀπῦντα.

Ἀκράγαντα, πόλις ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸ δυτικονότιον περὶ τὰς ἐκβολὰς τῦ Ἀκράγαντος ποταμῦ, ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις ἔλαβε τὄνομα, καὶ τὸ ἔθνος ὅλον Ἀκραγαντῖνοι ὀνομαζόμενοι.

Ἀκυλήϊα, πόλις ποτὲ διάσημος καὶ ὀχυρωτάτη ἐν Ἰταλίᾳ μεταξὺ Πάρμας καὶ Γράδυ, ἀπέχυσα τῦ Ἀδριατικῦ πελάγυς μόλις ἐννέα μιλια. ἦν δὲ μητρόπολις ποτὲ τῶν Κάρνων, καὶ προπύργιον Ἰταλίας.

Ἀκυτανία, μέγιστον μέρος τῆς Γαλλίας μεταξὺ τῶν Ποταμῶν Λίγορος (Loire) καὶ Γαρώνου (Garonne) καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης νὰ λέγεται Ἀκυτανική.

Ἀλαμανναὶ, ἔθνος ἐν Γερμανίᾳ περιωρισμένον περὶ τὸν Μάϊν ποταμὸν· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξέτειναν τὸυς ὅρυς των μέχρι τῦ Ῥήνυ καὶ Ἴστρυ.

Ἀλβανοὶ, Σκυθικόν τι ἔθνος κατοικῦντες παρὰ τὰ Καυκάσια ὄρη.

Ἄλβη, καὶ ἐξ αὐτῆς οἱ κάτοικοι Ἀλβανοὶ. ἔκειτο δὲ ἐν τῷ Παλαιοτάτῳ Λατίῳ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ἄλγιδον, ὄρος κεῖται εἰς τὴν Καμπανίαν τῆς Ῥώμης ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. ἐπὶ τῦ ὁποίυ ἦτον καὶ πόλις ὁμώνυμος Ἄλγιδος.

Ἄλβιος, ποταμὸς ἐν Γερμανίᾳ, Ἔλβα τόγε νῦν παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις ὀνομαζόμενος, διερχόμενος ἀπὸ τὸ Χαμβούγιον, ἐκρέει ἔξω εἰς τὸν Γερμανικὸν Ὠκεανόν.

Ἀλεξάνδρεια, ἡ πρωτεύυσα ποτὲ πόλις τῆς Αἰγύπτυ καὶ πάσης τῆς Ἀφρικῆς μετὰ τὸν καταδαφισμὸν τῆς Καρχηδόνος, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλυ Ἀλεξάνδρυ τῷ 330 ἔτει πρὸ τῦ σωτηρίυ εἰς τὴν παραθαλασσίαν τῆς Αἰγύπτυ, πλησίον τῆς Φάρυ νήσυ· τὴν ὁποίαν μετὰ ταῦτα ἡ Κλεοπάτρα ἀποχερσώσασα, ἤνωσε μετὰ τῆς ξηρᾶς.

Α᾽λλίας, ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ ὑ πολὺ πόῤῥω τῆς Ῥ᾽ώμης· ἐπίσημος δὲ διὰ τὸν παρ᾽ αὐτῷ φόνον τῶν Φαβίων. ὀνομάζεται δὲ ταυῦν Καμινάτε κατὰ τὸν Μελέτιον.

Α᾽λμάται, ἔθνος τι ἐν Α᾽σίᾳ κατὰ τὴν Α᾽ρμενίαν.

Α᾽λμον, ὄρος ἐν τῇ Σλαβωνίᾳ περὶ τὴν πόλιν Σίρμιον ὄρα αὐτόθι.

Α᾽λπεις ἡ Α᾽λπεια ὄρη, μέγιςα δὲ ἡ ἐπίσημα ταῦτα, περιορίζοντα τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας, οἱονεί τι θεόκτιςον ὀχύρωμα ὄντα ἐκεῖθεν πάσης τῆς Ἰταλίας.

Α᾽λτινον, πόλις ποτὲ διάσημος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βενετίας πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σίλεως ποταμοῦ. κατεδαφισθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Οὔνων, μόλις ταυῦν φαίνονται τινὰ ἴχνη ταύτης.

Α᾽μβρωνες, ἔθνος τι τῶν Γερμανῶν καὶ οὗτοι νομίζονται.

Α᾽μισσὸς, ἡ Α᾽μισὸς δι᾽ ἑνὸς σ. πόλις ποτὲ ἀξιόλογος ἐν Καππαδοκίᾳ πρὸς τὸν Εὔξεινον Πόντον, κτίσμα μὲν Μιλησίων, ἄποικος δὲ τῶν Α᾽θηναίων (οἵ τινες μετωνόμασαν αὐτὴν Πειραιᾶ) ἀπεῖχε δὲ τῆς Σινώπης πρὸς Βορέαν 175 μίλια.

Α᾽μφίπολις, πόλις Μακεδονίας ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ διὰ δύο σομάτων Δέλτα σχηματιζόντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων κεῖται αὐτή. ἀλλ᾽ ἐνταῦθα ὁ περὶ ταύτης τῆς Α᾽μφιπόλεως ὁ λόγος ἴσως ἀλλὰ περὶ τῶν Φιλίππων. ὅρα αὐτόθι.

Α᾽νθεμεσία, ἐπαρχία τῆς Περσίας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν μικρὰ μὲν, εὔγεως δὲ καὶ χαρίεσσα,

κληθεῖσα ἔτως ἀπὸ τῆς Α᾽νθεμιάδος πόλεως τῆς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων αὐτόθι κτισθείσης, ὡς φησὶν ὁ Μελέτιος. ἔχει δὲ περὶ ἑαυτὴν τὸν ποταμὸν Α᾽βώῤῥαν, ἢ Χαβώραν.

Α᾽νίηνος, ποταμὸς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καταῤῥάκτην ποιῶν, ἐξ ἀποτόμου πέτρας καταπίπτων. λέγεται δὲ ταυῦν Τευερῶνε πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ῥ᾽ώμης μιλια 16.

Α᾽ντεμνάται, ἢ ἡ πόλις Α᾽ντέμναι, ἔθνος τι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ παλαιὸν Λάτιον ὅμορον τῶν Σαβίνων πρὸς τὴν ἀριςερὰν ὄχθην τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ.

Α᾽ντιόχεια ἡ μητρόπολις τῆς Συρίας, ἢ μᾶλλον ἁπάσης τῆς Α᾽σίας, πόλις ποτὲ ὡραία εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἢ καθέδρα τῶν ἐπισημῶν.

Α᾽πελλία, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ μεσημβρινώτερον μέρος αὐτῆς· διηρεῖτο δὲ αὕτη τὸ τότε εἰς Α᾽πελλίαν Δαυίαν, εἰς Πευκετίαν, καὶ εἰς Μεσαπτίαν, τὴν ὀνομαθεῖσαν μετέπειτα μέχρι ἧ νῦν Καλαβρίαν.

Α᾽πολλωνία, πόλις ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ μεταξὺ Θρᾴκης ἢ Μοισίας, ἀποικία τῶν Μιλησίων, ἐν ᾗ ἦν ἱερὸν τοῦ Α᾽πόλλωνος. τοῦ ὁποίου τὸ ἄγαλμα συληθὲν ὑπὸ τῶν Ῥ᾽ωμαίων, μετεκομίσθη εἰς τὸ Καπιτώλιον.

Α᾽ραβία εἶναι μέρος τῆς Α᾽σίας τὸ πλέον εὐρύχωρον ἢ ἐξαίρετον, περιοριζομένη ἀπὸ μὲν βορέως, ὑπὸ τῆς Συρίας ἢ τοῦ Εὐφράτου. ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Α᾽ραβικοῦ πελάγους ἢ τοῦ Ω᾽κεανοῦ· ἢ ἀπὸ δυσμῶν, ὑπὸ τοῦ Α᾽ραβικοῦ κόλπου, ἢ τῆς Ε᾽ρυθρᾶς θαλάσ-

σης. διαιρεῖται δὲ αὕτη τριχῶς, ἡ μὲν Πετραία Ἀραβία λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθον μάλιστα οἱ Ῥωμαῖοι, κεῖται μεταξὺ τῆς Συρίας καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, κλίνουσα πρὸς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον, ἣ περιοριζομένη ἀπὸ μὲν δυσμῶν, ὑπὸ τοῦ ἐνδοτάτου κόλπου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἣ ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου. ἀπὸ δὲ τῆς Ἄρκτου, ὑπὸ τῆς Παλαιστίνης ἣ τῆς Κοίλης Συρίας. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς ἐρήμου Ἀραβίας. καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ὑπὸ τῶν Ὀρέων τῶν μεθορίων πρὸς τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν. καλεῖται δὲ Πετραία ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως ὀνομαζομένης Πέτρος. ἡ δὲ μετὰ ταύτην, Ἔρημος λέγεται Ἀραβία. ἥτις περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, ὑπὸ τῆς Πετραίας, τῆς Ἰουδαίας, ἣ τῆς Κοίλης Συρίας· ἀπὸ δὲ Βορέως, ὑπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῶν ὀρέων τῶν πρὸς τὴν Βαβυλῶνα μεθορίων· ἣ τελευταῖον ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τῶν Ὀρέων τῶν πρὸς τὴν Εὐδαίμονα μεθορίων. ἄγονος δὲ οὖσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐκλήθη ἔρημος. τὸ δὲ τρίτον μέρος ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία ἐστὶ, μία Χερσόνησος, δηλονότι μεταξὺ δύο θαλασσῶν τῆς τε Ἐρυθρᾶς ἣ Περσικῆς, μείζων δὲ αὕτη ἣ πλουσιωτέρα τῶν εἰρημένων. ἔχει δὲ ἀπὸ μὲν Βορέως τὴν Πετραίαν, ἣ τὴν ἔρημον Ἀραβίαν, ἣ τὸ νότιον μέρος τοῦ Περσικοῦ κόλπου. ἀπ' ἀνατολῶν δὲ, μέρος τοῦ Περσικοῦ κόλπου ἣ τὴν θάλασσαν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. ἣ ἀπὸ δυσμῶν, τὸν Ἀράβιον κόλπον.

Ἄρβερνα, πόλις ἐν Γαλλίᾳ μεγίστη τὸ πάλαι.

Ἄρδεα, ἡ μητρόπολις τῶν Ῥυτύλων (Rutuli) ἔθνους ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ παλαιὸν Λάτιον.

Ἀρίμινος, πόλις τῆς πλησιεστέρας λεγομένης παρὰ τῶν Ῥωμαίων Γαλλίας. ἥτις περιεῖχε τὸ Πιεμόντιον, τὰ Μεδιόλανα, τὴν Μάντυαν, τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βενετίας, τὴν Γένναβαν, τὴν Πάρμαν, τὴν Πολωνίαν, καὶ εἴτις ἑτέρα πόλις μεταξὺ τούτων κειμένη.

Ἀρμενία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, διαιρεῖται δὲ εἰς μικρὰν ἣ μείζονα Ἀρμενίαν· ἣ ἡ μὲν μικρὰ περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν ἣ Βορέως, ὑπὸ τοῦ ὄρους Σορδίσκου. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους. ἡ δὲ μείζων Ἀρμενία, ἥτις ταυτὸν ἣ Τουρκομανία λέγεται, περιορίζεται πρὸς μὲν Βορέαν, ὑπὸ τῆς Γεωργίας· πρὸς δυσμὰς δὲ, ὑπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· πρὸς δὲ ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Περσίας· ἣ πρὸς μεσημβρίαν, ὑπὸ τοῦ Διαρμπεκίρ.

Ἀρτάξατα, πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἀρμενίας, ἐν ᾗ κατῴκουν ἣ οἱ Βασιλεῖς τῶν Ἀρμενίων. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀρτάξου διὰ προτροπῆς τοῦ Ἀννίβου τοῦ Καρχηδονίου.

Ἀρμόριχον, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας μεγίστη, ἥτις μικρὰ λέγεται ταυτὸν Βρεττανία, κειμένη παραθαλάσσιος ἀπέναντι τῆς μεγάλης Βρεττανίας εἰς τὸν Ὠκεανόν.

Ἀσσυρία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας κειμένη πέραν τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, περιοριζομένη πρὸς μὲν Βο-

ρέαν ὑπὸ τῆς μείζονος Ἀραβίας· πρὸς δὲ δυσμὰς, ὑπὸ τῆς Μεσοποταμίας καὶ τοῦ Τίγρητος· πρὸς δὲ μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Συριανῆς· καὶ πρὸς ἀνατολὰς, ὑπὸ τῆς Μηδείας.

Ἀτέλη ἢ Ἀτέλλη, πόλις ποτὲ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κειμένη πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Καπύης.

Αὔριον, ὄρος ἐν Μοισίᾳ. τὸ ὀπίσω Χρυσᾶν ὄρος παρὰ τῷ Μελετίῳ καλεῖται.

Ἀφρικὴ, ἐξ ἧς Ἄφροι οἱ Καρχηδόνιοι, τὸ μεσημβρινὸν πᾶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἐν ᾗ ἦτον καὶ ἡ Καρχηδών.

Ἀχαΐα, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. ἥτις τανῦν Λιβαδία λέγεται μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Πελοποννήσου.

Βαβυλὼν ἡ περίφημος, πρωτεύουσα πόλις τῶν Χαλδαίων καὶ Ἀσσυρίων.

Βασέρναι, ἔθνος τι Σκυθικόν. οἵτινες οἱ αὐτοὶ καὶ Πευκῖνοι ὠνομάζοντο. ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἐν τῇ Γερμανίᾳ, καὶ ἄλλοι ἐν τῇ Εὐρωπαίᾳ Σκυθίᾳ, ὅπου τανῦν κεῖται ἡ ἐλάσσων Ῥωσσία.

Βαντάλοι, ἔθνος κατοικοῦντες μεταξὺ τῆς Ἔλβης, ἢ Ἄλβιδος, καὶ τῆς ἀνατολικῆς θαλάσσης.

Βέϊον, ἐξ οὗ τὸ ἔθνος Βέειοι, πόλις ποτὲ ὀχυρωτάτη ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, περίπου δύο καὶ ἥμισυ Γερμανικὰ μίλια ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα παρὰ τὸν ποταμὸν Βάλκαν· ὅπου καὶ μέχρι τοῦδε φαίνονται τὰ ἐρείπια· εἰς δεκαετίαν δὲ πολιορκηθεῖσαν, μόλις ἐκυρίευσεν ἐλθὼν ὁ Κάμιλλος ἔπειτα.

Βέκτη, πόλις ἐν Βρεττανίᾳ, ἐν τῷ ἐνῷ πρὸς τὴν Γαλλίαν τῆς θαλάσσης κειμένη.

Βελγικὸν, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας τὸ πάλαι πρὸς τὸν βορειότερον Ὠκεανὸν, τὰ περὶ τὴν Ὁλλανδαν.

Βενετία ἡ μητρόπολις τῆς Βενετικῆς ἐπαρχίας· ἥτις ἐστὶ πολυάνθρωπος καὶ ὡραιοτάτη, καὶ ἐμπόριον περίφημον ἔχουσα· ἐξ οὗ ἦτον ποτὲ τῆς Εὐρώπης ὁ θησαυρός.

Βενδέλικος, ἐπαρχία, τὸ πλεῖσον τῆς Βαβαρίας περιέχουσα μέρος, καὶ τὰ μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ Ἴννου τῶν Ποταμῶν, καὶ μέρος τῆς Σουαβίας καὶ τοῦ Τυρωλίου.

Βενεβεντὸς, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ μέχρι καὶ νῦν ἔτω καλουμένη· κεῖται δὲ ἐν τῷ Πριγκιπάτῳ Ὑλτρα.

Βερενίκη πόλις ἐν τῇ Ἀφρικῇ περὶ τὴν Κυρήνην, Βερνὶχ τὴν σήμερον καλουμένη· ἐλέγετο δὲ αὕτη πάλαι ποτὲ καὶ Ἑσπερία.

Βερῶνα πόλις τῆς ἐπικρατείας τῆς Βενετίας ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ· ἥτις ἐφύλαξεν ἔκτοτε τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχρι καὶ νῦν.

Βέσσοι, ἔθνος τι νεμόμενον εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ ὄρους Αἷμου πλησίον Ῥοδόπης· ὅρα Στράβωνα, 7.

Βηδριακος, ἢ Βεδριακος πόλις ἐν Ἰταλίᾳ μεταξὺ Βερώνης καὶ Κρεμώνης.

Βιθυνία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας τὸ μεσημβρινὸν μέρος τοῦ Πόντου εἰς τὸ ἀντιπέρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βικτόαλοι, ἢ Βικτόφαλοι, ἔθνος τι ἀποκαθισάμενον ἐν τῇ Παννωνίᾳ.

Βιμινάλιος, λόφος τις, ἢ ὄρος μικρὸν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἐ μακρὰν τῆς Ῥώμης ἐν τῇ Χώρᾳ τῶν Σαβίνων.

Βολῦσκοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, μέρος μὲν ἐν τῇ Καμπανίᾳ τῆς Ῥώμης, ᾗ μέρος ἐν τῇ γῇ τῇ Λαβόρε ἀποκαθισάμενον. Οὐλῦσκοι δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἕλλησι λέγονται· ὅρα Ἀππιανὸν περὶ ἐμφυλ. 1,600.

Βονωνία, πόλις ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ κατασένῳ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν· ἥτις Βολώνια ταυῦν ὀνομάζεται.

Βόσπορος, ὁ μέν ἐστιν ὁ Θρᾳκικὸς, ὁ διαχωρίζων τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας κατὰ τὸ Βυζάντιον· ὁ δὲ, ὁ συνάπτων τὴν Μαιώτιδα μὲ τὸν Εὔξεινον Πόντον· ὅς τις ᾗ Βόσπορος Κιμβρικὸς λέγεται, ᾗ οἱ περὶ αὐτὸν κατοικῦντες Βοσποριανοὶ ὀνομάζονται· ἔστι δὲ ᾗ πόλις τις· ἴδε Παντικάπαιον.

Βυδαλία πόλις ἐν Παννωνίᾳ πλησίον τῆ Σιρμίῳ.

Βυρδιγάλοι, πόλις ἐν τῇ Ἀκυτανίᾳ ἐπαρχίᾳ τῆς Γαλλίας ἡ πρωτεύουσα παρὰ τὸν Γαρώναν ποταμὸν, (garonne.)

Βυρζιαώνη, πόλις, ἧ ἐπαρχία κατὰ τὸ δυτικὸν τῆ Εὐξείνῳ Πόντῳ ἐπὶ τῆς νῦν καλεμένης Βελγαρίας· κατάτινας δὲ Βιζόρα καλεῖται.

Βρεττανία ἡ Ἐγκλητέρρα, ἥτις μεγάλη Βρεττανία λέγεται πρὸς διαφορὰν τῆς μικρᾶς Βρεττανίας· ἥτις ἔστιν ἐπαρχία τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν Ὠκεανὸν τὸν βόρειον τετραμμένη.

Βρεντίσιον, πόλις ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆ Ἀδριατικῆ πελάγει, ἔχουσα λιμένα ἐξαίρετον.

Βρῦττοι, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, ἤτοι μέρος τῆς Καλαβρίας· ἐξ ὧν οἱ ἐγκάτοικοι ἐλέγοντο Βρέττιοι.

Βυζάντιον, πόλις ἐπὶ τῆ Θρᾳκικῆ Βοσπόρῳ ἡ νῦν πρωτεύουσα τῆ Ὀθωμανικῆ Βασιλείᾳ Κωνσταντινόπολις.

Γαβία, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ δυνατὴ ποτὲ ᾗ ἐπίσημος τῶν παλαιῶν Λατίνων, κειμένη μεταξὺ καθ' ὁδὸν Πραινέστε, ᾗ Ῥώμης.

Γαλατία, ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας περὶ τὸν Πόντον· ἔσχε δὲ τὔνομα ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν ἐλθόντων ποτὲ Γάλλων.

Γαλλαῖκοι, ἔθνος κατοικῦντες ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ εἰς τὴν νῦν λεγομένην Γαλιτζίαν.

Γερμανία· αὕτη ἡ ἐπαρχία τὸ πάλαι ἐλαμβάνετο πλατύτερον τῆς νῦν Γερμανίας, ἐκτεταμένη ὅσα ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς Εὐρώπης· διότι περιεῖχεν ὑμόνον τὴν νῦν Γερμανίαν, ἀλλ' ἔτι ᾗ τὸ Βέλγιον πέραν τῆ Ῥήνῳ, τὰ μέρη τῆς Σναβίας, Βαβαρίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας πρὸς τὴν ἀριστερὰν τῆ Δανάβεως ὄχθην, τὴν Πρυσίαν, ᾗ μέρος τῆς Λεχίας· ἦσαν δὲ ἔθνη Γερμανικὰ ἐκτεταμένα παρὰ μέρος ᾗ μέχρι τῆς Ῥωσσίας, ᾗ πέραν τῆ Δανάβεως μέχρι τῆ Εὐξείνῳ Πόντῳ, ᾗ εἰς τὰς νήσους τὰς Βορειοτέρας· ἐν οἷς συναριθμῦνται ᾗ οἱ Σουέζοι, ᾗ οἱ Νορβεγοί.

Γότθοι ἦσαν ἔθνος ἐν τῇ Σκανδιναυίᾳ κατοικῦντες ἐν Γαλλίᾳ τὸ πάλαι, ἔχοντες πρωτεύουσαν πόλιν τὴν Τόλωσαν.

Δακία, τὸ πάλαι ἦτον τὸ ἀνατολικώτερον μέρος τῆς Δακίας, ᾗ δυτικώτερον τῆς Βελγαρίας· τῆς ὁποίας τὸ παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν ἐλέγετο Δακία

Ρ'ιπενσία· πρὸ δὲ τούτου ἐκτείνετο προσέτι εἰς τὴν Τρασιλβανίαν, Βλαχίαν, Μολδαβίαν, καὶ Βασαραβίαν· τὰ ὁποῖα ἐπὶ Τραϊανοῦ ἦσαν ὑπήκοα τοῖς Ρ'ωμαίοις.

Δαλματία, ἐπαρχία τὸ Α'δριατικὸν πέλαγος πρὸς ἀνατολὰς παρατείνουσα· περιεῖχε δὲ τὸ πάλαι καὶ μέρος τῆς Α'λβανίας.

Δάρδανοι, ἔθνός τι τῆς ἄνω Μοισίας, ἤτοι τῆς Σερβίας.

Δάφνη, μέτριόν τι χωρίον, μέγα δὲ πεδίον, πλῆρες ὑδάτων καὶ ἄλλων χαρίτων, ἔχον καὶ ναὸν τοῦ Α'πόλλωνος, καὶ ἄλλο τι ἱερὸν τῆς Α'ρτέμιδος, κείμενον ὀλίγον πόρρω τῆς Α'ντιοχείας· τῆς ὁποίας λέγεται καὶ προάστειον.

Ε'βόρακον, ταυτὸν δὲ Τ'όρκ, πόλις ἐν Νορθουμβρίᾳ ἐπαρχίᾳ τῆς Α'γγλίας ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κομητάτου Ε'βορακίου.

Ε'δεσσα, διάσημος πόλις ποτὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἥτις καὶ Α'ντιόχεια ποτὲ ἐκαλεῖτο, καὶ Καλλιρόη κατὰ τὸν Μελέτιον εἰσάγοντα τὸν Προκόπιον.

Ε'λβετοὶ, νῦν δὲ Σφίτζεροι, κατῴκουν τὸ πάλαι εἰς τὰ σύνορα τῆς νῦν Ε'λβετίας· ἔπειτα δὲ προχωρήσαντες εἰς τὴν πλησιόχωρον αὐτόσε Γαλλίαν, ἀποκατεστάθησαν αὐτόσε εἰς ἡμερώτερον καὶ καρποφορώτερον τόπον.

Ε'ρυθρὰ θάλασσα, παρὰ τοῖς παλαιοῖς δὲν ἦτον ὁ Α'ραβικὸς κόλπος, ἀλλ' ὁ Περσικὸς μάλιστα, τοῦτ' ἔστιν ἡ μεταξὺ Περσίας, Ι'νδίας, καὶ Α'ραβίας θάλασσα ἡ μέχρι χεδὸν τῆς Βαβυλῶνος ἀποστενουμένη μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν.

Ε'σκύλινος, λόφος τις ἐν τῇ Ι'ταλίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων περί που δύο μίλια ἀπέχων τῆς Ρ'ώμης.

Εὐφράτης, μέγιστος ποταμὸς ἐν Α'σίᾳ, ἀπὸ τῆς μείζονος Α'ραβίας πηγάζων, καὶ διαιρῶν ταύτην ἀπὸ τῆς Ε'λάττονος, ἐκρέει διὰ τῆς Μεσοποταμίας εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Ε'φεσος, πόλις ἐπισημοτάτη ποτὲ ἐν τῇ μικρᾷ Α'σίᾳ παρὰ τὸν Κάϊστρον ποταμὸν, ὀλίγον μακρὰν πολὺ τῆς θαλάσσης· ἦν δὲ περίφημος μᾶλλον διὰ τὸν Ναὸν τῆς Α'ρτέμιδος· τὸν ὁποῖον ἔκαυσεν ὁ Η'ρόστρατος· νῦν δὲ χωρίον σμικρὸν καὶ εὐτελὲς, καὶ μόλις σώζει τὸ σεμνὸν ἐκεῖνο ὄνομα.

Η'πειρος, ἐπαρχία τῆς Ε'λλάδος ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ε'πιδάμνου μέχρι τῆς Δωρίδος, ὡς πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἀπὸ τῶν Πινδίων ὀρέων μέχρι τοῦ Ι'ονίου πελάγους ὡς πρὸς τὴν δύσιν.

Η'ράκλεια πόλις ἐν τῇ Α'σίᾳ πλησίον τοῦ ὄρους Λάτμου· ἑτέρα δὲ μάλιστα, περὶ ἧς ἐνταῦθα ὁ λόγος (ἥτις ἐλέγετο πρότερον Πέρινθος) εἰς τὴν Θράκην παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς Προποντίδος.

Θαϊφαλοι, ἔθνος τι Γερμανικὸν ὄχι τόσον γνωστόν.

Θεσσαλία, ἐπαρχία τῆς Ε'λάδος, ἔχουσα ἐκ μὲν τῆς ἀνατολῆς, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἐκ δὲ δύσεως, τὴν Η'πειρον· ἐκ δὲ βορέου, τὴν Μακεδονίαν· καὶ ἐκ τῆς μεσημβρίας, τὴν κυρίως Ε'λλάδα, διηρημένη ἀπ' αὐτῆς μὲ μίαν γραμμὴν ἀπὸ τοῦ Α'μπρακικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Μαλικοῦ παρὰ τὰς Θερμοπύλας.

Θεσσαλονίκη, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῷ Θερμαϊκῷ κόλπῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἔνδοξος νῦν διὰ τὸ ἐμπόριον, καὶ πολυάνθρωπον.

Θρᾴκη, ἐπαρχία τῆς Εὐρωπαίας Τερκίας, περιοριζομένη, ἀπὸ μὲν τῶν βορείων, ὑπὸ τὸ Αἷμα ὄρος· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τὸ Αἰγαῖα πελάγος· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τὸ Εὐξεῖνα Πόντα καὶ τὸ Ἑλλησπόντα· καὶ ἀπὸ τῶν δυτικῶν, ὑπὸ τὸ Νέστα ποταμόν.

Θύμβρις, ποταμὸς· ὅστις ἐν τῷ Λατινικῷ Τίβερις λέγεται· ὅρα αὐτόθι.

Ἰανίκυλος, λόφος τις τῶν πάλαι Λατίνων πλησίον τῆς Ῥώμης.

Ἰβηρία, ἐπαρχία μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Ἱεροσόλυμα, πόλις ποτὲ περίφημος ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, νῦν δὲ μικρά τις κωμόπολις, καὶ λυπηρὸν τῆς παλαίποτε δόξης μνημεῖον.

Ἴλιον, ἡ Τρῳὰς ἢ Τροία πόλις ποτὲ ἔνδοξος ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων κατ' αὐτῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐν Ἀριστερᾷ ἐξιόντι τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ἰλλυρία, μεγάλη τις ἐπαρχία ποτὲ ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει πέραν τῆς Ἰταλίας· περιεῖχε δὲ τὴν Δαλματίαν, τὴν Ἀλβανίαν, καὶ μέρος τῆς Βόσνας, καὶ Κροατίας.

Ἰνδοί, ἔθνος τι περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν· μέρος δὲ τούτου εἶναι τὴν σήμερον τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδῶν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὅμως, ἀγνοοῦντες τὰ μεμακρυσμένα αὐτόσε ἔθνη, πάντα ἐκάλεν Ἰνδοὺς τῷ αὐτῷ ὀνόματι.

Ἰσαυρία, ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας πλησίον τῆς Κιλικίας καὶ τοῦ Ταύρου ὄρους, κατῳκημένη ὑπότινος ἔθνος λῃστρικόν· τὸ ὑποῖον μόλις ὑπέταξεν ὁ Σερβίλιος· καὶ βιάσας αὐτὸ νὰ δεχθῇ τῶν Ῥωμαίων τοὺς νόμους, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν.

Ἰουδαία, ἐπαρχία ἐν τῇ Παλαιστίνῃ· ὅρα αὐτόθι.

Ἴσιον καὶ Σαράπιον

ἦσαν δύο ναοί, ὁ μὲν τῆς Ἴσιδος· ἥτις ἐφεῦρε παρ' Αἰγυπτίοις τὸ πῦρ· ὁ δὲ τοῦ Σαράπιδος τοῦ ἐφευρετοῦ τῆς Ἰατρικῆς ἐπισήμης. Αἰγύπτιοι δὲ ὄντες, εἰσήχθησαν καὶ εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Ῥωμαίων.

Ἴσροι, ἔθνος πρὸς τὸ ἐνδότατον τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους πλησίον τῆς Κροατίας, οὕτω καὶ νῦν ἔτι ὀνομαζόμενον, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν καλεῖται ὁμοίως Ἰστρία.

Ἴστρος, ἢ Ἰστρόπολις πόλις ποτὲ ἀξιόλογος παραθαλάσσιος ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Ἴστρος, ἢ Δούναβις ὁ μέγιστος τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης, ἔχων τὰς πηγὰς ἄνωθεν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ δεχόμενος πολλοὺς ποταμοὺς κατὰ διάφορα ἔθνη, εἰσέρχεται εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον.

Κάβειρα, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου τοῦ Μιθριδάτου πλησίον τῆς Ἀρμενίας· ἥτις μετωνομάσθη μετέπειτα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου Διόσπολος· ἔπειτα αὖθις Σεβαστὴ ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης τοῦ Πυθοδώρου κατὰ τὸν Στράβωνα Βιβλ. 12.

Κάβυλα ἢ Καλύβη, πόλις τῶν Βέσσων ἐπὶ τοῦ ὄρους Αἵμου.

Καινηαῖοι, ἐκ τῶν Καινινῶν τῆς ἑαυτῶν πόλεως, ἔθνος τι ἐν τῷ ἀρχαίῳ Λατίῳ πλησίον τῆς Ῥώμης.

Καισάρειαι πόλις, μία μὲν ἐν τῇ Κοίλῃ Συρίᾳ ἀπὸ τοῦ Καίσαρος ἀνακαινισθεῖσα, ἑτέρα δὲ ἐν τῇ Παλαισίνῃ κοσμηθεῖσα ὑπ' αὐτῆ ὑπὸ Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως· ἐλέγετο δὲ Καισάρεια Στράτωνος.

Καλαβρία, ἡ ἀρχαία ἦν ἡποτὲ Μεσαπία ἡ νῦν Ὁτραντο ἐπαρχία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τὸ μεσημβρινώτερον πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Κάλατος, πόλις τῆς κάτω Μοισίας, εἴτ' ἓν τῆς Βυργαρίας ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραθαλάσσιος· λέγουσι δέ τινες, ὅτι εἶναι ἡ νῦν Κιλία.

Καμπανία, ἐπαρχία τῆς κάτω Ἰταλίας, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως, ἔχουσα πρωτεύουσαν πόλιν τὴν Κάπυαν.

Κάννα, κατὰ μὲν τὸν Λίβιον, Ἄππιανὸν, καὶ Φλῶρον, ἦτον χωρίοντι εὐτελὲς, ἐφημισθὲν μόνον ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ γενομένης νίκης τοῦ Ἀννίβου· κατὰ δὲ τὸν Πολύβιον (ὅστις καὶ ἐνικῶς σχηματίζει τὴν λέξιν, Κάννα εἰπὼν βιβλ. δ'.) πόλις· ἥτις καὶ κατηδαφίσθη μετὰ ἔτος ἐν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκείνης· ἀλλ' ἐπειδὴ συγκαταριθμεῖται παρὰ τοῦ Πλινίου εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἀπολίας, φαίεται ὅτι ἐκτίσθη εὐθὺς ἐξ ὑπαρχῆς.

Καντανβρία, ἐπαρχία τῆς Ἱσπανίας, ὅπου νῦν εἶναι ἡ Ἀσυρία, ἡ Γαλλίτζια, καὶ ἡ Βισκαΐα.

Καντελάβροι τόποι ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Γαλλίας τῆς Βελγικῆς.

Καπιτώλιον, ὄρος μικρὸν ἢ λόφος, ἐν ᾧ ἡ ἀκρόπολις τῆς Ῥώμης καὶ ναὸς τοῦ Διὸς.

Καππαδοκία, ἐπαρχία ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ μεγαλωτάτη.

Καπύη, ἢ Κάπυα, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ ἡ πρωτεύουσα τῆς Καμπανίας κατὰ τὸ μέσον σχεδὸν κειμένη· νῦν δὲ ἐκπεπτωκυῖα τῆς ἀρχαίας εἰκλείας, τὰ τείχη τῆς Κάπυας ὀνομάζεται.

Καρδυηνοὶ καὶ Μαρκομῆδαι ἀμφότερα τὰ ἔθνη κατῴκων πέραν τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

Κάρποι ἔθνος τι Σκυθικὸν· ὅρα Βασέραι καὶ Σαρμάται.

Κάρραι πόλις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.

Καρχηδόνες δύο, μία μὲν ἡ περίφημος ἐν τῇ Ἀφρικῇ πρὸς τὸ δυτικονότιον τῆς Σικελίας κατὰ τὸν νῦν λεγόμενον Τενισι· ἡ δὲ ἑτέρα ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ παραθαλάσσιος καὶ αὕτη ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Πάλου πρὸς τὸ δυτικόν.

Κατάνη, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς νήσου περὶ τὸ μέσον, Κατάνια τανῦν λεγομένη.

Κάτθαι, ἔθνός τι κατοικοῦν ἀναμφιβόλως τὸν σήμερον ὀνομαζόμενον τόπον Ἔσσεν (hessen) εἶχεν ὅμως πλείονα ἔκτασιν.

Κέλλιος, λόφος τις πλησίον τῆς Ῥώμης ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βεείων, ἢ φιδηναίων ἢ τῶν Ἀλβανῶν.

Κελτιβηρία, ἐπαρχία ποτὲ ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ περὶ τὸν Ἴβηρον· τὸ ὁποῖον μέρος εἶχον ποτὲ οἱ αὐτόθι Κελτοὶ, ἐκτεινόμενον ἐν μέρει εἰς τὴν Ἀῤῥαγωνίαν καὶ τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Καστιλίαν.

Κίβαλις πόλις ἐν Παιωνίᾳ.

Κιλικία, ἐπαρχία ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, περατουμένη ἀπὸ μὲν δυσμῶν ὑπὸ τῆς Παμφυλίας· ἀπὸ δὲ τῶν βορέων, ὑπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς λάσσονος Ἀρμενίας· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀμανοῦ Ὄρους, ἢ τῆς Συρίας, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Κιλικίου πελάγους.

Κίμβροι, κατὰ τὰς ὀρθοτέρας παρατηρήσεις ἦσαν ἔν μίγμα Γάλλων τε καὶ Κελτῶν, ἐξελθόντων ἀπὸ τῆς μεσογείου Γερμανίας πρὸς εὐρυχωροτέραν τινὰ κατοικίαν, ἐκ τῆς ἀνάγκης βεβιασμένων· ἀποκατεσάθησαν ὡς τόσον εἰς τῆς Δανιμάρκας τὰς νήσους· ὁ δὲ Φλῶρος λέγει, ὅτι ἦλθον ἐκ τοῦ ἐξωτέρου μέρους τῆς Γαλλίας.

Κλυπέα, πόλις ἐν Ἀφρικῇ παραθαλάσσιος πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Ἑρμοῦ ἀπέναντι τῆς Σικελίας, Ἀσπίδαν ποτὲ λεγομένην διὰ τὸ σχῆμα ἴσως τοῦ Χωρίου, ἐν ᾧ αὕτη κεῖται.

Κόγχη πόλις Περσῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.

Κομμαγηνὴ, ἔθνος τι ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπάνυτοι γνωσὸν, ὅπου κατῴκει ποτέ.

Κονκορδία, πόλις ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει πλησίον τοῦ Ἀλτίνου· ὅρα αὐτόθι ἕτω δὲ μέχρι τοῦδε ἀμφότεραι αὗται καλοῦνται.

Κόρινθος, πόλις τῆς Πελοποννήσου ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ ἐνδοξοτάτη καὶ πλουσιωτάτη γενομένη τὸ πάλαι, ἡ πρωτεύουσα πάσης τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀκρόπολιν ἔχουσα ἀνωτέρω ἐφ' ὑψηλοῦ λόφου ὀχυρωτάτην.

Κορσίκη, ἡ νῦν Κόρσικα, ποτὲ δὲ Κύρνη νῆσος αὕτη ἐν τῇ μεσογείῳ θαλάσσῃ ὑποκειμένη ταινῦν ἐς τὴν Γαλλίαν πρὸς τὸ βόρειον τῆς Σαρδινίας.

Κυάδοι, ἔθνος ποτὲ ἐν τῇ Γερμανίᾳ κατοικοῦν τὴν ἐπαρχίαν τὴν νῦν λεγομένην Μοραυίαν.

Κυρίολοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ· τῶν ὁποίων ἡ πόλις, στρατηγοῦντος μὲν τοῦ Ποσυμίου, ἀνδρίᾳ δὲ Γαΐου Μαρκίου, τοῦ ἐκ τούτου ἐπονομαθέντος Κυριολάνου, αἰχμαλωτίσθη τῷ 262 ἔτει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τοῦ Πλινίου οὐδὲ ἴχνος αὐτῆς δὲν ἐσώζετο· ὅθεν καὶ ἄγνωστον, ὅπου ποτὲ ἔκειτο.

Κόχλοι, ἔθνος ἀποκαθισάμενον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου.

Κρήτη, νῆσος περίφημος ἐν τῇ Μεσογείῳ μεγίστη, περίμετρον ἔχουσα ἑξακοσίων μιλίων· μῆκος δὲ, ὀγδοήκοντα· πλάτος δὲ, ὅπου πλατυτάτη, ἑξήκοντα.

Κρισομῆνοι· ὧν ἡ πόλις Κρισομέριον, ἀποικία τῶν Ἀλβίνων παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ.

Κτησιφῶν, πόλις ἐνδοξοτάτη τῆς Ἀσσυρίας, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τίγρητος, πλησίον τῆς αὐτόθι Σελευκείας περίπου μίλια τρία.

Κύζικος πόλις ἐν Βιθυνίᾳ, ἢ μᾶλλον ἐν τῇ ἐλάσσονι Μυσίᾳ παραθαλάσσιος, μεγάλη ποτὲ καὶ διάσημος ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Χερσονήσου.

Κυρινάλιος, λόφος τις, ἢ ὄρος μικρὸν ἀπολὺ ἀπέχων τῆς Ῥώμης.

Κυρήνη, πόλις πρωτεύουσά ποτε ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ ἐπαρχίᾳ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἔνδοξος γενομένη διὰ τὸ εὔκαρπον.

Κωνσαντινούπολις· ὅρα Βυζάντιον.

Κώρυκος, ὄρος τοῦτό ἐστιν ἐν Λυκίᾳ, ἀλλ' ἐχὶ ἐν Κιλικίᾳ, ὀνομαζόμενον τανῦν Κέρκον.

Λάτιον, ἢ ἐντεῦθεν φαίνεται ὠνομάσθησαν οἱ Λατῖνοι, ἐπαρχία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἡ μεγάλη Ἑλλὰς ὅπου ἦλθεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρῳάδος.

Λιβέρνοι ἔθνος λῃστικὸν ἐν τῇ Ἰλλυρίᾳ, ἔχοντες ναῦς διήρεις, τὰς ὁποίας ἔπειτα ἐμιμήθησαν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ὀνομάζοντες αὐτὰς Λιβερνικάς.

Λιβύη, ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς περιοριζομένη, ἀπὸ μὲν βορέρως ὑπὸ τῆς μεσογείου θαλάσσης· ἀπὸ δὲ τοῦ νότου, ὑπὸ τοῦ Αἰθιοπικοῦ Ὠκεανοῦ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ, καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Λίβυσσα, χωρίον τι ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, ἔνθα ἦτον ὁ τάφος τοῦ Ἀννίβου.

Λίγγων, πόλις ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

Λιγύες, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατοικοῦντας τὴν νῦν λεγομένην Γένοβαν καὶ τὴν Λέκαν· ὅθεν ὁ τόπος Λιγυρία τὸ πάλαι.

Λιλύβαιον, ἀκροτήριον ἐν Σικελίᾳ καὶ πόλις αὐτῷ ὁμώνυμος Μαρσάλα τανῦν λεγομένη.

Λούγδωνον, πόλις καὶ πάλαι καὶ νῦν περίφημος ἐν Γαλλίᾳ, Λυὸν τανῦν ὀνομαζομένη, ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ κειμένη.

Λευκανία ἢ Λευκανία, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος λέγονται Λευκανοί, ἦτον ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ μεσημβρινώτερον μέρος αὐτῆς.

Λυσιτανία, μέρος τῆς Ἱσπανίας, ἡ νῦν Πορτογαλλία ἐν μέρει, κειμένη ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ.

Λυκία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεταξὺ Καρίας καὶ Παμφυλίας.

Λώριον, ἢ Λαύριον, χωρίον ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν Αὐρηλίαν ὁδὸν κείμενον.

Μαγνησία, πόλις ἐν τῇ Ἑλάσσονι Ἀσίᾳ ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ πρὸς τὴν Μεσόγειον· καὶ ἑτέρα δέ τις πρὸς τὰς Σάρδεις Μαγνησία πρὸς τῷ Σιπύλῳ λεγομένη.

Μαγνησία δὲ ἐπαρχία ἐν τῇ Ἑλλάδι τῆς Θεσσαλίας μεταξὺ τοῦ Θερμικοῦ κόλπου, καὶ τοῦ Πελασγικοῦ· ἔχει δὲ ὄχθμα, ὡς χερσονήσου.

Μαδήνη μέρος τῆς Ἀρμενίας μεταξὺ τοῦ Κύρου καὶ Ἀράξου τῶν ποταμῶν.

Μαζάκη, πόλις ποτὲ ἔνδοξος ἡ πρωτεύουσα ἐπὶ Ἀρχελάου τῆς Καππαδοκίας, νῦν δὲ τόπος τις εὐτελὴς Τισσάρα, ἢ Γισὰρ ὀνομαζόμενον.

Μακεδονία ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος μεγίστη, ἐκτεινομένη μάλιστα ἀπὸ τοῦ Ἰονικοῦ πελάγους κατὰ τὴν δύσιν μέχρι τοῦ ποταμοῦ Νέστου πρὸς ἀνατολάς.

Μαρκομῆδοι· ὅρα Καρδυηνοὶ ἀνωτέρω.

Μαρκομάννοι ἔθνος Γερμανῶν, κατοικοῦντες μέρος τῆς Γερμανίας ἐν Μοραυίᾳ καὶ μέρος ἔτι τῆς Βοεμίας.

Μαρσοὶ καὶ Πελίγνοι, ἔθνη ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος κατοικοῦντες μεταξὺ τοῦ Ἀγκῶνος καὶ τοῦ Μολιχινίου Κομητάτου.

Μασσαλία ἡ νῦν ἐν Γαλλίᾳ Μαρσίλεια, πόλις παραθαλάσσιος περίφημος καὶ νῦν καὶ τὸ πάλαι διὰ τὴν ἰδίαν λαμπρότητα, καὶ διὰ τὸν λιμένατης.

Μαυριτανία ἡ Νουμιδία ἐπαρχίαι τοῦ Βασιλείου Ἀλγγερίου ἐν τῇ Ἀφρικῇ πρὸς τὸ δυτικὸν ἀπὸ τῆς Καρχηδόνος.

Μεδιολανος, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τῇ ἀνωτέρᾳ τὸ νῦν Μελάνον λεγόμενον.

Μεσοποταμία ἐπαρχία τῆς Ἀσσυρίας, ἡ χώρα δηλονότι τῶν δύο ποταμῶν μεταξὺ, Εὐφράτου καὶ Τίγρητος· ἥτις καὶ μέση τῶν ποταμῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι λέγεται.

Μογοντιακὸν, πόλις τῶν Γάλλων ἀρχαιοτάτη· τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ὡς προπύργιον ἐν τοῖς ὁρίοις κατὰ τῶν Γερμανῶν· ταυτὴν δὲ λέγεται Mains.

Μυλβία, γέφυρα ἦτον αὕτη ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ περίπου ἓν μίλιον Ἰταλικὸν τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.

Μύρσα καὶ Μυρσία πόλις διάσημος διὰ τὴν μακροτάτην ἐν αὐτῇ γέφυραν ἐν τῇ Παννωνίᾳ ἡ Βόσνᾳ πρὸς τὸν Δανοῦβιν κειμένη ποταμόν.

Μοισία, ἡ μὲν ἄνω εἶναι, ἡ νῦν Σερβία· ἡ δὲ κάτω, ἡ νῦν Βλγαρία.

Μυσία δὲ, ἐπαρχία ἐν τῇ Ἀσίᾳ· καὶ ἡ μὲν ἐλάσσων ἐκτείνεται κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον μεταξὺ Βιθυνίας καὶ Φρυγίας, ἔχουσα ἀπὸ μὲν βορέου τὴν προποντίδα· ἀπὸ δὲ νότου, τὴν Τρωάδα· ἡ δὲ μείζων Μυσία εἶναι ἀνατολικωτέρα, μεταξὺ τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας πρὸς δεσμᾶς, τῆς Βιθυνίας πρὸς βορέαν, τῆς μεγάλης Φρυγίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς μεσημβρίαν.

Ναρίσκοι ἔθνος ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντες μέρος τῆς Μεσοποταμίας.

Ναρβωνίσιη, πόλις ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἡ πρωτεύουσα τῆς κάτω Ναρβωνισίας ἐπαρχίας.

Νειλος ὁ μέγιστος ποταμὸς ἐν Αἰγύπτῳ· τοῦ ὁποίου αἱ πηγαὶ ἔχουσιν ἀρχὴν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Αἰθιοπίᾳ εἰς τὸ βασίλειον τῶν Χαμπεσίων κατὰ τὴν Σακαχάλαν ἀπὸ ὑψηλοτάτων ὀρέων, καὶ διερχόμενος πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον, ἐκβάλλει εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν πέλαγος ἐν τῇ μεσογείῳ θαλάσσῃ.

Νικομηδία, ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βιθυνίας.

Νισίβη ἢ Νίσιβις, πόλις πολυάνθρωπος τῆς Μεσοποταμίας· ἥτις καὶ Ἀντιόχεια ἐκαλεῖτο Μυγδωνική.

Νουμιδία, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος Νουμίδαι ἐντὴ ἐνδοτέρᾳ τῆς Ἀφρικῆς περὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς τὸ νῦν λεγόμενον Ἀλγγέριον

Νουμαντία, πόλις ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ πλησίον τοῦ Δουρείου ποταμοῦ, καὶ τὸ ἔθνος δυνατὸν καὶ πολεμικὸν, ἀμιλλώμενον πρὸς Ῥωμαίους, ὀλίγον ὅμως εἰς δέκα χιλιάδας στρατιωτῶν.

Νώλα πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἔτος ἔτι καὶ νῦν καλουμένη ἐν τῇ terra di savoro. τὸ ὁποῖον ποτὲ ἦν μέρος τῆς Καμπανίας.

Νωρικὸν, ἐπαρχία ἐν τῇ Γερμανίᾳ, περιέχουσα μέρος τῆς Βαβαρίας εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἴνου ποταμοῦ. καὶ μέρος τῆς Αὐστρίας, καὶ τὸ Σαλσβοῦργον.

Ὄλυμπος, ὄρος καὶ τοῦτο ἐν τῇ Κιλικίᾳ τῆς Ἀσίας ὁμώνυμον τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀλύμπου. ἦτον δὲ πλῆρες λῃστῶν.

Ὀρχάδες, σύνημα πολλῶν νήσων πλησίον τῆς Σκωτίας κατὰ τὸ βορειότερον ἐν τῷ Ὠκεανῷ.

SISMANOGLIO

Ο᾽σδροηνία, ἡ τὸ ἔθνος Ο᾽σδροηνοὶ, μέρος ἐπαρχίας ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.

Ο᾽σια, πόλισμα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως, ἡ ταυῦν ὕτω καλουμένη· εὐτελὴς δὲ ἡ μηδενὸς λόγου ἀξία, διὰ τὴν ἀχρειότητα τοῦ λιμένος. ἦσαν δὲ ἐνταῦθα ἁλικαὶ αὐτοχέδιοι, ἔνθα ἐξερχόμενον τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἡ μένον ἐπηγνύετο εἰς ἅλας. ἐντεῦθεν δὲ ἡ ἁλικὴ ὁδὸς, ἡ φέρουσα δηλαδὴ εἰς τὸ ἅλας.

Οὐάνδαλοι. ὅρα Βάνδαλοι.

Οὐσκουδάμη, πόλις ἡ χώρα ἐν Θράκῃ. νομίζουσι δὲ τινὲς, ὅτι εἶναι ἡ ταυῦν Ἀνδριανούπολις.

Παιωνία, ἐπαρχία Μακεδονίας, ἐν διαφόροις τόποις τιθεμένη παρὰ τῶν Γεωγράφων. τὸ δὲ μέσον φυλάττων τις, τάττει αὐτὴν μεταξὺ Στρυμόνος ἡ Ἀξίου τῶν ποταμῶν.

Παλαιοφάρσαλα. ὅρα Φάρσαλα.

Παλαιστίνη ἡ ποτὲ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, μέρος δὲ τῆς Συρίας ἀρχαιότατον· ἐπὶ δὲ τῶν Αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων Ἰουδαία μετωνομάσθη.

Παλάτιον, ὄρος ἐν Ῥώμῃ, ἡ πρώτη κατοικία τοῦ Ῥωμύλου. ἀπὸ δὲ Αὐγούστου ἡ ἐξῆς ἔλαβε τοὔνομα τοῦτο ὁ Αὐτοκρατορικὸς οἶκος ἀπὸ τοῦ Ὄρους, ἐν ᾧ ἔκειτο. ἡ ἐντεῦθεν ἐν τοῖς ἑκάστοις χρόνοις μετεδόθη ἡ λέξις ἡ εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Παφλαγονία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας Βορειοτέρα ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, τὸ δυτικώτερον δηλονότι μέρος τοῦ Πόντου.

Παμφυλία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, ἐκ μὲν τῶν δυτικῶν περιοριζομένη ὑπὸ τῆς Λυκίας· ἐκ δὲ τοῦ βορέως, ὑπὸ τῆς Πεισιδίας ἡ Φρυγίας. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆς Κιλικίας ἡ Καππαδοκίας ἐν μέρει. ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου πελάγους.

Παννωνία περιεῖχε τὴν Κραϊναν τῆς Ἀυστρίας ἡ μέρος τῆς Κροατίας, ἡ Βόσνης, ἡ Οὐγγαρίας, ἡ Σλαβωνίας ἡ τὸ Πελεγράδιον ἐν τῇ Σερβίᾳ.

Παντικάπαιον ἡ Βόσπορος ἡ αὐτὴ πόλις κατὰ τὸν Πλίνιον (δ᾽, 12) ἐν τῷ ϛενῷ τοῦ Κάφφα ὑπὸ τοῖς Ταρτάροις.

Παρθενόπολις, πόλις ἐν τῇ κάτω Μυσίᾳ ἡ Βουλγαρίᾳ κατὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

Πάρθοι ἡ Πέρσαι τὸ αὐτὸ κατὰ τὰς διαφόρους μεταβολὰς τῶν ἐθνῶν. ἐπειδὴ πρὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐλέγοντο Πέρσαι. ἔπειτα δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων μετωνομάσθησαν Πάρθοι, ἡ εἰς τρίτον αἰῶνα αὖθις ἔλαβον τὸ πρῶτον ὄνομα Πέρσαι.

Πελίγνοι· ὅρα ἐν τῷ Μαρσοί.

Περυσία ἡ Περύσιον, νῦν δὲ Περυγία ἐν Τέυκοις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Πάπα.

Πειραιεὺς, ὁ περίφημος λιμὴν τῶν Ἀθηναίων.

Πικένται, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατοικοῦντες νῦν ἐν τῇ Marcia di Ancona.

Πικένιον, ἐπαρχία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἰς τὸν Ἀγκῶνα Μάρκια, ἔχουσα ἀπ᾽ ἀνατολῶν τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Πόντος, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πρὸς μεσημβρίαν.

SISMANOGLIO

Πραίνεσος, ἡ τὸ ἔθνος Πραινεσινοὶ, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ Λάτιον, τανῦν δὲ καλυμένη Παλεσρίνη.

Πτολαιμαὶς, πόλις ἐν τῇ Ἀφρικῇ εἰς τὴν Κυρηναϊκὴν ἐπικράτειαν· ἐλέγετο δὲ κοινῶς Βάρκη ἐν τῷ Λιβυκῷ πελάγει.

Πυρρήναια ὄρη, τὰ μεθόρια νῦν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας.

Ῥαβέννη, πόλις ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ τὸ αὐτὸ σώζουσα ὄνομα καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ῥῆνος, ποταμὸς διάσημος ἐν τῇ Γερμανίᾳ, περιορίζων αὐτὴν τὴν σήμερον ἀπὸ τῆς Γαλλίας. πηγάζων δὲ ἀπὸ τῆς Σουαβίας τὰ ὄρη, εἰσβάλλει εἰς τὸν Ὠκεανὸν κατὰ τὴν Ὁλάνδαν.

Ῥητία, ἐπαρχία περιέχουσα τὴν νῦν Σουαβίαν καὶ Βαβαρίαν πέραν τοῦ Ἴσρυ ἕως τοῦ Ἴννυ, καὶ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Τυρωλίου, καὶ μέρος τῆς Ἰταλίας.

Ῥηπενσία Δακία. ὅρα Δακία.

Ῥοδανὸς, ποταμὸς ἐν Γαλλίᾳ ἄνωθεν ἐκ τῶν Ἑλβετίων ὀρέων πηγάζων καταῤῥεῖ μὲ ὀξύτητα εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν.

Ῥοδόπη, ὄρος ἐν Θράκῃ ἀπὸ τοῦ Ἔβρου ὑπερτεινόμενον μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Ῥόδος, νῆσος παρατείνουσα τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀσίας. ἔχει δὲ καὶ πόλιν ὁμώνυμον, διάσημος οὖσα καὶ διὰ ἄλλα φυσικὰ προτερήματα, καὶ μάλιστα διὰ τοῦ ἀέρος τὴν εὐκρασίαν.

Ῥώμη ἡ περίφημος καὶ ἐνδοξοτάτη πόλις τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας, κτισθεῖσα κατὰ τὸ πιθανὸν ὑπὸ τοῦ Ῥωμύλου ἐν ὄρει τῷ Παλατίῳ.

Σαβῖνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν Ἀνιήνε, Ἀλλίε, καὶ τοῦ Νάρα. τούτων τῶν Σαβίνων μέρος εἶναι καὶ νῦν αὐτόθι ἐν τῇ Παπικῇ ἐπικρατείᾳ.

Σαγῦντον, ἐξ οὗ τὸ ἔθνος Σαγῦντοι ἢ Σαγυντῖνοι, πόλις ἐν τῇ μεσογείῳ Ἱσπανίᾳ.

Σαλεντῖνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατοικοῦντες μέρος τῆς Μασαπίας, ἢ Καλαβρίας εἰς τὸ μεσημβρινώτερον κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Σάλωνες ἢ Σαλῶναι, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῇ Δαλματίᾳ, ἔνδοξος ποτὲ γενομένη, καὶ Παλάτιον Διοκλητιανοῦ ἔχουσα.

Σάμος, νῆσος ἀνατολικὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἔχουσα ἀπέναντι ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὴν Ἔφεσον καὶ Μυκάλην. περιέχει δὲ ἡ νῆσος καὶ πόλιν ὁμώνυμον.

Σάμνιον, ἐξ οὗ οἱ πολῖται Σαμνῖται, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τὰ νῦν Ἀβρῦζον λεγόμενον.

Σαρδὼ, νῦν δὲ Σαρδινία, νῆσος μεγίστη μετὰ τὴν Σικελίαν εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Ἰταλίας. τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἔχει μίλια 500, τὸ δὲ μῆκος 170, τὸ δὲ μεῖζον πλάτος 90.

Σαλλασσὸς πόλις ἐν τῇ Ὀρεινῇ Ἰταλίᾳ εἰς τὸ Δυκάτον Ἄοσαν.

Σαράπιον. ὅρα εἰς τὸ Ἴσιον.

Σαρμάται, ἔθνος μέγα ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ κατοικοῦντες μέρος Λεχίας καὶ μέρος Ῥωσσίας, καὶ τὴν Κριμαίαν. ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, τὸ Καζὰν, καὶ Ἀστραχὰν, καὶ τὰ πέριξ.

Σαυρομάται, οἱ αὐτοὶ εἶναι καὶ Σαρμάται. ὅρα ἀνωτέρω.

SISMANOGLIO

Σελεύκεια. τρεῖς δὲ πόλις τῷ αὐτῷ ὀνόματι γνωριζόμεναι, μία μὲν τῆς Ἀντιοχείας λεγομένη, ἑτέρα δὲ τῆς Ἰσαυρίας, ἡ δὲ τρίτη τῆς Ἀσσυρίας.

Σένων, ἡ τὸ ἔθνος Σένωνες ἔθνος Φοβερὸν κατὰ τῶν Ῥωμαίων τὸ πάλαι, κατοικοῦντες ὑ μακρὰν τῶν Παρισίων.

Σένα, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Σενιγαγλία ταυῦν λεγομένη εἰς τὸ Πικένιον. ὅρα ἀνωτέρω αὐτόθι.

Σησκυανοὶ, οἱ αὐτοὶ λέγονται ἡ Ἑλβετοί. ὅρα αὐτόθι.

Σίγγαρα, πόλις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὸς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐν τῷ ὄρει Σιγγάρα.

Σινώπη, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Μιθριδάτου.

Σίπυλος, ὄρος ἐν τῇ Λυδίᾳ τῆς Ἀσίας, πλησίον τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ κατὰ τὸ σύνορον τῆς μεγάλης Φρυγίας. καλεῖται δὲ τοῦτο ἡ Φλεγαῖον ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου Κεραύνιον.

Σίρμιον, πόλις ποτὲ περίφημος ἐν τῇ Σλαβωνίᾳ πρὸς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως. ἐξ ἧς ταυῦν ἐδόθη τὄνομα εἰς τὴν ἐπαρχίαν. εἶναι δὲ ἡ Κώμητις μικρὰ πλησίον τοῦ Βακοντίου ποταμοῦ.

Σκορδίσκοι, ἔθνος καταγόμενον μὲν ἐκ τῶν Γάλλων, κατοικοῦν δὲ ἐν Βόσνῃ ἡ ἐν Σερβίᾳ· ἡ ἐντεῦθεν εὑρίσκονται ἐξ αὐτῶν, ὡς λέγουσιν, ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ἐν τῇ Θράκῃ, ἡ προσέτι ἐν τῇ Παννωνίᾳ ἡ Οὐγγαρίᾳ.

Σκύθοι κατοικοῦσαν ἐν τῇ Κριμαίᾳ, ἐν Ῥωσσίᾳ ἐν Ἀσδραχὰν, ἡ Καζὰν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Σμύρνα, ἔνδοξος πόλις τὴν σήμερον μάλιστα διὰ τὸ

ἐμπόριον, ἡ τὸ πολυάνθρωπον, κεῖται ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀσίας, ἀπέναντι τῆς Χίου νήσου.

Σοῦβοι, ἔθνος τὸ τὴν Σουηκίαν, νῦν δὲ Σβετζίαν καλουμένην οἰκοῦντες, ἡ Σβέτζοι κοινῶς λεγόμενοι.

Σουτρῖνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων κατοικοῦντες ἐν τῇ Ἑτρουρίᾳ ἡ Τουσκάνᾳ. διωχθέντες δὲ ὑπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν, ἀπέλαβον τὴν πόλιν των αὖθις διὰ τῆς δυνάμεως τῶν Ῥωμαίων, Καμίλλου στρατηγοῦντος.

Στάδιον, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ὅπου ἐξησκοῦντο οἱ γυμναζόμενοι. εἶχε δὲ καθέδρας ἐν κύκλῳ διὰ τὸς θεατὰς, ἔκτασιν δὲ 125 βημάτων.

Συράκουσαι, πόλις διάσημος ἡ πρωτεύουσα Σικελίας, κειμένη παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς· εἶχε δὲ περίμετρον, κατὰ τὸν Διόδωρον, σταδίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, τοῦτ' ἔστι εἴκοσι καὶ δύο μιλίων.

Σύεσσα, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ· ἥτις μετωνομάσθη ἔπειτα Πομετία εἰς διαφορὰν τῆς Συέσσης Ἀῤῥύγκας· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ὠνομάσθησαν Πομεντῖνοι.

Συρία, μέγα τι μέρος τῆς Ἀσίας, ἡ ποτὲ μὲν περιεῖχε ἡ τὸ ἀνατολικὸν, εἴτ' ἔν τὴν παλαιὰν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἀσσυρίαν, ἡ τὴν Βαβυλῶνα· νῦν δὲ τὸ δυτικὸν μόνον· τὸ ὁποῖον παρατείνει τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς μεσογείου θαλάσσης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κύπρου.

Σωφήνη, ἡ Σωφήνη, μικρὸν μέρος τῆς Ἀρμενίας.

Ταράκων, ἡ Ταῤῥάκων, ὡς ὁ Λατῖνος, πόλις τῆς Ἱσπανίας ἐπιφανεστάτη· τανῦν δὲ Ταραγγώνα

ὀνομαζομένη, μετέδοσε καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τὸ ὄνομάτης.

Τάραντα, καὶ ἑνικῶς ὁ Τάρας, καὶ ἡ Τάρας, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ παραθαλάσσιος ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς ὀνομαθέντος κόλπου Ταραντικοῦ πρὸς τὸ Ἰόνιον ἀποβλέπουσα πέλαγος.

Ταρσὸς, πόλις τῆς Κιλικίας λαμπρὰ, κειμένη περὶ τὸν Κύδνον ποταμὸν, πέντε σταδίους ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ.

Ταυρομένιον, ἐξ οὗ τὸ ἔθνος Ταυρομενιτάνοι, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ Ταυρομενίῳ ποταμῷ· ὅστις καὶ Ἀκεσίνης παρὰ τισὶς Ἕλλησι λέγεται.

Ταῦρος, ὄρος ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸ μέγιστον τῆς οἰκεμένης, ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἀρχόμενον Μυσίας, καὶ ἐκτεινόμενον ἐπὶ πολὺ πρὸς ἀνατολάς.

Τέβριος ἢ Τροβίας ποταμὸς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἀπενικοῦ ὄρους πηγάζων, καὶ ἐκρέων παρὰ τὴν Πλακεντίαν τὴν ἐν τῷ Πῷ.

Τερβῖται, ἔθνος τι ἐν τῇ Παννωνίᾳ ἐτοσοῦτον γνωσόν.

Τιράμνη, ἢ ὡς ἐν τῷ Λατινικῷ Ἰντεράμνη, πόλις Φαίνεται ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Τεύτονες, ἔθνος ἐν τῇ Γερμανίᾳ, κατοικοῦντες κατὰ τὸ Ὀλσάϊνον καὶ Μεκλεμβοῦργον, καὶ τὰς Δανικὰς νήσους.

Τιγρανοκέρτα, τοῦτ' ἐστι Τιγρανόπολις κατὰ τῶν Σύρων τὴν διάλεκτον, πόλις παρὰ τὸν Τιγράνα κτισθεῖσα κατὰ τὸ μεσημβρινώτερον τῆς Ἀρμενίας μέρος ἐπὶ κρημνῶν, μεταξὺ τῶν πηγῶν τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ ὄρους Ταύρου· πολλῶν δὲ ἐθνῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἀσυμφώνων πρὸς ἄλληλα, ἐκυριεύθη παρὰ Λευκόλλου χωρὶς τινὸς ἀντιστάσεως.

Τίγρης, ποταμὸς ὀνομαστὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀρχόμενος μὲν ἀπὸ τὰ Ἀραράτια ὄρα, διαχωρίζων δὲ Ἀσσυρίαν, καὶ Μεσοποταμίαν, ἐκρέει εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν.

Τόμος, χώρα τις ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

Τύγυροι, ἔθνος τι τῶν Ἑλβετῶν κατοικοῦντες τὰ ὄρη τῆς Ἑλβετίας.

Τύραιοι, ἐπαρχία ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Ἀσίας.

Τοῦσκοι οἱ παλαίποτε Τυῤῥηνοὶ, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τὴν Τουσκίαν· καὶ ἄλλα χωρία ἀπὸ τῆς Παπικῆς ἐπαρχίας κατοικοῦντες.

Τύσκολον, πόλισμα τι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ταυῦν Φρασκάτιον λεγόμενον.

Τρίπολις, πόλις ἐν τῇ Ἀφρικῇ, σώζουσα ἔτι καὶ νῦν τὸ ὄνομα, ἐκτοπισμένη ὅμως τῆς παλαίποτε θέσεως.

Τριβαλλοὶ, ἔθνος κατοικοῦντες ἐν τῇ Κάτω Μοισίᾳ κατὰ τὸ δυτικώτερον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμόν.

Τροία, ἢ Τρωὰς· ἴδε Ἴλιον.

Φαλίσκοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐπί τινος ὑψηλῆς ἄκρας ἔχοντες τὴν πόλιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Τουσκίας.

Φάρσαλα, ἢ ΠαλαιοΦάρσαλα, πόλις Μακεδονίας, τὰ νῦν λεγόμενα Φέρσαλα ἐπὶ τοῦ Ποταμοῦ Ἐνιπέως.

Φάσηλις, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ.

Φιδέναι, ἐξ οὗ Φιδενάται, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ, πέραν τοῦ Ἀννίου, εἰς τὰ σύνορα τῶν Σαβίνων· νῦν δὲ μόνον τὰ ἐρείπια φαίνονται ταύτης.

© ISMANOGLIO

Φίλιπποι, πόλις ἔνδοξος ποτὲ, ὅπου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἐπιστολὰς τοῖς ἐκεῖσε χριστιανοῖς ἔγραψεν· ἔκειτο δὲ αὕτη κυρίως μὲν ἐν Μακεδονίᾳ πλησίον τῶν συνόρων τῆς Θράκης· νῦν δὲ ἀπελήφθη εἰς Θράκην ἐρείπιον ὂσα ἢ ὀλὲν πλέον· πλησίον τῆς ὁποίας εὑρίσκεταί τι χωρίον ποταπόν.

Φοινίκη, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Συρίᾳ, ἔχουσα παλαίποτε τὴν Τύρον πρωτεύουσαν.

Φρυγία ἐπαρχία ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰς μείζονα ἢ ἐλάσσονα ὑπὸ τῶν Γεωγράφων διαιρεμένη· ἢ ἡμὲν ἐλάσσων τὰ περὶ τὴν Τρῳάδα ἢ τὸν Ἑλλήσποντον λέγονται· ἡ δὲ μείζων ἀνατείνεται πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ μεσογείῳ.

Χαιρώνεια, πόλις τῆς Φωκίδος, ἢ τῆς Ἀχαΐας μετὰ ταῦτα, διάσημος· τανῦν δὲ ἐρείπιον ὂσα, καλεῖται Κάπραινα· πατρὶς αὕτη ἦτον τῷ Πλυτάρχῳ ἢ Σέξτῳ τῶν περιφήμων.

Χαλκηδὼν, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς Προποντίδος ἄντικρυς τῷ Βυζαντίῳ· ἣν δέποτε μητρόπολις τῶν Βιθυνῶν, ἔχουσα λιμένας ἑκατέρωθεν· νῦν δὲ μόλις φαίνονται τὰ ἐρείπια ταύτης.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

τῶν

ἐνδόξων Ἀνδρῶν κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἄγκος Μάρκιος. 10
Ἀγρίππας (Μάρκος Βιστάνιος). . . 162
Ἀδερβάλης ὁ τῆ Μικίψα. . . . 82
Ἀδριανὸς (Αἰμίλιος). 225
Αἰλιανὸς. 302
Αἰμίλιος (Κάϊος Γάλλος) 273
Αἰμίλιος Παῦλος Μακεδονικὸς. . . . 65
Αἰνείας ὑγεμὼν τῆς Τρῳάδος. . . . 290
Ἀλβῖνος (Δέκιος Κλαύδιος Σεπτίσμιος. . 251
Ἀλέξανδρος (Σεβῆρος). 261
Ἄλυκτος Τύραννος Ἀγγλίας. . . 308
Ἄμανδος (Κνέϊος Σάλβιος). . . . 302
Ἀμιλκάρης ὁ Βάρκας. 39
Ἀνδρίσκος ἰδε Ψευδοφίλιππος. . . . 72
Ἀννίβας στρατηγὸς Καρχηδονίων. . . 44
Ἀντίοχος ὁ τρίτος ὁ ἢ Μέγας Βασιλεὺς τῆς Συρίας. 61

Ἀντωνῖνος (ὁ Πῖος). 230
Ἀντώνιος (Μάρκος). 134
Ἀντώνιος Γάϊος. 140
Ἄππιος Κλαύδιος Κήνσωρ. . . . 27
Ἀρισίων. 112
Ἀρισόνικος υἱὸς τῦ Εὐμενῦς. . . . 74
Ἀρχέλαος. 112
Ἀρχέλαος Βασιλεὺς Καππαδόκων. . . 173
Ἀσδροβάλης Βάρκας. 49
Ἀσδροβάλης ἕτερος στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων. 67
Ἄττταλος Βασιλεὺς Βιθυνίας. . . . 51
Ἄττταλος δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Περγάμυ ὁ φιλαδέλφης. 63
Ἄττταλος τρίτος Βασιλεὺς τῆς Περγάμυ. . 73
Αὐρηλιανὸς (Λύκιος Δομέτιος). . . . 285
Ἀχιλλεὺς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων. . . 306
Βαλβῖνος (Δέκιος Κοίλιος). . . . 266
Βάῤῥων (Μάρκος Τερέντιος). . . . 51
Βεντίδιος Βάσσος. 163
Βετρανίων στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων. . . 324
Βιργίλιος (Πύβλιος Μάρος). . . . 289
Βικτωρῖνος (Μάρκος Πιαβώνιος) . . . 281
Βιργινία. 22
Βιτέλλιος Αὖλος. 199
Βόνωσος (Κύντος). 297
Βρῦτος Ἰύλιος Λύκιος Ἰύνιος. . . . 15
Βρῦτος (Μάρκιος Ἰύνιος). 147
Γάϊος Λυέλλιος Νέπος. 38

Γάϊος Λυτάτιος Κατῦλος. 42
Γάϊος Κάσσιος Λογκῖνος. 141
Γάλβας (Σέρβιος Συλπίτιος). . . . 191
Γαλλιῆνος (Πέπλιος Λικίννιος). . . . 275
Γάλλος Ὁσιλιανὸς (Βίβιος Τρεβονιανός). . 271
Γάλλος (Φλάβιος Κλαύδιος Κωνσάντιος). . 326
Γέτας (Σεπτίσμιος). 254
Γνέϊος ὁ Σέξτος. 147
Γορδιανὸς ὁ νέος (Μάρκος Ἀντωνῖνος Πῖος). 267
Δέκιος (Γνέϊος Μέτιος Κύντος Τραϊανὸς). . 271
Διοκλητιανὸς (Γάϊος Οὐαλέριος). . . 299
Δομετιανὸς (Τίτος Φλάβιος). . . . 212
Δρῦσος ὁ τῦ Τιβερίυ Νέρων. . . . 164
Ἐσιάδες. 6
Εὐμενὴς ὁ δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Περγάμυ. 64
Ζηνοβία Βασιλὶς τῆς Παλμύρης. . . 291
Θεοδώρα (Φλαβία Μαξιμίνα). . . . 320
Ἱέρων δεύτερος Βασιλεὺς τῶν Συρακυσίων. . 37
Ἰοβιανὸς (Φλάβιος Κλαύδιος). . . . 334
Ἰυγύρθας ὁ τῦ Μανεσαβάλυ. . . . 81
Ἰυλιανὸς (Δίδιος). 247
Ἰυλιανὸς ὁ Παραβάτης. 327
Ἴρτιος. 149
Καίσαρ (Γάϊος Ἰύλιος). 87
Καλιγύλας (Γάϊος Καίσαρ). . . . 173
Κάμιλλος. Ὄρα Φύριος. 23
Καρακάλας (Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος). 255
Καρῖνος (Μάρκος Αὐρήλιος). . . . 298
Κάρος (Μάρκος Αὐρήλιος). . . . 297

Καραύσιος Τύραννος ἐν Βρεττανίᾳ. . . 305
Κάσσιος (Σπέριος). 19
Κατιλίνας (Λεύκιος). 132
Κατῦλος· ὅρα Κύντος Λυτάτιος Κατῦλος. . 86
Κάτων τῆς Οὐτρίκης. 143
Κίννας (Λεύκιος Κορνήλιος). . . . 112
Κλαύδιος Νέρων. 179
Κλαύδιος (Αὐρήλιος). 283
Κλαύδιος Ἄππιος. 22
Κλεοπάτρα. 158
Κολλατῖνος Λεύκιος Ταρκύνιος. . . . 17
Κόμοδος (Λεύκιος Αἴλιος Αὐρήλιος). . . 242
Κοριολάνος· ὅρα Κύντος Μάρκιος Κοριολάνος. 19
Κυκέρων (Μάρκος Τύλλιος). . . . 125
Κυνέας Φιλόσοφος. 35
Κύντος Λυτάτιος Κατῦλος. . . . 86
Κύντος Καικίλιος Μέτελλος. . . . 81
Κύντος Μέκιος Σκαιβόλας. . . . 80
Κύντος Μάρκιος Κοριολάνος. . . . 19
Κύντος Κικινάτος. 21
Κυντίλιος (Μάρκος Αὐρήλιος Κλαύδιος). . 284
Κωνσάντιος ὁ Χλωρός. 306
Κωνσαντῖνος ὁ Μέγας (Φλάβιος Οὐαλέριος). 314
Κωνσαντία (Φλαβία Ἑλία). . . . 320
Κωνσαντῖνος ὁ νέος (Φλάβιος Ἥλιος). . 321
Κώνσας (Φλάβιος Ἥλιος). . . . 323
Κωνσάντιος (Φλάβιος Ἥλιος). . . . 321
Λικίννιος (Φλάβιος Οὐαλεριανὸς. . . 312
Λικίννιος Κράσσος (Πόβλιος). . . . 80

Λικίνιος Κράσσος (Μάρκος). 122
Λεύκιος Αἴλιανὸς (Οὔλπιος Κορνήλιος Λαιλιανός). 281
Λεύκιος Ἄννιος Ἀντωνῖνος Οὔηρος. . . 234
Λεύκιος Λεύκελλος Λικίνιος. . . . 117
Λεύκιος Μερήνας. 141
Λυκρητία. 14
Μαγνέντιος Γερμανὸς. 324
Μάγνων ἀδελφὸς τῦ Ἀννίβα. . . . 50
Μακρῖνος (Μάρκος Ὀπίλιος Σεβῆρος). . 257
Μάλλιος Ταρκοάτος. 25
Μαξιμιανὸς Ἑρκύλιος (Μάρκος Αὐρήλιος). 302
Μαξιμιανὸς (Γαλλέριος Οὐαλέριος). . . 304
Μαξέντιος (Μάρκος Αὐρήλιος Οὐαλέριος). . 310
Μαξιμῖνος (Γαλλέριος Οὐαλέριος). . . 311
Μαξιμῖνος (Γάϊος Ἰύλιος Βέρος). . . 263
Μάριος (Μάρκος Αὐρήλιος). . . . 281
Μάριος (Γάϊος). 83
Μάριος υἱὸς τῦ ἀνωτέρω. 86
Μάριος Αἰμίλιος Λέπιδος. . . . 113
Μάρκελος (Μάρκος Κλαύδιος). . . 143
Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος. . . . 236
Μάρκος Αὐρήλιος Ἡλιογαβάλης. . . 259
Μάρκιος Κάϊος. 26
Μάρκος Κύριος Δενδάτος. 28
Μάρκος Ἀττίλιος Ῥηγῦλος. . . . 35
Μάρκος Κλαύδιος Μάρκελος. . . . 43
Μάρκος Λύλιος. 172
Μάρκος Αὐρήλιος Κόττας. . . . 117

Μασινίσσας Βασιλεὺς ἐν Ἀφρικῇ. . . 57
Μέτελλος (Κύντος Καικίλιος). . . . 141
Μιθριδάτης Βασιλεὺς τοῦ Πόντου. . . 75
Μικίψας Βασιλεὺς Νομιδίας. . . . 82
Μήκιος (Κόρδος Σκαιβόλας). . . . 18
Μέμμιος Λύκιος. 73
Ναρσῆς Βασιλεὺς τῶν Περσῶν. . . . 308
Νεπωτιανὸς (Φλάβιος Πομπίλιος). . . 325
Νέρων (Δομετιανὸς). 181
Νέρβας (Κοκκήϊος). 214
Νίγρος (Πεσκέντιος Ἴουστος). . . . 251
Νικομήδης δεύτερος Φιλοπάτωρ. . . 67
Νομᾶς Πομπήλιος. 6
Νομεριανὸς (Μάρκος Αὐρήλιος). . . 298
Ξάνθιππος στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων. . 39
Ὄθων (Μάρκος Σαλβῖνος) 196
Ὀκταβιανὸς Αὔγουστος. 149
Ὀρόδης Βασιλεὺς τῶν Πάρθων. . . . 124
Οὐαλεριανὸς (Πόπλιος Λικίννιος). . . 274
Οὐαλέριος (Λύκιος Ποπλικόλας). . . 17
Οὐαλέριος Κορβῖνος. 26
Οὐδηνάτος Βασιλεὺς τῶν Παλμυρηνῶν. . 282
Οὐεσπασιανὸς (Τίτος Φλάβιος). . . . 202
Πάνσας (Γάϊος Βίβιος). 149
Παπήριος Κάρσων (Λύκιος). . . . 26
Περσεὺς Βασιλεὺς Μακεδόνων. . . . 64
Περτίναξ (Πόπλιος Ἕλβιος). . . . 244
Πλωτίνα Πομπηΐα. 224
Πομπήϊος ὁ Μέγας. 97

Ποντίφεξ Μάξιμος. 40
Πορσήνας Βασιλεὺς τῆς Ἐτρουρίας. . . 17
Ποσθούμιος (Μάρκος Κρέσσιος Λατιήνος. . 280
Ποπίηνος (Μάρκος Κλαύδος Μαξιμῖνος). . 266
Ποπλικόλας Κορνήλιος Ῥοῦφῖνος. . . . 28
Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχρος. . . . 41
Πρῶβος (Αὐρήλιος Οὐαλέριος). . . . 294
Πρόκλος ἢ Πρόκολος (Τίτος Αἴλιος). . . 296
Πύρρος Βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου. . . . 29
Ῥέα Σιλβία. 6
Ῥωμύλος ὁ πρῶτος Βασιλεὺς Ῥώμης. . 3
Ῥῶμος ἀδελφὸς τοῦ Ῥωμύλου. . . . 5
Σάπωρ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν. . . . 279
Σάπωρ ἕτερος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν. . . 308
Σατορνῖνος (Πόπλος Σεμπρόνιος). . . 296
Σεβῆρος Φλάβιος Οὐαλέριος. . . . 309
Σεβῆρος (Λύκιος Σεπτίμιος). . . . 248
Σερτώριος (Κύντος). 115
Σέξτος ἴδιος Γνέϊος. 147
Σέρβιος Φόβλιος. 42
Σερούϊος Τοῦλλος. 11
Σιλβανὸς (Φλάβιος). 327
Σκιπίων (Πόπλιος Κορνήλιος). . . . 52
Σκιπίων (Λύκιος Κορνήλιος). . . . 62
Σκιπίων (Πόπλιος Αἰμιλιανὸς) Ἀφρικανὸς ὁ νέος. 69
Σολπίκιος Ῥοῦφος (Σέρβιος). . . . 112
Σπάρτακος. Ὅρα Λικίννιος Κράσσος. . . 122
Σύλλας (Λύκιος Κορνήλιος). . . . 104

SISMANOGLIO

Σίφαξ Βασιλεὺς Νομιδίας. . . . 56
Τάκιτος (Μάρκος Κλαύδιος). . . . 292
Ταρκύνιος Πρίσκος. 10
Ταρκύνιος Σύπερβος. 12
Τέτρικος (Γάϊος Πισεβέβιος). . . . 288
Τιβέριος (Κλαύδιος Νέρων). . . . 165
Τιγράνης Βασιλεὺς Ἀρμενίας. . . . 121
Τίτος (Οὐεσπασιανὸς). 208
Τέλλος Ὁσίλιος. 9
Τραϊανὸς (Οὔλπιος Κρίνιτος). . . . 218
Φάβιος Μάξιμος. 27
Φάβιος Μάξιμος (Κύντος). . . . 27
Φαβρίκιος Κάϊος. 33
Φαρνάκης ὁ Μιθριδάτε. 147
Φαύστα ἢ Φαυστία (Φλαβία Μαξιμίνα). . 318
Φίλιππος (Μάρκος Ἰούλιος). . . . 269
Φίλιππος Βασιλεὺς Μακεδόνων πέμπτος. . 58
Φλαμινίος (Κάϊος). 51
Φλαμινίος Τίτος Κύντος. 60
Φλωριανὸς (Μάρκος Ἀντώνιος). . . 293
Φύριος Κάμιλλος. 23
Ψευδοφίλιππος ἢ Ἀνδρίσκος. . . . 72

Διόρθωσις τῶν τῦ τύπυ Παροραμάτων.

Σελ. 4, 28. ἀντὶ ἐνέμυ, Γράφε ἀνέμυ. Σελ. 7, 14. ἀντὶ συναγροφῆς, συναναγροφῆς. Σελ. 9, 11. ἀντὶ Ἄβλην, Ἄλβην. Σελ. 20, 10. ἀντὶ εἴτινες, οἵτινες. Σελ. 25, 4. ἀντὶ τῆς ἐχθρὲς, τὲς ἐχθρὲς. ϗ αὐτόθι 25, ἀντὶ λαβὸν, λαβὼν. Σελ. 43, 24. ἀντὶ Ἀννίας, Ἀννίβας. Σελ. 54, 27. ἀντὶ ἐριθισμένον, ἐρεθισμένον. Σελ. 64, 8. ἀντὶ τῦ πασρός τυ, τῦ πατρός τυ· ϗ αὐτόθι 10. ἀντὶ τῦ τόσον, τόσον. Σελ. 65, 5. ἀντὶ Πεινεῦ, Πηνειῦ. Σελ. 75, 14. ἀντὶ ἐννεατῆ, ἐνναετῆ. Σελ. 78, 9. ἀντὶ ϛίθος, ϛῆθος. Σελ. 100, 21. ἀντὶ εὐχαρίϛησαν, εὐχαρίϛησιν. Σελ. 105, 13. ἀντὶ λέπεις, λέγεις. Σελ. 125, 10. ἀντὶ τῦ κεδόδοξος, κενόδοξος. Σελ. 130, 14. ἀντὶ τῦ μᾶλλο, μᾶλλον. Σελ. 157, 7. ἀντὶ περιοϛῶτας, περιεϛῶτας. Σελ. 171, 15. ἀντὶ τῦ σκηρὸς, σκληρὸς. καὶ αὐτόθι 22, ἀντὶ τῦ εὐσπαγχνίαν, εὐσπλαγχνίαν. Σελ. 178, 8. ἀντὶ πάγγυμον, πάγγυμνον. Σελ. 186, 24. ἀντὶ τῷ ὄντα, τῷ ὄντι. Σελ. 191, 1. ἀντὶ ἐκαλεσίας, ἐκκλησίας. Σελ. 201, 4. ἀντὶ νικᾶσι, κινῦσι. Σελ. 204, 29. ἀντὶ κάτοιχοι, κάτοχοι. Σελ. 207, 24. ἀντὶ ταῦτο, τῦτο. ϗ 26, ἀντὶ δεκῶ, δοκῶ. Σελ. 214, 17. ἀντὶ τῦ ἄπραττεν, ἔπραττεν. ϗ 23 ἀντὶ τῦ εἴδοι, ἔνδοι. Σελ. 235, 21. ἀντὶ ἀγύρῳ, ἀργύρῳ. Σελ. 236, 1. ἀντὶ ἐνὶ λόγυ, ἐνὶ λόγῳ. Σελ. 256, 2. ἀντὶ Γέγας, Γίτας. ϗ 6. ἀντὶ ἀχαριϛημένος, εὐχαριϛημένος. Σελ. 271, 20. ἀντὶ ἔτι, ἔτη. Σελ. 302, 29. ἀντὶ μαγίϛης, μεγίϛης. Σελ. 307, 18. ἀντὶ τῦ, τὸν. Σελ. 312, 23 ἀντὶ νείφων, νήφων. Σελ. 324, 3. ἀντὶ ὑπερασπιϛὴς, ὑπερασπιϛὴς. Σελ. 330, 21. ἀντὶ ἐχρὸς, ἐχθρὸς. Σελ. 332, 2. ἀντὶ πράξας, πράξεις. Σελ. 335, 13. ἀντὶ δισσαράκοντα, τεσσαράκοντα.

SISMANOGLIO

SISMANOGLIO
MEGARO